

حدد و ذیرا مرحداتی را که ار احدار رآبار اسیا رحافیان بوهی سماری نشکل را بیاکاشاید و معاملات معدوان ر مردردان و بممال مقربان و رزان در انگادگان ام سائعه امت محمدی علیه السلم وا رزش و معزو گردایید و ندان احلم برین امت مدت دیا، و بربان

باك قرآل درمود دنكت ما قدموا د النادم ددر أيت ديكر دومود حي نقص عليك احس التصص د شكر دسياس مر پروردگارى را كه اړلو الانصار د اړلو النهي دا مريز تصييت دممودت ممرر گرداريد د نصر مايي آراسته آمويد تا در آثار د اصار كدشتگار د نصابالي در إثار

بهدیدال و محاس دهانی منفدهال و اطاعت و قدره مطیعال و مذموان دیجات حواددگل و هایی داندگل دعلو دمیری ده دیددد دودیکل مصرت مددیت وا دیک محسل و دروماندگال آل دوگاد وا ده محست شمارده

د سعدا را اراشقیا د مخرا در ارتادی و حوامدی را از دامدی ورآه وانتگارا ار گدراهل د دوستادرا از دخصال شداست و مصائل را ار داذای د مسیس را ار مقامح در داست د در حسن اسلم و قدم کفرد در دهاست

سيرد علطت شريك هايي را كار درمايند وإتساع و انتداء اتوال وامعال

مقريان التي ودوستان خدامي برخود لأن و واجب شديك و أذلا

اخلاق و خبائث الحاف دور انتادگان و مقابع معاملات دش

د حذر از راد د ریش بدیختان سر جداگه مهدات دین د درات درانند درگاء بي نيازي اجتناب و احتراز نمايند و پس لاي نياب س

أيبر سايبان عنايت ذرالجلال و الاكرام جامى يابذه واشلام خيزو شهر اذبه كرداري دبدانعالي اشقيل دبدكرداران اذناجيان گردند دلار تا ايشان هم أزيس درى أقوال وافعال سعداء ونيكو كاران واحتمراز

«سمدي نعسمي شكوف و «نتي بزيك تصور كنند وبشكر چلين واغبار طاعت و معصيت پيشينان را درحتى خواص و عوام امت

يونية من يشاء و الله ذر الفضا العظيم • دانند و دون جي پايان د محض فضل ذراان شائسند وازجعك نسرات رذاك فضل الله نعملي جسيم زيانرا رطب اللسان سازند , نعمت اخبار سلف را

امم - الفه و جداهيد و خوامان است خلف برورج مطهر مقدس تعيات نرازان از خدا دانبيا ر مداك خدا د ارايا دامنيا د مقبوان

الابطحي زمان زسان واصل و متواصل باد بيغمبريكه اخدار داوماف سيد الانبيا و الديساييس محمد ابن عبد الله القريشي البائشمي

قيامت خواهد كرفت " عامد اقوال و مآثر افعال او در " مجلدات سنيد والا واختق صرفية او دركتب سمادي آمده است و دامر

امت اوشد ر بناء جهانداري بادشاهاي اسلم ر مدار جهانباذ وانباع انعال آن سلطان پيغسران وسيك درجات و راسطة انجات عاد طريقت بداك اقوأل و انعال شرقا وغربا جاري كشته و ايتمار اقوا أعاديث وتوافخ معلو ومشعون شد واحكم شريدت وعزاء

کشاد رامایدات خدا راحیوات مصطعی رجداهیر اریاد رامفید مستمصطفی عامهٔ املی دین مصطفی این پوم انتیاد بر ارباح راهبار چهار یار مصطفی راحل بیت مصطفی رحال محبانی

راثبراج چهار یار محطفی ر اشل بیست مصطفی رساز حیایا مسام مصففی سامت نسامت برساد رچکونه مدار تومی که بر گویده غدا رمحطفی بولد در زیر ترکیب و طی تحیق توان آورد

كه درمصدت ابشان از آسمان آیت قرآن مغزل شده است د السابقون الاراون من المعاجوزي و الانصار و الفين البدوم باحسان وفي الله

عذم، و رخوا عفد رکدام مصنف، وجواف او زخرد آن باشد که دارد ازناء گروعی قوانده داد که زبان پاک قرآن در لخاء ایشان میفوماید حسبک الله و می اتبدک می الومیفین خصوصا حق محتمد و مخانب آن

چهار رای کعبه دین داری که در جویان امرر دین د درات مصطفی بر ممال چهار طبع بودند در شخص چهادداری و چون اخلات نبوت س امراختند از درات ابد پیوند مصطفی بر تخت جمشیدی و اوراک

کیشسردی کامیاب کشتند رآمر وج مسکون شدند دیا چان مرتبه ادکو العرب علم و منصب بادشامي جهان از میامن و برکان اتباع سئن محسمی از ذیر (عد وحاملة نقر اعتیاري لکشتنند راز کسال

تقوى باخرته يارد ر گادم ازنده خلامه الناليم وي مسكون را غبط كردند د از معجزات مصطفى با درزش نقر د مسكنت امور جهادباسي

رجهانداري را آب دادند دعام اسدم را در شون دغرب عالم راديدند راحكم شريست مصطفي را برجهانياك جاري كردانيدند دهم أز

نوبت غلات امير المؤمنين ابوبكر مديق رفي الله عند ترئيب

امير المؤمنين مديق اكبراز سي ماه كه آن دونيم سال باشد تجارز ودر برانداختن بادشاعان بيدين در اديخته وچون مدت خلامت

ذا بر گشت فامام فيدوط نشد ولكن متنبيلن را با جمعيت هاي ايشان نكره اقاليم معاندان و مخالفان دين با انكه نهيب د تاراج شد و زير

چنانچه در عبد نبوت مي متدند بتمام و کمال بستدند درشته ومدتات وزكوات وجزيه وعشور متلقيان اسلام ومستسلمان اسلام قاع و قنع کردند و بزخم تینج ار تداد قبایل عرب را باسلام باز آدردند

بزغم نیزه رتینج از میان برداشتند د زن د فرزند د ممال د اسباب إلوبلد شرر كم نكروند و متنبيل را كه آوش فتنه بر الريخته بودند

درات اوسنت مصطفي درنق گرفت داز کمال حشمت و نهايت ایشان و مرتدان اسلام را غنیمت حجاهدان دون ساختند ودر عبد

كشعت و تستنتي و تفرقة بيدا نيامد و بعد از مديق اكبر باستنظاف مدق درسوخ يقين و صرفيه بزرك صديق اكبر إيماف صحابه بروزيد

حلانت متدمكن شدد و ده سال دنبه ماه قرار گرفت د از آنار معجزات او د باتذاق صحابة امير المؤمنين عمر خطاب رفي الله عنه بر مسند

ربع مسكون مفيوط كشت در تحت تصوف اهل اسلام در آمد ادن پيوند مصطفي عليه السلام در عهد دوات عمري غلامه اقاليه

رحجاز ربيس وبحوين و ممالك عراق و شام و محد و بيشترو كريت وعلم اسلام در شرق رغرب عالم رسيك وتمامي قبايل عرد واحكم شريعت محملي برعائميان جاري شد د شعار اسلام بلذل

دیگر قاع کودند دوین مجیوس و میکشب ممثال دا آز میال برواشتند دراي كشند دكفرد شرك وآنش بوسكي اذ اقتليم عراق والنايم

كرد دار رعب درة عمري سركشال دسرتابال عام مطيع ومذفاه پاولند محمدي با خرته چهارده پيوندي دار جهال حليمادي (ڪلداري العبياسيد عفت عزار سالي آدم درد كه عمز خطاب از معجزات ابذ ركوند وبصرة را بنا كردند وشهر على أسطم سلختلند وييزازا يجسب

بدار ترت كيار و توصول با خدا بني مي وززيدند و دوري خدالي بأبرنتند ركنجهاي هزار حاله اكاسرة دخزان عصرهاي نيامرة له كشتند ر متمروان و مشططان جهال خراج ر جزيد وا از بن دندان

غطاب دست درأن گنجها نديزد د بعد تسمت در دست تهي در وعزت اسكم و خواري كفروز ديدة ادلواليصار جلوة كود و الآلكة عمو مصطفيل ومحوايق مدينة بر غواص وعوام اهل اسلم تسمت شد میاردند در عهد دراست عدویه بدست غزات اسلم انتاد د در مسجد

رامراد برعامياك جاري ترميكيشت ونيزاز ميامي محيس وسول غرن ميساخت عزت رعطمت ار در چشم حمايه برمزيد ميكشت عامه باز مي أحد راز الجوث خشت إلى انقد خود رافقه عيال

در بایکاه بیت المال مسلمانال موجود بود د مسابه در وز جدمه هم وب العالمين بود كه دنتي و خقعت عوي دوازده هزار امب تازي

درك اذام له پيوند بر خرته پاره عمرى شهرده بيردند ر محدثال

الانبياء والمرسلين ازهيج بالمشاهى و خليفه مشاهده نشدة بوه ر خونربزي و سياست سيسر نشده بود د در هفت هزار سال غير

نوشيرواك عادل وحاتم طائي در عدل وعطا معاينه نكرده بودند وانتية درعدل وعطاى عام ازعم خطاب معاينة كردند ازمد

ازباء شاهي د اداوالامري خواهد آمد دادل خليفة وا كه امير المومنين باره پوشیدن نه از بادشاهي د ادلوالامري آمده است د نه تا قيامت وجمشيدي و ذرويشي جهج كرن و كينحسيري كرن و خونه پاره

درميل مسلمانان بنا نرمود عمر خطاب بود درادل خليفه كه در عطاعي ران در بيت المال تعين كرد عمر خطاب بود دادل خليفة كه شهرهما خواندند عمر خطاب بود والى خليفه كه مجاهدان . واهل حقوق وا

كه تضات در شبرهای اسلم نصب نرمود عمر خطاب بود دادل خلیفه كه خواج برعايا و اهل اسلم تعين كرد عمر خطاب بود وارل خليفه صحابة و تابعين مراتب و مذازل نهاد عمر خطاب بود و ادل خايفه ٢

بود و ادل خليفه كه از خلفاي اسلام شهيد شد عمر خطاب بود وبعد كا درة را بردست گرفت دخاني را بدان ادب كرد عمر خطاب

دريك محيفة اد جمع كرد دبرجمع كردة اداجماع صحابة شد امير المرمنين عثمك دركتب تاريخ بسيارآمدة است وقوك را وانصار الخلانت ايشان بيعت كردند وماثر انفاق و حلم و حياء از عمر خطاب عثمان بن عفان رضي الله عنهما خليفه شد و مهاجر

ر - ام بركين اد وا دار اسام عقوق بعياد احت د كتب دحيد عابظ الغاني كردي وبدأل بيزدي كه باري ال بييش مصطفى على الله عابد وامير المراملين تشل ورغزات مصطفى عليه أسكم صال خودرا

وشيشيان ارد راضي بيودند و در خلات عشمان مملك عمري فبط شطاب مراءات وكاليات اشاحيه تشات وسالم بوشقى والمطفي بود ارا درانورس کمننس ر بیشتری بیش امیر امرامنین ممر قرال برد وازالته در دغار مصطفى عليه السلام در حيالة اودر آمده

معه ولتد ديمنة إعيرك والمأمها يؤما شامتسا تسما ولعيما مد دفيك مثمان درازده حال برده احت ر بعد عثمان علي مرثضي كرم الله رجهه ماند ر تدامي خواس و ماداد النهر برمزيد كشت ومدت خلات

اسد الله خطاب ارعد وعرف مرقضيه درميل صحابه مهاكل الرجوة وفطعه ودة بمصلعوم التسليش إي يودو أيشهم ويساا هياد ووفاعهم الانبياء والمرسلين اركاه آلوم حقي تا منقوض عايم از بني ادم بدعاء

يالله بود وسويم الكة پدر ذوا ديدكان مصطفى اعني حسان و حسين جاشها بود دردم الكد مصطفى علية العلم درحضن بدر ومادر على بررش لابت بردة أست ارلى الكواس عم مصطفى عليد السلم واز اجلا بنى

بهن رچه اور انته پيغمبر اروا ازهد خواسه است ار ازهد حجابه بون

ةبل البيمت هم شك وكفر طرفة العين د إ خاطر او تكذمته ببود الله در دفور علم اظلير خود درميل محيانه دداشت و عشم الله

مادر بود مادر ارخراسي كه بت را جيمه كاند در شكم مادر وأيزائه تاريخ نبشته الله كه در التيه المير المومنيك على در عكم

جلان بلجيدى كم اونتواستى شرييش بت بزنوي حابد وحنتم

ا ؛ ا المان المام بالمانالية بالم المحمد وا

يندة كالمكار أميد وأر متفري بروردكار خزاء برأيه كا دمر بالدو لا أه أمر مصطفي و دورد ال حصطفي والناديال بالكريدة وعنطة

لمطالمه لردة أم و بعد علم تفسير و مديدهم و أما و فارية متد الملكم كلب كذغله است ودوهر عامي إسي الجدادية مد مالمن و غاهب

ودانستن الدرد اخبار البياء دخلفا و-الاطاين و بازاكات داي د درائه در هين علمي وصلي چندان منادع مشاهده دارده ام كه در ۱۹ ام الروغ

و ارال واسال ولاه ايستكان و لا بايستكان و درال و درال + دار مسر بولند ر به بزرکیها در سیال صوفع سمر شده باشاده ۴ بارس است علم لاروع احت و اعتمال علم لارونج وه باركال دول و داسته اد بادالات

مدار را دانستن علم الروخ هينج منفعتى لكذه و در هبيج محملي علم تاريخ نه نسبهت بود وقه پيشه و قه حوضت ايشال باشل و طوايلس د مجدولان و النيمان د يحب سروبايان دواماندكان وكم املان دارالهاب وا دو

كم اعلال وباز إدار كدايشار المحكم جنسيت رزايل ارمان رزالكال را ومانر بزرك دي دديك احت له فكر رابل ارال داسال د بهايج كار نيايد إيرانه شامتارينج اغبار ادحانس بزركي وذكر محامد ومااابه

म् राष्ट्र रंशी अर स्टेन्ट्र स्टेन्ट्रिक करिए में खिला प्रमाणी و دانسکن خبر تاویج ایرام و اسائل را مضراست نه نامع و کدام دون درست كيوند و در علم تازيخ رغيت لذمايلد بلته خرادور، عام تاراع

والكدوا وكم تعلى واحيلي والتباي بالمندو فعابشان إلى ف

المام نامنج د منسوخ احاديث بعلم تاريخ متعلق است داذن ج ومعاملات غزادجهاد مضرت مصلفي عليه السلم ودر تقديم والا است در تاغید رات و تعریف رات و ملجرای دود احادید الله است ربعد عاسم تفسير انفس ترين عادم انففع ترين علم علم تاریخ انست که علم حديث که همه قال رسول الله و فعل رسوا همين علم است كه سرماية اعتبار الأوالابصار ميكردد ولودم نفاست ايشان كه حاكم و آصر بأي آدم بودند مملود مشعون است وعلم تاريخ البيا كه بهتريس آوريد كانده واغبار سلاطين وذكر جباري وقهاري تاریخ آنست که کتب سمادی که کلم الله است بیشتر اثار معاملات درعلم تاريخ نفاست بسيار گفته إنه و نبشته آول نفاست درعلم ابدي صي يابذه در ديدة جه ان بين خود کشند و بزرگان ديس و دليت مروضان كه بواسطه تقرير و حدير ايشان بزرگان دين و دولت حيات نسبان د عايينسب زادگان عزيز تر از جان ډه د خواهند که خاك باری تاریج نتواند بیست د حوزج نزویا بزرگ د بزرگ زادگان د عالی دانستن علم تاریخ د از استماع علم تاریخ گزیر نبود دبی استماع علم نسل ایشان شرف بزرگی د بزرگ زادگی مندری بود ایشان را از المانكة أسبا وحسبا كرفع وكربي إلىة دبنرك وبزك إلىة بولك وفر لا مشغول شواند از منفعت ايم الهالا المائيد مكر در علم تاريخ فاما كردن أذ إبان ايشان خوب نيايد د الآل در هرعلمي ددرهر محلي سفالت معاملات درزالت اغلاق غوه بكار ايد دفكر بزركون بزركان

ه شدعه با ما ما احديث رعم اللاوع توامل كه اكر معدا علقا

وقبال حطابه كانشقه است وشرج وتفصيل آل كه موجبها تسكيل ييل احاديث نثوانه كذاره ونيز احوال واخباريمه در قرن نبوت معاملات مذكر مبرحى نيرد رأد ووايت حديث نتواند داد وحتى معليد ارغيو ملتومل ووش نبود دهركاه محدت مورخ نباشد الباشد و كيفيت إغلام محاصل حسابه "إ غير مختصان ، ملتزمان بالله عليهم كه وإن أحاديث در أصل ايشان "لا علمي و غبوي بياشد أورا أو معاملات حضرت مصطفى ومعاملات مسابدكوام زغوان

ارش ميشود و سربم ففاست علم تاريخ أنست للدر علم تاريخ داسطة دايا واطمينان باطنهاي مكف وخلف امت است ازعام تاريج

حوادث ديكر دردانفده تاريخ حزم بيدا مي ايد ز ارمطاطايس لجارب دیکران شخص صاحب أجيرنه ميكردد و ار دانسكن داوع إيادتي عقل وشهور و (حيلة دوستي وأي و تدبير است وأز مطائعه

چهاري نفاست علم تاريخ آن احت كه ازدانستن علم تاريخ در عدما باعوال ساف در محت راى خاف شاهدى عدل است و بزارچمهر گفتنه که دانستن علم قارئيج موئد و معيل راي عوابد است

سنت بنش مي آيد اميد كشايش ان منقطع نديشود و تدارى د نع و اكابر بو قرار مي ممانه و اكر جياندارك والزحوادث للكي صعونكي

والساح امني و حوادت جديد دلهاي حلطين و مايك و وزارا

تاريخ ررش مي شود د منفعت مذكور انفع المنانع د انفس المناع احترا (در دل مي انتد والمادات سوادت بيش افر دكوج اذ دانستن علم میکردد و حوادث ظفی و وتابع و همي که دو مدد در آمد راشد امرام ملكي الرقدادي دنع أمراضي كم بيشينكك كردء الله روش

در جداري و قهاري أمي اديزند بتنفر و جدرتي معاملات نمي وراند الملاء مرف الملكي وجانب خير مي گرايند وبادشاهان اسلام در امور جهازداري مبرض مي شود و خلفا و ملاطين و ملوك و ملك اسلام را روشون ميكردد وثمرات نيكو كاري و نتايج بدكرداري جباران و قهاران وهلاف ودباء ايشان غافا وسلفا سلطين د دزيا ونجات ددرجات ایشان در دل می شیند د خذان تسدد دارد انست كه از دانسة و على تاروج شيم ناجيان و عادال أو نيكوكاران إسلام اذوقوع حوادث ومعالب نمي انتد وششم نفاست علم برزندان آدم بودنه بلاهام متنوع بارددة است دایام مومنان عالمان علم تاريخ ميشود وأز انتية معلوم شد كه بو البيا كه بهدون والنداق الله الما البيا البيا البيا البيا الميد واحي ادشان وتلقى كردن ايشان حوادث دوقائح را برفيا وصبر باعث وضا وصبر المنا البغا ونستاع فلاستساء فلاستسان البيا وحولات

نهادة الله جنائية مهد الراهيم عليه السلام اينمعني را از غدايتهاء از بزركان دين د دري ساف دخاف گفته اند كه بناء علم تاريخ برصدة د به دور د زدیا میرسد و هفتم نفاست علم داریج ازم صدق آنست غير خافا و سلاطين و وزار و ملوك بر عامه خلايق ساري ميكرده واز اواني مفات بندكي دست نمي دارند و منفعت معاملات

ونيزتاليف كه درعام تاريخ باشد باكابروبزرك وبزرك زادكار عن مواضعه وباريتعالي انترا وبهتمان را إومهلكات كرداديده اسم اللفوين و لا أوسيج لا لاغ أوسال حتى تعالي مدة مايد التحوفون الآ در خواست میکند دردی میخوهد داجدا ای اسان مدق

يالله رأهم راقدي علصب مغازي رائدي هم فرأند محابي بود المنيى دالار محابه است فرؤنه محلي بود دار ألمه حديث ائتداد خويش برده الله چانانچه اهام محمد استان كه مواف كناب مير عرب له عجم که تواریخ عرفي و پارسي فبشته اند معتدران عهدوعه معلبوي كه در امانت و دياست او شبه وشكي نيود وجديع مورحان معتبران اعتبار كيرد كه اطميّنان خاطر معتبران فياشد مكر در نبشته تا در اباشله بي سدد اداعتقاله مطالعه كذندكان راحج كردد ر درميان لارايع عم إل اهل انتبيار بايد و هم بصدق وعدالت مشهور و مذكور بايد بير سند است راعلم معاملات سلاطيان واكابراست پس مراف كملك ويولك أوشك سرجعله بدكواري عاست وجون احبار تواديج إلزاؤه غيبتكي كبه بزمل كمينفد صعب ترو بيشتراست و ندال وانيك جواب تياست هواسي دردل نكفاوه كه نيكاد را بد كفتن د بد لوشتن براستي مانند كند وبنويسد واز بؤة ملدي دنيا و اخرت نترسدواز آلود المكرا و بهتاك خود را بعبتارت هاس ولكيك وداج دهد و درونها را للشايست بر إزركان حلف بر بالند و نقلهاى بو باتله در طي كتابت دررغ أرا دركار ار د بثلقاء نفس خبيث رباطي خداع خرد معاملات سايلند را بد كرداري به پرهيزاد واگر فهرد بالله كذابي و مقارى كاري و الدكولوي جهابياري والاينشد الزوادل أر يشكر كادي (التباع تا غرائلكل خلف ازاد اعتبار كيزند ومذابع ومضار جهانداري رايكو وسياس ومقايج وطاءات وحمامي ليافيال ورأايل سلف است كد على إلازم فلاد شدو مدل وظلم و استعقاق وغير استعقاق إمدالت و هپريت و راسکي ودرمکي مخسوب بولاد متندوم

الدُّن و مواف تاریخ کسردي و مواف تاریخ يوميني و علبي هر يک عهد وعصر خودش بودند چذانك فردوسي د بريهتي و صلحب تاريخ تفسير وتصانيف معتبر ادله وحورضان اخبارعجم هم از اكابرومعارف د امام دينوري د امام هضم د امام طبري هم صورخان اند وهم صاحب د اعتبار «ايت اد از دمف بيردنست و اهام ثعلبي د اهام مقدسي واصام محميد بخاري هم إزاجلاء علماء حديث است وهمسوان ايمة تاريخ واملم اصمعي از اجلاء ايمة علم قراة واستاد علم و فضل و بلاغت بود داز الممد حديث اعتداد يافئه نقول او در كتب معتبران معتبراست न।

کشته و مورضان اخردار الملک دهای نیز از معتبران عهد و صدر در عهد وعصر خویش اعتبار یانیته بردند و از اکابر د اشراف معدر

وسلحري ها كردة هرچهار معتبير د معظم و مكرم و مبنجل بودند عراقي كه در عهد علائي فتحنامهاي سلطان علاء الدين نوشته است جورجاني مولف طبقات ناصري وكبير الدين پسر تاج الدين صدر الدين عرفي مولف جامع الحكيات وقاضي صدر جهان منهاج عبد بودند عِلَانِ عِوْجِه عدر نظامي مصنف تاج المآثر و مولانا

مذهب ادهم شرط نوشتن تاريخ است د الا بعضي بد مذهبان دلا د الذر مواخ چذالك، إذ اكابر و معارف مي بايد سلامتي دين وكانياي كتابيل كهنئه شده است وباز بكاغذيان رسيده وكاغذ سييده وه اند انرا دانايان اعتبار نكروه اند و تاريخ نوشته بي سرد پايان در عليه ديگرك شدة است و انچه خود رونان و مجهول النسبان تاليف وببايد دانست كه هرچه اهل اعتبار در تاريخها نوشته اند معتمد

به اعتقاران از معبيت ميرت وعناد متوارث كانانه علات درانفر

مشهور ومردود در قائيف خود داج كودة و هوكاة خولاندكار ألريح إلادين بدمنعيار متتهم در تزازج خودمدق وكذب را امتعتداند اغيار

عداع بد دينان ساند عد طوي ند مماين وشيرة بد اعتدادان در تواريج وا الرحلنب شداوندكمان برندكه مكر واستشادشته وهركسي وهلمس وبد انتقادي حوادل توارج ودشن فباشد ولبوسلمك

ابشان جا گرفته باشد در ذازنه اغبار صديع راثار مدق مشهور شيات سايار داراند و دونيا ربر باشه ها كه در اعتقادات شبيث ساليماء أعيف عيف واغتدا والحل مبعثه عا حسا سفيان

وطريقه خداع أيشار دؤوف افتد و دين ومنعب موخان كذاب مطالع كذادكان كه ادرا غيراز اعرال ساغت ذيرد برسر بد اعتقادي كشته بياميزند ودر تاليف مردود خود داويسند تاكسي رااز

وكما منفعت نوك در عجوا يأم ذاريج هدياه است كم سليل از رامليد ولوشته هاي وخمي كذاياك مي ديادت را راسيت بالدارد

در باري در اعتقاد ار از مطاعب ار كذب هامي راست اعتفاء بال

مناردد ر جنديي كه از انتقسادات مردود ممرا است رائعه میشوند و قصص معتمد علید رماجواهای را معتمد مبرطی بد منهبال ومادتان از كاذبان د متقدال از خداءأن ساف روشى

سنت و جماعت برادند استحکام جي پذير وشرطي كه از لوازم تاريخ

است كه نضايل وخيران وعدل واحسان بادشاهي و دزوكي بدوسه نربسي است ابست که بر مهرخ از دوی دینداوي دلجب د از به

بابدكه مقايج د دانالم أد دا مستهواندادد د طويقه منادمست در نوشتى

مد ابسان بر صحائف لازگار بانی می ماند سار الله الما الما و منافع الله عام هم در حق الله مانواد جمله على تاريخ على ي نفيس د نامع است و تاليف كردن تاريخ الما ويمامت موالف كذاب بسيت ترين عذاب و عقاب روماند ه زلان زنه شود نوشته اد میان ادر میلان خدایتمهایی جب گردد السد د در نوشته ار دبايران اعتقاد كنذد كه اگر دروغ باشد مراف اختراعهاي ايشان الازب ايشان باشد ماما هرچ، ماحب تاريخ د از طمع خود سنسردزة را جوهر گراندارد نام فهذا و احسن نوشته ها كاي راجب شناسه كه طوايف مذكور خرمهرة را ياتوت ايدلمه گويند د سداحان مباننه كاندكان وشاعران و دربغ زناد و سخن آرایان احتراز باشد د بر مون داجب د لانم است که از طرق د طریقت کذابان رمذهبا نوشتن راستي د درستى بود د خوف اد ازجواب تيامس دسجري نا كذيمته در فام آرد بلكه منظور مرن دينا د اعتقادا ومدة نتاج الا الرخلاف (سلي اغيلتي د (إذلتي نابوده وأصعامله اطف وتهرونوان وكذارش كسي أزبزركان منظور أونبود تا إز دیا نواشي د نواختي زيادت بايد كه در اول تاليف تاريخ از بادشاهي ديا از دريوي د بزرگي کوشي د کونتگي رهيده باش الده كه راستا راست نویسه و نیز اگر مون را در عهدی و عصر هم عهد دهم عصر نتواند نوست دران معذور بود و ليكن از كذشة ر کنایت زیرگان د نهیمان را بیدنگاهاند د اگر از خونی دهراسی مس قرائح معمول نكذ و اكر مصلحت بينك بصريح والا برمز و ا

دا بردمه آذانه اصلا رآلار ایشان می دوصد رمگز ایشار دا م محالعب درکار دشومیتان حق علی دسیار کادیت میکود اگرونه اند نشرمگذر داسطهٔ محدمت د بیلی گوئی دینک حواحی ابشار

مي شود و درستي إيشار در دل آخل د يؤلانه معنش ميكون د اكر مرد الداردكر مكّدر حيل ثاني مي مالاد وستمتق عليه الرحمة مي شدد در دمه حمالادكار زادي و سامعار تاري هم مورج وا حقوق

شوند در دمه حوامد کار آراج د سامعل تاریج حم مررج را حداق مشرحه میکرده که از میلهٔ نوشتهٔ از حوامد کار د سامعال چاندی مداده احدار میکندد امام ثعلمی در تاریج عرز السیر آرده است که

در ارائل عهود حلماد عداسي حلماد رسلاطيس دركادر در اشوادس آن اعصار را ديك دادگي در عام تاردج رعدت ديرة است واميرالدومير هارون الرشيد كماهم الرس حلماء عداسي دود در عام تاريخ عشقي دادراط داشت را مشاهدا دور رعب حلبته ادو بوست حاصي دومام حمد

شیداری را عام آزارج مستحصر شده مود در رییش امام راندی اصدار رآ زار رعرونت و معاملات مصطمی علی اماه علیه و سام رختاره را نامد کرده و چون صلعاء و نادشاهان را ار تدار بر رکس و حالدان بر رکی

موکر للاندی ایشار کشاه پست در دکی و در کس دادگی در علم تا ایج مامواط دست کودندی د دوال عهود مردگی و میرد دری در دی و شهید مامواط رست کردندی د دوال عهود مردگی و میرد دری در دی و شهید

در حلتا ر سلاطین ر «ازا ر مارک نکمشکی که توارع عرب و عمر پیش ابشار محوامدسمی ر ابشل وا ارشیدن تواریج اعتمار حاصل

مه شدم ر دار دور روست ساطیل دوروا د بروگ آن احمار در عام تاریع رواهی پیدا می آمد و مورهال وا روسی طاشر میشد د شرر

رمكرم ما نروت ر بعمت ميكشتد و الرحاما و حاطيل و درراد ملوك

سند ردر خاطر گذرانند که چنديد. نديمان، پيره نسد که حقوق خدمت مورخان بکذارند و قدر خدمت ایشان نح عرایسي نوشته است که خلفاء و سلاطین د دزار د ملوک کې شتندي رهم املم نعلبي كه مراخي بي نظير بودة است در وبسدان که مشائع دین د ملت آن بادشاهان بودندي مسادي عذال مورخان وحرمت وحشمت مورخان با مرازب وحشمت تا خسود پر دید مواجب د موانق مواخل تعین بودی د مواتب الدكي و مملي بملكزادكي و شوف بحريت مشروط بول إر كيوم و الاسرة عجم كه بادشاهي به نسب بادشاهزادگي د دزيري بوزير درغبت كم شد د «درخان بحد مقدار د اعتبار كشتند و ألا در درادين مذبعه کشته بود د در علم تاریخ درشها می شد در اداخران میل در غواندن د دانستن د اصوغتن علم تاريخ رغبت بزركي طابران علم تاریخ دردنق مورخان نقصان پذیروست رچنانچه در اعصار اول د بادشاهی به تغلب د دزارت بکفایت د هنرمندی بازگشت رداج دزارت دزر ددر امرات وات که از شروط الوالامري بول مرعي نماند سلاطين و بزاكان پرامردة كشت و شرط نسب در سلطنت سلطين و در تاریخها مدتقش شود تا نام نیرگ ایشان دامس قیامت کیرد درخو عاليه در در کمي نهاد و اهتمام انكه مماثر و مناقب بزرگان البته مني تماضر از غابد جوائي در استيفاي تلذذات وتنعمات انتاد رهمية دست داشتن تاریخ د محرن مسهد نماند زغبت خلفا د سا المندر د بعد ال عالي همتاك و بزرك منشاك تاريخ دوست فامدار مورخان زرها د زبورها د دهها و باغها و اسهان د اغترار

ايشان نصلها مي پردازند وتصانيف، مي سازند و عمالف و دناتر دارغ مایا د تنجهای ایشان می زناید دور مستامد دمنانب . ماحش در مجياس ايشان در مي آيند وبه بوالعيبي دستايش وهرؤه درايان أزعمونه و دورغ وهرؤه وحتايش بي بقياد ومبائنهه

رات بالله هاچ به دا تحنالیم به نام نا اله ای طرا نا تا داری ا دررالار ماسكى ايشان منافضسي حي شود حمالف مداهان تلاغب ميكنندر چور نوست سلطنت وعصر بازشاهي والهم وإلات

، مداحسه با براشيا بالدي مدلحس منتلا _{وخ}ارا باري با بالعاشمان ملا رقاليفات دروغ زنان دركذب خاتها مجهور ميداند اخلاف ذكري است کسی نام نمیکیزی ر مدایج را کسی مطالعه نمیکند

داراند را إ منا الت المساركة الرابا علم تاريخ است كذراند ر التدال خلف باساف محانظت امايانه واسق شهور واعوام مرتييه مذاللب سلطين سلف رازا وممرك خلف بياميوند رطروق

واغباء فللله فاللع الحب عدب المعالمة الإغلاء بالغار خدمتي بجبا ارند كه ' تا قيامت آثار خدمت مررخان باني ماند

برد كه شخص إز دايا ونته باشد و حيات وديك او ميري كشنه وهيج رامتماع اخبار مؤاغان تاريخ كم ذشود راين درك را أنداو لجا

الري الإملك ددركت وحئم وغلم وييل ومالى واسي واشتوو

اءران وانصار و خویش د آدیسیه دان و نوانه دخیل د تبع وغلم و

ذاكران محامد حلطين ومملوك واكابركه درتواويج نبوشت ، باشند تارانج درذنابه محامد و مآثر سلاطين ديكر بماند وحر روزي و هر مقتد کنیزک ددناین دخشاید در عقب او نسانته مسمش و مهاراد در کنب سدة ام بيلوم درون عزم د درون انديشه از تاريخ طبقات نامري طين اسلم را تا بادشاء عهد عصر كه اين تاريخ را بذام همايون المالا كيويمرث بون بذويسم د بعد إر إيشال خلفاء إمست مصطفى اتم الانباب يا بون و معاصلات خسود پرونز که آخونی بادشاه از المن فين و عصراً بعد عصر تا اخبار و آثار مصطفى عليه السلام كه ست اغاز کنم د به ترتیب د نسق اخبار دآلار انبیا د سلاطین ترنا يكي مهتر شيده كه ابو الانبيا است دويم كيومرث كه أبو السلاطين الليار ديدم خواسكم كد تاريخ بنويسم و از آدم و دو پسر تواماني اد فعلى تطويل ميزنمايد آندارم كه چون صو در عام تاريخ نفايس : منابع نویسان بارسی ربوده مراد از ایراد مقدمات مذکور که در آدردن آن ديدا چه داريج مذكور بيل کرده ام د از بيل مذكور گوي تفرد از تاريخ دمنانع علم تاريخ د نفاست علم تاريخ د (جعلو علم تاريخ هم در فيلا برني مواف تاريخ فيروز شاهي أم د شوايط احكم علم دّاريخ به نیکی نام بستانند د ثنا گویند سزاد (بهشت ابدی گودد و هو که د إنده گرده و بحكم حديث مصطفي عليه السلام ازانكه أو را مسلماذار محامد تحینها سربر (ند و صاحب محامد و مکتر دون گزر بشک جذاك جهانبان زجب الاتباع والاقتداء است وهرطوني أرمستمه ازراى تسمين سمويد كه التباع افرال د أفعالي وعدل و احسان گرید که صد رحمت برو بان بدین جهانداري که او کرده است و برهانه بر اید و ساعمی از بزرگان گوید که صد آفرین برد باد و در At sones el all minds at lit can Ills dien igle 1 سع مسعدی و ملول و اکابر عهد و عصر برهماذند ر بر زبار

که صدرجیدان حافیج و سیان بیروسای شرده ساکرده است و ید ریس میرده و د آرادی که آن هرگس خاردکس اماموی و در ده آبی کاردس کرده است واسدار و آخر آبیدا و شمهٔ و حافایی وی دست سه غرب ایرده و از آخی د میآن شدس و تیرموت به دستی و فرقربیب تا اطراق و آثار حافیان شخیر انسایی بسرساهای شمس اندیان ادمان و خارای

حس هدار أواسم كما ان يؤكس دين به دوامت أوشته احت مطالعة لوشته اش مطاشعة الوشقة من مطاعه كذادكل لا أحصيال حاجد باشد واكر بر حانس أوشقة ان استان جايزي أوياس وكود دفش كذم هم بو

عبلا شبسي وقنصوي ولآلاجج شؤاه فيشتنا وممك إلاسلود لمدتم المو

دی ادی د چرات می صال شود د مم مطا مه نشدگار تارین طبدات نصری را در شبه د شاف انداخته باشم باس در ارشان تارین خرد مصاحب دران دیدم که هرچه آل را در طبقات نامیم ارزده است دران تاریخ نیارم د شدار رآ تار ان را که قائم ی منهاج اندین دکر کود

استناد لذار دبر دار أخبار و آثار حاطي مكاخر دار إماك دهاي كذ نادي منهاج الدين أيشان أو در تواديخ خود دار لنارده است كفايت امايم رطريقه دايره كه بقام ابديا دخافا وحاطين و لمراندال

دا تواس د انصار ایشان در طبقات ناصری مسطور احست انباع امام که اگر در تاریج آخید شرائط عام تاریخ نجاد شواهم اورد د هتی عام تاریز خراه گذارد داریل . معصدا بر بایدکی مقبل و مقصقان هو از

ظائر در داری جود سرانه عمر، دی جد سوس در در سی سر تاریخ غرام کدارد دابایال و مهمیال در اریک دیندار منصفال هم از نبشته تنک می برد نسان بسیار می استدال خواهند ارد و آهسین دانمانس درین اخواهند داشت به هم اندیشه منکورتای کردم دیدم

كدارشه ذكر كساتيك سلطنت ايشار وا در طبقات ناءري ايراد كرده

كيقباد زبيرة سلطان بلبن است كه سه سال در دهلي بادشاهي كرد ارتخت بادشاهي در دهاي جهانداري كرد وروي سلطان معزالدين آورده ام آول سلطان غياث الدين بلبن بوده است كه بست سال بادشاء دار الملک دهلی که احبار د انار ابشان در تاریخ نیروز شاهی اد مسطور است ناما اخبار بالمشاعي او مسطورنيست والله هشت الزذكر سلطان غيات الدين بلبن كرنته ودر طبقات باصري اخبار خاني دمن دربن تاريخ مختصرهمين هشت بادشاء را ذكر كردة ام دسر د غير اسمعقاق سه كان جهار كان ماه برتخت سلطنت بوده اند برنغت دارالملک دهاي تملن يافته رسه شخص ديكر باستحقاق الله نوه بنجسال گذشته است و درين نوه پنجسال هشت بادشاء

ديميان دبيرة سلطان بلبن است كه سه سال در دهاي بادشاهي كرد دسوبم سلطان جال الدين فيروز خلجي است كه در صدت هفت سال تختكاه دهاي بدر مفوض بود رههارم سلطان علاء الدين خلجي است كه در صدت بست سال تخت بادشاهي بدو آراسته بود و آلجم سلطان

قطب الدين بسر سلطان علاء الدين أست كه در مدت چهرسال د چهار صاد بر سر تختكاد دهاي برد و تنشم سلطان غازي غياث الدين تغاتي شاد است كه چهار سال د چذه ماه بر تختكاه دهاي متمنن بوده است و هنته سلطان محمد ادر تناته شاد است.

برعة است رهنتم سلطان محمد ابن تغاني شاة است كه در مدس بست هفت سال بر تختكة دهاي جهانباني كرد و هشتم سلطان العصر و الزسان فيريز شاة السلطان است كه بر تختكة دهاي جهانداري و جهانباني ميكند ايزد تعالى ادرا سالماي فراون بر تخت جهانكيري « بمهانباني ميكند ايزد تعالى ادرا سالماي فراون بر تخت جهانكيري

بالشاء مذكور درين تاريخ آدرده است و درغنابه ذكر سلاطين مذكور

در دار با سیام با با میکاد را به این است. در داریک میکیوزی و هم بازیس اگرخت گیا چه در در ۱۷ میکه به با

توبوتي إين دولت يابد او سواهنه ئوشت و من در كوشل كاركم مخاور وحمت بسيار دينده أم و او مقصفان اتصابها كرفع مؤدام كا ان كالإخساء بسيم معاني واجامي است كه اگراين كايش وا كارفي خاواند اخابار سلطين و مكوک دور يابلند و اگر دوين تائيس احكام و انقطام و الآيام

مارا الها دو چزارده به اعتدام سویان ساوی برا در برونون سواند و روا با نامزید در ازار با داراد با دمالید برای ساویزان با برتم با برخشی مذبالان با مانزید نسسا با لبازه ۱۱ نیسیده نیخ با این مانی با منتبا در ساسا به امتشا در ب

ر آزانکه در الخاط موجز معاني اصيار درج کوده آم واجرب الانتداد امت و توام که در دمض تاريخ مفرور برسيل واشي و انصف بگودې که ۹ : ۳ نت ه گو بکونې که نيست در عالم ۵ مثل تاريخ ص کثاب دکو چون درې علم عالمي نبود ۵ که کسفد گفتسگ صور بار ر

در شهور حدنه لمارد و خدسيون و سيدماية لتربخ حذكور قمام كارده ام حق جل دداي بزرگل أبعصر مارا در مطالعه تاريخ نيويز شاهيم مبلي

جهانكيرين متمقع كردانان والتدد إلله وب العادين برالحارة رالسام

ررعبذي الخشاد « در حتى مواف ترفيتى خير آرزامي داراد ر بادشاه ديد ر مصر مارا سانها، بسيار بهرقتت جهانداري ر اروک

	*
	" Ly the marity "
مرك الديديان	ه روسي المراجع المراجع الم
- 1-22 (Logie # 04) -	ing land
ع أختر الدين ناييب داند ايدن سائب داند * ما اختيار الدين * ملك جمل الدين إية	in the still still .
م من دولو *	علاء الدين
العربة المالية المالية المالية	و الدين الشهر
سام اعز الدين شحنك بيل ميسره * خ "ترفي • خواجه خطير الدين نائب دزير * و فخر الدين زايب دزير ايدن سرخه * خ اختيار الدين ه ميا	1 2 2 2 .
ر الأين المجنب الم	الم وال سحنك بيل ويورون
سي اع الدر يو من من المديد الد	كالم و صنح
John to the Witzer way	المايي محرجي الأادري
مغرل کش * ملک شهاب الدين خاچي هم امير جمال نايب داد رك * ملک نصير تاج الدين پسر تنلخيان * ملک نصير ملک اعز الدين شحنک پيل ميسره * خاجه خطير الد	W. Sime - Lizza
الملام جمال الإسار دارراء	* orly - All
المن الله الله الله الله الله الله الله الل	- Charle * oll of
de (2 % , * 91) , 4 ,	will able to
والمريد * ملك المريد الم	न्त्र गी हार मा
ملک تاشمند اخریک میسرد * عمد، قرام الدین علاقه دبیر * ملک ترغی سر طغرل کش * ملک شهاب الدین خلجی	لا الملك
والمساملة الخراك	مس اختیار الدر بی
Care de la contrar de ma	مرزيخ الججرات
ملک ترغی سر سلاحدار میسری سرج ملک تاشمنده اخریک میسری *	121 (* 012)
- wantel a all mass	المراه على إولو المر مرازر
علي سر جازد (* هيابت خان اغرين ملك «محمد سرد (• ملك سونج سرد) ملك «محمد سرد (• ملك سونج سرج) ملك ترغي سر سلاحد («ميسره *	الله ركيل در * ملك الحدين كشليف المنار الدير خان ايتكين محي دراز * ملك امير ك ميسره * ملك اجترية
عيد شر جازدار * هيديسي ، ا	المايدين مري دران المار
5 : (in * lovis.	غارارته
المارس سلطاني الماري	عالم ركيل در مراي
ين بيني الله الله الله الله الله الله الله الل	alle Their, Smile
مهمون المنتسبة المرابع * المرابع * المرابع المنتسبة المنت	خان * تمر خان شمسی * عماد الملا عباد (زیر * ملک علاء المادي کشليخ ناله ركيل در * ملک اختيار الده
(	On the many
المخبأ بالمناب فالمينين	~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~
" (-) which * 2, 8, 1	على بلنى * عاد انحالى شمسي * كذية خان * تمرض شمسى * عماد الملا
ع : الر عالى پرسر خرد ساد	الدين المبين الدين المبين المبين المبين المادة * خال شهيده بسر بزاك سرا المادي * مادا الحال شمسي * كذية
4	5 to tills * 21, 2
المرقيع ملاجها الرفيج الر	أنهنهن المتارية
*15	in the other
مقفعها فالمستناء	2J. 1. 11
March 1	عياث الدنيا والدين بلبس
_	ئى اكىشىسىزىرى
م الراحبين، •	ا مهم) جمعین و مملم تصابیما کشیرا کشیرا ب
JI. 2	cost.
بالمرابع المحمد المرابع المحمد المرابع	(44)
~1	7

سسساله الرحن الرحيا

نشيد روزي امرر علطنت بعد نقل علطان عمس الدين كه همسر بعبدوك وحزوك فاد دبيش اكانعه سلطك غيرك الدين بلبن برنست ساليات المايام إيل مكما واكرانيد واغذار عطير والطاءات براك سلاطين عجم در د درگاه خود را بيدراست و اعوان و انصار دراست خود جلوس نومود بيشتري وسم جهاددارك قديم دا الباع ندود ومه دارات برد د دوميان بندكان ترك چهل كاني ازاد شده بر تختكه دهلي وحتي وحتمأة سلطان غياث الدين بابان ك بندئا البلائل غيسي ملك داري إرشايدده است كه چون درشهور أ سنه ١٢٢ اللي دارد راز ابشانه در عصر اراحها بالمنال غطير بوده اند كيفيت فيلت الدين بلبن در تاريخ آدرنه است از بدر وجد خود استماع مسلمابان فيباد برني كه انجه إبن شعيف از اغبار وآذار سلطان محيد و أله أجدين وحام تسليدا كثيرا يثيرا جايل كوبد دعا كوى الحمد لله وب العالمين و العائبة للمقيل و الصارة على وسراء

ملاطين محدد مواري باشاهان عراق د غواسان ، خواران بون در ۴ محيد منه ۱۹۴۴ اين د متين دستمانة

اغدار آثار سلطان بلبق آغاز كرده ام از پيشتر نبشتن پريشاني ملك بادشاهي در ايام خاني هم داشت د درين معرض كه من بيان میداشت و بادشاهی خود میواند د چدو دود باش د پیل د دارات ايام سلطان را الغيان كفتنددي و او سلطان ناصر الدين را نمونه نامر الدين بادشاء بود نيابت ملك عهدة سلطان بلبن بود ددران از رجه كلابت مصحف ساختي و در مدت بست سال كه سلطان بلام ارست بادشاهي حليم وكريم و متعبد بود و ييشتر زفقه خود شمس الدين را برتخت نشاندند راين سلطان ناصر الدين كه طبقات سال بادشاهي چهارفرزندشمسي سلطان نامرالدين پسر خورد سلطان تخب شمسي نامور ومعتبربودنه از ميان برداشتند و بعد كذشتن ده د با قوت د شوک گشتنه ملوک احرار معارف اشراف را که پیش بلدكان ترك ايشان را چهالگاني ميكفتند بر امور ملكي مستواي شدند در عيش د عشرت و بيخبري گذرانيدند و در عصر بادشاهي ايشان د ایشان جوان د خورد سال بودند تاب معوبت جهانداري نتوانستند شمس الدين در مدت ده سال چهار نرزندان ادرا بر تخت نشاندند شده د بر بلاد محسالک بندگان مستواي گشته و بعد نقل سلطان سلطنت درمياد بندكان ترك شمسي كه خانان شدة بوديد قسمت mille il call clans inlier can lutable media empolis ونفاذ امر سلطنت در خلل انتاده و در خزانه و پایگاه سلطاني سلطان ناصر الدين يسر خورد سلطان شمس الدين پزمرده شدة بود جواني وغلبة هوا پرستي ايشان داز دامطه علم د بي مايكي مدت شي سال بادشاهي بسول سلطان شمش الدين ازجهت

هراكان ودام خريدكان بر نيليند، مر و حرور نشوند و اوانه بندكان مشاهدة شد تا بزرگ و حوراك از مقام بزركي د حروري له انتفه ا بعد دا ما معال سالمه صليه المعيسة عرب عاب عاب ما الميدا از بيشه نهزد چراگاه بر أهو فراخ نشود و تا باز در كريز نه نشيئه و در وداراتي نو بيدا امد رمثلي كه از جيشيد مردي است كه تاغير شعب برآمدند دخانك كشتك دعريكي لأدوى د داكبي ودامي لداغتند بهربهامة تلف شدند وبعد تلف شدن أن سران وسرداران سدكان دوعصر سلطفت إصران سلطان شمس العابي كعيفر أزجهان وجهانداري ك إبا واجداد ايشك ماك و حكازلك ووايرو وابر ألكك بودند والراستيلى بندكان ترك شمي أن همه درزگان د بزرگ زادكان بزيك دنفيس تراز بادشساهي نيست نترانستنسد كذارد رشايند أخاستنسد ر حتى بادشاهي له بعد از نبرت هيئ كارى كشلف ر بسران حاطان شمس الدين چنائه بادشاهزادكان بايلد ربعد نقل حلطان شمس الدين بنتدكان ترك چناكاني اركامياب شمس الدين دركاء " تعمودي و شجري شده بود ر اعتبدار تمام كرامة وغردماني دريع محكون نظر غود نداشتند دركه حاءان و معاوف كه در شوف وحويت واحرحت وغشابل و هلومنسدى والزجود آنچانان ملوك كه نوادر ملوك بودند واز حضور أنچانات وزوا كرده بيدند درازا دحمارف بسيار بدائه سلطل شمس السائل بلرسند عال مامون مغل مارك وأمران خاماركا حابل حربي وحزاري آست كه در تبد ملفار عسى آشاد الإحواب مثل والأل جنكير شعسي ويؤمونه شئنة أميز جهانة لري يصد أرملن أومقمود مر

شست هزالا درا د بی فرهمان د خود کام شده بودند د بر هر شاخی وفات سلطان شمس الدين ازخامي پسوان شمسي و تغلب بندكان ملک دردات خود کردانید د خلتی که در مدت سي سال بعد ا) بران منوت عدل در انت رع المراد معال مند را راغب ومريل ورمال خرد در ادرد درعب د قهر اد در دل اعل مماست منتقش منين دراي هاي مستقيم خواص دعوام بلاد ممااي را در ليست د عزت ملک داری را کاری د کارستانی پیش آمد د بضابطهای د کارهای غیر مضبوط گشته د ابتر د پربشان شده در فبط در آمد درنی پیدر ازد د امر از الامری از سلطنت اد باز استفامت گرنت الب د إذات كرفته امور جهانداري د مصالح جزرانهاني را ال مر دارالسک دهای به بادشاهی آنینان پخته رگرم سرد ((زگارچشید به بادشهای رسیده بر تشت سلطنت تماین یانت ر تختا كه ماحب تجاربه امهر ملكي بلاد از ملكي بخاني د از خاز بلند تر د بالا تر شدة بيستدار كشته چون سلطان غياث الدين ب کرفته بود و مکنت و مغزات بادشاهی اد از بادشاهان ربع مه ازردي زماند بود د د (کاد سلطنت شمسي که مکنتي هرچه خامكاري پسران شمسي د تغلب بندكان شمسي الوالام كيستي كه من نه ام د تو كه باشي كه من نبسائيم د ا همة الن الى زا غيري أدندي وهريكي مر ديكريرا كذ رحشم د بزرگي از جالا مسارات ر صوازات يكديكر طابيدة . يكي «رديكريرا سرفرد نيادردي د اطاءت نكردي د شهر خواجه تاش بوده د هر چهل بذره بیک کرت

رحشم لوازي درسيت پدروي مشار اليه آل ولؤكار بودند دهيج خود را، برادرد کسانی را برادرد که ایشسان در نیکنامی د کم اصلي وا سري د سروري مداد د اگر از نوديگ د بخسدگان راخلى خيد نكرد ديني بى مايه دبى عنوى وسيلى وحريصى و هغرمندان و خوشخوبان بيار است و نظر در موف قدم بندايي غود را بميال اءواد د انصار د اكبر و معارف و احدار د اعراف د اعدان ايشان هيئ كس رشبه دشك فبويره است د درد دركاء ساطات واساخت كه در بزرگي د حروري إيشان و شجاعت د سخداري م بر د پنسان داد د اعدان و انصدار ملک د درات خود کساني تكشته بددند از كذشته حابر مزيد كرد دايشال وادول مواجب دبلهماى فروسيمت موووث داشتك و بته بغي و كفرك كلعي معيوب ومئسوب قلب اعلى چند هزار بيش قراري چيده ر گزيده د شسامته كه سرامده دعاي همكان پرحش و وناداران حلاحزار كردانيد كه در دسوارد پینادهٔ فدیم و جدید دادر اهنمام ملیک ماسی تجربه و سؤال ـ استفامت امررحش راكه مالايدر داراه واكما داري است مغدم داشت وسلطان بابين از دنووشال ومسيار قيواوت خويش هم دوسال جلوس نسائي رغين كاميرا يعاكبون والرمي النفاتي ديديكي وسه واعتذد الل جاوس بليني منتاد و عامور ومطيع كشتند و خولوري و خود جهالداوي د جهانباني از مينه ها رشه دمك خاول شده هم در الزاامري كه واسله النظام و النيام جهار است و دسيلت ورش متستعة لوازايران هرحمايكي خزطه وبدلاغود د

دكروز اشي وكم املي وسفلسه و دون صفي وادرتمامي عصر

بظراركيان انتادى داگردان محل (سولان درردست درایان شور د فه باد نقیبان چذان بر اصهبی که در دو کروه شذیده شدی و لرزه در صرقبه اشغال ایستاده شدندی د بازی سهم الحشمان دچاارشان شلاحدارك و آخر بكل واصير غلمك ميمذة و ميسود و نايبل اړ شان د مقربان پس پشت تیست د شحنگان پیل دسر جانداران د سر كه حسست آن درنها را در ارزه در ارزی د هنگام بار خواصان دردش سهيد همچو کافرر بر تخت آراسته و برهيدي د شکلي بنشستي باستام را در میمنه و میسرد بایستانیدندی و او روی همچو خورشید رچارشان دنقیبان دپهلوانان چانان بیاراستندی دپیلان داسهان د حجاب د سلاهداران و جاذداران و عهم الحشمان ونايبان مهم الحشمان دبدبنه د کوکینهٔ سواری اد ده نها کردندی د بار عام را از نگاه کذان بای نظارگیان را آب درچشم ددیدی و دیدها خیرگی آدردی و از تماشه د درخشید تینه ای برهنه د رخشیدن (دی اد یکی بصد نمودی خشيدي وهم تيخهاي برهنه بدرخشيدي و ازرخشيدن آندو عرفته در رکاب اد برفتند ای د در دوست سواری از هم ردی تربارد ور چيدل مواجب تعين كرد كه ايشان تينها ي برهنه برك نسرد دچندي پهاسرانان خيستاني شصت کان هغ دارد کیر دردسرا ددر عظمت کوکبه و دبدنه سواري مب دسلط ان بلبن هم در ارل د دريم سال جلوس در عزب بدرتفويض نفرهولاي دار بزركي ايدام د سردري اسافل طبعاتذ شخص (رامل زبنیاد شخص (نشناختی شنایی د هدات خود شغلي نداد بلكة در گود سرا گشتن (را ز

که حوصت و حشمت خود در ترثیب بار و کوئیه حواری و نشمنی رهد المايد معننفال العلات معد لعرابدا ما ديد منتداء ساري ديكركه پيش غدادند كارمي سلطان شمس الدين ميلي ومرقبة بس از ملک اعز الدين -ااري ر ملک قطب اندين حسن فورس و بزرگان حينة نظاركيان منتش ماسي وحلطان بلين بارها كتنى كد من بادشاعي را نبود دچاك با عدل دار دادي كه هيبت آك دراها در هيبست باربليني وكوئية د دبندية حراري دليني در تشتكاد دهاي هيج وجميعت وخزاين واستعداد وبيان واسيان بيش أزان داشت ناما علطاب عسس الدين خداؤنه كارحلطان بلين بهد وملوك واموا هيبت بار مرابي ادمتموان ديردست مفيع ميشدند ربا النه محي (سيلنلدي ومتسير و چتجب ميماندندي والرامتماع خبر كروه مسلمانال وعندر أزبرأي تعاشاء يار وكوكيه سوادي ملطان بلين وآوازيس اللد تا كجناها دوكوش المقادي والإصدكان دوست كل پيزي له ايشان مشعوش و پيلينير شدندي و او پاي در انآزيني درا و زادگل و مقدمان احدة دوكه وا شاكليوس كلاييدنيس بيششر ان

را أز محاطت عرمت رحثمت بالشاعى دعول رهيبت بار امرا در دل ریایای ممالک او منقش نشود ر انچه بادعاهای وساردز دل شصان بلادملك إد اشيئه و عيبت ار د هيبت والرال وانعال و حركات و سكفات او حصمت بادهامي مشاعدة نشرد وخاستن باذاب ورحوم اكامرة مستامظات أنه أملال ودار جعيع احوال

دست ندهد بارعب دهشمت رهول رهييت بادشاء در دل عوام د سواري ايتمار رعايا وانقياد متمودان دست دهد از مهر دسياست

ارایشی در در نامه خود میکارد د حرصت د حشمت ملک زانی را بادشاهي را بر ند سلطان غياث الدين بلبن د نخته بود كه هرداراتي داعتي شنيده ام كن دارها در حجاس خود كُفتي كه كوي دزاكار تباي فراست درايت الحديديت بود دريش سلطان بلبن معلى ومرة بذي ومنكه مواف تاريخ نيزز شاهي أم أزجه ماري خود كدبس ماحب اراستکي جشي ار مردمان به يديك گفتندي ر تعجب كردندي المرس سردها كفتناي دشعرا مدايع إداكردندي دجند (زاحكيت فصل به یکی از فضالی معتبر عصر خوش داده بود و در مجالس درگاه محلی د مرتبهٔ بردی فصلي مشيع خواذندي ر حجابت دامرا پیش اد بکنشتی دبنام هرکه خدمتی کذرانیدندی دادرا در دروس جشن نشسته ماندي ر خدمتيان خانان وملوك درزارا د اطعمه دشرون و تنبول بسيرار مبدافع فرصودي و مايين الصلونيو در دفوره دپروه های اربغت ر نشابذریهای متنوع د نوانه گونای عباس جشن از بساطهای منقش دجامه د خانهای ملون د ادا هدنشين سلطان شمس الدين بسيار شنيدة بود و در دل گرفته دارا ملطان سنجر وسلطان محمد خوازا شاه که سکندر نانی بود ازم شخص ملک مرزف شون وسلطان بلبون صفت مجلسها دجشنه ور كاره اي مداكي خال انتك و تمود رعايا بار آرد و از تم دنهرد سطوت بالدشاه دنويكال و دورال را در خون و خشيد د ازانچه بادشاه در عزت داشت د حشمت میک رانی غذ جهانباني ومصاع جهانداري چنانچه بايد رشايد كذ دخواص د دور د نزدیک بلاد صحالک او مذبقش نشود

وبالزاركي ومفودي لليمي وسفله ومطري ومسينوة وباختاد همسين ايام خاني د عصرباد شاهي فه از حدت چدل سال بود ه دي رئيدي د چاکري داشتند اروا بي کند ر سرزد رينتا د ډاراني نديدند ر در و بلدگان که محترم مجلس خلوت او بردند دحق قدم باسدکی مراعات نهودي ديج كدامي اؤنراشان وغشت داول وغواجه سرايان مزيد ميرك تدرك بحت وازمينايتي كه در محانك اداب وعاومت وعثمت بادعاهى وچان عانظت لبود كه وإن حالي دصر بادشاهي خود واړ بادشاعي و داب واداب بادشاهي هم نمامي در تام نترانته اورد القمع علمان بلين در مدت بست وبعاؤين أؤ ديئري فيليدون حائر والب وأشاب اواكر كتابى أديستن مراءات مينبرد جمله دانايال أي عصر ميكنتند كه همهايي مينابد

کلاد د حرکتی د سکنی د توای د نعایی دا محرمان د نامحرمان ازدار

مزلع كاردانه و أنه اد در مجلس قهقهسه خلسديد و ده ديكران در ودرمنت بادشاعي نه ار باكسى مزح كودنه ديكرآ در بيش ار وجول فيامد كه أن بنوعي موحب وهن حرمت بالشاهي أوكود

ر معمد غود غواست که علمان با ادهم سخن غود ميسر نشد ر معساون رؤسا كدارا فخربارني كفتندي هرچند كه ار در لوبت پيش ار قبقيه خنديدند و در عيد بادشاهي او رئيسي جود از

سالمهاى أدييش قسنت وسانيدانه واأنيها اددوين تسنة مديدان يكارداران ومقربان وسانيد وايشان الرتمناي وليس ومملمس درليس در طعع انته با سلطار هم سننون شؤد بحي أفادس خدمتي

مبرانيد عرفه داشند علطان اجابت نكرد وآن وليس را باخرد

رحسبا داسدا مستيق بالدشاهي بود حرصت د حشمت اد البته داري و بيمقداري بر نتابه و اگر بادشاه از جد و پدر بادشاه باشد ادشاهي نيابت خداي است دنيابت خداي با خواري هيي هيبت نفاذ امر چ انچه بايد د شايد دست ندهد و از دري ميداز د خود را در نظر اهل ملک سبک نسسودن بادشاهی نماند ربی رهديد الماديد درمه ازسياست نرويد در سبكي ها كردن است رانچه در باب نفاذ امر که عهدهٔ بادشاهی است از مول المرار ارد نفاذ امر بادشاهي متعلق هيبر حشمت بادشاد بادشاهي که بس نفيس د جايل کاري است کمس در بندد د زيانهاي داکر بادشاه کی بادشاه در نظر رعایا سبک نساید هر که هست در بادشاه در نظر رعايا سبك ندايد ادرا نفاذ اصر نظر نبايد داشت كستاخ كردة داز كستاخي ركايا بادشاهي (البروى ساند دهر بدست خود برباد داده باشد داهال مملکت خود را برخود با خود هم سخون گرداند حشمت بادشاهي د هيبت الد الامري کوید رهر کسی (ادر مسند بادشاهی غیر از کارد ازاد ره دنا اهلان د بازاریان د دونان و صطربان و مسخبرگان د فروم بوه گار عرده واكر بادشاة با اسانل ولئام ومفردان وسرهانكان بازاران چاونه سندن گوید د با دراد که آد با بادشاه تفردي نمساند درئيس امير بازاريان بود بادشاء از بادشاء برود رحت ان محافظت نتواند نمود د بادشاء د حشمت است رچون آن حشمت دعظمت دهدد هم سخن کردانید د فرصور که بادشهمی همه عزت د عظ

شهوا و در معاملات مسلماني ايي انصابيها شوني كه در كفريشان لبلشد ، أن دين حق لا جَوَارِي بينيا أبد رادينك فيجرل واج دوراق ظاعر وقهر غلبه اودر باطني فكذود چاندكاه برتضت ملطئت بمالد نيايد واكربادشاء مي هييب وبي مشست وا حميت دين دود و دان پاداری که بجریان امرمعارف و نیری میکر متملل است وسطوت أودودنهاي حودمإن الرسان وأرؤان شود خوكروؤن يناهي كالم إدرا استعقال مرورت بالبدر ولعال هييت وحشمت وقهر خوادن و نا کردني هاي ديگريندنشت شوند و از چانيان بادشاهي رمسلمانال اذكرت نسق رنجور ربسياري زنا دلواطت رشواب رهيبت زندته بار آرد وتمرد وطفيان ورنمايد هندول سرواسي ها كنند دلايتي باشد و دعيا دوعصو مايشاعي بي حرصت و حشبت وهول . د هول رهبيب بادشاء نباشد مرتبه مير هزاره يا مير تساي ر رالي ر بزرگي او دوهيج دايي له نشيئاد و پادشه يي حويمت وحشمت نزديك ودون ويدرن وخلوت وبار بواجيي مرعات عندعوت مکردد و حتی جدیستی رحشمت مادشاعی یا خواص د تواج د دواد الرجد ديدر بادشاه نباشد د بزركي د اوعاف بادشاهار را مم منتهم ر عيبتى مداينه شود يا نشود مفاذ امراد مطر تول داشت راكرار درسينه ها مكثنه كرده وبالعدايا عندلم عنشائه مايي

ر بعد كش ذوالد مذكور كه سرحابه جدائداري أسبت بلعال ذاب با مماك عير الدين كشليف كه باويك ار بود كشت من انچه كفتم أز بزركانيكه خبروف مجلس خدارندگار من سلطسنان جُمس الدين باردند در مجلس بديار شنديم ام بعد از ين أخواهم كم كسي از شعا

دکیلدر بود ایشان کدال مهیار را قبول کردند و بجهت خواجگی ملك علاء الدين كسليخان و امير حاجب و ملك نظام الدين بزغاله خواجكي اقطاع امروهة بكيوند و پيش تخت بكذرانند د درك ايام ان داد تا متصرفي نيكو كه هم اميل باهد وهم كاردان بجها رهبة ملك امير على سرجاندار إ دادند سلطان كار داران باررا ربي تمام داشت سماع داور که در ارايل جلوس بلبني انظاع 5 الدين مكراني كه بزرگوار خواجه بود دپيش سلطان بابين فحاي نمساس اددست اخواهم داشت دمنكه مواف ام ازخواجه الله من التماس رئيس باز نمايد كه من داب بادشاهي ازجهت (44)

رادت عرض را در مجلس خلوت طلب شد وبعد از ایش سال عجمي وتمرخان وملك الممرا فخراالمين كونوال وعماد الملك كه چه خواهد كرك دست دياكم كردند بعد ساعتي عادل خان شمسي سلطان كارداران را معلوم شد كه در غشب شده است معلوم ديست سلطان بلبن از مجلس دار برخاست و در خاوت شد واز هيبت د غلام هذور بود بحج اد آن که این سخون در گوش سلطان انتاد چه لفظ است دچه نسیت است ار گفت که مهیار پدر می است مهار سلطان بلبن کارداران را گفت که ازین صرد بهرسید که مهیار امروهم پیش تخت گذرانیدند دار حاایت خاکبوس کردن کمال

١٤٠٤ از الكركم ازال طليده برد كفت كه من امرز ازين برادر

د نومان داد که تا هر پنج کارداران نشیدنند د در حضور ایشان با آن

د نايب وكيلار دخاص حاجب عصامي هر يذج كس را پيش طليد

علاء الدبن كشلين و ملك نظام الدين بزغاله و نايب امير حاجب

كد از خدا يادتدام عردكي كنم وغفل واقطاع وتصوف دهماامروزه شما كفتهمي نتوانع كه لئيم وكم اعدل وفلكس ولاد وا و وحدو دولتم المضامي ٩ ل در جابش در اياد و چور حال برين جدام باشد ك ديدر العجرد أدام المهيدين طائعة در نظر من در آياند جبله ركها. املي د درني وسفيه وزواله وا در شغل و صعب د دولت نتوا ميرسد دميدانې كه ډارنداي در من خاصيتي البيده نه شايج كروية اين كنه الأآل الداسية بهر وسببت جنزل ويؤول من بأمواسينا هروريازك مهتر و غواجه تاشل منيد أبيد شنيده أبد وأعفية د بعد ماچراي ملكور تاداخان وا وقدرخال وا كفت كه ۵ خواجاي امردية اين رابدة له مردي هنرمند ر لبيسنده كاردا موا زاده کم اصلی کم بشاشتی کریدند د پیش می اروه اند چېږي تصل کوه ام کدارپدر غود قصل تلزام کړد اړ راما إلدا لا حليب احت والن نظام الدين بؤناه له الميلواحة (4.4)

ميكيرم كد اكر مد ازس در معرف دادر اغذل د انطاع رخواج؟ الأنعمني أزان هردو كار دار تحمل كردم كه شعا هرچه زكس راكم

دار إدائيه زكار الربامه ميبت دارواز باش داركتند كاجبوت جهاتيل گود وسلطان دوشيش تكيد كود و كالالوان . هنرمند باشد اين كارداران بيش مي ذكر كنند مي دايشان آن ا

ر مشرفي رمانهزي به للمي رمد لمحي، ولأله زلاه (الرهزارة

دهم در مجلس حلمان بابن با تادلخان وتعرفال كمت كه . كالمكار لتستلت ، للغشية إلى إلى إلى المعلمال المعلمة ا سلفأل بالبن بدرحيات ببو هين كارداري ومتبري للواست

ساور و ملک قطب آلدین حسن غوری که یکی بازگر و ر رکیابار بردند در پیش خشت ششی موفداشت کردند نه حیر ۱۳۰۰ گفتید ، مقصابان ، مشافان که اهل بوایین , بینام , ارزند

رمال تخصی متصوفان رمشوقان کم اصل بواجیمی اجبامی ادراند وایشال معزول عداد خداوند عالم ال تخصی اعمل وزیرمی بابدکود که اکر دور کی کم اصلی نباشد حرکه کم احتال و دنتر ندهد ر شغل

ر مصلعت نفرهاین زیرا که عثمت اصاب ر حرمت ریزک زادگی انست که امیلي کم اصل را درحش تنزند دید نتیف در شغار رصلعت چکونه زیا دارد رورمدر دولت به بسنده رچه

در امل رؤير تشمص شامي كردند و جدالات نمودند بناس چد نظام الملک جنيدي جواهعه ياشند را نرصوند اشنال به كم امدان وناس بيكان انچنال ملكي تشيعت شد ر بجدهكي منسوب كشت راكر مناع خود وا ارآل انواسيند، حيفوانام و اكر بد اهل و ما كس بچه

را بر مدر درات خود روادار، بركم أهلي خود بدست خود سچل كردة باشم زاز پدر د جد خود وققات ديكركه ارمان ملطاك بلبن مشاهده كرده بردند شنيده ام كه ملطاك بلبن مه نسبت الدشاهال

تشنگا دهای بعمال ادهانس متنماده مومونس دود رآزاد آمر داط ف ی غضب حلم د تندی د ذرسی اد در محل مستلف ظاهر کشکی که در زهمان اطیف در حق سر کشان و سر پنتیان و بی باکان د می

نومادان رکجروان تهر دغشونت و تؤنمي و تذمي را کار مومودي و در باب مطيعان و منقادان و نيكان و نيكذامان و شايفان اطف وايدت و نشخون و حام دوميان اوزدي و ناه دوحات وقد بردي التفادان

را گفت اين تاتل بنده من بود من بتر اخشيده ام اين را بنخ بانصد درة به نظر خود بزنانيد دادرا بزن مقتول بخشيد دآك عدرت مستي بكشت ريد مقتول سلطان واقضيه دادند سلطان هيبت خان وا را كه بنده و قرابيك سلطان بلبن بود واده ٤ اقطاع داشت شخصى را در دردرازه بدارن بياريختند وهم ينده هيبت خان پدرملافيدران علاي بكننه وبويد بدادن را كه دور لكرده بودند و وي مقطع لكاهداشت ملك بني بني مقطعدار بداؤن را در نظر أن فراش مقدَّدُل دُرخُم دُرلا بدادون وفين شد زن آن فراش قضيه داد همانزمان سلطان فرمود تا حالت مستى فراشي را زير درد بكشت و بعدر چندگالا سلطان را دجهارهزار سدار جاگير وبداءون اقطاع داشت بيباك در بداءون در فيرابيك كه بندؤ سلطان بابن وسر جانداران و مثوب درگاه او بود وكانيزك وسوار وبيادة خود إزادتي كلند و ملك بق بق إدر ملك يستماني و داددهي سلطان بلڊن روشن بود زهره ذبودي که اڍشان با غلام مقربان و خواصان و کارداران د دالیان و مقطعان ادرا از مزاج انصاف د در باب مظارمان و عاجزان پذری و مادری کردی و ازانکه پسران اعوان و انصار من است مصلحت ملكي نباشد كه بدو كونت رسد حالت داد دهي دانصاف ستاني نظراد دون نانتادي كه ظلم از الصاف مظاوم از مقرب خود نه ستدى دل او نياراميك دور از نزدیکان او مظامت کردي قفيه داد دي نودگذاشت نکردي تا برادران و پسران و مقربان و خوامان خود نکاء نداشتي واگر کسي خشونت و تفتي را کار نومودي و در داد دهي و انصاف ستاني دري ونالإيقان الطف كردي ونع در وقست قهر وغضب برمنقادان وشايستكان

لست غاق را بأش غرد مى أشالك وسجده ميكاناند ورمم وسرم رشالي كه مي أشيئناد ومشيديزند وسوار ميشوند و دؤحالت نشستن ىلىشىبارىمە ھەلبىء ىلازىخىك بىيابىش ، بولمە ھەلى ئىتىنىلىدىدىلىدىدى يىچىلىلىلى الزارا أواله علم العلم مع تعامل المراد المرا نور الدين مبارك غزنوى در سجاس ملطان شهيد شذيده ام كه دز خلوت با پسران و خواصان دوگاه خوذ پکفتي که حمن دو بار از حيد باراك ساطان بلبن دود شنيده أم كما سلطان يلبن بإرها در مجاس ليامد ر من از سيه ماار عسام الدين جد مادري خود كه ركيلدز خرد را اراد كالنيد ربعد عادئة مذاراة تا راز مرك الخالة بور ماجزى وأزي بست هزارتناء بدأن عورت دأد وهم ازان عورت كارد بدست غود باش هيبت خال مرومال و دويلل آرين دبصد .

وشالی که حمی آشینند و شینیزند و ساز میشوند و دارصات نصستی نست غاتی را پذش شود حمی آشانند و سیده میکازند و رسم رسوم اکاسرهٔ باشی وظائمی شدا را بدار جان مراعات مینمایند و با بایدگان خدا در جدیج معاملات شود تشود می برزند هم برخلاف میملوند و با بایدگان خدا در جدیج معاملات شود تشود می برزند هم برخلاف محملونی است داشراف است در اوعائی خدا در اسطانه عقاب عقبی است دخلاص

رکه ر مطرت د تار زاد پادشامي خود دا که خلاف حفات بندگي باندگان است در استعدي کامهٔ حتى د در بالندي شما ر اسع ، وجوزل احکم شرع درونق امر صهروف د دواج نهي متکو صوف کنندد حتى دبي بناحي انترامند کذاره تا کنو د کاموي د شوك د بست برسکي

را حسبة لله وحميت دين ومول الله تلع وقدع نكذنه اكرآل اؤعك

گرداند که حرفت گیري معاصي د پيشمه مازي مآنم را به کاي باشنه چنان در تنگ در او د جهان را برایشان تنگ تر ازحلقهٔ انکشرین معاصي و مآثم غليظه را صوفت و پيشه سازند و همه عمر بران مشغول معاصي غليظــه و پيشه سازان كباير گذاه را كه باوجود دعوي اسلام تعزيرات وكثرت وترهينات تلخ تراززهر گردانه د حونت گيران ر نجور را در کام ناجران و ناسقان بیباک د بی التفسات به تشدید وغطط وقصبات اسلام بقهروسطرت بالمشاهي براندازد ونستى فسق و فجور داجه ارمعاصي و مآتم از ميان اهل اسلام وشهرها بخسيد عمل دويم دين پناهي که دران نجات اوست آنست که اعلان خداد رسول خدا آب خوش خورد دیا در بستر بیغمی پا دراز کند د فرصانروا گرده دیا از تانیر قهر و سطوت پادشاه اسلام یک نفراز دشمنان مشركي دبت پرستي بر شرقوسي د گردهي د دلايتي د اقطاعي درصيان اهل اسلام پيدا آيد د بتلند و تنعم و ناز د کرشمه بسر برد و يا كانرو مشرك را ردا ندارند كه بآبردي زيد وعزت دبي التفاتي اد ازيدي براندازند دازجهت عن اسلم د آبردى دين حقيقي يك ذ واسطة ايسان كفرو شك منتشر ميشود واحكام كفر جاري ميكرده ايسان سرخ گردد دغواهند که زنده فرو بوند و براهمه که ایمهٔ کفراند كه دشمن درين دشمدان خدا درسول خدا اند كوششها نمايدد وعلاست د خواري د زاري دفينيست د رشوائي هذادون مشرك د بت پرست كم ازان دباشد كه ازجهت اسلام دباعث دين پناهي در اهانت وكفريينج كُونِنَه وبسياري كانران ومشركان بكاي نتوانند برانداخت

المعابا للاكارك المرايد تبه نباشه بسيابه للخال السرفلية عراري اشاره باعاد ركعاده ركيزال كاردند اين چنين طرايف رمبساعي ومغاخر إبرائه المرنواحش ومستاجوة دركوشه عاي ومستلابة الإكاربد بارتع آيد مستمور و مخفي باشد ند كسساره ترك آراند والتعرفتي وكمبي ديكرمشفسولي جوند والمرابدكاره

رناحتي شناسان رحيله كران وطامعان وعاعقان دنيا ومزوران و خدا ترسان و ديان داوان تغويف كنند دي ديزنتال و نا غد! ترسان " بادشاها ، ورد آنست كه احكم شرع دين محمدي را بالنيل و إعاد شهوت در محارم الملك تمل جويم دين بالسلمي كه درل لجات

جواب تثري دادادت على ديني ورا ندارند و ذالسفد وعلى للسفد د متنصفال را بر ممندمكومت شرع وحروري امهر طريقت بمنصب

كوعال باعلد و هدين بد ديني ر بد مخدي ر بد اعتقادي را بد مذهبل وبد اعتفادان ومخالفان مذهب مذت وجماعت اللسفه را سبق گمنی وائي وجه کان اوا نداوند و در توهبي د تدايل و مملقدان معقرات ناهمه و در ياده معالك غيره بردن لكذارند وعلى

ردرجات بادشاش متعلق أنست داد دهي دادمان متائي حق است و مسئلزم دين دارى ودين پانساندى امت و اچات برمسدر درات خسرد ورا نداوند امر چهسار كه ازه له دين

رغابه وحطوت پارشاهي ظام ظامل برنينسدازد حق داد دهي به نهایت مبشرت نندید و طلم وتعدی از مسلمت او نرود و تا بتهر است رتا بادشاه درقضية عدل دامصاف مستعمي ذباشد وعدل

والصاف مناني للواط كذاره و هركاه بإدشاء چهار عمل مذكور بعزم

شما سرا در انصاف ستاني مانع نباشد د ازين جهت که سلطان بابن باشد که من قاتل مظلوم را زنده نكذارم نزديكي شما و حقرق خدمت عاجزي مرا معلوم شود من شما را سزاي آن برسانم و بيشترآن كه نوزندان و نزديكان من إيد باي برهوش نهيد كه اگرظلم شما بر د در داد دهي د انصاف ستاني ردې هيږي آوريده را نه بينې شما بناجي بكذارند فاما اينقدر مي توانم كه مظلمه مظلومان را خرد اكذارم كيستم كه اين تمن برم كه خداوندان همه نتوانستند كه حتى دي وايشان را گفتي که من حق دين پذاهي نديتوانم گذارد و من ومرآس با پسران دبرادرزادگان دخواصان بكفتي د زار بگریستي سيده مبارك غزنوى در پيش سلطان شمش الدين شنيده بوء كرآت جاعي اد جزدوزج نباشد سلطان بلبن مواعظ مذكور كه از أبان خود بدد ا نيارد وحتى داد دهي وانصاف ستراني بالغا ما بافخ لكذارد احكام شرع نجونه دردنق اصر صعروف وأبهي منكر دربلاد وممالك د خواري د زاري د شمنان خدا د ر شول خدا صرف نگرداند د آبردي كرداند ددين بناهي نكند دقهر مطرت خود را در فلح دقع عمر روزة دارد و گرد هيچ مناهي نكردد و خزانه را در راه حق سبيل واوليا منظور باشد واكر پادشاء روزي هزار ركمت نماز كذارد وهمه دين داران را مامول بود رحشراد ازدين پناهي اد درميان انبيا و در اوان امور پادشاهي دسنت گراينده باشد نجات و درجات او حق را در مركز قرار دهد داكرچه نفس اد بهداى نفس ملوش باشد درست درسون اعتقاد مباشرت نمايد دبقهر دسطوت بادشادهي (Hele)

در داد دهي اهتمامي داشت درعهد اددرلانت د انطاعات بلاد

بلين درايام ملكي د فينت خاني بشراب خوون دميطس أواسنن ملکي د کاني که بدومنوني کشتي آيادان ومعمورشدي و سلمان بندكال بزرك بمصي خبوب المثل عده بهرد وهو وليتى درايام بي يادرك و آبادك كردك خرابها هم در الهم ملكي و خاني دومياك كذرانيدن خلق مشفسول كري د در رعيت بردي و دسكليري و بندگال خدا را زياني نوسه و تمامي پيلال حاشية سلطاني را در تاخلق به آسانی رحبولت بکذرد رکالي کسي تلف نشرد إ الداك غرقاب بيكشتي بودى ده دواؤدة وزبو مر أب مقامكودي در آبند و علجزان د پیران و عدارت و اطفال د چهار پایان افتر را نکذرانند دولت را درمودی که چوب ها در دست گیرند د دومیان خلیش برسر آبهای بزرگ د پلیا د خلیشها د خلابها خود نشستی د ارکان لشرط ال براي كذرانيدن خلق روو يا وخعيفان و رفيوران وعاجزان آمدن رها نکردندي د سلطان بليون را عادتي د رسي بود كددر آمدي بېرچه مظلوم خوغنسود څود خوغنود کردندي و بستناث را برليجالله دور عصر اداكر ظلمي وتعلى إزدالى وفرملاهي داديبون ر در پپومتگان وغلامان ایشان را زهوة نبودی که بیوجه دییکنه کسي اداؤتوس بريدان متطعان ذوائيل وكاوارك وعاملك وا دنوؤندان لكودي وودي هييج الولاءود واددعي نديلى ؤور اطرائب مسائك والجود بدورى بربدان أدرا معاوم شدى اعظ والبئسه فروكذاعت مختمى را براسكي وامادستاشناغنى بريدي موافع بزرك اندادى معسرونس دورومست بريدان الإبيش خود نصب كودي وثا مساكك بولال معتبونصي شنتدي ودوعهوهاي بؤكب وغطط

داشت بسياركردى دبعد إزنماز هرجه معد بزوارت وزفات بزركال برنتي سنجرى ومرانا نجم الدين دمشقي را كه علماء آخرت بودند تعظيم محافظت نعودي وقاغي شؤف الدين دلواجي و مولانا سواج الدين الدين بلخي فرود آصدي وتعظيم وتعقير آك عالم وباني بواجبي جمعه با چندان کوکد، و دبدبه که او سوار شدی در خانهٔ مولانا برهان . داشتي و بديدن بزرگان دين در خانهاي ايشان برنتي و بعد از نماز اد بحس كردندى وعاماء آخرت ومشايخ هر جاده را بغايت حرص خوردن مسائل دين پرسيدى و در مجلس طعام دانشمندان در پيش دبى عضورعلما دست بطعام نبرىى دازعلما دردنت طعام كربى وادراد درسفرد حضر ازد فوت نشدى دبى وضو اصلا نبودى واذَّابين تهجد بيكباركي ميل كرد وشبهاى مواسمةمامى شب قيام ميالغه نمود وبمواظبت جمعه وجماعت ونداز اشراق وچاشت وشرا بخوارك نكرنت ودر طاعت وعبارت وميام نفل وتيام شب خماسة مسكرات توبه كرد ومجلس شراب ترك آررد و فام شراب دروشها کردی د بعد از جلس پادشاهي گرد مناهي نکشت د از خوانان خوش آراز و مطربان مشهور چاکر گرفتی داین طایفه را و پروسته از برای آراستن مجلس عیش نامیمان شیرین سخن دکتاب خدمتى كشيدى و حريفان ديكر را جامة واسب تذك بستدادى کانادیدی و بخششها کردی د پیش بزرگان اسهان و نسیج د تبریزی داکابر و معارف را مهمان داشتي وقعار باختي و سيم قعار را غارت مشهور بول و در هفته دو سه روز جشن ها ساختی د خانان و ملوک

اگر بزرگی از سادات و ۱۰ شاینج و علمای بزرگ زرشهر نقل کودی در

. وظينتا بدرك بربصوك وبولواك • قول واشتى وبا چاندك جناست

(k4)

بسع است د مذارال عالع تذايير ميكوبلد در سادت فرود آوري وحشست وكمولية حواوى الحراشتيدى وبديدى كما دير مسجد خاق

و در تقوی و دین داری مشهور و معروف بوشانه سرحت بسیارداشتې راست د کرید اسیار کردی رقافیان اشکر را که ایشار را نصوصل کنتنلی ودرميان خاتى بنشسنى وتذكير بشنيدى ودرمواءظ ونصايع مذكران

و داردهې و آدماف ستنمي و وړاو و نساز بسيار که ذکر آن کوره شد رآ الربليني شنيد، مل ملك بالمال بالمال مناهد عند والارباباري وعظائمي كدايشك كودنعى قبول كردي وحمدهم الرايبال اغبلر

بوانداختي د درقسم حیاست ملکي مرسواني از رسوم جبابود فرد طنسات املا مجابائي كدردي د ازجوا بني لشاري دشهرى درسياست بغي وطغيان ملكي قباري وجباري بوده است ودوباب

فرمودي و دار کشترن و بسترن بالنسائيان و سرتابان ملاحيت د دين نلذاغتي ردوحاست قهروسطون بإدشاعي خدا نا ترحي راكار

دارى رابشت دادي ر انچه دقع ملك چندكاه خود دانستى خواه

السميد يا كمهشركي علك وعزام فشت خود ميدالست دار سالست بانمال برو غلبه كردي وباشد كه بسيء خاناك وملك مشروع خواد فا مشروع آلوا در گار در آدردي وحب ملك درمانت

شد ابن چنین بزاگ را درخفیه میل شراب د شربت رکناع زهر معره إيشك آشكرين نامي بإرجى أيزد واعتعلابه يلاال كم مي

كنند وعجبي ديكردرباب نادانان اخبار كذشتكان آنست كه در كَنْشَلُّكُ ورشُن نبود اعتبار از نجة كيوند اصر خدامي ال چكونة ايتمار گیرید داعتبار گیرید از معاملات خیر و شرگذشتگان و چون اخبار د اثار بزبان بإك قران فرمودة باشد فاعتبروا يا الي الابصار اعذي بذنه وشنيدن اخبار والأرخاف سلطين ماضية اقاليم ويكرو هركاة بارتداي پیش از سلطان بابن د بعد از بودند هومي باشد فضلاً از دانستن وشنيدن اخبارادويا ازان سلاطين ماغيثه كه در تختكاء دار الملك دهاي که اورا اخبار و اثار جهاندارې سلطان بلین روشن بود و یا در دانستن وعقل ويا ازخداوندان شمشير وشجاعت كسي درنظزنمي آيد بي اهتمامي د بيهوشي علم تاريخ بجاي رسيدة است كه از اهل علم بندكان ونه اعوان و انصار او با چندان كثرت كسي مانده سبعان الله است ولدنيم قرن برآمدة نه از ونه از خانمان او ونه از فرزندان ونه تاريخ فيروز شاهي مي نويسم وهفتاه سال ازنقل سلطان بلبن گذشته قاتل زهر درميان خونيان عمد نيت ميكنند و درن ايام كه صن خول و جواب غدر باز پرس خواهند كرد ددر دنيا ملايكة حفظه نام موامن مقتول خدا خواهد كرد و اذاء بخفية وغدركشتند تا جواب سوختن که جواب خون او فردای قیامت خواهند طلبید و خصمی و خواه از بلندي فرد انداختن و خواه در آب غرق كردن و بآتش و خوالا بلت و چوب و خوالا بنه غادر و خوالا بنه بي فاني و بي أبي بهروجه که مسلمانان را بکشد خواد به ترخ د خواد بزهر د خواد بخفید دهانيدي دازشدت درستي ملك چند رزة در خاطراد نكذشتي

شهر باشنه و دران شهر زادة شونه ديير گردند و ندانند كه آن شهر

مهارفي ما يميال صامامه عهارته الدر لامانو إن راشها رحما را چارمه ارتد اد و چنديل - ال كاشته احت دد حت ايال الذارد

بيمت داده والراوآلارايشان سامنه اكرعوس دامش عام تاريج ابشال و در إل وقواند وحيل وتيج ابشال چي ماحته و دبيا چه طروق ورده المد ر چه کرده الله ریچه طریق جه آل وارداع کرده المد و وردگار پر

دامستر و شنیدن عام تاریج و احبار د آثار در دگل مشاهددد بی شود و وشاهت درال است كددر وزرگال دوي و دركت مهد و مصرآ ارازي. دركم بضائتان ددوبان ودون إذكار سودوال حيج شكشي ليست

ولتعي برودام چه شود دار ونيازموا كلفونداري كند واكر قات احتمام ما معارفه ما و دولاه من دولا من المن من المن من المن و دول دول الم چور در ملحب دواني تمناي دادستن علم تاروج د شنيدر احدار دوركار :

نسق بدوسم دشم جهائباي و جهائكيري أيشال نذويسم و هم نصائل كدار آدم كا بادشاء عصر إصل احبار انبيا و سلط و سلطين در ترتيب صوله عصر در حوادين د شنيدن قاديج صائع ديامدي در حاطر داشته

كه جهاري ارمقامه علم تاريج در عدارت ر تركيب ايل تاريع درج احاق رمعامات حيرايشال درقام أرم رماعيت ندراين محتصر

واكار معارف أحت ارود ام مطالعه كذندكل در يابد دادرا اتداع که دادستی وعدل کود بادال واحظهٔ حیات و دوحات سلطین و ملک كرده ام دامكم علم داشظامي كه بصريح دكنايت د دومر د اشارت

وانتداد نمايند ومعمسول كردامند ومار أعلم درييل جهسادلاري

رسرهاية بادعاعي است سلطان دادن واعم ارداد معالى مفبوطة رجهابهاري سأطال بلين كله مال رييل واسي كه ماية شهابداري

گرفته است و در بغداد متمکن گشته د ان ملاعین بسیار مال د منال ساكن شدة وهلاكو نبيرة چنكيز خان با چذدين تمن مغل عراق را فرد در بذاگرش مملکت من شسته است و در غزنین و تره نه و هادر النهر شما نمي شذويد كه تُمنهاي مغل چائكيز خاني بر إن د بچه د كله دره نه انجه در کار جهانگیری شما سیگوئید در دل ص بیش ازانست ناما نمي آيد و در اقاليم ديئر نهي آدينو سلطان بلبون جواب گفتي كه كه دارد عزم لشكريها حا دوردست نميكذه و از ممالك خود بيرون د بيلان واصهان آدردند نمي آرد و با چندين اشكرهاي آراسته و مستعد ددردس ها رانهب كردند داز رايان درانگان خسالين د دناين الدين كه خدارند كاران ما بودند جهابن ومالوة دادجين دكجرات مدست که پادشاء همچو سلطان قطب الدين ايبك و سلطان شهس بلبني بر صدر حيات ماندة بودند با سلطان بلبن گفتندي كه سبب بلدن همچوعاد اخان و تمر خان و دیگر بذه کان قديم شمسي که از حمايت كذب و خواسان و مادر الأبهر را در غبط آرد دبارها خواجة تاشان سلطان و ميخواست که رسم ورسوم محمودي و دار د گير سنجړې را احيا باببني بدان مال كثيركه در خزانه جومج مي شد اكتفا نمي أمودى خرج ديئر انجه مي بايد در خزانه گرد مي آدردند و همت عالية مواجب حشم معين بود وشرح كارخانها واخراجات حشم و ساير داشت املاك د انعام د دربست اقطاعات مارك د امراكه در دجه اد عاصل ميشك وبعل غراجهاي فراوان از مواجب حشم و مسام

كه سرحل مدلكت ماست إدة ازد و خراب كردة و سالى اعديكذرد كه

هندرستان شنيده اند ونهيب وتارج هندرستان در دل دارند اهور

ا مشا را سعد دامرت بالنادع المناشر درآ من اشار ما الم وال المك وحزد تعلي " بعث الما ياؤل عمل كمه عنول وا وتروية شنتم كحوأنا أم ميل دراس ونهب د دراج خشد و سي د در نهب د کارج دهلي النيم ودياري ديكومشقول شه أم توسيوكي شهرها إينك وقدمي سردره و المرا رسماره لع بروال المراول المراول المراول سيرين مسائلت مسالي كالإسلام كالإسهال لا يسائله ويساله

محديمال ما منال مزلم أمي شد إشار بفراغ خاطر اشارها مي حسلتست خود بيون أميس آيم و لاو ترضي ووم وايكون لاو عهلا وعصر

وا-بلاستا مرآدونه وميتواستنه كذيكان دوكان سال ازدارالعك كشيدند د اذايم وعرصات عندول وانهب و داواج ميدرند وازها

دشهرشاميه مسلماران است نباشدمن يكساوي داردار العلك دعوالي فيبت كنند واكرمرا انديشة مذكرونه متعلق باجاني مسلمانان

ر مرتب که دارم دمار از مستاخان دیو، و دشعفار دین برارم نامه در داسبال بورايل دوامكن دووست ئكفاج واز چئين چشهي مستدد دار العلك خود نباش و لشكر كشييها كنم وخزاين و دناين و بيلان

وخبط کنم صرا إيان، صلحى بار آود وصادعي كه سلطان بلين در كردتن خبط انليم ها د عرصهاي خفود نباشم واكر خواشم كه اتليي را بكيرم

رفبط كنم مرا دالى بزرك كه بلودنس بادشاعي باشد رائبق مريب الليمي جز الدايم مضيوط شده بكيرم د ادرا خواهم كه در تصرف آل و داشتن و خبط کون الايسسي ديگر گفتي اين است که اکر مين

نصب بايد كرد و دوارد حراز سوار مسة يم كسته لشكر خود با رن ويجه وسيزوي لود أنجيا بالعواد وعمال ومتصوفال واما وحشم چيده وكزنده

آدره داز براي نه ب د ترارج ايشان شش عفت خزاد سار دعلى غير ايشان يك الك پايك و دهانك بود كبا تاب اشكر من تواننه بادشاهی دست استاد نتواند کرد نکیف رایان درانگان هندوان دبا انکه از پیش من کجا رده د من نیکو میدانم که پیش اشکر دهای هیچ جهانكيري بدهم ، كجرات وسومنات وسواحل و جهابن ومالوة دادجين هر كز نير نه نشيان چه اگر در آصادن مغلى صانع نباشد ترانم كه داد همه دانايان بر كارد كردار من اخند دند و إزان اقليم بلائي أليد كه خواهم كه از صردمان ازرد ولاشي ولترو اقليم دور دست را غبط كنم باید کرد داز خود مسلمان جوی خون ران باید گردانید داگرس ظفر يابم از براي الآبراد ديدكران شر همهرا بيش در سراي خودسياست د بر بندكان د چاكران قديم محاربه و مقاتله بايد كره د اكربر ايشان هه، از سي بگروند مراضردرت شود که براشکر خدد اشکر باید کشید واسطة عادلة ديكر نتنه إبد وبغى وشطط وي أمايد دايشان هر اظيم که چندين آدسيان خود نرستاده باشم از سبب دوري و يا از غرد را از آدميال هوا خواد رمخاص خود خالي كنم داكر دران اقليم ديكر كه بواسطة دوري آن اقليم مستقيم ماذد ياذماند بفرستم واقليم كه إذ اقاليم مضبوط خود يك لك أدمى مستقيم شدة را كم كنم د در دنبال ایشان دران اقلیم رود در آنجای شوه پس سن چکار کرده باشم داشياع آن دامي د امرا د عمال: كاركنان و سوار د پياره از اقليم دهلي اقليم هركز مضبوط أكمروه ومستقيم أمانه وهراينه يكاكم الحصى ازاتباع دران اقاليم رايد نرستاد داكر چذدين صروم ازشهرها انجا نفرستم آن

كانيست رمن از ثقات معتبر سماع دادم كه سلطان بابن صاحب

داندا ملي كه سلطان باين كنتار خدارندان واي رويت دانند + ومسلمت خودوا در هواى ملك ديكران در زال دخال الدازي ر اين بكذاب بهتر ازاديوه كه دراتكيه ديكراد دست إنى دانرا نتراني داشت كلله الله كد مساكمت خود را مخبوط ر مستثيم داري رحتى آن ميبائد ربيش ازما پادشاهان اختمه دكرى و سرد رزال چشيده ارأمير ميرسد وتختكاه من أر پيل پسيل واسي فاشمار اراسته و پيراسته وسالهمت كدآل الليم مضبوط شده است ببال در بللخالة من مثل رسد رمن النايم المتورّي دياسكم را به پسر خورد داده ام صي آيد ركفايت مياند وحاجت نعي انتدكه بوما اسب ار لايت بسيار ممثنيان راشكر مرا الزينهسا اسب بسيار رارزل بدست كهوكهوان دو زمين چذوان و منداهوان احب هذدب چيده وكزيده ودودكا يست سوائك ودواؤه بيلن سأم و سأسلمة ويهتفترة ويهتفيو وتلوأد يباعي وأحسبا بهرجي وتتأري چيئة وبسيئرا وكتنتناء مه ازأجيا ميارسل مواذلة بالمصد موازاست وعن يوحة منت يغ يسر بزرك دازه الم ملك علدر عال إيل واسيه احت و هرييلي در ملك علدو على تجابِ در تن ملي بود دكرات با مقرال خودكتني له إرستكي

که چانه پهلودارد هم در حال سفه ۱۲۴ انځي و سکين و مکماية که چارس حاطان باين بود شصحت سه ژخيد پيل ترسکاره تشر شان پسر ارسلان خان از انځېوتي در دهايي رسيده از رسيدن پيلان هم در اول چلوس بايدي خانق يون گردت و بر استقسامت حاک بايد ب

المالو دبس لحقيص 4

هيدت بار ادل او سالها دردل خاتى منتقش ماند د رعب پادشاهي لل بار بلبذي بود رزها از سينه خاق كم نشد و همان سكة سطوت کاسرة از سراحیاد شد و هول دهیبت دآراستکی دپیراستکی آن بار که آراستكي آن باربعد از سي سال نقل سلطان شمس الدين رسوم ريكي ال خانان و ملوك فصلهاى مشيع خواندند و باري اراستندكه غرانيدند و خدمتي هاي گوناگون و امهان تنگ بست يانتند بنام اعمل و جدور و اكابر و صعارف و مشاعير شهر و خدمتيان مباركباء رچنوترؤ ناصري پيش صحراي دورازه بداري بار عام داد و ملوك الممتي بيدا آمد و در شهر قبتها بستند وشاديه اكردند و ساطان بلبن (ala)

_ بتاكيد فرصان داده بود كه درحوالي شهر تا ده بست كررهي شكاركاه ها مستان راغنيمتي شكرف نمودي وفصل إمستان رابآرزوها طلبيدي واهتمامي تمام دوده است و از غلبة هوسي كه در شكار داشت ايام شتغال وتعبد ديذي واستغراق مصااح جهانداري درشكار غلوى ودر خواطر خاص دعام دار الملك نشست وسلطان بلبن را بادجود

ود د خامدارك و مهدّرك شكرة دار را عزدي تمل بيدا آمدة دروزكار وعهد سلطاني او ميرشكاران را مرتبه و مذرك بزرك حاصل شده و مرغوارها محافظ ت امایند و شکاری ایر بایند و در اوبت خاایی

دهردوز تا رداری و پیشد اران بونتی د شکار کردی و شکرلا پراندی وسلطان بلبن در ایام زسستان آخرشب از کوشک اهل سوارشدی كرن آمدة بون و شكرة داران وصيادان بيشماررا چ كر گرفته بودند ايشان ساخة من در شكرة خانة سلطاني شكرة كامكار بسيار

وحد للث شب كُلْشَتَه بودى كه دهوا اي زال در شهر در آصدى

كالماوع العاصالمة والم المايات بالقامة والبيانا تتاية وشنداة والماة يايد تهيئت أستماء يعاسه أناته كالمتشاء المتشائدة يسيب بيتا بيحلق ووالمياع يمستر يعاشش والمجيد وشهبالأوى اسأناص وأني استنسب t sind and stiffered story of statement some for the

شكو بوابر سلطال بودانسي وهرهمه طعام تخلقه وشام از مالدا سلطال بلدا نايم از جنس پزيک وتيرادوا كه مىندد ساهل بردند در

اردرشار ميزد رمقمود اراز سزارب التصاب ولاشأن بذراغ دا شاراله مالي بالما المادة المادة الماد الماد المادة المادة المادة المادة المادة المادة المادة المادة المادة بغطار ملهون دربغداد وميد وهلاكر كلمت كا بابل بادعالهي الغله يشندي حكيت حراقبت نبرده وبحيار عكرونن حاطل بلس

سخت ابشال را كاهلي د البار داي نياود ر چون اشكر را در تاخان كردن ابيان است تا درهات محاربه هاي بزك رجلكهاي مادت گولگن و خوکون خانان و ملوک و حشم حاثینه است وعرق

ا غابه تذراندكرد رآل پادشاء يعني بابين درشكار ديكرود ار حالك غود خو شود د اسپ در دویدن عرق کردد روز جنگی خصم بر ایشال

ر ال کسائي دانند که جوانداري کرده باغثه و ۱۹۵۰ کوننه و داشته ارا خوش أمد د برسني هلاكو آذرين كرد دكفت كده الح ملك را پاس میدارد ر این خدر سلطان را وسید که هلکو همچنین کفت

شنيده ام كه سلطان بابون در آخر سامى كه برخست نشست درناع باشنه ناما اورستكال عرم بختكال در ايبابك رمي از الال مسلمه

کسی دانبالی دفع نساد میوان نکردیده بود مشفسولی شد ر از شهر جلكال حواجر دعلي وتمع ميوان كه بعد نقل سلطان عمل الدين

خاسته بود سلطان بلبن تدمع نساد ميوان را إر مهمات ديكر هم در د جامهای ایشان سی بردند ر از نساد میوان حوای در شهر نفیر رسقایان د کانیزکان آب کش را مزاحمت مینمودند د برهنه میکردند سلطان ودو دتماشا كنه وبارها ميوان نماز ديكرها برسرحوض مي آمدنه ديكردال سمت بيرول آيد دبزيارت بزركي رده ديا برسر حرض راهم در نماز دیگر به بستندي د جال نبودي كه كسي بعد از نماز وشد نماندة از غلبة نساد ميوان حوالي شبر دورازة على سمت تبله دازچهارطرف راه ها مهانبه بود د کارزانیان د سوداگران را مجال آمد در اب ر مفسدان سمت هندرستان از بسیاری تورد ره زنی سیکردند ددر حوالي دعلي جنگلياي کش و انبوه بسيار رسته بود متمودان ميان برضاسته وچنانچه میوان در حوالی بسیار شده بودند و چیرو کشته جهاالداري خلال راه يانته بود دنفاذ فرهان د فبه الحال الرهيان استعسادي دبي استقالي پسران شمس الدين درجمين امهر حوالي شهد از ميوان غارت سي شد داز بي فبطي د بي ميذمودند د خاتي را از مزاحمت ميوان خواج نميآمد دسراي هاي درون شهر درمي آصدان د خانها را حفر ميكردند و مزاحمت بود ميول حوالي دهلي قوت گرفته بودند ر بسيار شده ر شب عًا بسر كهتر سلطان شمس الدين كه بست سال برتخت پادشاهي بسران مهتر شمسي د بي قوتي د بي استعدادي سلطان ناعرالدين که از جواني و هوا پرهٽي و غفلت و شراب خوردن وعيش را^زدن ميران كه نساد ايشان بسيارشده بود مقدم داشت د آنچذان بود وزرن المد راشكر كاد ساخت والرجملة مهمات ملكي عبم دنع

وعلمال به نيع بسيار بندائل خدا را ارمزاحمت ميرال رچېرکې و درين لشهري يك لهي بنسدة حاص ساطار ارميول غبيد عد شهر ج ند جا تهاما سلفت د داخال واء و أويل فهامها مغرو كوواليد بسياراا علنس تيح كرداتين ودد كبيالكير حصارمنا فهود ودزحوالي رائع جلكال هواي مشغول شد رجتكلها وابقعام قاع كود وميوال سال جارس مندم داشت دیک سال تسام در بو امداستان میول

بدرايهد قصبات ررايت ميل ديات مقطعل پر هايه داد رمرمود د بعد الله ساطال بابدن ميول را قلع كرد و حكابهاء حواجي شهر (ميول برهاميد و اول ترابخ خلق عهرار نساد ميول خلام ياست

وفساد مصدال را اؤميل برداوند وچئد نعراز امراي كبارناحشم د برؤندال ايشال را غليمت سارند وجللهما را به كامي قائد كذيد تاره های متمول وانهب د تارج کنند و متمول وا بشند وا

مهم ميل دواب ملطال داين ازدرى كشادل إد هددرمنال دركرت ميل دول را در اطاعت د دومان دوداري در ادودند و مدن از دراغ ادردند د جنالها را قلع كردىد ومنسدال را از ميال درداشتد د رعايابي بسيار درمهم مذكور در دشستند و دمار از متمودان ميان درامه بر

البدري كشش كود دواه صديستال وابتشاد دكارواييل د -وداكول ماه درال حدود بمادد ومعسدال ومتدول را علف ذيع ساخت الشهر يوين آمه دور حدود كليل و پثيراي وست د بلتكل ششكل

د ١٩٤٦ برد كه زخمكاه بررك رهرنال راه هندوشال بود حصارهاي دسيد ديود و سنوزد مواشي أدال كشت ددركنيسل دبئيالي درامد وشد شدند دازنب آل ست غنيمت بديار در دعلى

آرسه سلطان نام نا گرفت از شهر بیرون آ، له و با حسم قلب اعامی كوهياية در ادرازند و بي آمنه دهايي سلطاري وسرا بردة خاص بيون داد تا حشم تلب را مستدد كردند و درصيان خاتى آزازة شكار سمت مفسدان كليبيد كه نساد ادشان ازحد تجاوز نموره بوء سلطان نومان ددرشهردر آمدددرشهرقبه بسكنك دشادى كردند دازبراى قلع كرد ايشان نميتراند كشت حلطان اذكنبل وبتيالي مراجعت كرد ومقطع امرومه چشم نميزنند و از بسياري وغلبة ايشان واليان جوار را نسادها آخا ميكنندر چانان با ترت شده اند كه از مقطع بداري را نهب و تاراج ميكنند ورايت بداري و امريشه را مزاحمت مينمايند متراتر خبر ميرسيد ازنتيبيركه مفسدان كليبيربسيل شدند ودهشاي رعيت راد هندرستان راستقامت تهانها د برادردن حصارها مسغول برد كه و حارسان راد گشت دای یومنا مستقیم ماند و سلطان بلبن درکشارن وهموارة ابناي سبيل هنديستان واأجبا راء قطع شدي موطن مسلمانان د زمين جلاي راهم مفردز كرد و جلاي كه مسكن قطاع طريق بهو رای حصاررا هم باننانان داد و انچنان دزد خانیا را تبانه ساخت به كلي مرتفع شدد رهم دران نيفت ها حصار جلاي عدارت نرمود سه قرن گذشته است راد عندرستان مسلوك كشته است د رهزني والي يومنا كه از براورك أن حصارها واستقامت آن تهانها قريب كه شررهزني رهزنال دبلاى قطاع طريق ازاراه هندرستال دفع شد را به جديدت افغانان و مسلمانان مفروري چنان مستحكم كردانيد بانغانان داد ر زمين زرعي حصارهاي مذكور مفروز كرد وان قصبات مستحكم و مساجل زنيع ووسيع بر أدردند و سلطان هرسه مصارمذكرر

برطراق اللم ورد و بالمعيد وخدان كرد و او آب كمك در كدر ناميي بكذفت دور كلييير وخد و باحيوار حرد فير ي در دردود ود مرمل داد تا جداد كثيبير وا دحوود و مهيد و تواج كند و مردان و منامي بكشند و جروان و طعال كمي وا رفعة المكتاوند هرچه و جذب صرد او هشت و به عمله باشد ديد تهي در آوند و چند وزي لائيير وقته يكود و كشش مومود چنانك جويي خول مشدان كنيير براهي وزا شد و پيش هردهي و جنكاي خرمنها و تودة هاي

براوی روال شد و پیش هر دهی د جنگلی خرمنی د و لود های کشتگار رآمد و بری کادگی تاکند. از اسال کک رسید راز کشینه در کانیدکردند متبردال آل اطراف باریدند بیسیار معمدال مطبع کشند و تعامی داهایی کانیبر بهب و تاراج شد و عنیدت لشکر کشت د چادال فییدت شد که هم اشکر عاطایی از بست ها پیدا آمد و هم نداریال بیامودند و مود تزر از حشوی ند در در عنایا استدید تد. اندها هنکشاردند و شدی در دیرت در میردت دوماراز

پیدا آمد و هم مذاریش دیشسودند و صود «برا ر و حشوی سد ان دو جعکابهی آنیوه درم کند راه عا حیکشادند و نشکر در میروت دوماراز حیندال در می آزدنند و آدار کاداج که آن مفصدال دیکسایکی قاع عدند تا آسر عبد جالی هیچ مفصدی دو کانهتر سر دیماد دوایت بشداد یا آسر عبد جالی هیچ مفصدی دو کانهتر سر دیماد دوایت بندار دامیرخه دستبل و کانیوی آزشر و قصاد کانهترس ماهت ماند

د سلعال بلبر] نچىل حفسدان يىچ كومئه را شەكلى تاچ كود . مىغىر ومنتمبرد دېگهردرامىد رچىئەكلەندرخەدماندەرھېلىدايلالىسنوات صارس بىدرآ دىغە دل ازقاخ مىمىزدان سىر بىركود مارغ كود دراة ھامى ھىر جىلىب

جده ا مکه دل از لین معمدوار سر برجوده مارج جده دراه های هر چه سب دار آملک درار، شده حدنسة طاج الطر یقی از میل مرخه است ساطار دلس ته به اشکری کمه جوده محصه گردادید د ما اشکر آراسته در کوه جود دخت د آل کوه ر حده یی آل کوه را سالاید دمهید و تاراح کود و اسکر ز

شد إنكاد خاتي را عزم جهوي كد ساطان را در خاطر بود معلوم شدي بكشاري كله من در فلان سمت چلين مهدي داوم فردا سوار خواهم بعضي خالك كبار وملوك عظام لا بيش طابيد مدي و برايشان مهم معادم نبودى د در شب آن روز که از غبر يوسون خوادد امد كنيد، وحشم را مستعدد داريد تا روزسوارى هين كس را مهم وسس كه مدارا اعسال غزم مهدي مصدم شده است استعداد كارخاليا مستعد الإلكة عزم مجمي كله در ديوان والإت دويوان عيض فوصل إساليلهى البدّه اين منه بر امدني است الله دران مهر فبف ت كردى ويش بسياركوب كداك دراجي أوال خوائدى د فل أوقرا گونامي كذ كذ لشكر كشد بيش از در دنها شب در بر امدن آن منم الديشياى الإيدروجل خود بارى شنيدة ام در حرصيمى كه سلطان بابن خواستي چاردرجمله دايت عا تسمت شدى ومنك مؤاف تاريخ فيروزشاعيام استقبال انتندى وقبع دوشهر بستندي وشادي كودندى ونثار لشكرى صرابعت كردى صدورشهر ومعسال شهر دو سه مكذل إسلب والميا كردند رسمى شده بود كد هركرت سلطان بلبوراز دچون سلطان ازان لشكر مظفرو منحسور باز در دهاي آمد تبها رثيوت ميددند ودر خانها ميدانند ومحمول دعيا رايكان مي بولد ندى تواند أمد و آماعة مي تواند أمد نويسندكان ديوان عرف را دارال حشم قلب شدسي بيشتري پير و فرتوت شده الد در الشار والمنايل دراهارى كود جود ونست كراس بنسع سلطان وسانيدند كدافطاع بهاي اسپ دراشد بسي چها تنه رسيده بود درانچه سلطان دراشكري كود السي بميار بدست أعد وازبسياري اسها عابد

سلطال لملس حواص فر و محرم قد دون أر وا دير بو أسرار سلطل لمل وتوف دودي و دعد ار كدشتى دوسال كه سلطال ارجه م كوه حود دار شهر آحده دود دطرف لوه ود شراحت كود و حصار الوه روانه معل داره به

امده دره نظرس لوارو تر نصت درد رعت و ور روس سس در ۱۲ م پسران سلطان شعس الدین صراب کوره بودند از سر شارت دومود دوهود و تصدات و دههای ارهوا را که معل شراب و دی آس کرده بود دار

وقصدات و دههای اودور و که معدل شواس و دی آس کوده بود دار آرادل کردارید رآ محا کمانشگال و معدساوال نصح دیرود داری سواري هم سعج او به نیدند که انطاع دارال شسمي الیگال حوار شده آند در دامروي اشکار نمي آيده و در حمايت نويستدگل دنول

عرص دعها واستاست مي ديد و درصابهاي سود مي ناشند و درق د راصت منايريد دران سسال كه علقال ناس از لوغور باز گشت و در شهر آمد ديول دوس وا درمود كه ديتر اقطاعداران شسمي پيش

آرند و تنهج و تصعی ایش مکنند دو ران ایشل اد پیش تحت آمک دستانند را نیزار بود که دونکست سلطل شدس الدین دیدیاس ددهراد میدانند را نیزار بود که دونکست سلطل شدس الدین دیدیاس ددهراد

سوار ا مواصب در دهیاسی حوالي د میان در اما مستمیم کرده بودند، در تبد پسران سلطان شمس الدين بعصي از سواران مدكور تلف شدند درسياری قران دهايي که برحه انطاع يانغه بودند

تلف شدند ورمياري دول ديهاي كه بومه الطاع يامنه بورس مستقيم ما مدد ورحش را اقطامه اول گفتمني و سواظات حوالدملي

د چوں سی چال حال نائه پیشتر ار استعساست آل مشم مرآمده مسیارل ادار سوار پدرد مزتوت شد نه د بیشتری هال کردند دیروندان

ايشال مع ميراث يدول دعها وا در كر يتعد درامهاي حود در ديول

ايشان را بد خالصسة أال ادرد وتسمى كه كيال د جوان بدند. بلتي ماندة ايشان را ازچيال تا پانجاء تنكه ادرار نومود و ددياي حكم كرد قسميك بيور ذرتوت وجاي مأندة شدة بودند واز كارغزوة شسي پيش سلطان بردند سلطان بلبن اقطاعداران را برسد قسم سال كه سلطسان ازارعور در شهر بازآمد تذكرة اقطاعداران قاب كسي نديكيو د چون ملك بسلطان بأبين استقامت گرفت و دران استقامتي وفبطى نبوده است تفحص و تنبع انطاعدارك تلب تمام بوندي و در عصرو عهد پسوان سلط ان شمس الديره ملك را عرض را از نايب عرض تاسيم الحشمان و نقيبان از اقطاعداران فايدة ومرغ زكبوتر و روش وغله از لاعهاي خود رسانيدندي و ديوان وصلعبان دناتو عيسدة را باندارة دربست خود شراب وكوسيئه الكيختندي ودرخانه وديهاي خود ماندندي ونايب عرض ممالك وا بعضي اقطاعدا إل بااستعدادي سيل دراشكر وقندى وبيشتري عذرها داشتند ودر دو قوق دهنايد رتصرف ايشان بود و در آخر رسم شاريه بودكه دعها إليشان نكشادندى وعذورعجز إيشان دوديوان عرض مسموع مي بعن وي وعجزي سوارد ديول نكذ اليدندي و دراشكر نامزد نوتندي بركستواني دزديوان عرض آن بادشاد ميطلبيدند واكربعضي ازايشان برگستواني واز بعضسي دو سوار برگستواني د از بعضي سه سوار داره بيول و د ز عهد شمسي و فر زندان شمسي از بعضي اقطاعدا را بي باسبوار. المابا أبئ ليا إلى المال يسما المال ومنافع الين لعبا أبانام مجرئ ميداشتندوآ واقطاعداران وفرزندان ايشان خود إمالكي وانعامي عرض فيعمانيدند آنانكه ازيدرك طفاك ماندند غلامان را بجاءيا إيشال

در راب ابشان سکم نرمون تا ایشام ر بیونگال وا هم ازن دهها بقدر وا با اسپ و حکمی که می توانستنه دو دیول دیک میکذوادیدند وإشان تلشكانك وتسبيكة اطفال ايقام بيوند وروبا مي بيوند غلامال الإلاد والمام تساء المايع الرحيل المرابع الماء معادات المامار سراييب الشال بالذاؤة استعسدائي قريري أوقوس داد تا ناعلان

كفاف توت ومليس بدهند ومحصول دعباي ايشان در ديوان

الطاعداراك كرد دوميزان انطساءداراك قلب شمسي كد يس قرمي ما ي به المالي المالي المالية المالية

وجأنه عشت نبات در شائه همالع العرا فيز الدين كزترال حضرت شوري بيدا أمد بيدك و سرال اتطاعداوك جمع شدند و چند دنيكي بسيسسار بودند مصيبتى وتدزيتى انتياد و دوهر مسيتي در شهر

و مما إيس دُعها واكد آل بالدشاء دادة بهر بطريق أنعام ميداستيم الى يومنا كه پنجاء واده -ال كذشك استحوالي ميل دواب اقطاع مابود بردند و پیش اد زاری کردند د بگروستند ر کفتند که از عبد شدسی

فآل اشكار داشتند در اشكرهم ونثنت وحما سيدانستيم كه در پيرانه وغدمت دركاء بإدشاعال ميكرويم دآلانك از مع ميتواستند و توت الراستعداد اشكر داسب راسلحه درديوان عرض ممائك ميكذراتيدبم وما وإن وانتهاً ما ميكذراتيسديم و بقدويته ما را دست ميداد

به بست کان سي کان تلکه خواهند آزاد د از جوانان د که ان برحکم حشم سال ماداره خواهنه کرد د بیوکان واینام سیه سالال و داران معروف وا

. ده بای دادهٔ ساطان شش الدین اشتات ، به شراعند آدود و ما در [اطلائي احب والحمة وامتعداد اشكر خواهند طلبيد ، مد در قرن

كوتوال كفتندى د بعد بهدار بنج سال از جلوس سلطان بلبن شير كردندى وهموارة دعاى سلطان بلبن و دعاء ملك الامرا فضر الدين جالای حافر شدندی وسلطان جلال الدين را در بار عام خدمت تاريخ منكورام ياد دادم كه بسياران ازسل اقطاءداران تا آخر عبد وبيرون آرند ركم ايشان كم سنوات كذشته دانند ومنكه مؤلف منيمش بالعدلمة الله والمين المحضية لامش لمحت مان عبد المساء المسا دهها مسلم داشت د نومان داد تا آن تذكره كه دران اقطاع داران را ديوال عرض را پيش طلبيد و بر جمله اقطاع دارال چنانچه اداشتند وسلطان دازسخن اورقت امد دزارزر بكريست دعهده داران شود ساطان بلبن دريانت كه كردرال شفاعت اقطاع داران مي كند شونه و دربهشت جای نیابنه حال ص که بیر و فرتوت شده ام چه والديم كرنت وبا خود كفتم كه اكر نوداي قيامت همه بيراك رد را رد ميكنزك دواسطة رزق ايشان در ديوان بزرمي ارند بترسيدم سلطان را جواب گفت که شنیده ام که در دیوان عرض ممالک پیران اللاوعي دارد فرصود كافخر الدين چرا متامل ومتفكر شدة ملك الامرا وسلطسان چون در بشرة ملك الامرا كوتوال نظر كرد دريانت كه وفت دور محل خود پیش سلطان بلبن متامل و متفكر بایستاد پادشاه مونر زيايد وهم در اوان رقت دل جامة پوشيده و درسراي الأرص إز شم حيزي بستانم شفاعت من در حق شما در ريش وچشم پرآب کرد و خدستي اقطاعداران نيز باز گردانيد و گفت که الامرا شفاعت التماس كردند وملك الاصرا برحال ايشاك وقت آدره كرچه خواهيم انتساد عجز خويش باز نوسودند راز ملك

ارست ارسدکال درگس شمسی بود و در میال چدار کا بیل که هوداگ كملاب عالي منا كرده است و مصار بهاده و بهليد عمارت كردة معاعي أراورا دوسيان معاع إهروهابينه والن شيوسيل كددوايتيو المال بالله معالية المركاء إردارهاي معيدًا من المال بالل ال ساطال شمس الدين ومعل عد بالحوج وملحوج كشفه نظل كود وار سال عهردا علمال المس كالمحاجة وحرسه الملك المهرد والم

ست درآمد مدل هده اد داشت چندی هرارسرارمستدد درس ایشل بود د او عبید نامیس تا پیتام و لوهور و دینالهور و انطاءات معطاب حابي محاطب غدد بود س اعتداري داعت وارحملة

و رحراسته رشیباست د بوب شوکت و بسیاری حشم ادامتها و بار تارکونه رحطته سام خلطان نامرالدین در عربین جوابانیده نجاكر ادبودند و بارها بر معل ودة بود و مطوكشته و معل را دبر د إبر

ديامدي رچون سلطان علمن بادشاء شد دروهم بيامد و سلطان بلان ارتس انه سدکال درکس شعبي وا ديوديان دين ميكود در دهلي مادوي كتعمل كأد سرحضاي هنفارستال نكردد وليكل غيرحال منذكور

رهر دهاريد و بعد ارشل او اتطاع سامانه وسام تدر حال كه او هم او با الله شيوحل مراد وميل او بود أو دا هم أر مشاعي أو در ميئل مقاح

داد و چانكه شهرمان حدّوان دكهوكهران و ديديان و ميديان و معداعران بالمراء والمعلى المراهدة على المعارض المعلى المعارض المعارف ال

د چاندیل طوایدسا دیکر را صنط کرده بود د درسوراج مرش درآدرده

وعرائده معل شدة دیگر مقطعان رامرا را همپزان میسریشد ر معل

مي إخوالله چدواد داي عهد خود گردانيد د تمامي عرصه ساند ادماف و آداب بسنديده داشت و مردمان او دا خان شهيد ملك مخاص خود را نصب كرد د پسر بزاك خود را كه در غايت ر مخالفان رمنازعان ملك را ازميان برداشت ر اجامي شير خان مقطعي را ميسرنشد وسلطان بلين بعد آنكه بلاد مماك رغبط كرد مزاحمت مينمودندر أنجه شيرخان رادر مدس واف قرن ميسرشد هيم (PF)

سال ادل جلوس بلبذي خان مذكور كه وسرمه تد سلطان بابون بود كرال كمتندى وسلطاك بلبن اين بسررا قال ملك غطاب كردة بود رچانه معارف واستعداد بسيار بملتان فرستاد و درآن ايام ادرا محدد ساطان با توابع دلواحق ان ديار تفويض كود د اد را با ملوك د اصرا د اكابر د

د چند بذره زارهٔ شمسي را پدران ایشان که خانان کبار بودند محمد دپيراستكي بود دشايستكي د بايستكي جه البهاني د رناعية اوميتانت دچند دلایت حوای کول اقطاع داشت داد در غایت آراستکي

در غراسان وهندرستان نظير غود نداشت و محمد كشياخان كد إدرا . نامهر شدة بود چناسكه محدد كشلو خان در تسم فضيات تير الدازي نام كردة بودند هر يدي ازين محمدان بفضيلتي درميان مردم

برخاسته بود و محمد ارستن خان که ادرا تدر خان گفتندى د پادشاه ملك علاء الدين تفتنا مدي در بخشش ر بذل ثاني حاتم طائي

با ادب تر و مهذب تر بود و سلطان بلدن اين پسو را از جان خود عزيز است ومحمد سلطان بسر سلطان بلبن از دیگر محمدان مذکرر لكه يمري شده بود همت واعطاء و بذل و ايذار شجامت او از مشاعبو

دورست ترداشي دسجاس محدساطان مذكور ازعانايان ومعتبران

را ۱۹) وانايل وهار مادل مملسو و شعيد بودس و دديمل او هاه آنامه وديول مالي وديول شاتاني و شمسه شيم اطامي شوادندي يدر اشدار دزوك مفكور دالنول در بيش او تعسنه كوندي وامير شمرو امير مسدن تشدمت او چاكر بودند و شيسال ارا در مانا شدرد امير مدن بيان ندماه آن شاهراده و فيسب وانعام يانام شدست كرده اند و ميان ندماه آن شاهراده و فيسب و انعام يانام ودانشي كه دول شاهزاده بود در چنه مجلس فشايل و اطايف

دراش هذر این در شایر را ادراک کرد را بیسلهٔ ندما ایشان را برگزید و نظم و نشرایی حرده ارستان خوش کرد دهود را از مخلصان خرد کردایود و از دیگر ندیدان در باب ایشان بیشتر لطف کردی راندام بیشتر د جامه بیگر ایشان را دادی و مشکه مواخس تا داخخ درازشاهی آم هم از امیرخسرد و هم از آمیر حسان در دیشت خان

شهید کرات شنیده ام که بادشاهزاده آنینان مودج و موذج که خان شهید بین کشردیده ام اگر تسامی اوا و حسب در مسئد اصارت و مخصب نرماندشی نشسته بیزدی زادید بالا نکردی و وتشی حما اورا در حیال حیاشی صربع ششته بیدیم و در هیشس شواح و غیر شواج تسسوی و تدفی و فیشی از زبان او نشئیدیم و شواج چان بصوانه

خواردي كه بعسكي و للتصودي لكشد و سوكاند او افط حقا بودي دار انجه شديع مشعاد موبدي كه بزرگوار مهادى بود دار مكتان وسيد خار هيدد از معرفت و اعتقاديك، داشت او او ادارط تواخع كود و نتوج

شهد از معرفت راعتقادیمه داشت اورا بادراط تواخع کود قارع بسیار داشت و بسیار جبد کود که آن بزگ بار در ملتان بدارد د براب ار خانقاد سازد ر دهها دهد شدیم شمار اتاست نکود دروای

خال شهوند شدنج حذكور وا دشدنج قدوه وسر حضوت شدنج بهاد الدين

ماهدان هنرمند را در زر غرق کردی دایکن سرآمدگان هنر را بخت خان شهید زنده ماندي و برسرتخت بلبني متمكن گشتي وما هرهمه ونالش روزگار گفتنهي كه اگر ما را و هنرمندان ديكر را بخت بودي د بارها از امير خصرو و از امير حصن شذيده ام كه برطريق حصرت نزد آنيس خردنه همخواب است * شير بيشه چو شير كرداب است ابراشه و گرهر خرصهرة را بيك اظر بينه . . بيت . نبود ازديك اد حسب د نسب د صعالي د هنر را اعتبارى دمقداري اهل معاني را بجان د دل خريداري ميكرد د آنكة اد از اهل دانش ازايراد مقدمة مذكررآنست كه خان شهد چون ازاهل معانى بود غزل بخط خود برخان فرستاد و عذر نيامهن خود در قام آدرد و «قصود خواجه سعدى از فعف بيري نتوانست آصد وهردو كرك يكان سفينة كله بجهت أو در ماتان خانقاء سازد و دراب خانقاء دهها وقف كند كسان وخوج دوشيرا فرستان وشينج وا دو مكتان طلب كرد وخواست كه داشت دركون از ملكان در طلب شيخ سعدي قاصدا وعامدا ادحيران ماندندي ودر تعجب شدندي وخان شهيدا إ ونوردانشي بايقان شذيدي وبسيار بكريستى چلانكه حاضران از فهم دازرتت حالت استماع نصايع بزرگان ترف مصالع ديكر دادى دأي را متقدم كه متضم وعظ و نصايع كفته الله دريمان الخواندادي در ميكريست واكر در مجلس خان شهيد مذكرر شعري از شعراى که درویشان درسماع درقص بودند دست بسته استاده بود د زارزار ددرديشان ديگر در حالت دجه رقص ميكردند خان شهيد تا آنزمان ذكريا را در صجلس خود طلبيد و بغزلهاي عربي سماع فرهود ايشان

در ترن احبيثاً كه صوا در ملحی د خانبی و پادشاهي ميکذود ددرس خود طابيد ريا اد گفت كه اي فرازد مي پير شدم ، تو ميداني عدمت ميكود درني خاك شهيد را سلطان درمجاس غارت بيش ملاقات أخواهد شد خان شهيد اخدمت سلطان آمد و بركرار معهرد • باحزار نوایش باز کشتي و دران سال که بعد ازان درمیان پدر دپسر غزانه دوايلاه خدمتي بريدر بيامدي وجئدودا خدمت كردي ب سالله با بليش سالد يوماري حدد المناسم يونيا الا بالي چرخ دناش «زكار دربيان اخبارد آثار سلطان بلبن كه چون ملك بايد كرد دانواع بي دنائي چرج در تام بايد آدرد بار كشتم از شكايت با مراف باخت اكرآدريش ج دهم در جاء عايمت نامه تاليف ٣٠٠ د مايوس د محيوس داود دائية نلك نايكار داد زكار ناسازار مرمع و مکال پوشاند و عندلیب و بابل وا در تفس خواري و زاري با هزار تاز د نست و خوشی دراحت پورد د خوس د خوک وا بي الاج را كه آب داريون و علف سركين در حلق ايشال دراغ باشه مستمند ومحتاج بي طيوبي تعيزنا معلوم بسندر زامعلومال خاق وكار نلك ربيشة مك ، خدركربه است يي نظير عديم المدال را را بر تیت بادعامی متسکن گرداند و هذرمیندان را بکام دل وساند كبواطانت توتسآ أداد كه أنيئال بلاعاء كدوم خاق حفرعناس حغوجود ماحسينقيل وهلروا بدواست ومكث متواعد ديد وقلك فدار سفاءنوار كمثرارد والأرجيم أشاف جانب فارحلنار الديدة است رعركز

صدت دراز بصي تجبازب صلحي حلصل كرده ام د امروز میخبرهم که ودیمت که آوسگی آموز جهانداریست با توکه رییمهر صني بکوبه رددیدت

ومايايست كم من در مجلس سلطان شدس الدين ازبزرگاني كه واكاء باش كه وماياي من در حتى توجد در نوع است أنوع أدل أ آدردند و بدست خان شهيد دادند وسلطان فرصود كه اي فرزند بدان دانست د بعد ماجراي مانكورساطان فرصود كه دوات وقام و كاغاز. انجه ترا رمين ميكاب قدر وقيمت وماياي پدر خود خواهي فامه بو تو از تو بنویسانم چون تو بر تخت جهانبانی متمکن گردي

مثل ايشان باز نديدة ام شنيدة ام وميدانم كه عمل كردن بدان

ومايا كه انرا رماياي ترقي درجات پادشاهان خوانذه از تو سي وميت ها انذازه من و تو نيست وليكن أز ردي شفقت بلاري إن

غلامان ما است كد اگرآن ومايا را معمول نداري ملك چند كاد ما فويسانم نوع دويم وصيتهايست كد اندازة فره ما غلامان و بابت فره

وادردين محمدي بادشاهان اسلام كونانيدة انه بدين وصايا كاركردة انذ ادل ومايامي سلاطين سلف كه برسلاطين خلف به نسبت الانكه خود درغال وإلى انتد وما دروبال ونكل دنيا واخوت درمانيم أوع

اللك كاري وسهل مصلحتي مشماري كه دل پادشاهان منظر وباذي شوي د بر تختگاه دهاي متمل گردي جهانداري د جبانباني را اينست كه اي فرزند من ترا دايدويد خود كردة ام بايد كه چون پادشاه وسلطان بلبن از کان شهیده نویسانیده بود و در خواندن آن وصیت کرده

است د اين منظرې بس شكوف است د با منظرهاي د يكر نوازدان

بدل د زبان پارشساء متعلق است بپرداخت نمیرسد که کار دبار عامة بندكان خود درين منظر القا نمينده معاملات بندكان حتى كه ادم نسبتي نداره كه تاباريتماي درين منظر نظر ندي إندازد واحكم

واز اقرال و اددال وسفديده او وغاد ايزد عز اسعه بدست آيد وراسطة مهدسفك مادا غايد والإيت اعتبار كيرور متبيع بادغاها للماسف است بكذارد دچنان أود كه قول وقعال و حوكات و عنان اردوميان وحفوق نعمت وباني بشلام وحق الجميئين نعمتي كه بادشاهي بقدرالوسع والامكان درآعكارويئهاك باقوال وافعال خود عمركوبد جراي ياشه باشه ادرا گيرند د اد را دادند كه عطايري جديم ردايي را العدوبال كابال عا رازل إلى معارفه علا مال بالياريا الدينش در ملك خدا تصرف كرده يس اي فررى دايند بدان خود کرداند مدار درنعمت باري تعالى كفران وزوده بود و بخانس وا كه خذا بسائب كونا كون آلويوده احت دغيل درات غدا داده وكم أحال وبديانان ربد مذبيان واباخلاله والبريت وليريت وعد وكسالي = اغلاق بدارگزداند و در امريته انتس امرو احت ازارل واسادل وايراع ساد والمنينين ويتكما ويقبابي وابتباي وامال وامال ووالاالاالعال بعياهدت و وبادمت شكر الله رنعمته بغضائل كرناكون آواسته وبوراسته ار والمتهارة عدل واحسان ار كردانيده قدرر قيمت فشلامد ر خود را داده است و غزامی و عرام بندگل خود را محتاج امر د نیازمند در ربزرگي را كه غداس پيز د جال باعاجيس تشا رندر خود اړا پارشاه تدام نشود که اکر پارشاه پارشاهی را امری بیرگ نداند مناشرواظار والمي فيبود بياددين صعاملات أديك وبد شاق أز ول وإمال عاجتمادل الزول وؤال مادعاء تسلم حي عودكمة الحول وامعاء وابسا عرام وعوام سلك العل وزول بالمشاه يودور كالعرب وأبع

نجات دربيات ادكود دحق نست بادعامي بادعامي كذارد

و حرفت كيران معامى د پيشه سازان ممائم د أم د انسوده د خجال بادشاهي پيهلشمالي سعد باء ها ده ابنار عماين سيملشمال سيملشمال كفردشرك را بي دهشت د هراس رداج د ردنق ندهد بحق نعمت خواري و زاري و لا اعتبارى و يومقداري قدم بيرون لنهد و شعار ويك مشك درهيج معامله براهل اسلام تفرق نكند وازدايرة پادشاهي کذارد، باشد که در مملکت اد بعلم اد د بوضاعي اد يک کاذر معاصي ومالم درملك خود نه پسندد وحتى نعمت پادشاهي وعاصي ومذنبان للج تراز زهر سازه واعلان واجهار مباهات ومفاخرت الداخت كم ازان نباشد كه نستى وفجور را در كام فاسقان وفاجران ايشان در ملك خود روا ندارد د اگر فستى و معاصي را بر نتواند د زار د بیمقدار دلا اعتبار دارد رزرت دعزت د جاء دبینومی دبی التفاتي را از بينج و بن بركند واكر آن نتواند دشمنان خداد مصطفي را خوار كرداند و دشمنان خدا و رسول غدا و مخالفان امر خدا و دين مصطفي وشرك وبت پرستي و يسيله محو فستن رنجور وبغي و طغيان و خزاين ودناين دادة جبار بالحقيقت راواسطة قاع وقدح كفروكانون پاه شاهي گذارده باشد که قهرو سطوت و قوت و شوک پ و خدم سزادا احسان ددرعقبي مستحق نجات كردند وحنى نعمت بادشاهي ومعاصي و مائم بطاعات و عباءات وحسنات ومبرات گرایند و دردنیا اد بر جارءٌ شريعت و معاملت زندگاني دازند دار نستن دنجور درز كه بذركان خدا از امر د امارت وقول و نعل د اوماف و اخلاق باشد كه هذ معامله كادد (مور جهانداري با بندگال خدا ورزد چلال

و شرصمار ولا اعتبار عمر بسر برند رحق نعمت پادشاهي پادشاهي

تماسي اهل مملكت او از خود و بزاك و مود د زن د بير د جوان بعدل و احسان و خيرات و حسنات و طاعت و عبادت و امانت و ديانت و راستي د راستكاري گرايند د اوماف مستحسنه و اخلاق مرفيه را شعار

د دال خود سازند و اگر پادشاه و اعوان و انصار و قضات و حکام دلات - و عمال او بظلم و تعددي و خدانا توسي و بيديانتي و فسق و فجور و معاصي و مآنم و تزوير و تصنع و تعديمه و تخايمه و جنايت و نابکاري

جمشید که سرور پادشاهان بود بسیار گفتی که رعیت متبع و مقتدی و مامور پادشاه است در هرچه پادشاه را رغیت و میل بینند از نیک و باد ر طاعت و معصیت هم بدان چیز رغبت کنند و بالخاصیت

میل پادشاء در رعیت پیدا آید و تقی نعمت بادشاه می بادشاه عی تواند گذارد که او و اعوان و انصار و قضات و حکام و دلات و عمال او در آرایش مانی برشتی از آرایش ظاهم کمشند و ندیمه بدازند که نجات و در حات

باغی بیشتر از آرایش ظاهر کوشند و نیکو بدانند که نجات و درجات دنیا و عقبی در آراستن باطن است و در آرایش ظاهر اصیل و کم اصل و مسلمان و هندر و صوحه رمشرک و شوبف د ائیم وعالم وجاهل

وعاقل واحمق و هذره ند و بي هذر و احوار و عديد برابر اند و اگر بادشاه و اعوان و انصار بادشاه و قضات و حکام بادشاه در اراستن باطن كوشش نمايند و اهتمام ايشان در آراستگي باطن بود حقوق نعمت

كوشش نمايند و اهتمام ايشان در آراستكي باطن بود حقوق نعمت بادشاهي كه نعمتي بس جسيم وعظيم است تواند گذارد د آي نرزند دابند بدانكه حقوق نعمت بادشاهي چنانچه بايد د شايد عمرخطاب

وعموابن العزيز توانك لأنارك كجا أنامأة فرق ماغلامان باشك كه حقرق

بالماسي ددر محاطت عزت دعظمت ومراعات داب رأداب بادشاهي باشي وحق حوصت بادشاعى كه نيابت خداست أيكو مي بالإ كه درون و يورون و خارت وجارت و حشمت و عظمت وسابيده مولا فلاميم آنست كه دويي فرج دويم فويسانيدم أي فرأنه و اندل مرفيه و ارحانس سنيسسه كذارته اندر عمل اسلم لا تا آسيل مشفطي ملى للمعليد ر حلم كد حقوق نعمت بادشامي بالهال بأست طيهوفوه ماعلاهال بيو كدما به نسبت مادشاهال دينداواست احست بادشاعي تزايع كذارة أنوع دويم وحايائ كلا دوكار جهادداري

بادشاعي درهيج حايي غفلت نوزني وبازن ونرؤنه دابنك خود

تو با الاير واغراف و مستيران و اميلان و نيكنامان ووناداران ودانايان بايدكا أشسكن وخاسكن وكانكن وشؤيان وحيالسمي وميناطب مثل عليده باعيه مدكه درخانه حيك ندايد بيرون حبك ترنمايد رعام ركايزك محرم خود حشمت بالشاهي فرولكذاري راين

در باب طایفسهٔ تمفکور صوف گرود تا از اکرام د انعام خود در دنیا رحاصب همذان وحلال خواوان بين وأنعام والوام والطائب واغذاق وهنرمكدان دراي زنان و خردمندان وحق شناسان و شاكر نعشان

وأحرت بشيماني أخوري واللهارهزار زينها ولنهارهزار إذنهار وللنهار سر خردگردی داز نواش دنوشت نیکان دنیک املان در دنیا ددين برخوددادي يابي وأذ پرواش ايشان دو دنيا نيكنام و دو متبي

رسكلدان ربد اعتقادان ر خالنان ر كادر نعمان رنا خدا نرسان را حذرك داحطان دبي ادبان وسفيهان واعوك بيشكك وظام حرنتان هزار زينهار بالنيمان ومقلكان وبد املان و ناكسان و ناكس بچكان واي

د درگه خود را مداری د از نوازش بدان د بد اصلان د بر کشیدن د نواخت سفلگان د نا خدا ترسان در دنیا ببدناسې د مضرت د در عقبی بعقاب د ملامت نیفتی د از برای راحت رآسایش د تندم

د تلذن راندگان ای اینازی و گرفتاران رایل مفاصه خود را در مذاب نیندازی دای فرزند دابدند یقین بدانی دیقین بدانی دیقین بدانی که از هین بد املی رائیدی و سفله د درنی د تا خدا ترسی رای

نعمتان را کاری نکشاره است د از نواخت د نوازش بد گرهران دناکس دناکس زادگان جز خذای د خصران چیزی دیگر بار نیابرده داگر لنره داشی را با توجق خدمت قدیم بود باندازه حق خدمت

اددر حتی اد احسانی د صررتی در دیان آری فامه از اعوان دانمار خود نکردانی د خدا بر تو خشم باد اگر لا شیئان د انترگان د جلفان د بد املان را در مدردوات خود روا داری دیا شیم سفله در زاله

دظامی داعوانی را بزرگ گردانی دشغه و صلحت نومائی دزینه رعزت پادشاهی د ممنت جهانبانی خود را بیزرگ گردانیدن مفلگان دبداملان دبر ادران ذاکسان زناکس بچکان بخواری دبیمقداری بدل نکنی ملاس ملک

بدل ناني دهاج ملك درات خود در تنفر كردن از طائفة مذكور داني دازانكه اين طائفة را گرد كشتن در سراى خود ندهي خود ندهي خود ندهي دنيا را اميدوا باشي ديكر بدانكه اي نوزند بايني ديگر بدانكه اي نوزند بادشاهي دهست هر دد توامانند باكه بادشاهي همت محفراست داراً ما كان اي استاهي همت بادشاهي را نشايد زوراكه همت ازمه بادشاهیست

وهمت بادشاء بايد كه بادشاء همتها باشاء واكر بادشاء همان دهد

ارمان بادشای که همه داد رعدل رستای د شهاست را زرگ منشی است بادشاه را از رعایا منفرد باید زوست و چنان مماملان باید رزید که از قرل ونعل د حرکات رسکنات راعطا داگرام همت «الیه سرار زند که بادشاهی با بی همتی هرگز جمع نشود و هرگزجهم

شدامي ايست داي ارزانه بدائمه بدشاهي نجلد حيد تابم است واكر دران چيز ها خلل و زال انتند در بادشاهي خلل و زال ادتند و تابم امادد رآن چانه چيز اياست «دل و امسان و هشم و خدم و

خزاین وداراین دخیت رعایا دخشماد رعایا داعواد وانمار جیده در در این این دخام و احسان نباشد مساعت اد ظام و در بادشاه چه عدل داحسان نباشد مساعت اد ظام و تسلم پیلید و در انتشار ظام و تسان بیاد ماه ی او پایداری نبود و حشم و پیلابود در بر بادشاه تباید داگر به در در پربادشاری به ییآن بادشاه بادشاه نباشد داگر فیرای به تنفر بدل شود و رعایا را بر بادشاه اینمادی نباده

تشكت وتغرى ويي أمايدار دوتفرق وعايا بأدشاهي دوخال و إلى الله و اعران و التصار بسيار أبادشاهي كردن حمكن تكردن و اكر أدوان و أنصار جيدة و كل بدء نياعتك إلى الكرد و يد أميار و يد بدارا

د انعار چيده د کو بده نباشته از دشي و لدو د بدانمال د بد كردار بادشه را در دنيا د آخرت زود روي بار آورد دور ماندكي پيش آود داي نرزند بر تدباد اگر ايل بيئديشي درار احاص و احدن شخص

بطر الداري و در حسب رئسب اد شرط احتياط ابها آري الكه

شخص را برکشی دندگ گردانی د چون بزگ گردانی بهرهان هانی د بهر خطائی بر زمین نیندازی د هر کرا عقربت نرمائی های د بهر خطائی بر زمین نیندازی د هر کرا عقربت نرمائی جای آشتی نگاهداری دمردم مخاص د هوا خواه گشته را بایدا دجفاء جای آشتی نگاهداری دمردم مخاص د هوا خواه گشته را بایدا دجفاء بیمهنی د شهری زبد خواه نگردانی د در بی آبرد کردن اشراف د احرار بیمهنی را کار نفرمای که هر گاه که اشراف د احرار بی آبرد شوند

جراحت ایشان انده مال نپذیرد دبی عزت داشت احرار اشراف خواری درست تد بار آرد و سامیان وغمازان را بر همار دراست خود جامی اندهی دییش خود آهدن ناذاری که از مدخل سامیان

جامي أدهي دييش خود آهدن نكذاري كه ازهدغل ساعيان و تقرب غمازان مخلصان دراس ومطيعان حضرت درهواس شوذه و آمان پاديماه كه سرجمله معاملات هاكداري است از دايا بردد دهد

مهمی كد عزم كني برآمد آدر نيكو بينديشي كد در مهمات نا برآمدني پادشامانرا قصد نبايد كرد دالا عزت ايشان درسيند عا درآمدني پادشامانرا قصد نبايد كرد دالا عزت ايشان درسيند عا منقش نماند دپادشاهي همه عزت است د با خواري د بيمةداري

براتابه دانها هذار انها درهر قداي د نعلى كه دهم خراري بود گرد آن نكردى احتراز داجتناب كاي نماى تا هم سري موادي بر تو اشكر نكشد دره هابائه هر دوني د بى سرد پاي اشكر نكشي د در

بر تو اشكر نكشد در « آبانه هر دردي د اي سرد چري سرد مي در در اي سرد چري د ال تواني موه به مي څرد نردي د تا تواني هره به مي څرد نردي د تا تواني اي د بيد د رائي خود را مشبور نكني د بي « شبورت را اي انان » به مي در بيش نكيوي د تا شخصي را «خلص ديگانه د ماحب تيربه د

انجود رائي خود را مشبور نكني ربي مشور را رك ولان مهمي در پيش نكيري و تا شخصي را مخلص و يكانه و ماحب تجربه و ماحب نراست و دور انديش و عاتبت بين بنه بيني از راى زنان ملك د درات خود نكرداني و حوم اسرا ملكي نسازي داز

فرؤندان دبرادران داعدان وانصار ومقطعان دراييان وكالكنان وعاملان

الماسانة سالها والماري والمد والراس للناسد ال وأعض حاصل غرج بالله وباتي غزاه كا در وقت حاببت تنبد بالمشاخي التتنبوي اودنابك وليائه كالمصاحل و شوج رابداميه بالمعبو بوي الإنوكة ويشقك دتي له جله كرها التعبوب بر 🖺 سيد نهيمنه نمدي التحييني تمنيه ايحري نجيج يتجت بهيخ وي كميسه ؟

اله الله لا تحب العسرونين و در طلب سجي مايغ لمايد كه فوعي

وعمال ولشكر والبكان وباكان ومحصان والموست داود وخود وا شرعي و نهي منهيات دهراي نشس لازم داند از خرد و جداء رييت واآسودة وخوشيال دادد وامن طرق لأبه شعرو و امر وجوبال ملمورات مال و دايت زيادت بنيف آيد بوجه شرعي و اشكر و ويت رتبيار

كالرفرام إلي له الراحات، مذكر تنفر عام خيزن له فرمي ر «بيمي آري أنه بايش محض تفتي و تندي و بدخركي و قهر و سلطنت (الرايشان سازد ردر وش معاملات با رعيت ميانه! روي را در كار

رمهل كيربي رأسك كذاري محض وا دوميك أدب كه أز

نستن رأجهر زندته وأمحاد بارآباد كمه بيش ازما بزركاك كمته اند بيش أبلد ونسق وفجي بيشه وحوامت مهومان كردد واركثوت معاملات مذابر مطيعان متمونيكونك دمتمولي به بغي وظنيان

الله له كقنه الله أجناك شيرين باش كه المقت نروبوند النيال که امیر را چاناں شیرین نیاین شد که مرزان را طعع لیسد در دل

بايد كد در محانظت خرد ازيي باكاد ديي التقاتان كد از غدت وسرسوي وسيئي لأدر أمور جهاذداري دوميان فيكاري أي أوزنه للنج باش كه از دهنت بيرين الكنند وهمواره بارتار دسكرن باشي

با دار و گير پادشاهي و بصد اعزاز و اكرام جانب ملتان باز گردانيد پسربزگ را درداج بجا آدردن ومایای مذکور تاکید بسیار کرفر دادرا خود چنان زندگاني كاني كه نسل مل بريده نشود و سلطان بلبن وتوصيداني كه مرب جزشما درفوزند فرزندي دييكر ذله اوم پايدكه توببرادر دست د بازری خود داني د اقليمي که من ادرادهم برد مقررداري برادر کهتر مهربان باشي د بد گفت کسي در حتی اد نشنوی داد ر ورستكارى آخرت الفحي دبدنامي وعذاب آخرت ميلفخي ودرباب غذيمت داني د در چنين دولتي بزڳ و قدرتي کاميل نام نيک وبإسبانان وحارسان مخلص مشحون ومملو دارى د بادشاهي را سوزان بيذدازند بالنَّا ما باغ به پرهيزي و در درگاه خود بترغاكيان هرص و طمع و غلبسة شوة و خدم خود را در اب ردان و آتش

وصيتهاي بسيار كون و باعزاري هرچه تمام بجانب ملتان باز وهم درآن سال که سلطان دلبن پسد بزگ را در امرر جهانبانی

در سامانه فرستاك واين بغسراغان هم پسر شايسته و بايسته سامانه وسنام با جميع اواحق و توابع و مضافات ان باقطاعدادة گردانید د پسر خرد را که بغراغان خطاب د ناصر الدین اقب ار بود

سلطان اورا فرصود تا سامانه رود و حشم قديم خود را مواجبها زيادت بود رایکن به اخلاق ر ارماف برادر مهتر نسبتک نداشت

واميري بيند. امرا كردانه واقطاعات دهد واشكر مامانه رادر اهتمام كيرد ومعارف درگاه و مخلصان دولتخواه خود را شايستگ سرى كذه و آنقد ركه هشم قديم دارد دو چذدان حشم جديد ديكر چاكر

سران کاردان و کار کرده و تجربه یانته د گرم د سرد روزگار چشیده

الايلانت مسالح حشم ولايت ت- - ي سير--بع داش بعرمه ترفيون علمال او و مرسيت سركية عسب س : س يستسب مد دياية عادا كالما للعلمه البسايه

وكمالكى ويتواعل والإغواب غيوض منع كين وادوا تشبث تستشخ دادي دهيمه ما در پرداخت آل كار يفريوني آر سيد و تر عش مشورت کلی و پولخت عوگایی که در توسیت یر بری بید

وحشم نتني يقين بدايي كه من توا محول كنم و پس انطاع ندم برفادت شراب مه ادراط خورى و در ا بعليها مشغول باشي و فرتيب تشنع ياعد إليم عد إليم عد الجامش بكار أحد بديار استر عري

ال سيتنيه والمائية والمعام ملحاء إلى بالحابة عالماته والماسية دول ایام سوار مغل ار میاد بگذشتی و در آمدس حلطان بلین حال تتي ميار كرد ادهم واست ايستاد وما ايمينيها را ترك داد راكثر و دوميال بينخال داوم وسلطال بوايي پسر بويدال كماشت ودوكار

فبوى وازبس آمعيادوده شادود سال ارمنك بلينى بكنشت وبلاد برأميل محيال نبويس وموابع هر سه اشكر مقتلعة و هزنة هزارسوا کردندی و بارها در ایشان طغر یاشندی و مغل وا تا آن روی اج ار دهلي لام زد کردي و تا آب بيناه ايشال برنتندي رشر مغل دنع

پذيريت رئصي بدد ممالک به سوال اعوال دانشار دمسلمال ميل رواعتند و ترتيب انطاعات وحشم عاهزادكل استفاست ال ملك ماداله عالقال و عشقهم ويقتس مجيفه كالماء

دردهلي رجيد راين طغول بذدة ترك مراد بود در تايت جستي ربلناكال بابني بارآمد بعي وطنيل طغرل كامر أدست اركابكركي

بركير د بادشاء شواز سلطان بلبن در بكردان طغرل هم بهقولات بدآ صوزان ندارد که در ایدنوني اشکر کشي تراند کرد د با تو مقابل نواند شد چير هندرستان چنان سری نیست د آدتدر حشم و خدم و بیل و مال نتوانند كدترك اشتغال دنع مغل كيرند يدرديار لكينوتي أيند واز اضراع بادئاهان دهلي واشتغابي بس بزك است وسلطان ويسوك سلطان هندستان درنمي آيد و تاقصيه ازد درنمي رسد واشتغال دنع مغل وهردو پسر را بر ردي منل داشته و هيچ ساي نيست که منل در نعمت در خور كردند داد را گفتند كه سلطان بلبن بير شدة است ومال د پیرای دسیار آدرد و مشططان و بانیاکیان انجامی پیش آن کادر له نوتي ونت و چند مهم آن ديار از برآمد و حاجينگر را بزن وبلناكيان آنجاي البتدادرا أزداي نعمت بكردانيدند د بود طغول در وطبيعت گشته وهر دااي كه دران ملك نصب شده است مشططان گرفته د سالهای نراوال است که اهل آل دیار را بغی در زید و خوی بغي نكردة است ديكراك برو بغي كردة الله و أدرا كشته وفلك فرو انست كه ان داي بغي و طغيان درزده است د اگر آن داي عرفه بسمي فراج د دراز آست د از دهلي تا آنجا عقبات بسيار بيشتر بادشاهان دهلي له بذرتي دادة اند از جهت آنكه له بنوتي دراست و باز كه صلطان معز الذين محمد علم دهلي را نتج كرد هر دايي را كه وتجربه يانتكان لكهذبتي را بالخاكهور خواندندى كه از قديم الايام ازان بلبن ادرا داي اقليم لكټنوني د بنگاله گردانيده بيو د دانايان رچالاي د بشجاءت د شهامت و سخارت د سرى مشهور شدة د سلطان

فريفته شدواد جوان دخود كام بيباك بود وسالها درصر اد غرور سرى

طغيل در كاعش مي بود وسلطان اول كرت ابتكين موي دراز را كه كردن اغدمت ملطان نمائدة وملطان شير دوزاز امتماع غبر الزبغي طغول أجبائ وميلده دودكه كسبى وإ دوان ايام مجال عرضداشت دهلي ميزريد وغصه و خشهملطان بومزيد ميشد وجوزاك سلطاح غرربرارنانج كشت رخبر شطبه وسنه وششش إرمتراترور دېروره اد بود بنايت ناکوار آمد د ارغصه د جوزاک غواب و دل رجاك يار ارشدند رحاطاك بلين را بني رطنياك طنيل كه بنده بليني كه براندازدة لشكرها رشهرها بوداز مينه ها برفس ورحمه از بپوئید ر حرص ار عاتبت اندیشی را در کوشه نهاد مشاهدهٔ تهر آنجا بردند رخائ آنجاى بارار شديد دمل ديده هاى بصيرت تازيد رازانه ار بادل برد رسخارتي بانراط داعت عاتى عبر كه برگوفت و غود وا سلطان مغیرت الدین خطاب کرد و در خطبع دساء عابيبنكرزا برخيد داشت و در دهلي نفرستان از غدد آل چتر بيضه كرده أز فهر والتتنام بليني النديشة تكود ربيل وحمل آلبودا

تمرخان شمير ملك تاج الدين بعر قلغ غان عمير لإباديكر داشت و درميان سرلشكران اعتداد يامته بود سرلشك كرداذيد و اد وا اميل خان كفتندي و بندة شلطان بلبق بود و حالها ارده انطاع

ناموليون آمد وبوسمت اشكر دهلي بيشتر وأند وجودو اشتو شده بيشتر شد والانطرف طفول با اشكر بديدار ويبان كامكار ديارك ال اب مرار بكفت و يرصت لتهذوني مستمد هرب ومقاله امراء عندرستان نام زد إيه ذركي كرد دامين خان بالشكر هندرستان

مثابل بكدكر فروآ مدفده برطفيل كادر فعمت جيعيت يسياركودآ مده

همت د نهمت برقاع طغول گماشت و عزم كرد كه خرد برد ديدشن وعموبرد منغص کشت درازها رازغصه بسیار میخائید و اخر به ملطان بابن رسيد سلطان را خجالت و غضب بيشار روى نمون نعمت ونتنه و ازد زرها ستيدند و كرت دوم خبر أنهزام لشكر دهلي راهم بشكست دؤد دوز نهاد اذبى اشكرهم بسي بي عانبتان برآن كاند ازاكه نودي پيشدر أمد د با اشكر دهاي محساريه كرد د اين اشكر شده بود و قبوت و شوکت او زیاده شده با اشکر بسیار و استعداد تمام در اكمهُدُوتي فاصرِد فوصود طغرل إن شكستون اشكر اصين خان خيرة درسال دیگر سر اشکر دیگر تعین کرد اول بالشکرهای هندوستان به سر رسيده است و وقت تتمه ملك او زيريك آمدة وسلطان بلبون وجول آصلة بول دانايان عصر اد استدال كردند بدائية دولت بلبئي اردة را در دروازة اددة بياديختنه د ازين سياست فاحش كه ازد در اذبوفت وتفتي بي سبب دركار أدرد دومود تا امين خان مقطع يكي بصد شد ودران خجالت وغضب قهرخداي عز دجل أزسينة يانتند و خدو شمست امين خان برسلطان رسيده غصه و خجالت! را نيكو ميدانستنه از اشكر امين بكشتنه و با طغرل پيوستند و ازد إرها او چيره:شد وبسي طماعان بي دولت با آنكه سياست سلطان بلبن درصالت هزيمت از هذه دان بي مواسا غارت شدند وطغول واشكو واشكر دهاي منهازم شه و هندرستانيان بر طرني انتادند و آنكه هردومف اشكر مقابل يكديكر شد طغرل امين خان را بشكست ازدل و جان يار ادشهة بودنه ومايل و راغب دولت او گشته به چود بزد وازبسيارى بخشش اومتوطنان آنديار ونامزديان دهلي بتمامي

در پرداخت محملے فیبت من بیسرمیدن محتلع باشی ر کار امرا ركاركناك اطراف چناخيه ترا مصليت انتسه بنوبساني و ابشان نصب أند بيش خود كار فرملي رجواب عرفداشت على دهلي بيودازي و محروات ديوك دزارت دديوك عرض را ١١٠ انته بوير بلو سيردم چنائچه دائي د ترا دست دهد در غيبت مي مصابح المعلم كرك و تا الدر والرياران او غصه و التقام نكشم باز لكركم دهلي که می دنبال طغرل کرده ام و هر جا که شواهد رخت دنبالهٔ او رها درامنداهان ملطان بلبره دو ندمان فيابت غيبمت ذرمتاك ودرو ذرشت للم إلا قبر كورة ام و ببر ملك الآصوا كوتوال وعلي كه از بر كشيدكان و دان ديارچنانچه داني و تواني جواب مغل بكوى ولشكر سامانه بزيك ووحلتك فوحك فوستك كعصق والكهنوتي ووآحله أم تو وأأتي درآب درآمد دركذركنك عبرة كرد رست لنهنوتي كرامت وبربصر دنبالي إليات لعالى كيبود وحلطل از حامانه باز كشت و در مييان ع ديث معتسس عليَّة له ريمة لأعلف بعثال؛ لا ملحها إلى راك أبلور ئيا أي لم لشام المعامل المار إلى المي المعارك واليد شق كول وبالعوا و حشم حاماته و سفام لال ويعلك مونج حوجة ذاو علم طرف ساماته وحلام يدون آحد وراوي ماحامه وحلام وا شق ومرتب گرواند وسلطان بو شن اشکرکشی سست کهآوگیه برس ايزينست لومل وادك ورجون وكك اجولوا كنتي بميار مستعد

علي برنونف نداري و تفية عزل ونصب و محانظت اماء

لْكَالْمُونَ لِمُفْتِ لَوَهِ ﴿ إِنَّ لِمَالِينَا عُمَّا وَخِيالِتِ لِولَوْلِهِ لِللَّهِ لِللَّهِ لِل وسلطان اشكار على إطراف را طلب كوله وبكويج متواتر برسمت

وندة نوول آصك د آلاصياك چيلكة د پو صايع د كار آصك وا در لكهنوتي ر راه حاجينكر كرنس ديك مذرل از اكبنوتي در راه خشكي پيشدر سلطان بلن ويترسانيد وهم به زر بفريف وهمراه خود گردازيد وبجه مستعد كرك وازهرجنس خلق كارآمدة اكهنوتي راهم إزسياست بستد ولشكر چيده و معرونان و مقربان و دوپيوستگان خود را با إن فرارياراد شد و بعجود آنكية ستارة سهيل طلوع كرد طغرل مال د پيل شد طغرل فرصت يانت دخلق بسيارا زخوف سياست بلبذي در كرك در استعداد گريختان شد و سلطان زا از سبب برشكال وقفه بسيار كرد طغرل چون شنيد كه سلطان بلبن بالشكرها ازآب سرا وعبرة وخود بيايد جواب اد نتوانم داد و در مقابل لشكر اد استاد نتوانم آدین ناما اگر سلطان غصه در سرکنی و ترک مصالح دهای گیرد سلطان در مقابل من خواهد آصدمن جواب او ميتوانم داد وبا اد خواهم است با یاران مخلص د معارف درسراي خود گفتي كه هركه جز مكث ميشد و پيش ازانكه طغول بشنود كه سلطان عزم لكهنوتي كروه د خلیش د نزدل باران های متواتر ده کان روز درازده کان روز اشکر را اما در منازل نشيب كذرهاي آب از كثرت خاق و بسياري خلاب آسمان فرو رایخت وبرشکال درآمد و اگرچه برابر سلطان بجره بسیار ازاب سراد عبد مد كرد و همدرانكه سلطان انجاها رسيد باران از بسیار برابر لشکر سلطان روان کردند و سلطان با لشکر بی اندازه اسپه و تيد إن و غلام د چاکدو سوداگرو بازاري در قلم اصد د بيجه هاي در لایم آدسی ازسوار دیاده دیایک د معانات دکهار دیدوانی و خود برشكل نظر نينداخت و جون در ادلة رسيك عرض عام كروند

(۱۹۹) در اعال د خاتی از خون حامل د طعی اطفع د با از گرست ندراند د حامل در چی د چهای کردی ایه اسرتی رسوده ای با بدید خود پیشتر رخت د بر قداد انکه حامینکر را بکیرد د همانیا بدینیند بر حست حامینکر بارچ متراتر دارد خد د خلتی را زیب داد که می چنسد کاد در حدرد جامینکر خوام کذارید حامل در ایهارتی ترقت نتراند کرد بحیرد (انکه بخرام که حامل باز کشت ما

داد كه مي چنسد كاد در حدود جاجينكر خواهم كدارتيد حنطار در كهبرتي ترزف تذواند كرد بهجرد الكه بشئورم كه حلطان باز كشت ما غنابم جاجينكر بكير بم و پر و پيدال شده باز در كهبرتي باز آنم هوكه را حلطان در لبنيزتي وها خواهدگرد او تاج تتواند آورد چين او بشنود كه ما در ازوديك كهنزتي وسيديم باز كردد و در شهر برد بدين تسيد

مراجية خالي بسيار را برابر خود مي بود و حلطسان بابون در و فريس خلقي بسيار را برابر خود مي بود و حلطسان بابون در المبنولي چند روز معدود ونقع كود وخاتى الحجه و احتمداد نو كود

د سلطان به رچه تحییل تر دی تعانی طغرل برست حاجیتکر روان شد د شتخی انه فرتی اجید مادر بن موافس چه سالار حسام الدین که ویلاس ملک باریک برد تقریف ترمود و او را فرمان داد که هرده تنه حه جهار کرت اغیار شهر دهلی و هرفداشتهای ملوک و امرای

دهلي برست اشكر إداك كذ وجون سلطان بلين دنه الملك و دركار آدود و خود راست كرنت كه هرچه خوشي خو كو تا من انتثام از طغران ننش باز تكون بدين تزم بكوي حتواتر در تعاتب

ار ترزمت نرمود دیشاند ادر صدره در صدره سال کار و سدد ر آنیا دارج ای رای ساز کار با ساطان مادات کود رساطان از دارج رای سنار کار بهد نامه بستد که اگر طغال در احد دیر دشیند ر اد تری کروزد

دخوه وا درآب اندازه عبدة او باشد وحلطان دران لشكوب بارها

ايشان بررسم ذيان گيري نام زد شدنده و سواران مذكور از اشكر مقدمه شدوان شراد و مفدوان نامور بودند باعواري شي چهلي همدست سممد شير انداز مقطع كول د برادر او ملك مقدر و طغرل كش كه ر اشكر او ميكروند نشان اد نمي يانتند تا درزي ازاشكر مقدمه ملك پیشتر میرنتند از پیش د پس د چپ د راست تفحص د تنبع طغرل وهرچند يزكيان كد ازاشكر مقدمه نام زدمى شدند دچند كروة پیشتر شده میرونت و اشکر سلطان چهنه کروه ډس ترکوچ میکون كروه پيشتر نرسته تاخبر طغرل پرسنه ملك بيكترس بررسم مقدمه دود وهد دوز چذبه سوار برطريق زبان گيري از لشكر مقدمه ده درازده هزار سوار جرار مقدمه اشكر سلطان شو و ده دوازده كروة پیش شده سلطان ملك باربك بيمتدين سلطاني را فرمود تا با هفت هشت انديده نشان طغيل نميداد كه اد بكوج بكدام طرف ونت وكجاست بلبن بكرى متراتر تا شصت هفتاد كررهي حدود حاجي نكر رسيد هيج فراق نامها از طرفين بدست آلغان وقاصدان جارى گشته بود سلطان اشكرو خاتى شهراز فراق عزيزان يكديكر محزون و مغموم مي أبودنه ذ مردمان از اشكر در خانهاے خود وعيت نامها نوستادند و خاتى عزم او نيكو مد دانستند از مواجعت نو اميد شدة بودند وبسيار ونام دهاي نكيرم ازانكه خلق اشكر را مزاج سلطان معلوم بود ددرستي رها نخواهم كرد و تا خون او د ياران او نروزم جانب دهايي بازنكردم را در كار او باخته ام كه اگراد در در يا خواهد نشست من دنبال او برسر جمع کفتي که س دنبال طغول رها کردني نيم سلک دهلي

درد در ازدرد کر دهر " رسستر شده ميرفتند د تربع و تفحص طغرل ميكروند

ر باز کشته جاسب دیههای خود حیوناند آل نیکل بفتار را کرنتند ماكا، ديدند كد بالكي چند كد از اشك ولماري راي ألون بودند .

كروعي كمثر مانده است وخثرل بر سرخوم سك بست فرده بلرسيدند ربيش آل حوال كنتند كداز شعار اشهر طغرل نبه علك شير آنداز موسود قا در نفروا الأر بقائل كودر ببونله بطال ديكر

وبرمك باربك مرلشك متدمه نرستاد وبينام داد كدمالشكرطفرل وست ملك عيد الداود وقال وا ازاء بقال بوست دد حوار تركي داد إمده است داميوز مكام كروة وقبوا در إمين جاجنكر در خوافد

برامده است دلشكر كرد بركرد آل باركاه خيمه زده اند د نررد آمده حواران تركي پيشتر عدند دير بندي پر آمدند ديدند كه باركاء ظنرل را يامتم ملك باربك اردئر برحد نبليد كه آل حرامخوار بكرونو ر

داسپ وسترر در چراها کرده اند و لشکر طعرل ایس دبینم نرید مي گريند ربيان از درخان شاخها مي شننيد رمي خريد بست جامه مي شوياسد و بعشي شرايه مي حوالد وحورد وهرهمه بينم د بنخبر اند وبعضي مردمان لشكر دران خوص سنكس

أو بكرازد واكرجه همه پيتان وغزائي أوبدست أمد واو كراخته بالته كسي را بر ما نظرامثاره باشد و يا بيفتد إلى كامر نعمت را خبر څود و امداست آل امراي بزكي باخوه بكديكر كتلند كد اكر از اشكر طغرل

چه باشد پس مصلحت ما دوين باشد كه از مرجل اختيزيم و كوچ بكوچ ما از عاطاله بايون چكونه ونده ماييم وجواب ما بيش تخست اعلى

بيون سرار بريده باشيم از اشكر ادكسي كرد مما تتواند كشب واشكر در اشکر او در آنیم و بربارگه او بزنیم باشد که او بدست ما امله و

كرك د دو سه هزار مرد د إن كاري اسير و لسكاير اشكر شد و سلطاب د كايدزك در دست آصد كه ساليا ايشان را د فرزندان ايشان را كفايت انتاءند و اشكر مقدمة را چذدان مال و اسباب و اسب و اسلحة و غلام د خواصان و مقربان و کارداران طغسدل با زن و بچه بدست اشکر بالبن فرستادند وزنان و پسران و دختران طغسول و خزائن و بیلان باربك بردند واددر شاعت سرطغول وبشارت فتم نامه را برسلطان طغول تفرقه شد ملک مقدر و طغول کش سر طغول را پیش ملک را مي جستند هدران زمان ملك باردك با اشكر آنجا رسيدراشكر طغول غداوند عام خداوند عالم كذان طرف آب مي آمدند وطغول كذارة آب بدست و دو شستن مشغول گردانيد و جانداران و سلاحداران آب انداغت وسراد بریده اورا در زیر دامن پنیان کرد خود را در ادرا بينداغت دمقدراز اسب نوده آمد دسر ادبيريد دتن اددر نزديك آن آب رسيده طغرل كش بيك نيم شكاري كه در پهلوم ارزد طغول کش دنبال طغول گرفتند و طغول اسپ دوانيده و جفجفه زده وگريز شدند دهواي و هيبتي درشت در اشكر او انتابه و مقدر د سمت آن آب گرفته واشكر او از خوف اشكر سلطان بتمامي در هزيدت آمد د براسب پشت برهنه حوارشه د آبی نزدیك اشكساد بود د در بارگاه او در زنتند د طغول دران هول از راه طشت خانه بیرون وال عفد إلى وصف شكنال طغرل طغرل نام كرفته در اشكر در آصدنبه در گريز خواهند شد يزكيان اين انديشة بكردند رتيغها ازنيام بكشيدند سواربيش نه ايم بلكه خواهد دانست كه اشكر سلطان رسيد هرهمة اد در مدد هزيمت ز گريز است اخواهد دانست كه سي چهل

رهريكي أ ازال يزكيال به نسبت مرتبة كه داشتند بلند تر كردانيد ومنازل إيثان خلعتها وانعام ها داد وملك عيرانداز را بذوخت حبراً إماناه في لياري علي جالته على عدني بالماد إلى الله وا يس بزك كرده بودى از بنست من داز دل كارى لشكر دهاي كرند سلطال برحاك محمد غيراندار تقب عده كفت كالمفلا مشامن مشنق ريب داي داي والاي تنابي المايد وسامل ملك باريك با همه اسباد كه بدست اشاء واسيرك لتكر طفول बक्का क्यूनि के बेह्न केंद्र हो है एक हा हुए में वीक्ती कुल्युटर पूर्व करी है है ह

فاأميد عده بودند عاديها كردند وقوام الدين وبير خاص جناسب وعلي بريده برد جامه و انعلم برابرداد و خلق اشكر كه از مراجعت و إنامة نيم علاري را طدرل كش نام كرد و ملك مقدر را كد حرار

للهاري آس نهمال داد تا در بازار بورگ للهنوتي كه در طول از رازل منزل كه بر سلطان مرطفرل آروه بردند ملطان بار كشت ودر رهيبت ساطان بابن درديهي اهل مماست اربكي بمسده عد بقسنامكم للهذوتي دردهلى يهوشانه شائوي ومهماني كوذند وحشمت فأستامه نبشت له آل فأسالمبه دستور دييرال شده است را رسيدن

وجالدارك وسلح دارك وبايكن معروف طغول واحيكشتن وبوصروا بعا .پسران د دامادان د کاوداران 🛽 شغل داران د غلامان مقرب و سراشکران يات كرود والدة است در هردر جاتب بازار دارها نرو بردند و

بود كمار را سلطان دوريش ميكتنند طنرل إر راحه مي زر داده مى آلىنتىند تالتمديعة قائدوي بيش طغرل محل ومرتبع ياشد

برد تا آلت تلني كه ديكر تلندرك الراحق مي بوغيدند ارد يال

بالبن از بغوا خان پرسیده که دان تو کجاست اد جواب داد که نزدولی د شراب نخورك د بلهو مشغول نشون د (د أي در ايام سياست سلطان بدست آرد د در فبط خود مستقيم كذه در هيج روز مجلس نسازد عر مجاس خارت طلبيدة حركند داد كه بيش ازاد اقايم بذكاله ارا بغير پيل و زر بدست انتاره بود به بغرا خان بخشيد و پيش خود واقطاعدارك ازبيش خوه تعين كرد دهرچه از كارخانهاي طغرل داد داد را چتر و دور باش د امرات بادش ایم و فرصود و کارداران در اكهنوتي مقام كرد د اقليم لكهنوتي به بغرا خاك پسر غيد خود سياست شول وسلطان بلبن چون از كارسياست بارغ شد چذه رز بندهاي سخت كردة برابر لشكر رداك كنند تا آك قوم را در دهاي فرمود طائفة از بذديال كه از دهاي و خوالي دهاي بودند إيشان كسي ياد ندارد كه در هذروستال آنچنان سياست كذشته است وساطا سلطان بلبن در له نوتي كرد دردهاي هين بادشاهي فكردة بو مرفاف ام از چذدين سران محمر سال خورده شذيده ام سياستي نظاري له نوتي قالب از الح خالي كردند و بيجان شدند وه در لايندوتي إصد سياستي كرد كه از هييت آن سياست چه د بر سر دار آدیختند د دران در سه زدر که سلطان بلبن بعد نتے اداز ((ميږشيدند) و خلند (الد سياست با جمله ياران او با (46)

يامد بازهمان زمان سلظان ادرا گفت اي محمود ديدي بغرا حان خرا خان از سوال مبهم سلطان حيران ماند و هيني جوابي او را فراهم را محمود نام بول ساطان أزد پرسید و گفت ای محمود دیدي بازار بزرك در خانة ملكي از ملكان قديم لكه نوتي صح باشم وبغرا خان

وسين مرا براسرش نكني كه هركه از اتليم داران هند وسينده ومالرة الإين ميلست كه دركت لد دولان والدار بازك ديدة ياد أري وبدائي باتر بكويد كه بابادشاء دهلي بيايد چخيد وازفويل اوسر بيايد ثانت خيدستكرد وكفت ديدم سلطال كفت ويجي كه مشططي حواميواري كرة الراكشاده كوده كفت كد سياست من دا باراد ديدي بغراغال والإدرا حيون شد و فدائست كدساطال و چه جيواب كويد كناطال حروم

کشته حزامی او دحزامی این و فوازند واعوان وانصار و خیل وقیع او وكجرات وللهنوثي وحنساؤكون با بادشاء دهلي باغي غودأ وتيخ

محمول مي المربية در تو شايمتكي ألوالمري ديدم يا نديدم المما مجاس بقبوت بيش طلبيد د بعشور أن بزركل ادرا كذب كد اي الما باركفت ماظاك بابل بأمرا عمل را با چاند افارمقوس ديكر در عدين عود كه اران طغول و قروندان وكسان اوشد و دوزي ديكو دو .

دوداركشيده بتودادم ودنيا وعلى دنيا كه مروم عاشق آنست البته و أر برأى أحتقامت أبن ملك المنهيرين ترعزي كروه أم و خلق (أ لكمنوتي وعومة بفكاء واكد دربعست أدودن آل جنون خون خورده الم الرجامت عنقت فهرأندى ألوالامرى وحالح ديد ملك غود الليغ

وجواب عثبي است كه اكر درتيامت مرا بهرسند كه نو ميدارستي اردوي آنه جوى شدني است سهل اما دشرار كار لغرت است والمني و فلا غذي است و هروشواوي كه در بدست ارون آل بيند

ابهيئين دياري دور دواز بدر جوا دادي ونامقي وا برسر بندكان وطوب دست نعيتولند داشت اصارت اينجئين الكيوي وبادئالعي که پسرگو در نستی دئچور «شقول مي ياشد و از شراب و سماع و ليو بازهمان زمان ساظان ادرا کفت ای محصور رس خان از سوال مبنهم سلطان خيران مماند د هينج جوابي او را فراهم معدد نام بون سلطان أزد پرسین د کفت ای محمود دیدی البزأك در خانة ملكي أز ملكان قديم ليه توتي صح بالشم وبغرا خان لبن از بغوا خیان برسید که دلاق تو کجاست اد جواب داد که نزدید د شراب نخورك د بلهو «شغول نشون د دد أي ادر ايام سياست سلط برست ارد د در فبط خود مستقيم كذه در هينج روز مجلس نسازد عر مجاس خدوت طلبيدة حوكذه داد كه بيش ازاد اقليم بذكاله را بغير بيل د (إبدست انتادة بود به بغرا خال بخشيد و پيش خود د اقطاعدارك از بيش خود تعين كرد دهرچه از كارخانهاى طغيرل داد د ار با چنر د در باش د امرات بادشه ای فرد د کارداران در لاينوتي مقام كرد و اقليم لاينوكي به بغرا خال پسر غرد خود سیاست شود. وسلظان بلبی چون از کار سیاست نارغ شد چذند رز بندهاي سخت كردة برابر لشكر «أن كنند تا إلى توم را دردهاي فرود طائفة از بنديان كه از دهلي و حرالي دهاي بودند ايشان كسي باد ندارد كه در هندوستان آنچان سياست كذبيته است وسا سلطان بلبن در لا نوتي كرد در دهاي هين بادشاهي فكرده مواف ام از چذدين سران محمر سال خورده شذيدة ام سياسة نظاركيان لكهنوتى قالب أزررح خالي كردند وبيجان شدند در لکه نونی . آصل سیاستی کود که از هیبیت آن سیاست د برسر دار آدیختند و دران دو سه زدر که سلطان بابن بعد : اداز ال ميهدشيدند آن خاند (الدسياست با جمله ياران الجيئين ولأي لادا لاؤلينوجياً ونهى وقنشق وأبيرسيشتك وطرب دست أميئولند واشت أركوت أنتهشت تشيعي تايكتنتي كالمسراف فالمجود وتثال عي ينشدو و يجاور سن دني وجواب فنها استاعالكو وتيضت عواييست كانتي عيدنستي الله ألك جيري خلابي لحست جين يمنزون عريب است اللي اللاعلي است دعون شراي كم عزيست يوي كريش والمرافعية بالمواود وليا وعلج وتباعظ حيوم عشو تشعير أسبى ويشا والإمراق استفامت أين ملك يتشيئن عوجيتي تيونا لا وشتك يؤ للماراي وعرمة بالكاء والماع ويست أحداق على على عيد الماران الم البجات بثقت فهؤيلى أثو كامري وعشع ويدمش شيئة تتسبه مصول من الكرية در توشيعتني الميلاميين الميشيع المائية المستعم المهيد مجلس بلوه بيش تليدر الحقيق أن برزى أو التحقيد عديد الإبراك سامك بلو بذا شار الأعلى المراهي على الم عمين عود كا إلى طبول وقرؤسك وعسب كرشه وووقت سيكركز كلله مولي أود سؤي أنه و قرأت و يولي و تصلّ و شير و تشار و تشار راييك لللك وشسايي وبينعه لعك بالحياجين وكك ومنصعوا دواموش تشفيه كاحركه فراتشية ترأك عشدوجيستزمنتية الصعيلت للعزيق والالغاز يؤكب وستغلآك ويسني مستعاد سيناء بالمايان المعاني بالباشة شايا المامي المامي المالي المالي المالي المالي المالية ا جلعته المادوان أستاران كستاران كاستنش مواجواني ماليا كالعالي المنساء عديد الماسية المالية المالية よっていれいれた 日本日本人を上げる かんしん (2:)

الدوبغول خان چذه منزل برابر سلطان برسانيدن آمد . آندين نومل داد تا دمامه كوج بنواختنه د جانب دهاي مراجعت ره سلطان بلبن کلمات مناکور با بغرا خان گفت د چشم پر آب کرد خواب غفلت خواهي خفت ترا كه بيدار خواهدكرد و كه بيدار تواند خوش نیاید « در اقلیمی دیگر د تو در اقلیمی دیگر خوش د در بادشاهان زخت توانند گفت و موعظتي توانند كرد كه بادشاهان را وس علما و مشايخ چنان متدين و خدا ترس نمانده اند كه بر (دي ديدة الى و صواعظ و نصايع ايشاك شنيدة تو نديدة و نه شنيدة و داين د بزرگان را که در غدیمت غدارندگار غود سلطان شمس الدین ماند ربعد إل ماجراي مذكور كذب كه أي محمول تو إن علما ومشايع کسی نخواهد روست د بواسطة آن صن د تو در عذاب ابد گرفتار خواهم مسلمانال هم فراصوش خواهند كرد و نام خدا بهاكي ومدق بر زبان رچنانچه هندوان مشرک بت پرست از خدای نواموش کرده از د اباست در «مسلمانال هم از بسیاری فستی و فجور پیدا خواهد آه خواهند شد دبا چندين كفرد شرك كه هندول اين ديار راست زن همه خرد و بزرگ و زن و صرف و صمالمان و هذای در فسال مست د جشم د خدم بادشاه (ا در شراب د شاهد مشنول خواهند در کشت دهر گاد خات این دیار بادشاد را داعوان دانصار باد أُود خيل رئيج تو د حشم د خدم تو در دستی و نجور مشغول . رسيد كه تو در عيش د طرب خواهي كشار د تو د جميع اعوان ميدانم كه صور پنج د شش منزل از لكينيزي جانب دهاي خدار عزدجل چرا گداشتي جواب پيش كرس قضا چه د

ديه درد و در ي مشارل نشد ددر . ب مشارك بهاران نياز اشراق بيديج كارم مشارل نشد ددر . ب مشارك دير در ندر عاد را دداع غراهد عد خاطاني .

كدشمس دبير شهزه را با درات رقام وكاتنه بيش مي بينارتا چاند مهداموا ببرسانحورده وابيش خود طلبيد وبغوا خان واكنت

ساطار آرده ملطان ندموه تابغوا خاق وشمس دييربيشي حاط ان ينس در باب توازد بنويسانه چون بغوا شان شعس دينودا در بيش

پرشي کرش جائب پؤندشام صن أخواهله داشت دبدان كار أخواهله يشم كه دركارجهادادى اين پسر لا شواهم داد اداد غلبة هوا دنفس مه مل الميد سره ستفل كول وله و يجه ودي والعلم عناسية

پسرمي آبويسانې باشد که خداي عز و چل او (ترفيتي دهد که برېند ية بسيار إثابع ديده ايد رحامب تجربه عده چئد بئد در باب اين يال الما منفت بدور مرا بران مي آرد كه الحفيز شما بيران

إثاليم للمنسرتي بدر مفسوض شد نومل بردار بادشاء دهاي باشد يئويس آبل يكنه در باب محمود درحلك واتي اد آ نست كه چون من کار کانه اون سنشن دوان جعع بگفت رشعس دبیر وا نومود که

دفلي كشسن دبنسي داؤسن ازمصلت دير باشد إبرائه دېرلار اړ باشد `ړ غواه بيکانه _د غيرو که آمر لکهټوتي را اړ بادشاه ر با ار مكابرة نكنسه ربيكبسار تكمك خواه بادعاد دعلي غربش

للهذوي با آ لنه ملكي درر درازاست ال مفدات دعلي است

است از بادشاهان دعاي ديدة است انجه ديده است (محسود بادشاءان دعلي نصب شده اند رآ دكه با بادشاء دهاي بغي درازلاء الله تاديج كه دهلي نتج عده است عدادة والياك للهنوني أذ دست قاصرو كامكار مستقيم نكردد ومستقيم نماند وهركاء بادشاء دهاي را وادراكه لوتي نه تراند نشاند كه اظليم لكه فرتي ارانهاست كه بي بادشاه ا إند و إبر كردازند نام خصم الهنوتي را در بنا كرش بيند هر كسي دهلي تواننه كه بيك لكم ويز لكينوتي را در بكيرند رآموان لكينوتي دهلی مقابل نشود دهرس محاربة اد در خاطر نكذارد كه بادشاهاد اسيد برود دخود را محافظت كذه و اسباب خود را نكهدارد دبا بادشا را با خود بود و دو دور دستي كه لشكر دهيي آنجا بدشواري تواد نشود و در دوزد ست رود د پيل و مال و خلق كارامه د زن و نچه ايشا د اگر چذان انتد که بادشاه دهلي تصد المهنوتي كند زينها با او مقابل معدول دردهاي بفرستد تا بادشاء دعلى راء رسيدن اسب برونه بندد قصد ملك للهذوتي را از اهم المهمات خود نشمارد و كالا كالا چذد بدل درموان معتمد نیک نفس که امین درگاه اد باشند برد ران دارد که دهاي ببدايع حيل چذان زندگاني لند دحفه و خدمتيان و مراسات نشوند فاما برصحمود ازدرى راى درديث داجب است كه بابادشاه جان کند بدان معذور باشد که در ماحب خطبه و سکه در یکمقام جمع نايد تا آنكه اگر محمود در دهاي نرود د از بادشاء دهايي خوف يقين داند كه آمر لكه ترقي با بادشاه دهاي بيل نيامده و هركز بس

كند كه جز بادشاء دهاي بامحمود ديكر مقابل نتواند كه شود واين بشلود كه مراجعت كرد محسود بازبه لكهنوتي بيايد ولكهنوتي راضبط

قليم دارى ديكركة اكر مقطعي را دركاروايسك ارى خطا وسهو انتد أنست كه محمول را مقرر باشد كه طريق وليت داري ديكر امت رسم معامله ما را به تجرونه معلوم شدة تا داند و دريم پذيد در باب محمود

ر بار زای نظامت کند ر شراها دادید داری اجا تدواند ادر او بداری استفاد و باند باد باد بادید و بازی در در او باد در در ما بداند و از کشه بازی بدند باد با با استفاد با با بستان با با او با ترس جدار با باشد با در با درس جدار با باشد

رامین بازکشت او مغفطی نشود و زن « نجید و خیل و تبع او از بر همخهای و بی طریقی او تافسانکرده دلیمی در اتلیم داری آکر انتیم داری برا مهود خطا انتفد دگرهایی نا مهراب اور در دجود آیند هر آیند اثر خطار نظاس د بی رصی ار در جعله انتلیم حاربی شود در عمایی

الله خطار فنطست د بی رسمی اردور جمله اللهم حارب شود د وعایاس اللهم انفرند و پروشان گرده حشم به قرار فعاند در چذین خطا های که بریشان اللهم بار آرد د مشاع جهانی بریشان د اینسسر شود عنل نیست ر باز گشت نیست د روی آختی با بود د ناهی با نظر نثبان

پرانسادی انتجا در اود و سستی جهامی پریسان د اید سروسون سن نیست ر بازگشت نیست د روی آغتی نبرد د فرضی نظر نشون داشت د پریشایی اتایم د پریشاتی کاراتایم داری اجان اتلیم دار د

داشت د پریشامي اللام د پریشاتي کا آللیم دادي بجاك اللیم داد فراندان اد دبيگان د اندان و آنمسسار او تعلق داد اين تشيد محمود در اللام دادي بينديشد د خيسسو د خو د حلج و نسان معامست

اتایم داری را بر رابزان درانخواه غود در پرداخت مساملات مشروت للد تا ار را غاط رخط نیفتده محدود بدانمه اکر اتایم داری. را از توانق بخت دیدری اتبال برخلاف رای د ردیگه دادیان چند

کاری برمزاد از ربی آماید د غطاها مواج انقد راز مماملات مهر ر فظات از پریشائی در مماکت از پدیده نواید دبر حسب هرای

دل او كاها برايد اين حمني راعين بيدرلتي بايد شهرد و عين خذان بايد دانست و برونقي كه او انديشهاي خطا و كاهابي باطل روي نمايد نويفته نبايد شد و تعزيت اين چئين حميشي كه كو رست

نماید و خطا حواب افتد پزیان پزیان ذباید داشت ی بیاید دازست که ۱۱ خود تصور كالله و بواطر ايصال از تتر واحكم شرك و لقرو الواج وأض يعيا فروايشاي خنى والإعدار المسلى وكم آلات ووعيت يواي واحت وعيش وكامراني ونسق ونجور وإنده و المنت خوش عيلا معرف ولهي مشروب ليفند والإشيدي لكد خاق در لوق ازديي پذاهي ددي پدوي نداك كه كذام چيزها را گريند و امر ولا المثال والمبرى أبود حسب المتم لمالا كالبه ولمبو وكنور ماتم رعيت وكارهاي كذبر مخالفت شرخ و موالقت هوا مشغول ديشتن دختق وايس ايشن كذارند وز شرك دنسق ختق ولجبوارا يعنى وهوا پرستي وبشتبوي وغننت بكارداي فاشايست برنعج حواب برص أيد وشجنك بسيار بادشك باشتك إيشار بنسق عرجة الله حمد إلمت الله وهر خطاي كذكون كارهاي إيدار عَدام كُوباخَلْدُ وَأَجِمَ كُونَد هِمْ عَطَ وَإِلَاقًا وَلِهِ إِلَيْهِ واستدواج بإورتعاي احت جنائته بعضي بالشاعل عمد عبر بابندك هركه كو إند واست الندوخط وزند ومواب بيش آيد ارقبيل م (yt)

ولايا عادِيد كاري شميِّد و الأنجاب جندير العدل لاستروة مذكور على こうとくという 大学 会立 ひは しばい でってい に、 学にそう とれら スプリングリング こうりょう いかっている والم والمستاري والمستاري والمناطق والمناسية مركات د للد والراسة والشيد و برجادا شريعت و معاملت إلى خود را زمهان خود ندنه د مهد و منجد ر منجد د منجد ر وتصلح ولاكوا إيناف خواص وجوأم وشايا تودو فلنو لكفاد ومنجيات تسق وفجور وتعبيد وتلجيد وخيسات و إيا واحتكار وثوبو

اكرأل وميتها را سحاً فر مثله كا ملك محال المستندم كرده ه للشت ميكروم وحوام بلاد دواك محمود جلك وعيت است كه مشمولند و من ازعيش ۽ عشرت رعاية بيئنسم ۽ مي شوم و سرار ملک و داست می د چیش وعشوت و شایدد وشوان و قعار ولواطت مشدرل ام از دواست مر داد باشلعيم موندين شرا دو هزاد بتاياي حالت شيطال إلعا حواهد كرد كه اكرص در درق وعيش وعشوت كري براسار كرل باد در برت خواجي اندلصت و در دل تو دران دعوام حلق وأدر هيج عهدى ومصرى مهدد وتو الاستعمال برانداد دعاي بايشاه مينشد وميكوس إلى جائي عيش وعشوت خوام پرسني النص پروري مشعول لاند وشمس دووزکام دل مي وارند اد بتایا در داست ددر آسایش درق د تسمسم دعیش دعشون دهوا كعت كه وهي نادهاهي ملحب معادتناك در مهاكيري وعهادري چانه درسس خواشانه واد داحمق خواهندگروست و دربيس تو حواهند درمتكارى أهل مملكت حود هم احواهد داشت د أرانها دورغ كوى الباسليدة ام دهميذانه آوا عم دس و وستكارى سود دسيدارد غم دير حاك خوش هم چنين وندگني حواهي كرد كه من دول پؤسنه شس الدين ام ارتو كه مستهود پسريمشي مينترس كه تو تا زياياي ایر مکر داستسدراج داری تعالی دود و حمل که دلدن مندهٔ سلطسسان دوحق ان چذب دادشادان مدوسلامتي حلك و دوات ايشال واداي دكم أورى حيدتصور كمنك بويك واللوار دي ودولت وتيع وحوايي وفوار وييل وأصيه أيشال به يؤنيس غيزه ألوقاتير رايما بنيار باشاري فاناص رقاي نماد تسعقه راشار برساري

(++1)

در مصالح و معاملات نومايش اقليمداري از قانوناتي كه بدان رعام درانجه ملك مجازى معمود چند كهي مستقيم وذ آنست كه خود را بد عامی خیری و داده صدقه بروج ادیاد آرد آدل وصیت مستقيم ماند واكرانون وميتم محمود منانع ملكي بيند باشد كه پدر

ومنقاد كارنفرمايد ونفاذ اصر خود در كار هائي طابد كه بايشاهان نوا شده نكذود و زيادت طلبية سام جي دجة از رعايامي مطبع ملك مفيوط و مستقيم كشته باشد و نه اسوده اموده نه بي نوائي

وعكم عام نو ييدا نيارد وهرچه رعايا رانه همه رفا باشد رنه ویکرهم آن اسر برویایا کرده باشنسه د از خود کارهای جدید

همه سخت بود آنچنان معاملات بایشان در کارآرد دهم چنین

. مته رد دسرزاب شونه دفصول بسياري مال كه فضولي بس بزاك بالبسا رى اليسبازا هذ منالتس المنا سالمني منه عميه المارج، لياك مد درستدن خراج با رعايا ميانه ردي را كار فرمايد نه چندان ستانه

باشنه و تسناي بي بي الشياع في المان مي أنه و حاليا است درسر اعايا بيضه نهد دست وپاكم كند دور مسئى مال مدهرش

كردند و مرازس مفكور درياب ريايا و حشم كه باعدال چندين راي وزراعت بكفايت وبحمفه كأفرد وله محتلج باشانه ونه متمود بادشاء را بر موازنه باید داشت که سال بسال ایشان را از مواجب

جهانباني است داز معاملات نفيس سليماني وسكندري است درديس معتاج است دازامور عظام جهاندارى داز مماج بزرك

العياله لفسا فشيه مشلبن فاليس ميتان إلى المام يتمام المنتها منلا سيافا وغابطه بيدا أوردن كه حشم لا از مواجب كذره ورعايارا الاعت

راذ حکمی دیگر دوا آغر داد حکمی دیکسسیر و دارشب ادبحاتیں ملاي الإل خابطها تكذيره وايحكم إلي خود و تنقاد نفس خود در اول مصابح کلي خابطهاي متون بيدا آرند و محمود که در فرمايش امور وميت در مق مود آستكه واى زنان خرد وا بفرها بدتا به برداعت ولى إذال خود وا بغرصائي تا درب و يعت ييش تربعت كذنه و دبم دميت مذاد بالدها بسيسار داد در ميلس راى اذي دخالت است در ملک و دبات اربکذایت نوسه دایم محمود دیدي که يسيل آل بالاعتفال فباشفته هوكز مهم خاكموا كما العهدات جهانداري للبود والأي داما له الرأنينظ والدوامكم لوج محفوظ الطرالذالان क्या कर्ष पाक्सी के देख स्टार्ग हैं। की

الربي لبدتي وفا استفامتي أصرو مختاضت حزاج بودشاها يدرالااليا . - ديگرو دو (وؤ نوماني ديگر وا دو گار فياين كه بطان آمور جهانداري

است كه جبابرد و اداعنه را در تحت الثرى انداغته است و سزارا يرالهيش واعتال معيد للفرين المنطب وأسعار المناس واعتاده والمناون . به بيند د دردل اداندازدك مي بادشاع دبرهم آمرام د هرچه مرادر روې نمايد ر نډايد که شيطان خود محمود را در کامکاري د کامراني

كه هين والى برمحمود كلفاد كه الدغود وا ازتنيع وتغص حشم . دراج ابدي كردايد دسريم وميت درحق مصود است

حشم ملك ير نذيد ر يايد كه در كارحشم هين مرنه در خاطر محمود معدن د احتیاج حشم دکار با حشم شدواره باشد د بی خبسر در کار خامي بابد نه احتياج با دييت ركار با دييت در حاري چند بار

لكذرد وهركه در موقه وأعطاء حشم بيش أوستني كوبد وخود وا

ر داند د بادد که ديوان عرض در اشغال پرورش حشم قديم د گرفتن سوار . تصنور کانه و بارشاهي خود بربسته بسياري حشم و استفاست حشم هوا خواد دواتخواد إدمايد اد را دشمن دولت وبد خواد ملك خود

پيش اربكذرد ومد ي چهارم داسطة صلاح ملك ددرات محمود آزست د بيارة جديد دايم كرم د با رزق باشذ د روزينه كيفيت حشم و داصلات

كامراني و كامكارى است و مسلماني فد كامراني و خود كامي است كه محمود را معلوم و مقرر باشدكه بادشاهي غد بندگي است و همه

بكذارد اونتواند و بادشاهان الا مما شاء الله اين معني بتوانستند ناما بندئي بسايد رحق اين نعمت به بجا أرون بندئي هاي گونا گون که اگر سی ادرا بگویم که بشکرنست بارشاهیم بیشانی در اسی

وقت أماز فرض را إدا كابله وبا جماعت كد سنت موكده نبوي است اگر خود را بندهٔ خدا د انریدهٔ خدا داند در هر حالتی که باشد پنج .

ر حلايث ترك الجماءت ملعون وحديث التكبيرة الأداي مع الأملم و حديث الجماعة سنة من سنن الهدى لا يتركها ال منانق

ار بخير گرده و بعد پذدهای مذکر سلطان بلبن بغرا خان را گفت خوالا در شب د خوالا در روز قضا كاند ومهل نكذارد باشد كدعاة بدي خير من الدنيا وما نيها ياد دارد و اكر نمازى فوت شرد ألبنه آل را

خود را برقاعی دقوم کفر د شرک بگمارد و مشرکان د بست پرستمان را من ترا نصايع بادشتان دين دار كنم د گويم كه همه همت دنهمت كه اي محمود كه من ترا پذرها دادم آن اذدازه در كار تست ناما اگر

زينج براندازتا كفربر انتد ودراتباع سنت مصطفى عليه المدرة خواردزار بيسقدار دارد تا ترا درميان انبيا جا دهند د برهمان را

(الحاس)

بیار دار العلق خود را از عامساء و مشاین و سادات و مفسران و میدنان و مانطان و مفسران و مذکران و نافان و ماهزان هرهنوی

در الله مصور جامع گولاد و نمازجمعه از اجارت خالیفه کذار و انگیونی و دیتها بابت گفترس و شایدی می است نه اوجی انکه باهم چوانوئی مخاوب هوا توان گفت نامر ودیت آخریس که در آن ملاح دنیاص عقبی هم چو ته گوند، همایی ، احت میکنم اگر نیما توانی آرود و آخریی و دیت

تر گرفتار هوائی اسه سیمنم اگر نجا توامی آرد رآخرین دعیت آنست که اگر توانی باسد دشد بسیدار داری و عجز شود را در پناه کسی اذرازی که او مورة ر مسنی روی از دنید گردانیده باشد کامی

کسي اذرازی که او مورة و صفي روي از دنيل گرداينده باشد ركي دجزيي خون رادر بذركي خدا وقف كرده باشد د زينهار هزار زينهار الكه از قود از غير تو چيزي بسكناده يا نوعي طرف دنياء دنياء دايا ردايا ميل كند بدر

الوا العدود بيدوي بساس يه جدي حرف الدور العدار وال من المعادر المعادر

موعظت به جهت ساطان شمس الدين از ودفس هارين الرثيد تعفد آريو وسلطان ازين موعظت چان بر تائمي جائل دريس غوش شد كه خرابت نيمي ماكي خرد بدر ايتار كند رآن موطلت كه

ما مع مواسع بيدي سنس حود بدر بيدر سـ د ران دوسه مـ قافعي جال عروس يخط اميار المؤملين مامون در بغداد ديده بود د عيري خط از مامون خايزة، در خواست كونه د بتحفسه بر ملطان

ر عين خط از مامين خابزغه در خواست کرد، د بتحضسه بر ساطان شس الدين آورده اونست که ٍ امير المومنين مامين که در نتاب

سفينة الخلفاء نخط خود نرشته بود كه يدر مي امير المرامنين هارن

قرابتي رسول ملي الله عليه و آله رسام: بزركي خليفه نديكنند خليفه في إ دوات خود مي پنداوند که اگر ايي دو گدا در بنداد خقرق امرت د وملاتات عمامر است است ومراب عمامر المالية وا المفيلف المالم دين مصطفي اعتبارى دارند اززع مسكون بدرگاء خليفه مي آيند ابو يوسف تاضي بخدمت خليفه گفت كه علماء و مشايخ و النه دار که تو گفتی سی ادرا درست ترگزفتم و اعتقاد در حتی اد بیشتر کردم بسب بار بر در اد به زيارت وتم اد مرا درون نطلبيد گفت ازن "خن من فقير بودم اد صرا درون خانه طأبيددي و بعد ازائمة تاغي شدم تعلم ميكرديد ابو يوسف تاضي خليفه را جواب گفت كه در انچه با دارد طائي ملاقات شود شنيده ام كه تو داد ياجا پيش ابو منيفه يوسف قاضي درآمد امير الدؤمنين ادرا گفت تواني كه نوعى مرا را نطابيدندي تا رزى من در خدمت خليفة نشسته بردم كه ابر نمودي دايشان كدايان ومسكينان را درون طلبيدندي واميرالمومنين الهشاء لتسيان هفيلف إلى الشيا سامه لحالها عالياما سآرام به هفيلف ان معني مردمانوا مالها وعدة كردي و ما را و، مقربان ديكر دارنتن آرزدی بودی که کسی باشد که صرا با ایشان ملاتات کنابد و بجهت و ایشان را دوست ترگزفتی و اعتقاد ذر حتی ایشان بیشترکزدی و بار خلیفه بر در آن دردشان برنتی وهین زنگ زیامه ی دخجل اشدی و ایشان برپدر من درها نشادندی د پدر مرا دزون نطابیدندی د بار برفتي ويكان باس پيش درهاي ايشان برزهين مجرد نشسته بماندي محصل سماك كما إلى عبادي عامن سامعن العماع عبلم المعرف المحمد بالمحمد رشيد با چندان جلالتي كه داشت شب ها در خانه دارد طائي د

وسكنات غود را برخلاف سنت مصطفي مي بينم نديدام نوداي الى نايد نوميد دورگرية شد رگفت كه مي قول دفعل ر حولات هيپيمنفش لنشمكر النه جاء دنيلي من برمزيد شهد راميرالمومنين بايشان چه اللجاكنم دور پذاء امثلان من دوحمايت آنيكان مودمان در دايل جي فرشند فرذاي قيامت ازمن مفلمقر خواهند بود من دنيا رطع دنيل وادرار و أنعلم برصي صي آيند بزركي دبي خود وا ازميع تساك دنيا داري خلاص يابم والما إنائله از براي دليا رجاء ميكنم كه أكر الدي يعنين تاركاك دنيا بندوي مرا در حمايت خردكيون داشتن من مثاب ان د من از دوست داشتن ایشان مشها و جهد اربراي خدا درست ميدارم و درست كرنته ام وايشان در دشمن ومن ایشان وا که دنیا وا دعمن گوفته ادش و و شودای وا دوست گوفته ام د رصر آب نشسته از برام خدا دشمن گرفته ان و دشمن میدارند لداراد و درس طلباد و توده كذاه يس ايشاك مرا كه دنيا جمع كرده بصرق باطن دشمن كرفئه أند صوا كه صورة وصعني وزيلاشن الهيكودة دشمن رجاء دنيل دين دنيل برس گود آصده است و ايشاك چون دنيل را دنيا ردشه كانته وامهة وحالم ونياع مستض ودنياع يستب ليسال دليل إ هواؤً ومعفِّي يشت دادة الله إذ محبت خدايتمالي ايشال إدرست ميكيوم كه مرا أز معاملات ايشاك مختلق مي شود كه ني طلبنه و بس التفاحة نعيكننه من إر إيشان معتقد ميشوم و مانعر عد احت كلفة كفت هم أزنون جهت كم ايشان مرا درون ميد ساك امشب وناء بود د الشاد درود اطلبيكساند در إنداد ۽ جيملائ غليفه بددر أيشك مييود والين خبر

بدارن بگذشت در گذر گهنور آب گنک را عبرة كردة سادات و قضات خطط رقصبات بزرگ قبها سي بسيّننه و شاديها ميكردند و جونه از و خلعت و نوازش سي يانتند و ثنا و دعا گويان باز سي گشتند دور ذتح استقبال ميكروند وتجف وهداياي خدمتيان ميكذرانيدند ومتصرفان ومالكيان ومفرونوان درايكان دجورهزوان ومقدمان باتهنيت قصبات دیگرهم قضات و علماء و مشاینج و بزرگان و معماون و کارکنان عزيمت فرصول ودرهر خطه وقصيه كه رايات اومير نديد و از خطط و وتتبع خلق سلطان ازآب سروعبرة كرد دبرسمت دهلي مظفر ومنصور د از اقلیم اکه نوتي بي نومل کسي جانب دهاي نود د بعد تفحم رايات اعلى در اظيم لكهذوتي آصده بود بى فرصان در لكهذوتي أمانه مقام کرد و خاتی را عرضکردند و فوهان داد هر که از دیار دهاي برابر سلطان بالشكردهلي بكوي متواتر در كذارة آب سروامه . دچند رز ذاع كرد وهم ازان منزل بغرا خان را طرف المنهوتي باز گردانيد د دادرا جامه داد دبر چشم و رخسارهٔ او بوسهٔ زد و قدري بگریست و ورماياي مذكور بغرا خان را هم بزبان گفت و هم از دبير اد نويسانيد قواي و فعلي آيد که از عذاب آخرت خلاص يابد و سلطان بابس پند با محمود آنست كه شفقت پدري مرا بران مي آرد كه از محمود امروز از غدمت خليفة اموختم - ومراد بلبن از گفتو حكيت مذكور خليفة بيرسيد و كفت چذونون علم خواندة ام اما معرفت خدايتعالى تعبات قيامت خلاص يابم د ابو يوسف قاضي از استماع فايده زانوى جواهم نمود ودردنيا در حمايت كه افتم كه از حساب قيساست و قياست حضرت مصطفى على الله عليه وآله وسلم را چكونه روى

وبرادز زادكال سلطال را غيرت آمد و بعد چند روز سلطال بابن اير بيل سرفوار گشت ودر او همچياي خلق شد واز بزاگي موتبه آ و پسران املك الامرا أويسك وازين مرجب ملك الامرا سرتبه هريه بزركنر المهاموكي اسياسي ملك الامراء سلطان درفومان فرمبودة بود كه برادو داشت كه ديكران را اران ادراط غيرت آمد د حسدها در كارشد رار رحس فيبك كه ارمحاطت نموذ چندان نوازش دا بات اداراني فومود ومبلي كه پوشيدة بيود ملك الامراد كوتول دهلي را داد و از در آمد بزرگ ملک -نازرها وختند و سلطان در درانخانه نرول و بقابا را درمان داد تا از دناتر دور کدند و دران رور که سلطان در شهر ميشخ لبباللم عاكي را نوحوه تا از بنشخطها أزاه كردنه ومطالبها حشيه حد رحيات بيوند د ب خادياي ايشاك دنت و نتوج به ديك إساديدن سلطان جمله بزركان مست قبله را زيارت كرد وانائكه أز علماء آغرت بر و سرود ها ميكفينه و سلطان ترمود تا خلق ريزة مدتات دادند ر در أمد در عرصاء از رسيدن عزيران شادي د مهداي ميكردند يامتنه و در شهر قبه أي شكرف بستنه و ملطان بعد سه سال درشهر كرديد و تحف ، هدايا في تعدات كذرانية به خلعت ، مرحمت وعلماء وعدور و اكابرو معارف و پذران هر مقام از دهلي اسعبال (I+A)

شهر رسيد و خلق سكن شده شاديها و غياديها آخر رسيد و حامهاء تبه مردد آزددند درسان داد كه از دردازهٔ بدارن تا تلیت دارها در در ده خود موند بندیاري که سكنهٔ شهر داز حكنهٔ تصیات حوامي در اکنه تريي ومنه بودند ديار طعرل شده و آخر اسير و گونار گشته و ايشار را موام

لشكر وردة مودند نياست كدنه وبرسر أل دارها بياريزند اردن خبر

قسمت شدة د ازان دچه بسیار مال درخزان رسید دبسر بزاگ كذرانيدند و خلستها و نوازشها يانتند و در تمامي بلاه ممالك ننار چنر خالبوس بجا آدردند داسیان و شدران د تحف و هدایا خدمتی درگاه دانعامى داشت هرهمه به تهنيت نتى بدركاه آمدند وشرايط هاى از مسلمال د عذر د ترک د تاجیک عزتی و شهرتی و ملکی رابات سلطان بلبن با نتج دنيروزي در اطراف سمالك رسيده هركه چند گاد از شفاعت قاغي لشكر هرهمة را رها كردند د چون خبر رويد برنر کار میشان موار کنند د بر سبیل تعزیر در شهر بگذرانند د بعد چانه گاه در حبس داشت د الالكه معروفتر بودنه فرمود تا ایشاد را درقصبات نزدیک جلانومود رچند کس را که از بزرگان شهر بودند ازان اسيرك كه بانكي وناصي نداشتند آزاد كرد و بعضي معرونان را ندمود و نومان داد تا ان دارها نود برده را دور کنند د بیشگرورا ايشان بسياست حكم شدة بود شفاعت كرد سلطان شفاءت او قبول سلطان را در گریه درخت دیده برپای استاد و اسیراني که در باب سلطال دنس وهربابت كلمات وتس آمير ورانداخت و جون قاضي اشكر طاقت استماع خبر مذكور نيادولا و درشب جمعه بر چذه بي مسلمانان راسياست خواهد شد د بردار خواهند اداخت جملع متدينان و متقيل آن عصر بول رسيد وپيش او رسانيدند كه نودا چشم مسلمانان شهر بيرون مي آمد داين خبر بقاضي لشكر كه از گشتند د از شور د نویاد د گریه د زاری اسیران خون اجای آب از الميران بسير بودند از جهنت ايشان بعضي شهريان متحزون ومغموم هایل خلتی شهر داتنگ شد که خویش د قرابت شهریان درمیان تمر ملعون بك سكي شكون الراسكان چائيد خاري بود محاربه بالي ووايعها وويشش ويناه ملك الديون لاوميال العووز ويواله بالبور با شهورسنه اردع و أمادين وستماية خياره مالتال واكه يسود ويك سلطان إذا تم أمر دائي نقصة وارتحت رسيد و حوادث ملكي در كار شد ر در ملكي أولغ ورى أمود ومقاوعي ومخالفي رأماده ومقصودها درامد عابل ممالك بلدي استفامت كرفت وخاطر سلطان كرار مهمات اهالي معاكب هند، رسند در مزيد كشت رجد متح لبغنوتي وقلح كأنشت عزت وعظست وهيبت ملطال للبان در داباري غوامل وعوام واز گردانيد داز متم لمهنوتي وقاج طغرل وسياستي كه در لنهنوتي عزيز تبراز د بر سلطان ديكري نبود ناعزاز داكرام تمام جائب ملكان امور جهانداري اد را دهيت ميكرد و از پسن چڏد كاء اين پسر دا كه و سلطان او را چندا که پیش خود داشت و در مجلس خلرت در وشفقتي واهتماسي كه سلطان را در بان آل پسر بود بكي بدء شد مانيا حكوك بيش بدر كذرائيه سلطك وابغايت بدمواج الملك جند نجمع کرد بتمامي در دهايي آورد ر در کارخامهای سلطاني در معت معمل غيبت ملطال از اسيان بهرجي وتذاري دمال بمومة . ، د. با ولطاع مانس هوج مانتقاليه رائله راخ ا، را ها وربل المالي

د مقالله الذار دار قضا دقدار ماري تعالى عال ماتداد با احداد وستراد د معتدان اشكر دران محمار به شهیده شد د خرقي بس بدرگ در ملک بلدني ادتاد د بسي سراران كار آمده دران حدب شهدي باين يانتند د در ماندان از محيدت عام در هر خانه تدريت داختند د جامة

كبول بوشيداند و شهر و شغب نوحه تا آسمان و الايدادله و اذار تاويج خال

حميد الدين مطرزكه هم درنجوم دهم درطب بقراط و جالينوس وشيخ ملكيار پران د ديبي سام و سيدي مواء و چندين مكاشفان ديگر بهاء الدين ذكريا وشينج بدرالدين غزنوي خليفه شيخ قطب الدين بختيار بلارجات عاليه ترقي ميكردند وشيخ صدر الدين يسرشيخ الاسلام نفيسه او غلقي إزباهاي دين ددنيا نجات سي يانتند رقابال از ارادت كرفته إمان إمان كراست الظاهر ميشد وازآنار قرب وميامن انفاس مسعود كه قطب عالم ومدار جهان بود واهالي اين ديارا زيربال. بور جنانكه در ادايل عصر بادشاهي ادشيخ شيوخ العالم فريد الدين ايشان در الأوى بيدا آيد كارعهد وعصر بلبني زيب و زينت كرنته كه يكي ازيشاك اقليمي را بيارآيد پيراسته بودند و از مشايخ كه مدَّل

اطباء عهد بابني نظير خود در حكمت وطب نداشتند چنانكه مرلانا ورحمت آسماني برين ديار متواتر نازل مي شد وهمچنان حكما و ونده بودند وازمياس دبركات ايشان در عهد وعصر سلطان بلبن نيف

مار یکله و چذه طبیبان ماهران عصر آراستکي داشت د در ع خود نداشت ودر تقوى د زهد يكانه بودة است و مولانا حسام الدين آن عصو بودة أند و موانا بدر الدين دمشقي كه در علم طب نظير

آن عصر مملو ومشعون بودة است دازجهت انكه درعهد ادمعتبوان بلغاء و هنرمندان و ماهران و مقربان و قوالن و مطربان عديم المثال سلطان بلبن دزرا د اشراف د اکابر و معارف بسیار بودند د از فضلاء د

پادشاهان شده دازتوانق درات بلبنى چذه ملك ازنوادر ملوك بادشاهي ورسم ورسوم جهانداري ادواجه الاقتداء والاتباع ديكم بسيار بيونة اند اعتبار او در اطراف عاام بيدا آمدة بود داب دأداج

ر دوست آدنه خدمتيات خياران وملك مي كداد ونزام هر يكي فصلي ,كول لا آل غول سايفته خواجة عمس معين وا در روز جشن أوروز راآل نظم وآك غزلى بيلم توخت ومطريان واشكرانه پذيرمت و بر واه و غزلي الرسيود دوار قطم بالركود ومطويل دولاء بلبني داد و ايشان إلر عدار عيات رودة أظمي در عدج ملك علاء الدين مذكرر بكفت حسن عوري كه در محامد ر مائر آن ملك يكامه مجلدات بؤداخته الد وإقطاع كولى يامت خواجه شمس معين نديم خام ملك قطب الدين پدر خود کشلیحان که برادر سلطان نامن نود بارنک شد د چوکان زر وگوي ودن و شكار ادداختن حادر نوايد و هددران ايام كه او مجراي كه همچو ملكي علاء الدين كشليخان در حشش د بدل د تور ذرستادن وبوده بود وصن أردسياران از اعل اعتبار خامة از امير خسير شييده ام بابن بود كدازسياري دنال دكثرت جون كوي سقت از حاتم طائي يكيا إلااد علوك دراك عصدها كالعلاك وياما إدالال عليه ولادلال العال والاردرعصر أد بيدا آمدة بودند واعواد وانصر (211)

را با غزل بيش ساطال ادا كردنه محل خوادند در مفه بار پیش سلطان بلين بگروند و مطابل سلطاري

ومطردامرا دده زار تنكع ابعل داد دهم ازين عطيه عطله ادقياس ميتوان عليشت سيعم سمه دجايخه اع عهد ولايار ليدا رحماس بيدنا الادراله

يلس را بالكنه عم اد بود غيرت آمدي واز كخسش سيداراد برلجيدي علاء الدين كسلي در خراسان و هددوستان منتشر شده بود ساطار کرد داربسکه چود د بدار د کوي واحلی د شکار ادداختن ملک

مدانك هم هدون داشت و در نوبت ملطنت خود سلطان بلغ مسالک رسیده د در صدت سی سال در عهده فرزندان شسمی عوفر الداك بذرة شمسي بودد رهم درعهد شمسي إز عرض شكرد بعرض ملك سلطان بلبن عماد الملك واوت عرف بودة احت و اين عماد كه اين دهربي ذائي إيشان چه خواست ڳوئي * دروم علي اذاداد نباعد واز فراق کرندان وسجوان هنومندان مي زارم ده ي گويم و ميکريم * يادي ماندة ام ناك برص آن مي بازه كه در هيي كبرستاني إذا زمين كرد من كه مرثية نويس كريمانم واز پيران هذو بند آنتاب إردى آنچنان كردس را دوزگار بكشت د آنچنان اعجوبه دوزگارها را فلك در جزبيراهني كددرتن داشت هيي چيزى برخود نكذاشته أد هزارآه واملا خود را غارت كذانيدة بود واز جدلة ملك واسباب ملكي كه درجناج سرى و سروريست نظير خود نداشت ر بارق پايگاد خود است و او امیر حاجب سلطان بلین بود و در سماحت و شجاعت علاء الديس زيادت كشت و ملك علاء الدين مذكور را مانر بسيار سلطان بلين برخود به پيچيد و او را خوش نيامد وغيرت او بر ملک كه اگر : ٥ ص آئي ليمي از عراق ترا ميدهم از شنيدن پيغام مذكور كه من گوي باختن د شكار انداختن تو شنيدة ام صيخواهم كه ترا به بينم بلبي بود علاكو ادرا پينيام داد كه مالك علاء الدين را از ص بگوي ما كالام مالك مالا أمام وارتب والرام المرام والمرام والم والمرام والمرام والمرام والمرام والمرام والمرام والمرام والم والمرام والمرام والمرام والمرام والمرام والمرام والمرام والم والمرام والم والمرام والمرام والمرام والمرام والمرام والمرام والمرا سلایا عالاه میس عامنی ع معلی العمالی در تالیداشاری عداله الاد سلام عدوعها بالجن خبوا بخشش وتيوفر وستمادن وكرحب باختن وشكارانداختن من ازخواجه ذكي خواهر زادة حصن بصري داير بلبن استداع دارم

رىء مورد تاران عراك ملك مامر د اشارت راديت عرور مدرور مهدرسلطال ملدل دود ويي العمله در دوقيل كه شمس و درسال عرص ممالك دراد عرص داد و داد عرص در عهد شمسي ار دادار

دشيدن و در دنوان عرص او مطاقي العدان ماشد و هر صواري كه درود ي مراعات كردى و درمونة بود كه زدر فست حادار و مكوك للدي إ دودة اسم و سلطان دلس حوصت وحشمت وأوت عرص بواحدي

مرا چنیل مادنه است و است و است و ساح من در مادنه تام حادثه إيتادي دان سوار عماد الملك واوت عوص را قصة دادي كه کردی د اد دا صامه دادی د دواحتي داگر اد حسم حصرت سوار را عرص رارت وا مستدد و چاداف دمودي مواحب او او كدشته وادب

مل دراك لوسم سرى مى تو حشم عدي و هروة دول و دارك عوص معودت کردی و گفتی که چون می سرحشم ناسم دحشم را در ادتادگی مي شود راوس عرص اد را دست گرتستي و ار حامة حود مدد و

اردادنني وكلاندي كعامي خود والوبي وحقعودة كرر و راح عرص لادلوع أو وأسب دولة أريالكة عول دارى يا للتعاد للكه وا كرة در لاست لاعر ديدي تحص كردى كه اد لودن وشراك حوارست كه اكر اودن در ناب عمله عشم ار پدر و عاد ومهران تر دود که اگر اسب سواری

دارل عامه دادى رمهارداشي رست هرارتداء إرحه حامة مود ملكورهرسال فيوأل عوص وأدوحانة حود طليينى وهريكى والرفائه

وأبشارا بيش مود طلييني و دست هر يكي للوسيلى و الطراق ادثار كردي تا درميان حود داددارة عهدة ودائر قسمت كدد وسكادد

مست رسياه ل داري گفتي كه من ارشعا النعاس ميمدم تا شعا

وجه حق برداغت چیزی بستایند و نایدان عرض دو چذدان و سه غير ذاك از عشم ترقع ممايده زاكر شما از نايبان عرض ملوك داهر ه حارسان رعایای بالد ممازای ازد بخشائید و چذری بوجهٔ رشود بارشاء که غداوند کارحشم است دبرص که عارض حشم دبرحش

وبستان للتي درجي شما را دهنك وثلثان وثلثة اراع از ميان ببرنه فيذان برحشم قسمت كذند د خارج مرسوم خود از مواجب وفع كذنه

بر مسند عرض نشسته چذان بأغتي كه همه حاضون بشئيدناني كه بوجه ماكان كم نشود و يا بذرعي بحشم ازاري و جفائي رسك دبارها و حشم مستهاك شود ردا نداشتى كه يك چيتيل از مواجب عشم

که اگر صن درگار حشم غفلت کنم و شب و روز در اندیشهٔ فراه می بدست من دارد اند و حل و عقد و قبض و بسط ایشان بدن سهرده حارس جهانداري د محين د ممل جهانداري بادشاهان منه که حسم

بحرامخوا كي مذسوب شوم و در عقبي بيش كرسي قصا شرمسار كردم نباشم و حسم را از درادران و فرزندان خود بهتر نشمارم در دنیا

كبوتر دبجه مرغ دقوص د بويان بافقاع وشوبت د تذبول در ديوان عرض شست خوان طجام همه ازنان ميده و گوشت گوسپند و خلوان و ودر ديوان عرض طعام عماد الملك روس عرض خرج شهري و للجاء

د چاوشان و نقیبان و نایبان عرض ملوک و یاران معارف اصراء و آمان که آزوندی د جمله نویسندگان و سهم العشمان و نایبان سهم العشمان

دالما المام عاده المان العسن العسن المعان المام الم د أن طعسام فرى شنى د هرچه دوساندى بدردشان دادندى د درديدان عرض اسمى ومصلي داشتذه هرهمه دران مايده بنشمندندى

يوديسي و رأوت عرض حفكور بادات حلوك تعديم وطرق وطرايق خاطاه فنكستمه ببودي وأجياء وعسمت علامان تنبوكي أو دوداين تلبول مشغول کرده که ار خبردی ایشان را هم دارندی د تا آن زمانه از در دیران بودى إز شاخت رغير شاخت صيفال تدول راست ومراب دست ارتنبول دادند عركه درك مجلس نزديك ارنشسته دايستاده اد بر مكم عادتي كه داشت أزد أود تندل طلبيدى : هر باركه در يامنندي ﴿ تنبيل وارت عرض در لطامت و سياري معروف بود و

است دعي از اوقت اد مادده است و محصول آن بارياد استجفاق د چالدين دعمائي وقع كوده بود وقا امروز كدار مرون او تونها ؟! مار آراسته بود ادرا بسيار غيرات د حسف ات بديار بوده ١ -

بوده است د اد در بعیاری خیرات د حسنسات در شهر معروف د نوادر ملوك عهد سلطار بابدن ملك الأمراء فخر الدين كوتوال حضرت ميرسد وبروج أوطعلم ميدهند وختم مي خوالند و سيويم ملكي از

ا إيشان تعلم قوآن (ختم كودندى و دوسيصنه وشعست إذاً حال ساعت عردد العزاكان ختمى دوه يسانتي ختم توآن كودندى د بعضى . مشهور بيد و دد ازده هرار ختمي وظيفه خوار داشت كه در درازده

نوبيوشيدس وهرجامه واكه يكسكوك بيشيد بارديكرنه پوهيدس فسكال والبسكان وبرشكال تبذ بالثي المني الأرويك وستارجه

. د هرچه ار آن اد فرده اعدى ان را بصدته و انعام دادندى دهمينين

دخترك مي مماينه را جها ز ذادي وهر مصحفي كه كاتباك دربيش او

جها : اینام: دختوان مستحقان تعین کوه بود و در جاکی یک حرار كهت د نواش أو نو بوشي و هرچه ألين باست جيع شدي در دجه

، ملول د خانان د بزرگان آن عصرها از بسیاری بخشش د انفاق مع اهتمام درنشستى تامد اسب بخشد درانصه كس را جامه ه دادي ديگري از بزگال اين معذي شنيدي د رشک بردي د

ونقرة در خانة ايشان نبودى داربسيارى اعطا وبخشش ايشان رمتات دایم مدیون بودندی و جز در مجلس خانهٔ ایشان نشان

بزرگان را مهمان طلبیدی کار کذان او جانب ملنانیان و ساهان انعام دیگر میدادند بهجود آنکه خاني د ملکي مجلس ساختي د ا مراحه میکشیدندی د از سر اقطاع دام خواهان را دام ایشان للمك واصواء قديم دهلي شد كه إيشان از ملتائيان و ساهان دام رمی و ملتانیان د ساهان دهلی را که مالها ناخرشد از درات کیرنا و دنینه نشدی و موازات طابحی ایشان دوقضیهٔ اعطاء وایثار

بازشته الإين مالو بهاد العلوك كاء دوم سلطان بابن داد مناقب * مناميشا و دوم منامايه دوم مناميه به سود مي کشيدنه *

دسر خود را از ایمینودی در دهای طابهدار ادر که سی که صوا فراق . ازراتِه على شهيد شكسته واز حنو بسيار أجور كشت بغرا صان سي دادند در بيان ماجواء تدمه ملك بلبني كه چون سلطان بلبن

جزار بسری دیگر ندارم که جای صور توانده داشت و کیفسود داند چه شود ای پسر این ایام آن نیست که تد غیبت کنې ص برادر مهتر تو ماحب فراش گردانید و من آشاب زرد مانده ام که

رسد أيشان از غابه هواني د هواء نفس خويش حتى پادشاهي جواني اذه دگرم دسود وزگار نيسيده كه اگر بعد. از ص صلك ايشانيا و کیفیاه که پسران شما اند و صن ایشانرا بردرش کرده ام در عنفوان

من بد باد باد باد مر ه س با منسا متفل الدارد باد باد باد ردنيا نماند والإياندة است چند ساكي مارا هم نمود وايي زمان ميرليد ودوات كهذه شدة هدي الديشة كه در خلط من ميكذود بار لاشتواهد و اخركار بالشاهاك چارنه ود من دينم كه كار من آخر وميده است لربيري وتجارب بسيار ياتنة گروش ملكها ديدة مي داني كه مةرس مزاجدان ملك ال بيش طابيد وبا ملك الامراء كفحة كه كوتوال دهلي رحضوت مواجع عسيري بصري رؤير وچئد بناءة در ايام مرض مذكور كه بعد آك سوم ورز نقل خواهد كرد ملك الامرا قفاء اجل فزديك رسيدة است دمت الرحيات بشست د روزي شد و إين بار زصمت بر سامان غابه كرد و ساطان هم درياست كه سلطان مانن و بنرا خان در اکندرتي درسيده بود که ساطان باز راجور بهد كيقيل نام د اد در پيريش حلطال بزرگ شده بود همون پېلوي د بي رضاعي باز باز جانب المياري مراجعت كرد و بغوامان را پسري حست ياس بغرا مال ا هراد اكبارتي عابده كرد ربهانه المختب مهي در دهلي بهلوى پدر ماند رساطاله ازال راجرري الدكي كدر كردش ملك كارها بكرده وال هرطرف بقط زايد درسه ونتن لتهذبني ممكن وبغراغان پلاشاهزادة عجول بود ونمى دانست . 'چاگري کلاه اين معلي بيلنديش داز پهاوي صو دور مشو د لمناه اگر تو در تختگاه دهايي تسكين ياري هوكه در لكه قرتي أحر شود ترا او باشي دورتختكا، دهاي ديكر نشيف ترا پيش او چاكري بايد كيد د ملطان عمس الدين درمدت يك قرن شده بود واكر تو در للهاوتي للواملد كوابد ر باز حملت دهاي همچنان بچه بازي شود كه بعد از

جامة دادي ديكري از بزكال اين معني شنيدي ورشك بودي و

رود نقرة در خانة ايشان نبونى داز بسيارى اعطا و بخشش ايشان مدتات دایم مدیون بودندی و جز در چیکس خانهٔ ایشان نشان دهد ملول دخانان د بزرگان آن عصرها از بسیاری بخشش د انفاق بجوامع اهلم درنشسلى با مد اسب اخشد وبانصد كس را جامه

ملوک و امراء تديم دهلي شد که ايشان از ملتانيان و ساهان ولم بولى ومملئانيان وساهان دهلي را كه ممالها ناخرشد از درات أخيرة و دنينه نشدي وموازات طلبي ايشان دوقضية اعطاء وايثار

بزرگان را مهمان طابیدی کار کنان او جانب ملتانیان و ساهان النعام ديئر ميدادند بهجود آنكه خاني و ملكي مجلس ساختي و تا مراحه ميكشيدندي و ازسر اقطاع دام خواهان را دام ايشان

مى دادند در بيان ماجراء تتمه ملك بلبني كه چون سلطان بلبن بازشتم ازبيان مآذر نوادر العلوك كه درعهد سلطان بابن داد مناتب * ميدريدند و درغبها بنام خود ميدادند ورامها با سود مي کشيدند *

پسر خود را از لایندوی در دهای طابید در در گفت که مرا دراق . ازلاقعهم خان شهيدن شكسته وازحون بسيار انجور كشت بغوا خان

جزار يسرى ديگر ندارم كه جاي من تراند داشت و كينيسوز داند چه شود ای پسراین ایام آن نیست که توغیبت کنې ص برادر مهتر تو فاحب ذراش گردانيد و من آناب زرد مانده ام كه.

رسد ايشان از غلبسگه جواني د هواء نفس خويش حتى پادشاهي جواني الد دكرم وسرد وزكار نيشيدة كه اكر بعد ازمن ملك ايشاذرا و كيفياه كه پسران شما انه و ص ايشانرا پروش كردة ام در عنفوان

ردن ايي بأدشاء كه در قرن بادشاهي كرده بود د در نيك و اراز بالمله چانجه جعله خاضران را در كوش اذنار كفت كه

شودل وهيجي سالي وشش مهي دهلي والومتنه وخلائه خالي نكذرو ن بسيار ثابت گشته كسيكه ادرا آدمي تول كفت آك خوش م د عوام مملت دانف شده د خاق را با د د اد را را خاق

امدة بود پروشاك شرد وخاندادياي قديم وخياخانياي كمنه برانتد و در سر الله وابي جمعيتها كه از تاثير جهانداري آل بادعاء بخته كرد د هر نامايستي دناللغي را هوش پادشاهي در دل رويد د تمناه سري

شدانه وهدم دارگان شهر بروج سلطان طعام دادند و ازان تاریخ که و داناياك و كارداناك و پختكاك از مرگ سلطاك بلبور محورك و مغموم ملوك رامرا ومدور واكابر ومعارف شهر جيلكان ووز بر أمين خفتنه كوترال مذكور در معييت سلطان بلين شش ماء برزمين خفت و ديكر

ورنون ملك از دايا محر عد رهده ران نزديكي كه از ملك سلطان عاقبت أنديك بود دربوده شد امادجان رمال ازميل خافى اناست سلطان بلبن که مادر و پدر مطیعان و منقادان و سلامتي طابان و

شدند ر خلق را آرزيس ملك بلبذي از مشاهدة د يشانيها دابدريها ڪيائيامهاي چاندين امرا دهلوک براوتاد بسي سران بوهم وظرن کشته معز الدين نبيسة إر يكسال در نيامده مود كه از عدارت يكديكر

كشت ر منكه غياد برني مراف تاريخ فيروز شاهيم و دوين تاليف سالها در سيزه بماذد د ذكر غير أن بالشاء وطب الاسان مردمان

ساحريها كردة فانم و داناياك علم تاريخ كه سيدرغ وكيديا شده الدهم

ك فرون آدردند هذوز سلطان را بخارى نه سيددة درند كه رهنه دنبال جنازة سلطان ميرفتنه (چون جنازه سلطان در واركان دولت خاك برسر انداخته ديدراهو ها پاره كرده آن زمان که جابازهٔ ساحان بلبن از کوشک امل بیرون آوردنه کل كاز خاكسة و خاكيش بيذي در سهاهادش ملک شم آب د آ تش بود رفت آن آب د مود آنش رده بود اسير خاک کشت د در چهار گز زميون مدنون شد . نظم وانتيان فابطي وقاهري وكامكاري كدسالها بقهروسطوت جهاذراري شب از کوشر ایران آدردند و دردار الامل بردند و دنو کردند خطاب کردند ز بر تخت بادشاهی نشاندند سلطان بلبن را درآخر در مملته فرستمادن رواد كردند وكيتجبه بيسر بغران راسلطان معزالدين كه اكر كينيسرد بادشاء شود آفت اسك ذر (دزكينيسر پيسر خاك شهيدر ا تعلق بكشف احوال عورات داره با خال شهيد نيكو نبود دد انديشيدن چپره د ضابط د قديم مزاجدان شده بودند و ايشان از جهتى كه آن سويم (دز بجبوار رحمت حتى پينوست د كوتوال د كوتواليان در شهو کردن راهی دیگر نیست این دمیت بکرد د ملوف را باز گردانید نخت بادشاه چه ای بادشاه بر نتابد و مرا چن باینید او دهیت بادشاه پ ا را ناملا در لامانوني دنت تا ادرا بطلبي مد كاسه بدانكي شده بران نتواند گزارد دليكن چه كنم صحود ازد كارى آيد و صرومان ازد ج من بذشاني داگرچه اد جوان د خرد سال است د حتی جه تد بعد از پدر اد دلید به گردانیده ام د شایستگی ملاف دارد بر از مين كينخسيرورا كه پسر خان شهيده پسر مهتر من است.

بدرخواص و عوام مملت واقف شده د خات را با اد داد را با خلق سد از مرون ايي بادشاء كه در قرق بادشاهي كروه بود و بر نيك و ، يتركود ديارا بالله چنانچه جمله حاصرك را در كوش انتاد كفت كه سلك الامرا كوتوال كه بس صاحب تجوكه ملكيل بود باز خلف بر

الخورد وهيي سالي زشش مهى دهلي والزنتنه وتحادثه خالي لكذرد حقرق بسيار لابت كشته كسيئه اد وآزدمي توال كفت آب خوش

آمده برد پریشان شود د خاندانهای قدیم د خیلخانهای کهنه در انتد د در سر اسد رايي جمعيتها كه از تائير جهانداري آن بادشاء بخته كرد وعرَ ناشايستَي وناللَّقي إلا هوَس بادشاهيّ در دل دوند و تمناء سري

د دادایان و کاردازان و پختاکان از مرگ سامطان بلبس محزدن و مخه دم ملوك وامرا دمدور و اكابر أمعارف شهر چعلگان ورة بر زمين خمتنه كوتوال مذكور دو مصيبت الطان بلن شش ماء برزمين خفت و ديكر

عاقبت ادديشان بود در پرده شد امان جان و مال ازميل فاق نخاست سلطان بلبن که مادر و پدر مطیعان و منقادان و سلامتي طابان و شدانه وهده درزگان شهر بروج حاطان طعام دادند و ازان لاریخ که

حيدي المرادم المرادم المرادم المراد بسي سران دوهم وظر كشته معز الدين نبيسة إد يكسال در نيامده بهود كه از عدارت يكديكر ورثوق ملك از دايه مجو عد رهمدران درويكي كه از ملك ساطان

شدند رخلن را آرزرى ملك بلبغي ازمشاهدي پيشائيها دادتريها

كشت ر منك فيها. برني مواف تاريخ ميروز شاهيم و درين تاليف سالها در سينه بماند دفكر غير أن بالمشاء وطب الاسان مرومان

سلحروه كرده دام درالايال علم الونج كله سيدرغ وكيدين شده اندهم

سختي هيب شصت سالة ادبينج كرفته إز ميل برخاست ر بار شاهي مقلام داشت د چون معوبت قهر د سطوت بابنتي د شهت خون د استیفار هواي جواني را بر ممالي جهانباني ر مهات جهانداري عیش دعشرت مشغول شد د کامیراني در غایت دنهایت آغاز کرد فرامرش کری د سبق تعلیم د تادیب را در طاق نهاد د بیکبارگی در المنان كشت از هرچه خوانده و شنيده و آصرخته و داريامته بود الميدند دست دانت د بيكبار در كامراني وكامكاري مطلق ميخوردند و جان عزيز را در آزادي آن مي باختند و بدان تديا متمكن و كامياب كييت و برچنان دستكاهي كه ديكران سالها خون ا دادر کرنته بود د بر چنان مملکتي که تاکنارهٔ درياي اسيده بود (جون ناگاد نا الديشه و نا خاطر گذرانيده برچنان تختي كه عظمتي بردن دبی ادبی کردن و سخن بی ادب دار گفتن او را ندادندی فرستان رگوی باختن دنیزه گردانیدن آمرختندې د بی طریق المكوشيدندي و ارستادان خطرعام و الحب تعليم كردندي و ت دشب درزاتابکان خشه ای بر سراد نصب بودند ددر تادیب ادرا نكذاشتندي كد طرف خزيرد في نظر كذه وبا پيدالة شرابي بخ لذتي دامكان استيفاء هيج هوائي نبود دارتس سلطان بابه رق د چذه ان رفيدان درشت حو برو گماشته بودند که او را پروای و ببادشاعي رسيد در نظر جد اعلى سلطان بابن پردرش يانة و تلذذ در سينة آن هجوم آدرده بود د از طور طفوليت ت Tilices als doutling (will so luxible ag's felise (ing

شاخررك و قاهري فابطي مزاجداني كريزي گرك

عاشق كامراني كه خير از جاج امرر جهاددراي و علي از سداد خوب غلقي خوب طبعي مغلوب هوائي آرزرمنك عيشي رالة عشرتب أ دمی دست از حرخکی بونستا، پینایی ادبال شاحی جوالی خواددلی رمزاج د خذانه و مسخوة و مطوف برسر زقال اركان و اعوان میلک شاعر خاران وملوك ندي كنشت ونام هوا پرستي دخود كامي وتعريك وثشديد او آرازي ايهو د لغو د تمناي شراب و شاهد در كهني كه از أرس عياست د حوف أعزارك وهيبت بانه والجبير

و خوشي طلبك و مجلس آرايان و نشاط جويان و لطبفه گوبان و چرخ انداشت بر تخت پادشاهي نشمت جهان بكام بطائان شد مصالع جهالباني دنجرية الرحوادث طكب وآزمايشي ار بونائي

سازي سربراي دعياشان د غوشباشان را ررزگر سمخت د خريفان العالي و فزلخوالي بيدا آمد و از هر محلقي مردد كوي و سرده و أرسر هربامي صاحبها جداي چاوة كرد وأر هر كوچة صاحبها بي خريدار مانده دركار شدند و در ساية هوديواري پريوزئي ظاهر شد مضاحک مازان که غب کرده پودنه و در گوشه هاي خواري ديکار و

كرد ومطريان و خودرويان را زهرة در خامة شرف آمده ومد جبيذان و لديمان را الحصت ردي أمود و مزاحان ومستشركان را البدال استقبال

ملك ودولت سلطان معز الدين و خان زادكان وملكولاكان عصر رمهوشان را قمر در نقش طلوج كرد وحلطان معز الدين ر اركان

مشغول شدانه د دايهاي خواص وعوام ملك درشرات وشاعد رمطوب عهد سلطان معنز الدين بيكبارگي در ذرق « رحت وعيس و طرب سلطان معز إلدين و متفرجان و متغمان و هوا پرستان و لذت كيران ي بخته ساخرون و قایمري ضابطي مزاجداني کړيزي گړگ کی ه در ب شصت سالهٔ اد بریخ گرفته از صیان برخاست د بارساهی الم داشت و چون معربت قبر و سطوت بابذي و شدت خون ستیفاد هواي جواني را بر ممالي جهانباني رمهات جهانداري اش دعشات مشغول شد و کامیرانی در غایت دنه ایت آغاز کرد راموش کرک د سبق تعلیم د قالدیب را در طاق نهاد د بیکبارگی در الدناك كشت از هرچه خوانده و شنيده د آصرخته و دارياشه بود نعی رسیدند دست یانت د بیکبار در کامرانی و کامکاری مطابق ميخوردند و جاك عزيز را در آرادي آك مي باختند و بدال تمنا مستمن و کامیاب کست د برچنان دستگیری که دیگران سابه خون المر كرنية بود د بر چنان مملكتي كه تاكنارة درياي (سيدةبود (جون ناگه نا انديشه و نا خاطر كذرانيده جرچنان نختى كه عظمتي بردن دبی ادبی کردن د شخن بی ادب دار گفتن ادرا ندادندی فرستان رگوی باختن دنیزد گردانیدن آمرختندي ربي طريق الماين ازكوشيدنان واستادان خطرعام والدب تعليم كردندي ويور د شب دردز انابکان خشو مخراج بر سراد نصب بودند د در تادیب د در الكذاشتندي كد طرف خوبردئي نظركند ويا بيلاني شرابي بخورد لذي دامكان استيفاء هيج هوائي نبول و إز ترس سلطان بابدن رقيبار د چندان رنیبان درشت حو برد گماشته بودند که اد را پردای گرنت بدادشاعي رسيد در نظرجه اعلى سلطك بابن بلادش يانته و و تلذن در مينة آن هجوم آورده بود د از طور طفوليت تا رو الذي هاي كامراني و تمناي استيفاء هواء جواني ر شوق

خاطر خادان وملوك نعي گنشت وثام هوا پرستي وخود كامي وتعويك وتشديد أرأزي لهو ولغو وتمثاعي شراب د شاهد در كهنور كه از ترس حياست وحوف تعزيرك وهيبت بانه والجبير

غوب غلقي غوب طبعي مغلوب خوالي آرزدمغن عيشي رالة عشرتي أ لهي دُست از حرخائق برؤست وجيلي لايالشاهي جوالي خوادلي دمزاج دغينده ومسينوه ومطرف نوسر ؤش اركان ر اعوان ملك

عدى الدائد مر تعت بادشاهي اشعت جهال كام إطاال شد مصالح جهانباني وتجونه از حوادث فلكم وآزمايشي ار بونائي عاشت کامراني که خير از علع امور جهادفراي و علمي از سداد

مي خريدار مانده دركار شدند و در ساية هر ديواري پريور وي ظاهر شد مضاحکم عازال که غپ کرده چودنه و در گوشه هاي خواري ديکار و ه ممرشي طلبك د مجلس آرايان و نشاط جويان و اطيفه گويان و

مازي سربرزد رعياشان د خوشبلغان را ودرگر بصلفت د حريفان المعاني و فزلخواني بيدا آمد و از هر محلني مردد كري و سرد رو ارسر هر دامي صاحب جعالي جاوة كون و أؤ هو كوچة علصب

ومهوشان وا قمر در أقش طلوع كرد وحلطان معز الدين و اركان كرد ومطربان و خودرويان را زهرة در خامة شرف آمده ومه جبيدان وأديماك را بخست ردي أمود و مزلحك و مستخركك را اقبال استقبال

عهد سلطان معز آلدين بيكيارگي در فرق د راحت رعيش وطرب . سلطان معز الدين و متفرخان و متنعمان و هوا پرستان و اندت كيران ملك ودولت علطال معز الدين و غيان زادكال و ملكزادكان عصر

مشغول شدند دداياي خواص دعوام ملك درشراب وشاهد ومطرب

دمسخولا ميل كرد د آنار الناس علي دين ملوكهم در خورد د بزرك (+ml)

ددر کیلوکهري برکناره اب جون کوشکي بس بي نظير د باغي بس ترك سكونت شهر داد د از دار السلطانت كوشك امل بيرون امن هرطرني درقصر كامراني عاممة خلايق دريجها كشاد وسلطان معز الدين ممالک پیدا آمد د جهان را کاری د کارستاني ديگر روي نمود د از د بير د جوان د عالم د جاهل د عاقل د ايله و هذاد و مسلمان بلاد

درگاه انجا رنت و سکونت فرصول سایر ملوک و اصرا و معدبدان و ای بدل بذا ذرمود د با ملوک د اصرا د خواصان و مقربان و مدازمان

ديداند كه بادشاه در سكونت كياركهري راغب است قصرها رخانها معارف ركار داران نزديك كوشك ملطاني فرود خانها ساختند رچون

شد و باطرف ممالک رسید و از اطراف بلاد ممالک مطربان و داستغراق وعيش دطرب سلطان د خواص و عوام درگاه سلطان منتشر رفتانه و ساكون شدند و كيلوكه دي معمور و آواده كشت و آوازه اشتغال بدر محل هاي خود بذا كردند و صران هر طائفه از شهر در كيلوكهري

ددر زاديه ها کسي نمانه و مفطيه اباند بر اصد و نرخ شراب يكي بده گرفت و مساجد از مصلیان خالی ماند و خمار خانه معمور گشت الماندان دادرگاه رسیدند دهر طرفي اباداني ابادان شد ونستی وفجور دراج خوش گردیان د خوج اریان د خوش الحانان د مزاحان و مسخوره گان و

غودروبان را نازها درشورست و هميانهاي خماران وعرقيان از تنكههاي خوب طبعان وإطيفه كويان ومزاحان كاي وجزوي وشهوي شدندوه طوبان وغم ونكرار خوف د آرس و منع در هباجي سيئه امانه و ظريفان و رسید دخانی در عیش د طرب مستغرق کشتند و نام حزن و اندیشه

زار نقره پهر و پيمان شدند وحصيتال و گداغازدير ... , (TÁL)

بسيش كرب دفيق كمونش ونصيب صرار الأكار ييونا بداشتن و ومجلس اراستن و مورفان طلبيدن و مرود شئيدن وقعار باختن و دا رز د ديود غوق محشفنه و اكابر وصعارف وا كار نعالف حمك شراس خودي

، ساطان را بخودرويان و خوش گوبان چانان مي اراستند كه هركه ميديد و شب دردز در شوشي د راحت بؤدن د غرض انست که مجلس

. و في إلد جهجي رحسام درويش كه ظرفائ إمالة و شيرون كلامان عصر مي شليد تا بالتيءمولة ساويان وشنين إلى سيئه أو فراموش أميشكي

كه مي گفتنه و ظرانتي و مزاحي كه پيش سلطان ميكردند إرها و عرد نداشاند در چاس مامه العلان بديم شدند و در هراطيفه آمده ال الديمان للدر آمدة كريان بو العجب بوداند در محاررة و مكالمة الظير

نظام الدين داساد د برادر زادة ملك الامرا كوتوال دهلي در پيش در ميش د عشرت د کامراني د کامرواب مشفول مي بود د ملک إلهالي اليابان المايعه والمعلم مغذانه يعم متحسر سكدة والهارا

الدبي علاته دبير كه درنضائل وبلاغت وانشا واغتراع طرق دبيري شد د پرداخت امرواظام ملک داري بدر باز كشت رملك توام بخت معزي خزند د درظاهرداد بك مضرف د درمرنائب ملك

كه ممالج ملك به ملك نظام الملك داماد ملك المرا دار كشت مثل غود نداشت عدة الملك ونائب وكيلدر شد و ازار جهت

«مزاجدات ومكاربود ملك بليني وبندكاك بليني كه بس بسيار واصورجينانداري بوأي أوصفوض شدو أوصوني ببركار ومنتظم والعدأر

بردانه ر ترت د شرکت تمام داشتنه و همه اعوال و المصار ، اركاد اسورن

حب تجربه بودند وگرم و سرد الأگار چشیده درانتند که ملک للطان معزالاین بعیش و طرب مشغول گشت سران در سرای که

ريشاني خواطر ملوك خيار خانها كارهاى درسراى از استقامت علم الدين ايشك را سلامت رها نخواهد كرد فرقه فرقه ميشدند د أز

ملک نظام الدين در طلب ملک بيشتر دندان تيز کرد د انديشيد مشاهدهٔ استغرق عیش هلطان «مزالدین و غفات د بی خبری اد باشت بعضي ملك خيل خانهدار الدرسلك طمع افتلد درا

مكانوع در هشت خود در ادرادة از ميان وفت و پسري كه قابل جهاندارى و شصت سال ملک دهاي فبط کرده بود داهل مملکت را بطق و با خود راست گرفت که سلطان بابدن که پیری گرک کون بود

معز الدين از غابه هوا پرستى سرچهاندارى ندارد كه اگر كيفسرد بینینهی ممک که پیر فرد ډرد ډود روز بردر سست میشود د سلمان بود همدر حيات پدر شهيد شد ربغراضان در المهندي فرد ماند د

الله الله المراه المراع معزالدين ونعكانام ملك وعاليا المي سيسادس ليدمثل الذاية وسرفان شهيد را 'زميان برداده ر چند ملک تديم را هم 'زسلطان

ك، راي عنول سلطان بابن الشب كا اكر بعضى بملك بابني مایسی است د ماری را جانب او فیدس بیشتر است د میده لفت که کیفسرد ترا شریک ملک است داد بادهاف پادشاه دارس ملک دهلی در بازیده مراز کینتسند گرفته سلطان معزاله در

بس مصلحت مليد ولا أست كه او را او مللك بيايد طلبيد وهم او شيد در دو الرحيار بدوارنه د ادوا ييارنه وبونين دهلى بنشاننه

وكلغسرة بسرحار شهيده دومان فرستمادنه وملك فظام النوي درحالت سيل راء دنع بايود كرد در ايرن انديشه تبه پيش عهاء خذال بطاب

يدور إدركاء كسال فامزد كرد درقصيه وهلك كيفسرر را بقذل مسئي إل ملطل معزالدين براي قلل الجيأن بادشاء زادة رغصك

نظام الدين مستولي تركشت و بر خواجه خطير كه رؤير ماكيه والحلم مانك وعزت ملوك بشمه ي بترهده هرامان كالمثاند وملك سلطال معز الدين كشته بروند الرملك نظام الدين غايف عدند و رساريدند و از قذل كيفسرو كل حراك للبوني كه اركاك و اعواك دراحت

سينه جمله اكابر ومعارف شهر ممتةش تركشت و ملك نظام الدين ودر جماء شهر تمزير كردند و إر تعزير اړ غوف ملك نظام الديون در معزالين إدل جؤزي بهلاء دوسيل آداد وأورا فومود تا بو شو أشاردند

مي خراهند كه با ترغدر كانند ريا يك در كرشك درايند رترا ار الله يمان شده الله رتو إيشال را حريف د جليس خود گرداديد؛ . سلطان معز الدين گفت كه إمراء در مسلمان كه شفل دار د مقرب دردنع حران دخیل شأمه داران كمر چست كرد و در خلون با

مي سارند و مشورت عا مي كاند و همه يكجنس ادد و حشم دسيار ميل بردارند وملك درد كيرند د اين اصراد مغل در خاريا مجلسها

كه از كامات حالت مستي ايشار بدر وسيده بود سلطان را دمود ر از داران ريشت بريست شده امد كه ناكاه باقاك خواهذا رچان در

درای گردنن د کشتن ایشان از سلطال رخصت شد و هرهمه را بیکررز

جامي رسيد كه زن إدكه دختر ملك الممرا بود مادر خواندة سلطان میان می د دو در اندازه و کار قرب و بزرگی و استیلامی ملک نظام الدین همان کس را بگرفتی و بملک نظام الدين دادي که اين مي خواهد للك نظام الدين را كفتى كه فلان درباب تو همچنين گفته است الا اخلاص و حلال خواركي بسمع ساطان رسانيدى سلطان در زهان غود گردانید که هرکه از درونیان دېرویان شهرشمه از پیش نهاد ار از رگاه و ملجاء خواص مردم شد د او ساطان معز الدين را چنان مسخر المر را از پیش نهاه ملاه نظام الدين مذكرر مبرهن گشت ددرد ر بهانه که دانست از میان برداشت و جمله اهل در سرا و اکابر اشت وازعهد سلطان بلبن با قبوت و شوكت شده بودند هر دورا . ه اميرسلتان بود و ملك توزكي كه اقطاع برن وشغل عرض ممالك و كهد شرك و المناه و من المناه و المناه المناهد المناه المناهد قرابتي داشتنه بذه كنانيه ددر عصارهاي دور دست نوستاه د بن که از ملوک کبار بودنه و بآن امرا نو مسلمانان نشست و خاست رد د خان د ممان ایشان غارت کنانید د بعضی سوا زادگان سلطان ركوشك كيرانيد دبيشتريرا از ايشان بكشانيد و درآب جون روان الهاد

كالمسي داشتنه د بيرحياك كم ايشان را دست ميداد خود را در ماندندو نظاره ميكردند وبه بدايع حيل خود ل ازشر ملك نظام الدين ظام الدين جمله بزرگان درسرا دامرا درات و مقطعان سردر کش الله ودرون حرم معزي حاكمه كشت وازمشاعدة استيلى ملك

المرا في الدين كوتوال ملك نظام الدين را كه داماد وبرادر زادة حمايت ملك نظام الدين و دربيوستگان أو مي انداختند و بارها ملك

المان بلن را دالحواد المار او را د طراق طراق ١٠٠١٠٩٠ مس الدين وا د يونق على او وا و الحول و المصار أو وا الماله ي المار وشيني عنك تشفيه المناه والمعالية المراوية المراوية المراوية واختيرة بسبه أفرعي وخاضي مولى طوامرا والمايات العاجز ميتمسق لاأجير للتهجير بيناد والأواء المنافع المناف المراه المالية المنظمة the time to the property of the forest property The same of the same of the shift. - - the continue with the Care to Free young and long ger been to------ F = - The set of a language will the said the said of the said of the said of the the said the said the self the The fift fight of a fill E TELL OUR FULLING and the first pull and the Carlot de giberelle latter and

نشيعت د (سوا كردي اعوان د انصارت كو برادراني كه دست أددد ر كيرم كه بعدد از در دوزى بر تخت نشستى و تختلك دهاي را از حرامزاده کشانیدی ایونسیاه دری از تر د از نیرزندار تو تا قیامت د گرفتم که این بادشاه مست د صدهوش بینخبر غانل را به عذردیگر نتش در ايوان چه سود از رستم د اسفنديل مرات مردان طلب کی از در میدان در آ • FF * المران مي شماري رنمناي جهانباني هي كني مكراي بيت بيناز نذواني زد د جانب شكامي كلوخ نذواني فرستاد خود را از بدن مرزی دهینتی د شای د طریقی که داری د بقالی را بدگ خصمان برازند دجوهای خون برازند و اسمان و زهین را یکجا کنند تو مرداني باشند که جانبازي بازيه شمرند ردردست نبرد دمار ا كساني باشد كه در نسل ايشان بزرگي ر مهتري بوده باشد وايشا نهيداني د نشنيدى كه تخت بادشاهي د «سند الو الامرى الد د نشان از پس د پیش خود بینی هوس باد شاهی " چی کذی باساخت السوارشوى ومفردي چذه بذك خوارد لترة چند بي الذنكه كالجي تازة ركمرسهيك وقبراى أرابفت بهوشي وبواسهى ة د صفودی کرده از سم بادشاهی د جهانبازی د جهانگیری چگون در كتف گرنته پيش ركاب بندكال بادشاهاك دردنه ايم د سرو د از هول کوکده د د پدي گه اد زهر فه شدرك آج به مي شد ما كه سالها د مقريان د خواصل او دا زهرة نبودي كه جانب او تاديري تواز وسلجري أو را ديدى كه از غيبت و حشمت ار خانان ز (1441)

حشمى كه مخلصاك قلايم و پرووردة مرحمت تو باشلد كو غلاماني باررى بادشاهي زيبند كو پسرانيكه ايشافرا شاهزادگاك توليه گفت كو (ILA)

كه ابشان را مخلص د دراس خواه خود ميداني وحالي پيش تو برند کو چه مختیواهی که اثرة چند که گول بر گول تو آنِد و لاشي چند كه كرد بركرد تخت بادشاء باشفه د مقريي و خواصي بادشاء را شايان

وا اءوال دانصار ملك ددولت جمشيدى وكيشعروى ساؤى وآدووي خوب مني پوشند و کدهائ (رمي بندند وهووات مي مالند ايسان كاسه كجا أبهم وكوزة كجاأبهم ميكهونيد وريش شانه ميكنفند وجامهاى

و لاكس ميمكان ولاخلفاله كه ازديدة خود بر شواسد خواست وازبراي ساسالن عطير دركاه سلطنت را كد جزوجهران وسروران وأنه شايد بناكسان ر عيانت كران د ناديدكان در خاك خراري دييمقدارى فرد ربزي د ملطف را از بزرگي انخيان و ممسكان و ايي سر د پاوان و دون همان

المار ملطان عمس الدين پيش تو كرده ام كه كيان جوده الد و تا چه . تغزیف کنی رثیر چندین کرت از می نشنیدگی که بیخس ادران ر تنته دجيتال حرام د مشتبه خود را از آسمان در بعين اندازند

وهربار که ایشان بر رس سلاطین پیش می د از پستر میروند و دست كه مرا باعوال و انصار بزيك كردانيد كه ايشال هزار بار به ال من الله بارها بر سرجمع بكفتي كه من چگونه توام خدا تداي را شكر گريم فايت مهتري د بزرگي د سروي داشتنه كه حلطان شمس الدين

دباي ايشان بذوم سلطان بلبن بسهت سال درملي دبسه سال سروري ايشان شومناده ميشوم و مخخواهم از تخت فرود ايم د دست پيش ميکنند ردردربار پيش صه ايستاده ميسوند صه ازبزرگې د

د حسب پادشاهي چشم دگوش اد دا کود دکر گرمانيده د اندهر دوز عد الاصرا يكي بصد كردند اما ملك نظام الدين رابع تدبير سود نداشت وانصابها دادند واءآناد عاببت جوي وسلامت طلبى درباب ملك ومعتبيان وعددرو اكابرشبر رسبده همه ملك الامرا راتحسين هاكردنه وعلاج كوينده وشنونده بوه باريتماي بر زان او رانه بسمع بزرگان ولصايح ومواعظي كه ملك الامرا نظام الدين واكفت وانتيه مواب خدا ما را نگاهدارد كه از فضول تو د طلب تو هر همه كشته نشويم د:رأميتراي كره حيات را غير باركن و حظيرة نفود را عمارت نوهما ملك الاصرا ادر كفت كه اكراين طلب كه نه اذرازه تست از دل اگر درون معرض ترک تدبیر دست ار دن تخت دهم زنده ندانم چون خاتی را دشمن کردم ر همه دریانتذر که دنبال ایس کارم که جواب داد که همچنین است که خدمت ملک میفرماید د ایکن از سر بنه که از ما دامذال ما هرگز بادشاهي امدني نيست نظام الدير كونوال نظام الدين را گفت اي بابا بروز دنبيال كار خود شو ونضوا قيامت خواهد گرذت و تاريخها خواهند نوشت بعد ماجراي مذكو جها لبراني وجهالكيرى كردند انتيذائه كردند ومخاخرو صائر ايشان دامر هر تدو دار شاه از اعوال چيده و گزيمة بر صواب رفته و جهانداري الجيلان معتبرك وبي نظيرك اعوان وانصار أوشدند الجوم بالشاهي بزك منش واعتبار كرفته بلست آدرانه رجون برتخت اشسة در خانی خون خورده د اعوان د انصار معتبر و عاصب همت (Vm1)

سلطنت خلجيان مزلحمان ملك بلبني را از دست اد دنع ميكرد و

نيت شطرني پادشاعي بياده ديگر صيراند د روزگار غدار اد از براى

نال فال در رش وسباست نظام الدين شام طبع مندنده ها ميزد و شابيدان در اميارك بالديدان هي ميكفت سلطان معن الدين را هم ممادم شد كه نظام الدين در ديد آن شده كه اد وا از ميل دو ادد وادد شه نظام الدين بر خواص و عوام دار العلك دهاي كمنف شد و در آدامه سلطان معن الدين دو دهاي بر تحست بادشاهي نقست بتراضان بدر او ملطان نامبر الدين خود را خواداتيد و در المبترقي خطبه و سكه بدر او ملطان نامبر الدين خود را خواداتيد و در المبترقي خطبه و سكه بنام خود كود و ميان بسرو پدر مراسات روان شد الشان و نامدان متراتر با ببشته هاي يكديكر مي آمدان و ميوننده از مطان معز الدين متراتر با ببشته هاي يكديكر مي آمدان و ميوننده از مطان معز الدين تحفه و هدايل در المهتوتي بريدر ميرومت و از سلطان معر الدين

مئراتر البشئة هاي يكديكر مي إمداند وميردند ارسعدن ممزاندين خيفه وعدايل درالمؤخرتي بريدر ميروس و إل سلطان مامر الدين يادكار بر بسر ميامد و در ملطان نامر الدين در اكه توقي از استغراق ميش سلطان ممز الدين د ازاجه نظام الدين سب ملوك د امراي كار أمده را از سلطان معر الدين كشايند درديك رمايدنه است كه سلطان ممز الدين را از ميان در دادد ملك دهلي فير كيرد

باردار رسیده ملطان مامر الدین مکتردات فصایع و مراعظ بر پسر میدرشت راز آددیشه تباه ملک نظام الدین برمر د شارت سلطان معز الدین را می اکاهادید د ملطان را مشکی جوابی و مستی پادشاهی و مستی هوا پرستی و مستی شراید شنان نشخره گردایدة

مید که گوش جادب اصابعی ندر دمیتراست عاد راز اددیشه غدر سلک نظام ادین التفات دریکود د از استغراق میش و عشون در هایی گزینه آن متضمن حال د حال مصابح حاکم باشد دمیپرداخت

هبری کاریکم ان حقصور حال دحال مصالح ملک فاشد دینپرداخت ر دار کرشه بیلزی خودان د دورهای دملام ساقیان د عوت عاری جان زار نحوش گودان واحقماع مضاحک دارایان پروای همچگاری دیگر

قدما الين دو افظمري انسكام از غلبه هواي ملك بدر بسر را بكشد ديسرى منظر نبود دييش از ما تدما گفته اند كه الملك عقيم و صراد بارشاهي د اشكر مستعد مرتب عزومت بايد فرمود كه در ملك پدرى بود و از دهاي تا ارده مسانت بسيار است با داب و دارات كردة كُفت كه بادشاء را چاندين دور جريدة رفتن از مصلحت دور دهاي اجانب اددة نبضت فرهايد ملك نظام الدين عرفداشت إنجا ملاقات شود سلطان معز الدين مي خواست كه جويدة تري إز سلطان ناصر الدين از لكهنوتي كنارة آب مرد آيد و ميان پدر و پسر پسر دپدر میداد شد که سلطان معزالدین از دهاي در ارده رزد د در المهنوتي فرستاد و مكنوبات متضمن ملاقات در قلم آدرد و ميان و شرق ملاقات در كارشد واج أز چشمهاي ار بدريد و چذيه معتبر را وسلطان معز الدين را از خواندن مكتوب مهراميز پدر ك رحم اجنبيد كرچه فردوس مقام خوش ابست * هيري به از نعمت ديدار نيست ترطاقت نماندة است داين بيت درآخران درقام آدرد • نظم * طرب و كامراني از دست نميرود ديدار مرا غذيمت دار كه مرا از اشتياق اخر بخط خود مكدوبي نوشت كه اي فرزند بادشاهي داري و عيش و است احضور بكويد مكتوبات اشتياق اميز بريسر روان داشت ودر مراعظ ارموثر نمى آيد خواست كه با پسر ملاتات كنه و أنجة لمقني رهلاك پسر در آینهٔ تجربه معاینه میدین د دریانت که در غیبت خبرهاي غفلت وللخبري سلطان معز الدين ميجوزين ميكميد داد عشرت ميداد وسلطان ناصر الدين پدر او در لكهنوتي از استماع فداشت وساعت ساعت أزعيش فجييبي ميكاؤن وإمان إمار

دفدسه ادامعان طرفين بربدا ديسرآمن دشك كردند د از پدا د على فرين أصده بودند كه يكديكر را غيمة هاي اشكر در نظرمي آسد رسيد د ارطرف آب مرد نوال كرد دهر دو اشكر در هر دد كلاو آب هم بالسكر د پيلان از لئه ذوتي يورون امد د بكوج مكواتر در كناره سرد با اشار مي آيد درياست كه مظام الدين او را تشويف كرده است او سلطاري در كذارة آج سرد يرآمد و سلطان دامه الدين غذيد كه پسر ارامته جاسب أوده نبضت كرد د چون ملطان در اوده ويد د راركاه مرتب كردنه د سلطان معزالدين با داب د دادات بادشاعي و لشكرّ واستعداد كار غيانهاي سلطاني مهرتب كنك در سزچاند راز همه که محض مواب بود برمزاج موامی امثاد ر فرمود تا لشکر ها بطلبنه واطاعت بدياران به تمرد بدل گردد الطان معز الدين وانعيت مذكرو كنند رصب و هيبت دادشاهي از داياي غواص دعوام دباركم شود دبار الخاكبوس دركاه خواهند آمد كه اكرانادشاء وا در جريدكي شاكبوس بادئاه جائب هندرستان ءزيست خراهد كرد جمله رايان راكان از بارشامي هنه مظمت وحشمت واعتبار وتوت واعثد لست وهركه يهترال ياشدكة ولاشاه با اشكربدانجينب كمهمت فرمايد ونيتر احلي ملك لست كه والله كه چون وو لشكر جيج شود سية ولين بيس كا يلاعله إذ يا يول ملاكك شود و إليا جائي يستمية وسلاء وألت كولة ويشاي ويوسوى الاكلاملك صلخافيتهم استث والبائد بهضنت سنت ؛ عايم دلم وطيه عبلة إلى إليه وينا عشدا م ياسبا عبد はんしょうしゃ ない せんかく そくらない かんし そっち コー ويعربه مسائلة وأوجعت ملكوشت بالجيار بسير

سهخا رائ عهدالان سالم بوسائه ويامال بعد والماس ميم سخ نهاد رسه جا شرط زمين بوس سلطاني اجا آدرد وجود نوديك فرود آمد د درميان حجاب در آمد د در مقام زمين بوس آسر برامين معزالدين برتف نشست د بارعام داد سلطا وناصر الدين درداخول چوتروطالسي برآدردند د داب د دارت بار بياراستنسد د ساطان ال براي ممانات اختيار كردند دورك روز باركاء سلطاري نزديك قضيه مذكور منجمان دركاه برحسب طالع يدار يسرورني مسعود دعلي باشم د حتى حرصت بادشاء دهلي بواجبي بجا آل وهم بر دارد رنیز مرا پدر من دعیت کرده است که مطبع و مخلص بادشاء نكنم دند ايستم نو بالمشاء معلي بشكند وهم مرا وهم يسر مرا زيان بادشاء دهلي نكه ذدارم د بيش پسر خود خده سائلنم ودست بيش هم در خانه من بازگشته است که اگردرين معرض من عق تعظيم كه اكر در حيات من رسيد مرا غوشتر آمدة است و ملك دهاي رسيد هميذين ميدانمكة بمن رسيدة است وبعد از مردن مريد رسيدى . اگرچه بسر سلطان بلبن ام دان تختگه حق می بود چون به پسر من جملعبادشاهان اقاليمديكر تعظيم داشت بادشاء دهلي واجب است وصى برتختكاه دهاي نشسته است دختكاه دهاي تختكاهي بس بزك است بر اكفتي در خاطر نميكذرداگرچه او زاده من است داين بجاي پدرس بوس اجا آرد سلطان ناصر الدين گفت مرا در خدمت كرون پسرهيج سرد بكفراد دبه ديدن پسربيايد دپسربرت س باشد د اوشرايط دست سلطان ناصر الدين تعظيم وحشمت باد عاد دهلي را صراعات امايد و ازآب يسر بينامها مي آوردنه ومي بردند و اخرقمه ملاتات برون آسودكه .

برسرپدر پسرسٹار کردند راستادگان نزدیک تصح ال دینارها و يدر بدشست وچند بي طبق ديدار إر نقرة دحوفكها ي پرلانكه إر داهرة برد دراست خود بذشاده و خود محصوف شد ، نزانوی ادب پیش بايستن پسر از تسمت فرود آمد ودست پدر مگرفت و بر بالی تخست بكرمت در بالدي تخت فرستاد و غواست تا در پيش تحت إدادي رمد ساعتي كه الدك سكوبي در إيشاك ييدا أمد پدر دست بسر مايدواز سيارى وتت در گرده بدار د بصر غروواز مادرال ملخاست بوسم میلان ریسر میگزست د چشها برپلی بادادی نهای دسی درکری، عداند د کذار گرمتذن د پشو چشم پستر می بوسید د دخساره ادرآ راز طرفيل شفتت ها رؤس ها بجنبينه و از عابت وقت بدروبسر مانات بدر وماينه حشمت پدوي حقبات باديد فرابوش شما به سانات بادشاهي داد والإنتست فيزد أحنه وفحرواي بلاد دساء تدرحاست

بر سر بندار بسرستار کردند ر استادگان زندیک تصت ار دینارها ر آن تدانه ها را می چیدند، دهنوی ها ر صوفههای شار مارك را پیش استادگان درزتر میریشتند رشاعران مدایج ادا میکردند ر مطران نیک اهناک سرود میگفتند ر سم الصنمان د چارشان د یقیبان باگ

الرابه چذری مشقرل گشتند پادر دیسر در مقاناس باددایر چذال درد شدند که آن ار چشم ایشان میدورند ر ار دیارست شوق مدهرش شده بودند مجیال تنام نداشتند تا آن هنگم که میده تمام شرچ شد و هر در

مرياد بر اوردن و خاتي نثار عارت ميكرد و درال حائمت كه حاضران

اخاستدند و دار مشست و پدار د رسید درگاس خارت در نداید زداری در باشستند درایددیار محادره د مکامه کردند سلطان دامر الدین بازگست دات را عبره کرد دور دار گاه خود رخت د زمان زمان پدر بر پسر تحفه پدوخودساطان بلبن یاد آدرد د بسیار بگریست و با بسوگفت که چون تراست برزبان نمى وأندند درى دراى عيش سلطان ناصر الدين از پردش وملاتات يكديكس ا غينيمت صيشمردند و نام دداع كه از مرك دشوار وماجراها كنشته ميكفتنه و برياد بزرك وماثر بزركان شواب ميخوردند بادشاء يكجرا ميشستنن ومجس ميساختف دداد عيش مددادند دهلي نيايد و چذه روز متواتر سلطان ناصر الدين بر پسر ميامه و هر دو دهلي بي فرصك در ديار لكهذرتي نمانه و از ديار لكهذرتب در اقليم يذل در هر در اشكير ندا دادند كه از هين طالقي هين كسي از اشكر بعد آماه چذه روزی بگذشت و روز دراع نزدیک رسید و بر بالای خويد و فروخت بازار ها هر دو اشكر را بايديكر كسي مانج نباهد و جلاقات کذند و در دانتهای یکدیگر مهمان شوند دبیایند د بروند د یک اشکر گیرند و مردسان طرفین ایشان و قرابتمان د دوستمان خود را پدر من است و فردئي و مخالفتي درهيل نيست نشكر طرفين را حكم ملاقات پدر و پسر سلطان معز الدين فرمود كه بارشاهي مي بادشاهي ساعت شدريني د شرابي د نقاي شاهانه روا ميداشت دويم روز غريب وميوة الطيف ديار محبود مي فرستاد و پسر بر پدار ساءت (카카 ( )

س دبرادر مهتر فن مفردات اخت د نبشستن پیش خطاط تمام کردیم.

الآبال ما پیش سلطان عرفداشتذه که بعد ازین شاهزادگان را از نحو
دموف و نقم چه تدلیم کنند و کدام استاه تدلیم کند فرمان در باب
این چه نوی شوه فرموه که خطاط را جامه و انعام بدهند و معنوت
کنند و بسران مرا مورخان دانا و دبیر پیشگان استاه کناب اداب

السلاطين وتاييف مالر السلاطين كالماز بغداك بر خواجة زادكان ما يسوان

مهارتي بونه باشد باشد و خسان دون همت كدا طبع را كرد كشآن من بيرك كارديدة وتجربه يامقه كه درعام تاريخ واحوال بزرك ايشادرا ساطان شدس الدين أزردة مودنك تعليم كذفك ومعد اوين بهداري بسران

پسران من ندهند علمي كه ايشك دائند و ايشك آميزند پسران مرآ

در حهالبراني كارنيايد و انچه به آماز و «ؤ و حكم دخو و جز آل تعلق

والعاب السلاطين ل پيش خواجة تاع الدين الخاطعة الدامان دارد اران چارد نیست انقدر غود امرخته آند ما هردد برادران كناب

دچون کاب تدام کردیم د در خدست حلطان گذرانیدیم حلطان شمس الدين بيود تلمذ كردة ادم وصد اوأله و آخرة در خدمت او كذاشتهم

جىشىد كە جېران كىيىرى دىس بېزگ بىرد با پىسران خىرد بارها بكفتىي و بك لك جيتال انعام درسود و در ارايل اين كتاب خرانده ام شمس الدين خواجه تاج الدين وا كه پير و معمر شده بود دويه

سبه سالارد اهتمام نبود ارد امير ندوك كفت وهر ملكي كه ادرا ده امير ا كه ده الله سرخيل را فكذرك أدرا سيه سالر الخوانك و هو اميري را كه ده " كلودلك وهرسية سااوي واكعمة سرخيل جاكر أيؤن ودر آبيح اونا إن و که هر سر غيايي که او را ده سوار چيده و نياك نباشد او را سرغيل

ار نباشند ادرا نام جهانداري د جهاك كيري برزيال نبايد راند د ملك نباشد ادرا خاك تكورند وهروادشاهي را كدود خال اءول وانصار دراتيع نباشد نام مملي بروهراو بشمارند و در خيال هر خاني كدره

شرط بزيك در يادشاهي ، يادشاهان انست كه الداد سر خياي ريا الجيّاك اي ماية أميلداري علصب عرمة درالي اقايدي بالثد و

خاران عركه باشد فالمصب فروسيت واميلى و معروس زاده باشدائيم

مذكور آنست كه بي اين مقدار جمعيت و حزئيت جمعيت كه وطراوتي بر گفته كيوموت بر مزيد شده ر مراد كيومرث از پانه شده است و چندين داب واداب و دارو كير كوئبه و دبذبه و طرق جمشيد فرصود تا امروز كه من پادشاء شده ام شرط مذكور معمول نكريند بادعاهي اد بر هرزة دعيث كذرد شرط مذكور نوشته الدر سر جمله شرابط بادشاء که بي اين شرط از روي انصاف اد را بادشاء درانجه داراء حكما دربيش كيومرك شرايط بادشاهي صحيح كردة اند بند بر ما إلا يومرك له جد اعلى ما ست بميرك رصيدة است و مطلوب بپایان رسد وعاتبت کار او در پادشاهي د خيم نگردد د اين مشم و جمعيت همچنين باشد كه گفتم مصالح جهانباني برونق مذكور جمشيد با پسران خود گفت كه اگر پادشاه را اعوان دانصار و وسفله وكم اصل و نا مرك دبي سر دبن نباشه بعد تقرير موعظت (hell)

باب اداب سلطين خوانده ام بادشاهان عادل و هوشيار را كه نيك جهانبانان گفته اند بران کار کنی و الا همین یک پذر که ما در ادل كرش جانب پندهاي رون العلاد ال المالي براك رونه مناله الله المالي ب سن عزوز تري ترا از عيش وعشوت و كامراني كجا سرآن باشد كه كفت اي ذرزند كه ذورديد أو چشم و چواغ مذي و الجاك مي نوديك وبعد تقرير بذبه جمشيدى سلطان ناصر الدين با سلطان معز الدين إيباكر بسرون دهييج صيمي الرمهمات جهالنداري دربولا أماند بهترازين باشد نهر علي نور بهل و مصالح خهانداري آراسته ته د در پند مذكور است بادشاء بادشاء نباشد ناما اگر زيادت ازس د

بغست ازل داددودد كافي دشاني است وهم در ذنابة تقرير پذنه مفاذر

د حق کذاری اد دا توان کفت داد و توان دادست که یک آدمی در دارد كه رعايامي اد از گرستگې هلاك شوند ملكه بادشاه ازراء الصاخت در حوادث و دزماندگي وعاياي مملت غود را درياد نرحد و روا مناران كار ومنتدرم و آمر د حالم يوليات ملكم غود دامد وكريان ر درياد رسد رچه بادشاء باشد كه دعوى بادشاهي كذه د خود را ه أم الار درماسك مال الم الله على الله على المام ما المعام عام المعام ا مناكم كا مان الم بق أمنارتسيم الم ليام ماب مابع الم كريد ويا اهالي ممالك أردر بالى تحط درمانند بس بربادشاء او را باکار آید که او آل مال را صرف کند و جواب جمله خصمان سقدارمال إباشد كد در عادئه عصاب مراجع وعابا لمشابا الم المقد مارشاء را جهامدار رجهانبك تكيرند ركوبند كد اگر در خوامه از آك دل باد كناب اداب العلطين غوائده ام قد جمعينه گدند است كد سلطال ناصر الدين يا بسر كنت كه مي در ذنامة لين بلند هر در

إدرا درساندكي كه ادرا ازك درماندكي هلاك جان بار آرد ردننمايد ميانيه كما ارحمانك التحافيه وموازي هيئي كلماحي الرعاياي بالشاهي أدكرساء دبرهذه لتخسيد وغابطهائي بيددا آرد و مرازيني

بدری چند بندي که مراج دين د ملک مين دران باشد با من کروبد كانه وال غوات علمات بيدار كردامه كه اكر بادشاه الي راه شقت سلفتهم و منتصيف إم في في المناه على المنتسب و منتطب است كم إزدوات خواهل داما وجولة يامنة جده من دردر سراى مي

خواست كه باز كرده علطان معزاادين اد راكفت كديادشاء را رسيدة و سلطان ناصر الدين بعد إساديدن بؤدهاي مذكور در كرش بسر

توآمديد ام مقصود همين داشتم و دارم كه چند پندي در گوش رسانم رسيده است بدان وآگاه باش ملكه بهندين زحمت ديده ام ذبر اين فرزند كه ابجاي پر (هن نشمشة و هيواك هن ابحيات هي بتو الرشفقت بدري ادغريب وعجيب نبود سلطان ناصرالدين كفت

مايدة نهاري را تا چاشكا، در ترقف دارند چند سخني بانو دارم فاصر الدين پيش از طلوع آنتاب برپسرآمد و اورا گفت بفرما تا بدل دارم گفتني ام د روزيعه حياك پدر دپسو رداع محين گشت سلطان و از تامج كلمك بنه عيش ترا تامج گردانم انروز كه دداع كنم آنجه در

معز الدين نومود كه در مجلس نا محرمي نكذارند وملك نظام تا آنچه بحضور ایشان گویم ایشان را در دل گمانی دیگر نیفند سلطان قوام الدين كه امررز عهدة امور ملكي ايشاذنه در مجلس حاضر شواد مين كم امروز در حجلس خلوت باتو بكويم بفرص تا نظام الدين و

چذن بذارى بسمع بسر خواست رسانيد اول زار زار باريست و گفت و نرصون که هر دو باشیند و سلطان ناصر الدین در مجلس خلوت که الدين اميزداد و ملك قوام الدين علاقة و دوك حجلس طلب شد

مگر پدر که پسر خود را بیتر از خود خواهد و صن ترا مد باربیتر از محل بذر من شدة دهيج كس از أدمي بهد از خود ديكريرانخواهد كم اي فرزند اكرچه زادة مني فاما امرز بر جاي پدر سي نشستة

نشأدرند و دست و بازدي تو شدند بغايت خوش شدم و دانستم ك خود ميخواهم ددران ايام كه من شنيدة ام كه ترا كوتواليان برتخت

امن يكي هزاشه وازنوت بالشاهي توسكه و غطبه اين دياربنا. مدلكت الهُدُوتي داشتم دهاي هم در خالف من آمد د قوت دشوكت

درد کردم بعد ان در ال شد که محافیت عیش و عیرت د فقالت و نخیرری تو چذیر ان شدیدم حیر اتر ای مکرنی و ای و مال بر تخیید ملک سدست گذاشته زند و تو چگونو در بادشهی هشدار شوی د میکرنه بادشایجی و در خشوعمال د حشم و شکر و وعیت و خزانه و سابدا و خرج در هیط نوسا و امر زیشکم و عدان و احسان تر باشد و همه کس شود را بایج امبر تو گوانش و تو مها نیدانی که غیامی غز و جا شهری تروه زیز تر از دنیا هیچ چیزی در مها نیدانیده است و از تدامی شیری تر و جیزیز تر مایک که نوایت شدونی است چیزی دیگر پیدا نیدارد و به از غایب و تهاید سیرونی به بای است رئه

موجر بسار در در از در از میال مراقطع میشود د از دور شیر بذی میک بدر مر، پسر را میکشد د بسر پدر را گرد جوزند د زهر میدهاند رشت بددرز در آردیم ، مردن پدر میناشد د هیچ مردنه ار را حر بوال گفت د سردان دانسیت در جهال نباشد که ادرا هرای سری در سر نبود

روال قارفيم الا حال غفات د درام عشود د عيش قر شذيده ام يتعريت ملك بدر خود چيداريم و ترا د خود را د ملك ترا د ميك خود را بر څرف زوال چي بيزم و اواد كاه رکه بدن رسين كه تو چند كس را او بندگان و بر كشيدكان پدر مي كشتي و هراينه از كشتن ان

چنگان معتمدان اغتماد دیگران از تو خاست خواج از سرص ونته ر تو نعیدانی اجا صی میدانم که پدرامین دودست آرون رمیک دهایی چان خین ها خوارده است دچند کوژ دو معرض هلاکت

دانتاردېز چانې سال در ډي اون جلکېديون د اړ دستي چکونه متراديان د بېرمايده کان د ناسروان که حمالې شعسي را قيمت کوده يېودنې د بېرده رمطربان كه ترا در عيش و ظرب ميدارند از خود درر كن د دنباله بقای نفس خود ترک عیش دعشرت گیر د حریفان دندیمان دخوبان را أأن عزيز ترشعار چند گهي اگرچه أزخدا ر خلق نترهي أزبراي كردم وسنحن ادل پدر تو انست كه بادشاهي را عزيز دار د جان خرد كذار بكيوم د بوسة برچشم ورخسارة تو بزنم و دداع آخرت كنم و باز كه چند سخن در ۱۹ کار تو كه در باطي ميخلد بسمي تو رسانم د ترا بعد ازين موترف براين است اما شفقت پدري مرا بران داشت بادشامي درايت د حشم در ديدت د خزاين پردازي كه همه خوشيها در تكذارن كه يكساعت از استيفاي هواي نفس باز آئي د بكار غرشباشان و داچویان د خرافات گویان در مجلس تو مشاهده کردم گرنتي هرگز از سخدان من بيزار نشوي و كساني را كه از مياشان و من در تو ديدم و عادتهاي بد كه دري دوسال بادشاهي تو بدان خو (101)

تدادي نفس خود شود كاريكة مرا از كفتن آن شرم مي آيد د كار تو از

ببغشاي كه بيش از ما بزركان گفته اند كه إلى جان ابكه جهان هركاه افراط ال كار الأجا رعيدة است بكاي ترك آك كير د برجمك غيره

د انصار خود را علاك كني كسي را در ملك تر در تو اعتمادي نمازد كن د بكفت هر كسي اعوان د انصار ملك را تلف مكن د جون اعوان است د تو ندیددانی د سخن دویم انست که کشتن ملوک دا در باتي كه جان در خال انقد جهان چكار آيد و جان تو اي يسر در خال انتاره

دنيكو خواء خود گردايد هشياري خود نرو مكذار در هر حال كدباشد بلكه إلى الطف و مرحمت و اچسان وعقل و حكمت د شمغان را درست د چون اعتماد رعيت از بادشاه در باقي شود ملک را بقائي نمازه

خود داز دار العلامة خود الخاص و خو جدار حداد المعاد المن صعفت شيد سار و تصر مسائلت خود جها و گرد وقتق مستقم گیزد و معد هی مر و المار مسائلت خود جها و گرد وقتق مستقم می گیزد و معد هی

ملک راح دا عهدهٔ ایشان کی و یکی واکاؤی پیپٹر شمب فیٹر و دور وزرت بسپزار دادیمهٔ او غالبی قراز دیگران کی و دور کی تیشی برست بدء و برگذشته او دعرضاشت او اعتماد کی و سوام را دیولی سرق سوت کی

د کار معالی حشم پسن اد بکذار د چهاری دا دیوان اتشا یند و سوال و جوادید عرضداشتهای دادیت د مقطعان د عمال بر داخی د و دیشت دو د محاجب دید اد حوالت کی و هر چهار کس وا در موازنه قرب بوار

ددار ر واي زلان مملک خود که در سجر دجر ممکي ایشان و دکوف خواهد امناد هم ایشان را ساور کارهای مملنداري را خلط ممن دندسته يکي تسامي کارها ممده رهيچي يکي را اژبين چهار کس د از نزد کان د مثردان دیگر در خود استیلا میده د بر خلتی مساط ممکردان راهمچنان

مکن که حلق به یکدیکر بازگرده د سخین سویم پدار تر آنست که چین جهار کس چیند دگزیده کار دان دکار گذار د حق شکاس درنادار دار برداخیت مملح ملکرانی خود برگزیده باشی و محرم اسرار ملکی

کرده واصول امیرو صاکحی درخست ایشان سپیرده هو حکمی که بکنی و هر رای که نزنین د «هر کارین که دران چهار دیموان نشومهای ر هار سرین که از اسرار حلکمی مرکشائی باید که نصفهور هر چهار کس و نشد ر اگرچه

درجه رابد بلند تر دود ناما ترا مصلحت ملكي انست كه يكي را الزن چهار كس كه اركان مالك خود ساخته باشي چنان اختصاص جد تو بسيار گفتي که بادشاهان را و سائر مسلمانان را بر قبول علماه معتقد نشنيده هر كه رزاد ماء رمضاك بخورد جول ميرد اي فرائد دهي اين سخن تو ازان بد بختان شنيدة و در گرش كردة و از مردم ، گفته هر رزاه که بخوري يا درده آزام کني يا شصت مسكين را طعام تناء و جيدل مردة ري كه ترا در رززة خورادن رخصت دادة ازد ومفان نويداري وحيله كيري إز دانشمندان بيديانت نامسلمان ارطمع و سخون چهاره بدر تو آنست که شنیده ام که نماز نمیگذاری ر زاه كه گفتم ممكن نكرده تا تو دست از شراب خوردن ها بانراط نداري برده تو با رعيت برابر باشي داصر تو هرگز نفاد نيابد و اين جمله کسی نگذرد داگر خوف د هراس سطوت بادشاهی از دایای رویت چانان شدون مباش که هیچ خوني د رعبی د هواسي از تو در دل مكردان و داد وستد آن بادشاء دور بين را كم و بيش مكن و باخاتي بران ملك راندي مكذر دعيمهاي ملك غود دربوداغت مصالح ملكي نيك و بد كار فرصاياك خود با خبر باش واز ضابطهائيكه جد تو رنههي كه آن سه ديكردل از تو گران كننه و ستنفر شوند و از احوال (ale)

آخرب اعتقاد وعمل بايدكرد و دانشه نداك حيانه گو و بد امرز رابيش

سک تاخته ریا سوخته در در سراها میروند قصا و بلا و حداء و تاریلهاء رعلماء دنيا اند كه ايسّان از حرص د درستي دنيا وطمع ردنيا هميو الدكه خداى ايشك را از دنيا و محبت دنيا ر حرص دنيا نكاه ميداره رمن از پدر عود بارها شنیده ام که علما بر دو نوع اند علماء آغرت خود آمدن نبايد كذاشت دبر حييه وتاريل بيدياشان كار نبايدكره

فياك كاربيشه و حوزت ايشان باشد بادشاء بنيا دوين فاراد را توان

که دادي د توادي نعار نکفارد يک واشعنني شعدا طلب وا اد نرويک برل أخران سخن پلار تو اینست که ورژه می شام مختور د طریق مرده بادشاء جوال است که از زمین تا اسمال حصرت با خود مي خامه بادشاء را که چندين نعمتهاي گرنا گرن ميكذارد د ارار مسكال و داختن خود ارميل عادد اي فوزند بدائنه مردن سخت مشكل است جواًك بديون و آ بعه ساز نكفارد او را مسلمان نكويفد ومسلمان أحوالله بالرفائينس وما أز بعيا ربيو أن شنينة إيم هركه رزة ماه أخان سعورد رئت دمار درت شده شغيدى هر بار كه او خدمت كردي روي ارو مامداد جماعت بكداردة إيم يكماء ما سننون كاردي وآلئه الديك كه الر ما در برادر يك نماز موت شدة است ريا مفته ماددة ايم دويل مقدار طاقت ميل رقيام نبود كه سلطان للبن جد تو إكر سنيدي و بوامل تا چه حد مشغواي داشت هينج داشتنسي شيشي ي آلد اي أرأنه لوجه عبود وأ خدمت كروة و دينة كمه عر يزود يستيريني دين خود ار چانين علماد پوجد دير قدى خدا سيار يا تعند است مستيد ماشك ولمين الشوا مايين مدن منشار دميناري مصطفي ملى الله عليعة وأله وعام يعنت بنت يت المقال باشك فيوسد والرنجات ويري يستيت شعب سنة مست يست يستمانهم للمعلم المعامل المعام できるべいしから ニューーニー

خود لريز مملي كه چنديني هزار ادمي عم دنييا مخيدورده ،ار عم ديهي ثو

درچشم و رخسارهٔ پسر بوسه میدان و بار بار کنار میگرفت خفیه تری وسلطان معزالديس را دركنار گرفت و دواع كرد د دراد ساست كه پدر

داز گشت د در زخت بازگشت دو سه کرتا این بیت بر زبان راند ازين فرصت يابد يكوز توا برتيت نكذاره اين بكفت و گويان گربان وسررا گفت که نظام الدين را زده از سيان برگيري که اگر ار بعد

بالمار تا بكريم جود ابر نو سال • كزسنگ كريه آيد الأرداع ياران

وانان که آن رقس دان گرده دان سوز وسس دراع پلار د پسر مشاهده

شد و گویه کنان تا سر منزل رسید و طعام نخورد درا نزدیگان بما مع و الما مع و الما المع الما مع الما و الما المعنى المعادي المعالم الما و المعالم الما المعالم ال سیکروند خون میکردستند و روزها هیئت وست ایشان در سینه نظران

ويكو در يانتم كه دري نزديكي أنه اين يسر مازد نه ملك دهلي وسلة مقروان خود گفت كدرسدرا د ملك دهاي را دداع كردم ميدانم

وميت پدر ا پاس داشت د گره حجاس عيش د طرب نگش معزالدين از ادولا بصمت دعاي مراجعت كرد و چند وزامه

ه ميت انتيشش د استغراق عيش وطرب و عشرت واطانت ، شراب أخدرك و مساع أشانيك و خوبان را بيش خول اطلبيد و

مراذي طبع او در الماء ممالك منتشر شده بود وبدر دردياه

د ا زنگ و شاک د نااز د کرشمه د شدخ د زد د د ناه د العلا رحد مرض رحشلشي رصيين بالا دب والايار المان المارد الايار المان المارد المان ا د جدال برستي و عشقبازي اد عاصه خلايق را روش کشته کد

راسبرد گفتی د راس ردن و غزل خواندن د آسمه اطیفه گفتی د نرد د شطری باختان اصیفته دردند و هر مه پاره و کمه ادست شهری و آشوس عالمی بودند بهریشهای گرایگرد بورده د پیش از اداع شکوه بستان در بستان جوانی سر درارد اسپ تاختی و گوی باخترن دایونگرده تیدن

یا صد هزار چستي و چهاکي اموخته دالراع هنرهاي داغويب جان داد کد زاهدان را زنار بندارند رعابدان يا سري خدار کشانند آن نتده كارار راتعليم كرده د جلب كشان هندرستان غام بيگان مرد تامت د كذيرك سيگل ماده پذير پارسي د سرد آموغته د بزار د بوامها

در کاریزی سیم درده و جیت سی می در در آمر متناه در از در و چامها در کاریزی سیم ماده پذیر پارسی و سرده آمر متناه در از در و چامها در در در به در ار بفت آراسته در آن امینان جان مزار را اداب و دات خدمت و طریق در طرابق بندگی درگاه تعلیم کرده و غلامان آمرد

غدمت دطرنتی دطرندی بذیکی درگاه تعلیم کرده دغلامان امرد دی بدل را درها درگزش ادداخته دکنیزک بیچگ یی اظیر را مثل عردستن جلوه گابر آراسته دجطرال ایستاد دیر کاران ماهر سرود پارسی

رهندن در پیرده سامته و مدایج سلطامی در قول و غزل و حسب رکیدانی در آورده و سخر کان و بهنتران که بیدک مسخر کی پی غمان را در غذنه ا قبقه در اردن و عیاشان را از خنده بسیار شم گیرادند در هوای

سخشش سلطاني از ديار در دمست رصيديو شما اردكول و ميدرًه عرق مشهومي شخصاري چلايدنه كهذه در ساله سه ساله در باردانها پر كرده پيش آورده و هجينين که سلطان معز الدين از ارده جانب دهاي

«راجعت رسود چهار پنج» مغرل قطع کرد هر وز قوصی از مهوشان سرد شد و از سرد شدان کامشار که پرهیزگار را بعض پرستانند و دینداران را رنار مندادند بر سر راه مچی استادند و دوست آدنه کوکبه سلطان

رميرسيد خود را نمودا ميكيوند و سريد ميكفينيد ساجيل معز الدين

(Y81)

ملاقات آل جال نوازال در دل ساطال ميرست تا ردزي در النائي تري از گوشه چشم انجانب آن داربايان ميديد د زمان زمان شوق دعام اشكر رسيادة بود برخود أدر سي أدرك و برشكنيها سي داك و د زديده دازيدان ميرني وليكو از شرم وعاياي پدر كه مضهول آل ايخاص را با آنكه دل جانب آن سه پيكران مي كشيد د خاطر بطرف آر

اربخته و کلاه شاهانه تا نیمه گوش برسر نهاده براسنی سبز خنگ قباع ألألك پوشيدة تركش الأندره به كمربسته ددم شيرلادر تركس سواري کدا غازې بچه مههاره شنگي و شوخي بالني انتي بي بهاي

چادیک سوار شده د در چم سیاه در پیش سینه اسب اویخته آن دم بر انراشته با ساخت مامع د زره هزار میخی برنگ شکار اندازان

در فوج خاص ميرفتند كمان افتاد كه مكرملكزادة دنبال شكارى درانيدة بناغت و بد ييچانيد د پيش لوئده سلطان بدوانيد ونزديك را د انانكه شهسوار ميدان خودي از ميان نوج خاص بيرون آمد واسه را

دراسه، وجاندارك د چاوشان و نقيبان كه پيش كوكبه ساط اني چقماتها مهدان تير داري برنگ د باز گشت د از بيش مقابل چٽر سلطاني ديدة نظاركيان خيرة ميشود (آن أشوب جانها وبالي سينه ها از است که از تنک د شنک د چستي د چالاي د تاخت د باخت اد

چشم زند آن چشم دچراغ خوبي نزديک چئير سلطان رسيد داز كشاذيد كه از در آمدن او مقابل چارمنع التوانساند كرد و تا چشم بز د كراها بر دست كرفته ميرفتند چنان از جمال آن مه بيكر مدهوش

* * * * ** نازنينان وآهنك داريايان خواند اسب نرد آمد د پیش امپ سلطان بغاظیه داین بیت بالحان

يا اد كفت كه بخواد د متوس آل تونه شكن پرهيزگاران بر آزان راند والع كشت و ال كلام اد مدهوش شد و اسب را ايستانيد و بروان خود ملامي تراسي مي ترس الميلوام خواند سلطان در مشاعده اد وبا سلطان كفت كد شاعبهان مطاع إين غزل در طدكي حضرت كر تله إر چشه ما خواهي أبهاد . ويلنه بدولا محد الهم ألا مي ودي

سلطان الرجمال آل برادداز كرخامها وكالم وكرشمه آل اجايش جإنها چلفين خوبان غمزو إن در آرازي جمال بر دشاء از كجاها آمده ايم وبعد خواندن مطاع مدكور با هزار زار كوشمة با سلطار كفت كه ما سرو معينا لتحيراً مي وي * لايك ؛ لايك عبلوي كم جي مرّ ميروي

شاهي بردست گرفت د بروري الماهرد سرد قاست نوش كرد و فايت الطاناي توده دشكست وهم در زمال شراب طلبيدر جام كره و الحل خوش و آواز جل دواز او سلطاك وا ال طائب بدو و از مردي آيد داد را در کنار گيرد دولواء مشاهده آن تربه شكن چنان غابه اد عيران ومتحيد ماده ال نهايت مدهوشي خواست كه ال اسه اشعله د ديوانه اد ښد در ديك څستي دچالاي وشرخي د سخنكوئي والدشاء الرما برشكال كردة ميرود آخر بتماشاي هم لدي ارايم

• بيت • من داران وان بيت بر زان واند من • بيت •

شب زمي تدبه كمم از ديم نازشاهدان

ييني ديگر بالحيان خيشگر د آوازي جار نواز تر بر خواند . بيت . داك است دين مسلمهي جون از زك سلطاق بيت مذكرر غذيد المعدادال ودي ساقي باز در كار آدره

ما گرچه که خوبتر زماهیم * هم بنده بندگل شاهیم كذان سلطان را جوابداد كه از دست تو خوريم وسائي مجلس ما تو باشي و المايه غاز كرشمه طلبيدند وبصد آزادي دل او را گفت که امروز ما ميخواهم که شراب و فرود آمد مجلس عيش بياراستند وآن نتنه انكيز بلا آشوب را پيش الماية ناز طواف ميكرد وبهجود الكه سلطان در بارگاه نزول كرد رفته و دو نظر بر داشته دره ميرتند و جان د روان نظارگيان بر سر چالاکي اد نوج خاص را بيه شي بار آدرده بود وعذان ها از دست کردة در زیر سنگها دراج منجست و از تماشای خوبی د نظاره اسب را سي جهانيد و كمان را بروست گرفته و تير را با كمان ويل ميكشتند و بصد آراد ميخواستند كه خود را برسراد بكردانند واد و نظار کیان از مشاهده ادر از ادر از اظانت کلم او حیران و متحیر د اد بيد شعا ميخوانه د با هزارناز د كرشمه چستي د چالاكې مي نمود غمزة عابد فرويم زاهد صد ساله را * صوى پيشاني كرفته پيش خمار آورد

بردست گرفت ددر نظارة جمال جهان افروز او حيران گشته اين اين بيت بكفت وجامي پر كرد و بدست سلطان داد سلطان پياله

ت فال تسيي

مرا بكذار تا حيسران بمانم چشم درساقي قدح جون لدو من أيد بذويكي مجلس ده

در ميان آدرده دبانك نم تري برادرد ددد بار گفت شاه جهان وطنائي كرة در ابر انداخته و به تندى و تفتى غمزة زنان عربدة دآن ساتي سرو قد يعيم الدام كرشمه كنان سر برزهين لهاك دبشوخي

نوس شاهمهان دوش شاطان فرمون اکر سانی تو خواهمی دوه ممالا ه کامحی گرزد کاممی شور در حوام است و حلطان درین معرض که سلطان ساتیان واگ توشه نوش میون

جاب فیلا جامعی دود د خادیان د فرمون که تسم سائیل دد در سان میاد د الدین حاجیی سر در رئین مهاد د گذیت . قمام در سائی جهار در سوست ، جهار این است این خود د جهار دیست سلطان در مورد تعرب تدکه تقرق اور دود در سر ان سر کارستان جهان دئار کردند دار هد ز هذرکدان د صدده زیان پیش تحت عرف داشت کرد دگو کودند در میر د

كودند را راهد و طفركدال رصدنة وال بيش تحت عرضداشت كرد وكعت كذا إن نثار صق كسامي است كه همچون من مهي را جبه س جون تو ههي پووردة ادد ويدش درگاة منتظر در إصون در چشم ناز كردة سلطان در حان داد كد ميان ايشان همچون تر كسيم است از كعت شاهمهان هميده مين ميان ديشان همچون تر كسيم است از كدت شاهمهان

شهره من مادر دراید دای جدم من همه بردس معتادند که ماه اسمان را درزس طرح میدهند و از نسکه سرد خوص میکویدد زهر و ار در پا کونترس در می اردن اگر ایشان را در دیمت السعادة شاهمهای در اردن

از سرده ایسنال صرع از هوا درو ایده د در و دینوار در رقص شهده در سسل شد تا آن طاعه را پیسس ار دست چون در حمال ایشال نطر اندامند بهی از بهی خوندر د بیداتر د دفر و سیران تو دودند چون در سرود و

با گرونس در امدند حافر ل محاس را از نظارهٔ ان مهوسال حور بنکر واز کرشمهٔ آن حوان ماه معطر و از نیاک (رئی آن سور ناممان مامهٔ مار د از شدک آن گلمذاران جان مواز حیوس (ریمی نمود , صلطال را ار شرخی آن و دیدنگل تحسیم آصده کمو و از تطعیمه گمعتی آن مرد باران

شكر ابهان شكرين ذرش د از تمساشاء ان گلرخان سيمين بذاگرش اسمان معلق مدون و فلك كرد سر ايشان ميكشت و از اظاره آن -خيش اواز برمي امد و از صوت ناز داندواز شان زهره در سوبه سلطاني براردند از هرچهار جانب سرايچها بانگ از خودريان وجواعر و صرواريد غرق کرده بودند و در هر منزايکه سرا بردهٔ عطاياي سلطاني چذك نفر خالصه خالصه و چيك خيك دا در زر در زينه جرئي در ميان مي اوردند ودلها مي ربودند و جانها مي نواختند از امده و اطيفه ميگفتند و در زمان احمب شرخي و ره ديدگي و عرده حريفاك سلطال ذرد وشطرنج مي ماختذه وبا نديمان ومحبتيان سلطان مهرشان حريف د جليس مجلس سلطان مي شدند د با سلطان د كه بيست كان سي كان هزار تنكه أن طائفه را مي بخشيد وأنابكه أزال ديكر را بذوبت پيش ميطلبيدند و ملطان چذان فروفته ايشان ميشد در هر مذراي مجلس نو اراستند و ايشان را حاضر ميداشتند وطائفة و كعبنين غلطانيدن انسيمبران اشقته تر و مدهوش ترميشك دهرررز كامراني مي ستيد وأز نرد و شطرنج باختن انمه پيكرك دكرة بازې بتمامي خود را به عيش وعشرت داد داد طرب ميداد وانصاف ناز بدرده زنار عیش در گردن انداخت د بست پرستي از سر گرفت د شاهرا* واز ۱ القات ان نازنينان سايه بروره واز مشاهدة ان سيمين تنان عشرت مشغول شد * مصراع * پذر پدر مانع نشد در عیش و عشرت موعظت در گوشه نهاد د شب دررز با آن توبه شکذان در عیش د جان اوازان لكيما اوازيند پد او او موش شد و رشته اصيحت بريد و تخته

نظاركيان مست ومدهوش ميشدند وازاليدن جذك درباب دنالش

مي بوددل رشب هده شب مدهرش مي مالدلد والسفران يصولي بند خو خواب و غوو فراموش كشته (رز ۱۹۵۹ روز بينهوش عاشقال مندند را از غلبه هراي نتاك ادمي يو د إ شرق المايي ساده در دست ایشان مجرا نتاد فدای سگان او داروایان مب کردنده مسکین مير نشتند و چون هيه نمانده کاه در سرو ميزو درکمر سې استلاد و درچه و مسلح وغلم وكذيرك و غيمه و مسكوا ميدفودغة كمك ودر لإبر پاي شهوالي ولوتايو سر ليشان تنتاد كودتت و دلى بأي ولا كأن مي خال وحال أسب يي سرو سامل در ويسة وهييان داشتگذ در تداشكي لن جان قواک وشواووك وأشهبو ومتدمى بوستينة وحرشوبي كا عاشك إذشك ميزسين وسيعلى پوستگ لاز خولي شيوبل تاقيول يو وست جيگوڏڻ كردته في بيدال مي بويد و قريان عنتش يال بيدان داده وأحدان والمساوية والمستركز أنسي بالمعارض والمنازية والمنازية والمنازية والمنازية والمنازية والمنازية والمنازية والمناف والمتالية المتالية المتالية والمتالية والمتالية والمتالية والمتالية والمتالية والمتالية والمتالية والمتالية مستروس والمراري والمدودة والمتاكرة والمراسية والمراسية والمناز المراجعة والمنازع والمنازع والمنازع المنازع والمنازع والمن and the second of the contraction سيريده مرب لينزي يشين بي ميميس ميمين والمناز والمنا

د بهندائي بهندان د بو الحجيي بالإيكران د يي شرحي كا داشال له از اطراف ممالك بدركه رسيده بودند د در اطرف سرابيهاي بماطاني باريها ميكردند وهذرهاي خود مي نمودند د داد سخن مي دادند د با داششي و بهندائي را بنهايت ميرمانيدند را د طرف

(sth1)

غدهاي فهمَّ برهي امد ونظاركيك را حيرت رونمود وأخيه

يلك نظام الدين دندبك ازدجوة فواضل اقطاعات هندوستان وغنائم و

مهوب و خدمتي رايان انسمت و قسمت نثار چدر بقابام سنوات

ان مال ها را بطوائف اهل طرب كه گروه گروه تا اوريم بدرگاه رسيده مافيه حاصل كرده بود ودر خزانة اشكر كرد ادردة سلطان معز الدين

شنوان وشراب خواران دانیام دهان و کامرانان در قصر کیاوگهرې بردند صرف فرسود داز ارده تا دهاي همه ره عيش كنان و سرده

جديد از سرود گفتن د پا کوفئن در قبريا بالاي برادردند دخلق شهر اراستدن و صرون گویان خودر در کوران صاحب جمال از شدیم د رسید د در دهاي از شادي رسيدن سلطال قبها بستند و کلها

برجمال ایشان عاشتی ترو دیوانه تر کشک د شهریانرا در هوای

گرد انتال د خانها د سراي ها از د ست زست دوام ها برگردن برامه ان انتان و دن عیش ان سود قامدان ماه ها صرف شد ملك ها در

از سول و سول بر افتادنه د توانكر زادگان را انلاس در به نمولا د بح و مايمزادگان د بوانه شدند و خواجه زادگان اشفته گشتند مايداني بچگاه

معصيت ادنادند د اهدان از تعبد دست داشتند وعابدان در كر خالفان شدكان راء اكنيفوتي كرنتناه وعاطان شيدا شدند وعالمان

«بذي شد وفضية سا دروديوار گراب در وتبها شراب سبيل خانها گرفتد و ننگ ونام از میان برفت و ابرو رخنده گشت درسوا

ازان معاینه کشب و عیش ها د خوشي ها که در عهد معزی مه که همچدان اراستگی قبه نه پیش ازان مشاهده شده بود و ^ز بوزند و خمها خدر فرو بروه و قبها را از اسباب عيش چفان ارا

مطالعه نوشتة حودش أراستيماي الدت عيس أن بادشاء وعياشان ام د دکر عنش د عشرت ان نادشاء دهم عصران ای نادشاء کرده در مشعول كست و مي كه بعد أر در قبل بلكة ونادح تأونج معري دوشكم حاده مرول و مود و ارشه و دار در کیلو گهري وصت و دري شرو کاموايي ديا سلطل معرامايل درشهر در إمد و دنها وا تعليكاكود دودوامت وآسايش رديمني چسپ ديده است و نه گوشي شديده و بعداراستل عصر ديادة أم و دة نعل أل التيدان ديادة شد و نا

هلكميكه أر سوى وصعيمي يك وددال در دهدم سأدادة است و پدشکال و دل د دکال عصوال نادساه مدهوش مي شوم و در چيين عصران بادشاء و عوبان و عاصم حمالان عهدان بادشاء و عاشوى

درميال عالي همتال د اركب محسال كدراديدة ام ددر محلس من بمدشنا شدنه حوابيرا ارسر بالدمى ادنا ومحسابه وديشهاعي كدشته كه پرسال صاطرو دشمی کام گشته آم و دار و دلته کوف دشمنان و صاسدان

د عراحوالان ممد ر نسيار نودندي در دام مختله و امروز چه ارقعط سدرساق وسائنان سروقة وأمردان شكرك ومطرنان مستثغي عود ردار و سود طعار وطرفار يي بدل و جودورلارط ي د كلمداوان

وادركه واركه انصاف مواهم والاهمين جينك ووفي كه درامدار مداس صوار د دار و بدمقدار اي حرددار ماددة ام چكدم د ادر تاريج طوائع ملكوا وجه الرامي سيني والي لااي لدا كلج محدب وكوشة

درج کردا پده که اگر در نظر سح دارایار پزشینه اصمي و در نظر أد والعدة التلاع مام كروة معاني عراباً فه وأدي فروهم حمال عودورال والخارمعرى بيستمه ام دادرق احدار عيش وعشوب ادرا وهمعصول

ردان سمي شود د از زبان قلم سمي چک د بروي کاغن منتقش سيشود محي ايد ازچشم خون ميتراده و موجي ازدرياي خون ازديدها ام و ناچار نوځه «زکار خود ميکنم د ميکن او د د نوميدې که ذرسينه ام و نياز و كرشمه سمه جبينان بمحب يابه و نه نشان سمي يابه پس چار بكلمات مذكور بفريبم أري دنقدي أزدتوقع كذم بخوي دودي للألينان مايايه وعياشانه كالمات ملكور را بطبع موزون ومزاج لطيف دريابه هرسانک د خوب طبع د عیاش د راحت رسان بود دانت خزعبیات درين درماندگي د بيري رگي خواهم كه خان زاده رملك زاده را كه طبعي و صاحب همتي و عالي نزلاي در پيش نظرم نمي ايد و ارل ر اخر عزیز د خوار کردهٔ اویم هم چذین خوب طبعي و «وزرن عالي همتان خبري داثري د تمنائي دارزدئي بون بدان خدائي که در خوب طبعان داز شوق ندق لازک مزاجان د از برزگي همت ميزايد در خدست صاحب دراتي فرستم كه اد را از عيش د عشرت اين ادراق عيشي ميوچكد از هو لفظي از الفاظ اين تسويد عشرتي احساس كذم واكر ميخواهم كه اوراق مذكور را كه ازهر كلمه از كلمات الصاف او تسليمتي و تسكيذي د ز باطن خواب و بي اب شده خود در خاطرم نمي گذرد كه تاليفات خود را در نظراد برم و از تحسين ر عرصم ممالك هندرستان سخنداني سر امده وسخون سازي استاد ماحب سخنان بي بدل که ياران وصحبتيان ص بودند در تمامي از سينة من برنتي د زنگ عم از دام زدودة شدي دهم بررج ان مخترعان ساغب بكذشتي از تحسين وانصاف ايشان غبار اندره

باز کشتم از تحديد حسوتهاي گوناگون دايل عيش وعشو عهد عصو

بادشاء خمي والدرهي درسينه مزاحم نكشت وتحطي وبالني از وعطرنج ولرد باشتس والحايفة احمد أفذن در هر حمد سأل عبدال شيون و سرود فتتل وشئيدن و عشقباتي كرفن و بالشوبل فزا النشأن و شوشي و عتوشدکي متفايل پوردن و حجاس عشوت ماغاند و شوابه كا عز عرست سرك متصوصيوني شكل وا كزتيوه مسكرفز عنش وعوجه و پست در نستونی و مویشگ که ام صحری کرندام چهوام کود مینشهوین يه و الماري والمارية والموادية الموادية الموادية الموادية الموادية الموادية الموادية الموادية الموادية الموادية ولاجتف مستقرق يكشش ومنجستان واستان لأنشمك فالمتي ميشتنب with the the the man the wife the

است كه تدما كفته الد در هرچه از غير و شرو طاعت و معصيت تذمم متذوعه هرا پرستان ادماديا ستدايد و چه درست و پرمايه "عنايي اسسان نياريد و مردمان عياش داد عيش و كامراني دادند و از تاذه

الدين بادشاهي خوب طبع علصب مكاوم اغلاق و مهل كيرواسان جمع سالطات عوامنا وابتاع التقدا والباع مادات ساطان ممر همانهال فتبالى عنذى الماهلات على إلعالى والمعا عد عندنى ألى الولي بال شوند دهیج سیاستي دامري د غلظتي د خشونتي از بادشاهان در ومساس ومسادي كه رعايا دا بادشاه ديناذه راغب دماذل ال چيز

در ،دیش دعشرت ممشذرل بودي همه خلق را همچنان در ،دیش د كيري را كار نومود و تخواست كه مورچه اور اورده شود و چدادكه خود است در طبیعت او نیود در بادشاعی خود همه اسانی و سهل كذار بود و قهر سطوت بادشاهي كه انقياد ارنده مكمودان و قوت لاكال

عشرت خواسِنمي كه مشغول باشفد و إيلاميي وايذالي بكسهي ذرسد و

راست نه ایستن و کار بادشاهی استفاست نه پذیرد و کار دیار جهازیان دو ملت بارمان متفاده معاملت نورزند هركزه عماج جهانباني ابروي الوالامري احكم شرع جاري و شعار اسلام بالذه نكرود تا با هفتار د کویش نیادند ابردي بادشاهي د دونق الو الاصرې پيدا نيايد د بي عرش امن د اعمان ذكذارند و سر تابان و مدمودان بقهر و عذف مماش وعطا برندابد و تامطيعان و منقادان باطف و مهرباني در زير سابة لطف و قهرد نوازش و مالش و عفود سياست و حلم وغضب واغان خدا درسول خدا است همچذين اصري معظم مبتجل بي مباشرك جهانداري در امل خلانت خدائيست و مرزنة الو الامري رديف امر نتران راند د بزرگان دين د درات در قديم الايام باز گفته د نوشته كه بادشاهي بارماف مذضادة قائم ميماند و بلطف بي فهر هركز بادشاهي نمي دانست که مجموع بادشاهي نهرد شطوت داطف است. (vhl),

كه عمدة ممل معزي بودة اند از قاضي شرف الدين سر پائين المائح فيروز شاهيم دروعف ملك نظام الدين وملك قوام الدين اجاي المع بايد رقهر اجاي قهر شايد ر مذكم خياء برزي مولف نه بلطف صرف مستقدم شود رنه به قهر محض فراهم گردد لطف

معرضت خلق و موزين طائفه ايشان را حاصل بدد و ملك نظاء الديد وكارداني نظير خود نداشتند هذر مندان دهند پردر بودند دهم . مذكور از ملوك شمسي و بلبذي ياد كار ماندة بودند و دراي وتدبير دادبك وملك قوام الدين علاقة دبير عمدة ملك اونبودي وهردو ملك وتشتّ بزرگك ملك يديمقنه برقوار نماندي اكر ملك نظام الدين شايدلة الم كه ملك معزي بدان استغراق عيش وعشرك و تفوفة

د اگر در را مست آدمي پيش او استاده بودندمي بدانستي که از طر ياي کدام کار خود ايد همان کار او را نومودي د درهيچ چينري شتر گربه روانداشتي و شر را در کرسي و عيسي را بر رمين نه پسنديادي

د هیچ فضولي و خود فعالي و قعیده کري و مزوري و خوالاي و واد بیدالي گود او ناتوادست گشت و هیچ ستفي ما شجیده از لارا او ا بیرون نیاصمي و داب اداب ملک و سلاهای را دیکو بدانستي و ملک قوام الدين علاده که هم عمدة العلک و هم مشرف دود و در کار فضل و

بلاغدت د دایزدی و ادشاء آیکی دونه است د در کاردادې و کارکای معروض و شهوو گشتاء و در دادیری و سر دایزدی مهارتی داشت اگر بها، ایدان بندادی و شیده وطواط و متین اصم که دایران و منشیان اثار کانشته بوده ادنه مهرسیات ملک قوام را بدیدندی ادکشت حیوت بدندارگرمتندی دتاچه ساحری هما که درتشتامهگا که نموتی کرده است.

امدم در بیان تنمهٔ ملک معزی که چگونه بوده است. بعد اکنا ۱۲ ا قسيمت شد هر کسي را سري در سر امتاد وبعضي بنادگان بلبني که از وايشان هر دو از بندگان ملطان بلدن بردند واشغال در مرادر ميان شه ملك ايتمر كتيهن داريك شد وملك ايتمرسرخة وكيلدوي يادت ممالك واقطاع بون بدو تفويض كروند و إدرا سياست خان خطاب نائب سامانه وسر جاندار درگاه بود اورا از سامانه اردند و عرض نمول ودران ایام که نظام الدین دار حیان بر داشتند سلطان جلال الدین الحال در در صراي نمانده بود در هيج كاري استقامت ردي نمي . و خلقي بيكار مانده دار در سراي در امد و چون كار كذاري مستقيم النك استقامتي كه در ملك معزي بودة است انهم درخال انتاد جمله اهل دهلي دريانت كه ادرا زهر داده اند د بعبد نقل نظام الدين قعند همچنان كردند و نظام الدين را زهر دادند و او در روزاقل كرد و هشياري وخلوت رخصت ستيدند كه نظام الدين را درشراب إهرهلاهل در بذه دنع ارست اين رز چراغ بر كرده مي طابديدند از سلطان در تعلل ميكرو مقربان و نزديكي سلطان معز الدين در يانتنب كه سلطان ارينه نوست خواهند يانت و او را تلف خواهند كنائيد در رنتن که صوا از پیش دور میکند د ترسید که درغیبت ارکان ملک که دشمنان كار حائمان بكن فطام الدين دريانت كه پدرادرا چينزي وصيت كرده است بسيار بار ارد ددر جمله نظام الدين را گفت كه تو در ماتنان برد درتيب فظام الدين ديكري عمدة العلاك نشود دنع كردن نظام الدين خلل درال مكم وصيت بدو نظام الدين را ازميان بردارد وانديشه نكرد كه تا جاي اد در تخلل شد وكثرت قاع ادرا ضعيف د زرد گردانيد و خواست كه بر بساطان معز الدين از اددة در دهاي امد ر چند مهمي نكذشت انس

حيدري با جمع حيدريان ديد حاضر بود سلطان ردي طرف يا زوان خود با او مباحثه كرد و دران جمع شيخ ادو بكر طوهي

پيليانان اشارت كرد پيل برسيدمي براند وسيدمي را بكشند و بجوال درز اد را مجروح كرد و اركلينان از بالري كوشك طر بحري نام حيدوي بيداك شدة برسيدي در اصد و چذد استره ب ایشان کرن و گفت که ای دردیشان انصاف من ازین صواع بستاند

مولف ام یاد دارم که روز قنل سیدی موله بادی سیالا برخاست و حرصت صورت داویشي و هیت درویشان محانظت نامود و ملکه و انجبنان بادشاهي حليمي طائب استماع كذكل نيادرد حممي بكور

گرفت که بزرگان گفته انده دردیش کشدن شوم باشد و هیچ بادشاه پر که عالم تاریک شد و جدن فلک سیدی سوله ملک جلاي در نشور

اران شد ودردهاي تحط انتاد وغله بيك چيتل سيرى ال را نیکو نیامده است و هم دران نزدیکی که (مواه کشته شد امسال

گرسنگی خود را در اب جون می ازداختند د غرق می شدند در دهاي سيم اسدند و بست گان وسي گان يک جا مي شدند د در زصین سوالک فطره باران نجیکید هندوان انزصین با زن دا

باران ها مشبع چندان باريد كه انچنان باران ها مردم كمتر ياد يانتند از صدقات اغنيا خلق زيرة قحط كذرانيدة ودرسا سلطان واصراء وفقرا ومساكين مدقات برسبيل در مرق

که در شهررسنة تسع و ثمانين وستمائة سلطان جلال الدير وامدم بازدربيان بقية اخبار واثار عهد جا

دراغران در بازدر جهابي وفت دديل دران الكن ديك دحران سوار شد و در ونتهتبور امد و حصار وا در دظر اورد و دسيار دير كرد د • كيرى مشغرل شوند و هم درين ساخلكي بودند كه سلطان از جهاس مرتب کنند . ساباطها دگرگیها برارند د در استمداد حصار ملطاله غواست كا وتتهكيور را بكيون و محصر كنه فرمود كا معويهها بارارتان ومقدمان ومعرونان وزن و نچه ایشان حصاری شدو و قاراج کرونه و غنایم بسیار گریتنه و اشکرها میلسود و رای انتهتبود كردند ربتها وابكستسد و سيناي منتضب عنتسدشار والب والباب كرد رونتنال جهابي را بكرنت ر بتخاط هاي ايشال را خراب كلوكهرى أدرا كايسيد غييت فوصود و خول جأنس ولتهتبور أبخست نقل كرده بود و سلطان إركليشان بيسر ميلكي ال چير داد و دار وتبتيبور المكرامية ودراه الماء كالتخاف بسرم بكرسلطان جال الدين 3

الفاد ا عدشا مي يو وال اعظم علم الله الما الله المود كشمه واطفال وأسباف وأموال در دييا مرا چه كار ايد كه بعد كمايدن چندين هميوايد حصارا درمقابلغ لمك تار موي مسلمايي ووا فدارم دادغنابم باشيب دستن گرگي د بر ونتن حصار كشته نميشوند و من ده ود همچلين حصار خود را فدا ميكنند و در ته سالطها و ير اوردن الله تا چلدين مسلمادك در كرفتن ايسعصار كشته سيشوده دبه أمن رادا نظر ادالم فكوي درست كردم ديدم كه اير حصار دست نعي ديكر را بطابه د حشم أل ولايت هندرستال ديارام ديروز چون حجار لشكر إلى المايدة و فرمود كه مه " يعدالسلم تلحمار وا محصر كنم و لشكر

يتي شدة كشتكان بيابند و پيش ص باستند هرچه ص درون حصار

جهانكيران اكر عزم مهمي كروه اند هيج انديشه إيشان را مانع كشتن خود با ملوك و امراء تقرير كرد احمد چپ عرفداشكرد بكوج در دار الملك خود باز رسيد و دران معرض كه سلطان مكمت چیدن در حصاربیرون داد د دوز دیگر صراجعت نومود وسالم غانم ، باشم نزديك من ناخ تر از فعر گردد اين راي بزد و كمت (414)

دوردست رنته د از براي برامهان نام جهانگفري نظر در هلاک صوم مصار گیرینا تلف شدن مسلمانان ایشان را غم نداشته و در اقالیم كردد هزاران در هزار ادسي را در مهالك صعب الناخته اند ددر يشان منتشر شود وسكه و ففاذ امردور بلاد مماك ايشان جاري تر الدشاعان وجهائكيرك ازبراي انكه كامول إيشان برايد وميت جهائكيرى م شرد سلطان او را جواب داد که اي احمد مين هم ميدانم که اد را هوسهاعب ديگر درسر أنتد درعب جهانكيري بادشاء ازسينه ها م پیش ازانه مصار را نتح کنه بازگرده رامی اینجا خیره شود مده است تا ان مهم تما نارده اند بار نگشته اند که اگر خدارند

سهم مانده وایشان را دشواری دهلاف صرفع مانع نیامده است ابتر شده ازد برنیامه است باز نکشته ازد و سالها در برامه ان ال بر سردم سخت تر د صعب تربود د بسمي خانق درال ادارة د نكبردة وعنم ااملوك را كار فرصودة تا صهمي كه عزم كردة انك راگرچة

اعضورتو چند درق تواريخ نعيفوانم وتومرا محل فروند باشي پيش خوانده اند و اي يومنا كه بادشاه شدة ام هيج روزي اديكذود كه هم ومن اینهمه میدانم دساله است که پیش صن تواریخ بادشاهان

سن راینهای صلعی بر طریق سیزنی که گری آن تو سیدانی د صن

بادشاء مرا دراهم ايد عرض دارم الكاء من هر چيزي عرضداشت ميكنم بادشاهم رموا بارها مومان شدة كه اچه در مقح ملك و درات از تر ميدام احدد چپ عرفه داشت كرد كه صلى كستاج كرد؛ كرم ذر در کار مملي شديد؛ و ميداني من ديش از تر شديده ام و بيش هامي ملكي لينكو ميدام موا عيد ميندي اينشدر لميداس كه النها مي الي د برطريق أدكة من ييك خواة درات دملك إم د راي لير كه فرولاد د پودودة صحي برعي از جهت قول د فعل بادشاهال بو مل میکویم د میکنم از مسلمامی میکنم د از مسلمانی شجویم د همچنان ديرون حي او كه مري از خدير بيرون ارند پس چيزيكه ن روب مېردم و هراس رعيت ميشيد و ليكن ادمي، را از مسلماني دراج المنعقدة إلى هيرج املي بدارد و الباع واشداد إلى اكرچه واسطه للهايدار خويش كردة الله دروزي چنه باد مروتي بر اوردة وعذاب امبت وهرچه حباران وقهاران أزبرأي أبردي چذد رز ملك و جواب ليک و بد و هرچه در دنيا بكيد پيش سدارآمالي داد يي ت ايرىك دان سماية ، سما منا منع كابمعني هجا ما مشار در بادشاهي خود ادديشه كساني ميكنم كه ايشان وا در دل نشسته درسر نصد دعنم ايشاك اتباع دانتداء كردة چيزي ديكرر من است چيري ديكر است و أنيه جبالرة و فرلمنه كودة الدر نامكه رهم لِمَيْدَانَم و لِيْنُكِ عن حَيْرُونِ عَسَلِما حِيرَ و آنِيَّة خَدَا و (مولَ خَدَا مرمولة

وهم درېري کرت که مادشاه ونتهنمور دا نامخچکوده بار کشته است محي دينم که داج آمر بادشاهي در دابله خلق کم خواهند شد دل مي مي سوان آنچه در خاطر مينکفرن عوفدارم د خدادند عام جوايز ديد موا

(414)

ول و فعل بال شاه أتي كه دعوي خداء كردة اند و إذ لايدة بندكي ول بر إصدة حمل مع في مايد چرا خدا وند عالم بوسم و رشع سلطان ول بر إصدة حمل مع في مايد چرا خدا وند عالم بوسم و رشع سلطان معود و سلطان سنجركة هريك بناة دين محمدي بودند و جهان ا نعة و جهان و داشته اتباع و اقتداء نميكنند و عنم ايشان و جهان ردي ايشان و بوس وي نميفرمايند ازين سخن احمد چرب ردي ايشان و پيس وي احمد دين يكه از سر جواني و مستي اطان بخنديد رئمت اي احمد دين يكه از سر جواني و مستي اطان بغنديد رئمت اي بدس سلاح داران و كابداران سلطان واس غلط ميكني اي پسر سلاح داران و كابداران سلطان يون غلط ميكني وي بيتر بودة اند مد به واز ما شوب بيشد استنده ما و كجا رسه كه درين بادشاهي چند درزة كه عاريت شكا ياذيكه ايم در خاطر كذرانيم كه انجية اين جنانبانان و جهانكيران ياذيكه ايم در خاطر گذرانيم كه انجية اين جنانبانان و جهانكيران

المئذان ما را کجا رسد که درون بادشاه چی چسد رود رود رس المغذان ما را کجا رسد که درون بادشاه چی چسد رود رست الم الم در خواندانان د جهانکدران در خواندانان د جهانکدران در خواندانان د جهانکدران در خواندانان د الما هم همچنان کانه احی بابا دماغ توگنده شده است را شدین کرده از باده د الما دون پناه د ماین پیرور بوده از د فاطه میکنی آن بادشاه اسلام دین پناه د ماین پرور بوده از خوانده د منیده که در تماهی میکندی با چندان طول د عرضیه نشیده که در تماهی میکندی با چندان طول د عرضیه نشیده که در تماهی میکندی با چندان شدن نکزاشته از د در نشیس را ساکن شدن نکزاشته از د

وعلمها هديدي ال الماسي ملك محمودي با چندان طول و عوفيكه نشنيده كه در تساسي ملك محمودي با چندان طول و عوفيكه داشت يك بي دين ديك به سنهب ل سكن شدن نكذاشته اند داشت يك بي دين ديك به سنهب ل سكن شدن اسلام تا اسمان د از قوت د شوكت ان بادشاء دين دار دين پناه شعا راسلام تا اسمان د از قوت د شوكت ان بادشاء دين دار دين پناه شعا راسلام تا اسمان سيده د بت پرشتى را از بيني قاع كرده و كامه دانان سلطان سنجر سيده د بت پرشتى را از بيني قاع كرده و كامه دانان سلطان علاء الدين، جهان سوز محازبه و مقانله كرده

المان شدة الد و با سلطان علاء الدين جهان سول محاربه و مقاتله كردة و شنه در كردن او الداخته بخدمت سلطان سلجر بردة و ما كدام الدميانيم وكدام بادشاعي قوت و شوكت داريم كه در دل كذرانيم انجه الدميانيم وكدام بادشاعي قوت و شوكت داريم كه در دل كذرانيم انجه

درشده در درون درسد در شوکت داریم که در دل کادراییم انچه ادمیانیم و کدام بادشاعی قوت د شوکت داریم که در دل کادراییم انچه سلطان محمود دشاطان سنچر کرده انده ما هم بکنیم ای ابله خود را بنزه خود بر زونیو میدانی بینی که هروز هندران که دشس آمای خود بزرچنیو میدانی آنمی بینی که هروز هندران که دشس آمای در شدان خدا د دین همدانی انده میدان زنان د بدن زنان در زند

ترس دشعدان دیں مصطعی است دیرؤ تدبول دعراع دلی احبرو ریا كداريك يكي ار دشدان صدار دول مصاعي صامة هدد د كد دشون ويل إدالة در حود الله دلام أر حديث لادل أسلام و عصديت ددل حق ماهم و مادشاء دادشاعراده واستين داشم و قوت وشوكت مادشاهار ار توت و شوکت دادشاهي ما بوت ده دودنه كه اگر مي باشاء اسلم المكم شرك و كعروا دو نطر مما توادكان وي حديث كله حدد وإ مايشاه کریس میکفاوند د در جوں حي ايدند و نعت پويشتي حيکنند و

ومر الدشاهي ما ومروين پوروي ما ودين پناهي ما كه را دارم مامع سپید بهرشد ر یا بوعي میال اهل اسلم صراعه رند شرم دره ا

زي مارا مامي ادسهم در دار رابده و درعهد ناشاهي ما دشمنان كه دام مار (رر عبعه در داري منابر تجراس ر مطيدل ما ار دروع

طدل رس احکم کدر شرف را رداج دهند حاک برحرما رحاک اسلم سلعي ومعاصر باشد و اشكرا ركش دة س پرسني ها بكدند و وكرشمه و با أروس و دوم سار دول و كالمادع لو تعم ها كيرود و در ميال اهل مدا د دشمنان دیر مصطفی در نظرما ددر دارااملگ ما را عرار دار

که درطریق صدقه ار ایشال ستادیم زامی شوم ای پسرگ در اعلر دارو نعمت روا دارم و ارحول انشال حويها و آل نكمم و درجونك بدكة در دادشاعي و ددر پواهي ما كه ما دشدار صدا و رسول حدا را در

ويداس مكن كه ما قرة علاماريم الإذاء مادشاه شدة إلى معلمي ومددكي و نادشاهي ما برا با خلطان "حمود و خلطان خفحر و نادشاهي 'يسان مردمل هدور عادل شير حوارة الديشه هاي فصول در داوي كل د مارا

جواب خود و صي پير شدة ام و عمر صري بيشكاد رسيدة اسب مرا انتظار ازجهان نداري ايشك وادروز قيامت جواب خودمي بايد داد و خارا الشان مارا مباهات ومفاغرت باشد وبزركي بدو د نيزاي بابا كه خبر

دنيا ادردة ايم ملك احده جب از مجلس بخاست و در پائي سلطان منفعت كاند و توپيش من سخلاني ميگوي كه گوي با چک ملدين مرگ سي بايد بود ر کارهائي سي بايد کرد که بعد از مرگ مرا

ميكويده و صن جوانم داز ديات خداونه عالم بدينمونية وسيدة أم مي بالله ما ناملايه والعرفاله من الله من غاطيد وكفت كد حتى ودرست كد علما وعقلا ودين دارك عاام

*نا الله عاش يانيمه مامندان بانتهم مانالي يانيمه عالم شيمنا

وراشهورسنة احدى وتسعين وسنمائة

كردة ر سلطان جلال الدين اشكرهاي اسلام جمع كرك د با فاردكير عبد الله نبسه هاد لعين با دره پاذرده آمن مغل قصد هندرستان

هرچه پیشتر بکوچ متواتر بر سمت اشکر مغل پیشئر رفت ر جون بادشاهان وكوكبه ددبدبه سلاطين ازداراللك بيرون امد وبا جمعيتي

اشكرمغل اب را در ميان كردند و در مقابله يكديكر نورد اسكند و در در حدود برام رید مقده شد مغل نمودار کرد د اشکر اسلام و

ترتيب مصاف مشغول شدند دران شدند كه إز براي محاربه و مقائله

ادردند دراك چذد دد مشغواي استعداد حرب بزاك بزكياك طرفين رز نعين شود د در صحراي بزرگ باندازه جمعيمټ لشکرها در صي

را ملاقات میشد د بزکیان اشکر اسلام غلبه میکردند د چندگان نفراز

هردو طرف تحف و هدايا حي أرردند وحي بردند و بعد املح خواند دار سلطال را پدر گفت رجنگ إل ميال در خواست داز لبسة علو لدين را ازدرر با يتديكر ماقات كالتيدند وملطان ادرا بسر كه متفيي غطر عظيم است باعلاج باز اوروند وسلطان را رعبد الله إغركار (سيران طرفين امد وشد كردند وطرفين والزصحابه ومقاتله هزاره ر چند امير بعدة منال را امير كرده پيش نخست ارردند و در . اميل منشك ششة (مغل بسيار ا علف تيخ كردانيد وبمدر اميل . رميال دردر مقدمه همايده والمتاقم معبولا وبرس رمقدمه المكر لشار مثل اب را عبرة كردند و مقدمه اشار احمام بيشتر شد يزييل منال كرفته بيش حلطك مي اوونك تا وأي تعقب مندمه

هردر اشكر لا يكديكر خريد و فروخت كردند و عبد الله با اشكر مغل

سراها ساختند رساكى شدندراباداديباي ايشل را مفل پرر ميكفتند وذواش يامتكنه ودوءمرانات كيلوكهري وغياث بيور والمايت وتلوكه بالمعرامدة ربونك زن و يتية غود وأدرشير ارودند دار سلطال مواجب شدند ر سلطان الغورا بدامادي مشرف گرداددد و ان مغلان که "

مده مغل دساطان پیوست و ان مغلان هر همه كامه گفتاند و مسامان باز كست والغو ببلة چنكيز شاك العين ما يفده امير هزارة وامير

أن مغاليه هدرين وليت ماندند و دينها ومولجب ياندند و با أز ابشان با إن د پيم ماز در دايت خود ونتذه د بعضي از معارف هواي هذدرستان و ممونت حوالي شهر موانق أيفتاد و بيشتري رأك مغلم را حلطان جثل الدين يكدر سأل مواجب داد ابشان را

مسلمانان بيام يختذه وقرابتي كردنه وايشان وانو مسلمان ييخوادنه

جهاس را نهب وتاراج كرد واشكر را غنايم اسدار انتاه و مظفروا فرمول زواز کرت دویم جائب جهابی اشکر کشید دروی کرت هم عرفه بكرنت د حوالي ان نهب و تاراج كود و با غنابم بسيار صراجعت وراغر سالمذكور سلطان در مندور ونت زيل الكم زير مندوررا

منصور باز گشت ددران سال که سلطان جلال الدين در مندررونته

را غلايم بسيار اساد و بت روئين كه معبود هذه دل انديار بود در فرسان طاببيد و از كره اشكر كشيد و تابهياسان برفت و دران اشكر او بول سلطان علاء الدين در أن ايام مقطع كرة بول أز سلطان جلال الدين

سلطان علاء الدين برادر زاده د داماد د پرورده د برادرده علام الدين برادر زاده د داماد د پرورده د برادرده علام المان وال بت را بر دروازهٔ بدادن نود بردند د بی شهر خاق ساختند د گردردها بار کرده د باغنایم گرنا گرن در دهای بخدست سلطان ارد .

انجه سلطان علاء الدين د وبهياسان رفت خبو بسياري مال دبيل وعرضي ممالك داد واقطاع الده برافطاع كوته زيادت كرد ددر الدين بود درد وكرة كه اد از بهيلسان غذايم بسيار ادردة اد را بنواخت

جلال الدين را علم ندهد وجانب ديوكير لشكر كشد جون دردهاي كرد كه از كرة استعداد كذب و سوار وبينادة بسيار چاكر گيرد و سلطان ديوگير در سمح اد انشاده رفتن ديوگير از انحائيان برسيد و در خاطر

كرَّة و اقطاع اردة فرصت طلبيد وعزفه داشت كه مي در حلا چلايري امد سلطان را برخود مهربان تروبا شفقت ترديد ازطلب نوافل اقطاع

چاکد گیرم و تا انجا که نشان دایت ها ابادان شنیده ام بدرانم د غذایم اكر نومان شود از رجود نواغل اقطاعات خود سوار وبيادة جديد دبيشتران وليسها مفس داسوده و بيخبر ازحشم دهلي شنيده ام

رسام ملطان اجلال الدين از غايت مقامي دل رصب اعتقاد خود در نياست كه ملطان عالا الدين از خيرد از مرم خود ازرده است دباطي ار بالي گفته د مخخرهد كه از جقاه ملكه جهان د صوم خود دور دست ورد الليمي د با دياري در گيرد همانجا باشد دييش آدين جانب د دوني زيار نيايد ملطان عالا الدين وا در گوش مراد بيانه جديد اجازت نومود ذطاب يوانها هدد اتطاع او در ترقف داشت وا

عد الدين باحصرل مقصود از دهلی باز در کود رست ه کرکر سبب مخالفت سلطان علام الدین با سلطان بر جلال الدین که عم و خسرو مربی را و بود

فالعلم بابعها فسيعاب عازانها فابالتدايث باليميا ويالذ ملاا ووي

جلال الدين كه عم و خسرو مربى اد بون . . د كيفيت رنش سلطان جال الدين جانب ديو كير د ارون فيلان د خزابين د جراهر مي اندازه از ديو كير د سلطان علد الدين از

جانمه جهان که إن ماطان جلال الدين رغشوي او بود ازار بسيار داشت و از مخااهت حرم غود که دغتر سلطان جلال الدين بود اجهان رسيده و از خوف قصد ملكه جهان که بر سلطان جلال الدين بعابت مستولي بود ر از چشمت وعظمت سلطان جلال الدين

بعارت مستولي بود راز چشمت وعظمت سلطان جالی الدين نميترانست كه محالفت دبي درماني حرم حرد بيش سلطان عرضان دراز ترس نضيعت درمواي، نميترانست كه كينيت در مابدگي خود پيش ديگري كشف كندر دايما در إندود و كاهش مي

بود د در کیزه با محرمان خود مشورت کردي و خواستې که مر در

ت مكايت بسياري مال ديوگير در سمع ار افتاد د راهها را سر ال كيرد دور دياري ديكر مر بزند و درانكه ماطان طرف بيداسان

د بر عنم ديد كير از كوة بيرزن امد د در ظاهر ميدنمود كه به نهب د نزار سوار و دو هزار پائک سال محصول و فواضل بداد و مستعد کرد ردة بول اين كرس كه فرصت طلب فواضل يافئه در كرة اصل سه چهار

ديو گير بيش کسي نسي نسي کشان و دارغيب خود نيابت کړه و اړده تاراج دليت چنديرى ميرود و در باطن قصه ديو گير داشت رام

سربرارن و خبر ار منقطع شذ و عم مواف عرضداشتهاي متواتر كرى بكوى درايلچيود رنس د ازراء المجيود در احد د دركيةي لاجوده بعم مولف ملك علاء الملك كه از مختصان او بول تفويض كرد و

است اصروز د نبوا عرضداشت ار بدرگاء خواهد رسيد د چون سلطان نوشت كه ساطان علاء الدين درنيب و تارج وليت متمودان مشغول از کرتا بر سلطان جلال الدين ميفرستاه و از اخبار اراجيف مي

الدين كمان بردند كداراز مخالفت خشور بي فرضاني أن سردر المناء فاصا بزركان در سراد ودانايان شهر از غيبت كردن سلطان علاد يدعدة است هيدي رش سلطان راهيدي بدكماتي دردل أمي علاء الدين پوروه د براروه سلطان جلال الدين بود ر ازانكه دل اد

بطرني دير دست زنته بود دخلق ديو گير وقني از اوقات د از زهمار باسوار بينامة انبوة در كرنمي الجورة رسيد اشكر رامديد با پسراد درميان خلق چاچك شده بود ددران ايام كه سلطان ۱۹۶ الدين جهال کرنست و در اللیمی دور دست و نوست ایانمعنی بظی و قیاس

ملين يفير الله أشئيده وعيي كبين ويوس مرهب الله بهف والم

كالمخرص شدة هنمز بحي بيل : مال وجواهر وحواريد أررده هرعصري الراعصار بادشاهان درهنكم تبديل دتصوبل إرهاءي ابرشها د به در است المات المات المنابع بد است د ده الإديدكير جنداك زردنقرة دجواهر ومروايده ونفايس وادايي د علاهان املاد درامديوردر احد داد را اطاعت نميد وسلطان علاد الدين ونجير نيل وچند هزاراسپ از بيلخانه و پالگاه رامديو بدست بماليد وبشكست ددر ديد كيزدر أحد ددروز ادل سي و أله الإراكات خود تاكياتي الجورة فرستاد و علطان علاء الدين لشار رامذيو را ال امدن لشكر احلم خير شد ولشكريكة موجؤد داشت با حراشكرى و نقوه ر جواهر و صرواريد کر نقائس باسيار پهر د پيدمان بود رامديو را وبالمشاهي رضاني وهلكي دوإل ديار نرسيدة ودنو كيرانوهزا

سلطان علاء الدين در خزانه دهلي مبجرد است « ذكرتمها ملك جالا كي ذكرتمها ملك جالا كي در شهور منة خمسة د تصدين دستماته ماطان جال الدين طرف كواييار لشكر كشيد دهم دران رمين چنه كاه دقفه نرمود در در شكر حاطان جال الدين غبر ادا جيف سيد كه ملطان علاه الدين احبر كوه ديوكيدر لهب كود يويلان بسيار د مال مي الدازه بدست ادرد دازانيا مراجمت كرده است دركوه مي ايد ملطان جال الدين الداره الداره

ارزلجیدر بانایت شوشدل گشت را رساده با باند_{ین} میده داد در زیر در را ر زاده می است همرچه حی ارد بیره حی ارد د از شامی اصدن سلطان علاه آبیدن سیسهای عیدش می بید ساحت د شراح حی خوند د

نهضت نهماید و از بیش ملک علاء الدین بر اید و راه بندی او من انست كه خداداد مرجه زد ار ازيامهام كرج كند وسوى چنديرى مال چند نری زیرنه بر سر علاء الدين بر رفته باشد راي صواب نزديك ومذي مال ونتذه مالن يكديك اند وخدا والد و بس كم از مشاهدة جندان ددست اوروه د بادشاهان قديم گفته اند كه مال و فتنه و فتنه و مال ادرا بي نوسك دراقليم ديوگير برده و جانبازيها كرده و گنج هاي مشططان و وهدان و بافاكيان ملك چنجو بسيار جمع شده اندو كه او دست از پاي خود نشناسه و برملك علاء الدين مقطع كرة بزیک است د بدست هرکه افتد او را چذان مست و مغرور گرداند که پیرل و مال خامة که بسیار د بی اندازه باشد واسطه نتنههای رزاكارها بوده است پيش ازانكه ديكري سني گويد باسلطان گفت كرد ملك احمد چپ نايب بارېك كه در قسم رائي زنى نادرة اشكر علاء الدين بايد زنت و يا بجانب شهر دهلي مراجعت بايد چه باید کرد همین جا که هستیم وقفه باید کرد یا پیشتر برسمی كه علاه الدين ازديوكيو مال و پيل بسيار سي أرد باز درين معزض چپ و ملک فخرالدين کوچي که راي زران ملک او بودند پرميد امرار ملكي را طلب شد ملطان بطريق مشورت از ملك احمد خاوت سازند ددران مجلس چند راى زنان ملكي رچند محرمل هيرج بامشاه را نبود ږزي سلطان جال الدين نرمود تا مجلس كه سلطان علاء الدين مهارين از ديوگير مي ارد كه در دهلي در خزانه سلطان جلال الدين داعوان دانصا رادرا بتواتر اغبار صحقن كشت

كند و چون او اشكر بادشاء رانوديك رسيده بشنوه آد را فرورت شود

که انچه می اود خواه دل اد خواهد شواه نخواهد نیس می ادر خواهد دل انجامه احوال نقود د زر د جواهر د مرواوند د پیل د اسب که داسطه . پرادشاه اموال نقود د زر د جواهر د مرواوند د پیل د اسب که داسطه . نتیه امکیزیست از د بستانده غنانم دیکر د را د اشکر اد را مسلم دارد د اد را بغوازد د در انطاعات او انطاعی دیگر مزید گرداند خواهداد را براباد خود در شهر بدل خواهد اد را بمواحدت کوه اجازت نرماید د اگر خدادند عالم مهم اد را مهم نداند د پر درزدی د دامادی د پرورش

ادبرد اعتماد کند د تجارب بادشاهای قدیم را بهیشی شمارد د بیاستنده پیل د ممال د جواهر د مرواید جارب دهلی مراحمت برماید ر پیمارد تا مملک عاد الدین داشکر هندوستان با چندین کمیها که مایهٔ

بادهای ده بادهایی است سدست در کو رسند خود را در اداده آنفات ملکی انداخته باشد دما هر همه را در اداحته را ز برای در در اداخته باشد دما هر همه را در اداخته را ز برای

ستندن پذار و مال هرگز این چذین "عنان نبراید که اشکر ملک عالا الدین شمسته اشکری د می اختمان شده و پر رپیدمان مال ر غذایم می امد ر اشکر پانشاه مستمد د موتسید د حرار پیش میبرود دارین

معرض ایشالول (هرنا نباشد که در اسادیشان پیران و مال مضایقه درخاطر کمارانان رنیز بنده را معلوم است که ممالحه عود الدیرسالها است که ' اگر میان د صرم خود ازارها دارد د این حدنی بندگی تخست

ار ترس ملتهٔ چهان کسی عرفه نداشته است و ان کس که اورد باشد از زنا داری طعی تبوان داشت و بنده را اچه ملح ملک پادشاه است در خناطر کذشته است بندگی بادشاه عرفه داشت کوم ومان پادشاه راست و ازاجیا که اجل سلطان چانی الدین کیرا کیر اسیده بود دراست برگشته رای احمله چی از خار دبشت و ایتماع

کلمات ملک الحمد سلطان را دشوار نمود کفت که اچه ام را در نظر سی شیری میکند رصی نماید من درحتی علاد الدین چه بد

كردة ام كه إز من خواهد كشت ومال د پيل پيش من أخواهد اورد سلطان دران مجلس با ملک أخر الدين كرچي د كمال الدين ابو البعالي و نصير الدين كهرامي گفت كه شما راي احمد را

شديديد شما را درون مهم چه مصلحت روي ميذمايد پيش من كشاده كرده بكرئيد ملك فخرالدين كوچى خدا نا ترس با انكه دانست كه انچه ملك احمد چپ گفته است محض مواب است

د لایکن دید که سلطان را رای او د سخن اد خوش نیامده است - منادمت د مداهنت را کار فرصود د پیش سلطان گفت که از باز کشتن ماکی علاء الدین د ادران بیل د مال از عرضه داشت اد تحقیق

زشده و ثقة از ميان اشكراد در بذدگي تخت نيامد که بر قرل او اعتمان كلي توان كرد د از رسيدن ادازه اراجيف راست باشد يا ردوغ د مثلي معروف است پيش از ابديدن موزه نتوان کشيد د

اكرما با اشكر پيش ادبرائيم د راه گرى اد كنيم ايشان ادازهٔ رسيدن اشكر بادشاه بشنوند همه در هراس شوند د از بى فرمانى رفتن خود. بترسند و هرجا كه رسيده باشند هم ازانجا باز گردند و مواشي بكيرند

بترسند و هر جا که رسیده باشده هم ازاحیا باز کردند و مواشی بدیرده و در جنگلی بخزند و پیشتر بمانند و ممالهایکه صحم ار ند همه غارت شود و خلق سرخود گیرد و متفرق گردد و مما را خرورت شود که دابدال

شون د خلق صر خود گیرد و «تفرق گردد د «ما را فردرت شود که دابدال ایشان در دید گیر باید زخت و در شکال (؟) لشکری باید کرد د پیش ازان ۱ از توه ی مخالفتی و ته ردی مشاهده شره قصد ایشان کردن

جامي زيرامها است فاما ماء رصفهان ميرسه و در لعلى خوريزرة

دام بجكونه او من خواهد كشت اكريسوك من يكونه او هم ار من جود ازرا من كالركود بروادة ام د چلدين حق ها در كردناد الدلامان المدن به بي دا تعمل له ييوسته با علاد الدان بدكمان وقصه ملك المهذوي كلد من دنبال اد خواهم كرد : يا تو خواهي ٠ ماء به شكال (؟) دوست العدويا موالدويدل واشكوها والسرويكذود كه اكر ملك علا الدين ما ييل د مال سلمت در كرة برسد و در سه ملادست ومداهنت چوا ميكذي وحتى ومواج وأ ديده ميپوشي ال كفت كه كار اجهان وكارد ماستحوان رسيده است درون معرض نييش خدارند عالم خواهفد اورد ملك احمد چپ خو الدين كوچي خواهد كرد واكر در ملك علاد الدين سرقا دي غواهدد ديد اد را بسته دبدة است دوميان ايشان كيست كه مقابل اشكر شلطاني ايستاد ولكبار همدوين ذؤديكي حدمست اشكر سلطاري سوار وبياردة هندوشان اراراما كذار التدوباة محية اليابك واوازييش مع محيد خواص غواهد شد اكردن نوعى خالفت خواهم ديد يك الكم إيرات ي • إلى يول وبد رمال ونساد خاطر او او عوفه وشهري او ريش ولايت باغى و در دست نبود و عرضه داشتهاى لاييش تشت يد كذرالة والأراث است كه ملك عدر المصي الماء المارا بدرك طرف عهر فراجعت أعايد و علا تحقيد تبريز زسل علي لبات رسيد على معلى المبيد

سلطان بخاست ودر منگام باز کشتن نست بردنس مي زدد

تاسف ميكموك و ايرى بيت صي خواند و مكرر ميكمول . • بيت.

سلطان جلال الدين برسمت كرة بيرون امد د نصب شد با بيدا د

كند و باعوان وانصار خود اتفاق كرد و راعي زد كه چون بشنويم كه دهليز

و ظفرضان را در ادلاه فرستاله تاكشني هاي كذشتن اب مرد مرتب

جلال الدين زدا ميداشت و زدر ميكروج واستعداد وفتن اكم بنوتي ميكرد

درگاه ایم و سلطان علاء الدین مثل فریب های مذکور بر سلطان

جانبازی کرده اند انچه از پیل د سال ادرده ام پیش گیرم د بندگی

اند اگر فرمان بادشاه بخط ترفیع بهن برسه صو و امرائیکه با سو

عنه نوع سخنان گفته اند من مي ترسم د کسان من هم خايف شدنه

ونميدانم که درغيبت من دشمنان من درباب من پيش تخت

در بذمدت نفوم اني بر صن رسيده است و نه عرضداشتى فودستاده ام

ساايي زيادة در مهم مشغول بولام و بي فوصان در اقليه و زنته بودم و

پیل د اسپل د نفایس بجهت بندگي در گاه ادرده ام د ليكن څون

امد که من چندين خزائن د جواهر د مرواريد د شي يک انجير

واسب دركوة رسيد هم دران المان عرفه داشت او بر شلطان جلال الهذين

كة سلطان علاء الدين با چندين زر و جواهر د مرداريد و نغايس د پيال

رميدن سلطان چذه روز نگششه بود كه خبرهاي متوادر رسيد

سمت دهلي صواجعت فرصود و لار كيلوگهري اصد و هذوز از

علادالدين اعتماد كرد وبرراء ملك فخرالدين كوچي از گواليربر

وسلطان جلال الدين از سادة داي د راسكي خود بر سلطان

چو ديوه شود صود را رزگار . همه ان كند كش نيايد بكار

وتمامي إشكراه أز ططاك جلال الدين بركشته وهرجلد اين الجارسيدند ديدندله كارها بكلي باطل عدد است وسلطان ملاد الدين خود داد د در کود فرستاد و محرص ملطان چون با ترفیع سلطان رماد الدين اخط غود در قام أورد و بدست در محرم إلى حرومان بزرك والماس سنالجنا بنوم ي شفقش عمه لو هماه عهد ويوانال الإمرارالماس الم و الرصي اكفت رسانك وصرا شيرى ميسارك و ادرا مينمايك جال الدين بود تفت مي شد و ميفرمود كه مردمان منخواهذه كه الأرمحرمي در باب سلطان علاد الدين خبرې ميكفت سلطان ، وكمسي أميية وأنست به بالملك حال النيك " يتم بوحسة بال كرده بكويه إست واد با پيل رومال و اشكر ه ندوستان در اكم بذرتي خواهد رفت است و نه پیل ومال فرستادني هرچه مي فويسد تصيه و فريس رٍ با يمديكر ميكنة تدملك علاه الدين برسلطان جلال الدين بغ امدني نتوانه سيد وجمعه الأل حلك جلاي ددانايان شهر درياسة بردند الله (ملك لا يُدني را نهر كيريم تا النيماً برها إل دهلي كسي مال راهكروان و يچه اشكر دشترايا والراج سرو يكفوي ودراكه نوي

و تسامي أشكر او أو سلطان جلال الدين بر كشته و هر چذه اين المسان خواستنه كه از حال بر كشتن سلطان علاه الدين و اشكر أو سلطان جلال الدين وا معلوم كنته و نوشته از كوه دو بديادنه بييج سبيلي تتواستنه و همدران لإفتتكو بودنه بارانها از أسمان نالى شد د راه ها پر اب كشت و مماه رصفهان در امده دبرادر سلطان علاه الدين الماس بيك كه أو هم داماد دبرادر زادة سلطان بود دشنه اخور بكي

داشت بارها. پیش سلطان میکشت که خلق برادر مرامي ترسانده نباید که برادر می از ترس و شوم خلاباده عام زهر انخورد و بعیرد

بعل أن تو داني هرچه بايد بكني و بغله وإن كون العاس بيك بر را در چندين بشكل (؟) در راه خواهد انداغت دبر تو خواهد امد د كيريم اعنى سلطان جلال الدين از عمع مال و پيل كور و كر گشته و خود علاء الدين محل و صرَّبه كرفته بودنه با او كفينه كه ترك عزم المهنوتي بمن رسيد هدي انديشه و هراس نمانه و دانايانيكه بيش ملظان رسيده ساطان فرصود تا طبل شادي بزند و گفت که چون برادر من فراكشتي سوار شدة بو مديل الذي هقتم هشتم روز دركره بر برادر من و نور دیده من است دست او میکیوم و می اوم الماس بیک وفتن واوارة شدن مدهى اينك من جريدة دركوة مي ايم أو فرأزله كرة وراك كرد كفت ترهرجة أود تربر علاء الدين بود واد را جاي فكري وتاهلي الماس بيك برادر سلطان علاء الدين رأ بالاغ در رسیده بود ان مکتوب فردیش و غدر را راست پذداشت و بی هینج جلال الدين داد د چون قضاع اجال سلطان جلال الدين نزديك سلطان علاد الدين عين ان نامة را مهر بازكرد و بر دست سلطان علاد الدين إنا يختنك و بر برادر سلطان علاء الدبن نامه فرستادند برادر ونده و جويده در كوه بيايد و ما او را دنج كنم راي زال سلطان نباد و اينچندي نامه براميدانكه باشد كه سلطان جلال الدين طمع در خورد ویا پیل و مال را پیش خواهم گرفت و سر در جهان خواهم مرا دست کیرد بدو من دل برامدن توانم نهاد دالا یا زهر خواهم زهر در دستارچه کردة ميدارم اگر سلطان جريدة تري خود بيايد و بر برادر ار الماس بيك رصيد كه من بي فرصاني كرده ام اكذير. ديا خود را در اب غرق كذر وبعد از جذك ووز ناصه سلطان علاد الدين

مها والمجران شدة كه داكاة حياسالمان جال الدين در نظر إيمان امد طرف اب میان کود و ماذک پرواشکرها کوده و مرده امد راب کلک كذك والزكوة عيوة كردة بود دبا بيل ومال واستعداد و لشكر مراك حلطان ملاء الدين پيش الاناك سلطك جلال الدين در كره رحد اب ملطان علاء الدين ميرسد طرونة دفع أو را با خويش راست كرفته بودند جانب اب کمک نمردار کرد و علاء الدين و علائيان چون شايددند كه وهقلبهم ماء ومضان سلطان براجود نشمته در كوه رسيد دازان برد رجهاني پراب شدة راجل سلطان جلال الدين وا موي كشان مي برد جانب كره آلمو كنكد و هرطرفي از كثرت اج دارانها سيابها بيرون زده مگزل بمنزل بیارند و خود بر بجره حوار شد و نومود تا کشتی ها را سرپاشکرکرن د اد را نبومون تا با اشکردر راه خشکي بر سمت کوه سوارشد زدر تعمالي امد ددر بحرير نشست داحمد چپ را وكركشت با چندين نفر خواص ديكهزار حوار جرارة از كيلو كهري أشنيد رباهمه درات خواهان مكابرة كرد وازطعع ممال دبيل كرر مواب در خاطر لكيشت وسخي هيج نيكى خوامى ومخلمى منين ويد به بعدي المني راجا ما إلى الما الله إلى الما الله

جهان دار جهان شده که داگاه چدر سلطان چلان الدین در نظر ایشان اصد نشکر علاه الدین مستحد شد و سلمها پرشیده و پیلان و اسهان را جرگستران کردند و سلطان علاه الدین در وسان العاس بیکس برادر خود را بر زورته سوار کرد و بر سلطان جلال الدین فرستان د بر راه کرد تا به ر

جروره سور برد و در سعمال جدل اسمیل درست د برد سور سه به برد خریدی که داند د تراند سلطال را بفریند د برای ارد که آن هزار سوار چراره را بر کیشتی سوار گرده برابر ارده آسیت ایشال را همانی بکنارد د بیر سر گذیر نیارد د خرد با چنه نفر به مدرد که دردن گذره با مرب با

الداس بيك عمر و مهراي خون إنهيوب إواني هـ در فريفته كشاليدل والأل والمرا والانت برال في تشتى سرا بيونان جون إور فالسكنان كم ماسع مدن والمراد والمرادية والمراد وال المارورد له بالماشكر اوفر ساح غزق عده است وبيك والحاك ملك وسبون مظر بدارك و شوا در المعكر كاء سلكان علاء الدين والميمان والمحلب يريشنان عروب جوي عرادو كاسكي مالحان دوميان شوال سلطان شه به شده جريوني مكارو هم جرسر حيوس لشك فرصول لبايد لله جون أربي على وخلا برادر من اور ايشال اظر الملاعراس وا مازك و غوادا ، كا دون كشار اشديمه المد ملاحها ال كمر بكشاراء الدالى بيك خداع حوام خوارييش سلطان كفت كه درحال شهد هميل له هرور نستم پيشتر شد واجال سلطان نزديك رسيد باز حواصر چانه اس كه متاذمان دركاء بردند جانب كنارة دريم والنه در نناراً آب بسائد ر- خال جال الدين با در كشي و جاند نفر كرك ساعال نوجود كال سراك وال كشتى ها كه برابرامدة النه هم نعسته براير خداونه عالم غواده ديد غود را در زمان هلاك خواهد غارت خواهد شد راكراين زهان سواران اسلحه پوشيده بركشتي ار را زد تر در اخواهد یانت ار خود را علاق خواهد کرد رهال ها خدا داند كه ار بكدام طرف برنتي د ازاره شدى و اگر خدارند عالم ارارة ميسد من باعتماد كرم خدارند عالم داشته ام راكر من نيامدمي سوار جراره برابر سلطان امده است بيش سلطان گفت كه برادرس سبيل تعجيل برسلطان جال الدين امد ديد كه چند كشكى براز اشكر فرود اممده ام بينايد الماس بيك حرام خوار در زورق نشسته بر

ارا ۱۹۲۳) می برد هر همه دست از یان خود بشستنده بنخواندن سرز های تران مشنول شدند و ملک خورم و کیلدر الماس بیک را کفت که تران ماسای کشاریدی و سواران ما را هم بر کتاره اجد داشتی اشکر هماید میشد، سید شده مستحد خواکس می اهاید دیدار راستان استان

دران ماسام کشارید در سراران چا را هم بر کناره اجد داشتی اشکر شما همه غری سام شده مستمد جنگ می نماید د پیدار د اسپان شما را بزگستون ها کرده ادا این چه هاست امست راین چه طربق است العاس بیک دادست که ملک خورم غدر ایشان را دربارته

دالماس بیک را گفت که صن چندنی دیر روزه دار بر شما اصده ام عدد الدین نمیتراند ددل اد نمی کشد که در زوری حرارشده باستقبال می پیش اید الماس بیک مکار سلطان را جواج داد که برادر حرا

مطلب و ارزر است که چون خداونه عام مدرات دران کذر لود خواهد امد ار با پیدن و مکدرقهای جواهر و مروابند د امرا خود دست برس خواهد کرد و مستظهر حواهد شد و ساختگی اطار

غدارند عالم مرتب كرده است غداردد عالم در خانه بنده و ذراند دپررده حدد افطار كند تا ما زنده باشيم اين شرف دبزركي درميان عاسيان ما را حامل بود العاس بيگ اوين بابنته نړيسها ميداد

د مطال دران اعتمادیکه بر هر در برادر رادگان در دامادان د پرزدگان خود داشت بر سر حرف نمیشد دبیدار نمی گشت در رکشتی رحل و محتف بیش نیاده قران مختواند چنادکه پدران در کانگی

پسران خبرہ ایس و بہی ہراس بیلیند میں اصد و جملہ کشکی سواران که ۴۳

(عهم) رسلطان بودنده میک خود را اشکار معاینه میکردند و سورهٔ یس په نزدیک صرون میخواننده می خواندند د چون سلطان جلال الدین

در ویت مون سور در کناره اب رسید د با چند خواص مقرب از دل وقت نماز دبگر در کناره اب رسید د با چند خواص مقرب از کشتی فرده امد سلطان علاء الدین پیشتر امد د با جنمعیت اصراد

معارف خود شرایط خاکبوس بجا ادرد دنودیا سلطان امدودر پای انتاد د سلطان جلال الدین برطریق پدران مشفق برچشم د

رخساره برسه داد د ریش اد بگرفت ددد طهانچه مهر امیز بررخسارهٔ اد زد د اد را گفت که ای علی کمیزی در ادان طفلی در کنار می کرده : بودی بودی ان هنرز از جامهٔ می نمیرود که تو چرا از مین میترسی د

بودی بوی ان سرد رو . او پد خواهم کرد می توا از شیرخوادگی در خاطر تو چیست که می با تو پد خواهم کرد می توا از شیرخوادگی تا امروز که مرد بزیک میذنه آیی بجهت آن پرونه ام د درجه

درجه تا اینجا رسانیده ام که ترا بیشم د تو زندیک صی پیرسته از دستان صی عزیز و عزیز تر بودی و هستی چندین ترس چیست که پسران صی عزیز و عزیز تر بودی و هستی چندین ترس چیست که میرا درزه دار تا اینجا ادرده میران صی د تو دیگری نمی گنجه د این صیا درزه دار تا اینجا درده میران صی د تو دیگری نمی گنجه د این

بیگانگان که از برای زر بر در گرد شده اند اگر زر نه بینند یکی گرد تر نگردد ناما اگر جهان بگردد مهر د پیوند من از تو کم نشود این بگفت درست علاد الدین گرفت د جانب کشتی خاص کشید د گفت ای

ودست علاء الدين كرفت و جانب كشكي خاص دسيد و عد اي الدين الما الدين وهماران الماء الدين وهماران الماء الدين وهماران الماء الدين وهماران الماين الدين الماين الماين الدين الماين الدين الماين الماين الدين الماين الدين الماين الدين الماين الدين الماين الدين الماين الماين

عدد المان بالم المان بالمان المان المان المان المان المان موده ما المان المان

نست بيدرت دنبال علمال وفت وأجناه بالشئت تبن بند . ييران إدداي علا لد ينست چه كروي و لخكيل الدين عود كو خوادنه جانب اب درید و دار حاست لایش شاسید آب از از پست (الاها)

كفت ر نزديك انطار بدولت شهادت رسيد ولد چند نفر مترب عليدم كه سلطان جال الدين در حالت مر بريدن در كلم عهادت الراب بديد وعم جنابه خود چكاه ييش ملطان علاد الديد اورد و كشر كشائ مسلمان سني را در ذوين أنعاضت وسر أنهناك سرووى

بعضي در کشتي مانده همه را بكشتك د روزگار غدار د فلك بي مهر مختص كه برابر سلطان جقل الدين از كشتي فرود أمدة ببرند و

عدار نا بکار حرام خوار در دجود ادرده د از درستي ملك د عرص تبلعي د انيلان حرام خواركي و انينان سنكداي وي شرص ازال قوم جفا کار آن چنا ان تسارتي د مکاره گري ر آن چنان خنالاني د آنچنان

فيزارفه بودند واكشت ال نعمقهاي عم و صربي رخسر بالوده ديزك بركسي لخواهده ماند برادر زاده و داماد كه از عير خواركي اش ولياء نا پايلنه كه از ادم الي يوملا بركسي اماننه است و تا تياست

شرى د سروري أز ترب جدا كنانيد و بر سر نيزة بنندانيد . چون وازولار لاجهارا داعلانا درهفته ماء معظم وعفل يبشت وسوانتينان کشته م و خسر د مربي د دلې نعمت د مادشاه و مخدوم خود

سرهاي بلعائيان و باغيان در تشامي كوء وممانك پور بكردانيد و در

سياء رو را مانع نيامد وخون ادخون چندان منيان دي كناء برقت

ادده درستان دران جا هم بكرد أذيد و حق خون و ييوند و حق نمك

· دېږوش د حق مسلماسي انچيل بلاشاعي مسلمان ان کانر دانن

جنان خون رفزی که خون از سر برزد سلطان میچیکید زا جوازمروا كانونوم ساخت ودرجمه هم درزسان ال درچاء خالمان دين المناه المادن د فراه فرا در المنالة على موال ر از روي زسين " يحو نگرد و شيلاب جوادث ان گروه بد بخت را گونا گون طونانی دیگر بیدا نیامد و نشان آن بی سعادتان کافر خو سنكدل نا مسلمان را نيست د بست نكردانيد داز باران بلاهاي سقر زنده از زمين زير باح ايشان برزيايد وان جوم صوام خوار كنده نمك كذرة أمكي الراسمان قهر باربتعالي سنك أبها وبده وشعله هاي الشر جذاك حرام خواك بي شرم در ساعت حرام خواركي در إلىان هزار آه و افسوس هزار افسوس که برسر چذان کامر نعمتان مکابر و بر وزصين نكلجه ازبراى تلذه و تنعم چند كاء ارتكاب نمودند أء مد نا پایدار اختیار کردند د اس چنان غایظ انسی که عقاب آن در اسمان فيامت ازردهاي ايشان شسته نشود و بجهت جاء چند رزاهٔ دنياء فراني و خذاني و خرابي که روسياهي ان تا قيامت و بعد از طار در ماه معظم ومضاك چوك جوي اب بر خاك ريختنه دانچناك

افراشدنه وشرم از دده ها برداشتنه و از بي ايماني و نا مسلمان بي عاقب شيرسلطان جلار الدين بياورونه وبرسرسلطان علاء الدي

چه ان کانو زیمه ناری گربیشتری زازدای تروسلطان علاء ا نداي سلطن سلطان علاء الدين به بيلان سوار در دادند

خال اشارت كنده و نه ظفر غال فرند الكيونه و نه عم سن علاء نانداشتانه د در سوسه چهار سال نه انع خان فریب دهنده د نه ا را چند سالی پیشتر به استداج د مکر مهلی دادند نام

و در ساعت مرون نمرة ميرد كه سلطان جال الدين تيخ برهنه عروبد بخت كمسرك چكاك حروى بيريد بهرچه أود تر ديوانه شد الداخت بدد يحدوسال بيست الدامش بكداخت وبختيل الدبن ميزونه بر روي إمين بمانمانه و پسر سالم درزخي كه اول تيغ ' خذار هم داستان پردند ز نم إيانكه در مشررت سلطان جال الدين راي كوتوال و نه ملك اصدي سر دواؤدارونه ملك ر داد فيريش دول (LLA)

علاء الدين از ادي اخلال ديكران و استدراج در تخت ماند چلد كاعي برلست ، گرفته إمدة است و سر من مي بود داكرچه ملطان

خرنهاي ناحق از واختنه شد كه از مرهون واخته شده برد اغر ملك أرد بسيارشد وايكان أزشومت دلخان حون واي العمت جاندان كارها اعسب هداي ادار امد د زن د درزند د خيل د تبع د مال ذ

كور كذاليده وهم ال صولا زاده غلم أو پسرال او واهميون ترب و ترو بواليد ارهم الرسوال أوه الماديدة والإغلام بالاومة ودراوره أ ويسول او وا د ايس درز كار مكار نا بكار فرازدان او هم از دست اد بند كنانيد د فدار ار را پیش پای زد که خاس و همان ار هم از دست او خواب شد

کنشت در هین گدرستانی و کفرستانی و مغاستانی نکنشته است اد د پروردگان اد بدکانات کشتر سلطان جال الدين برخان ر مان اد

و دختران او را بدست هندران و کادر نعمتان داد وانه عم از کسان

خواهم نرشت و از محاسى د. عقابح يسانينه ياريني ايشك ميندوس شبط أرشلى كرده ام كه اچه درين تاريخ خواهم أوشت راسا راست و لكدارد وملك مواهد كاراج فيروز شاهيم دار دييلجه كاليف مذكور

در قام خواهم أدريد ربخير اشخاص أر اظهار د شر ايشان را كنمان

انخواهم کرد که اگر سراهري بالذرم و مداهنت درزم و معاملات خير مين نويسم و از بد کرداري بر شكنا كنم نوشته مرا در نظر معادت مطالعه كنندگارهي اعتباري نماند ومراعندالله تعالى نجاتي د خلامي نباشد

درد کارهیج اعدباری دماد ومراعده الله دمای جاری و صلامی بباشد بذابر محاذظب شرط مذکور انچه در وقت ملکی از ساطان علاء الدین

درکستن دید نعمت دیدم نوشتم د انچه در عصربادشاهی اد از معاملات جهان داری د جهان گزری اد معاینه کرده ام انهم در قام ادرده ام * د چون خبر شهادت سلطان جلال اندین بملک احمد چپ

د چون خبر سهری سست بن رسین احدد چی ادر اشد اهد چی در زمان که اشکر را براه خشکی می ادرد رسید احدد چی در زمان بازگشت د در دهلی رفت د اشکر میان باران دخلاب د خیلش

بازگشت و دردهای رفت و اشکر میان باران و خلاب و خیلش دم ریزودم ترازد شده بازگشتند و در خانهای خود رسیدند و ملئه جهان حرم سلطان جلال الدین که بس استقلای داشت از سرانور

عقلی و نادانی بی صواب دید بزرگان ملک تخت گاد دهای را به اهدن ارکای خان از ملتان که صفدری بس ناموربود در توقف نداشت ۱۱، ۱۱: ملتان نطلسد و عجات و ناعاقیت اندیشی را کار فرمود

داد را از ملتان نطلبید و عجلت و نا عاقبت اندیشي را کار درمود د بي هيږي مشورتي و اتفاقي رکن الدين ابراهيم پسر خورد سلطان جلال الدين که در اغاز جواني و عنفوان شباب بود د خبر از عالم

نداشت بر تخت نشاندند و با ملوک و امرا و اکابر و معارف غانه غیز از کیاوگهری در دهای امد در کوشك سنزنزل کرد و شغایهای

داشتهای پیس اد میکدشت د حکم هم از بیش اد می شد د ارکای خان از شدیدن بی مزاجها دری طردقهای مادر خاطر کرند

کرد رهم در ملان مانده در شهر نیامد دهم در خانه سلطان چلا الدین میان مادر دیسر در کاری اختلاف انتاد واز صل تا امدن ارکلی خان د مخالفت مادر دیسر علاه الدین در کوته شدید د اختلاف خانه دشمن را غنیست شهرد در از نه امدن درکلی خان از ملتان مستطیر د مسرور گشت د در چلان بشکانی که مثل ای

ملان مستطهر و مسور گشت و در چنان بشکايي که مکل آن کسې ياد نداود ر تا دم کشتن سلطان جالي الدېن زر رنزي کنان و مشم گيران و جمعيت بنان در کناوه جون رسيده وملوك و امرامي جوايي را که بسمي کان و چباکان من از بغرفت و آن تا جوانموان از طبع زر مرده ريگ اظر در حالي خراري و حرام خواري يندناغت د ملته حيان و سلطان ركن الدين ابراهيم پسو خوردسلطان جالي الدين

را بشت دادند، ربه عقد الدين بيوستند وعقد الدين بده بنج ماه كدار را در راة گذشت در در مه كرومي دهلي با جديدتهاي مي اندازه نبود امده رماعه جهان با حلطان ركن الدين ابراهيم شاه را عبد بدين امد د راه ملتان گرنت ر چند نفر ماړك حقار

از شهر بیرون احمد ر واد ملتان گرفت رچند نفر ماراف مقال خوار بجالي ترك ان د فرزند د خیال د تبع خبد دادند را ملكهٔ نجهال دحاطان دکن الدين حواقت نميردند د دار ايشان در ملتان

الذائد و سلطان علاء الدين در صدت بائج حماة لع بعد كشكن سلطان جلال الدين أزكرة روان شدر در دعلي احدر وترتحت كا دهلي منمين دكت جندل (رزدر كردكه تذل سلطان جلال الدين كثول نعمت خاق

د کست چندال از زوری کرد که تدل مالعل جدال الدید کفوان اموست خاتی دا سهل نمود و مردمان در بادیتاهی او دهسب شدنند و مهم از از دوزی او

جلوك دامراي جالي داي نعمت زادگان خود از بشت دادند وبدر بيرستنده بر از حادثه حلطان جالي الدين خود و عوام خود و بزيك

سلطان علاء الدين كه كفران نعمت ورزيد از حب زر ورزيد و العين مشاهدة شد كه سلطان جال الدين خود را ازطمع زر كشانيد و د غالم د جاهل د دانا د نادان د پیر دجوان بالد و ممالک دهای را برای (+=|4)

ملوك و امراي جااي كه حرامخواگي كردند ؛ خوص زر كردند

خون همه زا برنخت د زا بر جای است کس نیست که از زا طلبه خون همه

ملارجه إن واغي مدر الدين عارف و قاضي مغيث الدير بدارد و قاضي اسكندر ثائي السلطان الاعظم علاء الدنيا و الدين

كوتوال * ملك في الدين جوذا داد بك * صلك بدر الدين اعترى ظفر خان عرض ممالك * إلب خان امير ملتاني * ملك علاد الملك پسر حورد شاعزاده * الع خان العاس بيك برادر * نصرت خان دزير * شاهزاده - فريد فان شاعزاده - عدمانيان شاهزاده - مماك شهاب الدين ساخاءل * غايده شاد خان ١٤٠ * معال خان شاه زود * شاد اخان

ملك اعز الدين جيش * نصير الملك * خواجه حاجي * ملك سردواتداره ملك تاج الدين كادوري * خواجه عمدة الملك علاد ديير *

شع * ملك حميك الدين اميركوة * ملك علاء الدين إباركونوال * ملك باركاد اعذي سلطان طغلق * ملك نصير الدين كلاة زر * ملك محمد كمال الدين د بير • ملك حديد الدين نايب كيلدر غازي * ملك شيخيك معين الدبن * سيد ملك تاج الدبي جعفر * علك اعز الدين دبير * ملك

مس مدر و يراتله و الله ما المعدد و الله على الله المناد و الله على المناد المناد و الله المناد و الله المناد و

بنكي خاص حاجب ه مملك اختيار الدين نكين هملك امد الدين
 سالاري و مملك أسيد ظييز الدين ه مملك چيار الدين تمر ه مملك
 كمال الدين كزك ه مملك إلابورهزار ديناري اعنى مملك نايب ه

ملک کامور صرفته نابس رکیادیر • ملک درندار شمینه "بیال • ملک (تابک اغدرک • ملک شاهیر نایس باریک • ملک فخر الدین کهنگ بدادر زارهٔ نصیر خاب • ملک اشبک غداراند زاره حاصی کو •

ملك قربك • ملك قبران امير شكار • ملك ركن الدين انبه • ملك اعز الدين لثانتان • ماوي كتانشان •

. . . .

الحمد الماء بي العالميون و العلوة على رسوله محمد و الما اجمعين و سلم نسايما كنيرا كنيرا برحمتك يا رهم الراحمين جاين كرين و سلم نسايما كنيرا كنيرا برحمتك يا رهم الراحمين جاين كرين وين و المعين بين أوين و المعين و المعين و أسعين و المعين و أسعين و أسعين و أسعين و أسعين و أسعين و أسعين و أسمانة خوس كرد * برادر و الخ غان و المعان علاء الدين بر أعلاء بي أعان و ملك هزير الدين و المغرفان و أستجر خسر بورة المير مجلس خود را الب غان خطاب كرد و يا أن المعين خود را الب غان خطاب كرد و يا أن معان خود را الب غان خطاب كرد و يا أن معان خود را أمير مجلف خود را أمير غود و المي غان خطاب كرد و يا أن معان خود را أمير مجلف خود را أمير غود و المي غان خطاب كرد و يا أن معان خود را أمير أميرة ملوك

درادرد و هر یکی را از در پربوستگان قدیم خود بمرتبه که میاست از در پربوستگان قدیم خود بمرتبه که میاست از بود سر بلند گردانید و خانان و ملوک د امراء خود را تذیه داد تا سوار جدید چاکر گیرند د ازانکه زر بی اندازه در دست انتاده برد د کاری تا شابسته دین د درات ازد درجود امده چه از برای مصلحت

لاري لا شارسته دين د درات ازد در دو امده چه از براي مصلحت دست و چه از براي نويدش خلق د چه از جهت پوشيدن جوم قتل سلطان جال الدين در اکرام و انعام بر خواص د عوام خلق بکشاد و دراستعداد امدن شهر دهلې مشغول شد د ليکن از نول نواتر باران درستاري اب ها د کثرت خلاب د خليش مکث ميکود د مي خواست

جدل الدين كم از رستمان عصر وهف شكذان روزگار دو انديشه ميكرد كه ناكلا از دهلي خبر رسيد كم او نياصد مسلطان علاء الدين نا احدن او را توقف دراست خبو تصور كرد ردانصت كم از سلطان ركن الدين

ابرادیم تخت دهای بر قرار ماند و از در خزادهٔ جالی چندار نیست که حشم جدیده ازان مرقب و مسادمه شود وقت را غنیست شهرد و در دین بشکال جانب دهایی روان شد ددران سال از بسیاری

باران کنک رجون دردائي شده بردند رهر چري کنک رجون شده د از بسياري حلاب ر شليش راه ها مانده سلطان علا الدين درچايين هنگل با پيل و ماآن ر اشكر از كوه بيرين احد و شامان و ملوک و امراد

خود را در حود تا در گرفتن سوار چدید میااند. د ماید د در تعید مواجب تفضف و احتیاط نکنند د سال مه نکیرند و ایر ما بیدریخ بهونزند تا از زر ریزی جمعینهای بسیار کرد اید د در اسچه سلطان هدر الدین جاسب دهایی می احمد مخینیتی خرود دجک دنتایی

ساخة بردند كه هر ورز پائيدس اختر از در هر مدرايد، حرب ره سلطان هلا، الدين برمى امد بوقت نزول در پيش دهليز در منچنيقي

مي لهادند و برنظارگيان پر تاب ميكروند رشان اطراف كرد مي امد د آن اخترها مي چيددند دهر روز پيش دهليز ساطابي جمعيت بيمكر

مینشد بر مر در شده شده در جماع حطط و مصیات عندر شدن خبر مینشر شد نه ساطان علاه الدبی بگرتنی دهاچی میرود و بر خال زر میرون د سوار بی با به با با بیدید به از میدید بود با است ریم با به به با

لثكري رغيراشكري طرف اشكرسلطان دومه و تا سلطان علاذ الدين

جال که جدرین درسال الی حاصل کلم و در غزانه جه کنم داگر الكرملك دهاي بدست ما خواهد انتاه من هي توانم كه مد نيندين مراجب وغمان كيريها احتياطي نميكود وبه بانك بلند ميكفت كه . بزرگزادگان د معارف بچگان و اشکریان چاکر میکرنت د در د دن قراد علاء الدين در برن رسيد نصرت خان در حجراي نماز گاه خاف برن را از بشكاري دراشكراد كرد اصدة بود و افتروهي بسيا رشدة ودول كمنسلطان دربداون وميد پنجاء وشش هزارسوار وشصت هزار پياده در چنان (리쉬리)

جون سلطان علاء الدين در بدن رسيد وظفر خان را شكري دادة بود اوردة ايم بمردان رسد اولي تركه بدست خصمان و دشمنان ما انلد و ملك بدست ما نخوهد امتاه ماديكه ما بحيدين خون جكراز ديو كير

كوچ ميكرو ادهمور رادكل همبران موازنه كوچ كردي و ماوك واصراي د ادرا نرصون که در راه کول اید د بدرازنه که سلطان در راه بدادن د بون

شدة بودار جانائچه مائ تاج الديسكون وسلك اجاجي اخوريك و كبار جلااي كه از دهاي در «قاباة سلخان علاء الدين وغفر خان ناسنو

عمرسرغه وملك مرودار در زون امدند و بسلطان علاء الدير ملك اميرعاي ديوانه وملك عثمان امير اغور وملك اسيركان وملك

تابمه أفد أنعام دادند وخيل خانه جإاي تماسى بشكست واموا باستدد وتمامي حشم را كه با ان ملوك واصرا اصلا بود ذر انه ويك هيدمه ك دپیرستند د بست گان دسمیگان صن زر د بعنی پلجالا گان صن

كه در دهاي ماندة بودند و مترازل شدند و ملواي كه به ساد

ميكانك ومي أويد كه حرام خواري نوند و محدوم زالة خا علاء الدين بيوستند ببانك بلند مي كفتنبه كه خاش شهر ما را غيب

بشت دادند ر به دشمن پیوشند این تدر • دومان بیر انصان

مهم كذيرا نه بر سلطان عاد العاني در فياليم ذ فرين "عدا كه ملوك در الماني عاد الديدي يوسيت رغيطيتان خيالي يشتاس كم مهم به در ملاه مهم به در المانين عالم برساله فاتم به المانين الماني

درد لوشت که می خطا کردم که برجود تو پسر حورد وا در تخت غالدم کسی از مادک دامر ازر چشم نمی زند د بیشتری مادک بر ملطان عاد اندین پیوست دکار بادشاهی از دست میرد داکر میتوانی

راغ غو در ما رس د بر تحست بدر بنشين و ما را مرياد رس اي . اسركه بر تحت نصدته ديد تو درادر ميتر ازاي د شبعته د دايسته بهركه بر تحت نصدته سقه خدمت خواهد كرد مى دوراي ام د

درات ناتمات هال میباشان غطائي كردم خطاي ماديد مكير ومماك پدر خود را گرد او راكر توغمه خواعي كرد راحبراهي امه جنائنه سلطان داد الدين با توت ر شوکت مي ايد اصده تا دهلي خواجد گرنت ندمزا رها خواهده كرد رنه ترا ره خواهد كرد در الكيفيان

معراس در در امد در جدانس مادر عدر نوشت که چون ماوک و حشم بطاس مادر ندامد در جانس مادر عدر نوشت که چون ماوک و مشم می ابخصم ما پیوست امدن مین چه مالانه درمد د ملطان علا الدین هذید که ارکایخیان از طاسب مادر نیامده نومود تا اشامر طبل شادمی بزدند ر ماطان علا ا دین از جهت بسیاری اب جون د از جهت

الك بحر إندمت ار نبود دو لذاوة تفارهاي جود وقد شد وعدوالكه

عبرة كود د ر محراء جودة نورد أصل و سلطان ركن الماين ابراهي. بالخاصية كم عد سلطان علاء المدين با تمامي اشكر خود از كذرك جا اجها در نفارة جون وقفه ميكرد ستارة سهيد طلوع كرد و اد (۲41)

محاربة بكذا جوك شب در امد بموازة نيم شب تمامي الشكر ميس شكر سلطان علاد الدين ززل كرد د خواست كه با سلطان علاء الدي جمعيتيكه داشت دباكوكب بالمشاهي ازشير يورو امدودومقا

و به سلطان علاء الدين پيوستذر ملطان ركن الدين اشكست واخ ملطان ركي الدين ابراهيم سوارشد و غوغا مي خاست د هرهمه بروند

از دروازه غرنيو بيوون ادل و راء ملتان گرفت و ملك قطب الدين جددة از دارناد بعدستد و مادر حرصها ادربيش ادراخت وشباشب شب دروازه بدارد باز كنانيد و چند بدره تنكه زر از خزانه و چذد اس

علاء الدين با كركبه ودبدية بادشاهي حوارشد و در محراي سيري ملكة جهان وسلطان ركن الدين در ملتان ونتنه دروز ديكر سلطان علوي با پسرك و ملك احمد چپ ترك خانمان دادند و برابر

ودراخرسال شهور سنة خمسة : تسعين وستمائة سلطان علاء الدين با خوالا دراندايد خطبه اددردهلي خواندند وسكة دارالفرب بذام اد بزدند وأز بسياري زروشم خواه كسي در بيعت سلطان علاء الدين در ايد امداند واجهان بدرس ورسوم دكر شدود اعانم كاروباري نوبيدا امد حصارها دقضات د صددرد اكابر و معارف شهربر ما ظان علاء الدين المعر كاد ساخت و درادين وشحنكان پيل با پيلان و كوتوالان با كليد امد رهمان جا نزول فرمود وبلدشاهي او مسلم گسته و همدرسيري

داراتي بس شكوف رجمعيت بي اندازة درون شهر در اسد د بر اختكة

(rfv) 1

سلطان علا الدين إز بي أذداؤه جمع شده بدد دبر خائي هم امدر كيك امل وا دار إلطاطات عشت و ازائه در خزانة دهلي درديت خانه جلوس قرمود والزانجا دركرشك لعل نريز

ودردون شهرچندين جاهاي قبه ها شكرف بمتند وشراب وشريت مردمان در عيش وعشرت وشراف وذرق وتمتع مشغول غداه بانراع إر روزي ها شد و هميانها و كيسه ها پر تماه و چيتل گشته

ومطرب و مسخرة را رواج ها پيدا شدة بود سلطان علاد الديري او دامرا دمعارف واكابر يكديكر را مهمان ميطلييدند وشراب شاهد و تنهي سبيل كردند و در هرخامه مجاسي مي الامتند وملبك

ساخت دازدرای مصلحت ملای ملول دامراد جلای را که بدد وأز بسياري العام واكرأم حلق را هوا خواه ملك و درات غرن حشم دخدم دپیدل داسی بسیار بعیش دکاسراني مشغول شد مستي جوائي دمستى داست ومستي كلجواى بي الداؤد وشتي

وغطابت برسيد اجل وشينج الاسلام وغطيب قدبم متمزر پانوادا حلک را قضاي معالك داد و حيده اجلي و شيخ الاسلامي قران دأرا اود درايت فرصود و فاضي ضدار جهان صدر الدين عارف

كشيد زيمي مختص دركاء شدر دويم را برداخت ديول اشا حوالت مرقم و ابزاگ و بزاگر فکمد و انواع مضائل نظیر خوم اندائینه مر " اعزالدني بسراك عمدة الملك را كه درراني د عنر و شناغت رمملك اعز الدين تفويض كرد و حملك حميد الدين و مملك داشت رديول انشا ساعمدة العلك قديم پدر ممك امير الدين

اراستكي در عهد ديكر كسي را مشاهده نشدة است و برملك علائي در سراي سلطان علاء الدين جذان اراسته كشت كه انتهان ملک هرومارنایس باریک گشت و از خانان د ملول جاای د ظفر خان عرض مماك شد.ملك اباچي جلاي اخوربك شد و كوتوال شد رملك فخر الدين كونتي دادبكي مضرف يانت فرمود و نصرت خان اگرچه نايب ملک بود در سال ادل جارس

ملك حونا قديم زيابت وكيلدري يانيت و صويد الملك بدر مواف علاء العلك عم صواف در شال اول جاوس كرة و اودة مقرر داشتند و

برانيكان و ديمناسان و كار دانان و كار گذاران مفوض گشته و دهاي د را زیابت و خواجگی برن دادس و اشغال خطیر و انطاعات بزگ

خلق را اشتغالها عي تازه فرهود دخاق جنان فروفته إركشت كه نام تيم خواران و انعاميان مسلم ومقررشه بر انچه بود بسيارى بيفزرد و براهل وقف و زميديا بر مفروزيان وادرارات و انعامات برادرار تماسي بلاد ومماك كلستاني و بوستاني شد وإملك وارتان

از ذرق گرفتن مردمان را پدراي هييكاري سانده بود هم دران سال فعل سلطان علاء الدين وكفران نعمت اد بر زبان كسي نميرنت د

خاتی را عیش د عشرني ردى نموده که من انجان تنعم و تانبذها در موجب سالينه وششماهم ادمام نقل رسيمه و دران سال خواص دعوام جاوس علاي حشم قديم و حديد علاي بسيار شدة بود هرهمه را

والف فزأ مندار بعده ال سياما الله والمعلس بين ونع وده مت سكا ندارند هم دران رهاء كه سلطان علاء الدين برنختكاء دهاي متمكن هيج عهدي وعصري ياد ندارم و الله كه إز ما برتراند ايشان هم باد

برايعيان بردس براه في المناح منده و البال بالماي والعليم ومهد و بيشه ستيدند و شيخ را جزابر كردند و با مليك و اصراب كه ملنسك ضوامه واشوفوا إرامين واليعاء إدرينه والماعي خيث الملسا ال درون برانع خاد وظفرخان امدتد ديسران سلطان جال الدين عيخ وكوثوال وملذانيان أزيسرك جال الدين بركشتند وبعضى امرا ایشان در ملتان رفتنه و ملتان را محصر کردنه ویکه و ۱۰۰ مصر داشتنه وظفر على وإبا حلوك دامرا دسي چهل هزار حوار در ميدان نامز ذكرد .

وظفر خان إسران سلطان جلال الدين راكه هردو ملحب چتر بودنه علاد الدين را مسام ومطايع كشت ومذارع رشريك ملك مدامد رانخ فال بالي منابر خواندند و در اطراف فرشادند و ملک مندرستان سلطان فالتلاء ددردهلي تبدها بستنه رطيل شاديانه إدانه ولتحلاء كالتابة داشبت كرد دمتصل سراچة چود نرده ادره دارملتال فتحنامه در دهاي

داماد او د اصعد چپ ناد سا امير صاجب را ميل کشيدند و دومهاي در الذاء والا برائخ خان رسيك هر دد يسوان سلطان جال الدين و الغو بجادب دهای مراجعت کر ند ر صرخیان از دهلی نامزد شد د وْ مُلْكِ و امراب أيشان را بدست أوردة مظفرو مذعور أو مللك

يجلك بالم يسهد عامما والثيا لعاليه عالية خلام لتسفيز را در حصار هانسي موتوف کود و پسران ارکلیخان را به تمامي وهرچه أرايشان بود نصرت خال بمتد ويسرسلطان جلال الدين ایشان را جدا کردند وتعامي اسباب واموال و زريده وغلام و كديرك

راپوشده رخلک علاء أملک عم صواف با ممایک و اصوا و یک پیول اورد ر در خالهٔ خود مرتوف داشت و دوم سأل جاوس نصوت خان

ادشدند وهم ازين سال دست در املاف و اسباب ملوک و آمراء الاصراء قديم كوتوالي دهلي دادن و جمله بذديان تازك تسليم ناملك علاء العلاق واكه درغايت فريه و معطل شده از معلول ملك و خزانه که سلطان علاد الدين در كود برد گذاشته بود طلب شد رامه (-01)

خزانه مي ادرد د تنبع د تفحص كانشته د حال در پيش گرفته بود عزارها حاصل مبكرد وأزهر دجهي كه أو را دست ميداد مالها در جالي إدند ونصرت خان در تحصيل امول مبالغت مينودو

وهم دارون سال که شهور سلة ست و تسعين و ستمائة بود که تشويش

مهم مغل شدند و اشكر اسلام را در حدود جالندهر با ملاعين مقائله و الغيضان و ظفرضان باصراء علائي و جلاي و الشكرهاي بسيار نامزه مغل شدة و بعضى مغل ازاب سندة بكنشت و در ولايت در امد

سطان جال الدين سكة ملك على مستحكم شدة بهدد إذ نتج مغل شد د سرها در دهای رسید د از ننج منتان د بدست امد پسوان و محاربه شد رعلم اسلام مظفر کشت و مغل بسيار کشته و اسير

جلامي كدوكي نعمقان خود را بشت دادة بودند وبر سلطان علاء الدين اختذ واستقامتي درماك علائي بيدا امد وجملة مهرك خواندند وطبابا زدند وقبه ها بستند و شاديها كردند وجشي ها مستحم ترشك وقوت وشركت اوبرمزيد كشت و در شهر فتحاامه

سالها كد از سلطان علاد الدين يافقه بودند با خان مان و ملك راسباب كردند و بعضى را جيل درچشم كشيدند و بعضى را بكشتندراك اشكر هر همه را بكرنتذ و بعضي را در حصارها انداختند وبده بدرسته وزرها بدرها ستذه و شغابا واقطاعها يانته در شهرودو

ابشان بمئیند و خاطه بی ایشان (اسلمامی کردند و دیهای ایشان را ایشان بمئیند و طبع چدوی چس ازاندان ایشان ناداشتند و حش ا و خین ایشان را در اهتمام امرابی علای کردند و خیل خاطه ی ایشان ایشان را ایر انداختند و ارجمله چلان ماک و امرابی جلای مه کس ز بر انداختند و ارجمله چلان ماک و امرابی جلای مه کس ز سلمان علاد ادین خلاص یا نتید و تا اخرجه بی بیدی ایشان از آیشی سلمان علاد ادین خلاص اینید بی اخی دوم آمین بازیان از شخط این در ایشان از ایشان از شخطه این در ایشان بازی در میک ایر دسوی ملک قطب الدین جلوی دوم آمین ایشان در ایشان مید این می کس از بیدار دسویم ملک آمیر جمایی شخصی بدار تدر شار کن بازی می کس از سلمان جلال الدین دیسرال از مشتند و از سلمان عدد اندین ماکی میشان جلال الدین دیسرا از مشتند دیگر امرابی جلالی زازینی

استدندار هر مه کس سلامت ماددند و دیگر (مراب جالی را از بدخ و بان بر انداز فتاند د درین سال قصرت خان از مصادرة د مطالبه بات کردر مال حاصل کرد د در خزانه رسانیند د در ارایل سال سوم جارس عائی التحال و نصرتحال با امرا د مراشکرار د حشم اصیار

اشار اسلام امذا، دشام چروایت کجرات از غذیدست ساختذا، دشمی را که بعد منع سلطان محمود د شاستان منات برهد بخال سرمینانیه بام کوده مودند رحمبود عفدوان شده از آن جا بشیدون در درهای درستادند را ادا در دهلی مید خشاق گردانیدند و نصرتحان بور نیلیات

وست د از خواجگان کهایست که در عایست، عمال دار شده دردند بجواهد د نظایس بسیار بستند و کابید هوار دیداری را که ملک نایس

ارال خساطان عالم الماين اشقة جمال او كشته نصرت خال اروا

(۱۹۵۲)

ال خواجه ال بزور بستما و بر سلطان علاد بادين اورد د با به ب د الخواجه ال بزور بستما و بر سلطان علاد بادين اورد د با به ب د المرات خوات المرات خوات المرات بسيال مراجعت كردند و لا هنگم مراجعت خالق اشكر ال در طلب خدم غلابم و تذبع و در هنگم مراجعت خالق اشكر ال در طلب خدم غلابم و تذبع و المرات و بوجه كشيد ند و بهايت طلبي را كار تفحص غثايم در شدت و احت و جوجه كشيد ند و بهايت طلبي را كار فردند و بدائم و بدا

بتمامي از خلق باز میخوامتند و بانراع ایذا هیکردان و خلنی اشکر از ایذاری بسیار و تتبع بیشمار به تنگ امد دران اشکر امرای نو مسلمان و سوار نو مسلمانان بسیار بودند هر همه یکدل شدند و د مه هزار سوار جمع شدند و باغال کردند دماک اعز الدبن بوادر

نصرت خان را که اهیر حاجب ان خان دود نکشترند دو خا کردند د در بارگاه ان خان در امدند و ان خان اهری سرچه بیرن اهد و ادر بارگاه ان خون در امرنا در بارگاه نصرت خان انداخث د خواهر زاده

سلطان علاء الدين در زير بارگاه الغ خان خفته بود باخاليان گمان ' بردند مكر انخفان است اورا بگمان الخفان بكشتند و در تمامي

اشكر كه شنيده غاست و زوديك شد كه خيل ها غارت شود چون دوات علائي رو با زدياد داشت چذان شنيده زد و تر نو انشسف دوات علائي را زدياده داشت باركاه نصرت خان گرد امدنده و امرای و سوار و پياده اشكر پيش باركاه نصرت خان گرد امدنده و امرای نو مسلمان و سوار نو مسلمانان تفرقه شدنده و انانكه از ایشان مابهٔ

نو مسلمان و سوار نو مسلمانان تفرقه شدند و انانكه از ایشان مابهٔ نسان و واسطهٔ نتنه شده بودند بگرختاند و در ریان و متمردان ونتند نسان و ریای و متمنی بنایم ترک اوردند و الخضان و نصرت خان با مال و در اشکر تبیع غذایم ترک اوردند و الخضان و نصرت خان با مال و در ایشهر تبیع غذایم که از نهب گجرات بدست اعده بود در

إلدالى ميكونت مياشته يؤسه بؤسجيا سيويه حاشيباس معالي الدمعال ليكو الملاديين يعتقد والإيور حفار حرجه إيماني حدارته والمناب والحج والإحضار حيات عبدي وحياو باشاد دى الكه ميري وميسيشي وخيد مي كوي عيد سينة و المسركة والأما عردتني وأنبح و فيو الجبار حستري وا فالرخل بالمشهر بيدار فرحيت يت وحدر حيث ز فامزو بلد سيومنان وأصلى ويوكو أو وحقل شير كوركونته بيؤس والمستجدية المعرفتين فالمنج عشع يتبعة حتايين يوسيرسن مي شدند ولوؤ درجية شتيق مي آشد وحسي مارك بابعث ١ الإدارييين عمد نست شكى يرشير ين متيب يرسيني جام المعطي والحري ومتنجي فكون تن كالأوكن وعيية بجب ببتراء المنتقيمة بالمشن فيكتاه يبريع تتنييء لي بالمليا بالمله ميلود بانتامك محدودة وتريينية كراحتج تنتساد جيتو يستاره والمراجعة والمتراجعة المراجعة والمراجعة المراجعة المراجعة المراجعة المراجعة المراجعة المراجعة میشند کر تا ما سنه تسسیسه نی بگرفیمه میپزی میخشان یا لیمنانی میسید. میشند يعاسن ياليون ميون كي تنصيع الميان ميد عليه الميون المالا مجوار والحبر كزيمت وجوم المد المؤملة والمرد لل لي المناه المناع المنابع المنابع المنابع المنابع المنابع المابع المابع المابع المابع المابع المابع المابع المابع المابع land the Control of t جامرون والموافد والإكامة وسيري كوشرو للكور الدوية カログ しゅうかった イント・カー・チャー・ニュール رهاي المسك در نجامتين أسهر سي المسك كرن للي المالي

ردر ادردند و حصار کهنه عمارت نشدة بود و مردمان انجنان تشویش بزاك درى بعود خاق دهبات حوالى را بذماسي در حماردهاي المب المي كردند و غليمت نعي عل خداد در دهاي تسويشي بس لشكري هم جون مور وملح و اذكه قصد دهلي كردة بودند دايت هارا نميكروند رحصارها را زحمت نميدادند و إزامهن ان ملعونان كه با قصد دهاي درسر انتاده بود دلايت هاي سمت در امد رانهب ومنزل بمنزل در حواي دهاي در امد و دران سال مغل را چو کرد و از صادرا النهر ساخته و مستحد حرب بزرك از اب سنده باذيه مذكور فتلخ خواجة پسر ذول العين با بست تمن مغل قصد هذير دادن و ميل كشيدن ادرا از پيش خويش دنج كند در اخر ويالان و خلمتي ازان جادر سلطان علاء الدين (ران سازد ورا بذوعي) دهد و طرف اكه نودي فرستد تا إقليم اكه نوزى بايدن و همانجا و يكي ميخواست كه با او مباشرت نمايد ويا الكه او را چذد هزا که غیرتی بس بی اندازه داشت در اندیشه کار اد بود د از در اقطاع سامانه داشت و ازبسکه او ناصور شهه دود سلطان علا که برسر اد بیفشه اد نهایه بود عدادت د عذاد انتاد دران برادر سلمان علاء الدين را با ظفر خان از نهايت شيري ر اد ك رستم ديكر در هذدرستان بيدا اصلة بول جسم زدن كرفت دانها متدي كشت سلطان علاء الدين ازبيداكي و مفدري وطوق د زانجير کرده در دهاي نوستاه د ازس فتح رعب ظا ادرا با جملة مغلان د زن و نجه ايشان بدست ادرد و هرهه بكذرد با ان هم ظفر خاك بر زخم تبرد تيخ ننج كرد و ملد (404)

راهما در جوب هاي هسارك كه ملك اينك دار باختل إست - الهزام د شست چنداد خطرى نينود راميدا باز كش منتطع تكرفه و مواهمي أن درخاطر نعيكذو و اكرجه در حوض ها سيوان لشكر إل إذ درسامت كاراز دست فيرؤد دمنت وتتي كه اميد بازكشن ال جدنه الحرى معدود يك بله كران ميشود ويله ذوبم سبك ميكرود و ٠٠ (وعابامي ملوك اقليم بوشته اند كه جفك بله تراور راماند از غلبه رغالق د رعايا مملكت ارست وقدر إلوسع د الأمكار مدنع وميت كوده موفودلل و إن سحاوة هم سوال كن شطر ملك و دولت بادشاء وامامة يمساءت چه شود وفتني جاس كه رود احتدار د اجتناب كلي جهالباني كرده ادد از جنگ هاي بزيك كه شوان دانست كه در كفح كه بادشاهال قديم درزاري ما تقدم كه در عالم جهانداري د . و ملك علا العلك درسيرى دواع أمنه دور محاس خلوت بأسلطان أخراين را بدر سپرده بهد دير قصد حرف دركسه إلى شهر ديرون امده عد الدين بود كروايي دارالعك دهلي داشت وسلطال شهرو حوا والطلم والزاريولي والمفتخر إا فل سللما بالد فيلام سفايمه ود روامرآء وحشه وآآؤ هرجهارجاسب دردهلي طلب شد ددران آيام ازشهر بديون امد وسرايرده سلطاني درسيري أصلب كردند وملوك درماندگې پيش احد رسلطان علاد الدين با كوكبه و دبدبه بسيار · عهر كراوي كرنت و راه هاي كارواييان و سيداكران بسته شد و شلق را ولاأرها ومسجدها مردم أمين كنجيدتك كرجمله أسياس دردوون سيرك بارمي أدود ددرشهر جنكاك جعميت أشدة كه در كوجه ها ينه کهي ديده و نه بوتني څنيوبه بېردننه و حاله و فزاک اهل شهر را (col). / /

چه مرشود و کارکجا میرسد و اگر از محاربه چاره نخواهد ماند فرود ادل د چذا ززاز محاربة مغلال كه همچو مور د ملخ راخته اند در امد مذل که حکم یاف لک سوار دارد در پیش اندازد و با اشکره اختيار مياندن خداوند عام ميتواند كه كوهمان شتري رااز براء دنع كردة أند بادشاة عامد وقاصد بي هيرج أذديشه و التفائي ج راع صواب دنع كبردة پس اير چنين ميلكي كه بادشاهاد نتوانسته ا بادشاهان اندیشه بسیار کرده اند و تا بتوانسته اند بحبل متیر (had)

داراند فرده سوار از خود جدا ندي كذند بي علف چذد كه توانند را كرد ادرده در حصارها خزيدة ايي چنين اشكري كران كه ايشان ميذوان كرد رايشان جون در غنيمت دست نديزنند دخاتى خوذ

خداران عالم چانه منزل برسيل يُعاتب بيشتر نهضت نرماينه تنك ايند د باز كردند د به غنيمت مشغول عوند درك محل كه اكر بتعقيق درياب در امد وشد رسوان بكذرد نيكو باشد وباشد كه ابشار . بود ر چاوند تواند ماند د اگر چند روز که مزاج د قصد زید ایشان

دندكان بر تراست و بنده را از براي دنع در امده مغل چند انديشه ك در خاطر خدارند عالم كذشته دراي اعلى بادشاء از هده رايهاي انه در خاطر بذره كذشت عرض داشتم مواب و ملاح همان است عرفداشت کرده ام د از پیش مرحمت یانته دردن مه بزرگ هم که من بانده دریم ام د پیوستم انچه در خاطر بنده در کارها میکنش چارنه باشد د بعد تقرر عرض داشت مذكور علاء الملك عرفداشت

وهمچندن بادشاهي دهلي كرون و چنامنه تو پنده ميدهي كه پس و تو مثلي زده اند و گفته كه إشتر دزويدي و كرز رضي راست سايد مري د بادشاه تدام سخن راست و درست بشنو که پيش از من درميي وارت ملك د فالمائي ميماني الرمن كه دلي نست د ر گف ایم ب معلقه المعلم عد تر معل المعلم معلم معلم معلم المعلم المعلم المعلم المعلم المعلم المعلم المعلم المعلم عرا وعلماها دعة وجه حدى وجع فاباد صلحاء عادينه شاه المداريع راجل کا مدينه ملاه والا مع المفي خد اله و الميارا منافع وال كوتوالي دالده إيم والاحتى أو وزارت أحست و اين زمال يجبهت الكه مما إلى يوهما ييش مِا واي زنى كرده است وها پسيب موبهي أرزاً داير إلاة است رما را بنده محلص دهرا خراه است راز ايام ملكي با ایشال در مجمع گفت نه شد میدانید نه علا الملک راپر د آمری نومود و خلال دملوك كيار را پيش طلبيند رصحفهر كرد ږ بملك علاد المباكب والمستماع كرد در عدد الملك رهوا خواعي ال ر سلطان علاد الدين چون عرضداشت حال خوارى وهوا خواهي ازان تعص مشم دیملي چدان شود كه جنگ مذلى را حشم ما بارار طلبدر كه اكر ابي بلر مغل بتمنيير صراب اوارة باز كردد و بعد أوان تتبع و دوم حداع دباز کشت د کدین زدن د مکرهای مغل را نبیدانند " هنديان عيلنون وكهيما إي الميدش المانيع للمناه اسب. لشكرما بيشكري حشم هللاستان احس كه عدر ليشأن در محاربه امده ادن رما هم دادة خذا أشكر بسيار و معتدد داريم ناما خواهم وساسد ددون كرت كه ملاعين مفكور با المهنين حير تحيي

سيري در محراي كياي ونتني ام وانجا با تنلخ خواجه واشكر او معان ص متمولاك و صرتابان مرا فرمل بولاري كنند هرچه ايد من فردا از . د اهل مملکت من مرا بكدام حساب كيرندو إذكدام جلات وشجاءت که تو میکوئي صي اين ردى بكه نمايم د درد حرم خود چكونه روم بنشيذم د ايشان را براي د تدبير دنج كنم د اگر هن هم چنين كنم نا سردى كنم و كوهان شتري پيش گيرم و همچو بط و صرغ بر بيفه در زیر پای منارهٔ دهلی امده توجه میکوی درین محل می سمتی د که دو هزار کروه از زمین خود مایده باشند و برقصد محاربه من بخذذنه وبر ناصردي ما حمل كنند خاصة دشملاني و مخالفاني ميزني صردمان عهد ما و انامكة بعد ما بيدا خواهند شد بر رش ما بدل مدمد و فسفسه نا مرادان دفع كنم اكر همچنين بخويم كه تو راي احتراز كودن هركز ميدسر نشول و داجب نكذل كه صحارته مغل را بشت کوهان شترې خزېه و هغلان را بزيان د انستن د از جنګ (ABY)

از ميان من د اد هركه يمظفر د منصور كردد تو كليد هاي دروازه ها کوتوالي شهر ترا داده ام و حرصها و خزونهها و تماسي شهر بتوسپرده كرا خواهد بخشيد و نصرت كرا رد خواهد نمود اي علاد الملك خواهم کرد تا رقت محاربه و مقاتله از میان من داد خداي ظفر

در انشاه کردن در جانبها بهر کف دست نهادن د بزخم تیخ د تیروگرز د چون دشمن با چذدان اشکر در با در امد مر را جز در اری دنع محاربة را وتدي حجال و مساغ باشد كه دشمن كيرا كير نوسد با چندين عقل و گياست اين قدر هم نميداني كه راي د تدبير د خزانه ها ببوسي د پیش اد نځي د بنده فرصاق بردار او شوي د تو « منتشدای اوم سس زدرال بدادن بازداعت د غرد ديرك عهردر حيرت شدند ر بوداع كرد د بازكست د در شهر در امد و جمله دردازه ها مندانيد دراربختار كارين واسيشه ديئه سيي شيد كرد وعقد الملك دستبوس واز سر جان خود بر خاستي و تيفيها برهنه كرون ر با خصمان که مقل را درگوشه می بالید بهاد ر جز خونوبری و خون و لخشور پيوسته رايي ترا مين ميارك گرنته ام فاما اين حالتي پيش امده احت كذشته است مرفداشت كرده ام سلطان كفت، كه تر حلال خرارى مناب الحاضر به مجا حسمة مده م إليانة أنناء وحد مع حسداء هراینه در دل تو ازبنها کدرد که پیش من گفتی علا الملک مربی الديشه هاي ترا خواهم شئيد تر مردي نويمنده و نويسنده زاده كود ام دوى كه ما التي حرسارخ الم دحق الي حوب كذاره المين أنبود ر انته ميگوي كه از براي دنج در إمد مذل انديشه ها وميداك خواريزي كه الرينديار جوي هاي خوك والدخراهد شد برچهار كزجامه خانة بليچيده و پاكيزة توان گفت در محمراء نبيرد است ر تو حکایت شائه میگوی بیزازار راست نمې اهده و کلماتیکه دمار ازنياد دشمن برادرد ديكر بالنيشة دراى د دري نماسة (hod)

زکر محاربه علاءالدین با تناخ خواجه ومنهزم شدن مغل وشهنید شدن ظفر خان وامراي دیکر

شاطال علد الدين ال الفكر العالم إلى سيرى دركيا يي التعالى الدين كلا ما يمن في في في العالى منار القار التعالى المنار الم

از مغل سي الداخة دران معرض فنانخ بخراجه در " شهه أو تيرها از تركش بيش خود برنخت بهر تيري سوا ازاسب خطا کنود ان مقدر عهد دهف شکن روز گار پیر حالتي كه حلقه كروه بودند و زخم. چونه تير مي كردند ظفر خ واشكر منال فرهر چهار جائب برطريق حلقه در اصدند ددر چذ و دنبال اد نوجي ديگر بمدد نمي امد از بس غافر خان دراه وطرفي ديد كه ظفر نحان اشكر مغل را تعاقب كرده پيشٽر زمة بر وتذبد هيج سواري يارى دهى ظفر خان را مشاهدة ندوند ملعون با تمن خود بر طريق بوروجي كمين أرده بود مغلان بر درختان عدارت داشت از جا نجنبيد و بعده ظفر خان بيشتر نوخت و طرعي امرای کبار دهشم بسیار درنوج اد بودند از جه سه انکه با ظفر خان ، كه لكم از پاردم نوي شناختند و الغيان كه سر فوج ميسوة بود ز ایشان کرد د مغلان را حجال باز گشتن نبود و نیان در هزید سے شدند کرده صي دوانيد و سرهاي ايشان حي درول تاه ژده کرون تعانب إمانه بود ارتعاقب مغل باز نكشت و بزخم تدبغ اشكر مغل را پيش در تعاقب ایشان در نشست و ظفر نحان که رستم وقت و گرد در اميختند مغلان تاب نياوردند بشكستند ومنهنم شدند واشكراسلم بلونه تيغيا إلى بكشيونك و براشكر مغلى حمله كردند و با الشيره فل ارستاده شدند وظفر خان که سرفوج میمنه بود بامراي که در فوج ادر بإر اوردة هر دو اشكر صفها اراست و در مقابل يكدكر منتظر مقاتله. يمدكر در قصل حرب «شاهدة نشدة بود و خلقى را تعجب وحيرت و ازانكه در هيج عصري وعهدى اين چنين دو اشكر گران در مقابل

دل ادبكفايت مي أنجاميد دور غوائي نخود كلجهاي مواوال ميدبد على بستند ديناديها ميكردند ومصلح مليويد برحسب مراد ميرسينه ر در هر ساي دوگل سه كال پسر توله مي شد دور در مهمي د ازامه بسي مهمات ملكي أد تو برتو امد د از هرطوب لتحنامها رادس ومجلسها ملختن و جشه ها سلختن کاری دیگر نبوده است فرسه سال جلوس سلطان علاد الدين وا جزعيش وعشوت وكام دل بدنامي الجيان سريازي بيبيلي دنع شد نتحي بزرگ شهرد ر الركيلي بالركشت وهزيمت مغل وشهيد شدن ظفرشان كدبي بزرك برقصد محارته در حوالي دهلي نيامد و هلطان علد الدين را ديدى كه اب مخدوري و بعد ال هينج ونتي ال چئال اشكرى بمانه اگر (دراب ایشان اب نخبردی گفتندی مکرظفر خان در هيد منزلي رقفه نكردند وهواس صماء ظفر خان سابها دردار ايشان بسلكان كروة منزل مي كردند و قابعمر حد ولايت غرك برميدند كردند و در مساست سي كروة از دهلي وتند و فرود امدند والانجا مغابه متنعش كشت د اخرشب ازيرش كاد خريش مراجعت كراناند وال صملة ظفر ضائي هراسي بس شكرف در اسيئة على را زخمها كردند ر بيلبانان را بكشتند و مغل دران رز جيله شب شهييد كروند امراي نوج ارحمه شهيد شدند و پيدان فوج ظفرخان الرعيار جاسيه اد در امدند د اد را عيد كردند د بعد ازانه اد را مندن ار النفات ندرد رمغل ديد كه ار زنده بهست نخراهد امد ازين خواهد كرد كه بادشاء دهاي كرده است و ظفرخان كولا لا بر من بيا تا ترا بر پدر غود بوم پدار من ترا بزك تر

(444)

سي كرد و پيلان بصدار در پيل خانه مشاهده سي كرد د بر هفناد هزار هر دوار تماشاي جواهر و مراويد كه صندوتها وطبلها بر داشت

اسپ در پایگاه شهر و اطراف نظر دل اوسي انتاد و دو سه اتالیم

در خاطر اد نسي كذشت از مستي عاي متذوع مذكر مست شد د بربسته نرمان خود مي يانت هيچ مخالف ملك و شريك ملك

هزار همچو اد بول برسر ادبين که کرل و چيزهاي در خاطر او افتاده يعوا هاي بزك وإثمنًا هاي شكوف كه نه اندازة اد رنه اندازة مد

سائلا ، ساله به ما د جه ایدسه ، سلفذ، سنامع سیلف كمعرضاطرهيج بالمشاهي نيقذاره بولد وازنهايت مستي وبيخبرى

كرنس گرفت و هوسهاي نا شدني در خاطر او ميلنشت و اد مردي مشياطا سالح و الذهب المرادي المرادي المرادي المالي والدال المالي المرادي المرا

سيت كير دردل تسازتى شام داشت وهر چلد دنيا بيشتر ونامه نبشتن و خوانهن ندانستي و در مزاج بدخو د در طبيعت بېود كه از علم غير نداشت د با علما هم نشست و غاست نكرده بود .

بیشتره پیموند و مدهوش آنه می و مقصود از ایراد ردمي نمود و مقصودها بيشتر در كنار مي افتاد ددرك توانق

مقدمه مذكور انست كه ملطان علاء الدين درايام ان مد هوشيها

در برامد هردومهم با حريفان وجليسان مشورت كردي د إز ملوك و بينيري ها در مجام خود گفتي مرا در مؤم بيش امده و

شيا سركيشي شهرك المال ال دومهم كه در براهدان بحث كردي ان است كه گفتي كه خداينعار . حريف پرسيدى كه چكونه كنم كه اين دد مهم ص برآيد يكي ازا

معتمدان ملك خود حواهم يهرد ومي دنبال اقليم ديكر خواهمكردت شراب خورد الحد زدى كه هر اقليم را كه خواهم كرفت به يدي ال را در خطبه د سکه میکندر نازی گیتوایید و می دریسایید د در عین د الراميل الله چفله مهم برحسب خواست اد در امده بود خود رسكندر دنبال جهار كيدى شوم درج مسكون وادو تصرف خود دراوم كرك املة است من ميخواهم كه دهلي را بيكي بسهالم و خول همچو خوله حافداله وا اعلم كردي كه برمي مال و بيل و حشم بي الد زه باشم بعد الكه ونشة و مولة بأشيم حاتى أن والا به حيود و أز مهم دويم بيدا بايد ارونا نام من دامن قيامت كيود و هرچه ما بيدا ارود مجلس مشارت كرلى والر حاضران بهرسيدي كه چگرنه چيزها مجلس شراب داختي د در پيدا اوردن ديان ومذهب علاحده دا ملي أميازي والمخدري ر بي بالي "خو مذاور كشادة ر مي النفات در بالحي ماداء است بالي مادن و إز حر مسلي وجوادي وجهل واي هسينال كه دام پيغامبور و دام يادار پيغامبور در ميان خاتق تا قياست كيود كه من ييدا أزم د ازل دين دمنه من عام من دنام كادار من ديكربيدا كنهر دبرشم تبغ مس رتيع ياران مير همة خلق أل راء دررش شده است اگر من انحواهم از قوت اين شجهار يار ديني و مذهبي نصرفخان چهار دالبسان داز دولت من ايشار رآقوت ذشوكت بادشاهان هم عدايتعالى چهار دارداده است يكى الع خار دويم ظفر خال سيويم داسست ومسلم كولاييد غيد وا الماست وملت اد تحوز كرد موا والماسع فالماء وماد يدونين بعداية السالم وهركم خود را مسامان شريست ردين بيدا كرك رنام بيضامهر ازبيدا أدرك دين وشرد

در مجلس میگوند د حافران مجلس بر سخن سلطان مدن میزاند ازد پرسيد علاء الملك از ديكران هم شنيده بود كه سلطان كامات مذكور حربف شراب او شدة سلطان علاء الدين تدبير دو مهم نا شداني خود رفتي و حريف شراب او شدي و در غرة بحكم معهده رفته بود از سبب غايد فرنهي خود در غرة هر مهي بسلام سلطان علاد الدين مسلماني چه باشد دچه شود وعم صو علاد الملك كوتوال دهاي جي راهي ادمي شصت د هفتاء هزار بكشد حال مسلمانان د كثيربر خلاف دين دردل اد القاكند داين صرد در تلقين كرون أن چه رسد بنست ادن بخدر انتاءه است که اگر شیطان واه دارشي ر گنجنهاي بسيار كه ديده حكما راكور كند تا بديده بيخبران وغافان بكفتندي كه اين صوه فرعون صفت است وعلمي وخبري ألهاره حدق او حمل كردندي و بعضي دانايان بترسيدندي وبا يكديكر در شهر مذال شده بول بعضي بزرگال شهر بخدله يدانهي و برجهل و است و حشونات مذكور كه از زبان اد در "جامس شواج بيرون مي امد ان محالیا عبد لا يدكن كه از دل و زبان بيخبر او بيرون مي ايد شدايي برونق صزاج درشت ارتقرير ميكردند و او در گمان مي انتاد كه مكر برسخنان ادانوين ميكفتنك ونظيرها ومثلهاي دارنغ وراستكردة دخوي زشت ادرا محافظت مني نمودند و از خوف بده مستي اد ر فاداني از سرفضول و حمق ميكويد وليكن بضروت مزاج درشت مادر زاد مست دارخبرشان است وهو دو سخن از مده وشي ميدانستند كه از دجوه مال د بنل د اسپ د حشم و خدم د جهل كيست كه بيش من خواهل ايستاد و سامعان مجلس با الله

راه مولس بد مستي د بد مولي اوست يوش اوست يوش او اسينوانند کفت و اور همه از زيان سلطان کلمات منكور شفيد و از د ندير طليده عد الملک جواب گمت که اکر شداوده عالى بفرماید که خراب از "جاس بر دارنده دجز چهار ملک و اکه درين چسس اند ديگربواناخارند مول دو پرداخت اين دد مهم شدادند عالى واى و تدبيري نوام ارده ا امستاخاره به ست باز کرده در بندگي تحت موم کام سلطان علادالدين امستاخاره بوست باز کرده در بندگي تحت موم کام سلطان علادالدين

ز بصرت خان والخال دران چسر دیگر برا لکداشند ر امرای دیگر را باز گردانده ملطان عاد الملک و گفت که انچه در پرداخت این در همهم من قرا تشیری و رازی در خاطر کدشته است اخشر این چهار یارمی پیش می بگرتا در پرداخت این مشغران شویم عاد الملک اران عفر شود تمهیئه کود و بعد ان گفت که خدادند عالم را شش دین و شریعت دمنهب اهلا و البته دیزان نطایت اور که این کار دین د شریعت دمنهبا اهلا و البته دیزان نطایت اور که این کار انبتا است به پیشگ چانشاهان دین و شریعت بهدی اسمای

تعلق دارد بواي و تدبير بشرى هرگر دين و شويدت بنا نشود و از گاه ادم تا امروز دين و شويت از ربينا و سرل پيزدا امده است. ميانداري و جهابيناني باد شاها به كرده اند و تا جها سوده و هست و شعراهد بود نبوت باد شاها به دوده ماه بعدي پيغيبر اي باد شاهي

کردة الد والإماس باندة درگاه ان است كه بعد ازس سخن بامي دين د شريست د مشدس و انچه خامه بييمامبر آست و به پيمامبر ما مهر شده است در مجلس شراج رخير شراج از زيال بادشاه بيرين نيايد و اگر ازين بابت كلمات كه يادشاهي خراهد كه رينيي و مشعيي

حسا العليني والع من المض موا إلوالف للامه ع سوامال ينيف إل عايف بكردند ويك مسلمان نزديك بادشاء نيايد واز هرطرف نتنه رسيع علىعدة بناكند دركوش خواص وعوام صرفع انتده هرهمة خلق إلى الماء:

كرك للوانست كه دين مغاي را واحكم مغلي درصيان خلق إشاله باكمه كد جالماين جوي هاي خون كه چنكيزخان از شهر هاي مسلمانان وان

مغل نشد و دين مغلي قبول نكره و صي بندة حلال خوادم و جال و بدشتر مغلان مسلمان شدند ودين محمدي قبول كروند هيج مسلماني

و نه خيال و تبع صرا يكي بر ودي زهين إذه بكفارند واگر ص چيزي بستم است كه الدو ملك بادشاه نتنه خيزد نه صواد إن و التيالي موا وال من د زال د بود من د حيات د زندگاني من بوجود بادشاه باز

كاسات كه از زبان خداونه عالم بيرون مي اود نتنه زايد كه برراي مد خون د برجان إن رفزانه و غيل و تبع خود نه بخشوده باشم والبي خلل در ملک بادشاه بدینم دان را کشاده کرده عرفه زدارم برجان

د در بسم حجالس از بندگی بادشاء سخدان مبدر شنیده اند د بزرچه برنرو نه نشيند و انبا كه دعوي بندكي و اخلاص بادشاء ميكنده

نداشين عد كامااء الدين إلى الماء الدين الماعة والماء الدين الماء المده والماء الماء حدق زده د افرين گفته مداهنت كروم اند ر حتى نمك بارشاء نكاء

غرش امد ومنتظرمي بوده اند كه از زبان سلطان دركلمان منكور تفكر على إلى جوار فار سلطاك علاء الدين إل كلمات علاء الماك بدل جاك

در باب تو ميفرهائيم سبب هدين است كه ترا حال خوار ميدانيد علاء إلماك واكفت دة ما تراصحهم خود كرد انيده ايم د جدين صوصة كه علاد الملك كفت جه بيرون خواهد امد و بعد ساءتي سلطان

و همچو ارسطاطایس دندري کې يابند که خواص و عولم اهل دور ديكر به كردندي در مضور زغيبت ازان قول دازان عهد نكان شنندي اكراضر وصاصوران افليمي ولاياري قواي وعهدي با سكند وبالشاهي دردغ و تعميه و شكستن عهد وبيقواي دراق اعصارها كمتر بودى د بگذشتني بول قوليکه کروندي ژاپي د راسنې بودندی و غدا د هما د درزگار سم و رشوسي و طريقي و عالمتي بولا است که اگر قرنها ماندر عهد مكندر رز گاري ديگر و عهدي ديگر بود د در مود ان

نعست و ثروت ایشان چذان معتقد و محکوم و مامور ارسطاطالیس. رصين با چندان كشرت خاق و درازي و فرانحي اقاليم ذ بسياري

سوزي در غيبت مكندراز خكم و اشارت اوسر نهيئيند و تعدو وعصيان نیابت او بیمدن و معونت حشم و خدم راضي و صعلقد باشند که باشد د برقول دقام د دين د ديانت او اعتماء كذنه د بزارت د

ر مفدوط یابد د در منت یک قرن باید در شططی بازدر دار الملك اقلم خود ايد اقايم دويم را ملاست و فوها بدلا نورزنه وجوده سكندر شي و دوسال از كار جهال گذري فارغ گرده و

جان دوران و ملک و اسباب خود معائنه نکند هرگز نومان برداره كامكاربرسر خود نه بيند و سوار ديياده انبوة تيخ ولبركشيدة إ که اصلا در ایشان عهدي د پيماني نيست که اگر بادشاهي قاهر در ملک قديم او زيايد بخلاف مردمان زمانه و عصر ما خامة هندر

دي المال المال المالي مراب كه نه در ارشاك قواي و عهدى و المالية اقاليم هذر است غيبت خداونه عالم خامة غيبتي كه ان بس نكذبه و خراج ندهند و مدعصيان و تعدو ورزند و اتاليم خداونه ع و هر گاداس دو مهم اعمي ديج تعود هلود ار امايي و عرصات هددوستال وحشم چيدانه ركرفانة و ديرك اسپله و دسيرار و مسلمد و مرتب است ار مراصمت هددرستال دداردد تعلى دسر اشكول كار ددده و ودادار حسموريا باعده بالمده عمار عمار عما العدم المعدد المريدة ما حشم سیارد سری دار دیو پالپورد سری در مکتار را سوادار سیار عرافة وممردان هدرمدد ويله كيران است و دداية سري درسامانة حدق ها والسلحة دسيار وكاء دحدوة ومراس داشال محديق و حصارهای آن سمت مکوترالان معتبر و مرص صمار ها و كارابيدن راء ملتال ار است معل است و ستر راء در امدر معل اراسحهم محسد ، متدود در رال کسی دکدود د دودم مهم که در دکتر است دمتر وار پالم تا ليطور و ديو پائيور همچين مطح و معماد مي پايد كدمام وأرحمت شرق تا اس ادر حود و حوالك تا عالور و ملنار با مردله است جنادكه ونتهدور وچتور و چدویوي و ممالوه و دهار و او حیل وكمي أرأل دو مهم مطعع و مرصل درد أرساحة ل تماميراقا بيم هدوستكل ملا تسعلاً لـ الما الله بيا عنول ييمه وعقه إلى الما المسام إماما ارال دامال مهمات ديكر شود علطال ١٤٠ الدرل پرهيد كه أل در مهم رمي ممايد كه بادشاء در مهم را ار حملة مهمات مقدم دارد مدد الداكم كعد مع مدة دريم بالشاة أم مرا محلحت عميدين ماست كدم داندة چه داشد و دام حهالكيرى مى چكودة برادد علاد مل خلال كيرى تكم د المايم هاي ديكر تكري وهم سك دهاي کمت چندن مال دیدل د اسپ که درنست می امده است اگر

در حصرت فرستند و بعد ارتقرو راي هاي مذكر علاد العلك خدمته. د عرصه داران مقرر دارند رشرط كنندكه ايشان هرسال بيل ومال واسپ در بندگي بادشاء اوند داقايم وه وعات را هم بدان رايان و اقليم داران نهب و تاراج كنند ويدل ومال واسب بس ريال درانكاد ها تكندو كا در اتليم هاي دوردست بروند و بستارند و اتاليم و عرصات هند را را با حشم مستعد ومرتب و اصراع مخاص دولت نام زد نرمایه درات نشسته جهائيري كند و در هر طرني بندكان مخاص وسعنده أمور بلاد ممالك بود و بعد استقاست ممالك خاص بادشاء براخت يدار فارغ مشغرا يرايد كداستفامت بادشاده وركز بواسطه المتارية دهلي كه مركز ملك إست مستقيم بايد بهذ و در أصور جبانباني خراست دل بكفايت أنجامه بادشاء را بخاطر جعع در دار الملك رشعة امراي بزك دنامور در سبت در امد مغل بعسب

د روز در شکارگستن دست ندارد د در صرکز ملک نه نشیدند و مستقیم ارشراب خوردنها باذراط د دايم از مجلسها وجشنبا ساختن دشب كرد وكفت انهاء بنده عرف داشت كرد ميسرنشود تا بادشاء دست

كارها ميدل ومعطل ماند دبر حسب راي صواب جهانياني هيئ جهانباني بيرواغت نرساند كه از شراب خورون انواط بادشة همة ندشود و بمشورت بندة شعاص راى زن امور جهازداري ومصاع

مشغول ومستغرق مي باشد وسب بادشاه در دلها منقش نشوه للش بال ما نا بال من علشمال على عديدً ويقيمته إلى لله ليال ومماكران بود ونقس بادشاه در تزازل باشد و شر كاء كه غواص وعوام كارى دست ندهد واز بسياري اغتغال شكار هم غدز ومكر غادران

وادغاه مطاوت لمست كاد عيات ما و غول و كه ما حواب وادعاء والحم خام در حر ويقلد وهما أو حوات رادشاه و المقامت حلك دبري طينق هوس شئز لمستبنة بنيد كرد تا طنعول حلك د غاذرك ورو قراع يوه وفول مينائه عنوه سووانه كوه وشكرة بابل بولين متعي المريسين المشاي يويه أن يبريه أن يام المياء أن يعرب الماعين 40 10 41 550 460 9 444 11 61 51 75 45 مين المرابعة والمنافع المعامل المنافع والمعلى عبرك والمعارضات المعادي والمعارض المعارض المعا

تركعتي ما همچنز سكردني ايم كه عدام عر دجل از ردل تو ديرون كا تسس المديم عداد واكدت كدائدينها يا مدي عدي است كع سارا إلله مكذاره وجول حاطاك عنه الدين رامي هاي عنه المساك ملك بنست ديكرى الله نه مايا و إلى و چه مايا و ندي كايا ر لله واستقاست مك بادشاء متعانى است واكرنموذ بالله منها ابي

روز عقر العلك الديشهاى مذكور ييش تخت تقرير كروسه كار بي اركال الميل، وأد و إلى هو چهار عمال كه لتحمير اليميل ال إدل وامداد تاميانه باست از ایم مني و ده هزار تلکه و در اسپ دمک دست ودر دیه الزُّنة أست و حلطان علا الملك ول جامع أر دوزي مورت شير و كمر

ولمنه دون أرمهم سيوستال تذركاه أملمة بون ومحاردة فتلغ خواجةملمون وتعسين ها كردند و ماجواي مدكور درال ألم بود كه طفر خبار لاأوادل شهر أسيد الرؤي و الأست وادديشة علا العاكيه إدرينها اكماده درستان ۱۰ اری ۱۵ مای مذکور در سع داددار دراد پیشه کاب د هرار ندنه و دونا کا رست شا لل نسب دور غامه علا الماک در نصر نخان رسيد د اد بدان مجررج کشت د بعد دو سه ادر نقل ميكرد د ازدرون حصار سنك مغربي روك ميدداشتند ناكاد ستكي نزديك حصار ونده بود و در بستن پاشيب و بر اوردن گرگي جهه را محصر كردند و در كرفتن حصار مشغول شدند و درزي نصر نخال الغيان شود والغيان ونصرتيان جهابن را بكرفئند و حصار التهنبور هدروستان درانتهنبور ادد و در گرفتن حصار رنتهنبور یاری ده مقطع كزلا بود فرمان داد تا باجمائه جشم كزاد حشم اقطاعات سمت را كه اقطاع بيانه داشت انجا نامزد كرد ونصرتهان را كه درانسار بهد أن قلمه را فرو گرفته ماذره بود همان را مقدم داشت و العجار نزديك دار الملك دهلي بود وهم همير ديو نبسة پتهورا راي دهلې هدون نشدة بود و اول سلطان علاء الدين كروس حصار رنتهدور كه ه 177)

کرد داین خبر به سلطان علاء الدین رسید سلطان علاء الدین با کوئیه بادشاهی ازشهر بیرون امد د جانب رنتینبور نهضب کرد .

حون سلطان علاد الدين از دهلي در عنم گرنتن حصار انتهنبور اوال

دنزد کردن اور زال پت و بلغاک کردن الغیان

ذكر روان شدن سلطان علاء الدين بجانب رنتهنبور

شد در الباب ازدا کرد چند (را آنجا وقفه فرصود رعر (را در شکر سوار مدیشد و زرگه میکشید (رزی بر حکم صعهود بشکار وقته بود بیکه شد ر شب نزدیکی دیه با ده سوار نزدل کرد همان جا ماند و در بارگاه

بلدة بوفر مهارك نام دوك محمل كه أن وو مسلمك تير ور حاطان وران يامال بدأك مجورج شد ايكان ثيرى كاري برتن ساطان نيامد و كيرها برأك مرزة رسيدنه و قد تير بر بازدي ملطاك رسيد و بازري ميكروند إل مراة درود امد و همان مراة وا سهر لار ساخت ر بيشكر . بود سلطان قبا و دکله در برداشت و دران حالت که ایشان تدر داران و يدند و چند چو به تيراك حكم الدازك برو بكشادند د ايام إحستان مذكر غير غيركناك بر -لطاك عدالدين درامدند رابويك ار حوارال نومصاحاك حكم انداز كه چاكر قديم او دودند اكنخاك باحواراك ر علاه الدين وا بكشه و برتخت اوبد نشينه وؤين الديشد خام بالواد نفر علاه الدين عم شود را بكشت و برئشت أو نشست من هم ملطان دائت ما سلطان بانماك مرد روم وظرن ادامه چنانچه سلطان شرند كه درين معرض الكتين مرادر زادة حلطال كه شفيل وكيل دري حاطان بردند حاطان منتظر نشعته بهد كه چون نركه تمام كاند حرار در محراي فيول أصدة بيل و برصورة فشصقه وجنك نقر الدمي صعديد كرد كار دارك دار و جمعيت -وار در نوكم كشيدن مشغول شدند ر حلطان ليامد وروا دوبم پيش او طاوع امتاب فريملي دارد كه گنزگ كشاند

بالمان بدان مجوزة (ميدانه و فد دير بر بازدي معاس رسيد و بازدي ماطان بدان مجوزي شد دايكي تجري كاري برني ماطان نيامد و بنده بود مارك نام دران مجال كه ان بو مسلمان تير بر ماطان رزن ميداشته غود را سهر ماطان ساغت و مه چهار تير در غود گردت و مجرزي شد و بندگان پاكت كه پس پشت ماطان ايشاددمي بسهرهاي غود ماطان را بيرشيدند چون اکتحان بان مرازن بر سر مساطان رسيد سواران خوستند كه از اسيل تورد بيندو سرطان ببودد

بلذاكي و نثفته و مكابرة كه كروه إيوانه نقواستكنه كه او اسيان نهورايناه ۱۹۰۵

ديدند كه بايكان تيغيد كشيده إلد مستحفر در الناد عد بالتيان

شورى دشغبى لا انتال دؤير وزبر شدن كرفت وييال واعسارى الداختنه است د بكدام زهرة برتخت علاي نشسته است د بار داده د دراشار انتاء كد اكر سلطان را نكشته است چكونه سوار در بارگاء در امده سرارا ببازاك بلند كفت كه من سلطان را كشتم و صرومان را هم كمان ملطاني در زنت و در تخت سلطان علاء الدين نشست و اهل در کشت و هرچه تعجیل تر در محرا تاپت امد رسواران در بارگاه ونور حماتت تحجيل كرد هم بكفته پايكان كفايت نمود رباز سرسلطان را ازتن جدا گرداننه بعد ان دنبال كارديكر كيرنداز برسر سلطان رسيدة بودند نترانست كه باغاك غود را پخته كاند و المال و المامي نامانية له المعالمة الله المالي علم الله الله المالية ا سلطان صود واكتفان مذكور جوان وابله واحمق وبي تدييز بود وهبه ددست بر سلطان بزئند د دران معرض پایگان نریاد کردند که

دبيش دركاد اردند دملازمان دركاد در امدند دهركسي در مجل

پیش سیکانشت د حجابان اراز بسم الله بر می ارزند و اکتخان بدباركباء بادشاهي الدبدارز رادست بوس كردند رخدمنها قران ميخواندند و مطربان سماع ميكفتنه و بزرگانيكه در اشكر بودند ومقام خود ايستاده شدند و نقيبان بانك و فوياد ميكوند ومقويان

بیش در حرم نسست د مستیم کرد د اکاخان بد در ال گفت كه حرم رود ملک دینار حرمي نكذاشت و با ياران خود اللحه بهوشيد و بد بخت از سربسر سهی و حماقت خواست که دران زمان درون

ملطان علاء الدين زخم تير كروة بودند موال ترك تفرقه شدند و مرا سرسلطان علاء الدين بنما باترا دوون حوم اورها كذم ودرانجاكه

ر ۱۹۷۹)
در میان ایشان شور (انتاد ر عراصی در طرفی شد و بر ساطان عدر الدین -وار و پداده بقیاس شصت و هقناد نفرمانده بودند جون ساطان و و الدین بدن از باز گشتان المنتان به بور المد در در ند که در بازدی ساطان در زشم رسیده است د شون بسیار روان شده زخه بازدی ساطان در زشم رسیده است د شون بسیار روان شده زخه بازدی ساطان در ند بازد را در بالها در کورن او معلق کردند بشستند به بشتند بازد را در بالها در کورن او معلق کردند د سلطان نواهم امده و دانست که مکر یا اکتشان ملک د اصرا و ساطان نواهم امد و دانست که مکر یا اکتشان ملک دامرا و های بایم خواهد بود د گرفه او دیقوت شاق المهنین مخارد های در اهرا و

شاق اشكر بسديار يار خواهد بود دگرنه اد ينقيت شاق الميلين كار و دنوانستي كود سلطان خواست قالشكر را ترك دهدن رهم اوان جايكاه بر انخان در جهابان ود دشيع دور راه كرده مه برادر رسد

وازانها هر تدبيري كه كرني باشد در بدست ادران ملك و يا ارائها در رست زنس تاجه ممليس ادت معمول كردند درين انديشه مغيراست كه در هرم جهاس حوار شود ملك صديد الدين ايس وكيادر پنر شدة الملك تديم كه نظير ارحفاعا يس د بزيههم عصر بود حلمان علادالدين وال وقتى جهاس مانع شد و كمت خداوند

مام را هدين العظاء جانب سرا پردؤ سلطان دايد زنت كه غلق . اشكر بانده د پاروه دركاه است اجرد النه چدر سلطاني در نظرهايي خراهد امد ر اشكر را از ملامتي ذات بادشاه رزشي غراهد شد همه

بدر کاه خراه نه پیرست ر پیدال را پیش خواهد اربد همین زمال حر اللخان کافر نصت را بخواهند برید ر بر سر نیزه خواهند اربست ناما الد شب نکرد . خاج، را بره ... نشود که بارشاه بخصی

اسا الرعب للمراد ، خاص بريد رير سريد سريد ... ناما الرعب للمرد ، خاق را رده افترد كه بادهاه بصيد ر ماه الرعب است يا نه هايد كه كمي ياران بدخمت شرد ، نتله بزيل

ترازيس تايم غيد د غاق چين ياراد شه د باربيمت كرد، هراس .

راي يسمد كراد و شاع ام ارا به تسماليه سالط ساين باعان دو دي ال

میکیوند دور غار می ادداخیند ر مهایی های باشیب می ستند دگرگی بز می ادردند ر سنگ مغرفتها نصب کرده دردند ر بسنگ

مغربی یا شوس را خراس میکردند راز پاتی مصار انش میرانشند رخانی ار طروین کشته میشد رایت جهانی را تاصد دهار تاخت

درد در اعداب ادرده . دکر باغاک ملک عدر و منگوخان خواهد اردکان

مطان علاء الدين در بداون واوده که اقطاع ايشان بود و رسيدن خبر أن باغاك ايشان در انتهئبور

د همدارل بردیکي که سلطان از کار باما کیاں ا^{فا}حیاں مارع شد د در حصار گیری جها، برصود ر جملة اشکر را داران مشفرل کرده که خدر برسلطار اسیدن که امیر عمر و منکارشان سلطان را عیدست دبده

ابله د ایکندال سلطان در حصار کیری د دشوار کردندن حصار ونتهبندر شذیده بشی دارزدند إند دخاتی هدیرستان را جسته میمنتند سلطان بعضی احراب بزگس هندرستان را مامزد ایشان کرد د ایشان که شی انتزیده

دری: در مساول علاه الدین درشت مونی و بد غو و سخت

دل بيد هر در خواهر زاد يال غود را بيش حود سياست كرد

شدة بودند بعضي بكرنختذ واواؤ شدند وبعضى بدست امراي د خدل و تبع ایشان بر انداغت و انائنه از سوار د پیا^{ره} دایشان بار ر چشمهاي "ارشان رّا برطريق پرگاله خور پزة '(زخم کارد بکشائيد

دكر بانها ك حاجى مراي ملك * مدرستان افتادند و معبوس کشنده

و سلمان علاد الدين در حصار كيرى ونثهنبور مشغول ا الامرافخرالدين كونوال

وافعاك اوسلطان را سويم «أ در رنته نبور رسيده و دران بافعاك خاقى فيشر الدين كوتوال تديم بلفك كرد وقلنكه بس بزك الكيفت وغبر دبا تمامي اشكر مستغرق شده كه در دهاي حاجي مولا ما

وتنهابور با جديني اشكر ايديده ودو دخلقى انجا كشته ميشد ومردمان سرعت انرون شده بون دران ايام كه سلطان علاد الدين در عصار ملک الاصراء کوتوال قديم که بس فنان و مشطط و بيديال غبيس دهلي دخاتي اشكر زير زبر ميشك و حاجي فام شخصي بود ازمولي

نزويك دروازة جانب درون فروشانه عمارت كرود بول دروانجا ويب شهر اجبان رسيدة بهدند و اد درواؤه جانب بدارن را عمارت ميكود دائست و ترصلى نام كوتوااي بود دوشيركه إذ ظام و تعلى إذ خلة اجتيان ننگ امدة بودند حاجي مولا مذكور شحنكي خالصه بر قول

كرتوالي مصارنو داشته و عاجي مولي مشطط مذكور شهدراء خاتی انبیا بپرداخت حمی رسید و علاء الدین ایازپدر احمد و بجهت ديوان دارت در محراي سيري شهنو ها بسته بودند و

م. ا: ظل و تعديم توصيعي كوتوال شاكي

وال حمار أو را طلب فرستاد و غوامت كه او را هم بكشد و برد وشد هاجي مذكر بعد كشرن كيتوال ترميدي علا الدبن ابلز دال بل تحت شدة برونه بع منها منه و دور على وهر عائد درسه س رؤوراؤه هاي كه تعلق بكوتول و ترمضي فاشته و نقيبان فوراؤه ها لمت له مواسعهم اين فرمال كونوالى وا كردك زدم و خاق ساكت المراعب بغيون أورؤ و كمعانيكم دراك جيع بعايق بودند بدارشك نمود الدمول لا الرا كول لدنك وحراد وا إل تو جدا كروس وال بغل بومل ميار البجرل إلك ترصدي كرتزال دا نظر حاجي مولا در إمد بايكان للبد دكوتوال الرخواب خاسمته دكفش دويلي كرفه بييش دونود خانه إمفره دغير مفرد يعلوم أو نجون واز دورن فرد حانه ييش در إساطال المنه ام وقبومان ارزده كوتوال وا كه قيلوله كرده بين وجيديتي درامد وييش فرد خانه كوتوال ترصمي ايسقالء كرد و ده بيانه ائنه در بنال الماخلة ، با با ياي چند تيع ها برهنه كروة در دروازة بدارك كرلاي أمد شد مردمان كم شدة تعاسي مواحي مذكور فوصالي به تعديه درجرا بود دخلق از هراي كور درون جانها خزيده بردند وتياراء إلى ثاباسال ميرسينة وليعي وذر لدماء ومضاك كه درال ومضال الناب بإعباد كو و مثلة بعل مزوك التخشيّة والشبي مو ليول كه شعله عابى يهراز در مالدكي خود يار من خواهد شد جملة كرتوابيان تديم إ ممان أيست حاجي موآي بله اشت بزع الكه خاق لشار خاق را من اعلال مع الع ماطال المعادر و شكر جما عل إيدا برحمار كيرى بتواتر شفيدنه خلق . مدايدة مبكر د در ماندكي اشكر دو كار .

هم ازن باخاكيان باكاهانيد و كيفيت غدر او ديش كوتوال مصار بجه عدم الماعنش فا فهمضه ليه وا عليها والماسي الماسية على عام واغرب

ودرزازة هامي مصارنورا به ببندائيد و حاجي سولا با غوغائيان ديئر بيان كرد كوتوال حصارنو نيامد و خود را كرد اورد و مستحضر شد

را ها کرد د بعضعی از ایشان دار ادشدند د بدرهای تنکه زر از خزانه در كرشاف اءل فرزد امد دره في فاق بغشست و جعله بغديان علائي

رايكاء بالدائيك و ميداد و هرك با او يا رسي شد تنكه هامي زر در الاس السماء دالف والانع اغاز كرف اسلحه السلام دالم والمها

را جه معيت سوار شد و در خانه او در زست و آن مسكين را بزور در طرف ملار نسبة سلطان عمس الدين بود حاجي مولا إز كوشك ارمي ريخت دعلوى بود كه ادرا نبسه شه نجف كفلندى راز

مله روا روه و الله د مي الروم عن الدوم و بعض الموالدوم بستم مي ادرك دان علوي را دست بوس ميدهانيد و خدمه كوشك لعل بيادره د برتضت نشانه و صدر و اكابررا از خانهام خره

علوم ميكنانيد د في النافوف سلطان علاء الدين دازه ا سسه الماليم بالمالي ساطاني والمالي والمالي الماليا والماليا والمنام بالمنابع المنابع المنابع المنابع المنابع كدام ايسان نوديك رهيدة بون از طمع زر تاصدا و عامدا

همان بده بختآن خواب د حود نواصوش شده بود شب د « دا دار ت

كردة بوق چند كرت خبرية سلطان علاء الدين رسيد اما لشكررا خب میکنشت ددران هفت دهشت رز که ماجی مولاد انجنان

عمدل الدير المدير كوة با بسوان و اقربامي غود كه هريك \$ معلوم نشد دشورى نانتاه د سوام د چنارم لاز نتنه حاج

THE THE PROPERTY OF A VIND en the second of the sup light I - The median fit to be up not and the said with the said the wall was be THE STERNE IN Y SECURE LINE the the state of the state of the felt The said of the said of the said The the state of the desired how The the folial of the folial ! · still the still still the still of the Dogation Sof my langton and in Bana, Francisco a por 11 and his months to have made in the hard the said the frage of the frainte miles المرادان المراكز المرا the state of the state of the state of the for the the first from the good for to the order of the state of the I may see to pay the story of the the same of the same of the same in a comment of the section the the state of the state of the state of

بود (ادر استده هر همه را بكرفتن د بند كردند در كام از خزانه اخالق داده بود عين أن باز در خزانه ادردند دسر شش هفت رز الغيان از رنايمنبر الذي شد د در دهاي أصد دور كوشك منزي نرد اسد جمله بلغاكيان را در پيش بردند هرهمه را سياست كرد ز جوذي خون براند د جيت أن بلغاكيان پسوان د نبيسكان ملك السر جوزي خون براند د جيت أن بلغاكيان پسوان د نبيسكان ملك السر كوتوال قديم را كه خبر ازين بلغال انداشتند د هركه از خياخانه ملك الاسرا مانده بود بزير تيغ بيدريخ گذرانيدند و زام و نشان إيشان ملك الاسرا مانده بود بزير تيغ بيدريخ گذرانيدند و زام و نشان إيشان را در جهان نكذاشتند و عبرت حبانيان ساختذه د چون بطان داد جهان نكذاشتند و عبرت حبانيان ساختذه د چون بسطان هاد الدين از بلغاك خوات كه برمسلمان كردند تا بلغاك عاجي مولا حيا، بلغاك تو د ته مشاهده كود از خوان خوان بلغا

علاد الماني از بلغاف كجاك كا نومسلمان كردند تا بلغال حاجى مولا چهار بلغاف تو بر تو مشاهده كرد از خواب غفات د بلخباري بيدار شد د از مستي هاي متذوع هو شدارگشت و در حصار ديري رانبنبور جده د جبد ميز، دو دو دو دو شس مجلس خادت مي ساخت

جد رجبد مین من د در در دشب مجلس خلوت می ساخت د ملك حمید الدین د ملک اعز الدین پسران علا دبیر د ملک عین الملک ملتانی را که هر یک در رای زنی آعف د بزر چهرې

بردند و چذه داذ ي ديكر را بيش سي نشارد و بايشان راي ميزد د بحد ميكرد كه باعث بلغاكها چيست سلطان علاء الدين ميكفت كه اگر ه قدر گردد همان بواعث و رسايط را از ميان بردارم تا بون

ازن داخاک نشود بعد چند روز د چند شب رای ان دزرگار براین اسود که باخته بلغاکها چهار چیز است ارای بیخبری بادشاه از معاملات نیاف ربد خاتی دریم شراب که در شراب خورد ده جاسها میسازند ده

اریاف ربد خاتی دریم شراب که در شراب خورد « سیاسها میسازند ده ر ان مسیاس انسیّه درونها است بیرون میدهند ریاره ی شوند ربانهاس میکنند ر نتیه ها انگیزند سویم ایتلاف ر مسیمین ر ترابتی زامد

ردد خاوات راسرا بیکدیگر و قرابتری در: کا اندرسر کس وا حادثه می ارتنه بواسطه ومیاست ر قرابتری ر محبومت صد کس دوگر باو او میشتونه چهاهی از که بواسطهٔ آن با تا د نتنه ها در

سرط می اروند ر اجدازدگی د حرا خوارگی با رمی ارد داگر از بد سرط می اروند ر اجدازدگی د حرا خوارگی با رمی ارد داگر از بد سردمان ایداشد، باسید و کار شود مشغلی باشند ر کمی را از بلانا و نشده یاد نییابد داگر از برنتادان و مشغطان موجود نبود استمداد نشده ر باشاک بی مایگان و باشادیان را هرگز در خاطر ناشود و سلطان شاه د باشاک بی مایگان و باشادیان را هرگز در خاطر ناشود و سلطان شاه باید باید باشاک حاجی مواد سرچلند کاد با شونابه و خصت

داد الدين بعد بالمناك صلجى موا سرچاد كاد با شوانه د وصت ديدن بسيار مصار وأنه بدو فتح كرد و اص هميز ديو واد أو مسلمالالديم او بالذاك كيرات كريشته بودند در واد بالمعار مدور واد با بشت

واندایدور مراجعت کود در دهای امد د ازانکه از شهریان خشه کرده دود و سیار صدرو را از شهر جا کرده دردن شهر زیامد رد بصرانات شهر فزیل کرد در انتخاب چهار د فنجماه در غیبت سلطان حشم بسیار گزشت د خواست که عنی تافای د مدر مصمم گردندر قضا اجل

در اصد اد را بونست اروب شهر میدارک در یاصت ر صرفه او را در شر
 اوردند رهم در خانه او دنس کردند و مصیبت او سلطان را اندرهکون کرد و بررج او مدقات بسیدار داد ر سلطان علاه الدین از برای دنج
 برد به برای اندیث کرده برد اول اخذه آموان ر متدم داشت ر

نرمون تا هر کچها دشمی از ملک و انعام ر دفق کسی دارد بیک قام بخالصه باز ارفد د دست مصادرتو و مکلبرتو بر خاتی یکشانید و بهر بهانه

كه دائله إذ خلق إد بستائله دبس خلق إدرا وها عله تا بمروراوار

ايشان أز دماتر دور كردند وأدل ملطان فرمود اكبه تا مجلس خانه را از شهر بيرون كردند در اطراف فرستادند و خواجهاي بي اندازه بسيار شد د جاها و زندان وضع کردند د خماران و قماران و بنكني گران وبنك وتسار راهم ازميان برداشتند د درمنع شراب وبكني منع بلغاک اول منع کردن شراب خوردن و فروختن شد و اغر بگذیر منهيان به سلطان ميرسيد و تداك ميشد و حويم از براي دفع بواعث. شوذن د خبر جمله بازارها د خويد فروخت و معاملات ايشان از فزر از ایشان دا دجود نمی امد که موجب عثاب و عزامت و توزیر خانهای خود شب د روز از دور منهیان میلرزیدند و تولی د فعلی گفتن نسانده بود که اگرچیزی میگفتند باشارت میکفتند و در و كار در التحدي رسيد كه ملوك را در هزار ستون امكان المنجن كشارة و انه، بدر ميرسيد نرو گذاشت نميكردند و جواب در ميطابيدند اكابرد كارداران وعمال ميكنيس بكاد درر منهيك بدست اوميدارند کسی نم تواند زد د هرچه در خانهای امرا د ملون د معارف د و بن صرومان از سلطان علا، الدين پوشيده نماند و مجال نماند كه استطاع خبر وبسيارى منهيان اجاي رسيدا كه هيج خبرى ازنيك كسي را نام بلغاك بر زبال نرفت و لاديم از براي دفع برامت بلغاك بكشادند و تمامي خلق در تحصيل رزق جنان مستغرق كشته كه إدرا در دهاي جمله ادراك و أنعامات ومفروز داوقاف بالد مماك ساهال هم اله قدرى إلى نمانه و از نهايت طلبي او جز چذه هزار تنكه كاربجاي رسيد كه جزنار نخانه ملك واصرا وكاردارك وملتانياك (4V+)

خاص را از صراحي د معبري د بطكهاي چيني زراد ده : شفاف

مرمود تا برپيلان برنشستند و در دووازه دهلي و کوچهدا د محلتها ر سلطان علاد إلى ي مجلس عراب وا بكامي بكذاشت ر ملوك وا بدياري شراب رلخته طريق بشكل خالاب ر خليش بيدا اممه بود تقانه سلطاني را درنيش دروارة بداره بيارونه د برنختند راز بياردندد انبار كودندو جعلة بار دانها و قوايهاي بولز شوك مجلس رغيشه جمله را بشمتند ر پيش دررازه بدارن پركاله جامي عاسته

و كرد شراب لكود و شرع ناكال كه بابر يستم بودند هم از ارل ندا و بالإلها و درساهاي بيرون بداونه كه كسي شراج الخواد و نفروشه

قله شراب مي الماميند و مي چاييداند و هم " څخروند و هم الهفله والولدان واليله بيشه كان در خالة بيلتي ها برمي شائده و از ترک شراب دادند بي شومان و بد نصان و بي عانبتان ومبتلايان

می ابودند ر شراب را با خصم شراب میکرنتند ر پیش در سرا سحت میکردند و نقیدال در دررازه ها د بریدال دررازه ها تقلیش کري ديكر كرك شواب دورن شهر مي اوردند و منهيل تلبع و تفهم اد کاه د هيزې شراب مي انداغتنه و ده حيله د چاره د تزويزد ملح كوان ميفريختند وال بيرون در مشكيا پر ميكريند و در خروار هاى

الله رامانكه خوارته الله هو، مع طائفه والحد و چوب ميزوند ر باند كا بيال را اخررائنه ر النائه فرخته اند ر ادائه درون شهر ادرده مي اردند رنوان ميشه كه شراج را در پيل خانه دهند

وكاريدى و خروانده وتروشادة رادر جاء واندله مي الداخلند و بعضى شد چاه. های زندان در پیش دورانه بداده که حمر عام است وأجير ميكردند و چذه روز محبوس ميداشند و چون بسيار مغماني ها خلق بسيرا جمع شود إز ميران خاسدًا دود . هر هم له که در خانهای «اوی دامرا هبه بیگانه در نمی شد و فیانتها خانهای خود اصد د شد کردن نکذارند ددرین فریمان هم چندان هم اند ان هم بالغت لكذراذند وصعاوم نكذاء قرابتهاي يكديكر درصيان نارند دخاق را در بكديكر لرزند رفيانت ها رجمعيتها نكذنه ربي إنك بيش تخت فرصان داد تا ملوف دامراء د بزرگك و معتبرك در سرا در خانهاي مركم نسان چهازم از براي دنج بوامت باخاك ملطأن علاء الدين منع شد کانکاچهاي بلغاك كمي گرفت و ذكر و اذديشه ولغاك لدوميان خانه اد در زوند د ادرا نا پیرازند د ازان تاریخ که شراب د بالمنی در شهر أسازك د نفروشك مندييك لادر اين چذين كسي رايذا نرسانند درون اناتتي بچاند و خاله در بنده د شراب انخران د هجاس د جهندت بسیارشد سلطان علاء الدین فرصون که اگرکسی در خانه خود خفیه درجوا میشدند د درچ او زندان می افتادند چون در منع شراب شدت شراب مي انداخدندهم مي خوردند دهم مي نودخدند فضيعت شراب عجال نمازدة بود وبعضى جان بازان البقه البقة درخانهاى خود قصبات عوالي چهار د پنج کردهي شراب بيرون خوردن و نورخة رشواب مين ولاند فاما در غياث بزار دادر پت د كيلوگېږي در کذارای جون و دینهای دلا کروهی د دوازدلا کروهی هی ر الا إندان بسياران ترك شراب كرنتند اكر نفس را بس نمياه مع بایست تا ایشان بتدادی نیکو شوند و توت گیرندو از . امدند وم از تنکی رصعوبت چاد هم لادن چاد می مردند ر بدغیر

وباراتين برضمة منمئد واتويا , فمقل را دون ادن خرج يك حكم. كري طلب نمايند تا هيي غبتي رشتر كربه درستدر خراج نماند أور بول چراي ستانيه ، چرائي تعين شد و از پس هرځاني سكونت هيني چيزي رها نكفند دويم ادكه از كار ميش يا كرسيند هرچه عير دادن خرطان با بلاهران هيچ نرئي ندعه واز حقرق غرطي بر خرطان مسلعت ر ذاء بدود بكذند ربى هيجي ثة لرئي نصف بدهند دوي معابطه بيدا أران ارا اناء أچه العصام معاناه العلم العبا معالمه كنلاد والزبراي مهم مذكور كه سرجمله مهمات ملكداري است در شوان و-الع بردست كيردن جامياي غوب بيوشك وللذذ وللعم الماد خراج اتويا بر معفا تيفتك دهك را إلى تشر نمانك كه بر اسب سوار اراماند رهرهمه را زغرطه رباهر در دادن غراج يك مكم بيدا ،فرو ممانيده شود واسباب واموالي كه واسطه تمود و طغيان احست در خلاه مذكر إسلطان ١٤٠ الدين مير أي وغلطة أو و'لايل ميطليك كو هذور بالماك بسلطان عله إلدين ارسيد وتنقه بيدا شد وبعد فراغ الهايش با بديك باشارت رسنه بود دازي منع عم هيج دري در كنكي د بإلوبإناه ربه نشيئين أم وأ و مايليت رؤ كاربكوينه و كارمليك أ بكد يكر و كوش كذنه، سيني شويانه وشدوند ريا يك عبا إلو كشار اديدادان والر درسرامي ميرنتند مجال أدانده برد كه سر مرهبي ونه زمي ومشططي وتثنه الكريزي را كمره شود وجوميتي نمي سلفتنه وسخن إلياني نمي كفتلدوني شليدند. امرا د ملوك از ترس درر منهيان پا بهش مي نهادند و اهلا مجلسي

باشد ددوي كار د در مطالبه عمال و نويسندكان و يحصونان و كاركنان

حكم شد وكاراطاعت بجاي رميد كديك سرهنك ديوالهاي قصبات د خوطان و مقدمان بالي برفت و درمتدن خراج هر همه را بك بر دسمت گرفتن و جامه خوب پوشیدن و تنبول خوردن از چودهروان كارل چذان مستقيم كرد كه تمود وعصيان واسي سوارشدن وسلح برحكم مسلحت و زفا بسوة و كرهي و چراي حكم يكديهة كيرانيد واين د بهاي تا بداون و كهرك و كويله و تعامي كتيهز (در طلب خواج . للالبي تا ناگور د از کونه تنا کانبودی و از اصوصه و افغان پوژ د کابر و از د از پرام تا ديميال پير د اوهورد جميع ولايت سامانه و سنام د از قديهاي حواي شهر قصبات واليت ميان دوب وازبيانه تاجهابه اهل عصر بود چند سال درنشست و مبالغت ها نمود كه تمامي درايت وكفايت وتحوير وتقوير وانكيزش مستشنى وممتاز تمامي درايت رکفايت رگياست در چنين مملكتي نظير خود نداشت و در و شرف قائي ذايب وزير سمالک که در هر نويسندگي و خط خوب و که رشوتها سی سدند و خیانتها میکردند هرهمه را معزول کردند (VV4)

خانه هندوان نقش زرد نقره د تنكه د چيدال د اسياب إيادتي كه خواج ازات و چوب میزد و هندو را سر بالا کردن ممکن نبوله و در بست خوط و مقلهم و چودهري را رشته در گردن كردة از براي مطالبة

. كنان و مشرفان و عمال و عهده داران دفائر و گماشتگان و محملان مي ياندند وهمين شرف قائي نايب و زير كار م جالبه و مصادره و كار ومقدمان درخانهای مسلمانان سي امدند و کار ميکردند و مزدرري ورياننده تمود وعميان است نمانده بود و إذ بي بركي زنان خوطان

اجامي وسانيد و مستخرجي پيدا اررد كه يگل چيندل از بهي پڏواربان

ينشستي ا الزي هددراك الام كه در كار كراني خراجها ومصادرةها معديث الدين ويالنه اصد وشد داشقه ودر ميل امرا ودو جلس خلوت که برا امرا در مالانه بیرون نصد ناندی و پیش سلطان علاد الدین قانعی حبواناء ظهير لنك و سويم. مهواناء مشيد كه إمي نامزد مائده بهدند من كمنر امد وشد داشتند يكي قافي غياد الدين بيامه دربم وهركز در أميز جيازدأيى خود مسئلة ودوايتى فيرسيدى دوانشيذنان وصلع ملك درك ديدي أن كار حواء مشدع دخواء نامشرع بكردي و برحكم اعتقاد مذكور هرچه در كار ملك داري ار را نواهم امدي متعلق است واصكم شريعت بروايت قافيان و مغتيل مفرم است د ورايت داحكم شريعت علاهده امريست د احكم بادشاهي به بادشاه عميانين أقش بمقع كه ملك دراي د مهابناني علصنه كاردمت نصست وخاست نبودة است وچون در دادشاهي رسيد در دل او علاه الدين بادشاهي بود كه ختر از عام نداشت و باعاما از را وتلي مصرفان وعاملاندر شقى مجبوس كشته است و چوب مخفرودند سلطان واعمرف كسي قبول ميكوده كا إوسر جان خون حيد خاسته وييشكر إيام فهريسلمدكي سأحمى وأركب شده والباحادة وا مهردمال يسفقو نمياداومد دعمل دتصرف وعهدة وأري مرومك وأأذتب وشمك لرشدة بود باسد كال تلك مصرفان و عدال وا حالها در يند و رفيد ميداعت مصروا وعهده دا والله علا ولله علقك عهده لل عالمه عدم الله يا برئيت چازي رشيت الفامليم ؛ دايامله إلى سيش، رجال و , د (نیدر ار می ستند و معابی نمانند بود که یک کسی تلکه خداست ملن ، عجلات ، جهي بين من المصل ، با معاليه وباية بيوني 4 الما

است يا إيشان اصلام ارك ديا أيشان را بكشندوبه بندكي كيرنه ومال در باب هندوان کشتن و غنیمت ساختن د بندگي گرنتن حکم کرده الملاء ليهم المرايع المنا والمعلم والمندع والمالي المنال والما هم ماغرون - خامه خواري داشت هذه، از اول دين دارست زيراجه باطل است و خداي در خوارى داشت ايشان ميفره ايد . عن يد د الماست ذهبي است وعزت دين اسلام حق است و خواري لاين لينت اوتوافع كرون اد دخوى انداختن محصل در دهن او غايت در دهن اداندازد ددران حاات محصل را خدمت كند ومرادازين در دهن ار اندازد اد بي هيهي تفزي دعن باز كند تا محصل خوي بلينت و توافع بي هيي خدشه بتعظيم إر ادا كند واكر محصل خوي شرع هندري را مياريند كه چرن محصل ديران ازرسيم طلب نمايند خواج ده درشرع چکونه هندري را گريله تافي گفت خواج گذاردر ارل مسئلة سلطان علاء الدين از قاضي مليث پرسيد كه خراج كذاره خداوند عالم خواهد وميد من هرجه در كتابهاخوانددام خواهم كفت از تو بهرسم پیش من راست و درست بكو قاضي مغیر شكفت هرچه دموا خواهداكست سلطان علادالدين كفت كه صونخواهم كشت هربهه پرسيد وصي حق حواهم كفت خداوند عالم در غضب خواهد شد قاغي مغيدم كفت إذانجه خدادنه عام أرس مسائل دينى خواهد من الريم هي إلى المالا والمال والمال معديم المين المناب المناب المنابع من بكوى قاضي مغيث سلطان علاد الدين را جواب كفت كه اجل كه اصروز من از تو چذك مسئله خواهم برهيك انجه حتى است پيش و مطابعها جهد ميشد وسلطان علاء الدين قاصي مغيث واكفت

مستم و دعایا دا فوصان مودار سلفتم و چنان کردم که او فرمان صن هو را چگونه در فرمان برداری خود در خواهم أدود ازان جهت بمیزارها چيانچه حق نرمان برداري كردن است سيكنند من الليمهاي ديكر ديارهاي ديگر در ضعا او حد كروهي اتليم ص نرمال برداري مي درديول نسي ايندوم حلمال وا التفات نميكنند موا غصبه دركار شد د ومباس ميمازنه رشواب ميخورزنه وبعضي املا بطلبه وغيرطاب غود يك چينال نبيدهند قست خوطي عالمله از ديها مي شائله ديكر جنك جيئتن وشكر مجي وزندواصة أأ شراج جؤناء كري ويثاراب رجامهاي پاكيرو مي پوشنه وبكتان فارمي ٿيرويزفرسلك ريک بسيار وسيده بود كه غوطان و مقدمال بو أميال خوب سوار مؤشونه علاركت الماعية والمناع والمتحاط بالمعارض الماعية المتعارض الماعات المتعارض الما المسلم - سلمال عله النولي الول جوأت قائمي - منابث در شند راين الماء بسنة سلور ع بالده المادهان الماسا المامان بالمايا الإيم در داب قبول كرده جزية هندي و أز ه أحد مند رسا من بلده والم يجه دياء السيانة إلى الدارال

سما ر زمایا را نیران بردار ساختم د چنان کردم که ار نرمان دن هر همه در -وراج مرش در وزند د این زمان تو می گری که در شرع هم چنین است که هند، را در تایت د بهایت برمان بردار سازدن بمد ان ساطان گفت که این مراثی منیدی تومردی دانشهندی اما

تجردنعا نداری من شوایدگی ندارم دی تحدود ها سیار دارم بداشه هرگر هندر برمان بردار دخطیع مسلمان نشود و تا او بیندار دی اسیاس بگردد و می نرموده ام تا پس و بینیت همان تدر بگذارند که ایشان و

راه ايدست الدها لا المعاوده عالم الرديو كير أدرده است بع توت اشكر • ضي مغيم گفت که صوا جزحتي گفتن در بيش تخت بادشاه ديگر ديوكير اوردهام ان مال ازان من است ديا ازبيت المال مسلمانان پرسیداکه این ممای که من باچندان خونابه دیدن در دخت ملکی از و عاملان چه مديكذارند سويم مسئله سلطان علاء الدين از تافي مغيث چوب از ایشان بستانند چذانکه تو مي بيني که در شتى بر مصرفان ایشان را بابود بکفرد واگر بان هم دزدي كنند راصل مال كم كنندبزخم فرسونة ام كه مصرفان و عيدة داران را انقدر صواجب تعين كلند كه که لویههای د رشوتها درین وقت کمتر شده است دلیکن صی این هم وشكدجه وبذن وأنجير بستانذن وازانكه بسيار مطالبه كردأن ميشنوم كاركنان ومصرفان وعاملان در مستخرج بدرن ابدبزخم چوب رأنبر علاء الدين كفت كه صي اصحاب ديول را فرصودة ام تا هرچه بنام الين چذين دازدي كه از خزينه بدزدانه دست بريدن نيا مده است سلطان مصلحت بين غواء بمال غواء العامل وإيذا تعزير كلند ناما إبهر ستانند ومال د خراج كم كنند اوا والعر تواند كه ايشان را چنانچه داز ممل بيت الممال كم از خراج وايا جمع شود بدزدند ديا رشوت أبيامده است رسودركلا يجي أخوانده ام كه اكرعمال دلدر كفايت أيابغد ارجع مي برندجاي درشريعت امدة است قاضي جوابداد كمجاي كه دزدي و امابت و رشوت كار كنان و النائه سيانت قلم مينند و نشون د دوزم مسئلة كه سلطان علاء الدين از قاضي مغبي نيرسيد از زراعت دشدر جغرات سال بسال بكذرد و فضيرة واسباب زياد تنجب

الملم الدناء المسايدة وقوت الشكر الملم ارند ال مال بيت العال

الملكان باشد كه اكرخدادند عالم تثيا حال الخر وا دجهي مبلح در شوج بدوي أن حال الأن خدادند . ﴿ مِنْهُ عِنْهِ مُنْ مِنْهِ عِنْهِ الْمُوافِدِةِ مِنْ مُنْهِ عِن مناسب و تناسب عند معالمات مناسب على محال المناسبة عند مناسبة مناسبة مناسبة مناسبة عند مناسبة مناسبة مناسبة مناسبة المناسبة ال

(262)

سخت حايوني و تذخير حاشد أن دير شاشد عد و ذخير حايدي - خير موي و سرقو خدو داردك شه ميليوم يديا من دي خدد و و مال ماكوك خود و درخان دي دي و از مغدوا ايماء ماكوك خدد الدخان الدخاه به دي ايرده و الدخان در اشتاء به دي المياد بر خوانه و هاد خوانه به ميلود مالي اميده استان در وتحت ماي اردي ام و أن و دو خوانه به ميلود المواسية بي الميلود و و استهاد ميلود و استهاد بالميلود و و استهاد بالميلود و و استهاد بالميلود و الميلود و الميلود و الميلود و الميلود ميلود ميلود الميلود و الميلو

سایدد و دو تصرف خود داشته اچدان مال چکونه بیست امال باشد انحی مغیمت الدین گفت که حداوند مال م از من مسئله شربمت پی پرسد و اکر آنچه درین باب در کذاب خوانده ام بکردم د خدادند ایر برای امتحان آنچه از من می پرسد از داشه نامنی دیگر پرسد

الم براعية السحال في الإسلام والمن حي براي والمناد دارغي الما المناد عالم درخي من خفاه المناقلات ما المناد در اله المنام من من المناد عالم درخي من عنده المناقلة من المناد والمن المناب المناب في المنافع المنافع المنابع في المنافع المنافعة المنافعة

مسراه امرا زدان مردن رميد سلطان عام الدين كمشت كافح مغير شد فت كه مرا زدست مردن رميد سلطان عاد الدين كمشا إز چه رئست ون رميد واضي مغير مكانت كه اين مسلمه كه خداوند عال ازمن ميد اكر ايدي چواب خواهم گفت خداوند عال در يك خواهدامد ميد اكر اعدي جواب خواهم گفت خواه در ايباست در دوزخ مرا خواهد كشت و اگر ناحق خواهم گفت فودا قياست در دوزخ راهم وزست سلطان عاد الدين گفت كه هر چه حكم شري است بكو من

راهم ومساطار عقد الدير كفت كه حرجه هم الحاسسة و رواست با و المعارف المادية عالم المادية و المرافعة المادية عال المنظوم المادية و المنافعة على المنطقة على المنطقة الم

رداياأا والدناغانف المقر العوشرة اوالالايعة فللكالهاء

الما فرهايده و او بدانده كه بدين مقدار كه علير عشم را هيكمه مير الما فرهايده و إد بدانده كه بدين مقدار كه علير حشم را هيكمه مير الما فرهايده و إد بدانده كه بدين مقدار كه علير حشم را هيكمه مير الما فركه امراي معارف درگاه خود نشود و عزت اوا و الاصرى أمانده همان قدر كه امراي معارف درگاه خود را خوابده ملك تيريك ملك از بيل در ملك خاص و حدم خود را حاجب را ميدهده از بيست المال بجهت افقه غامه و حدم خود را بربايده اشت اگر خداونده عام بود حصت را بين دايش المال بربايده اشت اگر خداونده عام بود در اين تعليمه ده خوه بردارد ان قدربربايده داشت كه بنسبت

بربایدداشت اگرخداوند عالمبر هصت رایس علماءدرین زیدشاشان بربایدداشت ایم خود بردارد آن قدربرباید داشت که بنسبت فقه خود و خامه حرم خود بردارد آن قدربرباید داشت که بنسبت دیگر بزرگان درگاه بیشترو بهتر ستانند که ازان بیشتر و بهتر خدارند دیگر بزرگان درگاه بیشترو بهتر ستانند که ازان بیشتر و بهتر خدارند عالم را از دیگران تفرد ردی نمایده و عزت ادار الاسری بخواری ناشند و

سناس الله ما دوام من فرق سيد من رح المناس من المناس المناس المناس المناس من المناس من

بادشاء مقلق مسادا ها است و بعد سوال د جواب مسادا بادشاء مقلق مساحت ما است و بعد سوال د جواب مسادا بادشاء مقلق معمودی ما است و بعد المان علاد الدین قاضی منیش را گفت که برن طربق که مذکور سلطان علاد الدین قاضی منیش را گفت که برن طربق که کارهای مول نا مشرنج نام می نوی اینات مین در باب سوادی که

وي من سيسية على المن المن الموادي

بماجراً بادرا شديد يحدّة نتدارتهم له دمه داستريمه كم الماديه أشاء إساد ولينادي والمالية والماسية تتمتع ويتو بر سيادته ريح ؛ في عنه ع المنافيات ؛ ي بينفيه منهي بينا المنابة ا) دیا خد باره ی به دیمتیه مستند یا یخیدی باشت ویده در پهتشه ک المشاي بالماي والمناشبين بالمنابي الماين الماين مينيده كالعملة مناهنا وبتبته بأسمأ عنهابه كالمناتبة بأبياتها وأكاب

مهما باللا تسمم و الإلجاء علما حاي للمدة أست كما الرام يشياسان تا الرميل در پري د بلانا بلناد همه تا مشيرج است روراسانيث كما بالاشاء جهران خواد معر كما إ أوائدة بداران و خواه معرا هميان إصال يرخاست زدر ډايل وضت وييشتنى برؤسين له لاويداكم بلداكمت

بداد و شمله بكرد و ملخة و تدخ در در سرا در امد و در بيش ماهال أست منيث مرخله أحد ودرم وزاهل غامه غود وارداع اغرت كرد مدأا شئيد هييج سخور ذكشت د كفش دا واي كول و داون حوم وأمت وقائب والمألمه والتنس وبالمثلاء بالمعلمة والبابا بالمجا وهياء لهلت والمتاك

الكه بالخاكي تشرد كعدر بالغالث يقلدين هزار ادمي كشئه ميشرد مخوانده ام امل الر چذدين پشت مصلمان و مسلمان واده ام دار بزاي يكمزارتناء داد و كفت كه قاضى مغيث من اكريه دادى وكذابي

وسمال والايران الالمان الماني عليبك لمين الالمان الماد المالك

سرا فرورت ميشود كه چيز ها درشت در باب إيشان حكم كنيم لكايام ومرفعل لتدليدكي وبي التفائي ميكنئد وفرحك مواجياي فديهاؤند نهر چازونه دول مال و ملح ايشان باشد بر غاتي امر مبانام فرنسندگان و عامال شاید که ده هزارنویسنده را در شهر گدای کنانیدم سيم سي ستالند ونه الله التاده در بندى ميزند داز دادي هيي لامزدى نيست كه صد نفرو دويست نفر استدراكي نبيشوه مواجب بستالنك دنامزدى نوده ازدسه سال استدراك كنده د در را پیش در سرا سي ارند که با زنان ديگران سفاح ميكنندر انكه ادرا خصي كنند با چذين حكم ديشت د خون خوارچندين كسان نميدانم در مملكت خود حكم كردة ام اكر إن داري إن يكي إذا كنند الحمد وقل هو الله و دعاي قنوت و التحيات چيزي د بكر خواندي نكرون كارى ديكر ذرارند و مذكه جاهلم و نا خوانده و نا دوسنده الم جز هزاراك جزسخي كردن د باد بروت زدن داز رنيا داخرت التفات درنس عهد الإصلاني بيدا احدة اندكما ار يكي تا لك تا بإنصد لك ناصد ودرباب اين هرچبار طايفه انچه حكم پيدامبران اسم ان بكنم ناما د در نامز دي نحي ودد داز نا وندن ده بست نفر كار نا مزدي نمي ماند جاي از ميراث پدر مي نمي بود که مرا دزد ايد د اگر مال ميستاند و اگرکسي شراب ميخورد هم مرا زياني نيست و اگر دزدي ميكند که اکر یکي با زن ديگر سفاح ميكند مرا در ملک من زيان نميداره چيز در مذاجات خود با خداي تعالي ميكويم كه بارخداي تو ميداني قيامت برص چه خواهد کرد فاما اي مولاناي مغير في يې سرا دران مشاعدة ميشود حكم ميكنم و نميدانم كه خداي تعالى فردا نامشروع دص در هرچه ملاح ملک خود مي بينم و مصلحت وقت بدان فرمان برداري كنك ونميدانم كه ان حكم ها مشروع است ريا

سيدم بدعانا التدامي عوالا بمتفائنا الومع دلشوا يداومانا اع

س محمد ملي الله عليه د اله رسلم كه توميكدي كه اكر ارس يك سلماس گدائ ميكندد ادرن اي نادشاء اسلم در اين دين پناهي مقدارى هسرال است كه شيديم كه إلى داچه هدوال در دوهاى دشاء عصرر عهد شديده أم يكي حراري د راري د الا اعتداري د يددار سستني ددارد و اما التيه ار معات دادشاه دير دارست در سلفلشارا بعداراسب ودوحه معيت شديد بالمنادر الماشاهان سالمه بالميدي والمياء بالمستعدد وردادها والميدم لمديد المالم لیکل چول شدیدم که نادشاء ممار نمیکانارد و حمحه حاصر میشود هم مسلمانان والرعمل كردن وايدى دادشعددان بيدياست برهام مداي رمصطوي را مديس علم مديم در دهلي ثابت الم د ارمصرتصد حدست بادشاء و شهر دهاي كرده بودم وقا اربراي و نا يكرسالة پارسي مرسلطان مرسةاد و دوان رسانه موشته كه ص كتابى درعام مديث شرح كردة ودومنح سلطان مدااست سود شيع شمس الدير مصل الله يسر شيع السلم حدر الديل شد داراسا علا الدين معار سيندارد ر در حمعه ممي ارد پيتشتر بوامد ر ډرس مللل چهار مد کنات حديث درادر اورده نود چور شديد که سلطان می مطیر عام که ار را حیرالی شمس اشار کرگ مینکه ندند ر در كاسلطل عاد الديل إرقاعي معيث مسلام مبكر پرميد محداي راسر داری دا مه میگی به میسه است. می دوان رسه دری داری سازی را داده مادشته و بين بر سايت مين سائيه دي الحاسمة دي. يري بشوي موسنل وسيوش شوب بياتين للتعييات وأشربيناه وامأن كشبرو المرابع المراجع المرابع والأواجع المستعين الموقع المرابعة المرابعة المرابعة

قيامت طائت نخواهي ادره دويم شنيده ام كه در شهر تو اماديث وطماعان وعاشقان دنيا ميدهي الله البيرس لله غمل إين القشاء والماعان وطماعان ودر باب هيهي قاضي احتياط دين او نميكذي واحكام شرع بحريصان ملتاني بچه که ازجه د پدر جزابا چيزي ديگر نخورده است دادة. اشغال دين است د نزيبد مكر كسي كه دنيا را دشمن دارد بحميد ارايا و نه هيهي موحدي انسث كه قضاي ممائك كه ناوك ثري أ جامي تست انجه از توشنيده ام كمان رانه خدا پسندد و نه انبيا و نه الست اي بادشاء ميارك باد كه بدبن چهار عمل در ميان انبيا كار بازاريان ميسر شدة است از كاة ادم هيي بادشاة را ميسرنشدة بازاريان كلية بر داشته اينمعني هم اندك مشمري كه انجم ترا در اعل اللنت اند در سوراخ موش در ادردة و تعميه و تلجية و دروغ از ميسر شدة است و چهارم شنيدة ام كه بازاريان اهل السوق را كه از زهر تلنج ترشده است سنج سنج د بنج انج احى بادشاه تراكه ايذه بني را بادشاء بر انداخته است و نستى و نجور در كام ناسقان و ناجران بالمشاء اسلام وا چكونه صيسر شده است سويم شغيده ام كه جمله مسكوات كان سال جهد كردة اذاء و در شسته انه ايشان را ميسرنشدة است منانع علم بني ادم تعلق دارد د بادشاها و اسلم بستگال دسي رزان كردة كه سرسواني بران إيادت تصور ندارد ودرين مهم هم و بكل تو د داس من دويم شنيده ام كه غله و اقمشه و اسباب چنان ل به بري اسمان و زمين گناهان تو نه بخشند فرداي دياست

مصطفی ترا سي ارند دعمل بردايت دانشمندان ميكنند دنديدانم كه دران شهر كه بارجود حديث عمل بردايت كنند آن شهر چكونه

(161)

عليد را غرق ميكنند و خود هم غرق مي شوند ناماهم ينينده عيشده رحيلهماي كرنا كون حتى مسلمانان باطلى ميكتند رمديءي رمدعي مسجدها بيتس فهاده نشمته الدريينل مي منائند ربناوال ونزوو عهر ثو دامصندان بدبخستها سياء وربي كلابها ونتاراهاي عفارت دو ن که در المعلي اسل در العالي الله المير نيادد وسيويم شايده ام كه در

بهاد الدين ديير كادر نعمت كذاج بيش ماطل علاد الدين اسانيد ودا ندارد دازاه محدث ايسكتاب دايس ساله بربهاد الديس دبير رسيده تست بسعع ترنمي رسد ر 11 بادشاه المنجنين مكلوه را دردين محمد ام كه اين در چيز اخربه سبب قاضي بيي شرم بيدينانت كه مقرب

در أرسانيده ببرد سي خراحت كه بهاء الدين ريسر را از معيان المُجِنِّين رمالة ومينه امت أن رماله را طليين و أخٍ أچه بهاء الدين مرافع إذ ملك قيرابيك شئيدة أم كه سلطان الرسعد منطفي شئيد كه رساله را نرسانيد و از طرف تاخي حديد ماتداري بأبهان داشت ومناء

ومكابرة بكشاد وجذاء يهاد بالمشت كالغنان وإملي دهلي امد د باخلق زنتي د بدخوني درميان لورد د در مصادرة سلطان اسوس خورد وبعد انكه سلطان علاء الديري ار رتهذبور در در كاند راز الكه موالاي شمس الدين ترك محروم باز كست

شهر بمساحت د وفاء بسود بستده سلطان علاء الدين ارشهر باز لشكر اعز الدين بورخل وزير عد" و خراج عبر نو بر حكم خراج حوالي شد د در ادرد شهر میاد راه در مدزی نقل کرد د در شهر نو ملک

و أزالها باز در شهر امد وهم در امدن سلطان تشويش مغل خراست كشيد دار چيتبور ونت چيتبوروا محصر كرد د أدد تر اد حصار را بكشاد

رادها كرنابه بردند واشكر كاد ساخدة از اشكر هذيدوستان سواري د بداده کشته داز ارنکل بازدر اقطاعات هندرستان رسید و مزاحمت مغل که فير الدين جونا دادبك بالشكر هذه وستان كشته د بي استعداد مستعد کند و دراشکر چیتر استعلمادها بریاي داده بود و ملک چدتور رسيد و انقدر فرصت نيافت كه اشكر دهلي را باسپ راسحه عجب حادثه در كارحشم وي نمود كه سلطان علاء الدين از تنج اب جون نزد کرد دراء اصد و شد خاتی شهر را به بست د دران مال. وطرفي ملعون باسي چهل هزارسوارگيوا گيردر اصد د در كنارهاي حشم نشده واستعداد حشم مرتب نكشته كه تشويش مغل خاست داد وهنوز از رهيدن سلطان در دهلي يكماء نكذشته بود وعرض برابر سلطان ونتم. يبود در بشكل و حصار گيري استعدادها بهاى هم دران سال سلطان علاء الدين أذنتج چيد ودودهاي رسيد واشكريكه زمستان اشكر كشته و استعدادها تلف شد باز در هندوستان رسيد و مزام شد اشكر هندوستان را كاري در ارنكل برنيامه ددر ارايل الشان جون در ارنكل رسيدند بارانها الراسمان منزل كشته ربشكل هندرستان وسوار وپیاره هندرستان در ارنکل نامزد شده بودند و حضرت دملك جهجو مقطع كرة بولدر زادة نصرتخان الملمي امراء كرنتن حصار چيتورنهضت كرد ملك فخر الدين جونا داد بك از رقب در حوالي دهلي رسيد همدرين سال ملطان علاء الدين در خالیست طرفی دوازده تمن سوار برابر کود و بکوچ متواتر پیش دور دست ونده است و در گرفتن ان حصار در بیریدد و دهای د مغل در مادر النهر شنيد كه سلطان علاء الدين با اشكر در حصاري

درامد كارانيان غلة بكلى مائدة و غوف معلى در غايت مستراي بندايي كه اج و كاد هيزم أربيرون ادون در خلق دشوار شدة د راه لعطمي أفاير خواستمي وأزدصت وتنيء در چئاك تشريش د در که اگر پکساء دیگر طرغي در کناره جون بساديمي بينم آن بودي که در مشاهده شد که در هیچ حالي د عصري انچنان مشاهده نشده بود را بر گذرند و الچنان غلبه مغل و تشویش مغل كه در دهلي ان مال محي (مد د مي خواست که بکایک در اشکر سلطان در ایند ر اشکر بإس ميداشنند محانطت ميكردند ومغل در هرچهار طرف در النكى بلجكان بيل دركستوابها كردة ايستارانيدند واز جعيت بيالدة والقان محاربه و مقاتله بزرك را دار باقي مهاد د در هر دوجي و بالمايفشه إرايه بخار المقتن فقتي لوصائد بالغد ندارا بالمنتشسة و در محانظت وحراست ويلس داشتو وبيدار بودن و در هر النكي چوري بيدانيد دراه در امد مخةن را در اشكر كاه خود مسدرد كرد كادانيد دبركرد خلدق از تخت عاي درهاي خانهاى مردمان عصار ر هجوم منل سلطان را فرورت عد كه كرد بر كرد اشكر غيد خندق داشت از شهر بيرون احد د در حيري اشكر كاد كرد دار غلبة مغل جون فرد گردس بضرورت حلطان علاد الدين بالداف حواري كهدر عهد الرمزاهست مغل دركول ودربري ماندند رمغل تعامي كذرها لشكر سلطان در سيري پييوندند و لشكر هلدوستان وا چلب شد ناما لشاري يا ترت و شوكت نبود كه تواند كه اشكر مغل وإ بدالد و در نتراست که در شهر وغنه د عر حلتان و حاملته و دیو طل ډور چنک

کشنه ر سوار مغل تا چوترة "جمادي د موري وهدهي و برسر حوض

ي خورند وغله واسباب ازانبارهاي سلطاني بنرخ ارزان ميفر فيتله الطان ميرسيك و دار موافع مذكور فوق مي إمدنه و شراب ها

ها را چندن شکنچه نبود ودوسه کرت سواریزک طرفین را محاربه

سبيلي نتوانست که در اشکر سلطان بمکابرة در ايده د اشکر را برگيره و مقاتله شد د هيچ طرفي را غلبه نبود و از فصل خدامي طرفي بهيج

غذيمت كرك والحارة بطرف واليت خود وفت وال كرت كالشكر المهام واز دغامي مسكينان بعده دوماه طرفي ملعون بالشكر باز گشت و

در امدنه بود دراه هاچي در اهد اشكر د اسداب را نوده گونده د اشكر را ازعجائبات ودرگار نسوده كه منهار بسر بسيارتا گرفت در ادل دقت رازشكر مغل اكفتى نرسيد وشهردهاي كه سلامت ماند دانايان

بود سلطان علاء الدين از خواب غفات بيدا شد و ثرك اشكركشي نشده وبعد گذشتن حادثه درامد طرفي كه حادثه بزاك وي نمونه بادشاء بي استعداد مادده داشكر ديكر ذرسيده ومغل چيره د فالب

شد و سیری را دار الملک شاخت و ابادان معمور گردانید و حصار وحصار گذری داده و در سیری کوشک بنا کرد و هم در سیری ساکن

السيال وي المح على مننلا سيامه ما المعتشا هذور ر دهاي را عمارت فرصود وفرسان داد تا در راه در امد مغل معارهاي

معرف وهوشيا رنصب کرده فرصود تا منجنين و عراده بسيار سا حصار جديد؛ بذا كذند و در حصارها سمت در امد مغل كوتوا

و انبارهاي فله و كالابر طريق ف فيد لا در بذان گول ارند و درسا Freds emble alle Exilts commission و مفردان هنرمند را چاکر گیرند و اسلیمه از هر بابت موجود د كه الزبراي بسياري حشم د استفامت حشم در خاطر من كذشتره الدازة يك أسب الرطليم بكويند و إلى وتندك اين چنين انديشه واستعداد براندازة ان از مرتب طلبم ديك اسيه و استعداد بر چار ذانكه بمرتب دهم وهفتاد رهشت تنكه بدر اسيد دهم ددر اسي الدار دساج درست شود رسالها مستقيم مماند و دوبست مي د لينه منيه ، هيسا مكين، ديا كركريس بدشا ما بمايخيل سه سب عهازي در خزانه نماند ر بي خزانه ملكداري كردن ممن نشرد نقد داده دارب را انه خزانه هلي بسيار دارب نيز پنج شش حانه قرار مواجب يسيار فرمايم ذخواهم كعمر سأل برحكم الدقوار إرهاجي ادل تعين كرده باشند متراتر ندهند و سلطان درمود كه اكر لشكر را که مسلمل ر مرتسبه گرود صفهان نشود تا کلیجها نریزند وهر سال انچه مها كياء إامنالية ، دمياة ، دميور بيب بدها مع ميا سايمهم با راي زنان خود نه هر يكي ازان جزرگان اي انظير و ستنتي بودند راي زو الر براي دنع مغل هينج تدبير ديكر صواب نسي نمايد حلطان علاء الدين وليكما أسية مي بايد كه ممتعد ومستقيم كردد و چز اين لدبير بسيار مي بايد و هنه لسكر چيده و گزيده و تير إنداز و سلح درهت ناديك ملطان رابي زنان سلطان مقرر ومحقق كشته كد لشكر ميزد ردر الديشة داع مغل مبالغت مي أمود تا بعد احمد كردن بسيار وقع مغل باراى زال خود در دوزها دشب ها بعث ميكود دراي الله در احد عذل وا باستعدادها تدبيري مساخت از براي دنع عذل وسوان اشكر ذاموران حمت وا مسليكم كرد و حلطان علاء الدين بعد والطاعات در أمد وست مغل وا با أمراد تجرية ياملة و واليان بخند

شعنه ومعنبول درمنده با قوت و شوكت تمام و فابطه چهارم جمله كرد ارون غله سلطان در انبارها بسيار فعابطه سويم نصب كرون فابطها اينست ، فابطه الل تعين ماخ في شسنيا لها المام فابطه فراب كردند و إر استقامت ان فبابطه غله ارزان شد و سالها ارزان ماند دان الل در كارازاني غله كه نفع ان عام است جند غابطه مستقيم ميزانهاي مستقيم پيدا نيازند اسباب معاش در غايت ارزال نشود د داشت كردند كد تا در كار ارزاني غله فابطهاي متين نه بندند ر غايب ارزان د دايكان شوه دز راء د راي زنان سلطان علاء الدين عرض فرعوني و قهاري درهيان اربم و سياست ها بيدرنغ را دركار داريم ذر که ما را چه باید کرد که اسباب معاش بی انکه تنامی و سیاستی رامي زنان دندرك تجارب ديده دگرم د سرد روزگار چشيده مشورك كرن راز بسياري حشم تعلق مغل بكلي دنع شود سلطان علد الدين با اسك حشم بمواجب اندك بسيارشون و مستقيم كردن و مستقيم مان نون الغون بادشاء را دست إدهد همينانه در خاطر بادشاء كذشته در غايت ارزاني نشود وبهاي اب نكردد اگر ارزاني اسباب معاش تا اصب واسلحه و سادر استعداد وحشم وذهقه حشم و زن و بچه حشم خاطر مباك بادشاء كنشته است و جاكير شده هركز ميسر نشود كه چنانكه دربسياري حشم و استقامت حشم بمواجب اذرك در باتفاق يكديكر متفقى اللفظ و المعنى بيش تخت عرضداشت كردند علاء الدين بودند فكر هاي صافي را در كار ادردنك د بعد انديشة بسيار است چگونه میسر شود راي زنان اصف اره اف كه در درگاه سلطان

كاروانيان بلاء ممالك را دنتري كنند رويت شعنه مندئي شازنه

بسياردر انبارهاي ملطابي است سلطان علد الدين درمان داد دا در كردند . وسيوم عاطة إذ براى استقاست ارزاني غله كرد اوردن غلمها . بيش أخست ثعين شد وبوندى معرزف بالشاء شناس لدر مندكة نصب بسيار باترت وشوكت كردانيدند ونايدي دانا وكاردار همة ازيارال اواز منلة شد و شمنة مندة مفاكور إل الفلاع بزيك وادند وبسوار بيادة ملاع تبول النخاني كدملك دانا ركار دان ومقرب بود شحنه الزاعد مساهده شد - و دويم فاوطه إذ وراعد استقامت ارزاني باراك يك دالكه ال أرج ملكور الا ترنت راستقاست نرج در منكة ال ماند رتا ابكه سلطان عدد الدين زنية بيود در نزيل باران و امساك لارملي بليج چيدل ٥ موله دردنيسه چيدا ٩ دسالها نرخ مذكوره سبتديم جهار چينزل هشاب داديمي بنج چيناله ماش درمني بنج چئيله انتين لرخ إراي جملة يودة است ه حفطه در مني هذت لايم چيدًال ه جودرمني باران و اسسك بادان يك دائمه ادال ندخ بالا فرفت - ادل فسابطه تعين هشت هابطة مذكرا نرخيك از پيش تخت على نعين كرديد در نزال يتمالغ عله ني حاجت ادرودة را إلى منده غرودن فدهفد والاست برسانك - رقمايطة عشم ارزائي غله انست كه ايام امعاك باراك نصب عهد رشحنه ربريد كيفيت منده در رقحت پيش لتحت بدهازند . وعابطة هفتم ارزاني غله الست كه بروني معتبر در مدده مسكس از كار كناك دوات تا غله هم بر سركشت كاررابياك را ريبت غله برمړ کشت بدست کاروايال بغروشند ـ د خابطهٔ عشم خط دا منبالمان حديث عليم بمنازا تهيدة دائد رم دا منايات ليادم دا رِ فلبطة بنجم خراج مياك دراب و دايت مد كروهم بر نجير كنند

إله نكردند طرق و زنجير از كردن مقدمان فرود نيارند واز استقامت اجها ايسان از جهت شحنه مذرة نصب نشون ر كاردانيان مفبوط دينهاي كنارة جون ساكن كنده وشحنة فابطه برسر ايشان رنن د ندهند وزن وفرزن وستورو مواشي واصباب خود إرانيارند ودر خاضر دارد ر تا ایشان یاف دجود نشوند ز به ضمانت یلدیگر خط داد تامقدمان کاروانیان را طرق ر زنجیر کرده بیش خبه در منده طوق و زنجير كذبك و به شحنه تسليم نماينك د شحنه مندّه را نرمان كاروانيان بالده معلك را رعيت شحده منده سازند، مقدمان ايشان را بمك قبول شحنه مندّه بود ملطان علاد الدين فرسان داد تا جميع جهارم فعابطه از براي استقامت ارزاني غله تسليم كرون كارانيان غله درصندة كم نمي شد ديك دانك از درج سلطاني بالا نميرنس-الراذبها رهامي سلطاني غله بكاروانيان تسليم ميكردند وازبن درفابطه سلطاني ميفروختند وباندازاه احتياج بخلق ميدادند ودرشهرنو تقصير كردندي إز انبارهاي سلطاني غله درمنده مي ادردند دبه درخ امساك باران شدى ديا كاردانيان بسببي در رسانيدن غله در منده محلتي نبود كه در سه خانه به غله سلطاني برندره يودند و چون نمانيد وازينجهت چندان غلمهاي سلطاني در دهلي رسيد كه هيئ رقصبات جهابي البارها كلند غلعها مذكور بكاروانيان شهر تسليم رلايت عبه زو نصف حصه ملطان عين غلغ منالله وهمه در جهاين را در انبارهای سلطانی در شهر رسانند و در سان شد تا در شهر نو قصبات خالمه ميان دراب بداء خراج عين غله سناند د ان غلمها

رحالمله رداهداد د؛ در جنعه والليس ديندم عاد والديم دارن ما المني

يود ومتواتر عله در منده ميرسيدة وازيراي منفعب غود دهقانيان فابطه مذكور كاروليوان وا در وسانيدين فلعط درملزة مذري امادمه كست بذرخ ارزال عله بدست كاررانيال بغيرشلد به المناست الركعت در خانها اوردن و احتكار كردن معكن لبود وهم برسر ملة إلى الشام منيامات المصعدة والته والته أيالع إلى العيالة متصول رايت ميل دراب له به غير تزيرك است عط شابك بدهالله و سلطان فرهان دايه بود كا از ديوان اطاب از محلك و برك به مضمي انكه كارتيك واشاء أو يعايا هم بوسر كشت بقيست استانامت الربي ثانا حط شش الإستعياض و كاو كنال الماست والمسال بالي عاشي و عيمي إينيت تصد - وشعم خابطه الاداب واسطعامتنامت منه لمستكور وخنته إلا فيج خاطني در نوزل واله ومقصوف مجيو گروند وجواج ييش تحت لشال گروند و از ندارند راگر استکار کسي از رئيت مينان شريب معلوم شود دارب لى ميل بالمام عبد عساء ي الاسته التريع التنام المنام المع المنا ميكونه والإلواب كاركنان وايت حيان هزاب در دبول انحي وإباحده أريمتها والحاث الكالحاء فأذ الجائش وبالعم يمثلته فلأوأل فاله بمادت از فرج سلوني وداسي و دومي دو خاته عبود مغرش مسكل فيويد كه يالحصيهي خاع المستشكر كشار التنافيد وكما محل لا قرمهم بالمستر يأشيا يدة والألتاء والألاء عمد اليشار ميرويدة فرخيز فدقاء تتداشه لياشير مكادعه كالكسابان الماني من الأدوالمان المناع إلى والأد ولو مناسسة الناتي عناصيع المناكل و منار من من منار المانيجي الذار وكساداشه الرقبي وال ز نرساد)

بعل كذر بموازنه إن بقالان هر محات را غله هر ادزة أز مندّه تسليم خورد در ارام امساك بارال باندازة جمعيت هر محلتي كم وزينه را چانال برنر خ غانه زدادت شود عرضه داشت كراد د بست يكان چوب و اكر در ايام اصماك واراد بكدو كرت شحنه مندة أز براي اذكه زيم العياب الأكارها بوده است و اجزار بالمشاهي ديكررا ميسر نشدة سلطاني دنه درغلة كاراني مسكن نكشت راين معنى ازاعبب قط المقالي ديك داك الرأن ساطاني بالرائي نع در غله که امساک باراد شدی د در امساک باراد قسط لازم بود در دهای العجايب در كارها در عصر علاي مشاهدة شدة است كه در سالهاء برقرار ميماند دران استقرار چذدان عجبي أبوده است اما اعجب و متحير كشتندي كه در نزبل باران و فراخي فصل اگر نبرخ مذ بالا شاكي د جملة دازاران عصر علاى دراستقامي نبغ مندّه حد جا بسلطان ميرسد عجال نبودي كه از احكم مندة سر سوائي ازن جهت که عمله مندة را محقق بود که خدر عجور بجر مذرة مندد تفاري بودي شحنة منده سزاي خود ديدي انچه دير رسانیدندی و اگر در میل کیفیت برید د در مهیان و کافر و ندة كيفيث رسانيدي و دو بويد مذيريا له كو در مندة نصب ادل تذكره نرج د چارناي كار منده شحذه منده (سانيدى د ب هر درا خبر نرخ مذرة و استقامت مصالح مندة إرسه جا روش خبر ذرخ مذرة و استقامت مصالح مذرة بورة است و سلطان عا دبه نرخ سلطاني ميفرد خند - رهفتم فابطه براي ارزاني غل النقدر كه سمكن ميشد غلمها عي خود را عم از كشت درمذره خانه ريا بازارى نود ارد يا ارنج حلطاني يكر چيتل زيادت مرشد مدل نود ارند ر نرخ سلطاني ميفرشند و اگر کسي قماشي در البنه جزدر سرام عدل در هيهي خانه وبالزامي مود بيارند درسرام قعاشي که از حال حاطاني و با سودا گران ههرو اطراف که دو شهر محمرا را سراي عدل كام كردند و سلطان علاه الدين مرصال داد كا هر دون دورازة بدأس بر حصت كرشك ميز كه سالها معطل مياسه بود ان امتنامت ارزاس ثماش ثعين سراي عدل بوده است ر محراي چینل ریا دامک از نرج سلطاري زودت سیشد - اول خابطه از براي تا سلطان علا الدين دو حيات بود قماش ارزادي پذيرفنه بود ديل ا بزاكال و مهدّرال مود - بعد الناه بناج فيامطه مذكور استقامت كرات عدل بعهدة ايشال كردن = پروانه رئيس در نظيم كاله عا باست ولاد ممالك ـ دادن مالها ال غزانة بماتنانيان معروف مالدار د سواي قماش اين است - سراى عدل- تعين ترحما- تدكرة اسامي سرداكران إلات اشد و غاقي إل مداد رسيد و إلى ياع غلطه از برامي اراامي مذكور ارزامي قماش استقامت وذيرست و ارفرخ سلطامي تيست متهرر روني چراخ پذي فامطه بيندا ارديند و الرامتلفاست پذي فعاطه براي استقامت ارزاي تماش ارجامه و شكر و نبات و ميوه دروغون بالقطع درو بسلطان وسيدي شحنة منذه حزاي خويش ديدى دار إبرياي اصلي و موازد درامد خاق دوره مندد ميانطت نشدي د اکر در (مماک بارار از هجوم خاتی کسې از. مسکیفان و فعظ اكابرو معارف را كه دهى و (ميئي نبولى غله أز منكة ميدادندي شدي اينگان مي عام شريداران مندة دادادىدي دهم چنين جمعيت

کنند ر جمله موداگران شهری ر بیریزی و هیزانی هازند اسا سرداکران وا میزانی ساختند، از ایشان خط متدند چنانچه پیو سَنه قباش در شهر در ایرده ادد همچنان د هم چندان هر سال در سوای سه در در دین ساطانه رخهنده و از استقاصت خابطهٔ مذکور

عدل برساندد ر بذرج حلطاني 'بغرشند و از استقامت غابطة مذكور امتياج بانمشه سلطاني كم شد وسوداگران ميزازي چندان انمشة از اطراف بلاد مسلاس در صراي عدل مي ارودند و آن انمشة از ها بسيار در حراي عدل مي ماند و فرخته نمي شد - غابطة چهارم از

بسیار در صراحی عدل محی ماند ر ذرخته نمی شد - فآبطة چهارم از برای استفامت ارزازی اتمشه دارن مالها ازخزانهٔ بملتانیان بود تا إنمشق از اطراف بلاد ممالک بینارانند، و بنرج سلطانی در حرامی عدل بفرشند سلطان عقد الدین فرمون تا از خزانه مقدار مست لک تذکه

ر مملتارین را کشترد تا اتعشه از اطراف دان معالک بیا را زند در نج ملطانی درسرای عدار بفریشک در ازکه اقعشه سرداگران نرسد د این نفابطه هم راسطه استفامت ار ارمی اقعشه کشت - تمایط پئیم از برای استفاضت ارزانی اقعشه پیرای کینش در نفایس اقعشه کالاهام

بلتاييان مال داردادند دايشان را عهده دار سراء عدار ساحتند

امهمین فرصان شدنه برن ساهان عاد الدین فرخبرده نید که جامهٔ های همنین خیانیچه تسبیری د تغربزین بر جامه های از بفت راز لگاز ر خزهای دهلی د کمتیاب رشش تیمی د هربزی د چینی د چینی

د دند کرری د مثل , و مالند، جامعه هامی که مابرت عوام الناس نباشد. تا رئیس پروانه ندهد د کاغذی بایشان خود انتریشند ار حراب عدل

ندهند د ایکس در دادن جامه های نشیس باددازه شاعدد درگار امها د ملکس د اگلیرد معارف را پردامه دادي دهد کرا دانستي که اد اعمل چهار فابطة مذكور بر سر يكدر سال در اهم ما در اهم نفص غربه د فروخت هر بازاری بعد هرچند گهی پیش نخت. صوازنه إن - د منع خريدار موداگر و كيسه دار - وتعريك و تشديد دلال -مستقيم كردانيدند جهار فرابطة مذكوراين است - تعين جنس وقيست اسب دبرده و ستور چهار غابطه پیدا ادردند و در مدت نزدیک . مى ستدندونه ردي كسي نكاد ميدائيتند واز براي استقامت ارزاني کود چهارم از کار فرصایان کوته دست و درشت مزاج که نه رشوت خانی که این مثل در عصر اد سایر شده بود که اشتر بدانتی د ذانگ محتلج شده غله و قوشه بنرخ سلطاني ميفروشند و سويم از بي أرح (جوع نیست د دوبه از گرانی خراج ها که رعایا از شدت طاب چينز دست داده است يكي از سختي فرمان كة املا از فرمان او سلطان علاء الدين را ارزانيهاي نرخ واستقامت ارزاني نرخ از چهار درعصر علائح حيرت بارمي ادرك ومردمل دان دران عهد ميكيتند الناب ماند و مردمان سال خورده را مشاهدهٔ ارزانی هاي هر چيز د از استقامت پنج غابطة مذكور اقمشة در دهای ازان شدو « بيرون مي ادردند د در اطراف مي بردند د ببهاي گران ميفرد انچنان در اطراف یانت نبوني به بهاي ندخ سلطاني از سراي اطراف کوشش ها میکردند که جامهای نفید اومهید دغو الله مشروط گردانيدة بودند كه چه سوداگران شهر و چه د بناي سراي عدل بفرشند پروانه نميدادي د پروانه درجامهاء الدربدست دیگران که در اطراف برند دیکي به چهار سوداگر نیست دیطمع انکه جامه از سرای عدل به بهای از

ر الله المرابع المرابعة على الله المرابع المرا درممني حاكمان بازاراند تا ايشان بشدت و تعزير راست نه ايستند بيرون كردند تا ديدت اسب ارزاني كرفت كه مهتران و دلاله اسب كه بالس بروند بر ایشان تشدید و تسویلی بسیار کروند و بعضي را از شهر تشديد رتورك مهدان دلان اسسكه اين قرطليفه سرماز ومقامروبي ارخ اسب ارزاني كرنت- و كابطة حويه در احتفامت ارزاي اسب در قلعه هاي دور نست جد كردند و إراحتفاست عابطة منع سرداكر يار بودندي مصادرة شدند و درا شادند و ايشان را با ميتران دال الشاك و معيشت ايشاك از سوداء اسي بودر بامهكرك دلالون بازار را كرد بازار كشن نعيدادىد د چئدين حوداكرك اسب كه سالها منفست ندهند و درون فابطه چندان ميانحت أمودندكه هيچ موداكر اسب اسب است نومان داد كه هيي سوداكرامهي دا كرد كسترن بازاراسي سلطان علاء إلدين دراستقاست غابطة مذكور كه سر جعله ارزازي بالأرايشان فخرند ركسي رأ نه انكيزند كه تخرد د ايشان را بدعد د باراي استقاست ارزاني اسه منع موداكر د كيسه دار است كه در اللُّ اللَّهُ عَلَمُ اللَّهُ عَلَمُ لِي مِنْ فِي سَسَمِ لَا مُلِلًا مِن اللَّهُ اللَّهُ عَلَمُ اللَّهُ اللَّه سرام إلى شصت ر يأجي تلته تا هفتال تلكه و الحيم در ديول المارد و للله تيست جنس دريم ازهشاد للكه تا نود تلكه تيست جلس ليست داال را ندونه تيست جلس ال إده تلكه تا مد ربست اسامي كه بنام حشم در ديوك بكذائه سه جنس كردند وبه تدين اول در تعين جذم -وازنه وقيمت اسپ بر اين جعله بيونه است الزاني بيدا امد كه اچنان بعد عصر ياتي مكانند ندشت . فابطة

راج علاد الدين كم امكان تد وبالا كرده و دورغ بر بايتن ايشاه ر ع شرم دشواری دارد د ایشان راست نه ایستنه مگر ازخوف در شکر فروشنك ترك ندهذه قيمت اسي ازان نشوك وراست اورك دالا (المالي)

مسكن لبودى كه قيمتى رجنس از خود پيدا كردندندى و يا از درس که ناکاه پیش تخت طلب نخواهد شد مهتران دالان را جزاعه مهدران شدى دانچنان شدى كه انتباء ديكران شدى دازين اگر از میزان اد در تعین جنس ر قیست ار تفارت بودی سزای د دهم تفص د تنبع جنس کردي دهم بهازېرس تیمت نیرموني که د دد مه مي هر سه ج نهر اسهارا با مه تران دالان پيش خود طلبيدي يست اسب در بيش تحت سلطان علاء الدين هر چهلورزة «أي الده بود - رفابطة چهان در استقامت ارزاني اسي تفحم جنس

تغت بكذارند واستقاست غوابط ارزاني برده وستور همبرين جمله كه خرنده و فررشنده چيزې بستانند د کې د بيش کنند د از ميزان پيش

كنارى از بست تاسى د جهل تنكه تعين شمه بود ومد د كذيرك كارى از بذي تنكه در ازده تنكه كرده بودند و قيمت كنيرل دار کرد بازار گردد د با بندی محت برده دیدن بابد د میزان بهای ارزازي اسب نوشته انم بوده است وحيال ندوده است كه سوداكر وكيسه

عملان شدكان ندا، فيمت شده بول و هرچاند كري بر مهدّران مت بود بغلامان كار كردة را ده تذكه تا بالزدة تلكه بغلام بچكال أوكارى ولان كه ترانستي ذ غلام بچه اصود خوبود از بسمت تنكه تا سي تنكه خرار دور هزار تنكه نيابنه در بازار پيدا شدى اد را از خوف در دربست تنكه كم بردة را بها شدى داكر بردة كه دربي أيم انجيكان بردة

جأس ميفرژيند رحمت سييار ديدند بكرششل فرارل از كله تاموزة بديوان وباست دارنه دارالي نرخ اعيالي كه در تحثلة بارار از هر ر الرشافة چيزي باربايد و در احتقامت فوابط بازارياني كد تعلق كم دبيش كذد د يا طععماي زيادتى دا طبيء دركار ادد داز خرنده كه سر سرذنى بار خلانسه نوحل دود يا نوخى وا ال مونهاى خيلطابي ومطبع ومنقاد و ترساد و الألك كشته بودندي وكسي واحبال دماده خواص وعوام خاتى أز بازارى وغير بازارى مستحضر عمل خويش بيارونندي وسزأ = جزئي أو بند وساليفندي وأزخوف ددر منهياك كم إذرا تلبع و لفحص سخت تكود شمي كناء كاروم به وا دروي ال رديءبذ والأبادنين والمياس المعاس اليهاني الإداء المتاب المعاسب وتلجينه در بازارهاي مذكور بكششي دور كراديسي و لضار وورينه فصسيع بودانه که انچه خيو د شو فوعان بزوارى و بي فوعادي توميه الوال بست وازبراي إيادت تكيده در هرمه بازار مذرر منهيال هر منه بازار چال استقامت کرنده بود که بران مزود مهرت نمي ده چينال تا در ازده چينال چهارده جينال بها ميم يامنده و ارزاوي ر گوشتي را پايج تنکه شش تدکه قيدست جودي ر گوسپذد دوله او او كردندي و كارميش شير أدر را ده تلكه درازده تدعه قيدت شدي لللد تا در تلك رقيدت ودي وشير أور ٣٠ تلكه رچهار للك بها ر مترر چفني را مه تانه مي يانند رماده كار گرشتي را بك ديم رياب سمية هدان يونيت ياك هدان لوچ مانول رهم هدان له يدس وايا طابيدند و در دازارستور استقاست فهابطه بهترين ستور باري كه درين ر يوملش يحمل معناه عالميا ب بعد دار يتشارليه سالمار

(414)

الى سخت كردن بر بازاريان اين چنين كارى نا مفبوط را استقامت ر هم بر ادرد سلطان علاء الدين پيش خود بتيدين ضابطه وشدت تدل درنگ سپاری داز گل تاخصریات د انچه بیرازاها تعلق دارد عابوني تا ريون دار كال دبويان تانان بهتي و عاعي دار بيك د از شاله تا شوان د از نیشکر تا سبزی د از هریسه تا شوردا داز حلواي

داله د بارزاني باز ادرك و غوابطة اين بودة است نصب كردن رئيس

در گونه ایشان د بسیاری تتبع د تفص خردد و فروضت هر بازاري چوب و تشدید و تعزیر دبند و زنجیر کردن بازاریان تابریدن گوشت مزاجدان د زنس د بدخود بي رحم دكوته دست وعضر جرد بسيارى استر

(بر الدل هر چيزي اگرچه ال چيز كمشر كمشر بولي چنانچه سون خلابق تعلق دارد سلطان علاء الدين جهد فراوان كرد د ادزها د شب عا ودر استقامت خوابط مذكور بازارهاي عامه كه منانع ان بعامه رياست در هر بازار براي تفصم خريد و نهوخت كالأني هرجنس چه پیش ائیس رچه پیش تخت ر نصب کردن شحنه از دیوان

جدان دامين وسئكدل وبدخو است كدقيم بازارى قوسي استقامت ارزاني اشيائي كه در دازارها عام تعلق دارد رئيس ذكرات تعين پيش تخت در ديول رياست دادند - قمابطه ادل عما بر حکم بر ارزه اشیا و منفعت نروشلاه پیش خود تعین کرد شالغه . کفش و فعلیون و کاسته و سبو د کوژه پیش خون کرن و جمله

أنح در ازند بادشاعان عاجز كشته إند وزيران در بستن موازين ك د در انجه إيشال را كه حاكم أنح كالى خودانه در فبط نرسل ثرم و بيبياك و تعمية گرو رأنه و سفية و سوزاري و كاراب و أن نميدة

و بزمجيز و بجرابضييد و فروضت هر قومي رقوني بتمام . ناشت و علاء الديين به تفكريسييل يعقيوب فاظروا كه موليمان يتباهي شهربون

مسالمك واحتساب معالك دوجق أوارأأي واشبت وأويينان وليسيئ ك المارك الرار المارك والمارك المناد الحاب إلى عاد المارك عبد المياد ههامين وأواستكاريون دهم بفريو وسيائيال واؤرسه مواج وينيفس و

كروس كردايدس دبند و أجيركروس و خواريها و زاريها نمودن بازارياس ديوال رياست را حشتى دمقدارى تسام پيدا امد د از كثرت ات

بايها إلى عدت أو تكلي دهست للاشاعة ووديد - و فالبطاء دوم إلى والمالي بالمله والمالي المنها إلى المراب جودنه و دجهه دیگر دادن و سوغتی فادانان و تعمیم و تلحیه کردن الددر ارزه ببونه و كال ارزاد يميفررغتني ناميا ال كم دهي رجه ديكر

بارشاه است كه اكر نادغاه خواهه نه نازاريمه هركز راست نه إبستاره احتفاست ارزانى فرخ اشياء وازارهاي عام وذيارى تتبع وتقعص

اطاعت ادرون مردمان ددر دست مهل تراز ادست كه جائل درزى را نمايد كه بادشاهان قديم گفته ادد كه قلع كردن جدكل پييراني و در لساففي لشيا إلا معفاء ومناه والمنابية المسارعينا بسار المسارة المسارة

خلق وادراستقفاى وفعص ارتبيب نهودى واذ تغيم واحتياط كاديتيع والمحص غريد وفهوخته كالمي هر بازادر ييش خود كردي فلغ لللدر تدود بازاروال را باطاعب بازارند و سلطال علاء إلدين ينشين

فصب شمان شعنگان أذه أزديوأن أيلست ويعقوب فاظر رئيس شهر دو لمود - خابطه حويم أز براى احتقامت ارزامي اعيامي نازارهاي عام اددركاد فرج دارزامي نواشيا يوازار كإيشاب سباري وارباري

حشم دد رویه دران بار ایستاده بود و از جمعیت د انبوهی بسیار شكرف اراستند و سلطان انجا بارداد و از بارگاه سلطاني تا اندبت شدكان مغل دربارگالا سلطان الدين رسيد در چوتره سبحاني بارى اسير كرده پيش سلطان علاء الدين ادردند دييست عزاراسب ازكشته ليك وترتاك راشته در كردن انداخته و چندين منال ديكر را حرب گاء از کشتگ مذل تودهما بر ادردند و خرص ها بر امد و علي اشكر مغل را علف تيخ گردانيدند و زير و زبر د ته و بالا كردند و بخشيده علي ديك د ترياك مذكور هردو زنده دستكير شدند وبيشتري اصروهه هر دو اشكر را محاربة رو داد باريتماي اشكر اسلام را ظفر نا يك اغربك را بالشكر اسلام نامزد لشكر مغل كرد همدر حدرد كنارة كوة گرفته در دلايت امروهة در امدند سلطان علاء الدين ملك فرزندان چنگر خان ملعون ميگفتند با سي و چهل هزار سوار مغل و ترتاک که سران اشکر مغل بیودند و نام گرفته د عابی بیک را از صلا سوار مغل را پیش کرده میدوانید چنانکه یا کرب وای بیگ اسپه ده مغل را رشده در کردن انداخته مي ادرن ديك سوار مسلمان برمي اصد ولشكر اسلام بر لشكره خال چذاك چيوه گست كه يكدر كشته شدكان مغل چه در زمين محاربه و چه در شهر كندكي ها ايشان چوترو برصي اوردنه و برجها از سومذل عمارت ميشد و از انداخته در دهلي ادردند د زير پاي پيل مي انداختند داز سرهاي ما بانع ظفري سي يانت و چذه ين هزار مغل را رشته در گردن ايشان علف آيخ ميشد واهير و دستكير ميشدند وعلم اسلم برايشان بالغا بار ۱۶ مغل قصه دهايي دوايت دهايي ميكرد ومنهزم ميگشت و

دران (داز یک کرزه اب به بسخت چیندار دایم تنکه (میده برد تر در چینین آبار علی بریک د ترتاک را با مخان دیک و اسباب ایرین در ادردند و دربیش تسخت گذرانیدند و مخل احیر شود بر حرد بار

علم (بر باي پيلان انداختند د جوي خون وال كردند دكرت ديكر در

سال دیکر در کهیکر اشکر اسام را با کنک مامون در اشکر مغال مصاف شد اشکر اسام را باری تمالی نصرت داد و کنک مامون سر اشکر مناب را زنده زاسیر کرده پیش تخت ملطان علاه الدین ادردنه و پیران آداختند د درین کرت نیز چه در هاست محارمه دچه

ادان را کدار مقدن زدند در دهای ادر دند مدل بسیار کشته شدر از سرهای ایشان پیش دردازه بدارن برجی بر ادردند که الی برمنا ان بری از شای بیننده دار حلطان علا الدین یاد میکنند ر در سال دبدر

در زمین سوالک کرازگر در اصدند د در ده سید د فنایم مشمول شدند سلطان علا الدین اشمر املام وا نامزد مغل کرد دنرمان داد که اشکر اسلم راه گیر باز گشت مغلی را در کنار هایی اجدنرد گیرد د اشکر کاه کلد در باز گشت اشکر مغل که تشنه بر سر اب خواهفد رسید سرای

كرت دينرسه ياراميران تدن مغله سير لا الميه شياريه ها الهي هد بديري و الميارة و الميارة الميارة

رسيندان اشكر أسكم كه چان ارزازتظار رسيدن إيشان مي بود بر أرشان بعراد دست يادنند ومناي هروه اكشت در دهن الداخته اب از اشكر

ماند الذير كريد التسمن هيزي وال ومع يه بالميديد المست المساد المال

دران ایام غازی ملک میکفتند در خراسان دهندرستان نامی د بمراد در زراعت د حرانت مشغول شداده و سلطان تغلق شاء را که اماني هرچه تمام تر ددى نهود د رعاياي دليت سمت در امد مغل وتشريش مغل بكاي ازدهلي وبلاد ممالك منقطع گشته و امن و بموال أمي رفتذك و در خواب هم تبغ اشكر اسلام برسرخود ميديدانه بر إبان نراندند د گرد سرحدها نكستند و از ترس اشكر اسلام در خواب از سينه مغل بالي شسته شد وتاتتمه ملك قطبى مغلان نام هلدرستان ازاشكراسلام چذان دهم خورك وهراس گرذست كه هوس اصدن هذارستان دريس كرت اقباامنده كشته شد هيه كدامي از مغل زنده باز لكشت مغل در دهلی ادردند ایشان را زیر پای بیل انداختند و بعد ازین کرت که تبغ گردانیدند دانیه از امیران هزاره د صده مغل زنده در دست امدند الشان ظفر يانت واتبالمناده را بكشتند و چندين هزار مغل را عاف اشكر مذل در تنبذة امير علي واهن مصاف شد واشكر اسلام بر اسلام را از دهلي نامزد مغل كرد درين كرت هم اشكر اسلام را با وسال ديكر اتبال منده بالشكر مغل در امد سلطان علاء الدين اشكر بردنه بزيرتيخ بيدريخ كذرانيدند وازخوه پليد ايشك جوي واك كردنه شدوانجا زنت وهرهمه مغلان را که درين فتح در حصار نرالية ادرده فررختنك رملك خاص حاجب از پيش تخت علامي ذامزد نرابيه دهلي اوردند ودر بازار بروه دهلي همجو كنيزكان وغلام بجكان هندوستان در گردن انداخته در حصار نرانيه رسانيدند د زن د بچه ايشان را در واشكراسلام رافتحي بزأك ردى نعود و چذدين هزار مغل را رشتهها

ادازه بيرون امه د تانده. ملك نظبى اد در انطاع ديبالپور د اوهور

وتامره بعلي مغل برنتي مغل وا چراغ بركرده طلب كردي ادمغل ر . هرسال در ايام إمستان بالشكر خاص خود از تكييالپوربيرون . حى فالخياش ردلجنا عابه وملشرافه بالرامه

مجال نماندة برد كه در سرحده اي خود برطريق كشت بيايند رجنان

مغل بكاني مسدور كشت وحشم از استقامت ارزاني استعداد اشكر ميرفت د چون سلطان علاء الدين مذل را استيصال كرده راه درامد شدد بود که نه تشویش مغول در داری میکنشس و نه نام مغل پر زمانی

رمنقاد کشنند د خراج حلطاني برحكم مسلحت دكرهي د چرائي معلمه وبندي سالية مدامه درفيط در امد و متمودان و مر تابان مطيع ر إسباب معاش مستقيم شد ربازه مماك در هر چهار صمت بملوك

دابال کار دکسب خود عدانه و دانیانبور- د چتور - د ماندل کهیر-الإدابا محو كشته و خواص و عوام وعاياي ملك بفراغ غراطر باطن در بواطن جديع وايا جاي گرفت د باغالها د نضوام ريام عديمه

واقليم كجرات باليضان وملتان وسوستان بتاج الملك كالوري د ديبالهود مارر - كم أز باد مفيوط غارج بودند درغيط واس ومقطعان در امد ودها - اوجيل - د ماندوکه - د علائيون - د چذن يوي - د ايرج - د سوانه - د

ر چيٽيور بملک اسر محمد و چنديري و ايرج مملك تمر و بداران و كوبله دهمار وارجين بعبين أأملك ملثائي وجهاس بغشر العلكب ميسرني بناري ماك ثنائق شاء رحامانه رحنام بملك اخربك ثائك و

سرناينه مستدقيم شد دكرلى دس ميرته و امروهه وامناب پورد كابير و د کوک بعلک دینتار شتخه پیدل و اوده بعلک بنتی د کوه بعلک نصیر الدین

لمامي دايت ميال درات در طاعت حكم يكده كرفت و در خالمه

ادمتفرسان احكام قفا دقد باريتماي كه نظر عاقبه بين الملاي برکشف د کرامت او تصور سي نمودند و دانايان دين ا که در برامد مهمات ملکي اد در فتح د نصرت اشكر از زبان اد الدارى ملطان علاء الدين بركرامت أو حمل ميكروند و سخنان « Lake say cin ex low aslaw in click yelow asare, المنا در كذار اد سم انتاد مردمان دنيا طلب كه جمله بزركي ها الخواست ادبر سي امد و مقامد انديشه و نا انديشيده اد بيش واقبال زميذي كه ادرا ردى نمولة بوق مهمات جهاندارى أدبر عسب از خانه اد برود د در خانداني ديكر افتد د از تواذق بخب دنيائي از مشاهده ان در خاطر بصداران نمى گذشت كه بدان زددي ملك عاصة هيذنههاي صودم قرار گرفته و بينخهاي ملك كه اد فرو بول ه بود خواص د عوام اهای ملک او مذیقش شده . بود د بر بادشاه پی اد دهول دهيبت و سختي فرمان و درشتي مزاج او در داياي و کلیات و تمامي متوطغان بالد و ممالک او ازد پوشیده نسي ماندي داز نهايت ضبط اد غيروشرو معاملات نيك و بد اهااي دار الملك با اسباب د ادمشه د نقد د جذه در دشت و صصرا فرود مي امدند راهها ایستاده کذریان را و کاردانیان را پاس میداشتند و مسانران امن رادها در داد ممالک او چذان ردي زمود که مقدمهان و خوطان و بطان علاء الدين بجائي رسيده كه از دار الملك ار فسن و نجور براذة خراجات کارخانها صوف میکردند و در جمله غبط بادشاه در خزانه مي ادردند و همين رجه از خزانه به هشم ميدادند دور در اردند ددرجه حشم نهادند د تمامي محصول ازدانك (44m)

الاسلم فكالم الدين فيان إوربس على الله شوة العزال تا الأمهاول والكوامي كام در ماكما اومولاه ماليامه الامرام المالي والمكام المريم ارجها أماما كالمرامة وغماله بالمراكب والمراكب والمحامة بالمامام المرامة را على أم يور المريد و ما و المريد الله المريد المر is low opolic by many after the whole all long which is half etim late, yes of and that the sty edalor smily وعل ور سعلاق المور أماد و أمامات المحورة والمالي راسم أر أر كرا مل

egyen united to so also literly e themself till my the clincy. Edita בונה כון וונו בנין בניה בי בו שו שו לוצלה הכו להיאנו בול נוצילי ومدشوق مناداست وقيلما أذوام والمرام المعيد الرسر أو ذايم الهر

Alich ets mility att litize in tolling malang, that emistys الماياة الايماء) الكايمة المحروب المستمية والمعال فياها والماريخس كالمهيين المالما أمر و مأموران عمر الأشاعاتي الرحم مسيم عاواممانا الرا

جاد السهر به خوارك اله الهدم الهديه الدالمي المالي مهدلا بود دال قدل و سفك إسيار فاالي و سفالت شناء كفيف وقرامين

נונט וצט ב נינולים שלמלש שונו וונטוע וחלטולה באות ב אנמט מצוא בו وميا بالمال الرفاعي و عالمن ال مراقي شايم لكالم العلى ودي they have those a menday retories it that a tell they

الرايراد استقامي كراي ملك سلطان علاد الديلي و دارغ شاري برايل

المائي داشكة إر را الراغ خاظر حماء أن كشملك و حصار سفريها إراء او الماليال سامال ملا الدين استقامت بلورك بالعر بالبالب اد الرفيدة أسور سيه الذاري السمك كه چوب أسور سهاد فاردي ر ١٨٨٨ م

تا سر حد اراند علونه وما احتياج و غله و اسباب موجود دارند و اكررشته راء تلنك نرستاه تا در جمله منازل ديوكير كه بر سر راه ارتال است ومستعد شداد و رامديوكسان خود را درجمله قصبات پيش اهنك بذرج ارزاك فروشنه وجذه ررز اشكر را در عمرانات ديوكير وقفة شد و فرستال د بازاریان راتاکید کرد که استعداد و دربایست اشکر بدست اشکریان حاضرميشدرشرط خدمت بجامى ادرد دبازارهاى دبوكيررا دراشكر سلطاني دركارخانها رسانيد دهرورز بامقدمان خود بيش سايد بان ادل امرا را باندازة اتاليم دارى خود علونها رسانيد ددربايست كارخانهاي رامديو شرايط اطاعت جبا ارزد و ملک نايب را و تمامي ملوك و و زمين بوس كردي و چون اشكر اسلام در عمرانات ديوگير نزدل كرد حدود ديوكير ميكننشت هرررزي رامديو پيش سايتبان لعلى بيامدي گوناگون اورد وملوك د امرا را ياد كار رسانيد د دران ايام كه اشكر از رايان رامديو لشكر اسلام را استقبال كرد و برملك نايب خدمتهاي شد ازانجا ملک نایب با اشکر اطراف در حد دیوگیر رسیده رای و پياه خود درچنددري بملك نايب پيوسترند داشكررا انجاعرض طرف ديو كير دارنكل روان شدند دهلوك واصراء هندوستان بالموار ملك نايس بود وندند داشكر را انجا جمع كردند وإزانجا بكوج متوادر و خواجه حاجي سلطان را دداع كردند و درتصبه رابري كه اتطاع داره كه مجري داشت ان غرورت كار جهازداري است وملك زايب كه سقط اسب و تلف اسب اشكريان را دردند ديوان عرض مجرى با همچنان بهترازان كه داشته بودنه از پايگاه بدهي د خواجه را بگوني در جنگ کشته شود د یا دزد بیرد د یا سقط شود امبرا د ملوک را

تابي إزاشكوكم شين أنوا جواب كميينك وهجينك كداهيت وداي

سوار دپیناء، اشکر سومت را برابر سایه بران امار، نامیزد کود د خود لشروا إزحلان خوذ بخواي بكفواننك وعاشكر إحاننك وواحديو بعضي اطاعت سي ورؤيد مستهايات اطاعت روزندر ولوس ماندكان خلق

راميد را مشاهدة ميكردند و ميكفتد كه اميل و اميل زاده را بر وتجربه يارذكن لشكر اطاعت و فرحمال بردارى واخلاص و هواخواهي سالانام اسسا إلى و عام واما عناس الرسيان سكله ماينه

و تاراج شد مقدمان و رایگان ان زمین دست بود اشدر املم معاینه چوك دار إديدى لللك در أحد قصيات و ديهها كه در حر راه بود نيب مركاري كرلان هدين بارارد كه از رامديو معايئه ميشود وملك نايس

اممة وليت ارتكل دران حصار كرد أمنندر راي با مقدمان ورايكان غزيداد رحصار كايرن أدلكل له بعل ومتي دارد جعديت ادمياب كار كردند ليك مصارها برصر واد ذادئد ددر ارتكل ونذبك ودورى حصار

مياناشاند راز طرنين زخمها مي إدنه ومشجرته تا چلند ررز بريس جنائها من سخت ميكردنه ۽ اُڙ هر دو جائب سنگ مغربي روان حصار کلین را محصر کرده فرده احد د هر ورز از بيرونيان د داونيان و نزديكل با پيلان و خزايين دو حصار ساكيين غزيدنند و ملك اياب

كسندها الماكنيد ومهور برفائي بر برجهاى مصار كلين كه سخت تمينه بكششه سر بازل وسر إندازان اشكر اسلم تردبانها فهادند و

للك در ال چشم مور ساختلان د الدر اديد ديد كه كار از دست روست دورنيل برادونه وحصار كلين بستند وجيان بر دورنيان خصار سنكين فرأة حصارستكين بوه بر وقلفه وبزغ فيخ و ليولا دناجي و چقمار دماراز

خدستيان بسيار برسلك نايس فرستاد وامان التماس كرد و شرط درهيان. ادرد كه تماسي خزاين و پيل و اسب و جواهر و نفايس كه موجود ادرد كه تماسي خزاين و پيل و اسب مستقبل خندين مال و

دارد برساند در هر سامی از سالهای مستقبل چندین مال د در در برساند در هر سامی از سالهای در دهای نرستد و ماکی چندین پیل درخزانه اعلی د پیل غانه اعلی در دهای نرستد و خزاین نایم ادر امان داد. دست از گرفئن حصار سنکین بداشت د خزاین

موجود که از سالها باز درو جمع شده بود ومد زجیر پیل وهفت هزار اسپ د جواهر فایس بسیار از آن دیو بستد و خط قبول مال د پبراه اسپ د جواهر فایس بسیار از آن دیو بستد و خط قبول مال د پبراه سنوات مستقبل از ادر دیو قبض کرد د در اوائل شهور سنه عشر د

سبعمایة با غذایم مذاور از ارنکل باز گشته و بوقت موجعت هم در اسبعمایة با غذایم مذاور از ارنکل باز گشته و بوقت موجعت هم در اسبعمای باز املین خود از املین خود از املین خود از املین خود از سیما از املین خود از سیمان داید بر خواندند و طبل شادی زدند ملطان بعد از رسیدن ماک ناید بر خواندند و طبل شادی زدند ملطان بعد از رسیدن ماک ناید ب

در چودره ناصری پیش صحرای دردازه بدادن بارداد د زردجواهرد پیلان د درچودره ناصری پیش صحرای دردازه بای نیش سلطان بگذرانیدند و اسپان د نفایس دیگر ادرده ملک نایس پیش سلطان بگذرانیدند و اسپان د نفایس دیگر ادره و درون که ملک نایس یکدو ماه در شکدن خاقی شهر تماشا کردند و درون که ملک نایم بکده تهانه از راه خاست

برد راه رسال متفكر خاطر کشته و خبر صلامتي اشكر إذ شدى اظام الديم ارسيد سلطان متفكر خاطر گشته و خبر صلامتي اشكر إذ كه هرجا از ردي كشف و كرامت پرصيان و سلطان را رسمي بود كه هرجا از ردي كشف و كرامت پرسيان و سلطان را رسمي به ارا مدال است از دهلي دراطرف اشكر نامنوه كردى از تابيت كه ارا مدال است از دهلي درام ردر

ارازه دررغ در شهر فخاستي د نه در اشكر توانستي كه خدر دروغ شهر بسلطان وسيندي دخبر ملامتي علطان بلشكر وسانيدندي والانجبئت هر روزاد در روزه و منه روزة خير رسيدي كه لشكر نچه مشغول بودي له اسهاد الغ بستننىء عنونه داران و كيفيت نويسان فعسب شدندى كروه دعاركان نشستندى د در عرقصبة أو تصبات واد ددر موافع مترلي أسيان الغ بستلني و درتمامي راء دومخانت ذيم كرده ودانك

بخاسته رزيادت چېل رز بكنشته رخېر ملامني د چكركى حال كايرا ارتال مشغرل شد د راه تلنك مخرف شد د بعضي تبابهاي راه بسيار والدونة بود و داين كرت كه ملك فايسب در گرفتن حصار بر زال وأندي د در ادمال خبر سامتى بادشاء واشكر منانع ملكي

سالما وفيئي وقافي معين الماين بياسا الماين وشيغ ولنام والد كه راء بيف علقطع كمعتدا ورايم النام المنان ملكور د بزرگان دردسکي د معارف شهر در کمان افتاد که مگردر اشکر حادثه مديكات تحقاله وياما الله علام المالي عاد والمالم الماد يالماس بدشا

شما را عم اسلم بيش ازمن است كه اكربنور ناطن خبري أز حال اشكر بكوأيد كه خاطر من إلى الميدل غبر لشكر أملم ملتفت شده است فرستال راشان را گفت كه خدمت عيني نظام الدين برساليد و

شما را ررشن شده باشد بشارني بر مي بفرسدين و ملطان برندكان

زمان عينج بشنويده همين أن بينائيد ر بيش من بگوئيد ر كم وبيش يينام واكفت له بعد كقتل بيغام هر حكايتبي و سركفتي كه شدا إذ

ك من حين بعياكم أن الملد وافيل العينة عب ينيش منطبالم يجيث مكنيد وايشان هر دو اخدمت عيني ابوقنف و پيدام ساهان اخومت

سنه عشر سبعماية باز سلطاب علاء الدين ملك نايب را با اشكرهما معلقد شيئ شد معلناك ميان ايشان ملاتاتي انفاق نيفتاد دوراخر حاسدان التفات نكرد در سنوات اخر عهد خود بغايت مخلص د چنان غيوري ميرسانيدند وايكن او بسمع سخن دشمنان و بد گفت استان شيخ د اطعام د اكرام عام شيخ بعبارتي موحش در سمع ان فلمت شيخ از بسيارى اعطاى شيخ د كترت المد رشد خلق در نيامه كه دول سخن شيخ بنوعي ارزدة شود د برا أنكه دشمنان وحاسهان نشد فاما در تمامي عصر اداز إبان سلطان در باب شيخ سخني بيرون اكرچه سلطان علاد الدين را با شيخ أظام الدين قدس وحمه ملاقاتي كردند و سلطان را اعتقاد در كرامت و بزرگي شيني بر مزيد گشته د فكحنامة بربالي منابر برخوانهند ودرشهرطبل شادى إداد وشاديها الاغال از ملك نايب رميدند و فتحلمة ارنكل ادردند و روز جمعه هم بنظرمي بايد داشت وبقضاى الله تعالى درنماز ديكرهمين وز بدرون نیامده است د ارندل نتج شده است ومل را فتحهای دیدر كه من كلمات شيخ را بفال كُونتم وميدانم كه سخن از زبان شيخ بهرزه دستارچه خود رابر دست گرفت و در گوشه دستار چه گرد زد دگفت دانست كه در حقيقت ارنكل فتي شده است ومقصود بر امده د ماهال علاد الدين إز استماع إلى كالم شيخ بغايت خوش دل شد و درملطان امدند وأنجة ازبان عدينش خديث وابخ إذ لايش سلطان تقرب كردند قاضي مغيث الدين شادان و گرازان از خدمت شيخ باز گشدنده و فتح چه باشد که ما فتح های دیگر را امیدراریم و ملک قرابیگ و بارشاهي تقرير نرمنون د در زمانه ان ارندگان پيغام را گفت که اين

لدهلي أست درهيج عصري وعهدي أرسيده أست دكشي ياد دزاركه ازنتي معبر دهمور ممله دور دهلي رسيله است تا ننج لعلي باتفاق گفتند كه چئدين غنايم وچئين غنايم وچندن إييل ر يكان و نعيكان من الر ملوك و امرا وا انعلم داله و پيران سال خورده پیش سلطان علاء الدیر، کذرانیده د دوی کرت سلطان درگان دچهارگان ملك نايب غدايم أرودة خرد را بدفعات خلف درون كرشك سيري منديق جواعر د مردادين د بست عزار اسب دردهلي رمين د اي کوت باشش مدردرازدة إنحير بيل دنودشش هزارمي زارجندني معبررا برسلطان فرستان ددراوادل شهورسفه احدى عشروسبعماية بستد وازأجا مظفره منمور باز كشدويين از رميس خود محتامه أورل دل ديار صعبر لدواي بيك الأهردو رأى معبر تعلمى بينكن دخزلين و بتان عنسته إدان و مرومات بي المنازة بيان در خزابن أشكر كون باز معبود هندول أن إمين بودند بشكاليد و تمامي إرهاي بتخانه همانتم كرد ويتخانه إربى مغير واخراب كنابيد وبتنان إربى كه قرنهلي ملك نايب از دهور حملدر اجانب معبر اشكر كشيد د رنتنا معبر را وتعامي خزاين دعورسمندر بدشت امد وللجنامه در دهلي اسيلة بدست لشكر أسلم امقاد دعور سيندر فتح شدار حي شش الجيذ بيلنا سرحن دهورسمندر درادرد وهم در الكم زير ادل بلال راي دهور سمندر وامديودردواخ وقئه بود از ديو گير ملك نايي بكوچ متواتر در راشكاما جومع كرداند وبيشترشدان وكوبج بويدي درديدكير رسيدند ساجي ثايب عوض از شهر سلطان را دداع كردند ددر دالزي زنتنه أوأسته ببيقي دعور سملدار ومعيارنامزد كولد وحلك فايسي وخواجه

ز عامهم) خدارد. در هیچ داریخی از تواریخ دهای ننوشته اند که رقتی ندر در در هیچ داریخی هم در اخر سال مذکور که حذدار.

چندين زرديدل در دهلي رهيده د هم در اخو مال مذكور كه چندان زرد پيدل از دهور سمندر معبر كه ملك نايساورد بست زنجير پيل با عومه داشت الدّرديو راي تلنگ در شهر رسيد د آدر ديو در

عرفیه داشت خود بر سلطان علاء الدین نوشته بود مالیکه من از پیش سایه بان ادل سلطانی متکفل شده ام د ملک نایب را خط داده موجود کرده ام که اگرفومان صادر گردد تا ان مال را در

خط داده موجود کرده ام که اگر فرمان صادر گردد تا ان ممل را در دود گذر بهرکه فرمان شود برسانم د ازعهده خط د دثیقت تقصي جویم دید گیر بهرکه فرمان شود برسانم د ازعهده خط د دثیقت تقصي جویم در اخر عصر سلطان علاء الدین را فتح های بزرگ ذوج بذوج رونمود

و در اخر عصر سلطان علاء الدين را فدج مدی برو دو بدي روسود و كارهاي ملكي چنانچه دل او ميخواست بر امد دولت از و سئم گشت و بخت از ملول گشته بهر جاي دل او را تعلقي پيدا امد و

کشت و بخت از مدول دست بهرب من در کرد رف اغازیدند و درای پسران از دار الادب بیرون امدند و بی طریقهای اغازیدند و درای کاردانان د کارگذاران را از پیش خود درد کرد د رای زدن و مشورس کاردانان د کارگذاران را از پیش خود در کرد د رای زدن و مشورس کاردانان د کاربان در گوشه نهاد د خواست که امرائی و امارت نمامی کردن را بکایی در گوشه نهاد د خواست که امرائی و امارت نمامی

ممالا بیلا خانه او به بندگان خانه او بازگرده و حاکم کلیات و خزئیات مصالح ملکی وامورجهانداری در یک ذات اوباشد ودوپرداخت امور ملکی غلط خوردن گرفت و انچنان ارسطاطالیسی دازرچههوی

امور ملکی غلط خوردن گرفت و انچنان ارسطاطالیسی دبزرچه دی امور ملکی غلط خوردن گرفت و انچنان ارسطاطالیسی دبزرچه دی میک ایرش او نمانیه که او را از صوب و خطا توانه اکاهانیه و ملاح ملک او را پیش او تقریر توانه کرد و هم دران سنوات که سلطان در

ادرا پیش اد تقریر تواند کرد د هم دران سنوات که سلطان در امتیصال مغل در نسشته بود و بعضي اصرای نو مسلمانان که سالهای امیار مانده بودند و نان و اتعام ایشان به واجب پرداخت دیوانی باز بیکار مانده بودند و نان و اتعام ایشان به واجب پرداخت دیوانی باز امده د اندی شده باخود کنگجی میکردند د اندیشتهای خام در کار

بلغاك مارا مدد ومعرنت غراهند كرد ريار ما غواهند شد ر خالق كه اگر بافناك بكذيم همه سوار أو مسلمان كم جذمر ما اند دران ر خراجهامي گران در وايت نهادي ر خلق خدايرا به تلک در ادرده " ر مكابرة در خزانه خبرد اپرترة , شراب ر پكني , مسكرات منع كرية

و الله جله نقر بد ورؤ بلتاكي بد طريقه بر ادرون متنه انديشه كروند, درشت مزاجي رننگ كيرى علطان علاد الدين خلاص خواهد يابت دیگراں را بلغاک ما خوش خواهد امد و هرهمه از بدخوی و

علید سادنای مستمه کشته دیک کمتر بستمه رادای سیرگه شور همد غادل شدة الد كه اكر باسراري دريستي ميصدي از بك سرابلها علله بدوائا عدابيما والسيحة مساعا ، مارشيه شكرة مي پرادد بيشترى غوامان درنظارة شكرة پرانيدن ار مشغول شارد مشغول میشود و در سیرگاه دیر مینماید و دران حالت که او كه حلمان دوميان حيرگاء بايك تولي پيراهن مي ايند ر دو پرائيدن

درشت خرکي ر "خبت مزاجي رقسارت دل د غلظت سياست ملالجنابا برميس والمعلس واشيا ولاناح مشيدنا لتسيفيا والهنيه سوار درائم و سلطان علاء الدين و نزديكان سلطان را از ميل بركيريم

دين دمونع برادوي و فرؤندي . وحقوق ديكو نيفتالي وهم دوهنكم سلطال را بود که نظر اد جز در صلح صلک در هینج صانعي از موانع

میاست احکام دبن را پشت دادي د از پلازي د پصري بيزار شدي

سه طور مشاهده شدند - طور اول الخخان ونصر تخان وظفر خان و البخان اصور ملكي و مصالح جهانداري ادردنق د رداج پيدا امدة بود در دراي درديت ايشان چند گاهي ملك او مستقيم گشته بود د در عصر علامي اشكوك وكال كذاراك ملك او كه از شجاعت وبير داي مذكور نام اباحت دوين شهو بر زبان كسي نكفشته ردر تماسي سياست برسر ايشان مي راندند و درو پركانه ميكروند بعد سياست بايغ هر همه را بدست اوروند و به بد تربي سياست بكشتند و آؤة بودهكان بيدد أمدند سلطان علاء الدين فرصود تا به تنبع و تعص اجه ایشان برافتاد وهم در پیشتر سنوات مذکور در شهر اباحتیان و ایشان را خبر نبود کشته شدند و خانمان ایشان فارس شد ر زن د فرعوني و نموددي بود بست سي هزار نو مسلمان كه اغلب د اكثر جنس نومسلمان زنه برودي زمين نكذارنه و درين عكم كه او عكم و جنال بكشده كه در يكروز هر همه كشنة شوند ديك كس را از فرمان داد تاجنم نوممامان را که در بلاد ممالك جا كيراند بكشند (لبهله ۱

و ملك علاء الملك عم صواف و ملك فيخر الدين جونا دادبك و

داز روی ظاهر بینش ادمی زار ایشان در قتل و قریت سلطان علاجيابودند وهويكي در پوداخت امور عظام ملكي نظير خود نداشتنه ملک امذري سردوات دار د ملك تاج الدين كانوري عمدة ملک

نامه ایشان در کارگذاري د کارداني از انها بودند که بيک لگم ريز نيانتند وبر سرسه كان و چهار كان سال خراميدند انجاكه خراميدند جال الدين باعث ديار بودند الجوم إز ملك عالي برخوردارى

ايشان ملكي د اقليمى بدست ايد دبيك راى د روبت ايشان نتنه

غلماد اصمى د بابترى د پرشاني نهاء دكاها در تعلل انتاء داكرچه علاء الدين از فرحانده يي الا فطاعات و محدول وشقداراك رذاله و مذكور هيي رزقي د رلجي نمانه و مصالع ملكي ملطاب رأوت رديول انشا و خوليا شد وجز ديول عوض دوهرسه دبول سايده يدراس سايده يعذينانة في ستشخ ، يدره المد شه المخسايس الجلمى بيد داد والز معزول كربن حلك حديد الدين وحلك اءنو الدين كانر نعمتي را ساخت و عمدة الملكي بد بهاد الدبن ديير كه ديواني و سرج دله اعوان و انصار ملك انسينان ناقصي مربوني حوام غواري . معتقيم نعاند د واله ملك نايب شدة د پيشواي ملك و عمدة حلك طورسوبهم عقمي در ممات چبار دينج سال كه در سلطار ماسكه رنكري معه إيشان كذاروة إلَّك و بعد الرأن عمينان كسي ل ميدر نشل - و در قرابها وعصرها نشان نداده ادد د كوي حق مصالح چهارديوان مذكرر بدان متعلق است چنان اراسته و پيراسته شده بود كه مثل ان در ويوان مذكور كه كاي دجزيى أسرر جهالدأري ومصالح ملك راني نايب وأبر و خواجه حاجي نايب عرض أز چهار بزيك مذكور چهار نايب ركيلدر وملك اءز الدين دبير ممالك رفمك شرف قانيني وملك غرف قاذيني وخواجه حاجى شدفده وملك حديد الدين اعزالدين بسوان علمأي دييود ملك عين العلك بملتاءي دبير الغيش كرات كاركازاران ملك وعدة درات علاي ملك صيد الدين وملك حادث كمنته مندنع كردد - طور دويم كه ملك على استقامت بيدير (الراسم ،)

تحملت رميلم رمكرم شدة بوذند ناما بدست إيشان كارير حكمى در طهر اغر على ملك تيران اميرشكار و ملك قيرابيك در پيش

د عهده د پرداختي نبوده است د ايشان خواص مجرد بوده انده ه بكر امصاف و اخلاق و درشت خواي

ذكر إوصاف واخلاق و درشت خوئي و سخت كيري سلطان علاء الدية

سلطان را بو العجب عادتها درسها بوده است داز نهایت بد غوای و سخت گونی دقهر دعنف دبیمهری دبیباکی که سلطان در سرشت داشت حالت سیاست نرمودن نطر در مشروع د نا مشروع

سرشت داشت ماست سیست در وی دو د پیوند د مقرق دینداختی د مشروع د نامشروع ندانستی د خون د پیوند د مقرق دیگر ادرامانع سیاست نشدی د یک حکمی عام که اد در باب گنهگاران

ملای بد یقین دیا بظن درهم بکردی چندین بیگانهان د اینخبران دران ملمی بد یقین دیا بظن درهم بکردی چندین بیگانهان متندع برسر اد مهم اد کشته شدندی د از قهر دسطرتی که از مستدیمای متندع برسر اد برونده بود مقربان د خواصان اد نتوانسکی که عرضداشت صا جندندی

برونده بود مدون در و و در مادر فرزنه خود را در پیش ار شفاعت • فر مانده پیش او بگذرانه دبرادر فرزنه خود را در پیش ار شفاعت کردن نتوانستندی د هر چهٔ در امور ملکی د معاملات خلق سلطان

کرون ندرانستذدی د هر چه در اصور صدی و مستب می در استب کردن ندرانستذدی د هر چه در اصور صدی و مستب در استب کردن الله ی از می الله الله ی از می از می از می در ارای ایام بایشاهی با بعضی از میرمان قدیم د کاردانان

د در ادایل ایام بادشاهی با بعصی از عراس سم و در می در در ادایل ایام بادشاهی با بعصی از عراس سم و در می میلی ملکی میلی خود رای زدی و مشروت کردی و بعد انکه مصالی ملکی بر حصب دار خواست او بر امد مست و بیخبرشد رای زدان د

بر حسب دل خواست اد بر امل مست و .... روی در و د مشورت کردن را بنلی در گوشه نیاد داز دنور جنهی که داشت احکام ب مصاب ملکی علای کاری دانستی د احکام شریعت و معاملات ب مصابی ملکو علایمه کاری دانستی د احکام شریعت و معاملات با علایمه کاری تعدد کردی د در اینان تکالیف شرع سنت

ر مصالع ملکي سيساده دري داست ي در ايال تكاليف شرع سنست مشروع را علمتده كارى تصور كركي و در ايال تكاليف شرع سنست مقصر بوده است د نماز د روزه ادرا معلم نبود كه حال چه بود ره

الدين بسرار غلام باشند ماما دانايان وحكيم پيشكان و ملصب نبودي وچئد هزار جاي و نندې اد بعد مردل اواز ملطان قطب فوثوي ويا دركواموش خامه افذاختي ماؤكشت و باز أودون دوميان بدخواد ملک خود دانستى د اينال واكه ازوى يا جلا كردى ديا بند بالراعتي كلوى دكرد أندمل جراحت أو كلشني والبنته إد وا بدخوي از هركه برنجيدي والزلدي وايذا بند يسانيدي بيش مذعبان وكلم بد دينان كفتى ونشئيدى و أداستى د از غايت اسلم اعتفاد تقليدي بر طرف عاميان واسنج داشت وسني بد

كا التهاك در هيج عهدى وعصوى فيكر مشاهدة شد و غايد كة مد علينه چند چيز از عليب رزگارها معنيه منيد مده دراب أو احمدراج دائنه وخواء ال الطايف قضاء و تدر ماويتماي بصيرتان و تجرده ياذنكك را در عصر سلطان علاء الدين خواء الرا

ال عجايب الزكارها مشاهدة عدد است - و دويم شكفت بسيارى التج وأداله النان إناد بره المتقامة ارالي در تحلل المنتاد والممني ورده است که نړۍ او در امساک باداله کم د دیش دشنه و تا سلطان معاينه هم نشود - أبل مجس ارزادي غلات و اقسه و اسباب معاس

نصرت كه در عبد أو معاينة شد در هيرج عصري التيتان و جندال لديدند ادوجه براتاليم دوردست كه بندكان اورا دست داد والجنان ظفرو

سته رکشته پیش ار اورد د دوهر دیاری د حصاری که اشکر او والبيعه ديشنار ومايا دداليه اراجا الفالخر النشه مد مامينشون ولمرت مالمان علاداله في عد عد جه بر مخالال ذوشدال خلك

فصد كول كولي كه يدش ازال فقي شفة دول - موليم عجدس كلا در عهلاً

والمجاري مشاعدة شد قاع واستيصال مغل بودة است. كة انتيان هيه بادشاهي از درهيج عصرى دست ادادة است د چذدان مغل كه در بادشاهي از درهيج عصرى دست ندادة است د چذان مغل كه در ، عهد او اهير و دستكير و كنتكة شدند هم در محاربة و هم در سياست بغون ايشان رنختذن در عصرى ديگر نبودة است - د چهان شكفت كة خون ايشان رختذن در عصرى ديگر نبودة است - د چهان شكفت كة در عصر او معاينة شد استقامت حشم بسيار بهواچب اندك بونة در عصر او معاينة شد استقامت حشم بسيار بهواچب اندك بونة

رقيمت اسپ حشم نه درهيج عهدى بوده است وئه در تاريخي مسطور است ونه کسي را ياد است - و پنجم عجب بسيارى مالش متمودان و سر تابان و دنور اطاعت مطيعان و نومان برداران که در عضو علائي ديداند در هيچ عهدى و عصرى زديدان که جمله رايگان و مقدمان

ديداند در هيچ عهدى و عصرى زديداند كه جمله رايكان و مقدمان متمردان و سرتابان پيش داخول بندكى ميكردند و رعايا مطيع ومدفاه او زن و جچه ميفر ختند و خراج ميكذاردند و چراغها بر كرده مسانران

د کارازیان را پاس میداشتند داین چنین در هیج عصری مشاهده نشده است - رشتم عجب که در عهد علائی مشاهده کردند نهایب اسی راه های چهار حمت دار الملک او بوده است که همان طوابف که راهزنی کردندی و مخالفان بودندی محافظان و حاسان راههای

شدند رشته ثابي ازغرببي و مسافري كم نشد و پاي ادان و ايس چاين امن و يا بري حد امن كه در عهد او معاينه كشده در هبي

ملاشه واراربان بوده است که راست ایستانین بازاربان مشکل تسانه مادن نسسه داید میابا دیمانی را چانی به با به دیسا را دست نداده است

جينكرفست والر دستكيري ايشاقا كوفتارك صعلي وماثم قويه حيكودنه والشار مذبك الشان مذور ميشده وعالم يحمن الشارا كربذه الاسلم عله الدين دشيخ الاسلم وكن الدين اداستد بود كه جهائي اذ شيتي كه أيابت پيغامبري است بشيخ الاسلم أظام الدين وشيخ مرازى بيس المقدص شدة چذانكه ، إن مشايع عصر علائي سجيارة دارالملك دعلى رفك بغداد دغيرت مصر و هدسو قسطلطينيه و دهاي از رجود التهذاك ابي نظيران و مستثنايان سواد اعطم كشته و عرقومى داستادان هرعلمى دماعران هرهذرى برده است رتختكة در تمامي عصر اد عاليمان وا معاينه ومشاهد عنه اجتماع بزركان ييند. ودعم اعجب العجايب كعجى أوادة واهتمام سلطان علاد الدين عام وري ندوده د مدل آن در هيچ عيدي د عصري نديده اند دندي صدق معاملات درميان مردمان ظاهرشدة و در هندواد انقياد واطاعت . مداد د راسکي د ديانت د انصاف د پرهيز گاري ميل کرده بود د چه نالالماسه کا داهای و المیسان که دایا ی ایکنیم و اکثر مسلمانان به د دردد ممله حصاري برسي اصد- و فهم اعتيونه كم دردة سال أغو كارخاده دلائي جدم شده بود كه در دو شه ارأ قصري عمارت ميشك عدء است ر با خواهد عد كه عفتاله هزار مسامة عمارت جنائيه در مصارها و لازانيان صوف مناهليه و معليلة شد كادام 'بالشالا را ميسر لدرعهن عداري مطاري عمارت راستميكم عمارت از مسجد ومثاره ر مرش در ادونه و دول بروار و داست کار ساختنه - دُعشتم عیب ر اين عجب در عصر علائي مشاهدة شد كه بازارنان وا در سرواع

وهزازك در هزار ناستي و بي تنازاز نسق و مجور دست ميداشتند

مرد مان را دران الام خبر اهتمام باد گرفتن قران بيدا امده بود د كردندى و أز صيام د ذوافل د تقليل كردن طعام پرسيدندي دبيشتري خواندندى ومريدان جديد از مريدان قديم شيخ مدل سواات مذكر جندكان بار درود ميفرشادندى و چندكان بار سورة قل هواله احد چند باردرد می نرستد رشیخ نرید و شیخ بختیاردر روز شب ميخواند وبعد اداي نداز خفتن برمصطفى ملي الله عليه و مما كه خدست شيخ قيام الليل چند ركعت فيكذارد و در ركعتي چه از مريدان قديم خدمت شيخ درهنگم امدو شدفياش پور پوسيدندي نراغ هرنفاي كدام كدام دعاها امدة است دييشتري نو دراسه كان كالم. سورة و كدام ايت خوانند و در هر وتتي از ارقات خمسه و بعلى منكور الدرهد دقتي چند ركعتي كذارند دورهر ركعتي از قران د باز پرس برکعات نساز فی الزول در کدات آوایین د تهجه که نوانیل دوميل اغلب واكثر صردم مكر تفتيش إز نم چاشت واشراق حكايت وباز پرس معاصي ميان مردمان كم شدهبون و نبودي حكايت بودند هجوم مصليان نواذل مشاهدة شدة ومباشوت معاصي و نكرود و شايد كه در هر چيوترة و چنځري كه در ميال راه او اوردة استانه شيخ ازبراي رضو سلختن بوئست كذاردن نما ز خاطر ويتباق و خادمي نصب شده تا مريدان و تاييان و مالحان را در إمد و شد مرتب داشته د برریاها نراز کرده د در هر چ و تره د چهپري حانظي الذاخته رجاءها كادانيك ومتهما وسبوها براب وانتابهاي كاين غياك بور در چذين موافع نزة چيوترها بلدايده زوند و چهيز (المالوالو)

مريدان نو درامده در محبرت مريدان قديم شيخ بودندي د كار مريدان

كه ذكر دنيا د دنيادارك بر زاك ايشك گذشتي ديا (دي طرف مشايخ ومعاملات مشاينج وسكايت كوك كالبى لايكما فيلاد ونعوذ بالله

ابان کا از جمله معایب رحامي المانستندی و کار بسیاری آوادل برمنينيث لينه راما كالتفراء لينه تعيلامها رحمناع لرحامالينه مالخ فديم جز طاعت وعبادات وتوك وتجويد كنب حليك خوادن ومآنو

چندين مردمان از امرائي سلطاني دساح داران د نربسندگان د والمطلمة وحراسا بالمرا المنايس وليبنا تشتركها بالماع تشميانيام

واشراق ميكذاردند و ايرام بيض و عشرة ذي التجه رزاد ميداشنانه ك شار باد كان مادي ، عدة خيد عيد عد ما الحالم الادان واليارها

درميان نيادردندى وچند مريدان شيخ در نعاز تراريج در مساجد جمعيت مالحان ذعدى وحماع موذيان لكردذشى وكربه و رتسعا رهيني محلقي نبودي كه دوان محلت بعد بست رزار مهي

تا ديج بيدار بودندى وبلك بر بلك نزدندى و بسمي ياران بزيك درايالي رمضاك دشبهاي جمعه دشبهاي مواهم قيام كردندي ر رخانها ختم كردندى ر پيشتر از انان كه مستقيم الحال شده بودند

كذاردنشي ربعضي متعبدان از يضو نماز خفتن نماز بامذار در تسامي سال ثلثاك غب دئك ارباع غب در نماز تيمام الليل

شيغ صلصب كشف وكرامت شدة بهدند و از دجود همايون شيخ كذارد انديرو چذه كس از مرودان شيخ من ميددانستم كه از نظر پرورش

رملت ، مقتم والمالف البرين بالمالم متقل ومعلم ديار در تعبد ر تصوف د ترك و تجريد ميل كردة بيوند در ارادت وميناه لينافأ ولمينة مستجبان شيخ اغاب مسلمان ايس

شد و كتاب قوة القلوب و احياء العلوم و ترجمه احياء العلوم وعوارف در مطالعه كتب سلك وصحائف احكام طريقت مشاهده مي بيشترى متعلمان واشراف واكابركه بخدمت شيخ پيوسته بودند غل وغش وسوختن و حركت دادن نادان بكلي خاسته بود و فبت و از بازاریان از خوف د همراس دردغ دکم دهی د تعمیه د تلجیه د از شرم يكديكر نمي توانستند كه ربوا و اعتكار را كشادة مباشرت نمايند و معاصي و صائم غليظ ذرديك صرومان بمشابة كفرسي نمود مسلمانان وقمارو فحش واواعت وبچه بازى برزبان اكثر مودمان كانشته باشد وكلا در چيسي ، اخرعهن سي نام شراب و شاهد ر فسن و فجور شدے کی خوالی دنیکرکارٹ دائیدہ وصاشا

د کشف المجوب و شرح تعرف و رساله قشیری و مرصاد العباد و مکتوبات عین القضاه و لوایج و لوامع قاضي حمید الدین ناگرری و نواید الغواد امیر حسور را بوامطه ملفوظات شیخ خریداران بسیار

پیدا امدند و سردمان بیشتر از کتابیان از کتب سارک و حقایق باز برس کردندی و هیچ دستار چه که دران مسواک و شانه او بخته بهاز برس درندی و هیچ دستاری خویداران متصوفه افتابه و طشت چوهی

گران شده بود دد جمله بارشعای شیخ نظام الدین را از نظیر شیخ جنید د شیخ بایزید در قرون متاخره پیدا ارده بود د به عشق ذات نمیش که حیثیت ان در عقول بشری نگنجد اراسته د پیراسته د کمالات

خویش ده کیدیت ان در عدون بسری جده ارست دید است و دست ارسان در است در ادر می گردانیده * شعر * ارسان بید : ی را بدد مه کرده و فن اهتدا برد ختم گردانیده * شعر * زین فن مطاب بالمد ناصی * کان ختم شد است بر نظامی

در ينيم ماء محرم كه درز عرض شين السلام شينج ذريد الدين است

استقامت لتوانسكي كود وبرجاي الجيان شاهي متوانستي نشست نبولوي برسجادة شيخ فويد الدين كه قطب عالم و مدار جهال بود مشغول نتواندبود که اگر شدخ علاء الدين وا چنان ولهي در تعبد غدارى تا دل شحص بتمامي سرى خداي ميل كاند در تعبد بي تترر احاديث و سلوك و وتزديك الوالبصبار از انتاب ورش تراست كه ندوديم شيج عندالدين را مكردوما زيا در قرك ريا در مطالعه كنب لم كه ششكان مماد د يكان بسأل در الدفعة شيخ فريده الدايرن "سبارزة كرده ايم شيخ علد الدين ذير هم إلى قبيل الريدة شدة بود مى الراقات شليدة منابئ مينشه وينه شيدي هناية إليابي ها فابعيه الدرايد حادثياه والمقتبل إستقاء للكام بيحقيها الأعلكي إيستاري فكأع للكارا مستولي كمشته بين شؤنسي ناه تالي مستثيري مشتولي شهو والحلي يرهه بري سيزي مادارش كسرين بين المنظمة المناجرة المريبية يوي المنازية المناطبة المرابعة المرابعة المؤولية والمرابعة والمرابعة المرابعة المرابعة المرابعة المرابعة المرابعة المرابعة ستند بهته يستسب بصفيه بالريمية فهمان خيسته ندي فيتيني وبالبيري رساره هیشه نسی شد دان برشد می اند بین اندا مساله دران و المالية المرابع المرابع المرابع المالية ا سيدر والمسال والمناور والمالية والمالية 1 17 17 to 15 mm

د صحبتین در تعامی عصر هایی شینج رکن الدین که شینج بین شینج بن شینج بود بر جباده شینج صدر الدین. د شینج بهاء الدین در مملناله

ماديد ودرهمه عهد علائي خين ركن الدين داد طريق شميه ميداد

تماسي اهالي درياعي سذدة از ملتان دأ چه وفرود ترومريله با استان حتى تكميل مريدان ميكذارد و سجادة بدا وجد را منور ميداشث

کشف رکراست شیخ رکن الدین کسی را شبهی د شکی امازره بود بودند د چندين علما از شهر د ديار هند مريدان خدمت او شده ودر متمبك شينج كس الدين قلمس الله صرة العزيز تشبيث و تعلق نسودة

المعلى الربة بنده بخدا رسم و شيخ السلام صدر الدين با ارصاف كمال را در ميان سالكان دخدا طلبان باز سييد أغينه عواله خود را و مالر خاندان بزگوار اد از وعف بیرون است و شیخ بهاء الدین فکریا

اجلاء سادات دكوما مي سادات بودند دو وصي اسب ايشان كه درخانق گانشتي د از سادات عصر علائي که جهان بوجود اړشان قايم است از ادرا إصيرات بهار سيد از فور اعطا ال بزك را بيشد ايام در قرف وتلميل سخاوتي درغايت انواط داشت وبا چندان مال كه خدمت

می شد د یکی ازان سادات عظام که این دیار بوجود همایون او مع می و بركات أن سادات دريس ديار از دجود خيرات وحسنات بسيار ظار و تُعلق ايشان مشاهده ميكشت اجماع خلايق بودة است وميامر

و مكوم بود سيد السادات ميد تاج الدين پسر شيخ السلام ميد قط

بود سلطان علاء الدين ادرا از اددة معنزل كردة وقضاعي بدار سيد اعزائدين از قاغيان بداون بودند و سالها قضاء اردة حواله بولاة است و سيد تاج الدين مذكور پدار سيد قطب الدين

(644)

والمال بسبة تديده ستاده المحاحد وأألفا وكالدويم المبسا لتميده مررت ار در خواب دينه بودند وتمثل ار بمصطفي برهائي تاعع در

عيد للدارند وميد ركي الدين برادر زادة سيد تاج الدين مذكور قافي الرسادات مذكور در بزرگي وعلم وحلم وسخارت و سابر نضايل نظير پسر و نبسه ان ميد پزرگرار مشاهله معاصران عصر است و هريكي

مانی عجیب داشت د روزگار بزرگی او در ترك و تجرید د در اعطا بود بنشف د کراست اراسته رهم صاحب سماع بود دهم وجدي ر كموه بهوده است و بارتتعالي حيد ركن الدين را جامع فضابل أنهيده

باج بوس ابشاك نجا ارودة د مي مثل أن سادات بزركوار رادعاف الماسي معيد كا الديم وياما الديم وياما الله دريامته است وشرابط وايل كرانه شده است ومواقب قاريخ فيووز شاهى معادت ملانات

ر مانقبت ر جلامت است که اگر غواهم که در مجامد ان سادات و هبئة مماذر أهمت و فرزندي ومول وبيه العالميل همة شرق و بزرگييه سنيه رحشمتي كه داره خدا إيشان داشتذه كمترديده است سيادت

و همنگف چذی بذویسم حراسیمه مي شوم و بحجز خویش معترف ساير سالدات كه ذور ديفاكان مصطفي و جكر كوشكان مرتضي بولء اند

معظم و مكرم مجتبل وموتر بودند سيده مغيده الدين و برلاد بزرگوار ميكول رهم در عصر علاي از اولاد و احفاد سادات كنيهل كه بس

در برادر اراسکی داشت دعام دوهد و تقوی و فضایل برادران مدکور ارسيد مجيب الدين سيه دستار كه جهان توحود عديم المثال ان

المت وسيد جلال الدين ازعظام وكرام سادات كنيها بودة است إرمشاهير است وپدر مواف نبسه دخترين سيد جال الدين كتياري زومف بيرون بولد د بزرگي سادات كتيهل و صحت نسب ايشان

كشف وكرامس بودة است و چذادين عفايف را كرامت او در و پدر اين ضعيف شريف بول و جدلا اين ضعيف سيده صاحب

و هو دو برادر را کشف و کرامات باهر بوده است و جماهیر مشاهده شده ددر ادايل عصر علائي سادات نوهده بر صدرحيات بودند

و چشم خون را در قدم ایشان سودندي و بزرگي ایشان ازان بهدو اجلاء علما و استالال شعر بروزگار سادات نوهنه تبرك نمودندي

شهر علم اسوختند واوستاه شدند از پرورش ایشان و دستگیري چیزی تواند نوشت و بیشتر علوي بچگان و متعلمان غریب که در بيشتر امت که همچو صى مسکين در مائر آن شاهزادگان کونين

علائي صيد مجد الدين چذاري و سيد علاو الدين جيوري و هيد اجلي شهرت داشتند وبغايت معظم و مكرم بودند و در تمامي عصر ايشان بون در المايل عصر علاي سادات كرديز جدان سيد جهجو سيد

سلالت برسجار؛ طريقت مشايخ مدمد ويالشه بود وطالبان وسالكان علامة بود در أنادت مشغول بودند و سيد علاء الدين جيوري با بزرگي علاء الدين پاني پٽي و سينه حسن وسيده مبارك كه هر يکي از ايشان

وا دست بيمت ميداد دهم در عصر علاي ادلاد واحفاد مادات

مراتب درلت اراستكي تمام داشتند و مواف ال بزرگان دين د جلال الدين وملك جمال وهيده علي بتديي برمدر عيات و جنجر مثل ملك معين الدين وملك تاج الدين جعفر وملك

ويالد مشيياي بود دليك مكنتي وحشمتي وعلابتي نداعت دورك بهد وبه تفنن علهم اراسته يلدعيه وبا چندان علمين كه قاضي خبياء الدين بيش تحت شد رصدر جهامي مولانامي فيعاد الدين بينامه كه قاعي لشكر كرنته بود و بعد ازر قاضي خيال الدين ولو الجيمي نايب قاضي از و للجبه ر حيله و تفريري كذارند ديوال قصا بصدر جهاني اد رزق وموال كه در شهر مودند ممكن فكست كه پيش مسدد از تعبيّه . بر امزجه خلق عهر چنان واقف مود كه كسي وا با چذوان حيله گران فدگرافت داگرچه او در علوم حشار اليه ذمود رايكون علابتي داشت نيابت تضا داشت مدر جهان شد و صدر جهاني برجزد ار زيب د إمار دارد ملك كه نبسه دخترين صدرجهار مغهلج جورجاري بود و مالها فعا إليش نحت ياست در أدل عصر علائي قاضي عدر إلدين عارف علائي سادات ساد الله يولغ المال والمار والمار والمار الماري والماء سادات بينانه مشرف است وييوسكم مشرف دودة ادد ودولامام عهد وعصر ارلاد (احفاد ایشان تا آمیوز در بینانه موجود است د میامه بوجود میمون سليسب المسيع النسب الدات بيانه بودنه لدتا فايت المام جمعت نسب سادات قباي اتعاق مشاهير نسابل است وهم در عصر علي اهل بداون دچه در تعامي بلاد هذه دستال ساري ميكشت د در صحت محيح المسب در بداون زنده بودند و ميامن و بركات ليشان چه بر نويسم كه صوا ميدلمان بايد أوشت و عم دو عصر علاي جذوبي سادات كداكر خواهم كد در ومقس جديل هر يكى أؤان سادات مطام چينزي . د مهتري د مروزي د غيرات د حسنات ان براكواران مشاعده كرده درات مذاور را دوده است د مکار، اخلان د بزرکي د بزرک منشهر

قضا را جادان رزق نماند و ازانكه خدواي داشت عزت مدر جهاني ازد کمي گرفت دور اخر عصر علائي كه سلطان علاد الدين را چذدان کمي گرفت در مزاخ نماندة بود قضاد مدالک دهاي كه مسندي بس استقامتي در مزاج نماندة بود قضاد مدالک دهاي كه مسندي بس بزگراه است و نزيده مگر بزرگان و بزرگزادگان را كه بوجود علم رنسب بزگراه است و بزيده مگر بزرگان و بزرگزادگان را كه بوجود علم رنسب

چاکر خانه د پروه دار دکاید دار کوشک او بود بدر تفویف کرد و ذکر او ماف ان ملک انجار در تاریخ کردن ایق نیست و سلطان دکر او ماف ان ملک انجار در تاریخ کردن ایق نیست و سلطان علاد الدین را تفویف کردن قضاء ممالک بدان ماتنانی بچه در نسب

د حسب او نظر نیفتاد و در قدم خدمت او پدر او نظر انتاد و نداست و نغ کسی پیش او توانست گفت که شرط قضاء علم هجود کیست بلکه از اوازم شرط قضا تقوی است و تقوی پرهیز کردن است از دنیا و جمیع ماثم و زایل ارصاف و نجات بادشاء نباشد تا قضاد

که عهدهٔ بس بزگ است بدیدی ترین علماء بلاد ممالف خود ندهد و هران بادشاء که در دادن قضاء دارالملک و بلاد ممالک نقوی شرط به ازهمی زدارد و بطامعان و حریصان و عاشقان دنیا و بیدیانتان دهد

دين بناهي را به اوارگي بدل كرده باشه و چون سلطان علاء الدين را در اغر عدر در دادن مدرجهاني نظر درحق غدمن قاديم انتاد بعد از در بادشاهان ديگر هدين رسم معمول گشت و شرط تقوي از ميل

ازد در بادشاهان دیگر همین رسم معمول گشت د شرط تقری از میان خاسته د در تماسی عصر علای در دار الملك دهای علمای بودند كه انچذان استادان كه هریکی علامه دست د در بخارا د در سمرقند د بغداد

و معنود خوارام و دمشق و تبرونز و سفاهان دری د درم و در رائع مسکون نباشند و دار هر علمی که فرض کنند از منقولات و معقولات

ر تفصیر دفته رامول نقد د معقولات د امول دین رخور الحظ راست ر معانی و بندی دینان دکلی د منطق مری سی شکانند د هرمای

ر مساعی و بشاع دیشان دهم ر مستصی صوری سی سست د صرصی چندین طالبان علم از آن استادان هر آمده بدرجه افادت میر میدند و مستحق جوابدادن فتری میشدند د بعضی ازان استادان در ندر علم و کمالات علم بدرجه غزایی در آزی رسیده بردند چنادنه خاضی

هم د كمالات على بدرجة غزاي درازي وينعة بودند چذاكنه كانس الجد الدين لاداء و د قافي شرف الدين حرامي و د مرادا فصد الدين يني ، و د دونا ي الدين متدم و رموانا ظهير الدين الكس و رقامي

نئی در مرلانا تاج الدین مقدم در در لانا ظهیر (ادین الکسو الکسو در کامی)
 مغیرش الدین بیانه در مولانا رکی الدین شآمی در مولانا تاج البدین الدین در مولانا تاج البدین بیانین در مولانا طبیر الدین کامانی در مولانا شهیر الدین کامانی در مولانا شهر الدین کامانی در مولانا میلار الدین کامانی در مولانا میلار الدین کردار ، در مولانا میلار الدین کردار ، در مولانا میلار الدین کامانی الدین کردار ، در مولانا میلار میلانا بیانین بیانیا بیانین بیانیا بیانین در مولانا میلار الدین کردار ، در مولانا میلارد میلانا میلاد بیانین بیانیا بیانین بیانیا بیانین بیانیا بیانین کردار بیانین بیانی

الله يي و ومولان هايز اللاين بإدري و ودسي سي استين سي استين عي در ورا کمال الداين کولي ه و مولانا وجيفه الله ين پايلي ه و مولانا منها بي الدين قبايلي ه و مولانا نظام الدين كلهي و د مولانا نصير الدين كوته ه و مولانا نصير الدين مايزلي ه دمولانا عاده الدين تاجد و دمونا كريم الدين جوهري ه و مولانا حجيب ملتاني قديم ه د مولانا حيده الدين ختامه ه د مولانا

برطان (لداين بېمريج) و و د ولانا اشغار (د د يون علاد الدين بر مولان حسام الدين سرخ و د مولانا د د ياد الدين مابوده د مولانا علاد الدين كړك و د مولانا حسام الدين اين شادى و د مولانا مويدالدين بذياني و د مولانا شهاب الدين اين بي د بولانا خير الدين هاندوي ه د مولانا خير الدين سياناوا

د مرلان حلاج الدين حكركي» و قاضي إذين الدين ناقله ه د مرلان دوية ه الدين رازي ه د مولان علد الدبن صدر الشريعة ه د مولان ميران ماريكاء ه د مرلان نجيسب الدين حاري ه د مولان شمس الدين تم ه د مولان عمار

د مران تجييب المدين علوي ه د موان شمس الدين تم ه د موان مدار الدين كنديك ، دموان عاد الدين او هوان مرانا شمس الدين تجيء ها تاخي شمس المدين كاذورني ه د موانا مدار المدين تاري ، و موانا نظر اصمع بدغي كه قدار قيمت ايشان در يامنه ام كه اگر در كمالات السان نع هم جو إيشان و نه هزار دم نج ز ذات ايشان مرانه دياري را بيرسته أذل و بدرگاة قرب حضرت بي أيازي ترقي كردة ، بعد أز قرني بيشتر گذشته كه ان دديم المنائل بجوار رحمت رب العالمين دران ایام خبری از جایل د کمال ایشان ادراک کردم و اصردز که استادان را درچشم جهان بين خود كشند و نه مين كه مراف ام حقرق إيشان لكذاردة ونه معاصران عهد دانسابد كه خاك تدم الجلان فضل إن السمادان ساطان علاء الدين أه دانست كه يك حق از مد واز غرض باز مانم و انسوس هزار انسوس که قدار و قیمت بزرگی و متعلمان يكه در محل اوستان ي العيد، ودنه فكر كنم بتطويل الجامه در دهاي رسيدة د اكرص خواهم كه درين تاراخ جمله ارستادان د علم الدين نبسة شيخ بهاء الدين ذكرل كه جهان علم و عالم دانش بود برصدر حيات بودة اند و دايم سبق ميكفتده در اغر عهد علائي مولانا بوشيخي واستادان يالمكركه من القاب إيشان أياورله أم درعها علائي محاذل و مجالس ديده ربسياران از شاكردان مولائي شرف الدين كودة أم و انحد مست بعضي رسيدة و بيشتري وا در مسند انادت دو من الذاب اسامي ايسان نوشته ام انالله كه من دريش بعذي تلمن انديند و مولانا نجم الدين انتشار ، وجهل وششن ارستان مذكور كه معين الدين لوني * و مولانا انتخار الدين رازي * و مولانا معز الدين

بردند بر مدر جيات انادت ميكردند اكر مقتلي طمطراق اوسقالي استادان که هرديكي ادو يوسف قاغي ومحمد شيداني عهدوعصر خويش علوم د تفنن هر يني هجلدى بنريسم مقصر داشم د دران ايام كه

برصركروه أز خراصك وممادل النهروخواذكا ويزأز شهيري فدتر ترسي

حسرقاله دخوا إي د عراق در شهر الرونسي كه اگر ارمتادال شهر ما الأالسكادل تصفيفي جديد در هرحلمي كما فرض كنفد الإفتحارا و كريتي وبتلمذ وبش ايشال بزائين الدس دو اصنى واكر درسيك بإسالي وكمالت علوم تزركان مفارر وامشاهده كردى سبق در

إلى أعمليف وا استبصاك واعتياري كوننهي معتبر عدي والاجبيوو

سيات در أدادت على، مشغرل ياشد و چكرنه إلى عصر مسكنياد عصر ر عهلى بول كه دول عهد وعصر چندين متنظفان للخايس علوم بوهدار حالدي ومقصود از ذكر إيشاع دو تالينج علني أنست كه چه مصري

علم قرات قران بدياران بردند ناما مثل مولاما جدال الدين شاطبي ذان شهرمستشدلي شهرهاب ويعمسكون أيداشد ودو عصر علائي ادستلدان

وعواقي نشار نداده اند نوعصر علائي مذكراكي بودند كدور وبع مسكون قرات قران را پیش ایشان در سب میکردند که مثل ایشان در عراسان كذ درعهد على علم قرات داسيق ميكفتنك د جدين حامظان عهر و مرلانا علاء الدين مقرى وغواجه زكى غواهر زاده حصن بصرى

ذجوك الجلماك واعطال ابي بدل الانفي تعلم د الأجي هر چه بيشكر همتيوں ايشان نباشد و تا امروز كسي نشان تكفت و عهر دهايي از

وفرق و برنستعملي لطايف وطراف وبيل ومزا وكشف دنايق تذكير أر شديدند از اعجودة مذكران شئيفة بهدند دازند كه طريقة شرق حذارال عهد علالي حوالا عدد الدين حسام درريش بهود ردايم المانعه كُمِنَّهُ بَوْدُ وَهِلَيْهِ أَزْ هُمُنَّهُ بِي تُدَكِّيرِ دِيوْدِي صِيرَاتِهِمْ بِكِي أَزِّ نَهِلِدِ

در لنامي خوش والحياد جان لواز تفاييري همچو ، ولانا معاد نه چشدي

لا را رقب تما برغي ر مران در الدر من كُفَلَي (" يُحْن حق كُفَلَي (لا تَذَكير ال جديد ت بسيار شدي بيان كردي د قصص و مواءظ و حكايت سلوك و مدادر علماي سخا را صراعات کردي د نظم بخواندي د بيشتر در تذكير تدييه ب الدين خليلي بودة است كه اد در تذكير طربقة خون د بر از مذاران معروف و مشهور در ادل ده سال عصر علائي مولان نشين امده د نام د نشان اد از جهان منسير كشي فتاد جماهير باعليها الدمتنفر كشي دادرا بواسطة ال عذابها عالمیان د فطرس و فیس د غیرت درزگار بود از دری حسد د غیرت بد جوانمود بي إنصاف را با استان شيخ الاسلم نظام الدين كه مقلداي سه هزار ادسي بلكه زيادت در تذكير اد حاضر شدي د ليكو او ذ كردة شايد كه در در ايتي از ايات ذرك چندين قول بيان كرلى ددد الدين ستامي كه در تسامي عصر علائي تذكير كفيس تفسير بيان مذكران مشهور كه هم مفسر وهم فقيه وهم إستال بچه شهر مرانا فيل ومردمان مشناق تر شدة باز امدندي ودريم از داعظان معتبر ر د گردید ها د سوزها در اصدی که تا هفته دیگر ان درق از سیدندها نرفتی د در جمله تذكير ارچنان گرم شدى د از هر طرف غريوها خاسني عري ر پسران ايشان قران خواندندي كه صرغ از اسمان فوزد امدي بكيه و تذكير ان عديم المثال مذكران مولانا حميد ومولانا الميف د دانشدندان د کاملان د فافال د شاعران حافر شدندی د در حالی تذكير كف ومنبر وعظ را إراسته داشت د در تذكير ار معنبران ديدة است د نه کوشي شنيدة در بست صل عصر علاي مرانا و کلم د موزون طبع واطيفه گو پيونف و توانستندي که سخل کشاره پيش لطايف لديمان وطيبت بديمان تسكت نياصهي ولبويمان الوجلان شويق والمني و تندي و بد خركي كه علطان عاد الدين وا يوده است از در مدت د، بارود، سال از نوادر نديسان وبود، اندِ وبان درشتي مراج لذكيزار كرم شدي ركرم رذتي ذندماي سيلس سلطان ملاد الدين بعديت بسيار شدي و فظاد دردايا كاركردي والولكا و وقت بسيار قلوی بود د خد ارای کاردی د خن حق کفتی د در تذکیر او كان ماء در دهاي تذكير گفتي دانششدي در غايت تربي إهدء بدر الدين پنهرکه دري گفتندي و او از اوره بينامدي وچاند وشيفي ميكرد و مذكري لود در عصر علاي كه ار را مرون ججاز بوده است وادهم مريدل ميكرفت ودست بيدت ميداد خوامدي وموالا جالى صفكود ازخدمت شيع وكوالديون در مديد كونتون وا(عرق و ذرق هم بسي "عنى هاي ظريف گفتي و نظههاي مرقق كمتك هم در تذكير خود طريقة غوف وخشيت واحراعات كردي حصام درویش هم از داعظان مدرونس عصرعدني بهود د اد تفايد ممززج دومغزؤ ارد (عوام فيفتنادي دوتذقير أوجعيعت كثير فبودي وصوائلجالي معلوع بودي وازار جهت كه اوارة غوش ومرقق أداشت رسخلهي برادستادي ادمنشات ادحاكى است دييشتر سين ادلا تذكير ادردي وازانشاء او نظر ونثر بعيار درميان خلق مأندة است برا الدين إمر كفنف دور تفايد وتصيفه فعش فظم جديد ومناحب بكيها إلرسيس ساؤال و منشيال نظر ونثر وارالعلك معلى موانا مذاكرك عصر علي بود و اد وا در تذكير دوجة علعلة بودة است و

عدونك واز ديوك عرض صواجه المساعري سي يانتنك وهر يكي را يد حكيم وشهاب انصاري ومدار بستي كه از شعراي عصر والدين عالى و فخرالدين قواش و حميد الدين راجه و مواذا عارف السي كه إذ مجالست او مي شد از مجالست غير او نيانتم و ظروف د خوشباش د مزاجدان و مهودب و مهذب بود که مدارا راحتي است و محادف بندر مندویات بسیار است و چنان شیرین مجلس دستور مادقان ارادت شديم است و امدر حسن را ذير چذب ديوان كرهة است د أذرا فوايد الفواد نام نهادة و فرين ايام فوايد الفواد او از انفاس شيخ شذيدة است عين ملفوظ شيخ در چذد جلد جمع برة خدمت شيخ داشت انچه درمن ارادت خرد در مجااس شيخ ا يكديكر اهد وشد كردن كرفاند و و نهايدت اعتفادي كه امدير حسن واز محبث من ميان ايشان هردو اوستاد قرابتي شد و در خانهاي سى بتوانستدى بود نه مى توانستى كه مجالست ايشان را كذرانم امير حسن مذكور توده و يكاذكي بودة است و نه ايشان بي صحبت همچون او کسي را کمتر ديده ام و سالها مرا با امدير شسود و د خوش کذرادیدن بي اسباب دنيل و تجرد و تفرد از علايق دني کیا د زیست صوفیه د لزوم قناعت د اعتقاد پالیزی د خوش بود فبار ملاطين و الابر و علماي بزرك دهاي و استقامت و خدارندان مكارم اخلاق كهدر اطايف وظرايف ومجلسها واستي حسن مذكور بارمان و اخالق مرفية متمن بودة است رد بعيل كفته است ادرا سعلي هندوستان خطاب شده بود ر المعلى ايد المد المد الله المراني فر غايد

مداول إراجيان اغتمار نهادتام هر عنه را نتوانستم ادرك واز هرطائفه بولة أأن و هملك و علك عراف الدي فيروز شاهيم و مبلاد الدي عصر علايي وبعد أز ادمعنقان ومراقان و شاعران و فالمان بسيار و دار جمله در دار آملک دهايي چه در عصر علائي و چه پيش از ديكر أويسه و در ذيل محاصله و مائر إلى بالدشاء قاهر مبالغ س لكرو وهراجاله بالمارا فلشتا تتواتسا كه جزامامه ومالوهيازي للمنه وجورتاريج على هم در عصر علطان علاد الدين نوشته است الداب ورهوم مورش که شیر و شهر و مساس و مقایح شینص بذوبسذن كابت اميد و آترا بعبئات حدج و طريقة سنس ارائي اراسته وگرد الميدانين والبغواء المارد المارية المنهار تسمأ ديه ساك د برداخله است دوان نثر نويسي دادة و گوي مبشت از سراد ساف و ثاليف شر عربي وبالجي يد يتيقم مي تمود و در تتحلامها مجلدات المار عدد بوش تحت عالى حرمتى المام داشت و در فالي وعصر خويش بيؤة است ونجاي بدي لإلوار خود أمير داد بو كادا نلي فكل و بلقت وهكر دبيوي وانشاء سرامد عبة الهراواد استاد والمصرعاتي كيير الدين بسر تاج الدين عراقي دام المخ مهاري قدار داشت و داون علم المستال شهر يود تدير يهدين والمشر فيالماليث لطيفاء بديارية هداءما المراس للنها المناس الماسية المراس الماسية المراس الماسية المراس المراسية ا المبرابط كذي يودة أست الشاري وشاري أيشار عالم درالم يبؤد خؤي أيؤ

مولانا حصام صاريكاي بوعة است كه هم در فلوك علم فالنسمذي ات شده و تدريم استاد اطباء عصر علائي مولان عدا الدين طبيب اعلم طب لاطرق مونيه مشار اليه بول وماحب كشف كردان پيش محاسن تقرير د بدايع بيان او سجده كردندي د بارجون کر طب چذان مبین د مشرج و معتبر با شاکردان تقریر کردي که هريري كدباريساي ادرادادة بود كد تانون و قانونچه برعاي و كتب مطرا هم تيو مولانا دمشقى ديكري دريون شهر نبودة اسب درشيشه انداخته اند د در « مرفت نبض د دليل بعد از « ولانا حميد انداختن جانب دليل تبسم كردى وبه گفتى كه چند جانور ابول د در شیشهٔ دایدل انداخته ادردندی از دنور علم طب بهجود نظر یا سپری شدنی است و اگر بول چند جانرر با بول ادمی بیامیختند أن مرض بجين چيز تعلق دارد دهريف ازان مرض شفا يازنتني است مريض بدانستي كه رحمت مريض از كيا حادث شده است ددنع ادرا مهراتي درعلم طب ارزاني داشته بود كه بهجرد نبض گرفتن دايم اطباعي شهر كتب طب درييش اد استفادت كردندي وباريتماي الأطبا مرلانا بدار الدين دمشقي در تمامي عصر علائي بوده است انچذان طبيدان سر امده در عهد و عصر دينكرمشاهدة زشدند و ارستا بساط تدادي اصراض بقراط وجالينوس را فرزين طرح ميدادنه دهم در عصر علائي طبيباني بودند كه هر يك از سهارك علم طب مشهور ذكر كنم از بصكة بصيار بودة اند نتوانم و از غرض باز ه ذكركروة ام د اگر خواهم كه جمله مصنفاك ومنشيك و فاخلال وشا د هر قومیکه ماهران د بی نظران و ادستادان بوده که درزن

دا د مال و نساد مبریف در یانتی د باندازه ای علی کردی د علی اد مذكور عم ملصب أقس بود وعلصب قدم و در اغيد اولا مرض يولد وهم پدار د پدودار علمطب مهارتي تمام داختيك و مولانا مدارالدين

علم الدين د موان اعز الدين بدارني و بدر الدين د مشقى شاكرد الر مهارت او زود ميسر تر امدى و هم در عصر علاي يمني طبيس

در شهر طبيبان معروف ومشهور بودند و مبارك قدمي هميومه چلدر درعام طب مهارتي تعلم داشتند رناگريل و برهمنان رجايتيان

والدارى دنع كنند ومنجمان عصر علائي كه هم در استشراج اصكم در هندرستان نبردند ر نباشد که در نظر ارل مرض را دریابند دبهاج طبيس ومدك مرفي عشهر جاجاجراج وكحالي عمهو علم الدين

علم لجودم وراجي تملم داشت د هر محلي أز منجم خالي أبودى اعراف ر بزرگان ر بزرگ زادگان که شهر دهاي بدايشان معلو بود نجوم وهم در رصل بنناس ماهر و كامل بودناد دار بصياري اكابر و

جهار مله د پانصد تقويم درويصت د سي مده مولود نامه ندولدان فراجه (أدكان أنعامات ومدتات بميار يانتدى و شابد كه مجهل و منجمان از بادشاء د ملوك د امرا د اكابر د اشراف د خواجگان و

ر انعام باشندى كعازان ورزكار مجمى بايت اراشاء كدشنى راشراف ملوك وأمرا د وزارا واكابر در خدمت بزركان برسانيدندى و هدايا

شهررا رسمى مهروث بولة أست كه بي اختيار علجم دا هييج مهمي

مجم دردهاي نشدى وبنيانيان وطحيان ومدانا دست نودندی و هیچ تطبیری و کار خیری و خواستکری می اختیار

عرف الدين مطرز دفرد ركن عجايب كه از منجمان استان بودند

میداند اورا بند اده کردی و گمان بردي که مال از کیمیا نواوان مي كيميا را اظهار كذب واكر صلطان علاء الدين بشنيدى كه كسي كيميا از خوف سطوت سلطان علاء الدين زهرة نبودى كه كسى علم (مل و وكشف احكم مذيدات و بيرون اورن كم شده ساحريها ميكروند ناما غري وسال كول بوك و شوم معين الملك زبيري در اظهار علم غمير . خوانندگان مشهور بودند داز رسال يكي مولانا مدر الدين لوتي دلايم الله دجه نيست وهم در عهد علائي شه رمال معروف و چاندين عذدوان مدجم بسيار بودند جز معارف ومشاهيد را در تاريخ ذكر ي يانتندك ايشان را ازان اسباب ها سي شد ددر شير از مسلمانان لم بيشتر بودند چندان صدقات از سلطان علاء الدين د از حرم ا إسلطان علاء الدين لأيها وادراها داشتنه وبئيانيان كه از همه درور (alhal)

ان عصر مولانا حميد الدين ومولانا الطيف بسران مولانا مسعود مقري شود و نتنه ملكي مال است د در ده سال ادل عصر علائي مقريل

ان مجلس بكي بصلعي شلعي و بعل از ايشان نه انچذان خوش نيادرلاي و در هر مجاسي كه مقريان منكور سرود كردندي ارايش كه از قالب بيرون ايد وهين ماحبداي طاقت خواندن إيشان هر چهار مقري مذكور ازانها كه جانها از اداز خوش ايشان خواستني بودند و در ده سال اخر بسران مولانا اطيف الطف و صحمه شدند و

سكه وعيد وشيان ومحمد مقري وايسا خدادي مزمرون إز مزاميرال علائي همة از اعجوبة الزكار بودند رجنين دانم كهدر كلوي محمود بن سرود گویان د زنه انچنان اطیفه گویان چشم درزگاز دید وغز لخوانان عصر ادازان و نه انچنان خودرویان و نه انچنان مجلس ارایان و نه انچنان

ابزركي وعزت هذرهاي ايشال ندائستيم ووجود ايشان را غنيست المثال بي نظر تكفارده و تشتلخته ما و امثال ما هم تدر و ييست ميند وا يتهقم ديوناك المال علا الدين حقوق ان عديم خدای داند ر بعکه بادشاهان عصر رزمان حق استادی اد تا بچندین جمع شدة إدد وأكر يكي ارأتينان طوايف دوي اعصار متاخر بودى وعباهاني كرده كه دردار الملك من چندين بي بدان هدر منه استادي وماهوي فكذاردة أمت وقتي درجياسي خودهم مخلضرتي و تصدي ابودة است و حتى استحقاق بي لظيري د بى بداي هيچ رمولمتها ويدى الشاع وامتجاره أوارا والمتماع الشاريوع وتسارا بالثمالواءه درعصر علامي جمع شده بودند ر دار الملك او ازچنان بي نظيران شدة امت انست كه چندين استادان وماهران هر علمي د هنري وعجبي ديكر كدموافسارا ومعاصران ديكر را إزسلطان علادالديرميشدي مد ناوين الشاريخ كرده و بعد از ايشان عمير ايشان در نظر نيامد شهر دهلي را وقتى يادنبوده است خوشا جومع ايشان وخوشاكمال ايشان بروبيمان بوده است وانتينان منعت كران هلومند ويشدوران ماهر و کلاه دروان و موزة دروان وتسبيع بامان وکارد گران ديگر عصر علائي « از استادات هر هنري كه نرض كانه چذاته كمانكرك و لير كرك د نباتيال كه در عصر عائي بودند در هيج عصري انجيال نبوده الد باران د توالان و مطريان د شائيان د زياييان و كمانچيان د مسكليان الإيشان بيدا ايند خطاطان وكانبان ومحقق لويسان ويا عطرنج دانند كه ان چنان عراضوانان نه بيش از ايشان بوده باشند ونه . داردي سرشته بودند د دانم اناتكه خوامدن غزل ايشان ٢٠٠٠

ملاقات شيخ نظام الدين ميرسيدند و پير د جوك د خوك د بزاگ و تصور توان كرد كه از هزار دو هزار فرسنك مسافران وطالبان درازري علاء الدين را چه دل تول گفت د ادرا تاچه حد بي التفاصوبيبال خود نكشيدي و مقصول از ايراد مقدمه مذكور انست كه سلطان انسوش ها درباطي سي ايد كه چوا خاكيامي ايشان را در ديده هاي النعمة إذا فقدت عرفت قدر وقيمت أيشك در خاطر ميكذرد و ولاشيان والتركان ديديم ديكي أزايشان نمانه وديكر نرسن بحكم هنرمندان را خواهيم ديد و الانون كه جهان را پر از اجلاف د ناقمان بشمرذيم و همچنين ميذانستم كه هميشه همچنان ارسكادان و (hhd)

منظور نظر شينج نظام الدين ميكردانيدند وسلطان عله الديس رائجي عالم و جاهل و عادل و نادان شهر دهای بصد حیل و تدبیر خود را

كذبه و در كدام وهم در ايد كه تاده عالم بود اكر هم چو امدر خسرو در دردل نگذشته که خود بر شیخ اید ریا شیخ را بر خود طلبه رمانات

و نضلي علف و خلف را همين يك هراز تغكه مواجب دادي و مكيع ومنجل داشتذدي وسلطان علاء الدين اينجذين نادرة شمراء بادشاهان دایئي د اقطاعي بدد انعام دادندي داددا در مجلس خود عهد محمودي د سنجري پيدا امدي ظاهر وغالب انست كه ال

لكردي وعجب شخصي كه أد بود دعجب وتاري د بي التفاتيب قر پيش خود مبجل و مكرم لكردانيدي حق احتشام او محانظت

غير ار اراسته بود و نبر انچنان مستشنایان هر علمي د بي نظيران خوالا ال استداج و مكر بود د زحق اد د خوالا افلال بود در حق كدار داشت باريدهاي ملك علاء الدين را بنوادر عجايب بسيار

بارة در بازاها كمته اتايم ها دريارها تنج كند . چهارديوار كوشك خود نشسته بود دغلامي مجيوري لاتصي كوش سرفرالي داد تجبية يختي واقباى نباشه كدساطان علد الدبن دون ال بيش اله ييش دا كذار أوصى فهادند وبه تشتكشى بعس شاحيه ال إ هر هذري ماطان عدد إشاين وأ بادشاء كردازيدة بودند إ

ذكرتنمه ملك علائي وخزانخانة او

كاركذاوك ملك ودولت خود واازييش خود دور كرد وبجباي انتيذان الداخت ملك دخانه اد كشت اول در دل اد غيرت وقصه اراد علاد الدين چند کاري در رجود امد كه همان كارهاي از واحطة كرد رهرج غدار دربرانداشت اردشنة كشيد رمم از سلطان ال ملابست اد ملول شد د روزگار رم بيوناني خود بور اظهار چون درات دنيا او سلطان علاد الدين شامت بار ارود دانبال

بي تعيذ رأ در أدردة هيج در خاطر أد نكنشت كه غواجه سرا واشيلال داليان وكار دانان غتم بچكان كاهل بي مرو يا د خواجه سرايان .

لا چنر بادشاعي داد د در د درگاه اد جدا كرد د خنه خان را ر مقلي بيدا إيد از كابك محافظت بيرون أدردند ر خضر خاك اد درتخال انناء دريم بسرك را بي دئت دبي اننه در ابشك رشمى هيج أسبنى لذارد ادبخت والإنبجيت بسي حشمت وفراطهاي ملكي باكرانت وبرتشت بادشاهي در پرداخت امور رؤارجانه بر بادشاهي ملك راني تتراند كرد ركار كذاران و هلومندان غود را از پيش

وليعهد مملك خود كردانيد وعهد نامه نويسانيد و سنخط اوال كال

باشايند وخضر خان را بندانانيد ودر گوالير فرستاد و مادرخضرخان الكيفت وبي هيج جوسي وخيانتي البخال والإسلطال علاء الدين كه مزاج سلطان علاء الدين ال خرم و ال خضر خان كشته است نتنه از گجرات در شهر طابدرة و ملك نايب حرامخوار كانر نعمت ديد زيستن نباشد يكي بده شد و ملك نايب را از ديو گيرو المخان را معيابوند بدخوني دبد مزاجي سلطان علاء الدين در زحمتي كه اميد وعشرت بيشكر غلومي كردند وحرمهاي أو درمهمانيها شاديها مستغرق مبتلا کشت زحمت اد روز بروز بر مزیده مي گشت ديسران او درفرق شدند كمملطان علاء الدين بزحمت امتسقا كه بدرين زحمتهامت مشغول شاديها ومهماني ها د ملک نايب والهخان در تاع يكديكر الله فابطهامي ملك متخال ميشد وبسران مستغرق ذرق و حرمها اليشان خاست و أن عدادت وز بروز بر مزيد ميشد و چهارم در الناد بود عدادت جاني انتاد وسرجمله برانتاد ملك علائي از عدادت در خاطر متمكن گشت داد را د الب خان كه خسر دنياي خفنوخان و انصاري که او داشت او را برکشيده و اس مجبوب مابون را سري بود ادرا سراشكر ملك گردانيد دوزارت ادرا داد داز جهيج اءواني طريقها در ملك او ردى نمود و سوم انكه سلطان اشفئه ملك نايب اد مهمانيها وشاديها لا انقطاع اغازيدند و از واسطه مذكور بسي بي چند بردد امدند و در کار خیر او پسران دیگر افراطها کرد و درحرم تا در عيش وعشرت وهوا برستي مشغول شد ومسخولا وادندي ملک لوران بسته د دانایان د کار دانان را برد نگماشش د او بردن امه (h,d)

را از كوشك امل اندازانيد د هم در دوز قتل الخفان د جلا د بغد

ر ۱۳۹۹) ماطان عاد الدين بر امتاه د در گهرات باشاک ر ماشان بر بزیک زاد ر ملک ادال الدین کوک که بدان بلتانین د بادی شده بید بید بیتن از ایشان کشته شد و ملک عافی زیر ر زبرشدی

ر نتلته بس بزرات إلا د شدن هذان الدين حرف ها بدار به بعديدي المديد شده بيد رفتنا از ايشان كشته شد د ملك عذلي إبير ابر شدن كرنت و هنهر نتند ها شاسته ربر هويد مي كشت كم نشابي نجل دراس د سلطان عاد الدين إز دار نتا بدار ابنا رحلت كود و بشهي كرند كه ملك نيز بيش بريده به رويده كار سلطان عاد الدين

در صارح غابة أجمت تمام كرد ر كارد ر امرو مايي ما بر دست بذماكي كم بضاحت انتاده بود د دانائي همچر بزرچمهر در كاركداري ملك نمانده هرچه گوش پارة چند را مي بايست ميكردند و در

شب شش شوال اغرشب سلطان علاد الدين را از كوشك ميروي بيرون اوروند و در پيش محجد جومه در متجرو او بردند د دنن كردند « پيت « چو در راه رحيل امد روارد » چه جهشيد رچه پروبز ر چه خصرر

د درون معرض که فکر میردن دادر چهار کم زمین سپدون آچذان جهاري که سالها دعوي آنا دلا غيري کون د دم امن الملک ميزن . جهاب کختسور با مقرکي از مقران او مخامس بون ايراد کردم که کختسور به بادشاد هفت آنليم بون خواست که بادشاهي ا

زارچه مجسی اود داز خاق عزاسا کیرد د بطاعت د بنادت مشغول شود مشوبی از مقربان تعدیم کنشسرد از کینشسرد سرال کرد که ایج مسکون زیر آمر بادشاهی تر آمده است ایشپنین "سروی د بهبانبانی را گذاشتنی د قامدا د عامدا عزاست اختیار کردن د از سر

درك ارد د به كاي أو دنيا د دنيا دارى يد بكرداده د در انشخانه خود .

عد وطريق غلام و كذيرك بذيكي كوغة و الفد عذال بمراتا كيومرك حركمت دادة است و نمودة دربولاد إدل زمين هد گردانيد ددر كذار دياري خواهد نشست و چنانكه او چندي مح انتد و بع تحقيق مح دانم كه اين نابكره عدار البته روي از من عدفي اين دنياي شوم را مكذار وعزات مكير دنظر من در عائبت ازنه نظر تو برچند دوزة باچند كالا ندق و كاصراني عي انتد كه مرا المنعبر در بدونائي د دشمني دنيا ان مقرب را كفت كه اي الله الله سدة ابرز رين مالا بسية يسمال از خون دل شاهان سنخ اب ن اميزد كين كرسنة چشم اخرهم سيرنه شد زايشان چندین تی جهارال کین چرخ درد اصت زاب دکل پرویز است ان خم که نهد دهقان خود دل عيرونت ال مي كه دهد خسرو هرياي چارنه ريخته و هرياي را بچه خواري د زاري اند زمين रह हरिष شهه و در اخر طریق بیگانه و مخالف و دشمون و بدخواه گشته د خون زامل چه تاخته است ددرادل چگونه درامده دیار موانق بنده دبوده جراني و تجربه نياننگ و نديدة و نشنيدة كه اين دنيا با بادشاها الى عدارد بيرفائي هاي فلك جفا كار بسيار مشاهده و معاينه كرده ام و تو راجواب داد و گفت که ای فرزند ص پیر گشته ام د آجارب رزگا جول الرجذين ملكي و دولتي ملول كشنه است كينيمود ان مقرد وبادع (LAA)

كه حقيقت تك أنها كُويْك رَابها دائنه خطالته كرد هزار انرأن براد كفت وند يا ادريدة أحشت و هر حميدي كد قدمة الجنال بزركي ر مس بعد تا در مرك نه از خارت ديرون امد ر نه با كسي سخن مد مهمنشه تصهدام سلاما فعلام رهمني عدله، في ال را، ، خود هالبيد و هريكي را خند، زناك وداع كود و در انش خاند خزيد ملكور بكفت وجمله بزركان ومقوان و بيول ملك غود را بيش ر لام ليلك في تا قياست باقي مائد كيفسرو مقوب غود را خواب ر ہرکد ادرا اخراند در دادش می وعاتبت اندیشی مون ادریابا کربد با خود نبرمز و ماجراي بادشاهي كذاشتن من در تاريخها بذويسفد وطلائش دهم هين حسرتي در وتت مردن انجورم دردنه مردن. غرى كش جفاكارة را در حالت قدرت د حست و تذفره مي كمارم مسرتها باشد که رتسته مردن خورم و بعده مردن باخود بزم و اگر این لا كذا علا الإدارية المعالية وحركت ما دعد وبيرنا لللا لا جه ار تمه خیدابد که اگرمی دبیل را نکذار، هم صورفی ام دواني که اگر ابسامقدار من هم ميدنام رتوهم ميدناني آل كه شير ادمي مشخور د مرا بيش ياد لكنه و دركنا دشعق مي مراغيا أنو واعي فرانه مي لمكارة وغدار هزار عربي را بكذارم به ازان نبود كه اوصرا لكذ ونان مكذارد لحلت جلا وإملح حوا دوكلاغتي فاناياء بله مكن كاكلوم إيل المصفة طلانش ميدع ر عزاسته ميكزيف و دار گوشه مينين لي فروزد كه ليكينواد الميس ونتني است اذكاه كمه إذرا بليلناي دنيل واص اصراحي بينها و حرکت دادنی است د به بد ترکن حالی مرا گذاشتنی است و إلى المنارك فالمنا والكوداك علي وشني و المنال مناه ما المنا

كانور احمت مشاهدة شد و كيفيت نشستن ملك شهاب ذار آنحه بعد ازنقل سلطان علاء الدين ازملك نائب الديكري غواهد كول * الناءة بود بر دست ديئري الند ونه انجنال تركي كه اوكرد

معتبران و معارف در سرا را جمع کرده و عهد نامهٔ سلطان علاد الدين و دربم روز بعد از نقل سلطان علاء الدين ملك نايب ملوك وامراعيد الدين بسر خور سلطان علاء الدين برتخت علائي

نمونة بازيكران بر تخب نشاند و خود را در امور جهانداري و مصالح امرا ملك شهاب الدين را درس بنج دشش سائمي بود برطريق وليعهدي معززل كرده در نظربزرگان ملك ادرده دبته اتفاق ملوك ر كه بنام ملك شهاب الدين مذكور نوبسانيده بود و خضر خان را از

اصوا دبندگان برادردة علائي را مخلص و هواخواد بنده د برده د نوهان. دربازبد واين جبهوب بحسروبا از نهايت ففلت وبيخبري ملوك و ملك راني بي بينج اسكيكممي و بنيادي كه اعواد وانصار ملكي بود

رجها بيدا ايد نديدة دنه از گردشهاي سلاطين گذشته از تواريخ ايشان باعلى بود و تجربه سلطان گردش ها كه بعد مرون بأدشاهان چه زايد بردار خود دانست چون اد خام طمح د خام مزاج و ناقص ظاهرو

كوا كشت و درهيج عاتبت انديشي نظر اد چند لاشي دلارة ممالے ملکي اورا بيا كاعانه زوه تر از استيلامي امر د الو الامري كرد شليده و نه مرشدي مخلص و راي زني هوا خواه داشت كه از مالي

المناهد ، ألا رسي الرام المال كردعها لما بنديان را الاركاندر ميلايا ملاء الدين سالها بصد خون جار مستقيم كردة بود مقرر دائت د حراكترار درادين را پيش خود طلبيد ر حكم هائيكه ماطان يكي را بر تراعتمادي لخواهد مادد ر في الجمله اير مرد نابكارو زاركان تماميراعوان وانصار علاكي دشمن جان تو خواهند شد وهيج بگذشت دنه کسی ل مخذول را اکلمایید که از قاع بی می و خواجهٔ ادرام در چشم ميل كشانه واه در خاطران بيش يوده د إس دوده خضرضال شدة بون نومود تا در حجرة محبوس كلله و غواست كه درنشست د مباک شار اعنی سلمال قطب الدین را که هم سه - وأقدر جذم بستندوي قاعضية فياءك قلومي بموارگود امند إواناه وليتناسب ووشعست والمتواطئة إطاع ألامة بعيدي بالمتوارية 445 7 4 9 4 5 5 6 6 6 4 4 4 5 5 4 4 6 5 6 6 10 Aug 18 إ) بينيد لماعلها كاميم كاركوان كالمنتب سينين أن أنب سير التيني المنتجاني والمراقب سنتوات بالمناوري والمراور والمراور والمراور والمراور والمراور والمراور والمراور والمراور والمراور the first of the fourth to that life for and the same of the file and are of better to the man with the fact of the first of the same of the the set of the set set market show the control of the late of your 2 To The Completing a delle to white you

ارردند و بجاء ملک نایب به نیابت ملطان شهاب الدین مؤقوف كردة بول و ملخواست كه ادراهم كور كند ازار حجرة بيررن را كه دران وقت مباركخان ميكفيند و ملك نايب اذرا در حجرة كردند وهمين پايكان دلاه دلا سان ر المشند سلطان قطب الدين شده ديدند خداي رشكرها گفتند وبع حيات نويكدكر را تهنيتها دردر سراء در امدند د ان ناصرد مابون را کشته و در خاک یکی بگلبشت و صطلع روز بوامه و صلوف و اصرا و صعارف و شغل داران بداخت کاذر نعمت بدرون ادردند د چون شب قتل ملک نایب را از ميان برداشتند و انتقام چشم خصر خان وشادي خان ازان بعد سي د پذجردز از نقل سلطان علاء الدين ملك نايب سرشوم که با ار یکی شده بودند و در اندیشه او یار شده هر همه را باشتند پرشران حرامخوار را از تن پلید او جدا کردند وان چند مدبر مشطط پایکان با تیج هاي برهنه در خوابگه ملك نايب درامدند و سر از شب ما بعد ازانكه خاتى از در سراء باز گشت و درها تفل شد ان خواجه سواء حرام خوارا بكشيم تا ذام ما به حال خواركي برايد وشبي النديشة ميكند ال بايكان مذكور با خود التفاق كردند كه ما اين دبستن درها تا صبح بيدار ميباشد دباكسان خود درقاع خاندان علائي مشاهده ميكردند كه ملك نايب هر شب بعد از ؛ ز گشتن خلق واميران صدة واميران ينجاء بندكان علائي هرشب در هزار سترن هزار ستون داشند القا كرد كه ملك نايب حرامخواررا ميبايدكشت ر بارينماي در دل بعضي بندكان بايك علني كه عهدة محافظت

بارستاليدند و پايكان كشنده ملك نايي لا در سرففولي رست د در

واز نهايت اتراثى ونفوايي مخخوا متنه كه وير امرا وملى بنشيلنه لابب را ماکشتایم د ملطان قطب الدین را ما برگشت نشانده ایم نايب نضرايي بنياد نهادند ركشاده بردر مراي ميكفتند كه ملك رجون سلطان تطب الدين برنست بنشت بايان كشنده ملك سلطان علاد الدين واكه برنخت بود در گوالير نرستاد و ميل كشانيد بعد ان كه درمهى برآخت بنشست ملک غياب الدين پصر غورد وامرا را بار غبره كرد ر إر تحت تسمه تصطان تطب الدين ببرداغت ميرسانيد داد درسي عفده عزده سال إسيده بده ملوك سكله إيما راحوا على المعادة عن المعالم باله الله الله ساليا . و ديگري لا بيلونه و برسوتينت بنشانيم و سلطان قطب الدين به يموذ كماك تردند كاد ماميترانيم كه يكي را از ملك درر كنيم ربكشيم (٧٧٣)

نايس از ما كمتمايم و سلطان تطب الدين ال ما برقست نشائده الم د از نهايست الرائي و نفولي "مشيوا متند كه وير اصور وملك بنشياند د پيش از ملك راصل جامع يابك و جامعهاي جنس ادل يابذد و كمر ششير يابذد و از ملوك و اصوا سقم طمع ميداشتند و هجوم كونه در در مراي اصدند و پيش عده در "حيل مقم مي رئنده " سلطان نظمت الدين هم در ادل جلوش ادرا فيروت شده كه فرمان داد تا هر هده پايكان از يندگر جدا كردند در تصبات بردند د

منین مند مید مید مند در این بیست بر زیان میراندن « بیست » ای کشنه کرا کشکی تاکشته مدمی باز » تاباز کیدا کشته هردانه تراک سب در ران ایام که نرزندان علای کشته میشدند و ایشان را کرر میکردند د تر بر تر در خانه سلطان علا الناین جوادت میبارین ر بیشهای

رگران زوند د شر ایشان را از در سرا دنج گردانیدند د دانایان بایگان

ملك سست ميشيد شخصي محيد إلى الميني بشير ديوانه كه ماحب

خلااي راست بزرگي د ملك بي انداز 🔹 - . • سيري • بيس الاملنيال لاندملنيامن بيس فيتايال سايدي كالمريد دجهاندارى خداي را مسلم است كه بى شريك دبى انباز است د چند نوع اد را عذابهاي گونا گون خواهد نمود ملک ملک خداست بذا حتى وبيكنه كشته است اجامى ايشان ادرا چند بارخواهدكشت لياني ما ما من الدين دراخرس چه اغراهه گذشت إدكساني را كم او در دايدا دنياست كه بر خيل خانه علائي ميبينه وخداى دانه و بس كه بر را برسي الندازد اد در معنى خود را برسي الندازد دابي خود نمودار خهاديان رامعلوم! شود كه هركه! بده مي كذر بجاء خودميكذن وهركه كسي ادميكند انجة اد برديكرك باخت بردوبر خانمان اد همان ميبازندتا رود که میرود دانچه اد برزن دبچه مردمان کرد دیگران بر زن د بچهٔ تخلي و ملكي كه همچنان فرو گيردند كه او گروس همچنين برباد هوا د خسر د داي النعم خود را كشته بود د تخت د صالح اورا نزد گرفته. استيداج بود ددرباب ديكران اضلال بودة است سلطان علاء الدين عم مرومان ديدند كه كار بحسب دلخواست اد باز ميخواند در حق اد ملك سلطان علاء الدين درامل بنياد نداشت دان چند ساي كه هم يكديكر خواب ميكنند وبست ميكروو شيخ بشير جواب داد كه كشف و كرامس بون پرسيد كه شيخ چه ميشود كه خاندان علائي را

خدای راست بزرگی د ملک بی اندازی بدیگران که تر بیدنی بداریت داد است کلید نتج اتالیم در خزاین ارست کسی بقرت بازری خویش نکشاد است

`

المالي المالي الماري الماري الماري والمريس مباكر الماري والماري والماري والماري والماري والمارية والمارية والم و معانقته و ماخرون المارية المارية والمارية والمارية

الدين مسعود ، ملك محمد بدر ملاحدار ، ملك پشوسك بسر ماك حسام الدين غوري ٥ ملك نصير الدين خواجه امير كوده ملك شرف نايسكيرات ومك نظام الدين هازسيوال و ملك محمد شد اور و ملك شمس الدين ميك ، ملك تاج الدين اصده ملك تاج الدين الرف يسرقير إكى • ملك منبل امير شكار + ملك مسيح سرجهمدار • ملك پسر بزگ قیریک • ملک کامیر مهردار • ملک بدر الدین ابر بکر يسر ميانكي ملك تيربك و ملك مخلص مر إبدار ه ملك هسان ملك زاج الدين جعفر • ملك فخر الدين ابورجا • ملك حسين • د المهديد المار المار المراب جمار المار المار المار المار المار علم • تدار را بنه في المير الدير • على يُنير من يمار دو إله الله • ما ولعقه ولم اننان • ملك اختيار الدين تعرملك ناين • ملك إختيار الدين مجي • ملك أغتيار إلدين تليعة امير كرد • ملك اغتيار إلدين ملك بهرام البده يسرملك غازى نايب وكيلدر ه نصير الملك خواجه • معلى الدير كادوري نايب وزور • ملك الم الدير صاجب قيصر خاص • ملاء و الدين اخر واعد جونا بريد هلك ٥ ملك شاهدين ونا ملك، هملك ماك شيئك باركاد . ملك نشل (اله ملتاني نايسيا رؤير » ملك مللآلي وؤير ديوكيو • ملك تاج العلك وحيد الدين قريشي • غازي قالما ريد قله و ينان ري الله حله قالما المد و يعس

(۱۹۸۹) کانور حرم سراي * ملك سنبل خواجة

كمال الدين كرك * ملك كانور حرم سراي * ملك سنبال خواجة سراي * ملك نظام الدين شكري هانسوى كه مسجد شكري آلان در هانسي موجود است كه اقب ان مسجه شكري ميكويند و

انجا هر پنج رقت ارقات نماز را معمور میدارند د بارراج پاك اد نائحه میخوانند د دواب در نامه عمل ان ملک ملك سيرت منخوميكرده

* هياد هاا لأمع

، جانيان كويد دعا كوي معلماتان فيياد بوني كه در شهر حنه ميع الحمد الله وجد العالمين والتعلوة على وسوله محصد و اله اجمعين

صدر جهاني دنيزهای بند ژرداد و قاخي خان خطاب نومود و الدين بسر مولانا بهاء الدين غطاط را كه در خط ارستان ار بود کرد رمحمد مرلانا نیاد خود را شهر خان خطاب کرد ر مرلانا خیاد ملأي جلوس كرد ملك ديئار شحنه بيل علاي وا ظفرخان غطابة ت خت در الداره علم معن الدارن وسر ملطان علاد الدار در خت م

د اغلمامي تمل داد د غسرد غان خطاب اد كرد د ار سر مستي علايي بود بير اشفته عد د عم در حال ادل جلوس ادرا بر كشيد بروار بچه بود ازأن باز كه پرورد؛ ملك شادي ناييخ غامن حاجب فقم بيگان خود را شغاياي معظم و اقطاعياي وزرك داد و حسن نام

.ملك ترابيك را بركشيد رچند شغل معظم بدر تفريض كرد و

حواله كرد د از جواني دممتي د غلبه شهوت چذان واله و اشفته بروا بيمه كردانيد وار صرهوا ونهايت ديديكي وزارت وا بدأك بروا بيء جواني و المنبدي عشم ملك نايب واقطاعات ملك نايب موالت ان

[•] مسيع منه سنه عشر و سبع مائة چانجه امير شهرو دا مائدي

ر هند شعبه هادود ه منه من شعبه الماد بالمنه منه مادان هذه ناء سپهر ميفرمايد . .

علائي زادة بون ال جلوس سلطان قطب الدين روي بفراهمي ادران مرض ملطان علاد الدين تا در قتل ملك يايب حرامخوار درملك الفارا ليجالشي بعشلا سلمته وعالم عباس بريشاني الزاغا معيس بروار بچه هده بود که يكساء سي او ندوانست بود ناما از أخية (h,Vh) -

ران هنگاسي كه او بادشاء شده از غلبه هواء درعيش وغشرت وكامراني علايي از خوف تدل ونكال خلاص يانتنه و شلطان خطب الدين بخاميت گرنت د از خوف جان در بواطن خاتی تسکیدی پیدا امد د. مارک

وجون از معرض کشتن و میل در چشم کشیدن برست و از تنگیهاد مشغول شد دليكن سلطان قطب الدين صاحب مكارم اخلاق بون

بنديان و جليكان علاق اكد دراعتدار هغده هزده هزاربوند الشهر خلق فرصان روان کشت هم در روز جلوس فرصان داد تا جمله يُونا كُون خلاص يانت و بعد از نوميدي بسيار إز عالم غيب بر شو

مجلعل شدند وبشكرانه جلوس تيمامي حشم ممالك را ششماء إنعام اطراف دار الملک فرصانها فرصتاد فده فوه نوه فدان حیران مانه واطراف مخلص كنند وبدست ألاغان در تخليص ونديان وجلائيان

عرايض حاجتمندان كه بكلى ان مسلاوه شاعه بود ازخاق بستانه ازمدتي دركيسهما وهميانها تلكه رچيتل انتاد د فرمان داد أ فرصول ملوك و امرا را مواجبها إيادت كرد و انعام ها وافر داد و بعا

مين زونك د بسي ديهم و زمين عل كه درعهن علائي بخالصه در پادشاهی ادعاما را ادرارات زیادت کردند د صواحب م درانق ملتمس عاجتمندان جواب ميداد و د چهارسال د چهاره - پیش تخت بگذرانند د بیشتر ان بود که هر چه پیش او میگذشت

اروه بردند در عصر او مردمان با منشد درود طایف جدید رانبدی جدید باشدند سلمان قطب الدین از حص خلقي که دران مجبرل برد خراجهاي گران د طلب دارد سخت او میان خلق بداداشت د مصادره رمگایزه ر است د زنجیر و تیت بندر چوب از دیوان زارت

ر مصادره رمکابری ر استا ر زنجیر و تحت بند و چوب از داوان زارات درر کود و از مشنولی عیش و هوا پرستی و اور دنوی و حهل گذری او جمله ضابطهای عالی و عملی عالمی باگشت و از معاملات تندیر

ار جمله خابطهای عالی و حکمهای عالی باکست واز معاملات تندر ار اهالی حاک بیامود و از بدخوی و تنکی گیری و فرمایش همای دشتار سلطان عاد الدین حردمان برحثند و از و زر بند و نقر و سیدینه

در خانه و بیریس د داد کوچه و مسلمت بیدا (مد و خاطرها از خون د هراس ان بکن د این ممنن د آن بکو د این ممکو د این بیوش د آن مپدش د آن نخور د این مخبور همچنگین بفروش د آنچان مغدیش

همچندن بناش و آنچان مباش ایدن کشت و تاندن و تندم وعیش وعشوت و شاهد و شراب و غام و پسر غاتی را یاد امد و چنانچه بعد مردن سلطان غیات آلدین بلین که بحر بارشاهی غابط و شایسته و پخته

د دانا ر ماصب تجربه برد ر «چال نبرد که خواص و دوام مماکس او سرمبزانی ار نرمان از انسرانس کننده پطریقهای یی طریقی ببرند سلطان معز الدین جوانی منابر مواد الفویش و و عشرت غیرب طبع و غیرب

معزالدين جوالي مناوب هوا رائه ديش وعشوت خوب طبع و خوب خاتي برنخست تيائي نشست ر از استداق كامراني و هوا پرستي واختبري ارجىله خوابط ملي ملطان بلير رقطال انتار و يياركي .

د المنشبري ارجمله نمرابط ملكي سلطان بلبر، در تخلل انتاد د بكباركي بادشاء درعيت در تنعم و تلفأد د راصت و ذرق مشغول شدند عين از مردن سلطان عند الدبن و نشيتن تحديب سلطان قطب الدبن

فإبطباي أخراج دارؤاني أبخ أنظان ولكل فهومك دنبال كارد بارخود

را مجال عودلشت وشفاعة نباشه و مالها فرارك نباشه مكر در اكروني نكروند وانجه بيش تغب معلوم از دور منهيك شود كسى شغول باشنه وازترس درك سرددران ومنهيان له نزئنه و گرد هيي (행/씨)

خزينه ر خلق دراشتغال تحصيل چنان مستغرق گردد كه نام بلغاك

ضوابط احكام ديوان وزارت و ديوان عوض سر سوزني گشت نباشه وانديشه بلغاك وتمناء بلغاك در سينه نكذره ودر زباني نرده داز

هول وهيبت اس بادشاهي از سينمها. گم شد و اغلب سردمان بكم هوا پرستان شد و روزگار را كارى و كارستانى ديگر پيدا امد ر ازجلوس سلطان قطب الدين جمله غوابط مذكوربكشت وجهان

و طاعات که در خواص دعوام صودم مشاهده مي شد کمي گرفت دلا توبهها بشكستند وملاحيت وعفت را خيرباد كفتند وإشتغال نوانل

رعاياهم نسق و نجور رست وشاهدان زايانت شدند و بچگ تازها ليلا و نهارا در فسق و فجور اعلانا و اجهارا مسدَّ فرق كشت در بواطن فرايف خلا افتاد و مساجد بي جماعت ماندند و از انجه بادشاه

تنكه زدو هزارتنكه رسيد واكرچه سلطان قطب الدين ازجمله احكم امرن و خواجه سواء خودرو و كذيرك صاحب جمال پانصد تذكه وهزار پیدا امد و مطرب بچگان خوب شکل کلی و شهری شدند و بهاء غالم

ويدين او در خانهها خمخانه مشاهده مي شه و بصدة تمنع د علائي حكم منع شراب مقرواشت وليكن إزبى التفائي امروظات

رشتهاي المشم بخوامت طبع نورشندكان در ونت وفابطه هاي سراي و نبغ عله ها گراني گرنت دنني علائي بكاي مضمهل شدد از سربوش شراب از دیهها بدرون امدن گرفت و اسباب معاش

دن دعما میزدند و از صوده شود مشمول شدند دوا هر عاده دن دعما میزدند و از صوده سلطان علاه الدین بازاریان شادی دند. در در دار میدن سلطان علاه الدین بازاریان شادی

میکروند ر بیوای دل خویش کا میفورشتادد ر تسید د تاجید کشاده میکردند ر شاقی را بدراد می سوشتند ر ملطان عدد الدین را میکردند در شاقی را بدراد می سوشتند ر مطان عدد الدین را بدری میکردند در خورت مزد رویا

بده می گفتند حاطان قطب الدین را دعا میکروند و اجرت مزدردی یمی بچهار شد و ان که ده در ازده تنکه مواجب چاکر ابود به قتاد د هشتاد و هد تنکه رمید و درهای رخوت و اهابت و خیانت بکشاد و متصرفان و عاملان و شاینان را روز نیک پیش امد راز کم شدن خراجها هندد در ناز و نعمت و ثروت یکی شد و دست. و به گه کرد

و هندران که خوشه پارن مي چيدند و مختاج نان سير بوراند رجامه د بصت نبود د از زخې چيوب و آنېد سر څاريدن فرصت نداغتند جامه هاي باړوک پوشيدن کړنتند د امپ سوار مي شدند و تير د دانګ ميغرستارند د جمله درعيد قطبي يکيازان د کماخابطه علاي پر قرار

نماند واستفاست کارها باکشت و چیزهای دیکر پیدا امد درها را بستند و منهیان بیکار ماندند و دیران ریاست را رراجی د حکمی نماند د خلق از بی نرائی خلاص یاست د هرکس را باندازد زرزگار

لازي دعزيي پيدا امدر مي كه مراف ام در ايام تطبي از معتبران هنيده ام كه ملطان بلبن بادشاهي بشته د متميد رعادان و منصف وسائس وضابط بود عر تهري دمطرتيكه داشت در حتى بي نومانان

د تا داشتان داشت د درحتی مطیعان و متقادان از مادر د بدر مهربان قربود د دران کوشیدمی که عزت نقاد امرا د از هیدتی که در دل خلتی منتشش گردد بیدا اید تا ازجیت ان خاتی ملامت مازد

ميكشتنه و زندان چاه در تعزير شرابخواران و شرابفروشان معد كردة زل يكي را تصوف ميكردي صود را خصي ميكردند وعورت را اد د از ترص النه چذه حكم غليظ از خود پيدا ارده بود چذالنه اگريكي احور صلکي بود الا انكه در ضهن بد خوي د زنتي د خشونتي صراج خشواتي كه كرد وهر بل خوتي كه در ميان ادرد نظراد در ملاح رها بكرد وإز تعبدات فارغ بود وسخود الدام فوايف ميرفت وهو بلناك جوي هاي خون رائل و ملكي و اسبابي و دقفي پيش کسي دراورد دیارهای رایان را نتج کرد د مغل را بینداخت د به توهم خلاص ازسينه بنديان وجلائيان برداشت وهندورا در موراخ موش د از جهت ارزاني .نرخ خون کاروانيان د بازاريان بريخت د اميد غزانة خود ادرك دنسق دنجور را در كام صرفه تلخ تر از زهر گرداديده ندّنه است بمكابرة ومصادرة دبهرجه ادرا دست داد زر از خات در با خلق بو العجت طريقة درؤيد د اد را در خاطر انتاد كه زر والمطة ميج شيني و دانشمندي را چندان عبادت نبود ناما سلطان عالدالدين سرمل روا نداشتي و مع ذالك چندان عبادت داشت كه درعصر أو كمروى و أز خود حكمى نا مشروع بيدا نياوردي و بند ابد و جاله بكسي انتي نرسك وذر مال و منال و ملك و اسباب مردمان اظر

بلو والله ازهركه رنجيدي اشكى درسيك نبود دبندى د جالي و

درشت اددركار دين ددنيا راست ايستادنه واز زنتي ها دبه خوئيها د شفاعت او کسی کند بخصوص درعهد او معاینه شد خانی از معاملات نیکنون او حکم کرد و انکه پیش او نکسی حال کسی عوض دارد و نغ رها نكرد و نه باز ادرد دو سه سال استدراك در باب سواري كه در عرض

پاريد رنه بالناكي ! فلته عدف الرطرني خاست رنه مؤكسي تشويش مغل پيدا إمد ونه از احداد بالأي كه تابل علاج لبود برؤميليان الناله دملي چه شذي د ليكي در عصر اد نه قصط مهلك الناله دنه ملك ار كردي ريا از طرني بافتاكي وشطعي بزرك ودى ذمودي ك دانك كه اگر در عيد ار اشكر مغل در (مدي ويا هنمري ديگرتمن ` شنيدن وميش وعشرك وأندن واخشش كردن وداد هوا پرستي دادن را در مدت چهار سال د چهار مده کارنبود مگرشوانشوردن د هماع مامال باي از دائرة اطاعت بيرون نهادند وسلطان تطب الدين احكم علاي مندرس شد درزايل برفضايل غلبه كرد ومسلمانان و ودر رديوار درشراب وشاهد شد وعياشي وخوشياشي درامه و میش د عشون ادهم جهان درعیش وعشون بازند ددار د درخت و نجور رست د درهندوان تعردي د سرکشي ددي نبود د آزامنغواق د اینارسلطار قطب الدین وکرک دادن خوابط تلکی در مسلمانان نسق و درامتي معاملات خلق پيدا امد و از معاملات سېال گېري واعثار كذركيريباس إرماج ويراسه والناب والباري والمعار والمرايد والمتارد والمتير (LVA)

استقامت ملك بليني وغفلت وابتري حلطان معز الدين ديدند د ايبلكي أد واسطة هلاك إد كشت و دالايل ملصب تجربه كه هم از ادار نابايت عيش وغايت غافت المعلوي عياشي و مستي پلرکشت د نه دام ازدود دغم درسینه د زداني کنشت د ليک چاپ وفتلمة شكرف زلدي الاشتبري وغظات دعياشي وبيهاكي ارحال

ملطان تطب الدين عشاهده كردند باتفاق د به مييل جزم ميكفتند . دهم غبط ملكي علايي دبي هنجاري و ترك دادن غوابط ملكي

تعب بسیار روي همي نمايده و اگر بادشاه عياش و هوا برست و امر ألو العرب بيدا ايد اكرچه خلق را در اطاعت ان مشقت ر باشد كه چند كاهي خلق در كاردين د دنيا راست ايستند درزق كه بادشاء تاهر و فابط و كامكار سخب نومان و نائلاً المربود أميد

راحت ها د ذرقها و عيش ها و كامرانيها و اسانيها وري نمايد دليكي طبع وسهل گيرواسان گذاربود با انكه خواص وعوام مملت را نرم مزاج د بمنحبر إزنتن ملكي و غانل ازنيك د بله خلق وخوش

سلامتي ذات وملک بادشاء دران نبود و در اموردين ودنياء خلق

دسيار از براي دنع بلغاكدان المخان كه ملك كمال الدين كحك را خلل ها بسيارانتك وأدراول سال جلوس ملطان قطب الدين اشكر

السلك ملتاذي را سراشكر كردة نامزدكجرات شدوءين الملك ملتاذي کشته بردند و نتنهٔ بس بزگ برادرده و گجرات از دست اننه وعین

رايشان را بشمست وباناكيان البخان اوارة و ابتر شمنه و از تائير راي دهلي از اصراء كبار دران اشكر نامزد بودند بلغاكيان گجرات و لشكر شده و بكارداني و كارگذاري مشارا اليه گشته در گجرات زنت ولشكر كم راي أني بي أظير بود هموارة سيري كردة وبه تجارب بسيار بخته

كجرات بتجديد در فبط در امد د حشم الذجائي باز مستقيم كشت و روبت عين الملكي وغلبه حشم دهلي نهرو اله و تماسي ولايت

ادرا راايم كجرات كردانيد و ظفر خان مذكور كم أز بندكال قديم علائم ملك يدينا ركم أو را ظفرخان بخطاب كرده بهد در حباله خود أدرد و شدند د بر هندوان دور دست رفتند و سلطان قطب الدين دختر ذ جبند نفر بلغاكي كه سران بلغاك دواسطه فتنه بودند اوارة دابتر

بود رندس دارا د صحب تجربه دکرم دخرد رزگر چشنده تر تعلی دار داشت با امرا د صمارت د حشم تدیم در گجرات زمت د در صدت سه چهار ها گجرات را چنان در فبط داربرد که ایشان را فبط البشان د زبدت البشان نرامرش گشت د جمله رایکن و مقدمان الدیار برد در اهدند د هال بسیار حاصل شد د حشم چینده د گزینده

باستبدار تمام مستقيم كشت واكرچه طلطان تطب الدين طبع جكمى د خابطة از لحكام دخوابط علالي برقرار نداشت ناما چون بندكان علالي برقراز بيودند و انطاعات بزيك در قصرف ابشان بيود هم در سال

جارس اربلاد ممالك مضبوط كشت راز هين طري نلغه رباناكي خامت ربرشاني رابتري بيدا نشد ردر داياي اظالي بلاد ممالف بادشاهي اد ترار گرفت ر در شهور منه شماد عشر ر سبعمارة كه برامشه انعه بدد تقل ملک نايس (تليم ديوگير اردست

, ملولا و امرا نجانب دیو گیر اشکر کشیده د از سر جوامی و مسکی مین بخشه د کاردانی د سرد سرویری را نیابب غیبت ذداد رفته زیجهٔ بود که ادرا در دست عائی باریلدا کفتندی د نام از شاهین بود

رائه بود ر هودال ديور را مد يو نرو گرفته سلطان قطب الدين با

رادوابركشيد ددفاى ملك غطاب أدكود وازخايت بيبدكي دبي التفاتي

ر دهای د خزابس دهای را بدو چود و دایداست غیرست اد را داد د اندیشه هیچ نتلنه د حادثه کدو غیرست زاید از غلیه جوانی وجستی به در دل حلطان قطس الدین نکشت رکزی بکوی از دهای نهمست

. کراد ریستمان مصب اسین مست و جرج بوج از مصی به مست . کرد دیستدود دیو گیر سر پراورد و هریال دیو و هندوانی که با از بار ریشده بودنق د دیو گیر فرد گونتو تاب حافه و با حلیان حقابل شدن

كردة لمشيمان علا علاق إلى ورماا بلك المديمة بالغال كردة غفات و بيخبري ده دوازده سوار يكدل شوند ددر ميان حرم در ايند بازي كنان بارها مشاهده كردة بودنه وميدانستنه كه اكر در ان محل در میان شرایخوارن د مستمی کنان د با عورتان در انتادگان د اغ د د این دا در دایشان در عداست کوی کردن سلطان قطب الدین را که و او يار خواهند شد انديشه مذكور ان مشططان با خود راست گرنته تطب الدين خاتى را از بادشاهي او تنفر نخواهد امد و هرهمه علاء الدين و دارك ملك است همانجا چتر بردارد و بعد كشتن سلطان و كار سلطان قطب الدين تمام كذند وملك اسد الدين براد إسلطان جند عوارتيخ هاى برهنه برلمسك كرفته فرصيك حوم اددراينه امد دران هنگم ملاحداري و جانداري و پايکي پهلوی ادنمي باشد حرمهای خود شرابخواران و عیش کنان از کهتي ساكون نورد خواهد كردنه وبا خود راست گرفتنه كه چون سلطان قطب الدين درميان بيغبر اند چند مشطعي را در دبوگير يار خود كرده وايشان كذكاج است دراي زن مالي ملك كشته اند وهوهمه غانل و مست بي تجربه د جوانان كه خبر از عالماناشتنه محرم اسرار ملكي كردانيده و خبز از امرز بالشاهي و مصالح جهانداري بدارد د چند نو دراتي چون ديد که سلطان قطب الدين غرى عيش وعشوس شده است سلطان علاء الدين كه بص گرازي و فتاني دهفدري و نام ادري بود جانب دهلي مراجعت كرد وملك اسد الدين پسر يغرشخان عم قطب الهين بعد وان كردن خصرو خان شرابخواران وعيش كنان بالغاكي ميكرني وهمينان النديشة كنان در حذود مغير وشيد وهلطان

(414)

سالعلت كانكا والمعلد مشيور بمده الملمده المنان والانار رانال حركت دعفد يكي عم أزميان إيشان برحلطان أحد ومكبراي أنديشة که از کیئي کرون نود اید و ان مشططان خواستند که سلطان و

لععلى بدياليل بدايد بداي بدي بدي الي ال در الطعشه ييدج هم برسر منزل کهتي ساکين وقفه کرن و صلک اسن الدين د برلدال اووا

دهلي نومان داد تا بست و نهم نفر پسران غورد خورد بغر تخان که عمه را پیش دهلیز گردن زنانیده د از بی باکی د اتباع رسم پدر در

ادونه دزوال ومشترال ادوا دوكوجه انداحتك ومحتاج درها كردانيدند اسياب كه عم ملطان علاء الدين بدر سيندين كاء أذرا نهادة بود أنوا در خزانه فيامنه بردند همه را بكرنتند وصهر كرسيندان بسمل كردند و مال و خبررائر الإبق بلذك نداشتند واركوكي وخوود سالكي ازخانه بيورق

مقدراشده بود از چئين بلغاك هم بيدار نشد و خود را كرد نيارو و دچون از قف و تدر باریدهای ملاف سلطان قطب الدين دران بلغاک

جهابى رسين شاذى كته سرسلاحدار را در گوالير فرستاد داد را فرميد های امور ملکي که مسانظت کردن بود بوتت مراجعت که در صدرو عياشيبا ومستيبار بي هنكم را ترك نيارو د از جمله بيداري

تاخفر خان رئادي خان وحلك عابد الدين بديان سلطان

دمت آل کوران مظلوم را بکشت رمادران ر زنان ایشان را در دهلي

بېشد د حمادول د زنان ايشان را در دهلې اړد د شادي کنه در کړالير علاء الدين كه كوركونه بهونك رفاني وجامة ميدادند يكسر همه را

در بذيه ان شد كه بشيخ آكفت رساند و چذه بد خوالا اوكه خود را مدانست باشيخ بنياد عدارت نهاد وزبال به بدكفتن شيخ بكشاد ول الجويد الله خضر خان ال بشرق و ان خصر خان العروب شيخ المال تعلي المال المنافع الدين الدين كه بعد الدين كه قطب المالم دراد وادن چندن مديمي وتعلي را مرتكب شد ديكر ازبيدادي هاي

پيدستگان قديم خود را با كرو در ظاعرو حشم و خدم بسيار وانطاعات بودند مطيع و منقاد نرمان خود مشاهدة كرد و غلام بجيكان تديم ودر جر اصدة در روز بنسشت ملوك و اصواع علائي كه خاكر و بندة إلد أو از ديوگير در دهاي اصد د گجرات د ديو گير نتج شده يود د باناكي بدخواهي وايذاب شيج باعث ميكشتند وبعد انكه سلطان قطب الدين در پیش از جمله نیکخواهان می نمودند ملطان قطب الدين را

فهاري ديي سهوي شد د دسي بقدل تاحق زد د زبان را با مقران ومكان اخلاق اد متددل كشت وغضوي وفعاشي دسياستي د برانزد دبي باكي دبي التفائي و قهاري وجباري بارارد بصرس و فبط و اهتقامت و اطاعت و انقياد امراي دديم و جديد ديدل داسب دمستي هوا دمستى شراب دمستيهاى نتجود بزرك معاينة ذرسول بر مستى جوانى ومستى ملك ومستى مال

بيش ادراي المخلمة ذونوسي ذاك ذال ملك اد ال الناج راشق تجويه ومعودر معجب جدن دراة دوات بودنه ودرملك أددر شسته شد د دا انه رای زار و محرصان او خام و نو ددای د دی نمون و هراس زوال ملک د خوف فقه و جوادت از جريم خاطراد وازديكان به فحش و دشنام بكشاد وهوا يرستى را يكي بصده مراعات

(۱۹۹۹)

تر میدایدند راز دالابال ماشید تبیده دیگریی ":

نیش کنتر او نمی توانستف که پیش او بگریند و او

بیالتی که در ایشال بود تدرت آن نداشتنه که بعبارت علی بدد گون

که اجیشته امثال و شبیده نیسات بوک کنشتای باشد او را در چااس

ستاغی بیلاهانند و در هدت ملک تطبی نه سلطان نطب الدین

از از مستیمای بسیار در خاطر کنشته و ده در پیش او هوا خواهی

وا از مستیمای بسیار در خاطر کنشته و ده در پیش او هوا خواهی

هیده داشت کو که هر روز چیزی از ترایی ماهیدی اسام اصرال

ساطین مربده امیر جهانداری و شبیه غفلت جهاندارانست خواننده

ساطین هربند امیر جهانداری و شبه غفلت جهاندارانست خواننده

ساطان نظیت از بین از خود کامی و شود رای و خود اندیشی از بینایی از خود احدیثی از بینایی از خود کست

هنطان نظیت الدین از خود کامی و شود رای و خود ادیشی از بینایی از خود احدیثی انتخار بینایی از خود کست حدید داری و خود ادیشی از

بنتگار از گی د اعران ملک علائی محرم ندرد تا بعبا آتی که ادر ارست دهد سیدابهادینه متفسی اعلام مضرت و منفعت ملک د دراست باشد بیانچه دراند د آواند کشاده د صربج و یا برصر د کدایست بسیخ او سین عامهٔ بعد از اهدان سلطان قطب الدین از دیوگیر هیچ اربنده بر در دراندان بیرونیان میبار، نماند که آخه ملاه ملک دراست اد

را ار درونیان د بیرونیان مجال نماند که انچه ملای ممک د درست اد باشد پرست باز کرده پیش او بکویند، د از حباری د نرعوبی که در سر سلطان قطب الدین رسته بود ارا ظفر خان دالی نجبرات را می هینج جدی د جذایدی اشتاد بایدت د دیوار حلک خود را باست

خور خالب كرد د چنده بعد گامي ملك شاهدين را كه خسر اد بود و ادرا زيا ملك نام كرده بود د رايب غييت ساخته كرفين زد د نومونيت بلياد نباد د بي هنجياريياتينه با ان ملك داري بر نتابد اغاز كرد

وشهر خشم از پیش د بده ، برداشت د کردنه زنان و جامه زنان پرشینه ادر جمع می آماد د نماز را ترک آورده د ورزه ماه و مفدار اشکار د کشاده

نام زن ومادر میکفت و فائر کشیده در می اصد و در جامه ملوک کمیز مسخرة را در مجلس خود استيلا داد و ان بهند كم امل مبلك را حاضران هزار سدون مي انتاد داز نهايت بي باكي توبه نام كجراتي عرنان مسخره فعلش دشنامها لهوانش بشلع فيخسه واناب ما وك عصر او بود وملك قرابيك را كه چهاردة شغل داشت از ميخورف و إزبام هزارستون ملك عين الملك ملتاني كه از اكابر امرائي

د زول اددانا و نادان جون رز روش ميديدند كه به بد گفت شيخ سمي العلمي و فحش گفتي و ازانكة برافتان او نزديك رسيدة بود میکرد و گوزها رها میکرد و بعضی رقب مطلق عروان شده در مجمع

و ملوك درسوا را منع فرمود كه كسي بزيارت شيخ در غياث پور نوده فظام الدين قدس الله سرة العزيز إبان ميكشاد وعدادت أشكرا ميكون

خدياء الدين روسي در شوسي رزاد سلطان قطب الدين را با شدخ نظام الدين را بيارد هزار تنكه زرادرا بدهم دروزي در خظيرة شيخ . د بارها از مستیاعي متنبع بر زبان بيباکي ميزانه ته هر که هر

شنخ زادة جام را كه مخالف شيخ شدة بود مقرب دركاة خود ساخته را جواب نداد وعدم التفاتي نمود و برنيت انكه با شيخ در اندازد نظام الدين ملاقات شد حشمت شيخ را مراعات نكرد و سلام شيخ

كشتن ظفرخان نايب كجرات كجرات را برحسام الدين سرته كه د شيخ اسلام ركن الدين را إز ملتان در شهر طلب كرد داز پسن

ظفه خان را داخل اد گردانید دایس برادر خسرد خان غلام بحیه بداختر پر - معارف و کارداران اجبانب نهرواله فرستاد و خمله حشم و خلام برادر مادر خصرو خان كافر نعمت بود تفويف كرد داد را. با امرا و دبيني ار برآنيد و تصييمت ر رسوا كهد ر مشططانينه با يک انهي گرفته د بستده در شهر ادروند و سلطان یک اعبي را مثله كنانيد د كوش نامزد کرد ریک لنمی و مشططانینه در بغی ار آلوشده بودند بغير أو بسلطان قطب الدين رحيد حلطان قطب الدين اشكر ال دهاي خود داشت ملک یک لئهي عائي رايز ديو گير بني درايد و خبر وصيده الدين قريشي را دركجيزت نوستان ويوادر خسروخان را پيش دراورد رماتيم د منتظم كردانيده و در انه سلطان قطب الدين ملك مذت نزديك أن ديار أواره وأبتر كرده بوادر خسرو خان وا در فبط ار را جامع ارمان بزرگيم انريفه بود چون در گجرات رسينوه در وحيده الدين قريشي كه از نوادر دؤل و اعتبينة ملوك بين و باريتعايي كردر ادرا مدر الملك غطاب كرد در كجرات نرمتاد د ملك تربشي كه حسباً د نسبًا شايستكي سرووي د مهتري داشت تفويض وأرسكم ولم ومقد وقبض وبحط كجرات بملك وميد الديس و اإ ملطان قطس الدين متذفر عداد و بعد عزل برادر خسروغانه د امراي كيرات چون اخلاص اد و قوب او شنيدند در عراس شدند برادر ادرا طمانها إدر در زمان رها كرد و مقرب دركاد خود سلفت سلطان تطب الدين ذرمتادند ماطان نطب الدين از اغفتكي شركت و توت د حشم د خدم بودند اورا بكرنتند د بندكوند د بر را برخود گرد ارزد ر بغي وزؤيد و نتلغه التلخفت اصراعي گجهوات با خوبشارتك و اترباي خود إ جعج كود وجعله بروارك نام گونته كجرات قطب إلليل احيانا ميزه ال إله الزنا مرتد كشت وتننا در كجرات . عبيني مرتدي برايتهة بيباك بوده انمت ر أد را هم سلطاح

دایشان چون کاردان د کارگذار بودند زنتنا دیوگیر را در فبط کردند د حشم و بدانايان مذكور ازسلطان قطب الدين كه مست فرات بود تعجب كرونه الدين ابورج داد ددر ديوكيو فرستاد وعقلاء از تغويض اشغال مذكور واشراف بملك تاج الملك يسر خواجه علاء دبير ونيابت وأرت بمخير يارشدة بودند همة را سياست كرد د دارت ديوكير بملك عين الملك

قربشي داد دفع الشئ في محمله واكار فرمود وحق بمستحق ارأأبي نيابت زارت حضرت وحل وعقد ديوان وزارت بملك وحيد الدين ملك دحيد الدين قريشي را از كجرات در شهر طلبيد و تأج الملكي و خراج رأ مستقيم گردانيدند وبعد استقامت كارديوكيرسلطان قطب الدين

ذكرافتن خسروخان درمعبروانديشة كردن بغيئ * مهما و ي المان و المان المان المان المان و المان و المان المان المان المان المان المان المان المان المان الم داشت د د دون تفویض هم دازایان شیوتعجب کردند د از کادهاي جواني د

وايذا كردن سلطان قطب الدين بوصلوك خلالخوار ملوك علائي بيه طريق بازدرشهر وسانيدند و مكابرة اوراكه همانيا بماند و لشكرلا بدارد وكيفيت انكه ادرا

نايب را سيديدند وبدرايل صعيق باخزاين و دناين خود ازانيا بتانتنه د چون خسر خان از د بوگیر در صعبر زمت ادرا کاری چنانچه ملک بواسطه زضاى خسرو خان كافر نعمت

بضروت حمانيا رتنه كرد د در معبر خواجه تقي نام بازرگاني با مال بريان بدست خسرو خان انتاد واد در معبر رميد كه بشكل درامد وحد واند بدل در هر دو شهر بسته كشادند گذاشتند و رنته بردند ان

بعیار بوره است و لومرد سنوي بود مايي مزکي داشت از اعتماد انده اشکر اسام رسيده است از معير تکرخت خصور شان که در باطي

امد اشکر اسام رسیده است از معبر کرتیمت خصریت در باعن جز غدار دحرامزادگی چذین دیگر نداشت اد باززگان معلمان را بگراست ر بشدن ازر مال اد بعقید د ارزا علاس کرد د مال اد را

مال خزانه نام كرد د دران چذه كاه كه خسرد خال در معبر مانمه بدد ار وا ذبود كاري مكر با محيسان خود كنكاج كردن كه ملوك عالي را چكونه

دگیاردیم و بکشیر در معدرچه طریقی نمایی «کیان واز اشکر بار خود کنم و کیان را تاخس گردادیم و ملک علاقی چنانچه ملک تدر مقطع چندبری همک اندار و ملک تابنه بتنه مقطع کو نامین او بودند را یسان حشم

شدم بسیل داشتند و شسروشان از ایش سهم می وی زد راز ادد شهر بر بیاد شعروشان و عزم باشک او ملوگ عظی وا نتسامه معلوم شد و مزاح مین به بیان دوبکر دیدند دو انستند به در دین مید که از شها که و نتین به دین به و نیستان به ایش و نیستان به دین به دین

برادزد و ملك تمر و ملك تابغه يفده كه امراد بزرك و علال خوار بردند برخسر خال بغنام فرستادن كه ما مي شكريم كه توشب وروز در انديشه بانداف مي باشي و مي خوامي كه راز خيا باز در شهر

نوري ما قرا اينيدا بودن رها ميناهم كرد و يهيش از ادئه ميران ما دنو پرده است ر ما قرا نه بسته ايم عزيست مراجعت مصمم كي ان بينام

سفیمخامه بی باید و امیر اجاا ال ما منامیاس تصمنی کا در امیر است. به تحمیم ای دادیه سخ منتسایه عنتساه عینانی با منتبیاه به اینانی با در است.

باز کردادیدند ر چانچه دادستند و دوندستند حصورصان ر مدمت : اشکر در دهلي اوردند و تصور کردند که چون حاطآن تطب الدین جلاخرارگي ايشان بشئرند , تا چه مرصقها در بادم ارشان ارزاني

كلنه دير خدر خان چه خواهد كرد و بران مشططان كه در انديشة

(++4)

كهاران را پیش ازان مستعد و موجود داشته بودند تادرادردن خسرو وهشت روز بهرانيدند ودر دهلي ادروند ددر هر منزيي چندكال نفر

مي بانتند وانچه درباب ان حاالخواران توانست بالغاما بلغ بسمع كالها كرد و گفت كه ايشان مرا بداخاك بدنام ميكردند و برص دروغها حالتي بوالعجب است ازملوك مخالف خود باسلطان قطبالدين خال وا در راة مملي نشود دان حرامزادة غدار در حالات طمي كه

حلانخواران بالشكر برسند خاطر را برايشان گران كرد دان صد پيل ان حرامخوار ر درباب. حالخواران استوارداشت و پیش ازانکه ان سلطان رسانيد سلطان جنان اشفته ومشتاق ادبودكة دروغها وانتراهاي

كه ملك تمرو ملك تلبغه كيفيت انديشه هاي ماندن خسود خان نمود د بعد از رسيدن ان بروازيء اشكر همه در دهاي امد و هرچند. ومال خواجه تقي كه خسروخان ادرك سلطان را ازعشق او جهائي

الزديك رسيده بود پروه اذا جاء القضا عمى البصر پيش ديده ظاهر خود گواهان ميكذرانيدند و چون قضاى اجل سلطان قطب الدين ونيت بلغاك ار پيش سلطان قطب الدين مي گفتند د بر گفته.

ميشك و از جبروتي كه برشراد رفته بيون ملك تمر را از مرتبه نروه . ميكرد وهم بر گويندگان و هم بر گواهي دهندگان ميرنجيد و تفت. املا والبنك استوار نميداشت و ازغلبه مستيهاي گوناگون مكابرة د باطن او نودهشته بودنه سخن حالخواران را در باب آن حرامخوار

سينال كشاده ترميئانت سيلي نرمود وبودش أثاديد رشغل و ربه بروايچه داد . ملك تلبثه يفده وا كه درياب عظظ خميري الدو دو به ادرا دون نكذارند و اتطاع جنديري يشت

راستانرا تعزيرهاي ستست كرد و بلد كنابيد ودراطراف نرستاد و ايشان ر از حراسخرارگيي خسور خان گراهي ميدادند اين چنين الطاع رحشم الربستند رار را بفنه نومهد ركسانيكم الرحالخواكي

تدر و حلالخواران ددکرشد د الایان در صرای د شمامی شهر در یالنکند خواهد كفت -زاي او همين خواهد بود كه ازاك ملك للبغه رملك خسرو غان بيش سلطان قطب الدين سخذي از روي حالخواركي ملايان باركاد را از خواص ر عوام " حقق كشت كدهر كد در باب

خسو غان مي انداخت وكار استيلي غدد خان د بخبرې بزركان و سران هدكه در سراي كاري داشت چار ناچار خود را بناء كه سلطان قطب الدين را رقت مردن ززديك وديدماست و

برخسرو غان پر مزید میدیدند و امارات عذر خسرو غان بر سلطان يكخواهان و مالج كويان بكي بمقه كشته و ومان ومان عشق خلطان رغفات رمكابرة گري ملطان قطب الدين نجاي رميد كه إدان

ملطان همه کس در مانده بودند « بيشتر مشاهدة ميكردند و از ترس فهر و بي انصامي د مكابرة كري

ذكر ماجراء عذرخسرد خان وقتل سلطان قطب الدين

مشغول شده و بهاد الدين دبياد حرامخوار وا از جهت الله سلطان ر بعد الله خسروخ الماعلان عبد وا مايده در كارغد بجرامع همت

قطب الدين را بسخب غورتي با بهاء الدين بد شدة بود و «يخواس» که اورا بكشه در كشتن سلطان قطب الدين يار خود كرد و پيش ادارا بكشه در كشتن سلطان كذارنيده بود كه من از درات ازانكه خسورخان غدر بكذه پيش سلطان كذارنيده بود كه من از درات خداونده عالم بزگ شده ام و در همات در دست نامزد هي شوم خداونده عالم بزگ شده ام و در همات در دست نامزد هي شوم د ملوک داه راي خويش و قرابت د خيلخانه دارند ده بدالم اگر

مرا از پیش فرمان شود نیامي خود را در بهلوال د زمين گجرات بغرمة م تا چذد قرابت نوديك مرا بغ اميده مرحمت بادشاه پيش گيرد د بيارد سلطان مست د غافل عرضه داشت آن داد الزنا را جواك بخورد د اجازت داده اد بدين بهانه برداران نام گونته

میگردانید دران ایام که ان حرامزاده کار غدر نزدیک رسانید هرشب مقدمان بردار او چنه مشطط دیگر را چنانه پسر قرة قیمار د برسف مونی د مثل د مانند ایشان در نوز غانه ملک

نایب بیش خود میظلبید د در غدر کردن با سلطان نظب الدین ازدیشه میکرد هرکسی ازان مشططان اندازه خبث باطن خود در

عدة دشيدنا رايا م مع درند وهم درايام المايس غدر الما المايس الما

ارسان سندان در الداین از در عین شکار کردن و نرگه کشیدن بکشند که ماطان قطب الداین از در عین شکار کردن و نرگه کشیدن بکشند پسر ترة تیدار دیوسف صوفی د چند مشطط دیگر برداران از منع پسر ترة تیدار دیوسف صوفی د چند مشطط دیگر برداران از منع کردند د گفتند که اگر شما سلطان قطب الدین از در شکار گاه تنبه

خواهيد كرد بايد كه جملة اشكر در زمان جمع شود و ما هر همه را

واغماد وترغاييان باياديار ميلقتنه كدامرر وفردا غدر خان درامه برداران در دارسراي بي بلئي نيست و در مييان در شراي ميكردانه ر بد كمان سي گشتنه رنهيمان و (يوكان در سي بانتلند كه دنوبتيان كه شب دردوسراي مخفقتنه در امد برواران با اسلحه مشاهده سيصد كان بردار كجراتى در درر صاده ملك نايب جمع ميشدندى لنها دست گرنته و تبقها حمایل کرده درجاک در امدندي ر درچاک در نیانت د در هرشب یکیاس د در پاس کنشته درازان دهلد وال بي خبري مقصود خسير غال الرستدن كليدهاي شهرت و مدهوش ففلت نومود تا كليدهاي درچيك بكسان خسورخان خانه بطليم دايشان مرابينند و من ايشان را به بينم وسلطان محم درچاك بردست كسان من باشد تراتم كه شب قرابتان خود در فرو المان لحي توانند له با من مقتات للنه ي بيش من اينه كم اكركليد و ترابتيان كه بهرامي خدمت من ومين خود را كداشته اند ر برص يكا، تراز پيش باز ميكون وبدان وقت دوهاي در سرا قعل ميشود سلطان كذشكي پيش سلطان عرضه داشت كرد كه مي هر شب وعشوت وكامراني مستغرق شد وخسرو خان درحالتيكه ميان أو و وسلطان ازعكار سرسارة زود تر باز كشت ودر شهرامد و ديش بطلبيم وكردكال سازيم واكر باحل يار نشوند ايشاك راهم بكشيم هزار منون باشيم ركيش ال بناء كيريم رملك را از خانه ها دراینست که ما غدر در کوشک -اهان بنهم و حلطان را بالاي اسلم غزنا كنفيريوها بتبغك دواينك حاكينا خزام ذاما صصلحت هم ذراحسرا درعلاً بعشيم ربغد كشتر ساطال قطسيه للدير كالعنار

غدار خراهد كرد مراج سلطان قطب الدين چنان ونت و در شست شده بود كه هيچ انريده نمي توانست كه سيني در علاج جان او بيش ادبكويد هر همه اهل در سرا دريانته بودند و با يكديكر ميگفتند راز در تماشا ميكردند دخداوندان تجربه از مشاهده مستي

میکهددد راز در زماش میکردند رخدادندان اجربه از مشاهده مستی د بیخبری سلطان قطب الدین میگفتند که چنانچه سلطان جال الدین را طمع مال و حرص ممال کور کرده در کرته برد رکشانید شلطان تطب الدین را غلبه شهوت د هوا و نهایت مستی و بیخبری کورد کر

ا از دست خسر رخان خود را میکشاند و هیری یکی را از میکشاند و هیری یکی را از میکشاند و هیری یکی را از میری کبار که محلی و صر تبغ تمام داشتند ممکن نکشت که سلطان داری کبار که محلی و میر تبغ تمام داشتاند ممکن نکشت که سلطان از خسرو خان تا حاق رسیده است اگر

می توانی جان خود را فرواد رس داز میان چذدین برواران که شبها در در سرای ایند یکی را بگیر د تفص بکن تا از کنکی جسرو خان پیش در سرای ایند یکی را بگیر د تفص بکن تا از کنکی جسرو خان پیش تو به بازگان در سرای اندیشه غدر تو به بوزد که کار کیا رسیده است جمله بزرگان در سرای اندیشه غدر خسرو خوان می شنیدند د درون درون

میکاهیدندن د غصتها سی خوردند داز کر گرفتن سلطان قطب الدین می ترسیدندنو امکان دم زدن نداشتند واز سرجان خاستن نمی توانستند د از دور تماشا میکردند و قاضی غیاء الدین که اد را مردمان قاضی

خان گفترندي لليدهاي درهاي كرشك بدست اد بودي ددر خط استاد سلطان قطب البين بود و مرتبه بعل بلند داشت نماز ديكركه شب بالله ان سلطان قطب الدين را خواهندكشت تاخي خان مذكور از سو

(a-el)

المياء مي بينم د عيد المعاد المعدد المعادن ما بالميد ميدانه بادشاه مخد داشت نعي توانند كرد من بوكرم بادشاء اعتماد دارم

للكاج كردة إند رقومي خرشب تا حيج در الديشة غدر مشؤول ميباشد علاء الدين واخبر وسائيد فبني أين جئين بالأي هم دردر سرأي بادشاء كداكر كمي اب إيادتي درخانه خيره خيروبي در إمان سلطان

رتعلق اجيان خداوند عام دارد تخصع وتتبع نوهايئد در ملك خداوند إلى الله عالم إلى عدل معدل عدال عدارك عالم الدال كار را كه

بادشاء درحفظ ماند رازأنجا كد لجل سلطان قطب الدبن راجل يمي هزار گردن واگر به تخصص چينزي پيدا ايد درال مهرات جال عِيدُوي در تخص پيدا نشود و دهم بندگان نرود اعتماد برخسرد خان مالم چه زيان دارد د كدام خير از محيت خسير خل كم كردد كذاكر

مقلول كرنته ازسيس قادى عيده الدين نفت شده بر روي ار زنتي ها سلطان علاه الدين أز در د ديرار در (مده ملطان قطب الدين حكم قاضي فيلاء إلدين در بذاكوش وسيفده بهؤ وفضيحت درسواب خاله

حلق نرز (ننه بود از نهایت غفلت و بشخبری ونهایت مسئمی و خسرو خان پیش سلطان امه سلطان تا برخوردار که در غوتاب هوا تا كفت رسخن رأست و درست أن يار وفادار باير نكرد وهمان ساعت

كافي فيلد الدين ييش من همينين و هميمان كمنه است ران اللغاني با خسره كال راد الزنا كفت كمه إيل إممان در باب نو

الدخسي مردك ديسر بجهانا جولنبوك بستم دركويه شد ر بكاي

جمله بزرگان د نزدیکان خداوند عالم در خون صرب سخی میکدند و مرا غايب درست ميدارد درجه من از ديكران بزرك كردانيدة است

وبوسه چند براب اد زد و ادرا نود گرفته و كرد انچه كرد ددر انداء كرشمه اميخنك ال نازك عدار شهوتي تازه ترجنبيد دادرا دركذار گرفت ميخواهند بكشانند وسلطان قطب الدين رازرقت نازاميز دگرية

كفت كه اگرهمه جهان زيرو زبرشود وهمه نزديكان من بيك زبان مجامعت كه جان د دوان دوان حالت باختن سهل مي أمايه ادرا

ترصدته كنم توخاطر جمع باش كه من گفت هي انريده در حق أد ترابه گوینه من برتوچنان عاشق داشفته ام که هرهمه رابرتارموي

وسيك قاضي فياء الدين كه عهده دار درها بود از بيش سلطان باز بزدنه وملك دامرا غير نوبتي باز گشتنه و فت اجل نزديك شنیده نا شنیده ننم د جون شب از رجم بگذشت د پاس ال

مشغول شدند د پهاوي سلطان جز خسروخان مطموث ديئري اماند بنست ددر تفحم درها و ترفاكيان وعهده داران نوبت هرياس کشت دازبام هزار متون فرون امد و در حکم معهون در هزار متون

ينها كردة ددرهذار ستون درامه دنزديك قاضى غياء الدين رفت كندهول نيامي خسروخان باچند بروار پذهان گرفته بود و در زيرچاد ها

محل جاهريا برواركه قذل سلطان قطب الدين را عهده شده بود و بيرة . تأبيل راست كروه بدست قاضي غياء الدين داد و همدان

فيهاء الدين كذار كرد دان مسلمان جي تجربه غاذل مغرور ا برجا نزويك قاضي فيلاء الدين دراصد دتير اززر چادر كشيدة دبرقافي

وغلبه بالى بام هزار ستون وميد د درسع ملطان انتاد سلطان از دراران پرشد و در هزار حقون غلبه و شور بيشتر احد و اداز أن شور با چند برزار مستمد دیگر جانب ایم هزار ستین درید و هزار ستین

سلطال برغاست ر نزدیک دیوار بام هزار ستون امد و تعلي كرد فرومي ايده برخيز و به بيس كه فروچه ميشهد وان ولدالون از پيش قطب الدين أز خمرو خان پر ميد كه اين غلبه ر شرر چيست كه أز

در خاص را تیر زد ر کشت ر از غابه در بام هزار سترن حلطان بلم هزار متون وميده بود وابراهيم واستاق عهده داران ودربانان خسرد خان هم در حوالي د جواب بيودند كه جاعول با برداران ديكر در سترن میکردند خلق غابه میتدند د ان اسپان را میکیرند سلطان و دباز برسلطان رست كه احيات خامة رها عدد اند در عص هزار

رناباله سلطان دريد ربسلطان رسيد ر أو بص جعد سلطان را بكرفت حرم در در کار دشوار شود غلم کچکي د بی شرمين وا در کار ادرلا كول و در جائب حوم دويد خصور خاك مفعول ديد كه أكر ملطال در

دريامت كه غدر شد سلطان تطب الدين دراك محل كفش درباي

مامان راد مست له نهده علمات عيد العاص ال بر زمين إده بود بالتي سينه أر برامد و أن زيرخصب حرامزادة به هيي سبيلي جعد ودودست خود به پیچید و امتوارکود و حلطان اووا در ته کود وبر

بنشيده كه درين حالت جاعريا ؛ ورار برحر اشأن وميد خسور خان د برسينه ار دشسته و خسرو خان فرد امتان و جعد سلطان را بردست

ر مثل مذكور را مكرر ميكود كه هرچه بكاري همان بدرري دررج مصراع ميكفت * مصراع * اي هركه غذاك كذه غذيل ايد ييش • و گبران نکرده بودنه و هاتف از غیب دران معرض اراز میداد د درزمان بکشتنه دان کردند که درهی گبرستانی وملحه ستانی ملحدان قطب الدين دروقنده مادر فربدخان وعمرخان حرم سلطان علاء الدين را مثرته بوادر خصرونجان و جاهبها بهزاره بوداران ديكر در حرم سلطان سلطان قطب الدين راكشتنه رندهول نياءي خسروخان وجسام الدين هر کس بگوشه خزید دبود و از حان خود نومیده شده و همدران حالت که ستون در محن هزار ستون انداختنه و خاتى انرا بديد وبشناخت و بروأوا بد انروختند و تن بي سر سلطان قطب الدين را از بام هزار وترغاكيل بكريختند وكوشه ها خزيدند ودر هر چهار طرفي كيوئها هزارستون از دست برواران کشته شدند و بام هزار ستون از برواران برشد نفر لديگر چه در هزار ستون د چه در بام هزار ستون د چه بر بالي وبو زمين انداغت و سر سلطان قطب الدين را بيريد و چذدين سينه سلطان زد د جعد گرفت و از دالاي مينه خسرو خان نورد ارزد أزَّته سلطان فرياد كردة جاهريا را كفت كه صرا هشداري جاهريا تير برَّ

نوشانه وبزبان وعظ در گوش مستمعان بيدار دل ميرسانه *بيث * ميكود جام شراب انماف از درياء معادله مضرف بي ذياز مي سلطان جال الدين شهيد بوبام هزار ستون د دون حوم علائي تماشا

بد مكن كه بد انتي * چه مكن كه خود انتي .

دم و دارد ای در نیامه و تماسي كوشك علائي از درد بدو بدوال و بعد انكه بروارا هردك را كشتني بود بكشتند و از چذان ترغاكيان

ملاء الدين و فزرندان اوارجهان علائي دفلبي دمنديس غدن نام دنشان سلطان حسروخان وخسروخانيان اؤفئدو ومسلمان برخانمان وپېګ پېښي برفانان ديون درسرا و دسياب شدن ذكر بونخت نشستن خسروخان كأفرفعمت وغلبة برواران تطب الدين در دينه الوالبمار والو النهيل جلوة كرد . نايب دخسروغال در برانداختن سلطان عادالدين وسلطان د ابدشد شومت پدرون پسر سچگان و مابونان از کار کون ملک علامي در تخلل اشاد د از بيوناي وززكار خانمان علائي تد د بالا ر زير دکرکوں کشنہ رطرق رطرابقی دیکر پیش (مدہ بیخیاری ملک پر شده بود خسره خان به آن غلبه کرده و مسکولي شده و کار جهان ساخلند تا روز روش څود د درون د درين در حوا از ډرداران د هندوان طلبيدند دور دو سراي دو ادوننه وبربالي هزاد ستون بودند وكولان بسري ملكي بزأك شده بود و بزرئان و معتبول ديكر با از خامه تناتي شاء رجلك بهاد الدين ديير ربسران ملك قرابيك كدهريك رهيد الدين قريشي رملك فشرالدين جرنا اعذي سلطان محمد كردند ر هم دراك نيم شب ملك عين الدين ملتادي رملك مستراي كشتك و مشعلها و كيرتها بعيل برادريشتنه و دربار را بار

بدميد وانقاب برامد خصور خان مايون خود را سلطان نامر الدين درات را بربام هزار متره اوردنه و در نظر خود داشتند و مبع وبعدالكه خمروخ أدا يرواوك أزكارغدا فارغ غدند وملوك وامرائ

سر پنج رز از جلوس ان خاکسار بد اصل در در سرا به برستی رشغابهای ملک قرابیک ایر پسران قرا بیک مقرر داشتند و دار تاج العلك ورحيده الديني قريشي و بعضي أشغال بو بعضي ملوك را که با او هيچي نسبتي نداشت عالم خان خواند د ديوان دارك بر فريبش ودرامام أدون علائيان وقطبيان فرصود كفعيون الملك ملتاني و بياء الدين دبير را كه يا راد شده بود اعظم الملك خطاب كرد وازبراي راين رايان د پسردرة قيمار (شايسته خان د يوسف صوفي را صوفيخان) جلوس ان مفعول برادر مرتب غود را خانخانان و رندهول نیاي خود را شب فوار نموده بودن بوذد هول نياعي خسروخان داداد و همدر زمان را با جميع اسبابيكه در خانه اد بود خارج زد د بچه كه هم درادل ایشان پروپیمان به بروارك وهندوان بخشیدان وخانه قاضي غیاء الدین: ولارگوشه بردند و گرون زدند و خانمان و زنان و غلام و کندزک مسلمان، ازایشان را در خانیاي ایشان کشتند و بعضي در در شراي اوردند دراد داشتند و از اصراب كبار شدة بودند بكيرند و بكشند در لاز بعضي برمان داد تا چند نفر فلامان سلطان قطب الدين را كا غذه احز و هم در ساعت جلوس ان ملعون و ملعون انچه و مابون ومابون زاده، لايطنبون وستمنئ والطغنه سكارا والمشاري فنفو والمديد فسنحاب الشغه المجه دربه نزاد را برجاي شيرك شرزة دوا داشت و خوك ايجة وسك وهذبدول برتخت علائي دقطبي بنشست وروزكار غدار نابكار شكال يقطاب كرد والنجنان غلامبيه وبروابيه وله الزنائي أزفرت بروان

بياراستنه د بروال گنهه بدل در حدم سلطاني بازيدنه د زن سلطان. بياراستنه رجادوا كشندة سلطان قطب الدين را در فرد جواهر

وتنلقشاء كع هم در سرامي اقطاع خيود ديو باليور مانعة بود و از احتماع إدل خاطر نديكودند مكر از عازي ملك اعذي حلطان غياك الدن ر وتطبيان وايشان أز ديج ملكى واميرى چشم نوي زديد و هراسى و خايدان وا در ان چند ماه معدود كار نيرن مكر برانداختن علائبان ار ميلفتنبد د دردارالشرب سكه بنام إن بدنام مي زدند رخص يضاك فلامبتها بيدين را سلطان نامر الدين مخفوانشد وبرمنابر غطبه بنام بهارماء غامة دردر ديي ماء كه ملطان محمد ازر برنتانته برد ان الشان كرد إنه نرمون تا خزينه وا باشيارية دارمه الله والشارا إرواراك وهندوك با توت و شوكت شونه و جمعيت هندوال بسيار إلىرغسب مردان بلندي ميكرنت و غسروغال هابون در قصد إلكه كالرى الراستيلام بروارك د الرغابعه هندوال ورز بروز ازجلوها ال ساختله ودر مسرايل بتان مي أبادنه ومي برستيدنه شعار كفرو ميرسيد د برارك وهندرك غالب كشته مصلحه واكراسي مى مسلمانان وا تصوف ميكودنده والشر حيف و شعله تعدي براساك رخانمان پربمان امرای خاص قطبی و علایی باشته زان د کنیزکار تطب الدان وا غمروغان مقدول خواست و ټوواون قالب كشط

شهر براستادن خیانه علائی شهید مار بر شود می نهید دا زیراعی انته بسلطان غیات الدین تغلقی بندی در شهر در اید در دام ایشان ابتد سلطان مسمد تغلقشاء که در آن ایام از را ملک فخر الدین جون میکنندن میغرفتند و هغرا شر بکی بر از مقرد داشته بودند وانسام

الله بنام المناس به فع بارهانته با بارعت الله و سلطان العبار الدين مناسبة بالمناسبة بالمناسبة

(세취)

مانات هندان دغابه برزان که بر اندازگران هربیان ار بودند بشت دست بدندان میخانید و از نجه خسرخان وخسرخانیان خاق را بزرها میفرهتند رازان خود میکردند دم زدن نوینداز ست و غازی ملک اعنی میفرهتند ازان خود میکردند دم زدن نوین ایندر خبر غابه برزان و استیلی سلطان غیات الدین تناقشاه در دیو بالپور خبر غابه برزان و استیلی هندران دبر انتاد هربیان خود اعنی سلطان علاء الدین و سلطان قطب الدین متواتر هی شنید و عده ه می خورد و ناهفه ها می خورد و ناهفه ها میکرد و تعنیت ده معیبت پسران سلطان علاء الدین خانه اسلطان علاء الدین

تعزیت رممیبت پسران سلطان علاء الدین خانمان سلطان علاء الدین که دای نعمت او بود می داشت و شب و روز در اندیشه کشیدن انتقام دای نعمت خود از برواران و هنده ران می بود و ازانکه شاید که هندوان بنور دیدهٔ او سلطان محمد تعلقشاء اکفتی رساننده ازدیشه

که هندون بنور دیدهٔ او سلطان محمد تناقشاه اکفتی رسانند اندیشه میکود و از دیو بالپور جنبیدن و اشکر کشیدن و استعداد بر ایداخت بردان کردن نمیتوانست و در آن ایل خذان و خسران که شعار بردان کردن نمیتوانست و در آن ایل خذان و خسران که شعار کفر از غلبه هندون بلندی میگرفت و شوکت و توت برداران بر

مزیده مي گشت هندول تمامي بلاد ممالک اسلام بفلک ميزدند د شاديها مي كردند د نظر ميداشتند كه باز دهلي هندوانه شود د مسلماني دنع د مخمعل گردد دران سه چهار ماه بادشاهي خسردخان

د غابئة خسرد خانيان د استيلام بردادان و هذدوان و مسلمانان شهرو حوائي بر سه قسم شداه بودنان قسمى از شان حرص و طمع دنيا و غداني بر سه قسم شاه بودنان قسمى از شان خون و طمع دنيا و غدف ايمان و سستي اعتقاد از دل و جمان يار خسرو خان و خسرو

معص ایمان و سسمي اعدعاد از دل د جان یار خسرو خان و خسرو خانیان شده بودند د بنابهٔ برواران د استیالی هندوان زما داده و مالی د درات آن بروار بچه مابون را بر مزید می طابیدند د از زرها میگرفتند د این چنین قوم طماع د حربص که قبله ردی دار ایشان

راز باطي ياول ملمونال حراميول نعي شدند و از غلبة كفر معف ا إ ممانع بيع رشوا كه تينست گرفته بود سيم ايشيا ميرميد و مع فاكم لا يعضور بالمقال كالدنسية المجام وسيديا المال يالملالغ راياء

راز اعتفاد رسوح احمام د دروق ادمان درال چفد كاد له خيرو خال شوش لعي شدند وخوش مي بودند تعمى اكرچه ايدلال تربودند اعلم محزول ومفهوم جي يودأن و دولدياست خمود خال و خصاد خاليال

خوردند دخوات خوش سي كونند دشب د ورزدر تاج د تعع آل ميكرانت وعرت مسلماري در دابها السردة ميكشت اب حرفي أمي بادشاه شدية بهد د دواول وهندول ممتولي كشنع وشعار كفر للندي

ذكر كربخش ملك فخر الدين جونا اعني ملطان محمد . الراسلماع البريامي قالعل ديون خور خود مي غوردند . ييديكال اهتمام بمسته بودند و دعاء، در امتادن ايشان مي خواستلد و

لشكركشيدن غازى ملك أزديو بالبوربوسيت دهلي دا ملك اعني ملطان فياث الدين أغلقشاء در ديوبالهور و شاء بن تغلقشاء الحضرو خان ودئين أو بريش بدر خازي

ر ملک وظفر یافتن غازي ملک برلشد خسرو خان خان برادر مرند خود بار و مدفيخان را درمقابلة إغازي النقام الخسروطان وخسرو جانيان ودامزد كردن حسرو

و بعد دو ديم ماء ازبادشاهي خسيرو حال و ته دالا شدر شاسال

رعائي ريطبي وهوايي وتشيعني اتباع واشياع ايشال سحفهر

فتوانستندله بلكورسند خايب وخاسر باز كشتند وييش ازانكة سلطان کر و در سرستی برسید و سواراني که بتدانت او نامنوه شدة بردانه كردند و سلطان محمد كه تهمكن زادة ابدان و بودان بود شبي دوميان قيمار مشطط كه عرض مبالك شده برد بتعالب سلطان مجمد نامزد خسرو خانيان تلخ شهدة و بعضي شوار بلغاكي را با پسر محمد قبرة کم کردند ددرهم برهم شدند د بالشاهی بر خسرد خان دعیش بر همة حزامخواران و كافر نعمكان از رفكن اد بسوي پنور دست و پاي خواسان وهنائه باليان داياك فسود خان و خسرو خانيان بشكست و هو · تانتن اد خسرد خان را خبرشد و از تانتن ان مفدر د مفدر زاره جمعيد يندون اصل و راة لديو بالهور گرفت و نمازشام همين الذار بالمنان كه در دست كارزار حلاج بسوار و پياده نباشند از ميان چندان از جمعيت خسرو خانيان در خاطر نكذرانيد و چون مفدران و مف چذك نفر غلام معدود خود سوار شك و از خسرو خان بتافي والتفائي و مربيان در خاطر مستواي گشت نماز ديگرى متوكل عاى الله با جاوه داد د ك طاخواركي درجنبش امد والتقام واي نعشل جوذا اعني سلطان محمد بن تناقشاء را همت در كارشد وشجاء س جندان ملوك كبار و امراء حشمدار علائي و قطبي ملك فيد الدين (नान)

معبمد ازسرستي سوارشدة بسلامت بريدر خود درديو باليور رسيد سرستي كرده بود و حصار سرستي را بنان سواران فينط كردة و ملظان تعلقشاء محمد سرتبه را با در يست سواران از ديو بالبور نامزد محمد دار سرستي رسد غازي ملك اعذي سلطان غياث الدين

وازرسيدن پسر غازي ملك باريتماي را شكرها بسيا كرد د

ميلفنند اللم انصر من نصر دي محمد اعنيم اي بار خدا ميان خسر خلايال ديگرشيد و روز برطريق مجمل دعا ميكردند و مينكون خدا طلبان ومادقان درحفهر وغيبت مرفيخان و ونصرت بيرق بي براتت كفر بقائحه ودل كارى ودعاء استساد المحاج در خامه عامي كرشه نشيئان و تاركان ميرفت وال برامي للح ماحد کشنه د در مقابل غازي ملک وال مي شد از سر مكابره و كردند دبرسمت ديوبال پور روان شدند ودوان ايلم كه حوني خان اين پسركان بي تجربه به غرور پيل د خنانه د لشكر كارامبرده برسر خفدري كه غازمي ملك بود كه از زخم تيع ار خراسان ومفاسمان ميلرزيد دکردکري کر ديرانکي در مقابل آك چنال الاري د در محاربه يكايك ببريأن كيرند از دهاي بيرون امدس واز سرصتى دانداني دريده چون چوزة مرغ كه در زير بال مرغ الر يدفعه بيرين ابله د دهلي نامزد كرد و برادر ال چتر داد دان خردد سر اشكر ان خام مستعدد كرد د يرسمت ديو باليور در محاربه غازي ملك از ر دريم را مرني غاك خطاب كرده بول با پيل ر خزانه ر اشكر خود را د بوسقت ميزي را كه چېي را شانينانان نام داعثه بود له خود را ال قرت برواراك علماك ناصر الدين خوانانيد برادر مرثد لعبر اعيدن رقاع برزال مشغول شد وخمير خان كاتر نعت اراباي نست خود از بروارك وهشران كشادء شد و در احتمداد مدكات دأد وطبل شادي ذوند ودست تالي ملك دركشيون التفاع

مجمد را نصرت كند ردياى درحق غازى ميكي كه إز براى نصرت لشكر بروارك ولشكر غائب ماكم كسحي وا تنع و نصوك دوكه دون

خالگان مهمان روند عجبي وغروري بر سرگرفته كورا كور در مقابله اشكر خصم را پس بشت گذاشتند چنانكه خوردگال نازنين در خانه مخلص كذائك د از خامي دناموى د بى ديالى د بى الجرائي سستي خويش نتوانستند كه سرستى را از سوارك غازي ملك ديده بؤلانه ونه برحق بولانك در صرستي رسيدان و از خاصي و سراشكر بي سريها كه نه از مكاري ررزگار خبر داشتند و نه تجربه ديني محمدى لشكر كشدِكة بود مستجاب مي شد و در جعله ان هردر

بابا و ماما پاي در زمين ننهاده بودنه بيشتر شدند و غازي ملک بود و تع و بالا كردة در اصدند و اين پسركان بي عاتبت كه از كنار ان نجنان رستمي وتهمتني كه بست كرة پيش اشكر مغل را شكسته

خلالخواران بود از آچه طلبيده بود و او با سوار و پياده خويش در ديد بال پور اشكر كشيدة ملك بهرام ايبه را كه دران ايام از زمرة پیش ازانده این کام دریدگان بوا غضول از دهای بر سمت

برادر مرتد خسروخان و صوفیخان في سروپا باد بروت بر سر کرده از ديو بالپور امدة و بغازي ملك پيومشه و چون غازي ملك شنيد كه

جمعيت ياران قديم وفادار و خيلخان حاالخوار غود كه اشكري سرستي بالنشتند نصرت السلام و المسلمين و قهر الكفرو الكارون با

وفتع ونصرت اسماني براعالم دولت غازي ملك سايه انداخت امد د دويم روز ميان هر دو اشكر مصاف شدة الحق يعلو جلوة كرد را بالنست داب پس پشت کرده ددر مقابله لشکر خصمان نوره اراسته و مرتب بود غازي ملك از ديوبالهور بيرون اصل و قصبة دايدي

وهم اجمعله اول عارب ملك إشكر كانير نعمتان را بشكست رجعيب

ب بعود ال بريش النداخت وجه الدهلي إلى بي بشته بي دور وقابل رسيري إييرين أحد و در مسارى كه إراجية جوض بالكي ابت باغات خود و جمعيت پرواواي د هندول كه اعوان د انصار او شده پودند از . فعضي فرمولار خصور شان سراسيمة وجيران ماندة بالمراء بداختر ديرقبد نامع رقبع بولالك محيولي يهراهل اسلم فيرفس دهلي با شركت رسام و لشكرى إراسته در طلب رانتقام ارايداد نعست خود ما المعلم علمة المخالم المعلم المعلم المعلم علما المعلم المعلمة المعلم ب الما المرح ملكور يكم هفقه هم دو حيداي فتح مقام كودو بعد ترليب كرابالهم ملك نيسيت ويست كشنه تصور كرويد وغازى ملكب المار خدر خان شده بودند خود وا دخول و تبغ خود وا در زدر تبغ د راد وليها خشك كشيت د چماهير دراول و هلنوران كه از اعوال و. ارجه در تی نباند و دایا به بودارای چشمت و دوی کار نستان يومبنذ وإد والبواع إيشان وظفر عازي حلك غيمروغان وجمعرو خاييان وشب دوميان كردند و روسياه كرده و خاك در حراندا غِنه بخبرهان دم تراار كردة بعد عداد أن يقتف كم النق عده و الشار ور نظر لوامد مفدر المده خائتي وا كشائيدندو چٽروپيل و خزند ويايك باري داد و وسرلشكرك نام كروة بيونك ودوك دواء در مقابل غيراء نر دبلنك ر بيشتر اهير و ديايير گشتند ر ال هر دو چيگل كه غيد را خال معارف اشكر حراميترازان درحالت مقابله كشته شنئ وؤغم كيراس لوطاده بود همه بدست خاري حلك اطاد و يعتمي أمرا وسر برادر مرند خصورشك وينالى واحبل وغزيته كاستصوشان بريير حرميوال والانا كوايد الدوائد بأند وشرد بيري

امراع المراهد الارساعات ملک درمیان چهارینه اشکر گاه ساغی جوامه خزانه های ملطانی را از کار کهری د دهای بیرون ارزد د در شکر گاه برد و بر طریق پا دادگان درات دراماندگان قمار در خزانه ها اشکر گاه برد و بر طریق پا دادگان درات دراماندگان قمار در خزانه ها جاروب دهاییده دفترهای مطالبه د جهج دخرج را بسوزانید در ازانکه جاروب دهاییده دفترهای مطالبه د جهج دخرج را بسوزانید در ازانکه به یقین دانست که ملک د درات داسلم دخیات د جان د جهان با جاروب به انداهی د سیاه ردی پا داده است جماه احول بیت المال را چه

مرار بدامی دسین روی تا مان سست بر هیاس انعام بر سر تمامی برطریق مواجب دد نیم ساله د چه بر هیاس انعام بر سر تمامی اشکر برخت دازغصه و حصرت انکه مال بر دست بادشاه اسلام انتدار دانگ ددرم در خزینه رها نکره د دست در غل و غش زده د کورد

مردینجر کشته هرارز سوا می شد دپیش خیلها می امد دممان اشکر ا پیش خود می طابید د نوازش میکرد د درب میداد د نظر درانعال تبع خود نمی انداخت د خواص دعوام اشکر از قصه

کردن غازی ملک و درامدن غازی ملک خسروخان و خسروخانیان را بر شوف هلال می دیدند و سران حراصخوار را بسته بر سر نیزه می پنداشتند و آن کانو نعمت دو دریای هلال غرق شده

می پنداشند در ان کادر نصب در دریای هاک غرق شده دست و پای میزد در شکریان مادق العتقاد که قصد تیغ کشیدن بر اشکر غازی مالی که اشکر اسلام بود نداشتند زرها را ازان مهبون

مغرون قبض میکردند و مد امنت برو سی فرستادند و راد خانه میکرنتند و از اعتقاد ایمانی میدانستند که باطل با حق بس بر نیاید د کش با راست برابری نتواند کرد و حراصخوار بر حالخوار

مظفر نشود و كفر و كاذري براسالم و مسلماني غادمه نكنك و خسرو خاك معفول كاند نصب خام دريك برغازي ملك منصور و هلا خوار

خسروخان وغئو بانتن غازي ملك وجلوس كرون غازي رذكر مجارته فازي ملك باخسرو طاد ومنهزم شدن قانگن از هم دل خمروشان وخموشانیان در وز جلک بشکست • العلک ملتاري او خصورخال بکشت و واد او جيون و دهار گومت و او ذومود د شب آل ادار که میل هر دراشکر میمارد خواست شده میرن بمنزل قطع كرد د در حوالي شهر وميد ز در عمرانات المديت درل لمانه مندي المكر المحال والمامه دراراء معد والمده والمده والمراب سلام حال جلوس کار دوید ما را هم کاري بدود از ودي ميکردند د عالي مي بردند كه ماشد كه الراز وبتشن چنانچه حلطال علاد الدين را در درة ديسكي دعتم چيكي د يي شري را كاري ميعومودند دكمان دبر طریق عرق شدکال خود را در شاخهای گسمته می التعققه اشكر در تربيب يكما، بيشتر مال بيت المال بيرين مي الداخةنه مامي أجريه طفر نيانه و مخرو غال و خصرو غاتيل دده ابرام

خسروشان وغاد یا ندن خاری ملک وجادس ردون خاری ملک بر تخت بادشاهی با جماعه خواص وعوام ملک در در زخسه که از میامی د برگات آدرد در گزار بر مصلها بان باران

منع دندرت بارد د بر هندوار د کادران باهامي کرداکور ذرول شود عالبي ملك با صديت حلاليوار خود از عبرانات ادديت مواد شده د در مقابل خصود على بيشكر واند د خصور حمل با چينع برواران د هندوان د ادادند از مسلمان عكم د بالتشار مليق کوند بودند از يوت خود مواد شده بيلان و از بيش افدا خت د پيشكر احد د در محداي لهرات هودد اشکو مصا بردند دور مقابل يكديک ارسيانه

وارتنها أزاشكر جذا انتاد دجانب تليت راه كروز كرفث دبرواراك عمهد حيزك بشت داد د ضف اد بشكمت د لشكر اذ منهزم شد خسرو خان زد خسره خان زن صفت حمله مردانرا طاقت زیرارو و واصراء علالمخوار خنون كه هر يكي رستمي و تهمتني بون برقلب وتني بس شريف دنفيص شموند غازي ملك با اترباء ومقربان تا نماز ديئر بماندند و بعد از نماز ديئر كه در وز جمعه اين وقت را الله جانب راه گروز گرفت و هردو اشکر مغیا زدی در مقابل بكدیگر چون درعمرانات انديت درامه دبنگه غازى ملك راغارت كرد رهم بالشكر خامه خود از اشكر خدرو خان بتاخت و در راه رياستان . كه شايسته خان و عرض ممالك شده بود كار از دست شده دريد وينداختند وسربريدة أورابيش غائرى ملك أوردند وبسرقرة تيمار شدة بود داز جهت ارتيخ براشكر اسلام كشيد با چذه بردار ديكر ' غلبة كرد و ملك تلبغة ناگروي واكه از دل و جان يارخهرو خان شدند و در حالت مقابلة بزكيهاي طرفين شد بزكي غازي ملك ((+4^al)),

ادسي از بروارد جزان بر بهادي او نمانه يود از تليت باز گشت در النديت نزول كرد وخسيوخان مطرود چون در تايت رسيد يك درامدة بود دياسي شب كذشته هم دربرت كاء خود در عمرانات غازى ملك ادردند د غازى ملك مظفر ومنصور باز كشت وشب ازدتفرقه شدند وكشي گرد. ادنكشت و چترو دور باش و پييل پيش

شدن اشكر برواران وهندوان تفرقه شدند و هرجا كه ايشان را در مجرا في وفيه و الفي نسف في تسريه دايم و بالم و و الما مه ميدش ميد والوفي ع مطيرة باغ ملك شرادي علايي كه دلى نعمت تديم او بود بيامه

امي متدند و انامعه دركان رجهار كان شده از شهر گريختند در راه اربازار دكوية ومحله درمي ياتنته مي كشتند ر . . . .

ال الخطيرة ملك شادي كرنته اوردنه وكرفن ودنه يه ال شب كه . گېرات کشته شدند واسپ و ۱۳ پای دادند و دويم وړ څمورځان

رداران عبر انعدست ار پيوستند ر كليدهاي كوشك ودررازوها بدركاه وغازي ملك درعمولنات النديث مهند بيشكري على و كابروعهده

ر معارف العمرانات انديت عمرار عدد با جعمتى هرچه پيشتر در واد ادونند وتنالي ملك دؤ دويم از نتي با جديع ممك داموا و اكابو

رو در اول مجلس جماهير بزركان أن جيع در مصيبت سلطان ا كوشك ميدور فدود أصد با جديج بزركان ملكس در هزار متدون بذي سيت

می نبودنه د پس ازاد از بیرون ارزون انتقام دلی نستان از برواران ي بود گريه كردند ر در اقدان ارلياي نعست خرد تاسف رتحير رتطب الدين وديكو بسران سلطان علاد الدين كه ولي نست ايشي

. خداي وا شكر دسياس گفتنه د بعد ماجولي مفكور غازي ملك . د هندران د تازه شدن اسلم و مسلمايي د كشته شدن كادر نعمتان

· علا الدين رسلطان قطب الدين ام و الرصالخواركي كه دو سوشت درك جمع بياك بلند كفت كه حس يكى إز بر كشيدتك حلطال

دلى نعمت خود تيغ زدم د النقام إيشان چنانجه دائستم كشيدم رشما مي تدبيد است از سرچان خامتم و يا دشينان و بر ابداز كران

ر وليذعمكان ما مانده إسخه همين ومأن دايان جمع بياريد تا أورا بركنت بزركان ملك علاي و تطبي در جدج حاضر ايد كه اكركسي از بسل

ا نشابه و مال درييش مربى زادة خود كمربه بلدم ر خديمت بكنم

شما اید که درنس جمع کرد امده اید هر کرا این تخت رشایان بادشاهی می اینده او را تعین بینیده او را تعین بینیده او را تعین بینیده او را تعین بینیده او را اطاعت

سی بینیده او را تعین بایده و بر تخت بنشانید تا صی او را اطاعت با که صی که تیخ زده ام و انتقام صربیان خود کشیده بطمع ملک ایسکار نکرده ام د از صرجان و صال د زن و فرازنه خود که خاسته ام ای باری نشستن تخت نخاسته ام هرچه کرده ام از برای کشیدن انتقام

ار براي سسدن عد عسد المصري درده ام روده ار براي سيدن الدعام كشبدكان دايندمت خود كرده ام هركه را بشخت بادشاهي شما اختيار ميكنيد من هم همون را اختيار ميكنم هر همه بزرگان جمع امده متفق اللفظ دارمعني كفتند كه از در زدران سلطان علاد الديب

الماء مدّفق الفظ والمعنى كفرند كه از فرزندان سلطان علاء الدين د سلطان قطب الدين كافر نعمتان چذان كيسي را زنده نكذاشته اند كه بابت بادشاهي و شايان ملك دارى باشد و دوين ايام از قتل

سلطان قطب الدين و استيلاي خسرو خان و برواران هو طرفي از اطراف بلاد ممالك نتنه خاست و متمردان سر بر كرده اند و كارها از فبط ونته است و توکه غازی ملکي بو ما خقها داري و چندين

سال است که سد در امد مغل تو بردی و براسطه تو راه در امد مغل هادرستان بسته شده است و دردن ایام خود کاری کردی که حلاخواکی تو در تاریخها خراهند نوشت هم مسلمانی از استیالی

هندران دبرداران رهانيدي وهم انتقام دلينعمتان ما از كشندكان ايشان كشيدى د حقى بزرك بر خواص و عوام اين ديار ثابت كردي وباريتعالى درسيان جددين چاكران و بندگان عالئي تونيق ترا

د باریتمای درسیان چددین چاکران د بندگان عالی ترفیق ترا داد داین چنین سرخروئی برد ارزانی داشت و ما هر همه بلکه همه اهل اسلاء این دیار ممنون منت تر شدند د ما همه که درین جنع رات ر ماطر قا جوع شد و دایا امراه کشت استدانه رپ العامین نو در (سلام درامه دمسلملي ا إصرتاؤة كشت دشعار كفو در إمين فرد بمألم المشارية للعفلة عائده عاراتها الدالية تسخآ سيبى مللم ددارا وامرا دمعارف دمعابلك دومحل و مرتبه خود دست بركمز يفوامى رعوام برتخت ممليت جلوص نومود د هركص از ملوك جاري كشت و هسرال رز علطال غياث الدين تنلق عاد باجماع وا مرياد زمي كرده بود خطاب ار بر زمانهامي حلطان غياث الدي د بربالى تست نوشادند دچون غازي ملك مسلمانى د مسلمان شدند ر اهل مل دعقد اجماع كردند رحت غازي ملك گرنئند تخت ندى شااميم د حاصرال جدي هر هده يرسخن مدكور متعق بينها دا دري علم وعقل واستحقاق و ديادت جر تو ديكري واذيبا بت حاضرابم عابال باشتاعي وقيق الوالسري جوثو فيتري رائسي

بالمعيم المال باست فيناً أي أن المسال المسال المال المسال المسال

الماما و الماما الماما و الماما و الماما ال

مادر جهان قانهی کمالی الفین اضاف اعلی هلطان محمد شاد . به رام خان شاه زاده - محمود صان شاه زاده - میارگ شاه وارد - محمود خان شاه زاده - نصرت خان شاه زاده - تقار مالگ پسر خوانده سلطان -ممالی مدر اندین ارستن نایس با رنگ - فیروز ملک برادر زاده حلطان

ملک، شادمي دادر نايرس، وزير - ملک، برهان الدين عالم ملک کوتوان -ملک، بهاد الدين مرف محالک - ملک عمل ميدنو نايرس ويلدر - ملک ;

((444)

نعيد (الدين محميو شد خاص حاجب - ممال ينا خان - ملك علي علي المايي المايي الدين - ملك علي علي الدين الدين عليه الدين عليه الدين عليه الدين عليه الدين عليه الدين البارين ولا الدين البارين ولي الدين البارين ا

ديبالپور-ملک شاهين اخوربك-احمه ايازشحنه عمارسانمير الملک خواجه حاجي - ملك احسان دبير - ملک شهاب الدين سلطاني تاج الملک - ملك نخرالدين- دواشه بوسهاري -ملك تيربک - ملک

كشميرشعنه باركاء ملك حمال معمد الغير منطقي ملك ما العام المام ما المام من المام الم

الدين بيدار - ملك على بولاد الديسة في براد والعام المايي براد والدين ياما المايي براد والما المايي بياما الميابي بياما الموسية أبيان الما من من المناس من المناسبة المن

- ,

~ -- ;

* رجاء سلاه - وينطا سفيه ملاه

بسم الله الزشش الزخيل

originalis Originalis

د بادشاهی بذات همایین اد زیست د زیشت گرفت د او ندواره با حشست د مکشت د عزت د عظمت مدشیدت «رژبنه بود در سر شبخته مصابح جهانداری د امور ملکی را فراهم ایرد د آن چلان به بازهانیها را بتربها که از خسر غان د خسیرشانیان بیدا امنه بود د

، التسمة للم وب العالمين و الصارة على وسولة صحمد و الم اجمعين و سام تصليما كثيرا كثيرا جثيراً ميكويد بذمه اصيد وار برحمنت بورود كار خيله بولي جون أدار سفه عشون حيمماية حلطان غيات الدين ثغلق شاه إمار الله بوهانه در كوشك حيموي بوهوبو حلطفت جايس فرصود

ازاستیدی صوا مخواران کار دار در سوا زیرر از شده نیرونشاند رکارهای ملکی را خبط کرد د میردمان هم چنین دانستفد که مکر سلطان علاد الدین باز زنده شد رتا چهلیزز از روز جلوس ملطان غیاث الدین

قنلة شاه دلهای خواص د عوام اهالی بالا، ممالک بر بادشاه چی از قرار کرنت رشود رطنیان که هرطوف شاسته بود باطاعت را اقدیاد برای گشت راز احتقاحت هوای قناقشاه پی شهراطر بندگان خامیم ال غياث الدين تغلقشالا أز ((أ جلوس مبناء أصور جهانداري سركذ شتكان كسي راساست نميكذارند در خاطر خود نهى كذرانيد داخت ایشان بر حکم رسمی تذبیهی که معهود شده است از اعوان ی حرستي برادردگال علائي انجر جرسي و ظني روا نميداشت و نعامات مقرر داشت د ایشان را از خواجه تاشان خود میدانست اصراء و كارداران باقيماندة علائم و اقطاعات و اشتغال و مواجب اد نا مشروع خوانده بودند ایشان را تعزیرهای سخمی فرسود و ملوک عقد إن سلطان قطب الديور با خسود خاك كانو فعمت سويم در از قدًا علاء الدين (در محلهاي شايسته نسبت نومود طايفه كه خط حرمبای دی نعمتان بواجدی محافظت نهود و دختران ساطان ماندة بده روى بفراهمي ادرك سلطان تذابق شاء شرايط حومت تناق شاء بقاياي خاندان علائي و قطبي انجه از كشت حرامخواران نيكنامي دست ندادة بود از در جلوس سلطان غياث الدين سلطان تغلق را دست داد هيچ يكي را از بادشاهان بدان حيئيت د د برانداد از در قلم امده است د انتقام ادلیای نصمت بسرعتی که. د فرباد رسي اد اسلام و مسلماني و ماجراي كفران ذهست خسروخان ملتينم نشدي إزسلطان تغلق شاء بچندرز محدود ملتينم ومنتظم كشت تغلقشاء ملک را رونقی پیدد امد کارهای ملکي که از دیگری بسالها د جسمتجوي زيادتي را ترك گرفتند و از دجود سلطان غياث الدير بدل فارخ از دجود بادشاء قاهر وضابط دنبال كارد بار خود شدند و گفته بياراميد و غام طمع ها و عنقرة كيرها از خاطرها محوشك و مردم (pya)

بر النظام د الديام د نواهمي د اباداني وعدل د انصاف.

ر ۱۹۹۹)

درست داشب عاماد ر تدماد رحقرق گذاری نهاد د خوجه خفیر دمل البرزاد جنیدی د خوجه میذب بزرگ از کار دزاری ندیم بردند حصمت د حوست ایشاد در در حوای بادشاه نمانده بود بنوشت د جماعه و حواجب د انشام داد در ایشان و در پیش خود میراشت برایش در و توزین معاملات مطفی که داحفه میدار نشمن اززانی داشت. در و توزین معاملات معلوی که داحفه استفامت خوامن و برایش میک شده بود از ایشان پرویندی د استفامت خوامن و برایش و برایش به بردنی د از ایشان پرویندی د موجه دران معلی دارای هایا در استفامت بزاه ر استفامت بزاه میل بودی بدان عملی دردی د از خود چیزیکه دران اصفات بزاه برایش بار ارد پیدا نیزردی د خانبای تاییم براند د خانبای شده براند د خانبای مینامل شده را از سراحی د دار نبایشت داداری د حق گذاری مستفیل شده را از سراحیه در از به دسته بودند با مرکه در از به در دایه و در ایام

مستامل شده در از سرامیل کرده در از نیایت وناداری د خده کذاری که در خلقت مطان غیات الدین تفلقشاه سرشته بردند با عرکه در ایام ملکی معرفتی د شلاغتی داشت د یا دقتی از اوقات ماغی شدست در اخلامی مشاهده کرده بود بچون بیدادشاهی رسید د سرفراز شد در باب ایشان با اندازه حال ایشان مراحم نومود د حق شدست کسی غای شدن روا نداشت د مهدا ناگذاشت د در جدیع معاملات

جهازداري طرونۀ اعذدال ريس ميزانه ربي كه مرجمله مايي دمداد امور جهازبراي است مراعات ميكود ر در هيني كاري خود كامي را گارنفرمود راز موارين د متادير اعطاء رايتار د ماير معاملات تيمارز ننمود رازاعطاي كه يكي را هزار دهند د ديكويرا در موازنه اد ر يا

ازویک مرنبه او بود درسی م بندهند اجتذاب نمود را تواست ملحب حتی را نهر نشایت را ستستی را حرنهای ندود را گارهای شنر گربه احتراز کرد ر نعلی که ازال بحشت بواطن روی

مشرف گردانیده برد کشاو خان خطاب کرد و ماتنان و عرصهٔ سنده را نصرت خان خطاب تعين فرمهن ر بهرام ايبه را بشرف برادري را يكي را بهوام خان و دويم را ظفرخان و سويم را محمود خان و چهارم خطاب كرد د چدرداد د دايديد سلطنت گردانيد د شاهزادگان ديكر علامت جهاندارى و جهانباني در ناميد اد سي درخشيد الغيان نمايد احتراز كرد رازبي طريقي تجنب نمود وسلطان محمد راكه

داد د ملک علي حيده را نيابت وكيلدري و قتلغ خان را نيابت پدر قتلغ خان را عالم ملک خطاب کرد رکوترايي حضرت دهلي خوانه در تتارملك خطاب كرد وظفر اباد اقطاع داد وملك برهان الدين داماد را کار فرصائی دیران دزارت تفویض فرمود و تشار خان پسر بهاء الدين خواهر زادة را عرض ممالك و اقطاع سامانه و سلك شادي بدو داد و ملک اسه الدين برادر زاده را نايب باريكي و ملك

بلاد ممالک بکساني داد که هم جهانداري دامور جهانباني بدايشان جعفو داد واعوان و انصار ملك كساني را كردانيد واشتغال واقطاعات بقاضي سماء الدين دنيابت عرضي دعرصة كجرات بملك تاج الدين دارت ديد در قاضي كمال الدين را صدر جهاني د قضاء درون شهر

غدياث الديس تغلقشاة از دفور تجارب كمال فراستي كه بدان اراسته که گوی همه عمران بزرگان فرمانروای ملک و دولت بودند و سلطان ايشان تنفر ندود دور خواطر بزرگي ايشان چنان منتقش گشت زيب د زينت گرفت وهم بواطن عامه خلابق از سردري د سرداري

ادل کسمی را چنان برادود د سري د سروري دان که اد کور د کر شود د بود در صدت چهارسال د اند ماء بادشاهي خود نه بيكبارگي بدنعه

تدين نومود دمستات و تسمات بود و نابود را الرعاياء بلاد خلقت غور غراج بلاد ممالك برجادة معدات برحكم حامل واسياري اباداني سرشته بود داد مقلصاي طبيعت وباعث تناتى شاء التظام دالتيام دايتلاف دنواهمي دزيادتي ممارت ومرعي داشت د بارينماي در طيفت صلطان غياث الدين تفلقشاء جماء شرايط أل وهايا در برادون اعوان والصار غود معمول درزاك ما تقدم در تواريخ علطين مانيده منقول است علمال والجيه دودهايلي بوادون اعوان وأنصاراؤ جهاندادان خلف وسلف كاري نكول جز بكمالات علم وعقل • كركي كدمد عدامة بزير كلاد داشت و مقادير أر را مقت كردة جهاندارى سلطان غياث الدين تنافشاه كفبه بود و محاطت موارين ديكرال الماك كم كودد وكوقيع كه اين بيست اميورخسود دومعاميةت در باب بندكار قديم و مشلمال ديرينه إز دروجود احد كه اعتماد ديكول كردد وراسطه دل مياددكي ونفرت شود ونه نعلي وقوي شدمت نديم كسي را چان نرو گذاشت كه ال مهجب شامنكي دست ربا کم کند د در تا کردنیهاي اديزد و نه ن_{ي .}

اللان شاء النظام والتيام وايتلاف واوهمي واباداتي عمات العياري اباداني سرشنة بود واد مشصمي طبيعت وباعث علقت غود غراج بلاد مسلك برجادة معدات برحم حاصل المين فرمود ومحدثات و قسمات بود و نابود وا از رعاباء بلاد الممالك بوداشت و خفان عاعيان وكلمات موتران و بز رانتيهاء المعالك بوداشت و خفان عاعيان وكلمات موتران و بز رانتيهاء مقاطعه كول در باب إتطاعات و ويص مماك بلاد مسمو المائمت و نومان داد تا حاجيان و موتران و هناطعه كوان و محيران واكبر كمتان ديوان وازت ندهند و ديوان و إزان وا نومان داد كه وادت از يك ده يازده بر اتطاعات و ويت بطن و تحمين و با بوادت از يك ده يازده بر اتطاعات و وايت بطن و تحمين و با تغاق شاء كه بص صلحب تجربه و دوربين و صالح انديش بادشاهي بسربون وميث مذكوراست وهم درستدن خراج ازسلطان غياث الدين بزرچه وان و كاملان توانك و سوماية معاملت جهانداري با هندوان نگیرد و صوازین و مقادیر مذکور محانظ سے کردن در ستدن خراج وسرتاب نكردد داز بينوائي د بي بركي ترك زراعت و حرائت که هندر را چذان باید داشت که از تونگري بسيار کور نشود و مذمود خراج ازرعايا جمله مقطعان و دايان بلاد مملك را وعيت نوه ودي وعاملان مخرب خرابي بارسي ارد وهم سلطان تغلقشالا درباب ستدن از گرانباري خراج د نهايت طلبي بادشاهي است و از مقطعان ونه اينده چيزي بر رود دليت ها كه خراب ميشود و خراب ميذمايد بده زاید نه اننه یک کرت چندان بستانید که نه کذشته بر ترار ماند دلايت درزراعت بيفزليند دكنشنه مشقيم كردد هرسال چيزى مايل مد مديد ديجون برناي ازدايت برناجي بايد سده دي الداله از گرانباري بيکبار دلايت خواب گرده و راه زيادت بسته شود و بارها هرسال اباداني زيادت شود چيزى چيزى از خراج بررد تا انعه

وعايا مننند داكرزراعت خود را د چرائي خود را در تسمت در نياونه . بأيدكرد تا خوطان و مقدمان خارج خراج سلطان قسمتي علايدة بر بزه منقول است که مقطع د دالی را درستدن خراج تفعص د تتبع

خوطي و مقدمي درسيان نمانه وانرا كه از امرا ومارك ساطان عدين مذهب لدهم ليلوم عيده الديرا الميام المداليس له مود کنند د زیادت نطابند مانع نباید شد که در گردن خوطان و مقدمان شايد که حتی خرطی و مقدمي بدين مقدار که چيزي ندهند کفايت متد راگر دانایان درین مقدمه اندیشه هاني را کار مرمایند دانند ميول سالشيا سالناخ لو مفشل مدي، مجاً ع مها ميها الهس ، حصميا كراك بدايامد المنجنين خايفان ودؤدال وا درات وشكفيه دبلد درنجير سانط الم كنك و در طريق حصد دارى از اتطاعات دوليت ماياري وب إلى رأجيل للملام عذا اما ما الما بالبن البيخ الم مجالة و تعالمن عهد ميان المستعلم الم المال المعد وبوا سمبيد ماناد وانطاعات اكربنج هزارى دهتاولى غارج مواجب خود احايت سيامي والهمامة والماري والمناجسة عدا سفيم لخد والميشا منع کردن نیامده است د باز طلب آن کردن د امرا را درمطابه ا بالله رحق اتطاءات داري درايك داري خود بمنانك ايشان را فيهمد يازده ريك ده پانوده خراج از ولايت واقطاعات خيد لوتع بهاكر چيزى بخورد خاك غورد بهتر ازاك باشد ناما اكر ملواسرو امرآ اميري و ملكي شما را برزنان نبايد راند و (ميري كه از مواجس ال مقدار كه بلام خشم " بير أي شود و الله جيزي شما ترقع كليد لام المال عساست عسمين اعيدن لا معيد ال بشع رجيب عيف سارا الح بركاركنان غوله مصام داريد د ازمونجب حشم دانك ددوم طمع نداريد بدل نشرد از اتطاعات خرد طمعهاى اندك بكنيد دازل اندك چيزي ربي لابي بيفقه وابردي ملكي وأميزي أؤشما بشوارى وبيمغذارى شواعد كعضما وازديوان وزارت بار طلبي نشود وشما وا در مطالبة بی ادبی رشدت مال طلبند فاما ایشان را رمیت نومودی که اگر كه إيشان را بطريق عمال در ديران ارند د بر طريق عاملان أز ايشان به فيا صالعي بزك كرواليدى والطاعات درايات دادى درا ندايتني

خداوند تجارب از سر بصيرت نرصودة است وبرين فابط كه سلطان و دريابند كه محض النصاف عالست كه ان بادشاء منعف و

مرهم ولايت داري د انطاعات داري د نيول امابت کارنان حکم تغلقشاء در متدن خراج احق مسلم داشت مقدمي د خرطي د

مرسال توت و شوکت ایشان زیادت سی شد و هم کارکنان را بقدر واليان كه اعوان و انصار ملك ادبودنه مالي خارج مواجب ميرسيد و فرمون درعه فارعه فاست او دهم واليت هاابادان ترو فراهم ترشد دهم بمقطعان

وبالمال وانصار ملك وز بروز برمزيد ميش مسلطان فياشاله بن وكاردارى درمطالبه ديول نيفتادي وفضيعت و رسوا نشدي و كفاف مال ونعمت ميرسيد وهم كسى به احترام ملكى داميرى

وازمغاملات سلطاني كه درديوان تنابق بولايات واقطاعات وكار تغلقشاء ديوان دزارت بكار داران وكاركنان ذيكنام تفويض فوموده بود

يكدر سال كرد از مطالبة إرهاي بيت المال بود كه خسرد خاك كانر الجير ببوي فاما طلبي رشدتي كه در ديوان وزارت شلطان تغلقشاء کنان و متصرفان دارد شدتي و طلبي و موتوني د بي ابردي د

ساليف علناعبه تدعبه الموضعة ولياله وينبع سايا سالمينالس در هنكم محاربه از خزانه اشكر د خاتى غارت كردة بودند ودرباز نعست در تعاليكه جان و ملك ياي ميداد بيرون انداغته بود و

د جارب زنانيدند غارس گران و ناحق ستادندگان فروغال کرده بودند علائي خااي كرده و دانك و دوم درييت المال مسلمانان نكذاشته

شدس ميكروند و ذر باز دادن اموال غارتي مردمان الله قدم شدند ومتابعت ميكروند در ديوان تغلشقك درمطالبه بران چنان قوم مستفاث ميكردند راچانان بادشاهي را كه كيف مسلماني ر پناه بشكايت ميكشاءنه وبإيارتها مح وتنتنه وبيش درست ومشهر مال الناخلند رشدت د وسوائي قبول كروند و بوست طلب وال اين چئين مردمان بسيار بيورند خيد را با وجود من در مخالبه د ای دیاست و دازه بودنه سالها در ارازی متعدي حینسر تبدند و فود الماشت وتسم حوب برندگل مال شمخ وحوت و شنزت كو عذرمموع لداشت وخشرات وزنكي كريشتاء بمشتبه متشرد و سنتنا يرشون و دايت مطالبه را از مر خيره ينع كسند ومشقال التناف مال درست مطابع را در منادت محد حستند يرجد شيرس المصيفل بروه بودن فاز در عزات سنيت و تسي سيدر تعمل كادر إبشال خلاأ تري يي يري عن سي يراب ين

مساماذان بود بنه میکفنند و بد می خواستند و ملطان فرمان داده بود که از مردمان قسم سویم که دارجود مالی فصیصت می شوند بشدت مند و ژجیدر داست د ابدر مایها باز حقارند و عفر های داردغ مسموع ندارند و بر سریکمیان زر باز حقیدن مال بیرون انداخته غارت شده

هست رستارت دادنی بود بدادی د از انجا ها که از ردی ملح دین د درات باز طلبیدنی نبود باز نطلبیدی د از انجاها که اعطای در اس ایشان اسرات ر تبذیر د تلف بود اعظام تکردی د اننجنین

(عامها) بادشاهي كه از صحل ستدن بستاند ردر محل دادن بدهد داز نا رجه نستاند بناحق ندهد در قرنها وعصرها برسر اتليمي د دياري

فرمان دا دفرمان فرماي شوه يا نشره دهيج هفته نكذيتي كه سلطان تغلقشاء در بزرك دركاء بندانيدي و بخاص و عام درزيان بر اندازه مرتبه هر كس انعام بدادي ددر دادن انعام طريقه توسط را ساءادي

مرتبه هر کس انعام بدادي و در دادن انعام طريقة توسط را مراعات کردى نه آن چذدان دادي که تا اسراف و تبذير کشد و نه انچان اندك دادي که به بخل و امساك موموف كذنه و انكه لها و هزارها

جراسم در اسرم فراعنه دجدايرة كه بيكي دادادى ددر استحقاق وغير استحقاق نظرنينداختذدي دديكران را حصرت خورانيدندي همچنيونكسي راندادي واعطاء ادباعث التيام واخلاص دهواخواهي

گشتی نه راسطه حسد یکدیگرو تنفر از نیاف خواهی او میشدی و نظر در در نیاس بادشاه در هنگام اعطاء و ایشار در در نیفتادی که خون ملازمان درگاه او از قدیم و جدید د خواص درعام در خدامس و ملازمان دهوا خواهی بر اندازهٔ مراتب خود موازی د متساری اند.

والكم العام بادشاد بعضى يابذه وبعضي ليابذه شكستم شواد و حسرتها خورند و اخلاص ايشان در حتى بادشاء كم گردد و انانكه نيانته باشده بر انانكه يانته باشده حسد و غيوت كذند و از باطي تخالف

دمنادش شوند پس انصاف در اعطاء ر اینار بادشاه ای باشد که هرچه دهد دران کوشد که به مه دهد تا هم اضاف او بر سیمای یاننگان زیادت گردد رهم ایشانرا با یکدیگر حسرتی د خسدی بیدا نیاید ر از اندیشه مذکور که از اندیشهای در بینان د ماصب بصیرتان ست

كه سلطان تغلقشاء خواستي كه خواص دعوام در سرا را از انعام از

طرايف ديكر همه هميشه در نواغ باشنه ريا راحت زيندر اين ر بينوا تتوانسكي 4يد ددوال كوشيدي كه رعايا د اشكري دكل است كه هم اهل مملكت خود را الموده و تنكي خواستي ومحتاج وعجب نيك خواهي علم كه در ذات علطان تنلقشاه مجيول بوده كردي أزمواجب د ادارا و وظيفه وانعام اودر حساب وبادت امدي واكر "جموع العمام يكماله ملطان تعلقشاء هر فبردي از امرار حصاب شهود راكموي، النكب دادي نامها بعيدارتوا دادي و چند كرت دادي نباشد ر بقوض محتارج نباشد و هر شادى كه ببادشاد رسد او هم شاد رهر کسی که دم هوا خواهي درگاه اړ زند تنګ دست د بلخبن على إلى كا خود وا در سلك درات إد ميدانك ورد العلمى برها مراعم اد محروم نماند د بدرلتخواعان ومخلصان و در پیومنگن در گاه درات دار الملک لر در از اندام در اکرام او نصيب وسند د کسي ال انظان ايشان فترج نوستادي د خواستي كه هرهمه بزرگان. دبي د دادن درهر خانقاعي برمشاينج وكوشه نشيئان واساده داوان بالداؤه هريكي لا برانداؤة مرتبة أو أنعام دادي وهم يناك صافه لل لا بانعام مذكران و متعلمان شهر را در در حرا طلب كردى و از پيش خود شاهزادة جداله مدور والابرو علما ومقتيان واسلادان و مدارسان و ا رسيدن هر تشينامه و شادي كار خير د توله هر پصري د تطبير هر دار الملك دعاي مشاعده نشد كه علطان تغلثشاه در مرصى د را وسمي بعثمينية بهو كه عثل أن إيس در بادشاهي ديگو در نعاتد وشكسكة نشود ددر اعطاء وايثار حاطان غياث الدين نغلقشاه هر بارانسيس اس د از درانشواهان دركاء اد كسي ار انعام ار مسيرها

عادت قديم و عادت خوب سلطان تغلقشاء بوده است كه رعاياء: (المجامع)

كذبه كه ازان كاركسب اسودة شوند و از احلياج سرال د بيجاركي و دلايت او د ملک او مسامان و هند و کاري و کسبى د (راعتي د حرائتي

بودي که در باب گدايان درها خواستي که ترک گدائي گيوند د در مازدگی مضطر نشوند دنیك خواهی علم سلطان درباب رعایا بحدي

احتياج درها خلاص يابئد وجماهير طوايف مملكت اودنبال كسب بكاري وكسبى مشغيل شوند و از خوارى سول وننگ بيئوائي ز

وانصار خود را هر روزو هرهفته وهر ماه بر مريد طلبيدى واراسته پریشان و ابتر و اواره شوند و خاندان خود را و خدل خانهای اعوان تباهئي از ايشان دردجود نيايد كه ازان بديشان اكفتي رسد ايشان وكارخود اسودة وصوفه الحال باشند وكاري وفعلي وكناهي

قلع دقعع وابتري و درهمي در طبيعت سلطان نسرشته بودند وليكن قلع كذب و بوجهي از دجوة بديشان ايذائي وجفائي رسد و املا و آلبته و نتوانستي که نهال کردگان خود را ر براردگان خود را باي رجه گان د پيراسته د نراهم د پس كارخود مشغول خواستى دايا ما كان نخواستى

كه حتى را در صركز قرار ميطلبيد و استحقاق را ازغير استحقاق فرق اين چنين بادشاهي حق شناسي وفاداري كه سلطان تغلقشاه بود

المشاق بهزارها داكها پرنشود اين چئين بادشاهي منعفي معتدل استحقاق ميبرند وطماعان و صريصان وغداران كه حومله حرص ميكرد رفع الشيئ في محله سي خواست انانكه كنجها و مالها بغير

كشادة بوذيد چنانچه سلطان جلال الدين خلي الكه بادشاهي بسن مزاجي رعيب پردري را نمي توانستند ديد د زيان در بد گفتن او

طلبد الحسقاق دغير الحمعقاق ومصل وغيرمسيل وأمرعي وعاعقال تلتم رچيتل انست بادشاعي كه حتى از در مركز قرار عيب ميكرننند كه خاميت طعاءل وحويصال و والهان إلواقه مسلمان وحق شئاس بهوعيب مي گرفئده حلطان نفاقشاه را هم (الرام)

وعاشقان دايدا نريزن برحرخون نهمان إوا نتوانئد ديد وطوايف مذكور غراهد ودفع الشيي في محله جويد و بيكيار زوها ولنجها برسر طماعان

ر کلجها به انتخد ر از هزاران ناحق بمثلانه ر بناحق هزاران بغیر بادشاهي را برسر غود تراشدديدكه وهاب نهاب باشد رخونها بريزن

و الكي و مستحقاك دولت و اليكو كارك و باكين اخلالك وا بكشد ، وناغداترسان را بركشد و سروويها و مهتريها دهده ومصدو جبان رحاي إباداد كرداند دلكيمال ونا اهلاد ومستعقاق ونالإيقان وملكدال امنحقاق بدهد رخانهاى بينج كرفته وا خراج كندرنا بوده وا بي هياج

املان ربد اختال إين چانين بادشاهي وا دوست نداوند و دوست ر ديكراك را تماش كالمند حريصال دنيا والمنطق دنيا و الميمال ربد ربراندازد رپرېشك راېئر گرداند ريکي را در کلجها غرق کند ر

د اجهار د اعلان معاصب غليظه رغي باشد و نظر او برهيي إحميقائي ارعيب نباعد د (دا دار بود د بكفر د أمحاد ر زندند د نسق د نجور شوند که درني د کم املي دلئيدان را بر کشد د رزانل ارماف نزديک كالمرأن رؤيان جماحد و ماثر أو كشيشة نامما بارشاعي را هوا خواه

برد ربطبع دشمن شرف و حربت وهنرمندي باشد و سلطال و علرى ليقلد د جوامع همټ ار در. احتيفلي اذات شهراني مصروف

غياث الدين تناقشا در باب حشم كه مرمايلة مبايداري است مهران

المراور بدار برد والبائم كيفيت وصلات بيش خود تفحص كردى وروانداشتي كه دانكي و دوسى ازان ايشان اصرا نو گيرند و يا از ايشان در ديوان عرض مماك چيزي توقع دارند و مجاهمه و مشقت واستدداد و اخراجات زن و فززند اشكري يو نيكو دانستى و چون برتخت سلطنت و اخراجات زن و فززند اشكري يو نيكو دانستى و چون برتخت سلطنت جابوس فرصود نيابت عرض ممالك و حال و عقد قبض و بسط ديوان جابوس فرصود نيابت عرض ممالك و حال و عقد قبض و بسط ديوان عرض ممالك بسراج الملك خواجه عاجى مقرر داشت و حايمه عرض ممالك بسراج الملك خواجه عاجى مقرر داشت و حايمه كه سر جمله استقامت حشم است و امتحان تيدو داغ و قيمت اسب چنانچه در عهده علائي بوده است در باج حشم حکم فرمون و در باب نامرديكه تقاعد نمايد و در اشكر نبرد بسياست و تعذير و تشديد باب نامرديكه تقاعد نمايد و در اشكر نبرد بسياست و تعذير و تشديد

باب المرديكة تقاعد نمايد ودراشكر نرود بسياست وتعذير و تشديد البادر المرديم والمرديكة تديم و البادر و المسياسة و تعذير و تشديد المرد في المرد في المديد بود يكساله ازال در و مراب و در و توجه إيادت از مواجب هم را وامل شدة مواجب هم را وامل شدة بود انبرا نومود كه از هم در رز باز نطلبند و در دنتر فافلات هم بود انبرا نوبود له از هم در رز باز نطلبند و در دنتر فافلات هم بين انبند و بين بندر في شانيد و بين مينده اين برده بودند وانجه در مواجب ايشان ده بابنه و مغندها كه بغارت برده بودند وانجه در مواجب اينان و عن مانيده بود وسمت اشده اين چنين مالها را

عين مال بر زاييان عرض مانينة بول دوسمت نشاءة اين چاين ماني ال ياز ستانند و سلطان غياث الدين تغلق شاء در مدت چهار پانجسال بارشاهي خود بحشم در نظر خود زرها نقد داد د در راملات حشم تابع د تفصص بسيار کرد در انداشت که از مواجب مستقيم شده حشم چيزي کم شود دحشم را مستقيم کرده مستعده و مرتب ميداشت

حشم چذری کم شود د حشم را مستقیم کرده مستعد و مرتب میداشت ومواجب ر انعامات امرا بر موازنه مستقیم کرده که در عصر اد امراب قدیم اسوده ترشدند و امرابی جدید با قبوت و شوکت و نعمت لرد

کشتنه وانچه از انعام و ادرار دظایف و دیها د زمینها در عهد علائي

تملك ودرات برحكم قانون جاري كردد واحداثي در ملك كه نفرت استقصا جرئي و نهايت طلبي إلا كار نفرمهومي وخواسكي كه كارهاب بلدي در بلدخانه ديربمانددوهيق محلحكي ال مماع جهادداري و بازار را شفل وحصلحت فرصوضى رورا نداشت كه از جيت مطالبه ميدمد مم بدن مقدار ملح كردى داد را مخلص كردن بفرمورى و راملت دادني دارد ده هزار تلكه يا پنجهزار تلكه را فبمال مال نال درمطابه ديواني درحيس مانعه است ردواك كه از بقايا بصدها اغركردي داكر ديوانيان پيش تخمت ادكذرابيدندي كه هين بادشامي در دهلي نيوده احت كه از لكرك بهزارها دار هزارها فرمود د در قسم مطاببات ديواني اسان كيرتر از سلطان تغلقشاه اددل فومود واكو د دجاي شايستكي واستقاق درشن شد مقود داشت الراباز عد سي التيالت رعايت رعاية المية الراباز أبادت عدد ر يا بنجديد تدين عدد أدرا بيش خرد تحمى ارمرد در حالات مسئي و اختبري و احمايت و تايايت مقريان و خوامان کور عیك علمتی و تطبی از مواجب دانشام و ادوار و دیبها دؤمیلاها انرا باطل كرد ردادة ان مغمول حرام خوار بيك كرت باز ادرد وانجه كأمر نعست تعين شده بود ر فوصان طغوا والبيات ديوازي شده حكم بيك تامعتر ومعلم داشت وعرجه درجها ومادبادشاعي خصروخال ممام و مغربود سلطان تغلق شاء بي طيعي تشبعي وتعصي ال را

خامی باز ارد ازد د از اعواد ر انصار دراست ار پیدا نیمود و بواطی خامی را از خوامی د عوام بشخوف د هواس طلبیدی د «شوش د مملفت ررا نداشتی د نومیدی رعایاد در خاطر ار دشوار نمودی [.]

فرصوره است که آن الاسان لظاوم دی (پیدن برمسمی " عدیمی د حتی شذاسی د حتی د منصفی د جهان پذاهی را حریفان و طعامان و بیدینان و بیدیانتان نکوهش کردندی و آزانکه از سلطان قطب الدین د بیدینان و بیدیانتان نکوهش کردندی و آزانکه از سلطان قطب الدین در مستمی و هوا پرستی و آزخسرو خان مهابون کانو نعمت در حالت

در مستم و هوا پرستمي و از خسرو خان مابون كانو نعمت درحالت فوميدى و هنگم كفر و كانور و مفذدها و كلجها لا عن استحقاق نوميدى و هنگم كفر و كانور و مفذها و كلجها لا عن استحقاق يانته بودنده اين چنين بيديانتان غدار و هاطان تغلق شاه بد گفتندى و از انچذان عاداى و منصفي شكايتها كردندى و زدال مالت اد را

وال استهان عادى و المديكر چشمكها زدندى و كلمات ناسياسان و ناحق انتظار نمودندى و يكديكر چشمكها زدندى و كلمات ناسياسان و ناحق شناسان گفتندى و ان چنان مشفقى منفقى را بامساك منسوب كردندى و منكه غياء بوني مواف تاريخ فيروزشاهيم أز بسى خداوندان

مروردی و مسم عادید بری در می ایشان بسرمه انصاف مکحول بود تجربه که چشم عادید بین پیش ایشان بسرمه انصاف مکحول بود شنیده بودم که ایشان از روی ماامت طابعی عام د نیکخواهی دین

و دنیاء مسلمان گفتندی که در دهای هیچ بادشاهی همچو سلطان تغانی شاه پای بر سزید سلطنت ننهاده است و شاید که بعد از هم همچو او بادشادهی بر تخت گاه دهای جلوه نکند که انجه از روی

همچو ار بارشادهی است مه مسی ب ر علم د عقل و استحقاق و سزاراری در بارشاه باید و شرایطی که ازه علم د عقل و استحقاق و سزاراری در بارشاه باید و شرایطی که ازه بارشاهی گفته انده و نوشته انده بارشعالی از سلطان تغلشه در بخ نداش بارشاهی گفته انده و نوشته انده بارشعالی از سلطان تغلشه در بخ نداش و ادرا جامع شجاعت و شهامت و درایت درانت دداد دهی و ادرا جامع شجاعت و شهامت و درایت درانت دداد دهی رانمان ستانی درین پردری د دین پناهی و مطبع نوازی د ته جنكان هزار در هزار سوار مستقيم ومستعد ومرتب شد وبه سران نظر دارند از نوط اعتمام تفاقشاعي بود كه هم در ادل ملطنت اد منا كه حارمان دين ر عامظان ينفئه اسلم و عمار مسلماني انه بس بسيار د اغنائي دسم پيدا اسه بود د اكر در بادشاد اعتمام اصور احکم شربعت تاخیان دمفتیان و داد بگر و مستسبل عهد او را ابروی عصر دزاست ار شير با اعو در يك شرب اب مستخورد د از برأى جوياك تغانشهمي مجال ذماده، بود كه كرك جانب ميش نيزاكرد و در رزق امر معروف و نهي ماعر جويئد إا وفور عدل و فرط المعاف واكر از باشاء انتشار عدار و الصاف طليند و جويان اصكاع شرع و ر نه تمرد و طغيان در سينه سرابان مالك هند كهد بمارد كرد بود كه نه مغل را هوس تاخت موحه ممالك اردر غاطر كذشت تباء تناقى شاعى چه بركابران و چه بركابرنستان چنان درخشنده عبوة كانه ويك مسلمان وا رواك الدمي والفت وماند وتبغ جهان اد مغل نتوانست که بر سرحدهاي ډيار معالک اد بكذود د از اب بودوسد باب مغلى شدة ودوطبر بالمشاشي اواز شوف قوي جهاركشاس ييفء دين طليند ملطان تغلقشاء درطور ملكي حامي الاسلم كشته هاى ييدوي قرفيهم دست نداده بود واكر بادشاء والإبراى حدايت نانه کشت که بادشاه او دیگروا بریشتان خونهای کاحق د سیاست امرسلطان تغلثشاء برعامة يلاءمناك هم دوسال جلوص ارجلنان براوشته اكروز بادشاعي فنأذ امرك حرمايه إدلاامراست نعروات كماني حق كذاور وحق علامي الويد والجواب كولاكور مستير مندرس صحرا گشته در عهد دولت او ابادان و معمور شدی رچ بادشاء رعيت پردا را در نوددى خداداند وبس تا چند هزارخانه اگر چذه سال برتخت بادشاهی متمکن ماندي و قضاي اجل پروري گوي سبقت از رعيت پروران سلف و خلف وبوده بو امرات ومدرس شده ولا يدفع گشانه وسلطان تغافشاه در قسم رء خراست برعامه وايا و ابادان كردن خوابها و احيا كردن زمية باغات شكرف وعمارت كردن حصارها واسك كردانيدن زراء خلقشاء ذبول مصرف مكردر كادانيدك جوئي ها وردنزار ونهال جروري فرج المثل هذر ستان د خراسان بودة است د جوامع و ازمى كيرند سلطان تخلقشاء در نوست ملكي در ره غي کسی نقصان نمی شد د اگردر بادشاهی بادشاه رعیت پردری ارمواجب حشم بتمام دكمالى نقد ميوميد ويكدانك ردوم إز (사하하) .

غضب ليغ تغلقشالا در سينه هاي جماهير رهزنان و متمردان جنان الا درنع قطاع طريق ومالش رهزاك توقع كنند بارى تعالى حصار تغلقاباد تا قيامت حكيت خواهد كرد و اكراز بادشاه امن اهتمام عمارت حصارها كه در دل ان بادشاء جلوة كردة بوذ بناي اللات عله هما و النكاني ندوتهاي كون كون تا كجا رسيدى و ذور سهولت د اساني عامه اهد زراعت د حرائب را ردي نموهي . کادونه شدی د دریاهاي روان پيدا اصلي د چند نرج رسيس د چانه جويها مانده کنگ د جون کردهها در کردهها دفرسنگها در فرسنگ بيابانهاي خارستان شهه باغات پر ميوه د بوستانهاي پر گل کشتر

ديدُدَعْش كُودائيدية بود كه در عهل دواس او مردمان دهزنان حارمان

تعلقشاء برخاف ماطين هوا پرست بهاكي نصل ر پاكي نظرو سرجمله شرائط ملاطين الملم إست طر دارس ططان غياث الدين انتفاد مصلماني واداي موص واشتدال جهاد وباكي نفس كه حودا كرال وكادراليل فميتوامتنه كشت واكر در رادشاعي دارشي در عدره حرين قطاع الطريق صي تراسكنه كه رهزي كسد ر كرد دوداود در معدود معلك عاص اوجه عليه كالرجوف ليع الماشاء عهد بادشاعي ار زهرة نمانده بود كدوزوي خوشة الر حرص كسي در زنابي ميكذشت و ديم قطع الطريق در سينه مزلم ديشد ودر وجنتها راست كنانيده و برزامت وعرائت مشغول شده و دارور ر سنية المالية المالية والمالية المالية المالي المالك رادشا بولند و المول عديد المولية المال الله المالك المالك

جمال راگرد خود گشکی فدادی د دارل کس که معلی قبیع د لواحت تشذیدی از را هم دغین گرتی د شاید که ازاربند سلطان تظفیه برنا نکشونه ناشد د هرکر در ایام نادشاهی چیلیس شرات نماخت د منح شرات را از خواص د عوام دار الناکب مقرر داشت د در طرز منایی د بادشاهی وقتی قبار نباکتیت دفر چزان کاموانی که طور ملکی را در طور بادشاهی بالغا ما بانج نجا ارده دار باب در طور سههسالاری را در طور ملکی گذارد و حق خدمت در پیوستگان كردة بودند ديا بمددي ومعونتي پيش امدة حقوق خدمتكاران را درطور بهره سالاری دیا در طور ملکی بدست تردد خدمت بزرگي رسانيده د بادشاهي و سرفرازي داده و انانكه ساطان تغلقشاه. وسلطانان سلف د خلف در دجود أرردة بود د أو را طورًا بعد طور به مكانات خدمت قديم توقع كذنه سلطان تغلقشاء مستثناى بادشاهان مكوم و مفخم زيست د اگر در بادشاهي حق شناسي و حق گذاري و همه عمر او مصلون و محوض داشت و هميشة معظم و مبجل و ادر از معایبي د بیطاعتدگي که زبان بد خواهان ندان دراز گرده در بد انديشي و فندنه و بغي و طغيان در سنيه او نكذشت و باري تعالي جواني تا پيري انديشه مكر و غدر و خلاف و حرامخوارگي ر نمائهای بی نسبت برزدان اد نرقتی د از کردی تا جوانی د از سلطان مرحوم در اغلب ارقات با رضو بودى د النهاى دروغ و خود ولد ملاهد ال ومعقولات وراء و روش بد دينان ملوث لكشت و فسقي ديكر مشاهدة كرد واعتقاد مسأماني سلطان تغلقشاة إ كالمات لازمة بادشاهيم عدي سلطان تغلقشاه را نه درشراب ديد و ده دز (커커커)

خیلخانهٔ خاص خود دانست د هیچ ازاری د جفائی برایشان دبر

مزندان را بهررند همچنان پرورش کرد و خیلخانهای ایشان را حتى پسران فرصان بردار لكذه و قديمان خود را چنالكه برادران و بيرستگان قديم از شفقت و مهرباني ان كرد كه هيچي پدري مهربان در

علم و کندز ایشان روانداشت و از نهایت و فا داری د خون کذاری

وغلم قدم وحاحب حقاد سرسوؤكي سطوك بالنشاعي وأ دومياد ويائون وغامت قميم حداسة وزؤن وبوا محتدرمة جدار ويوائر و . والإنسجاء (- عمل كردي ونزا ليشأر يكتبنها والإنشائي حسيل لامياسالك ومشير يؤالف ييستا وكالمركي قشا خينه مسست المام عرد لنجت المنات وأروا والمنافي والأو المركز ينتي رافئه مصائد نات عاد رحه نعبالا ، (193 }

حييب وطرق وطرابق قتال باجداج سرال و حراشكرال خلايستال نيارد و طريط تسيم را تلذاعت د در شجاعت فاتئ و کاردامي

مجلتي عليده در قلم بايد أورد وايد عا كه جند سال در بادشاهي رقتال ركيفيت دواربز محلوبه النام مشي اررا تشريح كنم مكر ر غراس مثل سلطان الملتداء ديار نبردداست كه اكر در تارايخ تلل

در طور بادشاهي از قضاء اجل فرصت يامتي ان كردي كه اسكندر ر که در طور اسپري ر ملکي آن کود که رستم دستان نکوده بود که اگر بد دينان ر عرمهاي بد ملتان در فبط أن بادشاء اسلم در امني * حيات يانتي تا علم أسلم در شرق و غرب عالم رسيدى و الكيدباي

عيم علطان لنلقشاء را در مدت چهار -ال د چند ماه بي هيئ سلطاس، ۱۹ الدين را بچنادان خواريزي رکز کيري وايذا و جفا ميسر لكوده است و أنها إلياب نظاة امرو اطاعت اهالي بلاد ممالك

لعملي از نعملهاى جميم خداى تصور ميكردند ر شار مق ميكفتند الم المشقلة المام دوات و عصر سلطفت سلطان المناقشاء را گزگيري. مکابره گري و درشتي وخواربزي ممکن گشته بود و بينداران

ودعاد ار ميكردند ودر ثناء ار رطب اللسان ميكشند رطعاعان ز

شهر (هركس سر فحود كرفت و همين عبيد بن بخت و شيخ زاد؟ دمشقى كه بص خبيد و نتنه انكيزو حراصخوا و كافر نعمت بودنده شططي ديكر انكيختده و درپيش ملک تمرو ملك تكين و بودنده شططي ديكر انكيختده و درپيش ملک تمرو ملك تكين و ملک مل افغان و ملک كافور مهر دار گفتند كه سلطان محمد شما را ملک مل افغان و ملک كافور مهر دار گفتند كه سلطان محمد شما را كه اكابر ملوك علائي انده وسران اشكر اند مزاحم ملک و شرياف كه اكابر ملوك علائي انده وسران اشكر اند مزاحم ملک و شرياف ميداند داز يكانگان مي شمارد د در تذكرة كشتنيان نام شما نوشته

است هر چهار اور یکروز بید کرت خواهدگرفت دگردن خواهد زد و ملک منکور آن هر در خبیث مشطط را در گاه ربیگاه نزدیایی سلطان محمد می دیدنبه سخن ایشان را استوار داشتند ر متفق

سلطان محمد می دیدند سخن ایشان را استوار داشتند و متفق شدنده و تمك كردند و با جمیعتهای خود از اشكر بیرون امدند و از بیرون امدن ایشان در تمامی اشكر هوئی انتاد د غوغا شد د در هر

بدرون اصلان ایشان در اصاصی اشکر هودی ادر باد وعوع شد در هو خیلی شور د شغب پیده ا اصد د بریشانی ردی نمود که یکی بدیگری نمی پرداخت د هندوان درزی را همین می بایست که در اشکر مادنه افتد رابشان از جان خلاص یابند د هندوان از درون حصارها هجوم کرده بیرون امدند د بنگاه را بتمامی غارت کردند د بونتند د

ملطان محمد با خامكى خود راه ديوكير گرفت دخلق اشكردم ريزشد هرطوف انتاد در الناء بازگشت بر سلطان محمد النفان ازشهر وهرطوف انتاد در الناء بازگشت بر سلطان محمد النفان ازشهر

رميد ند ونرمانيا متضمن خبر سلامتي و صحت ملطان تغلق اوردند وميان ملك علائي كه متفق شده بيرون امده بودند تفرقه انتاد و هركس سرخود گرفت و حشم و خدم از ايشان بكشت و اسب و ملاح

هر کس سرخود گرفت د حشم د خدم از ایشان بکشت د اسپ د صلح ایشان بنست هدران افتاد د سلطان محمد سلامت بنایوگیر رسیده د اشکرد دریو گیرجمع شد د ملک تمر با چند سوار معدود سر در

بكرفت ر مقدم أن مصاررا بدست ادراد والأنها بال در ارندل راست و درين كرت سلطان "عمد هم در درار تللك در امد و حصار بدرارا بسيارداد رلشكرهلي ديكر نامزد كرد راورا جانبها ارانال ورك كرد وبازيمد چهار ماه سلمان غياث الدين ملطان ممد وا امامداد النكالي كوت دوم والراء عدو الملك لباءة يهمال حد ومدارا والإيرياب يدا السنتششة عوب شهرفز لواه عاماه و ما الما المناسبة على المناسبة على المناسبة على المناسبة ا Forther to his factor or owner for fail is not out the after the allege defleaths faul bu for the said file by you ally all if it for forthe longited (161 & Struct many milliflager and pe the forther of the stand out it of I'm and your than that I'm Al forther of the world of the forther

بهست ادر د فتح فامه دار دهلی فرستان و دار آغاتی آبان د نده ای د ۷۰

د کری دوم جصار کلین را صحصر کرد د سرچلد دار از نوخم آزیر الزک د سلک منبری حصار بیرونی و دوانی ایکال را بکشاد ر اند دوروی ارتکل را باجهاج دانگان د منفدهمان و با آن د نیجه ایشهای د بدیان به اسبان

ریری تبها بستنه و شادیها کردند و طبلهای نه گانه زدند و سلطان محمد آنگردیو رای آزانگ را با پیلان و خزاین د اتباع د اشباع خاص

سحمن المرديد راي آزانك را با پيلان و خزاين و ادبرع و اشبرع خاص او بمست ملك بيدار كه قدر خان شده بود و خواجه خاجى نايب مين ميراك بخدمت سلطان فيستراد و ارنكل را سلطان پور نام

عرض ممالک انخدمت سلطان فرستراد و ارنکل دا سلطان پور نام فهاد و تمامی ولایت تلنگ را در غبط در ارد و مقطعان و دلاة را داد و متصرفان و عمال نصب کرد و یک ساء غراج از جمله دایت تلنگ

بستد راز ارندل سلطان مجمد بجانب جاجنگر اشكر كشيد د چهل زنجير پيل ازانحا بدسه ادرد د مظفر د منصور باز در تلنگ امد د پيلانرا بخدمت سلطان در دهلي فرستاد *

ذكر نهضت و فتح كردن سلطان غياث الدين تغلقشاء در لكه نوتي و سنار كانو دستكانو د بدست

اوردن خابطان که بردي

و هم دران ایام که ازندا فنج شد و از جاجنگر پیدان رسیداند بعضی اشکر مغل در ولایت صرحه در امده بردند باشکر اسلام مغلانوا برده کردند و زیر دزد کردند و هر دو صر اشکر مغل را اسیر کردنه و

بدرگاه ادردند و سلطان غیاث الدین تغلق اجاد را دار الملک ساخته بود و اصراء و مملک و معارف د اکابربا زن و بچه انجا ساکن شده د خانها

برارولا وهمه رأن نزدیکی بعضی إصراص لکه نوتی از جود ظام فابطار لکه نوتی بخدی سلطان تغلقشاه امدند رکیفیت پریشانی دابتری دابتری داردی لکه نوتی بخدی ایشان و در مرانده شدن مساماز ان از مخالفت ز ظام و تعلی ایشان بسمع سلطان تغلقشاه رمانیدند ساطان غیان الدیر . بی طریقی ایشان بسمع سلطان تغلقشاه رمانیدند ساطان غیان الدیر

راعرست لابور مي مصم گشت ر ملطان محمود ر را برا طلب مومود ر بيانت يدت د مديع امرو ملک دراي شور دهوس کود و مود تا اشکر ها خانس لابدوي بهصت مومود و اشکر و او اوبلي اور و ملاس و حليش در دوارواد لابدوي چدان اكدارديد ادبلي اور و ملاس د حليش در دوارواد لابدوي چدان اكدارديد که مري سر کسي کو نشد د او ادباه ميدت و سطوت تعلقشاهي در

که مری سر کسی کو شد راز انکه هیدس د سطون تمانشاشی در حراسل و در هندرستال و همنع داده ممانک هنده و هنده رسیده و سران و سر اشکران شرق و عرب دا در هدن یک قرب در ارود در اورده محدد انکدرایات تعاقشاهی ساوه در تره ت احداحت حلطان را هرادید محادد انکدرایات تعاقشاهی ساوه در تره ت احداحت حلطان را هرادید

مانط المهوني تع نعدكي و چاكري بيش دركلا (معذر تحاكيومي دركاء المن مشوب كشت ر ياتس المائع تيع عيامكير تعاقشاهي شارشد حمدج رايال ورائكل ان دنار اطامت دمودند و مر حط نعدكي بادند ر تابار همال كه پسر هوانده حاطان تعاقشاء نود را اطاع طهر اياد داشت با امراء و اشكر بيشتر دامود غند و ان ديار وا

ظهر ایان داشت تا امراد راشکر بیشتر ناصون شد در ار دیار را تمامی منظ کود رساطان بهادرشاه عادط سار کا درا که دم الا راشیری می رد رشنه در گردن او انداحته محصد سلطان اورد و تمامی بیش که دوان دمار بودنده ده بیشاسی شاطانی رساده نده در اشکر احم را بیش که دوان دمار بودند دران تاحتما ساطانی رسید و بشکر احم را که دران دیار دردند دران تاحتما سام رسید و بساطان میداث که دران دیار دردند دران عداد به در اطاحت

و مددکی جددست دمون د بود چگر و دور ماش داد و کهموتی مدد حوالت درمود و دار درسداد و سذگاد و ۰ شام کاد عدط شد و مهادر شاه حادظ سمار کا بو را بشتگ در کود با انداسته حدامت کی د آن کودند و

ماطال عياث أعدل تعلمه مطهر ومحور دردار أأملك تعلق الاد

مراجعت نومود د در دهاي فتحنامه ديار بنگانه را بز منابر خواندند و تبها بستند د طبلها زدند دشاديها كردند و در اثناء مراجعت سلطان

تغلقشاء از اشكر جريده شد و برسبيل تعجيل درگانه مذرل را يكان ميكرد و سوي دار الملك مي امد •

ذكرواقع ساطان غيات الدين تغلقشاء كه در عمرانات دار الملك نظى اباد رسيد در زير سقف كرشك منزل امد و بجوار رحمت بيوست وازنقل ان عالم بناء جهاني خواب شد و عالمي ابتروبويشان كشت

رچون سلطان محمد شذیده که سلطان تغلقشاء بر شبیل چرنده در دار الملک تغلق اباد می وعد فرهبود تا سه چهار کروهی تغلق اباد نزدیک افغان پور کوشکی مختصر که سلطان شب در انجا نزول کذه

ر پگاه با کرکبگ بادشاهی در دار الملک تغلق اباد در این برازند و در دار الملک تغلق اباد در این برازند و در در المله تغلق اباد تغییا اراستذه و طبال صحی زدند که سلطان تغلقشاه نماز درگیز دران کرشک نو بر احمده رصیده و همانجا نزول غرصود سلطان حصد با مایی در احراء داکابر بپدر را استقبال کرد د بشرف پایبوس

بلار مشرف شد ودران معرض که ساطان تغلفها و مایده خاص پیش مابید، و طعام خرج شد و معلی و امرا دست ششتن بیرون امدند مابیده و مقت به و اسانی بر زمینان نازل شد و سقف معه که ساطان مابیده بینان اینان بازل شد و سقف مهه که ساطان

ماعقه بالدى اسمانى بر زمينان نازل شد و سقف مقه كه سلطان تغلقشاه در زيران نشسته بود يكايك بر سلطان انتاد بر سلطان با بنج و شش نفر در زيران برسقف امد و انجوار رحمت حق پيرست ، انجنان عالم كشاى د جهانايوي كه در جهان بمي كنجيد در جهاركز

ه نتشا واندي

كە يارد دىد دى چشم ىلكىد كەر » درەالې درەيىلد چاڭركۇر از مىردن سلطان ئفلق اۇ دىي مىشى جەل را خرايي دى نىدۇ »

ممثري، ومايت ما تدايي غراب شد ال مصر ممايت كه تو ديييي غراب شد وال نيل مارست مه شيئيي ساب شد مم بيني سامت دم تشس عاديت او ديدا نظاره كنال در حيراب شد المالس واوايين عدييت يساط كثيت المرام والمرام والمرام تاليس تلام تلدي شد

اجرام و روایه طاست نتاب شد به رحق اند ارایکه این دنیلی کاکیر را طاق دارد اند رویی این بیرمی پرچفا گرداینده اند و بال بیرس و نکس مود تنامت وده اند که دبیل و ما بیم بنداه آتی م فعی ارژد و نه همین میرت بادبال را کابیست که پادشاه آلیم هند و منی گرده و هفیر و مفهر ار مهرابات دارالملک خود رمیده و ردی اهل بیمت خود دبین نیاست ار عمرابات دارالملک خود رمیده و ردی اهل بیمت خود دبین نیاست ر عمرابات دارالمیک مود رمیده و ردی اهل بیمت بیمن بین بین بینت آخت کا دروی در شکم حگ مسکن و ماردی ساخت و بینت کنتی که کیا رئند ان تاجران ایکی ز ایشان شم خاکست ابیتی بیم بینی

ر ایشان شام شاکست ایسانی جاریدان مست است زمیان زیرا خوردست اجهامی در گامی مر هرمز خود دل نوشوران کسری د قرامی ز بیرناز د آرد وزیرهها؟) بر باد شده یک مر د را باده شده یکسان

السلطان العابيان العالم عدويناه الماعات المعاجمان العلمان العلمان العلمان العابية عمان العلمان المعامدة المربي معدوي تامين المامي المامي المناه المامي المناه المن

قرنفل سباق - ملك نيرز اعني سلطان نيرز شاء باربك ملك - نيئبي الغان - ملك عزيز حمار بداما - ملك عاهو ابدي انغان - ملك عمدة الملك شرف الدين دبير - ملك غزنين - ملك من انفان برأدر منظور كرك - ملك عفد ملك سلطاني اغربك ميسوة - ملك مختص الملك زين بنده - شيخ زاده معزالدين نايب كجرات - ملك غليل پسرسردراندار - ملك فخر الدين در اتشه و دستاري - ملك امير ايبته امرتبان - ملك ججر ابز رجا - ملك سغد منطقي - ملك سلطاني - ملك اختيار دبير - ملك يوسف بغرا اخربك ميمنه -ملك پسر خوانده سلطان تغلق - نصرت خان ملك شهاب الدين ميمنه واي لهبنوتي - تتلغ خان نائب دولته والسكاد سلطان - تاتار رزير- ملك عين الملك ماهرز - تاتارخان بزك - قدرخان سرجاهدار كبير قبول غليقتى - عماد الملك سرتيز سلطاني - ملك مقبول نائب نصرت خان برادرسلطان ـ خواجه جهان احمد اياز دزير الملك ـ ملك - دبراد رسلطان - مسعود خان برادرساطان - مبارك خان برادرسلطان -مدرجهان تاضي كمال الدين - بهرام خان برادرسلطان - محمود

قرنفل سباق - ملک نیر زاعنی سلطان نیر زشاء با ریک ملک - نینیی سرد راندار - خدارند زاده قرام الدیر زایب رئیل در اعظم - ملک خواجه عاجی دارر - ملاف خواهر زاده ساظان - ملک شرف الملک الهخان حاجی دارر - ملاف خواهر زاده ساظان - ملک شرف الملک الهخان والي گجرات - برهان الاسلام - ملاف اغتیار الدین بواتر بیگ - ملک دریار مقطع بونپوری ملک ظریر انجیوش - همک الندماء ناصر خانی -

ملك العلوك عماد الدين - ملك رضي ألملك وزير معتبر - ملك

المحلماء - ملك حاص مقطع كوة - ملك كادور " " ، إل الم جونا بهاد (وكسانايب كجوات - ملك عز الدين حليج يديني - ملك

على سر جامدار عرفدي - ديير العلك قبلي - ملك حسام الدين .

الربط - ملك اشرف وإيرتلك .

تغلقشاه که ولیعها سلطان تغلقشاء بود برسریر صلطنت دردارااماک تغلق اباد جاوس فرصود داز بادشاهی او صمالک اسلام اراسته گشت و بعد اراستن تخت جهانداری چهلم رزز از تغلق اباد درون شهر

که چون درشهوز سنة خمس وعشرين و سبعمائة سلطان محمد بن

و حلم تسليم كثيرا كثيرا چذين كويد دعاء كوي مسلمانان غياء برزي

العمد الع رب العالمين و الصارة على رسوله محمد و اله اجمين

دهاي رفت ودر دولتخانه قديم برسبيل يمن و نفاول برتخت

قبها بسته بودند و طبال شادي صي زدند و بازارها و كوچه ها بجامهاي منقش و زايدن پيراسته بودند و سلطان محمد نومان داد تا بوتي

منقش و زنگین پیراسته بودند و سلطان محمد فرمان داد تا بوقب درامدن و بران داد تا بوقب درامدن چتر سلطانی درکوچهای شهرو محلتهای شهر زر بزیها کنند د تنکهای زر دنقره مشت مشت در کوچها بریزند و بر بامها بیندازند

ودردامنهاي نظاركيان اندازنه واتزمانكه سلطان محمد جهان اغش

وادر کس کیسا دحوی حوی او مجمشیدي و کلیشمیوي سرشته الرخاص ارمان جبالكيري داوان اختق جهاداري منظور كردانيد السال للجد و أه زمين احتمال كانه متصف كردانيده و در جباس الريكش و نوادر اتريدگان انريده بود وبهمتي كه تشبيه و تمثيل ان نه در بياجة إلى المثالة علمان مغفور مسدون الفائمة والرعب ودر هر اوالي و هر پرده مردان و قال سردها مي گفتند و باري كزواهر خائنه إله عزدي دو أحد سلطان أداؤ دف و تدحولك بوصي أحد زا از انظاره چذان شادي دوران مي امد ر چرخ وا سرمي کشت می رست د درخت ارزد در دل مشاقان نار درمی گشت د طی لللاب بدلها بدولية معيده بالله وهوا برستيما ورسينها بوران بادشاعاله كد درهيجي عصري إل هيهي بادشاهي مشاهده نشده بود لمل ال شكونه بيرون أمد و برحر خلق كل يوي مي شد د ازال للار بر مييف د دهلي كاستاني عده بيل وكاباء زرد وسييد رسته وكاباء لمذهبيا للميانية والإلكام إر واقره دستارجها وكيمها ومشله ومسلمانان و هذين ملطان محمد را بيانك بلغد دعا ميكردند و عامه علايق الران دمرد خورد د بزاك وجول و پير و غلم و كنيزك بالا، بامها و نرود كرچها بر سرخاق باران تنكه زر و نقره حمى باربد و لظاركيان بامها نثار محمد شاعي بريالا. بام شده مي چيدند وار وازارها مي بغظور بالمايكيدي لوتشه و بغظه ليمه الهازار پر از تلکهٔ ور د نتوه پیش خود نهاده و مشت مشت در کیچها و درانسانه نزيل فرمود امراء اكابر درنست بيئن حرار شنه و خاسة بالمكباء وديدة متصوبي وسلجوى ووويؤك بدئك مواست

د بهمتري كه بي فرمان «ائي ابع مسكون قرار فميكرفت اد را راسته ر سينم اد را بتمنائي كه برجن و انس آمر شون پيراسته و ارزدى سليماني و سكندرى از طور طفوليت در خاطر ار منقش گردانيده و بغوايت

رسمندی از طور طفولیت در خاطر ار منقش گردانیده د بنوایت ادراک د نفایس خصاحی عجایب درایت داطایف نهم وعظایم ادراک بزاگی د کرایم طبع بزرگواری در دجود آدرده د در طور

طفولیت د منفوان صبی دار دگیر محمودی د (سوم سجری د طرایق کیقبادی د طریف کیخسوری آزان دردا اد افتاده د داله تفرد سری د شیفته کمان سرری در دجود اصده د در ازمنه اخیر جمشیدی

و فريدوني ظاهر شده و دراعصار دايسين سليماني و سكندوي ظاهر گشته سبخان الله گوئي جامه جهانباني و قباء جهانداري برقد و

قامت او درفته بودند یا ارزک سلطنت و تخت بادشاهی از برای جاوس او در انوینش اصده و از علو همتی که در ذات عدیم المثال سلطان محمدبن تغلقشاه هجبول بود که اگراقالیم ربی مسکون

در تصت تصرف بندگان او در أصدي و عالميان و جهانيان از جابلسا و جابلقا و از شرق تا غرب و از شمال تا جنبوب خواج گزار ديوان او شدندي و جهانيان مامور امر سلطنت او گشتندي و در تمامي ربح

مسکون خطبه و سکه بذام ار در اصلحی و گفتندی که چنده بدست او از اصدن در نال جزیره د یا در مقدار هاچی حجوه در خلان اتایم مضبوط نشده است دل درباش د طبعت جهان پیمای او قرار

مضبوط نشده است دل درياوش و طبعت جهان پيماي او قرار دکرنتي تا ان جزيرو و ان حجرو نامضبوط در زير امر او در نيامدى د ازعاد همتي د رفعت عزمي و نهايت عزتي و غايت عظمتي که در

دماغ سلطان محمد متدين كشته بود خواستي كه در جهان كيومراي

و من در مشاهدا عاد همت كه ار اعيب الجايب الرينش بود بارشاء هر الليمي بندة از بندكاك أو باشد و دم از آنا ولا غيري إله دار السلطنة أر مادر شود و بادشاهي را با پيندفنبري جمع كند ر كرده و امراد بر جن وانس نفاذ يابد واحكم نبوة ر علمات از دارك ربسرتبه مكندرى كتايت ننطيد وبرتبت طيدتى متداي و فريدني كلله و عالميل بيسشيدي وكلتحدي غيري

حيران و سراسيته ميكشتم كه اگر هست ان بادشاه را بهست فرعزي

حصول هيهي بزاكي ديكر جز خدامي متفوق نكشته نتوانم إبرا كه عدايرا در رتبة بندكي خود در ادرد در دل مقام ندرده احت د در وأمرؤدي تشبيع كنم كه علوهمت ايشان جزخناءي كودن و بذدكان

عفات باربتمای در باخته وسبحاني ما اعظم شاتي كفت و حسين ماهان محمد را با رنست مستبايزيد بسطامي كا مفات خود را در سلطان محمد ممانع إين چلين اعقفادي ميشود و اگر ونعت هست ادام علواة خممه واعققان أسلمي موزوث و ساير طاعات و عبادات

قلل مرمكان ازسادات ومشاينج وعلما وسئيران ومقتديان واعراف تمثيل و تشبيئه مي كنم هم نميتوانم إيراچه حياست مسلمانان و منصور علج كد مقام فناد فنا حامل كرد و أنا الحق بر زبان رائد

إرماف متضارة أو در عومله علم علما و عقل عقلا نديافيد و بحيرة محمد را از عيانيات البونش در وجود أورفه بود و ادراك كمالات كردن دامن مراميكيرد پس جزاين نميتوانم نرشت كه دارنتهاي سلطان واحرار طراف ديكركه از عدد كذعته بودند از چنين اعتقادى

البقول أموة ميدهد وچكونه در اوماف او حيرون و سواميمكي

داخول سلطاني وزاد گرداند و انجيان بسياري سياست اهل اسلم كه و موصنان عاني اعتقاد چون جوي اب بر طريق سياست پيش معذاد اجتناب واحتزار نمايد و با اين همه خون مسلمانان سني ونظر بحرام ذخيانت نوران وهيئ قماري نبان وازنسق ونجو

د كدام شكفت ازين شكفت بزرگ تر تصور توك كرد كه كسي أه از قطره خون ايشان عدد الله عزيز تر از دنيا ر ما فبها است دل اد نهراسد

حاضر شود داز جمیع مسکرات دست بدارد د در منهیات دیگر ذيفك و مع ذلك اوتات خمسه بر پاي دارد و در جمعه و جماعت است و برزبان مد دبست چهار هراز نقطهٔ نبوت جاري کشته است نترسد ر نظر اد در تشدیدات قال مرقمن که در کتب ممادی منزل كشتن خواص دعوام مسلمانان از تهديد قول و احاديث مصطفى

وصفين متضادين جلوة كذه نظارة كير بيهيارة اكرچه مقرب باشد بر د بي امر د بي نرمان اردست در امور الوالامري نزند درينصورت ذيار بزد وامير المؤمنين خليفه عباسي را بندة ترين همه بندكان بود

داینار ملطان محمد دنترها نویسند د در بسیاری اکرام دانعام اد باب ان بادشاء راسخ داره و في انجمله كه اكر در بذل و جوه واعطاء كدام وصف ان اعجوبة انرينش دل نهد واعتمقاء بروصفي صعيب در

مقادير بيرون بودة است بخشش وعطاي أن جهانكير جهان بخش بودند كه جود جبلي وسخارت نطري سلطان محمد از اندازه و مجلدات در قام ارند دد مالر هم عاليه او صحائف پردازند مقصر

شاخت وتدير و چديد وحقيم وحساس وغني ونقير بيكرنكس دغير جهان أماس او امتحقاق وغير استحقاق دغناخت رغير

. ادلي ايلار فرصوص و چندان بدادى كه ستاننده در خود كم حاندى والجبه در خاطبى نتفود و دزومي فيايد ﴿ در مجلس أدل و لقيه نمودي وعطاياي بادشاهدة أد برسوال والتماس سبقت كودى

دیکر کرنمان معروف و مشهور بسائیا داده اند و نامور کشته ملطان نست ها رارتها كشندى رانچه حاتم ريرامنه رمعن والندر وادر سلطان محمد كدايان قاون شدندي ومسكنيان ديينوايان با وطناب احتياج ازورا زاواد واحفاد اربويده كشتي راز انعامات

بنسام بحشيدي د كني مرتب اعطا كردي و ططان بهادر شاء وادر ديكر الكنجى إرى دنقرة انطا كردى حلطان محمد شاء خزينه محمد بیک زمان بدادی و اگر بادشاهان از خزانه مالی اخشیده اند

ميد عفد الدراد را چهال الى تلته و مرلانا ناصر طربال را د قافي ع منتار ال تلته و حمل الملك عاد الدين وا منتاد ال عائشه رتست تفريض -كاركار خزينه تمام داد ر ملك سلجر ؛ نخشاني (

الندماناه ركاني را ليهابي شمارد زرهاى بي صماب دادملك بهرام كلك ، عباراد إلاء غياث الدين و غداوند والده قوام الدين و ملك

جواهر چندان بداد كه اد درچشم خود نديده بود و نه در تمامي غزنين را هرسال مد لك تلك بدادى و كافي غزنين را از مال و

ترن بالشاعي خود عظما ركبرا و معتبران ر ماهران واستاذان هو

پر از تلکهٔ زر د نقود د سرارید به منها دزن کرده د جامهای زر درزی د زارس های صرفع قیمتی د درر د جواهر د ادانی زر د نقوه د طشتها در خلعت ار مي ماندند وبعضي بالر "ي كشتند ولايا وكورآها بندئي و چاکري و اخلاص و هو ندراهي سيدند و بغضي هم غاتونان بزرك واكابر معلستان هرسال بدرگاء سلطان محمد شاء به سلطان جندين مغال و اميران تمن و اميران هزاره معارف مغال و مي رسيدند باموال واسباب مالامال سي شدند و نه در اغر عهد د خوازم و سیستان و هزیو و مصر و دمشق در درگاه اسمان جاء او که بامید عواطف د مراحم محمد شاهی خراسان و عراق و مادر النهر علمي د هذري د هر بزائي د بزرگزادهٔ دهر داقعه زدهٔ کشتي شکستهٔ (HHH)

د زر بغت د کمز های زر بانته د اسپان تنګ بست سی یانتنه و

همین معذی مکرر میکنم و صی نویسم که نجز از دفور سخاوت و فرط نوشته ام که سلطان محمد از اعجوبه افرونش در دجود امده بود د أقرلا د جواهر و مرواريك كمدر از سنكريزلا وسفال شكسته نمولى و انطاءيا و دلايتها انعام ايشان صي شدأ و در نظر جهان اخش او زرو

از طبيعت جبان نورد خود اختراعها كردى كه در بيش اختراع متمف بول چنانكه درفوابط امور جهانداري وطرق طرابق جهائكيرى معاصت وعلوهمت سلطان محمد بجذبين إوهاف نفيص ديئر

داشتي وطريقة مشورت را رعايت نمودي وليكن كليات وجزئيات وعجب طبيعتي مختروه داشت با انته چند راي ن و ر در پيش نظام الملك طوسي إندة بودندي اكشت حيرت بدندان كونتدى الكيزيهاى بديع وغريب اداكر امف وارسطاطاليس واحمد حسن و

دارستي و در مکامات در محل مدائع عوب كردي د نارها نطم می بوشت نواستس ربطم پارسی سیار یاد داشت دبیکو داشت و اگر استان اساء حواستسي كه طبهدار بوسدد كه او استاد برمیدندی و در استعارت کردن معابی عرب س کمایی تركيب و ملدي عدارت ولطايع احتراع أو مدشيال كامل ومحتارعال دمال سر أمد را هياوت بار مي أرود و در هواي هيم وسلست سمعها را بيشتر ديرق ميدالا ودر تحرير مكادده رمرامله سلطان محمد سامعل را ملالت ورماس سي كيرد هرچيد بيشتر ميكمت که اگر ار نامداد تا شب سحنی میکوید و تقرفر را در کار میدارد و در تقوار ستد الديار، داشت و در شيرسي كلم ايني دوده است دوايندكل حدمت دراتتي وبركنال رفعيل ينشدنه رابعت شدي ييست كامحلس استمت دلتية أدلى محاس ومعالج ومماثل وررثل ا ديكرسود ومراست و دراسك سلطان مصد را اسارة تحرير وتعرير ری داورس کردن د صده تمثیران و تشتیه دلي سلطان وا سترون مسال یارای ار بودی که رای حود را اطهار کنده درای زمار دا محرصدتی حود درپیش ای حهار اما و احتراع حهار اورد اد کوا محال و وطسيت ادامشواع كردى الالها داندشه وا در عمل درادوى عاصب مشوزال بهواحت دوالينى وهرجه دول ارانتادى امورحهانداري وعطايم وععليوميمات حلكي أرواي ديكرأن واحتواع

کمتي ريشدري ار ڪندار دامه ياد داشت ۽ دوسيلم نامه د تاريج معمودي وا مستحصر بود د سلطال محمد را دصايال ديکر حامطة بر احمدس داشت که هرچه ار شيده بودي او د ياد مادني د در

وعم او در هندرستان و غراسان فرب المثل گشته بردند نی العامل ومنفردا مفي را بشكند و در دعف شجاعت سلطان "جهد و پدر داشت ودر مغدرى و مف شكني ازانها بود كه تنها براشكر بزنه باشد و از نور غنمه د از زیب جامه و تغول نصابي د جظي نسام وشكروي زلان شهبسوارى همجو او در قرنها و عصرها در نظر نيامده بود و در تیرانداختن و نیزه گردانیدن و گوی باختن داسپ تاختن سلطان محمد درشجاءت وشهامت مورول ومكسبا مستلئاء جهان سوال گاوگير سلطان محمه سخن خود را بهايان توانه رسانيه د بجسب دانش خود تقرير تواند كرد و بزعم وظن خود از بسيارى رازعوا ان ذبونى كه در غاوت سلطان محمد مقدمه در علم خود نكرك وفي الجولية للمام فاضل وعاام وشاعر ولابير ونلايم وطبيب الوجنان جاءيا گرفته كه هرچه جز صقول بشنيدي به يڤيل بارر ارغبتني تمام داشت و چيزي از علم معقول خواندة بود و دار طبعت علميديان بحثهاي متدين كردي و الزامها دادي و در معقوات فالسفه لمانستي و نيكو دانستي د بسي رنجورك را على نومودي ر با لم طب ازتجارب بسيار ومباشو عالجهاي متنوع امراض

فضایل د بزرگی د سروری د علوهمت و فراست د درایت د شجاء هزا انتالى انسوس د هزار انسوس د دريخ هزار دريغ كه با چند نهادي شراهان وعراقي در ذازاء شدى وهادراء النهر د خدازم دره را بسائلي بخشيدي د اگر در عزم جهانگيري پاي در الاب در از سلطان محمد بن تغلشاه كه اگردر سخارت در امدى مد خانم طائي

وسخارت و فرامن و هذرمندی و خردمندی که سلطان محدد او

عليبور مشرش و با معه منطقي بد مشعب وبايد ريورامته بود كه درعنفول شباب وهذكم فهم وادراك أن شاء ر (644)

عام الماناك وفيم الشار فاسفى حبت و جالست الناه امدر

رماندا به فاصله دا اه تارات ما بعد تساله بالطاء بالمنادي كا جراموان كه ممتنيق ، ميلة ، ممتقد معقولات بودانه در مبلحله شد مولانا، عليم الدين كه اعام فاحسنه بهز در خلوت ار بسيار شد ران

العان وستبن املم و معدن مسلماني ومثيع نجات و درجات المد لا لابناك يمامه وماري واعلايد البيا له عدايا مد ييست ر چهار هزار نقطة نيوت است در خاطر ططان محمد مذهب منت وجمامت وويلت نا أعتواري ثنبيهات و تحذيرات

يراسه عليم عديد عدام عدام عدام ما معد المادي فشئيدي به يقين در خاطر مباك اړ نه نشستي كه اگر در دل است چذانچه باید دشاید جاری نماند و هرچه برخاف معقرل برد

قال رسيل الله وقال انبيله وقال العلماء دركشترن مومنى موحد حكم كه فإت أر بدان متحلي برد هركز بترانستي كه برحاف تال الله و شرقی د (سرخی بردی با چندار مخیلت جدیله د ارمان سلیه

وبالمانع بباقد ستهضى تستيلس وستم ومعده لم اينا هياما است نمامي دل ار ا فرر گرنته بود و منقوات كنب ساري ر

كالمدام الرشيت الند معقوات نقسفه كدماية تسابن وسكالما كالا

وسكات و صوفيل وقلفوال وفهيسكنان واشكريل واسياست فرمود قلل موحدان خري وطبيمت أركشته وميذدين علماء ومشايخ والمامات درخاطرش مفيكي أماناهه وود وسياست مسامانان و

اتي را بدان فرمان دادي ددروقوع متصورات سلطان بوان امركوي لمازان شد تصور ملطان محمد بودة احت كه انجه در تصور او گذشتى للت و العلما ولا هلمعنانا على سامقنه والعاملة الله المعنانا والتعامل الله والتعامل المعنانا المعنانا يى خون بيش داغول درسرا نهي راندند از اثر قساوت عا ورزي وهفته نمي گذشت كه خون چندين مسلمانان نميرنختند

جون دقوع مامور تصوري از خلق طلب شدى د دقوع مذه ورات

سلطان اندازة ما صوران نبودي كه در حيز اظهار ارند و بجمل انرا موجون

مخالفت وبزعم بدخواهي وبد انديشي در بلا انتادي كه هر وفعي حمل میشد و چندین هزارادسی بواسطه بیفرمانی د بظن عدادت د كردانند برعدادس بيفرماني ومخالفت وبدخواهي ماموران متصورات

كاند أعمت كه سية سييدى غواندة دوليم و از علمى كه ازاك شرف انراهم موجود مي طلبيد د خاتى بسياست مي بيوست وما چذه ان ازردی تصور مثلازم وضعی دیگرست و هرچه مثلازم تصور است

احت مي ترسيديم دانكه سخن حق نميكفتيم سهل ترازانست كه در ذميكفتم وازخوف جانى كه ونتذي است و دوائي كه زايل شدني سلطان شده در قيمية سياست كه نا مشروع : وي بيش سلطان شده در قيمية سياست دارد چینزی داشتیم د از طمع د حرص دنیا نفاقها درزیده د مقرب

سي خوانديم حال ديكران ندانم تاهمچوه من چه خواهد شدهن بار ميشديم د برغلاف احكم ديسي مدد ميكرديم د درايتهاي مجهد میاست نا مشردی از طمع تنکه د چیتال د حرص قرب و منزاست یا

زار د بکیمقدار د لا اعتبار شده ام و در در ها صحداج شده در اسوا سي ازشوست انها كه كفته ام وكردة ام در پيران صال دردنيا خوا

(Yr4)

بردم نه پيش اړك ديده بردم و نه بعد اليو سخيوات مي بينم كه اگر دردنيا برود ديراروة سلطان محمدام والجيداز اكرام واندام ادباشه به عراعد رئت د مقصود از ايراد مقدمة مفكور ان دارم كد من ت لي قد أ المراجع على على خواه المعالم الميل الميت الميت ال

ساطان محمد چند چيز که ان چيزيا راحلة تذل مسلمانان و

اعتفاد در علم معقولات ر فاست رسوج دار منتقولات و غوى سياسك وسيلت إدال ملك وموجب تنفرعام كشتنه نبودى جذائكه وسوخ

سلطاني هچوارپاي برتخت جهانداري نانهاده كه سلطان محمد مثال ملطل محمد بالشاعي الزشكم ملدر دزاده است د الزكاء ادم مجدد ر در فضب د شدت خشم و غايت قسارت من بذرشلمي كه مملمانان رنهايت فلبي درنغاذ امرفاء متموري ركثرت تحكيمات

كر راست شري مكان عبوي ٥ كر چپ كلوى مدار پيري كرييش ردي ملك شاعي • در يس ماعي جهال بناعي ميا رح الإال عديم المثالي بود كددرباب ارايي نظم راست ردرست

بارشاء رگردانيده برد راهايي بلاد ممالك عندرستان ، رگجرات ر درمدت بست رهفت سال كه ترفي تمام است برممالك چفد رو بازي تعالى ملك الملك رحاك الملك است سلطان محمد را

اد کردانید، که اکر ماجرای معاملات ملک رانی هر سال او شرح وستكابو وسناركانو و توهب را مامرواممارت او در اورده مطبع و منقاد مالوه رمرهت و ثانك د كنيله د دهور سمندر ر معبور د كنهنوتي

دهم عجر و بجر و أنيه كذبتنه است در قلم ال مكرر مجلدات شود

أرحه ممالك بالذكر لا معبالما عرب العالمة المالية المال · ساء الماء الم در دیوان دارت دهای همچذان می شد و همچذان که بعد رسا مسانت چنانکه حساب کرد قصبات و دینها میان دواب می من من دو بان من که مجدات اقالیم و عومات مذکور بآن لورور و e sight e care mair consince com e Daire a cuille مهمه خراج بلاد ممالك دهلي ركيرات ومالوة و ديوگير و تلك غری در دیوان دارس دهای رسازیده و در چند سال ادل جارس سلطان همايون مقرشدة دوزا دوات ومتصرفان أن إقاليم مجملات جمع د الا اقاليم برموازنة خراج بلاد ممالك دهلي در هزارستون كوشك كه درسنوات جلوس سلطان محمد دست دادة بود دخراج الميافا لألحباس يري • طبعان ا فایدهٔ اعلام هم از غفات وبیخیری مادراد ارهنه • قصة بو مسيلم بخواند و تكرار كذنك چون فهم د درك را برك لكمارند تازیخ را که انفس العلیم د انفع العلیم است نمازند که اگر مجلدات را که در مطالعهٔ احوال نیک د بده سلف هیکی د فیشی نبونه دعا ملعه راني اعتبارد استبصار حاصل شدنيس وغافلان دبى فبران ، اهل دانش را از مطالعه كليات مصالح جهالداري داميات امرا وفين و واداه الطراينداخية والريب استى صراءات المهود ال محمد نبشته و در تقديم و تاخير هر فتحي دادل د اخرهر دون تاریخ کلیات مصالح جهادداری درسی - در ساله

در میان چئدین ممالک مئئور که سرحه های ان متصل یکدیگرچت خراج نرميده بود كار غيط النائيم درر دست نجامي رسيده بود كه وعدايا كه درأك سنوات در دهلي ارعينه بود دوطيج عهدي أزوجوهات عهود ملاطين ديگر مشاهدة نشدة بول و چندان اموال شراج و تعف أليمان غبط وينيع بالمايا وعوا المرو وابعد درهيج دم بوات رفراب رعمال مفيوط كشت رهمه استفامت كرنت كه جئدين عرمات بيابي نتج شد (هركدامي كداز عرمات نتج شد ميند سال محتمد شاهي عجب خبطي واستفاملي وري نمود كه عرحات و راؤيات دور وست أست فرد كفاشت نمى كردند و دواك هلاً تعمل معاب عن عندند وعطالبت عن كاردند والرجيمت الله والمال اتاليم وعومات درو داز نهايت استقامت رغبط ادالايم دانك ردام نوگذاشت نعي كروند اذ تاييان رواييان و متصرفان (644)

ولايهامى ميان دراب ازكاركنان ومتصرفان وزخماتوج مطابعه ميشد ودور مال بقابا و مستخرج اله الماليم واله عومات برحكم تصبات مقدمي متمود ر خوطي بيفرماك رديهي ناخراج كذار نمانده

از طراف مختلف واطاعت وبندكي داياك و دايك و مقدمك حو بلدكان ومتصرفان اطراني بسيار حشم دخدم وجمعيت عرطابفه د از کارت مارك ر امراد ر اكابر و معارف حضرت و معارف

إلا أولمه ماليك وبالبداع لللله مشعك ويليلا والبال وللواله ملاازاع الجناك ودنق دوسوا وكثرت خلق درعبود ماذيده مشاهدة نشده است ديار در دركاء حلمك ميسه رزقتي بس شكوف بيدا امده بود كه

اقالهم اطراف بى دربى مى ويندند د خراج بلا مساك دعلى

الإممكذات بود بالأثرسي اقتاد در بيان اوماف مينية ادنوشئة ام جون الم عنفوا منقش بود و نظرهمت عاليه او از منصبي و مرتبتي كه معمد ساطان گفیده که در شینه ساطان محمد جاسد واز کلیات غرض باز مانم فاما شمة از علو عمت و تمناع ما و ایثار سلطان محمد صرف سی شرح بنویسم بتطویل نبوط شد د چگونه مالها د گنجها دار شهر صحا رسید د چگونه دار م دور دست چکونه نتج شد د چگونه مضبوط گشت د از کیان ن الله و الله الله الله و الره ويك قصه و ما جراي كه فراتي و القصائي ظاهر أمي شك و اكر هريك قصه و ما جراي كه ازان چند رامالت باز سی خوانه در خزاین دهای آندیم ني رسمجري سلطان محمد را كفايت مي كرد و اعطا وايثار شدة واستقاست گرفته در خزانه واصل مي شد خرچهاي (+N=1)

راقرب رابعه هجتمع شد نائيجة جمع هذكور تحكيمات هجدن غير قانون ملاسه قدما با چنین فبط ممالک در دنونی داستفامت ممالک

بود ميرسيد د بر حكم ان ا حكم «جدد نفاذ امر از داليان و مقطعان در ديوان خريطه دار كه ان ديوان را ديوان طلب احكام توقيع نام شدة بارادره د هدوزه مديس و دويست مديث فرصانش الخطائونيع

بقلم توقيع منقش ميشد و واق ومقطعان إصحال مي نمود وتنف تغيرات وتشديدات جاري حي گشت وجون احكم متصور بال وقوعى ومتصوان اترب د ابعد اقالیم طلب مي شد د در تقصير د اهمال

ا معدمان النيمنا و النياد و التينان المنتامين المناملين ميطلبيلن غلق طاقت أدى أدرك وهم أز ربقة اطاعت بير نبار مي ادرك و اكر انوا در عرصات و اقاليم ظاهر ميكردند ونه احتفامت باشت وحاطل محمد ال غايت ناؤكي و درشتي مزاج و إذابيم دوردست مانه دور خزائن خرق امتاد و مزاج سلطان معداز دست از دهت زمت و کثرت حشم و غدم متفرق غد و در عرصات بسياست مي پيرسٽند د خراجهاي بيشتري اقاليم د عرصات درر دمزاج سلطان لرخاق بيشتر متغيرمي كشت ر مردمان بيشتر برخاتي إيادت مي شد د خاتي بيشتري از اطاعت سرمي بلچيده وفللها زاد دروز بيرو تحكيمات برحسب اختراءات حلطامي ابتري در ابتري ودرهمي در دومي بيدا إمد واز تنفر خلق باغاكها کشند از دست رضت د تلغر خلق روی نمود خزانها خالی شد و انرا مواب محض تصور نرمون و در اظهار و اعمال ال ممالك فبط والي رمخلصي دهوا خواهي مشورت نكرد وأنيه در دل اللاد دراظهار داشال انديشهاي مذكور سلطان "حمد با هيري ماصب بندال ملك مست درايد درحينة علمان مست مزام كمت د حد چهار اندیشه کا از اعدال ان اندیشها تعلمی ری صحهون در فبط به زازل مي نهاد رمع ذلك الحكم العجددة والرامر المنشرعة (tv1)

طغيان بسيار ييدا احدر أزقفا وقدر راري تعالى جندأن انديشهاي مفيوط نمادد در يؤد مماك خامه دار الملك دهلي م تمرد و دست سياست بكشاد د ايجز ديوگيرو عرصه كجيرات هين عرصه و دياري

شدرسيك برانتاد خاق كحت رهر الديشه كد از الديشهاي طانت نياروننه واعمال الدائيفيا همه واسطة إزال ملك ملطان ناشت ر خاق الوالامر الطاني را در معدول كردانيدن إلى إنديشه ديكر در خاطر سلطان " عمد امناد وان الديشها : إند سال بعمل

(HVH)

سلمان وعرمهاي مفيوط گشته از دست ميونت د مزاج سلمان عرائشة ميم عفات مامع والعلم إلى ايال معامد عوام و فوامن والم ر بعدل مقرون سي شد خرابي دابتري د پريشاني بار مي ادرك

دمه ازانچه اصر اد چنانچه دل ار سي خواست نفاذ نمي يانت

وارة صحم دولدانه وسياست ميكردان و دركشتن مسلمانان موحدان ينديرترسي شد وازندير هزاج هاطان محمد خاتي را همچوترب

افريدة الله و حجاج يوه في بغلامي و چاكري إيشان در شرات. وسايان ولنه المره الحا الحاء الا الما على الما الما الم

هسه و المامن الم نهاوندس وقونفل سیاف و ایبه صلحون و هجیر ابو رجا که صد هزار وفرا و خلیل پصوسر دواندار و محمد نجیب و شهزاره بد بخت مشايه دركار شدة بودنه چناننه المايا ديوشف

سسمباراً على نسسان على في الذور المنتاء على المرابعة المعني المنافعة المنا پسر به بخت تهانیسری جزد (کار قتل مسلمانان دژ کاری دیگر

وس بيري و مواف تاريخ مذكور چگونه بذويم كه سلطان مح نعان سنشنال اليس على المن على المن المن المنتفية على البا عنتشد، ولا زين انده ديوسف بغدا د خليل نا برخورد اربيست پيغامبر را دهند

الناس اند مقرب و معتبر و خواص درگاء او بودند وجود ایس باتهام شریت کشت داین چنه نفرمنکورکه دردنیا د اخر فر اللایشه دنه یک شوران بودی ره میاستین را که از هزارها گذشین ا اعجوبة اندينش جهان دا دجود اصده بود كه آن باد شاه شب و

ديد كير را ددلت اباد نام كرد د خواست كه الد وا دار العلك سازد كه رچيده روي نمود انست كه سلطان محمد وا در دل اشاد كه ال خوابي دار الملك ، ابترى خواص خلق د بر امتاد مردم كزيدة وي اب كشت الديسة دريم سلطان محمد كه در معمول كردانيدان واق ملك د واج جالدارى سلطال محمد الإله تاريج بوموده د عد د جمعیتها پروشان کشت دبیشتری حلق ازخانمان برانتاد و سال قصط بماند ر جندين هزار درهزار ادمي دران قعم مسئبلك عليه عداد رامساك باران هم وي نمود قحط عام عدد وعليد دردهاي رحوالي دهلي وتمل ميان دوب قعط مهلك انتاد و دراب ركم شدن كارزانيان رقا وسيدن غلات از اقطاعات هندرشان خزيدند ربواسطة تلت زراعت ميزان دواب وبرانتادكي وعاياي ميران حکم کانل که برایشان کردند حراز اطاعت کامتند و در جاکلها والمقيمه له لهي بداعشان مدار الباري اليه ليال عالي بالرابي لإامتها بالمي بكاست ربواياي ريواياي دور دحمتها إدامتماع خرابي غني كه حاية و احبابي داشتند متمن كشند ر ولايتها خواب شد و سخت کردند که رسایای خعیف و کم مایه بکلی براشارد و رعایای سلني روبا بالنيا الملياء مبالكم لتسلت الامهاما المابا البابي بالمن و دراعمال الديشة ممذكور علظات درست ابرايي بيدا اروند و كد غراج رايت ميان دراب يكي به ده ريكي به ييست ميبايد سند غراس بلاد وبراشاد باباعد انحسه كه در دل ملطان محمد املاد (FAE)

به نسبت توب دبعه آقایم دیگر دیوگیر میکاه انتازه است ر از دعلی دگیبوات دلهبئوتی دستگلود سنارگانود تلنک و معبور دهود

واجداد خود دل بسته بودند چه از مشقت راه دراز در راه تلف ساختند و خلق این دیارکه سالها در اوطان قدیم و مساکن اباء وجماهير متوطنانرا با خيل د تبع د ن و نهي و غلام و کنيزک لائي اباداني شهرو در سرايها وقصبات حواي سك دگرده را هم نكداشتند وقصبات حوای چهارکردهی وپئی کردهی خواب کردند چذانکه در دادة بود مصر جامع شدة و موازي بغداد و مصر کشته با جمله سرايها را که در مدت مد د شست د مد و هفتاد سال ابادانی آن دست ر منانع د مفارات از هر جاندي نظري اندازنه دارالملک دهاي قی است درجی اذکه دریس اذاریشه مشورت فرصارید د باستقصاء سلمه و در مساوت تا انجا مساوت است و در مساوت سهل (Pevie)

ويدا امد والربية درباب غلق واني سلطان اكرامات وانعاماه طرف ديد گير که کفرسٽان قديم بيون است گورسٽانهاي مسلمانان ادروه رفینا دل انداخینه د جوار رحمت حق پیوستند و در چهاد ملانسة بي غوبت المواسيدان طاقت غوبت الموانسة بالموانسة المان وبيشآ ري كه در ديو گيورسيدان طاقت غوبت الموانسة لمان

همدران كفرستان سرنهاد و ازچندان خلق داني كمكسى درخانه نرصول فاما خاتی نازک بود طانت غربت و مشقت نارانست بسياركو چه دردست وان كردن دچه هنگم رهيدن ديرگيرمبذ

بول غراب مازن و اگرچه ماطان محمد علماء واکابر ومعارف ۵ ایده وشرک در شهری این مینیدن شهری که رشک شهرهای ای میران سیاست بازرسید دازان آلی این میاست بازرسید دازان آلی

ا مان والحن ب الجناء طنائشاً إلى لحاملشي ماناس ماناء وليكس بادرك اناقيان شهر ابادان نشد و بعضى از ايشان قصبات معرف بالد ممالك را در شهر ادرد ومتوطن گرداز ر نروخت خرتها امتادن گرنت رتنکه مس از کلوخ خوار نرشد عزت بكى بجهار يكى به ينج احينه وجود دا چهار طرف داخويد راارعد كم ميراناربود ، قال كرفت وقيمت مهرقديم الإلبات مهرمس ميزد د ازمهرمس خزانه پرمي شد و مهرمس چلان خوار خوف ميكردند تلكه زر بصد تلكه رسيدة وهر زا كرى در خالة خود كددرردستان تذكدمس را بدل مس ميستدند والياكد از مكم سلطان شوكت شدند رخوتي درملك بيدا امد رشند گهي نكدشت مي خريدند دهوالگان د مقدمان د شوطان از مهر مس با ترت د دهم ازان خراج ميداد د هم ازان اصب ، اسلحه د نفايس گوناگون امد و عندران بلاد ممالک کرورها و لکیا از مهر مس خرب کنانیدند اعمال النديشة مملكورهم حانة أز خالهاء هشزان دار الضربي بيدا ا) منااع لا إل افاية جارى أسم حيالي جراي كواننه را مهرمس بيدا أول دفرمان دأك كه مهرمس واغريد وفريفت خزاين از كثرت اعظاء و ايدًا رخركي بزيك انتاره بود سلطان محمد بايست شد رحشم بديار بي مالياى فاغير دست نديداد و دو مي بايد ارد د براي اين منه لا يعكن حشم بي الندازة دبي حد در درخاطر امذاد كه وبع مسكون وامي بايد كرفت و در تحست أمر خود عياله نشمه نشحل إال شح بالحل عنه عدبه إلى تصاعابه و نعمت عدن مادرهنود كشت معاملة يوي و شراء و اظهار مهر مم جرات ر ثرت شوکت متعردان هندومتال و سرتابال بزرک ر بالرب الديث مربم سلطان حسد كه واسلم غرابي ملك ارد رميلت ونئلد والرتحويل وتيديل بحيار خرقى بزرك درحمك ودي نسونند

(PV4)

ي از طوائف مختلف که از سکه مس هزارها در خانه موجرد فزانه رساريد وعوض ال مهر الرقطة الم خوانه بديد و فردي هزار با مد غضب باطن فرمان داد تا برهركه مكه مرس موجود باشد يار امد سلطان جحمد حكم خود را در باب شكم مس فسنى

متنده و دل ازان در داشته بودند و بجامي ارند مس در کوشه

شش گاني و درگاني در خانه بردند و چندان تنکه سس در خزانه داخته سكة مس را در خزانه رسائيه د بدل ان مهر تنكه إر ونقرة

بزك كه در خزانه اشاد بواسعة تنكة مس بود د از جهت ان كه. ست د بدل سکه سس گنجها از خزانه بیرون وست د بک خرق در امد که تود ها از تنکه مس مثل کوه ها در تغلق اباد بر امده

وللما منعير كشت النيشة چهارم سلطان محمد كه واسطة. الياد) الممح والعلسم المن ويادة وزانة والنا المرح والمال مده والمنا فرصان سلطان محمد در باب ملك مص ففاذ يافت بلكه از راسطة

و مشهوران ان دیار شد و بزرگان آن اقالیم بفسفسه و دمدمه در امدند فبط خواسان وعراق بول كا واسطة ان گنجها اعطا و ایثار معتبوان ضرقي خزائن شده و از خرق خزاين ابتري ملك ردي أمون انديشة

اقاليم و آن ديارها بدست نيامه و اقاليم و ديارهاي مفبوط از ر چنانجه دانستنه ونتوانستنه گنجها از پیش تخت رودنه دان

الرياري ديقعاس الوادي موازنه جاكر كيرند ودر سال کست انست که درسامی از برای ترتیب اشکر کشی خراسا أيدايشك ينجم سلطان محمد كه اعمال ان واسطة خرق جهالباني دست زمت و خزانها که سرمایه جهانداري است خالي شد

الديشه بعمل مقوس تكشت وبمال دويم در خزانه چندان مال ندانه مواجب چه از خزانه ر چه از اقطاعات دادند و از مونج بسیاران.

متفرق كشت رهم حزانها كه سرماية جهاتيادي وجهادداري است لهم م ديميلا متماقةما؛ رشم منتصب أي بهم عاملتها ما

لله ادا • يكردند و دران سال سه اك و عقاله عيار سوار از تذكرة شار چه در حضرت ديء در عاط وقعيات دار گيري عي شد د از وعلايات راصمته تبدر تيمت اسب و داغ اسب بر طريق سر خالي شد و دراك سال كه حشم بسيار گرنتند د مي حيله و احتياط

بكارغزورجهاد مشغول گردانعد كه اؤ رجيه غفايم سأل ديكران حشم مسكقيم سوار داداء زارد قرتيب ال بكذشت و يتراستننه كد چندال حشم را ديوان مرف بيش أخس كذرانيده بودند ديك سال تسام در كرفتن

مادة كشت النايشة فبطكرة فواج الجالية والمساك وسلطان محمد وادرف طر رسيد د ادديشة ششم ماطان محمدكه اعدال أن داسطة خرق حشم مستقيم ۱ بسب د کار خود مشغول کشت د از خزانه لنها د کردرها به صرف كه بدان رحم أن حشم مستقيم كرده حشم تفرقه شد و سرنفرد كردش ماند وحال ديكر در امد نه در خزانه چندان وجه مازد و نه الطاعات

باأمراء كبار دحران لشكر بزاك دبركوه فرلجل نامؤد كشت و نومان اعمان شود و بباعثه واذديشة مذكور بسياري الرحم مستقيم كثمة مالها حايل وجنباب شده مخبوط علم إسلام كرود تا رادد رامد اسب ونتريا شكر است كو نراجل كه در راد نزديك ميان ممالك هند وممالك چين

كاشت كه چون بيش نباد هائي فبط عراسان وماوراد النبو در كارشدة

شدتا تسمي اشكر دودك كجوة فراجل واجلط نكن يتنكما فيرحلن تسامي اشكر

اچه دنیل د تیخ او را تار تار کردند و خزاین کهنوتی غارت شد و خاست ونخوا و اشكر بنگاله باغي شد رقدر خانرا بكشتند و زن و و درم نتنه همدران ایام بعد نقل بهرامخان در دبار بنگاه نتنهٔ نخرا تاراج كردنه وسرهاي هندوان ادردند ددر كنكرها حصار برن بياديختند در دلایت برن دنت د فرهان داد تا تماسی دلایت برن را نهب د (heva)

ميكر بختلفه دار جنائلها مي خزيدند وجنالها را گرد ميكرنتندو تاراج میکرد د هرکه دست می انتاد او را می کشتنه د بیشتري نهب و تاراج هندوستان لشكر كشيدة بود از قلوج تا دامو نهب و ديكر انذاد وازان يس در فبط نيامه و صلطان همدوان ايام ازبراي . لكهلموتي وستكانو وسان ركانواز دست برنت و بدست فخراد باغيان

هندرستان در حدود قنرج د بیشتر مشغول بود که نتنهٔ سریم تندى تا دامونهب و تاراج شد و سلطان محمد در نه ب متمودان هر كرا دون جنگل سي يانتند ميكشتند برين نهج دران سال از

ازدهاي براي فبط معبر نامزل بول همانجا ماند والأخبر بسلطان كرد واصراء انجاي إ بكشت وان ملك را فرد گرفت و حشمي كه در معبر زاد د پدر ابراهیم غریطه دارسید احسن در معبر بود بلغاك

ديو گير روان شد سلطان هنوز سه چهار مذراي از دهلي بيشتر نشده شهر امد واز شهر استعداد كرد دبه ترتيب اشكر كشى معبرجانب رسيد ابراهيم خريطه دار را و اقرباء أو را بكرنتند و سلطان محمد در

اطراف بيدا امد وساطان در ديوكير رسيده و انجا بر مقطعان وامراء بود که دردهلي غله گران گشت رقحط اغاز شد دقطع راه ها در

واعمال صرهات مطالبات سخنت شد و چندين كسي در مطالبه از

شدن بسیار چاپ دارند ردر الایت مرهست هم ابراب کران نمین نومود رمسمتان از پیش تحت نامود شدند رومد از چند کاه احبد ایاز را در دهای نرستان رسلمان جانب تلکک عزیست نومود

امد اواز در دعلي احد ذر دوه ر تذبك زاد د ان نتنه مم از احد اواز رنه عد ر سلطان با اشكونا در اربكان رسيد د انجا ميك درا بوده است خاي را بونني ارحمت حادث كشت د خلق ديكر أنجا نقل كودندر سلطان محمد راهم زهمت شد وانجا ملك تبدار نايب دؤند

را نصب کرد ر ویت نلک بدر داد ر اور در از از ایم موجهت نهود با زصت در دیوکیر امد دچشه ادر در دیوکیر خود را معاجت کود دیماب ساطایی را نصر تشك نشات نومود بدر د دایت ای خوت بدر داد در انطاعات ای ست را بعد نک تناه مقاطعه

گرفت ردیوگیر دولیت مرهدت به خلطان تشاخیان تفریفن نومود رخود با زصعت جنانب دهای مراجعت کرد ددر آنچه سلطان دخود با زمدت جانب دهای مراجعت کرد ددر آنچه سلطان در دلای کرده بود خاق چدر ملی را که در دیوگیر بود نومان،

هام داده بود که باز گردند. د دار شهر ارند د در سه تانامه که ممانده بودند از دیوگیر جانب شهر روان کرد دانه دلایت مهمه از کیش

كرده بور با زن ري ممانيا ماده . ذكر بازكشتن ملطان محمد از ديوكير بجانب

شهر ومشاهدة كرون خرابي راية چون سلطان محمد با بصمت از ديوكير بسيوي دهلي مراجعت فرمود د در دهار رسيد د چند بريي دقفه فرمود د از انجل جانب

دهلي روال شد و در ممالوه هم قصط امتاده بود و دهاره بماي از

از پيش تخت بد راه شد • دورم فتنه همدران نزديكي بغي شهاب واد درسياست وبرانداغت طائفه كه در بلغاك نظام مائين ياربودند سلطان محمد بود دركزة نامزد شد واقطاع كزة بدو تفويف كشت عين الملك برامد وازدهلي شيخزادة بسطامي كه داماد خواهرين

پيش تخت مقاطعه گرفته بود و خط قبولي داد، و انجا رفته داد را بود بدر را با جمدع اقطاعات ان درمدت سه سال بیک کردر مال از ملطاني در بدر پيدا امد د اين شهاب بالطاني که نصرت خان شده

حصار بدر محصر شد د از براي دنع نقنة اد تتانع خان ازديوكير نامزد پیشه و ترمنده د عاجز بود از خوف نکال و فضیحت بغی دراید د در وكيفيت سياست سلطاني متواثر دربدر مي شذيده مردى بفال هم بان كفايتي وتدبيري داشت للث وربع ممال مقاطعه باز انحواند

راست فرود ادره ادرا بدرگاه فرستاه دان فتنه را فروشانه دان دایت. اشكرها دربدا وفسد حصار بدر را بكرفت وشهاب سلطاني را بدست شد دچند نفراز ملوک دامراء دهاي د حشم دهار نامزد قتلغ خال با

شد وعليشه منكور از ديوكير به تحصيل در كلبركه وقمه بود ان طرف را إ عليشه كه خوالة زادة ظفر غان علائي كه امير مدة قناغ خان بود ظاهر را غبط كرك * وسويم نتنه بعد كانشتن چذه ماء هم درك زمين أز

شطط و بغي ورأيد و باز سلطان محمد قتلخ خان را أجبا نامزدكرد و در بدرافت د نایب بدر را هم بکشت د بدر د گلبرکه را فرد گرفت د كرك ر بهيون متصوف كلبركه را بغدر بكشت ومالها غارت كرد د إزانجا سوار و پياده و مقطعان و داليان خالي ديد بوادران خود را با خود يار

دالسية والمراء عضوس را و عشم دها (بر قلاغ عان فرستاه

بيش امد ربا تناغ خان معاف كرد ومنهنم كشت د بن رير و تللغ خان بالشكر ها از ديوكير بدائجانب والد وأن عليشه باغي (LV1)

از حصارنون ادود درسلطان محمد در حر كدواري نرسال دان معصر كرد و ان عليشه باغي غدار را با برادران دست رامت داده ممار بدر خزيد و شاخ خاد دوي كرت مم در بدر رفت د بدر را

برادرك ادرا در غزنين نرحتان وايصل اوانجا باز احدند و هردوبرادر نتنه را نرد شاند د خاق انجامي را بياسانيد و سلطان محمد عليه و

عين الملك ويولدوك أو در حر كدواري زاده بود و عين الملك با را در پيش داخول سياست نموند و چهارم نتنه همدران ايام نتنه

بزعم رظن خريش برشرف هيك ميديده و برادران وا با اشكر ارده ملطان محمد ر از بسياري قهرو مطوت ملطان ميترسيد ر خود را الكه مقرب درگاه د جليس سلطان محمد شده بود از نازكي مزاج

سركداري نننة بس بزرك قايم شد و سلطان محمد اشكر سامانه و كه در كدارا چرا خور ميكردند پيش كرفت و در اشكر خود بردند در كذار اب كنك برست سركدواري در أحدند د پيلاد د كلهاء اسهاره در اشكر كاء ادده د ظفر اباد ونت د برادران اد با سيصد چهار عد حوار ادرانيد يا ناكاء فيم شبح الرحر كدوارى اجتست وشباشب بر برادران

و ظغر ا براد از سلطان رخصت اوردن ستده و چئد کروهي سر کدراري

امد رعين البلك د برادران اد ازائه دركار خرب د شجامت د شده جانب ظري اشكر كشيد ردر عموانات ظرج اشكر كاد كرده فروه وميد جند وز ملطان حمد درسر لدوارى وقفة سلفته وممتدد اسريعه د برن د كول را بطابيك د اشكر احمد اياد عمدران ايام انجا

رسرلشکران مناسیان و خواسان داده بودند و در بیست محارزه

د چقمار از خسود خان د خسرو خانیان و از هندان د برادان باز مغل مظفرگشته د دار الملک دهاي دا بزخم تيغ وتير و تبرو گزا

نديده اشكر كشيدند والفايت بي تجريكي واباني فرايد بالكرهذواذ

دراع الله سياست سلطان محمد بسيار شدة است و خاتى متنفركشته ن الله ماندش منشي عنام عهد هوايد عبود الله وبوال

نداون خواشد پوست عین اسلک د برادران اد برقصه مصاف بينواهد كشت د بران نويسندكان و بقائن كه خبر از لكام د بارام متسالشيا معلجات لله ولي نعيت ولي تعنين إلا سالجام الا واست

عدن د منح در دمیدن بود کد یک نوج اشکار ساطان محمد د اغرشب در مقادل لشكر سلطاء درامدند دور تيراذدازي مشغوا عديد المام والم المام المام المام المالة المراد المام الماري المراد المام المارة المراد المارة المار

ايشان را تعاقب كروند و فلاين سوا و ببادة ايشان دوتعاتب أ شدوعي الملك دازند دستكير كوند ودرازده وسيزده كودا بندى ت مدين بالهيا , دشرا لا ال سندان ال د ما علم علم ما هيا

اشكر سلطان امدد كشته عدائه وانسجه اشكر ایشان بود از توس בה ב ברב וצולים בציש ונשל א שר שבר בה בנילה בנילי

الماين انسكا مواد د بيايد ايشان از كنك حسن بيدون عنى مان ملا مدندن وسمين والماني مي الاي المان المسال المسال خود را در گنگ اذرائینه بیشتری در اب غرق گشتنه د اش

نيست رهر بالاشاهى كه بي مذشور غلظاء عوامي بالدياهي كردا وأصارت سلاطين نجي أمردك سايانه كما إلى عباس بود درست سلطان محمد از شهر در سر ندراري ومت در خاطر الد ن اطلات مهمي كع ناميزد شدة بود بكشايست وسانيد والأنجاور خور أمد و درادنه دهلي امد و در پرونشت امور مائي مشغول شد و احدد او اردار فرنستند ر سلطل صحمد از بدرايج مراجعت فرمون و بکویج مثلوا و او الله و ساکن شنه ایشان وا چه تچه او و هست د هه دروغی ۱ ۱واس جه ارقحه رچه از شرف سياست حمال در ارده و ظفر اداد وهاء در بلغاف او پار شه پرشده در اته نوتي وهای داشتره و خدنی که ژمه ر وفريد إلى والمستك لمعتبر في العناك إلى المرك والإوار عفر به كالمرا فالمونة فرعيت لإيبستو فرستك تأسيل المرمول فيتهل فتنكو كالعراد the first light was real about all man To the state of th and the state of the state of the first The said the said the said with the said by the the state of the state of the محادوي بالمائه فالمنجاع يقتصه بالارتباء سيتيا ياسان سيتياني مترمها والميسان المترام المترامة والمراب والمترامة والمترامة - The fact was the fact سروي براي ويرم دري يستي ميدسه لمردسه سيسس بخسب مردرين فهدا شديدس مربيبيه بيسطي

ال دی المنامی کند متناب برده است دماندی به در ا

است رسلطان محمد با اعوان و انصار دوات خود بان خليفه كه در مسانول شنيد كه خليفه إز ال عباس در مصر بر خلانت متمين فلفاء عباسي سلطان المسافران بسيار تتبع ميكرد تا البسيار

خليفه سوار ميكرد و از هر بابت چيزها دران مي نيشت و چون مصراست بيدت كرلة ولود سلمالا در شركلواري عرضة داشت بجازب

خود دور کنانید ر نوسود تا در سکه نام و لقب خلیفه نویسند و در درشهر امد نماز جمعه د نماز اعياد را در توقف داشت د از سكه نام

منشور و اوا د خلعت اورد د سلطان محمد با جميع اركان دولت و صرصرى از مصر درشهرامد داز حضرت خليفه برساطان محمد ندول گلجانید و در شبور شنم اربع و اربعین و سبعمائة حاجي سعید اعتقال عناس مبالغتها كردكه ان مبالغتها درتحرير رتقرير

تعظيم منشورو خلعت خليفه را بالغا ما بانح و فوق الحد والوصف صوصرى ارندة منشور و غلمت خليفه را استقبال كرد شرابط سادات و مشاینج و علما و معارف و اکابر وسوان قوم حاجي شعيده

بسدند وبرمنشور و غلمت زريزها كردند ودر أرل جمعه كه نام و خلعت را بر سرننها ده بر پاي سعيك صرصري بوسها زل و درشهر قبها بجاي أرزوة و چند تير پر تاب پياده پاي برهنه پيش رست و منشور

خليفه بالى منبر خواندند رجندين طبقها يو از تنكه زرد نقرة بران نثار

حرست داشت زام خلیفه که در خطبه می خواندند چندین جمعهٔ شك د ازان تاريخ كر المامي نماز جمعه و اعياد الجازت داء دازبراي

معارف پیاده میرند دنرسی دنرسی داد تا در خطبه اساسی بادشاهی از کوشک تا مسجد جمع سدری با جملهٔ ماوک د امراه د اکابرد

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹۹)

(۱۹۹

محر (ال کرد د از نور اعتقادی که سلطان محمد را در حق علیفه عباسی منبعی شده نهد که اگر در راه غین قطاع طریق نبودی تمامی خزاین موجود را از دهلی در محمر رزان کردی ز بی نرمان خلیفه اب نخیردی د از کمال اعتقادی که در باب خلیفه در دل سلطان مثیقی شده بود ملک کبیر سر جامدار را که از بزرگتر نزدیک ملطان دیگر نبود اد را ببوجه خدمتی ملک غلیفه گردادید د از مرای تشبیت تملک اورار خود ملک غلیفه گردادید د از مرای کشبیت تملک اوران خبرد در عرفه داشت نریسانیده ملک کبیر را تا زنده بود تبدر خلیفی گردادید د این ملک کبیر که تبدل خلیفی علم اد گشته برد خلیفی گردادید راین ملک کبیر که تبدل خلیفی علم اد گشته برد غلیفی گردادید راین ملک کبیر که تبدل خلیفی علم اد گشته برد

د عمل داحسان د وانت د عفقت درد ار العلک دهای هیچ باد علی عمل داحسان د وانت د عفقت درد ار العلک دهای هیچ باد علی را نبوده است د در علو اثبت د حکامت ندر بر حلطان محمد از بیشتر د دیگری را حشاعده نشده است ر ادعه گویند نظر قایم حقام

سلطان است ملك كبير وحدا الماء هياد هلاا مندا ملام تبدا والخيذين

وملك د درات د بود د نهاد د كاليات د جروبات جهاذرارى را اعتقادي كه سلطان محمد را در حتى خلفاء عباسي ظاهر شده بود افعار کیان را حیرت بار صی اورد که اگر صی خواهم که او صد یکی ز کول و از دور پیاده شده و پیش ایشان وخت و چندان بتعظیم کرد که منشور و خلعت إ الواء اميرالمؤمنين از مصر اوردة بولانك استقبال ومعان المعقيد مصرو حاجي رجب برقعي المعملات الموعمنين ولوا در شهر امدند و سلطان محمد باكل امرا و ملوك و اكابر با مذشور زيابت خلانت باسم سلطان محمد و خلعت خاص امير عرضداشت د روك كون حاجى رجب برقعى شانخ الشيوخ مصر بلمست حاجي رخب برقعي بفرستك د بعك در سال از ارسال و را نومل داد تا عرفداشت متفمن بندكي خود بحفرت غليفه عديم المثالي بوجه خلامتي در خدمت خليفه كشيد وملك كبير ر منه و در انتار ما انتاع ما مناع المعالم معنان ما مناون غلامي را که سزادار جهانداری د جهانباني بود سلطان محمد را (하하)

امير المؤمنين را برسر گرفته إز در دروازه تا دردن كوشك پياده رجب برقعي امد در شهر قبها بستند و سلطان لواء ر منشور چيزى ديئر نديكنشت د درين كرت كه شيخ الشيوخ مصر د حاجى فرصودن وفرصايش كردن جزنام امير المؤمنين بزبان سلطان محمد تشریج کنم در نشستن د خاستن د گفتن د شنیدن و دادن و سندن د بخليفه حال باصروان اوبسته بود بنويسم مكر بجلدي توانم كه اذرا

هم كه از اصرا و اميه تمنان مغاستان دخراسان ، وبنداي سلطان "عمد در امد و بانواط شوائط حرصت داشت بجاي ادرد و نومان داد تا

خالي تا بادشاعي مشدوم معظم و مكوم و خداوند كأر دوي ندمت نجروش ياسة بود واز طورطفوليت ١١ ملكي واز ملكي تاخاني واز ابشان مي نهاد د توافيهاد مذكور از چذار وايي كه بصري دسروري رج ب ارقعي 1 شيخ الشيوخ مصوى بوسه مي أن و ديدنة بر باي در توافع ادراط مي نعود که برياي حاجي سويد صرحرى وحاجي لة هيئي كمينة غلامي دربيس ملك ومحدوم خود ننشد و لا حمدي وعظمت كه اوداشت درويش ارددكان منشور غليفه تواعع ها ميكرو كرك وامراطبا نعول كه التهناك تكريم الجال بالاشاء فيايد كع ميلدال جلاست در بورج د کلبایت رسید در هر کرتی سلطل محسد چلدان تعظیم ر كنهايت در مصر ووان كرد و دو كرت ديكر كه منشؤر أمير المؤملين و جواهر برمم خدمتى مدست ايشان در بندكي خليفه ازراء ابهرواله المراحد وإمام والبرازي المراجع والمراجع والمراجع والمراجع المراجع المر الشيوج مصري را و اثان كه بوامر إيشان امدة بودند انعامات . لمها ركروها مرحمت مي شد ردوي كرت نييز سد پندكاه عيج يدت نامه بذام امير المؤمدين مي حتديد انكاء در باب ايشان عانبزنال بزيك ايشال كه بدركاه لحلتان مي رهيدنند ارل از ايشال ر چندين اغليان راميزان هزارة و اميران مده أو معارف منان و مي كنانيدند وخطوط عبود و موائيق بنام امير المؤمنين ميمشننه ر مشارق ومنشور امير العرَّمنين بيش مي نهلاند وبيمت سفيتشع عذالتحدين ويؤفه أجا إيشفه لداعش الجاذعانين

كردة عجمه مي نمود و أهل مشاهدة را از تراضعهاي سالطانيه برمدر درلت إيسند وهده عمر ديكرك أورا بندكي رخدست وتوافع

منشورو خلعت توافع هاي ميكذك كه چاكران درخدمت مخدوهان اد زنده میشود و تا چه غایت د نهایت اعتقاد است که بیش ارکاد سلطان محمد رادر من خليفة عصرتا حد محبن است كه از نام

امير المؤمنين ملاتات شود خداي داند وبص تا بخدست او چذه ومملوكان در بيش مالكان نكند و اگرسلطان محمد را با حضرت

نوع شرايط تعظيم نجاي الد و توافع لا تا كجا رساند و ثاچه حد

عدامي منبعث شدة بود در انتية متدوم زادة از بغداد در شهر امد بندئي كند راز درط اعتقادي كه سلطان محمد را در حتى خافاء

صردمان دو دست رو بیش ادبر زمین ادودي د خدست کردى و سلطان از تخت فروه اسمي ر چند گام پيش رفنى د چون ساير و گلجها بدو داد فر مخدوم زاده خطاب او فرصود ان زهان که او بسلم تا پالم استقبال کرد و چندين نوع شرايط تهظيم او بجباي اورد و لاپنا

دبربالاي تنست بزانوي ادب پيش ادبنستي و دربازگشتن ادهم اعياد رجشن مخدوم زاده را بربهلوي خود بالري فخست نشاندي ازتوافع سلطان جن د انص درحيوت شدندي د در بارعام د در

و تمامي محصول درون حصار سيري و چندين زمينها و حوفها و خلفاء عباسي داشت ده الى تنكه و خطه تنوج و كوشك سيري ديگران ادرا غدمت كردي دازكمال حسن اعتقاء كه در حق

د از طرنین از ارصاف ردوبیت د صفات بندگی در هیچ طرنی مرا ام در او عاف متفادة ماطان محمد حيران و سراسيمة مي ماندم باغها مخدوم زادة مذكور را أنعام داد ومن كه مولف تاريخ فيروزشاهي

راسخ كردم و أد را كدام قبيك شوم يس بفروت از نهايت حيرتي سالها مقرب دركاد سلطان محمد بودم بركدام مغت سلطان محمد بيزار شدند رتنةر كردند رمي قواده چي ديانت ربي ديي ك سلفته کارسیاست نجای رسیده که اسهان د زمین دفاک د ملک مرتد مقتان كامر خو را آمر د متمن د متفص ديوان مياست چندن رج دين بن نخت ا معتم ديران سياست كردانيده ر چند دربيش داخول نمي والناند و ديوان حياست ومع كرده بهراند و ترب رانه در میاست سر نمی بربدند و جبری خبون مسلمانان ميديديم كه هيي وزي نمي گذشت كه مسلمانان سلى را همچو اعتقادي كه الأر و امارات أن براي العين مشاهده ميكردم و تراضها كلد كه ممايك مماكان خود را نكلد ريا اين چلين كملات اذالكه بر مدر عيات است از قرابت ايشان بخدست اد رييد وللك دارد در حتى خلفاء عباسي چه انائد ميت اند رچه الاسماعي إدم است أو غطابات والقابات ملاطين مافيد تلفر سايد خوانانيدي وسلطان محمد گريانيدي ر با خود اسم محمد كه اعظ بد در عدم عدر ملك غرف المكان الماقاد الماني عدد واحلها للعدد للمعلمة لل يخمضه لا للنا وجي المايد، إلما والمعاصدال نغيره حامل نمي شد رچکونه مرا درطرني ر ۱۰ شريت ا

که در ارمان منشاده ان درگاه مشاهده کردم جزایر نمی توانم نرشت که سلطان مسعد از اعجوبهٔ امرینش باریندالی در رجود امده برد که ارمان منشارهٔ ار در تیاس نمی کنیش د بعلم دعفل مدرف

اذرا اسلوب ذام مبشد که اگر ان اسالیب متصوره واقع شدى د خلق هرچه در ازدیاد زراعت در تصور سلطان میگذشته و در قلم سی امد عمارت بوله است وسلطان در ازدیاد زراعت اسلوبها اختراع میکود سال که از دهلی طرفی فهضت نفرصوده در ازدیاد زراعت د افزدني مصلحت غود را مشغول گردانيد ارل اشتغال سلطان محمد در جذد در چذه چيزها د از جمله امور جهانداري وجهانكيرى باستغراق چند چهار سال در شهر مانه د اشتغال داستغراق ادنبوده است مگر (kgy)

جهان پر از نعمتهاي گونا گون گشتي و در خزاين گنجها جمع امدي را إلى معالات الدمكي نندودي از ازدياد زراعت و حيشيت زراعت

و در معاملة اردياد زراعت ديواني وضع شد و اد ديواد را ديواد وحشم توذنه ان شدي که ربح مسکون از کشرت ان حشم بدست امداي

مسانت جذلين كروة بي زراعت نماند وهرجة زراعت شود انرا تبديل كروة دايرة كرد از فياس كرنتند بشرط انكه يك باشت إصيون در امدر کوهی نام کردند و عهده داران نصب شدند و سي کروه در سي

نصب شد ومطمعان و در ماندگان د بي عاقبتان در امدند و سگان لک نيشكر الكور ورطب نهال كننك و فريب صك شقدار در زمين متصورة كلند چذانيه حنطه بجاي جو كارند د بجاي حنظه نيشكر كارند د بجاي

در العامة ع تحديد المناس المناعشيده أغلامه المهاري المناها والمناهدة قبول ميكردند وخطها ميدادند بوجه انعام كه اينجنين طايفة حريص بيكة زمين اكهل مهزوع و شكان هزار سوار در زمين اكهل بعد سة سال

طريق انعام و تلطف و چه در صورت سوندهار که پس هر سه الأدرى و كمرهاي أل بالله و نقد مي باللغه و مالها را چه بر تظر دائشي د شبها دروزها در ترتيب اساليب كذشتى ودراعمال وانرا اساوب نام نهادى د وتويع إك با اطف وتهر اصخته ال علق تصورات الدياد مال رحشم وبسيارى أزامت وادر قام أدوى اغتفال سلطان محمد درسنوات مذكور در وفع الديس دودى اعني مشذرلي ذبود مکر (عطا دایدار د پرسش د ذرایش منظن • دجوم ال والعلم علم مدريع من عل مع المنابع ما مير من ما ما المان إ دِ خلعلها و اسپان تنگ بست و صرواريد تدنها صي ياملند و هر ۱۰ ز تمن ز اميران هزارد وخاترنان و اغليان مي رسيدند و كرورها ولئها و ايثار مغلق كنشت كدسال دسال در إمد نصفان خلعين اميران سلطان محمد در ان چندان حال کددر دهای می بود در اعظاء ملكفة ل إرامت . برندكال حرندهار إنده الماندي • ردوم اغتفال الرسلطان محمد از اشكر كشي للبه زنده باز احدي يك ادمي از مه سال هزار و مدم حصة انجه متكفل ميشدند زامت نشدكه وطايفة متفاش ورامت الهل بوجه سوندهل واعلى شد د در مدت مي بودند تا در مدت دومال بقياس عفتاه النه الت تنه ال خزانه وميارا لدنابات وراب صائدت الماسيع وبودند و در مصارف و امتياج خود صوف ميكردند و چود چندال راك لله بلنياء عزار للله نتدين ببوذنو ومالها بمام، خور عود مي

ان جهد ها نمودی • رچهارم اشتغال سلطان حصد در ان چند سال که در دهای ساکن برد برسیدل میداخت در کار میاست برد و بدان سبب بیسی ندارهای مشبوط کشته از دست رنه دانیم به بینای میدند برد بینای در شدت ارتباد راخیاه در شط ایشاه

سوختن اتش كلماس كه مستوجب سياست شوند اقرار ميكنا نيدند ميكروند انكس بسياست مي پيوست و چندين خلق را بزخم انبرو

خلق الحراف ستنفرتر ميكشت و فتنها و بغيها بيشتر سي زاد و د خاتی را میکشانیدند د هر چذه که سیاست در شهر پیشتر میشد و چذا معتبر مسلمان در تنبع و تفحص اهل سیاست مشغول می بودنان

و دانستگی که ساطان محمد داشت با دری تعالی بر چنان بادشاهی ادرا شردونام صى نهادند د با چندين فراست د درايت د تجرنه درملک نقص و نقصان بیشتر بار می اورد و هر کرا سیاست میکردند

سي ادرد د اد ديده د دانسته در قاع ملك د دراس خود سي كوشيد درعایا که در دازدی همای ملک است ردی نماید ازد در دوره شع ، فان الله الله بنيع والمع مليشه، رجهان وابنع و رجه معمم

سی شد در دنوع نمی توانست اورد کشته صحی شد د در م بولاة است دهركه اذرا قبول نمى كرك د اكرچه بطعع دخوف مت تصوري بوله است که در تصور از مسکنات سي ذمول و دار دوج الا اللي ازانها كه تشفرعام بارادك كثرت سياست بود دلايم في اسال

وفدر باري تعالى متعجب مي ماندند * بنجم اشتغال ملطان سياست سي انتاد و جمله دانايان حيرك سي شدند و در جريا

د بد غواهان ملک د دولت که خود را نیکخواه د مخلص م دعمال در دبوکیر در ایشت صره سے بودة است د چوی سلط . در اراغرسنوان مفكور در ترتيب د نصب كردى دايت د كروند ز در شهر اددوند رعزيز حمار بد اصل احمق خبيرى برانداز كر سلطان محمد نزديك وسيد قللغ خان ال نخيل وتبع از ديوكير بر ترتيب رلاة د مقطمان و جستصبل ديوكير مرتسبا شد ر زرال ملك بزيك متلفر ثر دخايف تر ميشدند و در الاخر هدين سال كه كلمثنه بديشان در ديوكير حي رصيد و ايشان هر همة ال خرد و والجه در ترنيب ديد كبر ر اليت مرهت در پيش نخت مي معل ترانك كردر از مرازين خراج حلطاني ثقصي ثرانك جست كساني را بدارند د غم خواركي كذبد كه ايشان براحاليب سلطان مماند، انب یکی را از ایشان برروی تجین زننه نکذارد د در آن ممک رحال عدد الله و بعرهمه مخالف ماكم و دوات ما الله كه الجا مدكان ر معرزنان رمقاطع كيران و نويسندكان ساكن الجباء ب مشطط مير بودند رانان را كدانجا نصب محيشدند فرمان ميداد كد امير خراج برعكم أسلب وإيادت عدن أدرات احاييب وزها مشدول اعمال اسلوبات سلطباني متماعك شاعلة يودتعين أحمود ودو بستدر موازين ديركير بعماد الملك حيير حلطاني و نيابت وأرات بدعارا وهركه حمار بد اصل را که شربران د مجبوبان بوده ازد تعين كرد د دزارت ملك مخاص الملك رموم شق يوسف بغرا ر چهاوم شق عزيز مرهس را چهارشق كرد دريك، شق ملك سردد الديار د ددم شق وهفت كرور محتصول مرهمش ميول به بست ودرحكم ال تعامي كابا بازارها باز ادده است و حلطان محدد بجوامع همت درغمت كاركنان تتلفينان غين فاحشي مي كرد ومسمول ازكررها راز برابداري ميارسانيدنند كه در ديركير درايت مردست پراسطة سرنه

خول راسنج گشتند راز عزل قتلغ خان تماسي مكنة ديوكير ورايد را دهار دارند و تمامي مالوه بدو غويض كردند و در سياسه

وليانت وعدل واحصان ومهرو شفقت فللغيان ماأده است را مقرر بود كه خلق ديوكير كه برقرار ماذدة است بواسطه مسلمان دست و يا كم كردند و خود را بر شرف هلاك ديدند واين معذي ء

رنتم رحملشان فسليه رح ليسا ولمتماع الماسعى عمنفه الاللجا

وجود فللغنيان تصور ميكنند و مي دانند كه هر كه در پذاه او مي گشتند ربعضي در بند نتنه و شطط شده ز ایدن سلامتی خود را

دران ديار نكذاشكند مرلانا نظام الدين برادر قتلغ خان را كه مردي قر دهلی ادردند و از غیل غانه ان نیکمو ملاف مفات کسی ر انتد از مطرت سياست سلطان خلاص حي يابد د چون قلانخان

كار فرصائي حشم درايت بعهدة مولانا نطام الدين مذكور شد دغزاء وزير ديوكير و مقطعان و دلات جديد انجا رسند تو انجا رسيد سادة بي تجربة بود فرمان شد كه از بهروج دار ديوكير رفته و تا اند

خرابي رالا و پرېشاني مالولا و تمول مقلمان در دهاي اورلان ممكن كه از تحصيل متعلقان قنانح خان در ديركير جمع شده بود بسبب

بيندازد تا براسته وغيبت فتانح خان در ديوكير فتنه نزايد و باخاك نكشته انرا فرهان شد تا باالى دهاراكير كه بس حصين تلعه ايست

وانايان ماحب تجربه بيك زبان گفتند كه ديوگير چنان از ظاهر نشود وهمان روز كه قتلخ خان با خيل وتبع اصد جمله

انجا برود ر چذن گاه سكونت گيرد ران اتليم را از سرتابان پديد ارد * دست برنت که بعد ازي هرگز بدست نيايد مكر انكه خود بادشاة

چند که برود اصله بودند و مقرب و کار دار او عده بودند در دهار ال خاكسار بنيه از دهلي به تشيت تملم وإل شد و با ارزاكي ال عرصه بدر أنا شدة بقراع دار الدوا به بيواشت تواني والبدو الكيز بيني چلانچه داني و تواني دنع كني تا چنانچه در كارعاي حيكون أو داني و احير حدكك وحاء حركية حيين ايشأن عوبي تلغه خصب و شاوي يار او حي شوند انشه بينتاكي و يلشك كولاه ميعو هركه بالذك ميناند الزقوت احير عدكي حيثان وحير صدكان از براي لمع بماث رحم رسم عنها حمد لينقع عيا رحم الميه لمالغاء عابل مبرض الإلمار حلطال يبيودات كللي حزيزي يبنى كاعرطرني ست سلطان او وا هر چینزی به ولا میشکرد و می قومود و داده سايت در پرواخت حماج اړ پوټت که يعل څونل د عربخی رد در حق او مردست شد و دورتت پول عشی ار بد لطب بی در تبرغی کرد رچند کی متت تو چیت انتد از یا قرت دخرخت مال مسد وي مدا كم المراوات معاولات و الممام مالو त्यि न् वास्त्र मा दिस्स्ति त्या स्म ودکن ان حلته لیم وزی ویارود (شندن نوکی) تحق و علیا یه از صاحلته ان خبیث دکس و کس آمه 化汽车 北京三十二年 新七十五

دست ربا جهائي اشرار مادر زاد در پرداخت صحامج دهیار مشغول شد دروزي ان بند احل زانید بزادته را در بشاطرانشان د بقیامی هشتاد دلام د دار انتها اين قوم كم اصل _ اصد ا ، ترهین د تذاید بد اصلان د سغلگان د رزالگان د درنان قصها ول امدة بول منسير سي مازل و همه عمر از زبال مبارك اد لمؤ اومان متضادة ان بالشاة كة إذ اعاجيب عالم انرينش د بولم د آز انعامات وافرة و صدقات متواترة أد زرها يانته از الماف الناع الماميم هفامة سال رسة مالا ملاام والا سلطان *.*}, سان کند د سوی اد جامه د است تذک بست دران دارند دمن انب عزیز ناسهای نوازش نویسند و فعل تباه و تباه زاده اد سک زندیگ اصدر بود د بزرگان و صقربان خرگاد را فرقهان شد باهر یکی سلطان برو خلعت خاص با فرمان مرحمت فرستاد و چون زوال عل سیاست امیر صدگان دهار بیک کرت در بندگی سخت نوشت نابكار زادة خرفي بس بزرك در ملك انتاد رجون عزيز حمار از گردادرد ساخته بني دفتنه د شطط گشت د از ندل تباه ان نا بکر رسید و هر کجا که در هر در دیار امیر مده بود هشیار شد و خودرا کشتن امیر مدکان دهار بعلت امیر مدکی دردیرگیرر گجران از تذفر د بغي امير مدكاك حشم مداك چلونه برقرار ماند د خبر هرجا كه امير صده ايست جمله متذفر گردند و هر همه بغي دراند سياست امير مدئي گردد د در ديوگير د گجران د اطراف ديگر سرا گردن زنانید و در خاطر آن زالهٔ تیره در بگذیب که اگر عار ديوگير را علت سياست نهاده د هر همه را بينبارگي پيش د کفت که هر بلائی و فتنهٔ که در اطراف می زاده از امیران می داند زفر اميرك عدة و معارف حشم دها را بكيرانيد دايشان

المعلى المعلى المنافعة المنافعة

المراقع المراقع

قومون و شميح بایر كایک چه جواهد از قرب (ازان داشت و رئیس و مکاست آنچالی اثره را دو مهال مردم بالند گردارند و به مست بیرا مای که مشته تری و رژانه گرین ممانک و رژانگی هاند و ماند

است دیرل زارت داد و برسر مارش ادرار و دادار و ماداد رو ماداد رو ماداد امرا کردانید و کش بازش ادداری را که رزانه ترین زاانک، بود مرمهٔ ارده داد و مقبل غنم اسعه ایاز برا که بصورت و ممنی نمک همه غنمال بود دیابت رزارت کمیوت که جمای غالی کدار و دربران بامدار

است بدر حوالت فرمود و چاوله تفوض مماطم (شغال و آوایت عومات و وزیات دوک باینکمال و سفلکل دهد که تحمی ، مماید او بادشاهی که او دبایت سروری و مهتری هدسر جنشید و مواری کدر در کاری باینک باینک باینک دیا تا بایا

من لايجاد درتعجب سراسيه ميشكم واكرتفويضات اشغال بركس

بناء را ادراف نميذوانستم كون هميزين ميكون رهمين مُ خدائيها دانم إس از روى انكه حقيقت اوعاف الد بادشاء کور آن بادشاء را بر بندگی د نیراز متدی او حدل کنم دیرا از قدم از دایره فرسان بیودن نتوانستی ادرد صی در ادمان . شود د در فرمان برداري محذومه جنان چنان مطاع و منقاد بودي مودي د مبالنس کردي که هيچ شاگردي را از هيچ استاد ميسر که پیش اد در عنفوان صبا چیزی خوانده بود چذان محانظت شوند كد ذبايد نظر بادشاء برنا مسيرمي افتدو شرائط تعظيم فتلغينيان خود خواجه سرایان ورون فرستال ی تا عورت نا محرم در پرده باسداد چندين ادراد خواندي د چون درن حرم رنتي پيش از و تا انزمان ایستان بودی که بانکنماز تمام شود د بعد از ادار نمار اد مانع میشود که چون بانگنماز برامدي بجستي ر ايستاده شدي محمد هم همچذان کرد د ادمان بندگی د التزام مفات عبودیت بل که کاری د مشرکی د فرعونی د نیردشی باز میکذارد سلطان فهايس ابي أيازي كار بارعالهي بردست يكي فاكس دفاجوانه ردي فرصان درانی و فرصان دونان دسفلگان چربند کان خود هیچ باک نبیکندو الالكان دشمنان خود ميدهد و از عالم لا إباري از امرات و ثررة خداعيا عزد جل امرد امارت دنيا د نروت د ندمت دنيا بنايسا وعوي غدائي د در انا ربكم الاعلى زدن اد حمل ميكنم اعنى چذ مجتلع سخو ایشان رجهانی را نیازمند در ایشان گردانیدی د زلا زاد کان د رزانه بچگان را سری و سروري دادي د عاله سبعماية غبر نتنه د بغي أميرك مده ديهركي و برودة دور أشاد وبالا شان گزدت و در اراغر ماه وغمان ملة غمس و اربعين ه علمة ديناري و برونة در تعامي كجيرات شهر (مثال ۾ ال وليت ثه وجمعيت كردأد ويأبوال كعيليت كرنتك واليغير بالحاد اميلها اهرال با ترت رعرك عدند وانش فلله درالليفلند و بغي درابدند كشت ر اميران مده ديداني و بروده از چندان اميان و امباب و اسباب را بياد دادة د باز در شهر نهرواله ونت وجميدت او متفرق وتغليس وجنس يوابو متبئل تاييسه وإيو تجيوات مي ابودند تسلم خزينه كه ارمي اود ازد بعقدند وأچه سيو،كرك كجرات از انمشه عدد بیدند برمتیل نایب ازنرمجری زند و تسامها امهار و الإستيامت عزيز حدار هوافي غزيزة يواقد و ويلد بفي و المله स्त हिंदा कर देवाँकि हा हा हवा क्षार क्षार्थिक कर देवाँकि हा हा है من حراح المسلمة الما يواني المستمالية الما المنافعة المستمالية المستمالية المستمالية المستمالية المستمالية المستمالية مري والمراجع المنظمة ا والمياسة عالمواع تاعت المعارض أبق المارات على الماروال مسسيرة شنه كالتملية ليأنو فالميا المياسية يواله المستريد والمتاري المستريد والمتارية

ایشال با حقبال زایس وزیر گجرات و غارت شدن اسهال و خزینه و انهزام متبال بدرگاه ساطان محمد در شهر اسید ساطان محمد از خبر مذایر نه بس نقلهٔ بزیرس زده بید ازدیشهمند شد و خواست که جن سنده این شنه و شطط مذاور شود بچانس گجرات بهنت

نرمايد تلانع خاداد بخدمت سلطان حق ارشادي دائت بدست

فالغ فال بسمع سلطان رسانيد وسلطان را عرضه داشت قتلغ خاك بفرستم د ان عرصه را فراهم ان مواف صحيفه مذكور عرفداشت علائي را از بدر در دندگي تحت نرستادم ايشان را هم همچنان در گرد ، كرده چنانچه شهاب سلطاني وعليشه كرد برادر زاده ظفر خان دیبوئی د بردانه روم د فلنه د شطط ایشان فورشانم د آن باغیان را هنده از صرحمت بادشاء يادته ام صوجون نداوم اشكر مرتب كنم و در و دعا گري قديم اين حضرتم فرمان شود از خامه اندامات خود كه صلاة والياس ديكرهم « تمنفر كردند و صرخود كيرند فاصل اكر صرا كه بذله در دست روند دار ترس نهضت د خوف سیاست بادشاه امیران فرمودة إست متذفرته كردند و بكرايزند و در هندرانها خزند و عزيز حمار خاسته است اگربشنون كه رايات اعلى درين مهمانهفت نهضت نوهايد و چون تاغر ايشان بواسطة سياست و بي طريةي الله و در كدام محمل اند كه باعشاء جهان بناء از براي دنع اوشان فرستال و عرضة اشت كرد كه اصيران صده ديهوئي د برودة چه كرس مواف تاريخ فيروز شاهي اعذي ضياء برني انحلم المحال بيذام (A+G)

ملغ خان بسمع سلمان رسادید و سلمان را عرضه داشت قتلغ خان که متضش مالح امور جهاز باني بود موادق مزج زيفتاد و ملتمس او را جوابي نفرمود و فرمان داد تا استعداد نهضت زود تر مرتب کننده و حشه دا ازد باد نما بده دیشد از سدد.

الذار بردي سردور و دوس دار ما سمعماره ديميس إدل در مردب كذار و حشم را إزدياد نمايد و بيش از رسيدن خبر مذكور ساطان شيخ معز الدين پسر شيخ علاء الدين اجودهئي را زيابت گجرات داده بود د درين معرف كه عزم نيفت مصمم شد نومان مادر

کشت تاشیخ معز الدین مذکور را سه الح تنا، فقد دهند تا او در در سه روز یکهزار سوار مرتب کند د برابر رایات اعلی بنورن اید د

« سا چهار درز از ومضان باتي بود همدر سلطان بور رقفه کود امد در قصبه حاطان پیر که پانزده کردهی شهر اجت نزال نومرد ماك بدير راحده اياز إا تفريض فرحود ر از كوشك همايون بيروس ر العلما الله بي ين علمه و المعال تسبيذ عبوليا علما

اميرل مده ديهركي دبرده نتنة كردهاند ربغي ورؤيده اندر من درا ملطان پرر عرضه داشت عزيز حمار از دهاد ريد متفهن انعه

در ديبهي و بيومة بغايت خوش نيامه و انديشة سلطان إيادت تر ديع نايرة نتنة ايشان روان شدم سلطان را ونقرن ءزير عمرار بد اصل چون بديشان ززديك تر بودم حشم دهاد وا مستعدكودم ، از براي

دست ان باغیان تلف شود و همدر متماخب آن خبر رمید که عزبر كمت راومود كه موبو طريقة حرب نداند مجب نباشد كه از

. شبي داعي فعيف فيا، برني را طاب شد ر بنده را سلطان نرمود رمضان كه سلطان محمد در قصيه سلطان پور رقفه كرده بود در اخر بد ارين كشتني بكشتنه ، فتنه بر فتنه إله د دواد چهار بنج أدا ماء و از اسپ بیفناه د در هم و خخبر شد ز ان باغیان او را بکرمنده و به الجا رحت د باي من حد المناه على عدد عالميا ماباته حسا الجا

كد الواريخ بسيار غواندة جائي ديدة كه واشاهل در چلد جوار خراستن سیاست ترک کردني نه ام د بعد ان سلطان بنده را فرهود مناست كردن سلطك ميد شيزد وس المكنة ميرهمان والزنتنه زيسية إ الجلقة همه الي عد تشفأ علمام في المام، لما سيسيا كه ملان مي بيذي كه چه نتانها مي (ايه و مول از چنبي نتنها التفاتي

سياست كردية الله بلنده كفت كه من بلده در تاريخ كدروي شرالده ام

که بادشاه را بادشاهي جي سياست کردن ميسرنشود که اگر بادشاء

سائس زباشد خداي داند ديس كه از تمرد متمودان چه بلاها زيد د از مطيعان چند هزار فسق و نجوردر وجود ايد و مقربي از جهشيد

برسيد كه سياست بادشاء در چذك جوم پسنديده است جهشيده در ميد كه در هذ ت جرم سياست بادشاه برمحل است دهرچه ازين محلها دكانده . تحاد: كند د. تعال

معلها بكذرد د تجادز كند در تخال و تشدّت انتد و فرهة الزن المان ملكي وي نمايد * يكي انكه اكر يكي از دين حق بكردد

بران مصر ماند ادرا سیاست کنند * دعوم اذکه هر که بکی را عمدا از مطیعان بکشد ادرا هم سیاست کدند * دسوم اذکه هر کرا زنی باشد داد با زن دیگری سفاح کند ادرا هم سیاست کذنه * د چهارم انکه ه. که با دادشاء غدر ازدرشدید غیر نید

الناء هر كاه با بالدشاء غدر الديشيدة وغدر او تحقيق شود او را هم سياست كنند • وبنجم الناء هر كاه سرغنة بغى شود و بغير را مباشرت المايد او را هم سياست كندد • رشمم الناء هركاء ال عيت

بادشاء یا دشمن و مخالف و همسر بادشاء شود دادر برسانیدان خبر و اسلحه د جزان مدد و معونت کند و مدد و معونت او محقق خبر و اسلحه د جزان مدد و معونت کند و مدد و معونت او محقق ودد ادر هم سیاست کنند ه و هفتم انکه هر که بی فرصانی دشاه کنده بیفرسانی که ثمراث بیفرسانی زیان ملک بادشاه باشد دشاه کنده بیفرسانی که ثمراث بیفرسانی زیان ملک بادشاه باشد

دربی فرمانیهای دیگر ادر اهم سیاست کنند درین سیاست ان مالی شرط است زیراچه بندگان خدای خدایرا بیفرمانی کنند بادشاه را که نایب ایست بیفرمانی کنند چه شود اما در بومانی که در ان بیفرمانی زیان ملک د درات بادشاه بار ارد بادشاه در چینن بیفرمانی سیاست نکند مالی را بیاد دهد

رائس عده است که نیمیس و خالف مغلان دارماطان پورسایا سم مند داده ارتاهمكسي مرا مصلص وهوشواه نشد و مرا مزاج شاق ادار براخة الوادين بأباركي رسام وشده أحدث شافيان عاش والماري حالوا بالمراب بغور كسي ننايد الود ونيزص غلق وا أوال سواست ميكنم كلمان چاك دازيري ندار كه در ملك من خواطي بيدا اودك مرا دس شدم ر یا خلق واست ایستند و توک بنی و پینرمانی کلند و س آل سنانا سرم اد دلم ما ال وأديمه محسايه سينيسك وشديد ال ساشيا به عبیشه بریام نقاط یا ایم استانی سازن از بهند سیسلید ای اللافا أكده عامش عالمنة و فلقوع العصا الملية ارمته برده است و دری عید مردم شرول و بدفرمدار ۱۳۶۱ الما باد ما احدام ومهره خيشه الما جاملية ميمود الماست. أما والم الألا الما في الماسم وما وي المن المعلم المناسل على الم عاديمات كالمباعدة عيديات the fire of the contract of the land to were e the said of the said to be desired to efter the forther wife and a the state of the state of the same City of grand and for no line the first former for got and reality المبارع المراجع والمراجع المراجع المرا Coffee gray the way have from I

غون كردان و فلنه الكيفلند و ال هر دو امير را كه از پيش تخت همه أميران عندة بصياست خواهند پيوست و کنكي مندكور درميان تخت از براى قتل أسنت كداكر منا انجا روم يني إذ ما باز لكوده سمت بهري إلى بسيله على فانعيك هشيمنا ويش صدة ديوكير بجانب بهروج با سواران تبه خود وقند چون در ادل منزل امير كه بطلب ايشان انماي فاعم، فانعب فالمنا سلما مدى واميران (410)

در ديوگير نصب شهه بودند ايشان را بكرنتند ر گردن زدند د پسر حبس كروند و كاركنان كه ايشان بطريق الهانت از پيش أغت در سرای سلطانی در امدند د مرانا نظام الدین کار نوما را بگرنتد و امده بردند همدر الى منزل بكشتند و ازانجا غوغا كرده بكشتند و در

تهانيسري را پاره پاره كردند د از دهاراگير خزينه را نورد اوردند و

صدة كروند وجذه مشطط فتان اعوان وانصاران افغانان شدند واميران انجاي تسمت كردنه د دلايت مره ت را بنام هر كسى از اميران بود سو کردانه د بر تخت نشاندند و مال و خزینه را بر سوار دپیادهٔ منح انغان برادر ملك يد انغان را كه از اميران مده حسم ديرگير

فتذه وبغي اميران ديوگير بسلطان رسيد سلطان لشكر بسيار مستعد بس بزرک تایم شد د خلق انجائی یارایشان کشت ریهون خبر صلع ليهوي وبرنامة ازسانديو در ديوكير انتنه و در ديوكير نتنة

مقابل شدند د جنگ کردند و سلطان محمد ایشان را بزد د بكوج متواتر در ديوكير رسيد دحرام خواران و مشططان ديوكير كرد د از بهروج بجانب ديوگير اشكر كشيد د رايات اعلامي سلظاني

منهن گردانید د بیشتر سواران ایشان دار حالت مقابله کشته شدند

ويزايان ونستار في بانياء كه حرشته بيوناد دول قلعه خزويت و ومع المال كه سر شده بوضو چاكو او گوناه و خود از الاثال كويتيس با مضلطاني كه اجوال و احدار او شده پوشاد با آن و اچاگه ازشان د اد (010) . .

عماد العلك حزنيز حلطاني را جا بعضى امرا و لشكر در كالموكه مسلمار دهند لثكري وبازاري نهب رتالج شدند ماهال سلال بكرفيتند ردو والبتهاى خود وانتف و حمانة دووليو او حس کل و مشطان بادر دبرادرال مح القال از بیش لشکر

سلطان در دېوکير وقفه کړد د در کوشک خاص نزول نومود د تعامي لمهودة الد بد تتنع رفحت بنست أود شر ايشل داع كرداند ر طرف را در فبط ارد و گرفتنگل كه از بیش اشدر حاطال درار فرستان رار را فرمود تا هم در کلیرکه نشست کلف ر رایت آن

مدمعن العلس دخلق بوجود ايشاد مستظهر كشته بود وسلطان محمد مامان راز شهر فيبت شد ايشان ممالح ملكي بابردامت احمد ایاز درشهر فرستان و در شهر طبل شادي زدند و در انچه وراك كرد بر تنع كاممة ديوكيو در ملطان عيد و زمل و بر ملك كبير و مسلمانال که در دیرگیر بردنه در محبت نو روز کرکن بجانب شهر

بامرا يُغريف مي غرمود وهذر كاري ال مصلح حشم د دلايت در آرنیب دبرگیر و نبراهمي ولايت صرهت مسندل بود و انطاعات

ديركير إحيد كدان علم كفش درا كه بندا مغدر ملك ملطاني برد المامودة بهل كه ال كجرات خير نتله و بغي طغي كامر نست در

مقدمان كجرات يار أو شده اند وأن حوام خوار در أبدواله در امده اميران مدء كجرات رابا خود يار كرده است و نتنة الكيفاء و بعور وسلطان جون در اسادل رسيد بقياس يكماء كم يا بيش بسبب مگس را كي توان كشتن بشمشير • چگونه پشه را سيلي ژند شير مايون با اشكر سلطان بمعلي بيت مذكور مي بايست ، بيت ؛ هر نوجي پيدا سي اصدة و در زمان سي گريخت و نمودار ان سفاه سلطان باجلد سوار معدود نمودار ميكردو برطريق بريدگان در مقابل مملواست دشوار مي ايد كه بلويسم كه طغي چكونه خود را درمهادل در تاریخ فیروز شاهی کهباخدار و اثار سلاطین و بزرگان درات مشحون و رسانيد و مواف ميكويد كه مراذكر طني كردن ازنزامت و جفالت إد حرامخوا شديج معز الدين را و كاركذان ديكررا كه بااو كرفته بود بقتل در نهرواله رفت د پرش از انكه سلطان از بهروج عزم فرمايد غيري نعمت شذيد كه رايات اعلى در اساول صي رسد ازانجا هم فوار كردو ونست و سلطان از رای کنهایت بکشت درای اسادل گرفیت و طغی کانو شد كه سلطان در كنيايت ميرسد از كنهايت بكريخت ردراسال شد و هرچه زود ترطرف کنهایت عزد مت نوسود و طغی راچون معلوم بساطان رسید درزمان از اب عبره کرد و دو سه روز در بهروج ساخته

بعدد چذه گاه که بارانهای صدواتر صی باردد از نهرواله خبر ادردند که الغرى المهل اشكر و نزول دارانهاى متواتر در اسادل وقفه فرمود و

دوم سلطان بالشكر الاسته جانب أن حوام خوار وأندد چون جزام چهان دراد حوالي قصبة كرة بتي كه انجا طني بول رسيد دروز سلطان محمد در عين باريدن باران از اسادل بيودن امد و سويم د امدة است و برسمت اساول راند و در قصبة كرة فرود امدة است طني ولد الزنا با چذد سواري كه گرد اد اصدة بود از نهرواله بيرون

غارت طغاة خلاص عدو چذاد نفر بلغالي معروف از طغي جدا عداء دراهم اسد دار تشت د از تفرق برست د وعايا از عمس د أوردند رجامه رانعام مي ياشد چنانته در مدت نزديك خاتي رمهنتگل کجرات در بندکی درگاه در می احدث ر شدمنها می پرداخت ممالج رایت کیرات مشغرل شد و متدیل ر رانکل ورا در نبروانه 'مد د در چوتره حوف مهمیانگ نزرل نرمود و در مه با ابعد والمله و عائدًا واشبا فنهاء و سما دليه و الدر مه ازرام كرنال استظهار نامه اليائد دو كرنال وكست و النجا دو الملادار كلت بزامى وأت وجأت ووأى بماتد وبرأى مهرب سرا گرفتند من فهواند است شبيل وقيع ل وفيول و او فهواند ووور مذهب بائي برحقت مشمت بيايتري و شعا ناية تاي طليع ياريشت ل. ٢ رنامها والملع يعيد عند عليها برعيد عندا يدجد تيه ياتنان الماليوة وساسية والمشتنية والمشروع والايتناق والمتناقي بوسين دانعاه فأطلب فالمائ فيتأكين احت لتستأرك يتثاليها المائد و المقبل جياز عند يا المنتاب المار والمنافع المنافع الم والمرابع والمراجع والمناجع والمناجع والمناجع والمناجع والمالية the first state for the gard wife appeal of war سيان عالمت بين سال الميليات ويا والمن وي سال بر تناسری د ایستگر پیشنگ بر ملید میکند بین کار نظامه می he der have the first find of the house of the of you and بشداد وسواي حسير الزمين يشتر الرعيون استراده الزراسير All of the sale and and the good

فرنين و امير قبنده جازب ديوكير مصليت نيفتال و سلطان س بسیارگرد اصده است سلطان را فرستان احمد ایاز د ملک در درگاه اصدند د بعد ان خبر رسيد كه بر حسن كا نكو در ديوگير سرا دا اشکر از دهلی طلبید د ایشان ساخته د مستعد شده از تمادن ديوكير احمد اياز و ملك بهرام غزنين د امير قبتعه امير à سلطان در نهرواله ماند سیاست نعی شه و سلطان بر زیت متقاست درزال ملک نزدیک رسید دراك چند ماه الم خاتى كاي متذفو كشت د جاي اصلاح ذماذ د در امور ملكي محدد از استماع خبر مذکور ملتفت خاطر کشت دنیکو دانست مانده بردند نورد امدند د در ديوگير دين بزيك قايم شد د سلطان امد دچتر بر گرفت د انانکه از ترس اشکر سلطان بالای دهارا گیر وظهر الجيوش از ديوگير راه دهار گرفتند و حسن كانكودر ديوگير شد دلشكر اد متغرق گشت و خدارند زادة قوام الدين و مداف جوهر لشكر سلطان گریخته بودند بر عماد الملک زدند و عماد الملاق کشته که حسن کاندو دیگر باغیان و مشططان که در روز محاربه از پیش مشغول بون مينخواست که در نهرواله در ايد که از ديوگير خبر رسيد امد ر سلطان در چوترو سهسیلنگ در ترتیب و نراهمی وایب اد جامه و انعام د زردنه مرحمت شد و آن رانه مستظهر کشته بدرگه د زن د نچه د اسداب ایشان را فرد گرفت د از بیش نخت در بار د تیری ایشان را بکشت د شرهای ایشان در بذرکی درگاه فرست دار رانه مدل و تیری انتنه دور حمایت او اشادنه در رانه مند (040)

خود در گرشه در دار السلطنت بعشفوای که در ان حامت د ملات از بسرك شايسته هم در حيات خرد مادشاهي تفويض فرموده ډ تنفرعام باراروية دوينصورك مست ازجهانبداني برداشته اندبعه مرى ع تعدما مشدك ساشيا إل كالمد رداياد عامتدا عد منا عدي ي متقدم امراض ملكي را كرده اند بانواع نوشته اند بمضيم الطوي باشه عرضه داشت كرد كه در كتب تواريخ علاجي كه بادعاهان و مرا نرمود كه بادشاعان مقدم در اين امراض ملكي چه نرموددادد مي شود واكر جادبي استمالت ميكنم جاي ديكر ابتر ميكرده امده است كه اگر يخطيف نواهم مي اوم طرف ديكر پريشان جبانه مي أمايد ساء مي غيزد در ملك من همچلين مرض پيدا اگر خزاع على ميكند ئب إيادت ميشود واگر در تداري تب مناك ما مربض كشت ربهر تدارى مرف ندورد و بالنام طبيب در بيش تخت بالماس ، وما الماس ، ومن بسله سنخ ليين د ديوكير منقسم شلطر ميهيون وزؤب مككه مواغس تاربخ فيرورشاهي الم الناس التقامي تمام ودي نمود ودر أله الوام كه سلطل محمد ال وندي وسلطان وا المشيئة مشططان ديركير و او انچه ديركير از دست ترتف المناد يكي و دوكال يلي عي عدند و باز دارديوكور مي المئند ديوكيرك از ديوكير بملطان امن بودند برامطه الكه مهم ديوكير در رامانه و بسائا و مانه کارگرا با با با به معده دالمنام كه بعوك باغيل و مشطعان ديوكيروا بكلي بر الندان دبرين وال کشم و در پس مرا از زادر پریشای و غدشه در خانگر کذانه کر م وابكيو وطنى حوام خوا وا مرتمانه اشا جاسب فبوئيو إنكو مندل با تيري كانشب د در ان يشكا, سلطا... و.. الملك كالاشبا لا عبيا إبانة كالرئيد على الاشباء من الملك ان محمد از مهم ديوكير دست داشت ددر مماح كيترات شدخواهند كرد ص سياست ديشتر خواهم كرد ددر جمله چون الرا و تيني ميزنم تا بدرد يا پاك إيد وهر چند خات مخالفت مخالفان و بد خواهان تيخ است و صن سياست را در كار علاجي که بكنم دوا پذير نبود د على ص درياب باغيان د بيفرمانان. مراج من داتف کشتند و من بر عجرد بجر خلق دفوف یانته هر الما من از خاتی ازرده شدم د خاتی از من ازار گرفت د خاتی بر دسك كبير د احمد اياز بيسارم د صل در خانه كديمه (دم فامر دري ده ار ابدین سه کمل اعنی بادشاء عهد د زمان نیروزشاء السلطان ممالك عن چنانچه خواست دل من است فراهم اید ممالك عامة رعاياست سلطان جواب فرمود كه من ميخواستم كه اگر كارهاي يك مرض بزرك و مهلك تنقر خواص دعوام مملكت دنا اعتمادي معروف نبايد مرف مالي علاج پنبر ميشود داز جملة اهراض ملكي الرخلق را مصلحتى نندايد ر بادشاء بانتقام كشيدن « مشهور و تنبع و تفصص و تصکم و باز پرس ترک داده و اپنچند و درانی که فبف ربسط مداف بوزرا و مقربان و اعوان د انصار ملک سپرده شراب مشغول گردانیده اند رامور کلی د جزدی د حل و عقد مرفي كه تنفر تمام بار مي ارد بيكباري خود را بشكار شمار شوده د بيش از احوال جهانداري استكشائي نكرده و بعضي بار نيارد مشغول كشته بعجالست جند نديم دل كشائي كف (,440,)

ار ماطان منتسم دل گشت رهم از لشكر احمد ایاز ر ملک متبول ايد والمت نرمايد غير نقل ملك كبير الردهلي وسيد واز غبر نقل کاد دار آن زعمت مترتف مانه ر پیش ازانکه ططان در کرندار مایه دور کزندل مالله مریف تششه و تب مزامم عدد و مینه كوندل كنشت راين كوندل مرضعي است برست تنبه سرمركان رادر معمد مغبوط کشت و سویم بشکال سلطان محمد را در خست متمرف شد د کیاییار د رامهٔ کرنال را کرنته بدرگاه ادرداد د ل ر منقاد شدند ر چامها ۽ انساءِ ها پاڪند و در کرنال مبتد از پيش جانب در غبط در امد در انكان و مقدمل بدركاه امدند و مطبع كذين بكال علمال كرنال وا يكرنت ر حواهل وخواير ال المانج بكريست د در للبه وست و بر جام للبه پيرست و بعد شوار را زنده گرفته تصليم فعايد طفي را چون الزين سر معلوم شد كاهرو راهيت جيرش متكاره مماينه كرد شواست كه طغي حرا در نزدیکی حصار کرنال گذشت د چور مقدم کرنال عدت مسکر ر الما الميان و المامال عنه معنول اول و اديم بشكل منشر 💆 (دلتہ)

نالب رازیر مباایس را از برای پرداشت مصاع دار العایب معلی در دهلی نرشاد راز دهلی خدارند زاده د خدرم زاده و بعضی مشایج و علما و اگذیر دمیانی در هربای ملوک د امرا د سدار . داده ملطان محمد در کرندار طلب فهمده هایه طلب

حوار دیناده حاطان محمد در کوندل طاسی درمود د هرکه طاس شده بود با جمعیت حوار بیناده با تجملی تمام در کوندل بدرگه بیرمتند د بخدمت حاطان جمعیت بمیار گرد امد و اشکرها مستمد شد و از دیرداندر و ملتان د اجمه دستومتان بحرها رسید د حاطان

معيد المبير را خط مشيئت در كشدر شه درين تدبير داكه ني كه تقدير خدا د بالا مي نهادند فاما دديد بندكان با تقدير باريتماي باز اغیان دیگر زیر پای می مالیدند و نیست و پست می کردند. من شدي در يكردز تشهه و سومركان تشهه و طني حرام خواررا. در چهارده کروه تشهه نزدل فرصود و اشکر سلطان مستعد شد که اگر سلطان در کشتی سوارشد د ددیم د شوم روز عاشورا متواتر کوچ کود رحمت سلطان عود کرد دبازتب مزاح گشت دبا ای زحمت هم: ر بروست إنطار ماهي خورك خورك ماهي موافق مزاج نيفتال و وال شد و سي كروهي لله السيد روز عاشورا بود سلطان روزه داشت. المرجون سلطان محمد با جمعينة على اندازلا بر سمت تليه ذكر عود مرض سلطان محمد ونقل كردن دران مرض خوار که در پناه ایشان انتاده بود بکوچ مئواتر روان شد * گردنده در سمت تشهد عزم در مود دار فلع و قدمع سومركان و طبحي حرام. سلطان با لشكرى كه در بسيارى همچومرر ، مرخ لب اب سند سلطان امدة بودند مرحمتها كرد و انعامهاي فرادان داد و از انج بسلطان پيوست وسلطان در باب التون بهادر د لشكري كه با او بعد عبرة كرد التون بهادر باچهار يذم هنرا سوار مذل فرستادة امدير فرغ اب سند در امد د باهستگی د سکونت با اشکر د پیلان از اب س محمد از زحمت محت بانت وبا تمامي اشكر از كوندل فرك

مڻ ڪالخ بالشلعي درهيل أختنه جهوب خفت وازمسفند اواوالدري اسير رصت رب العاليل پيوست ران جهان يئاء جهاكير از تخت كاه كررهي للبه بركاراب سنداز دارانها بدار بقا رحلت كريد بجوار و سبعة علمان سعيد عبيد محدد بي تغلق شاء طاب ثراء درچهارده تجارب بيديدند ردر بييت ديكم الرماء محرم منة الني دخسين جان خود بفستند وازنقل سلطل محمد هكأل خود را در الينة مغمرم كمثلد دراه كرور طريقة باركت خود نعيديدند دست از و بدشمكال نزديك وسيده و درصحوا و بيابان نزول كوده محكون و الله با إن و بجه و فرؤند عزار كرود از دهلي دير أمناده در حيرك عد لشكر در حيكين شد د مييان شلق چنگا چيگ انتاد د مهويمان بسبب المست بر مامال محمد إبر ارد ر از غلبه إحست ماطال غاق ٩ هم درك دوسة روز كه دو چهاردة كروعي للهه مقام شدة برد

كنون بر تبعه كموش كاتنال باسبال بيني المبراني كه برقصرش هزارك باسباك برضي بهو اما بخاك اندرني الب ارمان بيني سر الب ارسان ديدي ز رفعت ونئه برگرون

بدم نرست ميزند بر تله الرا-ياب پروه داري ميكند برطاق كسرى عكبوت

جال بالا رجهان بالله الجا سالة را برخك سالك صليه الله والب احد دأد از دمست چرې بيونا د فرياد از روزگار پرجفا كه شاهان

عنتشان وحيران وسراسيمه كشته دوجشم جانب اسمان داشتنه خرد دېزاک بنماز د دما د تضرع و مسكينت و بيچارکي مشغول جيران و متحير بماندند و دست ازجان خود بشستنه و هر همه از دشمذان و مخالفان و مغلان و سومركان در صحرا و دشت انتاده خاتى و اشكراز مودن سلطان عالم بذاء محمد بن تغلق شاء درميان يس بدست خرش برتن دهر* خاك زن اين تباي معلموا شه محمد بخفت در دل خاك * نيلكون كن اباس ماتم را المان على المان المان * معن البوال طان طار ا هان كه نرش فنا بكستردنه * ونورد اين بساط غرم را مبيم معدد ميده ما در خواب * بانك زن خفتك عالم زا كم إلى المره علم عم الذكم ال اي حريف علم قلم لالله . . ماية زهر است شرب عالم را . * الم والمنظمة المعلمة المعلمة مى پسندنك كور ورا ميداود و سلطان شرق وغوب را بزير زحمت خواري

وجماهيراشكر بدعاء با دايل المتحرين ويا غياث المستغثين ورد

* للمشرّ والمع) والع

الطان العمر واليان الواق بنمرة الرحمان فيروز عاء السلطان

- فلميوم المصارية على المين المادي المصاحب المصاحب المادي الملادي الملادية ملظامي - ملك قبرار قران غوان أمير مجلس - ملك قمرسر شردار ر نايب عارض بندكان - امير حسين يسر امير احمد اتبال انيس وإبر ممالك - ملك معين البك عين الدين عمر نايب ملتان پسپر تئار شاي - إمير تبتغيه امير مهال - ملك فظام العلك نايب سلطان محمد - ملك امير معظم امير احمد اقبال - ملك كامران بشير ملطاني - ملك دهلان امير شكل ميسرة - دارر ملك غواهر زاده سللها عامندا سلام - سار عبيم معلم علم الكريد - هنديم المعرفيم ملك قطب الدبن برادر علطان ملك شوف العلك عيف الملك شاهزانه ـ خان جهان رؤير ممالك - تقار خان عليه الرحمة والنهران -ساخ مدسعه - سالمنام والبار بالرام الماليا و المبارة مدسعه درمحل شاهزادكان ببونند -نفع شان پسرفيروز شان اعني ملطال باربك - شاهزادة حياركتان - شاهزادة ظفر خان حيهار بصر أ مدر مدور جهان سيد جلال الدين كرميني . شاهزاد، فيروز

ظفر غان نايب وزير كبيرات - ملك، فيرالدين دولئيل سرجامدار ميسو - ملك، ميمد دمال سر جامدار ميمنه - ملك بدر الدين بسر ملك، دولنشه اخر بك - ملك، فير الدين اوامنة جنك، - ملك، بال الدين دودهني قيرك، - البيال پسر تللغيان مرحوم - ملك، بول الدين ناهي شه خاصمب مقطع ديناليور - ملك، حيد

التيه در مدت شش سال معايلة كروة الم عر يالوة ملامه ادرك لا در والمفاسع وقبائمه طال شاش فيالمفاساة والترزيرة فيأسيح المحما والمحا كالماغانة سكاحة بصاحب يرتكف لينشدة بيبيتنا التدو يستنطف مربمه باللا ياشاء وعلا تناور المنار جلول ment of the said the said the said of the سايد ستند ي المادي المادي الماد الماد الماد المادي The the same of the same of the in the state of sold yought and the field with the the same of the same of the same of the والرابهم يبطحه بالماكلات للشماء سنسولينية الشريبية والعرائع كالمعادمة المرهيجي فالعرائع كالمعارية التناسية التنسين بالدهيك للمثارية وملع تعليسا يمثيرا فتير سيص كين بروي الميل مداران خاي يرودوا والأبها والأوامي الميل تهديم والمناسي علاطال

the granded field

(-ma)

سنوات دیکر اگر زنده مانم نود مقدمه دیگر بر مقدمات مذکر بر حکم مشاهده زیادت کنم تا دردن تاریخ صد دیک مقدمه را اخبار دانار محامد د مانر سلطاني فيروز شاهي مذکور شود دالا هر که

ترفیق یابد ما در «محامد جهانداری و کشو خیرات و حسنات فیررز شاهی در قام خواهد ارد * فهرست یازده مقدمه که از اخبار و اثار و مدایر و

« حاصد سلطانی فیررز شاهی در تاریخ فیررز شاهی الی بومنا مسطور شده است برین جمله است * مقدمهٔ ال کیفیت جلوس بادشاه عبد و زمان فیروز شاه السلطان *

مقدمه دوم در دران شدن رایات اعلام خدایگان فیروز شاهی از سیوستان درسیدن در دار الملک دهای *

مقدمة سوم در إرمان سنيه و اخلاق حميدة سلطان نيروز شاء *

منی مهدم که در عهد عدارات ادرارات د انعامات که در عهد همایون مسلم داشت .

مقدمة المجم در ايان عمارت عيد همايون * مقدمة ششم در ايان كانتن جواياي اسيار در عيد همايون * مقدمة هقتم در ايان استقاست فبوابط ملكي در عبد همايون

فيررز شاهي * مقدمه هشتم در ايراد نتج المهنوتي * مقدمه نهم در انده در كرت از حضرت امير المؤمنين بر خدايكان

عالم بناء در مدت ذردیک منشور شاحمت رسیده * مقنامهٔ دعم در بیان مبالغت نومودن خدارند عالم در باب شکار *

الماقال وغلاص بأش مستأك وأنه جد ملامة المرجول يعتدين ويعد فيؤك . المستان المستنان المستان المستان المستان المستان المستان المستان المستان المستنان المستان المستنان المستان المستنان المستان المستان المستان المستان المستنان المستنان المستنان المستان المستنان المستنان المستنا المستعمل الم

٥ يون و موقية ليشل الي موتيب كى ميلاك والموا والمول ميانين مان در حيات ميد مه کس و او منوال در که مياد مدالك شدر بالدارية بالمقاد الكاسان المال المال المال المالية ರ್ಷ-೧೯೮೯ ಕಟ್ಟ್ ಕ್ರಾಂಡ್ರ್ ಬ المثارة وعناك وعنسال بنبه

رت خانت اربياسيد ر ارار جمله كي ملك تبرل غاييتي هر در حيات علما ، " عبد بيان الله علم الداء بعدت عد مصر ذكر هرمة كس كرده و از ايشان شاسيده عرضه داغتها 0.8 ر بادشاهي خود داشته و دوعوضه داشت امير الموملين دركه خود باننه كودليده و در معرض ولي عبد سلمنك و

إليا شما له ويهده عيث منح الماد حمدة إلهار يدي منابل ردرم اعمد اباز بود كه در باب اد مي كه موافع رچندين هم در ميات ملمان محمد بن تعلق شاء بجوار رمست حق

احادداله و کام زلار و اسب سوار شدل نسي تواند و از جاي ماندكي lucter and Alice and land care le le asile liante unite itella

۱۹۵۲ دن. منتسمه الدر دنبال کار اعرب غیرد حرصت او درمیان خابق بعاند و مرا علا المان المان المان كا الراركاناء كارد دور خالفاء شيخ نظام الدين المان الما مارن و المارد ا

ir mastr

د بهتر باشد و من ديوان دارت عهدة كساني كنم كه مصالح ديواني ن معذي بر ردي اد گفتن شوم سي ايد اكر همون اين النماس

برزشاء السلطان غاد الله ملكه و سلطانه بود كه هم عم زادة سلطان عمل نمان و سوم از برگزیدگان سلطان محمد سلطان العهد والزماد

ست ددرایاسی که سلطان محمد در اشکر مریف شد و مرفور حمد است و هم سلطان محمد را در باب ار نظر استخلاف بوده

ورد خدست وشفقت وحق گذاري داي نعمت بسيار بجاي اوره سلطان امتداد گرنت خداون عالم سلطان محمد را تداري ؛ سيار

ملكه وسلطانه بغايت راضي گشت و شفقتى كه در قديم الايام در وسلطان محمد از بادشاء عهد و زمان نيروز شاء السلطان خله الله

وماياء ملكي در باب خداوند عالم ارزني داشت و بتخصيص وليعهد خود گردازید و در محلی که کار سلطان محمد در تنکیه رسید جملهٔ باب خداون عالم داشت یکی به هزار کرد و خدارند عالم را مستخلف

نزدیک شد که خاتی و اشکر بایکدیگر درافید ددهکران دناقهای صردسان بجوار رحمت ارحم الراحمين پيوست و در لشكرشور وشغب خاست غود كردانيد در الزى كه در كنار اب سند نوديك تترمه سلطان محمد

· دران مقام كه سلطان رهات كرد توقف انتاد داز خوف مزاهمت را غارس كننه د زنان د كنيزكان مردمان را برياينه در در الشكر راهم

مرومان شداد وساخته ومستعد نظر در إرامدن غوغا داشته خاق بردند و دهمران اشكر در حكيت غارت مال و اسهان و زن د نجهٔ مغل نو رسيده و تلؤييان كه از خبرنقل سلطان غالب و چدوه گشته

اشكر خيران د متحير مانده و دران هول و شروش در هنگم باز ادرون

د سرار د پیاره دست د پای کم کرده انه و دو ورز کذشت که کسی ر داباس هر همه پريشان كشته و از دوري أختكاه دهلي خرد و بزاك را نمود كه اشكر بادشاه از دهل بادشاه بي صرو سامان شده احس تبع خود برمغلان زمت دنتنه الكيضت ومغلان رااغوا كرد وإيشان مي بانت كاد نستي درابه واز اشكر اعلم بتانت و با خيل و ترمي شيري كه حالها در پرورش سلطان محتمد انعامات ر اكرامات ه طيبت غصب دغارت منحير ماندة بودند نو ورز كركي داماد شدند ر در اثر انتنه و درود امدند و دراك معرض كه خلق از هول طرف رایت خود جراجعت کنند و مغلان دور دور از اشار جدا كلنه إيشال أو اشكر بيرون ايند و دور قر بروان و إزانجا هرچه أوه قر فرخا بر ایارانه منالی را درمود که پیش ازال که نشدرخلطانی کرچ داد دایشان را اجازت مراجعت نومود واز براي آن كه در لشكر الرامير فرغن امده بودند بانداؤة مرتبة هر يدي را جامة و انعامات هزارة وحدة وسؤاراني راكه برابر ايشان بددد لشكر سلطان محمد بادشاعي جلوس نرهاين بانفاق اكابر سلوك القرن أبهادر و اميلول . المان كاكاع عدن أبات ، بيش الله عدالد عالم بر تخت لشكر مذال فرستاده امير فرف در بند در امتاد شدند ر درميان نونيون واز مشعدا نقل حلطان وبي هنجاري وابتري خلق فارت در ار ديجه درك درسه ادرنك داب در أبر حلق خلق ييين از كناره درمم اب در سه پيل غرق شد و از ترس نتنه د غوننا و (01,6)

بر تشت نه نشمته نه خلق را ذراهم ارد (س كير مراج دال ايشانم يار شير شده ا_{م د} دريدا لشكر كري _ب شواهمد كرد ر ازانته بارشاه_ي

جلوس لكونه است بوقت كوج هر كسي بي الرئيب ر بي ها بجار هان خواهند شد در عين كوج مه بر اشكر بزنيم د خزانه د عورات را غارت بكنيم د خداوند زادية د خواهر مهتر سلطان مجدب با حرمهاي مدار يكيا ميرود د اگر توانيم بريشان اكفت رسانيم د بو ادا كرئن كافر بجيه كافر نعمت با إن مغال يار گشته بانوع ترغيب ميكود د با

كانر يجه كانر نعمت با أن مغلان يار كشته بانواع ترغيب ميكرد و با ايشان كفت كه چذه ين خاق پريشان خاطر ايتر شده را با زن و بچه و مال راسباب فرادان و بادشاه از سرايشان ونته و ايشان در محوا و دشت انتاده د از دار الملك اسلام بيزار كورة جدا مانده بار ديكو

اسراهیم یانت د ان مغالی جان نرده اصلاه را سخی نرداز کرگی مشطط بادر انتاد دهر همه یک دل شدند د اتفاق در انتاد مصمم کردند بعد از سوم دراز نقل سلطان محمد اشکر از چه ارده کردهی تشهه بر بعد از سوم دراز نقل سلطان محمد اشکر از چه ارده کردهی تشهه بر سمت سوستان مراجعت کرد د هر طائفه از اشکر از بی سری د

بی هایجاری دای طریقی کرچ کردند دور راه بی ترتیب میرنتند کسی بکسی نمی پرداخت دیکی گفت دیگری نمی شنید دیر طریق کاررانیان غافل سمت سوستان گرفته روان شده بردند رهم جذین که یک در گرود از فرد گاه پیشتر رنتند مغان مستعد غارت

شده از پیش در اصداند و مقسدان تدیم از پس تعادب کردند داز هر جانبی از صردم شور د شغب بر اصد وهای د هوی صعب انتاد د مغلان دست در غارت او ختاند د هرچه از زان و کلیزکان و اسب و سترار مغلان دست در غارت او ختاند د هرچه از زان و کلیزکان و اسب و سترار دسوا د رخت د اشیای که پیشتر از اشکر شده می رنتند بربونده د نوریک شد که حرمها غارت کابد و خوزنه را با اشتران بیرند د

دهكران اشكر كه منتظر غوغا بودند دست باي فراز كردند و در بعضي

کارگا کا جن فرول کودند و چوب پورند کید اشکر کی هدر دامنانه و در ۱ دولور ومست ميدانس تحيله وجواد خلق در منزل دور (جودالا و در El L'a l'ela ala vill el ma mar e l'est nomel ills والماركية كالمجاوي بما أمارخ فالمناطقة فالكافي مرسوس وشيئة بنت فيشك تناء فيشك مستنصب ع والمراب والماران موالمد المرابية كيون متم بينات المانية where the same and the same ways to be suface The state of the policy of the م الماري من مارين بين يون المارين والأا أمارمانه أنمس ميميد أوسميه بلد يشتثن بلد يستثني حبيعا وداران بالأماكية بواسيد سنده فراعتان بالسياعة the man and a property that المسراء ومحافظ المرافيان كالمجلف المدائني بيست المستنيعة

شهر چان نمانده است که دور استعثاثي ر مارایايي در ۱۱/۱۸ پې

کریاند ر بادشاه جهال پئانه دیروز شاء حرارهامی بزرگس سیرستال وا و لبعثان مسلم شد وادرارات جديد وظايف جديد بركانشتها مريد فرمود و بدائجه درعهدي وعصري پدوك و جدال داشتنك بر بسول ات امه باز ادرانة بدناد برحام امثله ملاطين متدام برمرهم مقرر العامات رديهها رزمينهاي ايشل كه بكامي ملديس عدد بود ر سريعيفقه فرمه شدند ر بادشاء احام سيرسقال را بغوامت و ادراوات و فراهم امد داسپال از کاه مجر که بس معروف چراکامی است در بالعام مخصوص كشللد و الر درامته ورا ادور، ابروز شاعي اعتار وعلما و حمدائج متوحات يالناد وبعسكمان حدقاحا وميد و حشم مواسم ادراني داشت د ملوک دامواه ومعارف د ديروا خلعتها داد دار از جهة اسودكي صواكسيد وصواعيه وقدة وصود و دير ياب علمة لمشكر العهد و الزقال فيروز هاء السلطان بالمرجع متوتز در ميوستان وسينه و چاند والمهار واطانت وست يواضع فإذات الإيلان واخات كروام ساغال خواص و خوام حسنون کرم و حراون تشامت شدام و چاپ ذرکه حادل زا والمراكزة والمني سيركوهم كالمركز والمناور والمناور والمراكزة والمناع المناع المناه المناه المناع المناه المناهد الم متة ديمية الكركم لامعة الكنساء سة معكنة فيث المستند بينفل والمرابعة المستناء المرابعة المستناء ال عريب وسنت أواسة مهمة أواستان وسيدور ومصري مساوي سياو و فريت فرمه و بوسيد ويسيد Comment of the form of the state of the second مستهيد المستهدين والمستان المستعدد المس

ايزدى روان شد و در آچه امد در باب سكنه آچه بانواع مواحم فرمون وخاطر بهكريانرا بعد سالها جومع گردانيد واز نهكر در زمان عصب وادرارات وانعامات پيوسته ركنشته بهكويان ازسر مقرر داشت فرمود فيزعواطف خسروانه ارزاني داشت و وفات بزرك بهكر را زيارت كوه عزيمت فرصود وبكوج متواتر در بهكر رسيد ودر باب شكنة بهكر وبعده فراغ خاطرها وجمعيت باطغها خدارند عالم ازسيومتان امتقامت دادن وامورجهانباني ازمر پيدا اوردن ه درشهر و بو تخنگاه دار السک و جلوس فرودن و احدد اياز وكيفيت دفع قتنة أوورسيدن رايات اعلا وقعبات سرواء تا دهلي ولسيدن خبر بغي وشطط خسروانه درباب علماء ومشائج وفقرا ومستحقان خطط قيروز شاهي از سيوسئان وارزاني داشن عواغف مقدمة دويم دروان شدن رايات اعلاي خداياني تديم باز گردانيد * خداوند عالم ايشان را باندارة هريك خرجها فرصود جانب ارطان مغفور محمد بي تغلقشاء امده بوءنه ومناتها منتظر جواب مانده ازهربود ميستان وعان ومصر وقصدار واطراف ديكر بدركاء بسلطان إيارت كرد و نقرا و مسانران و غريا و مساكين را مدتات داد راناكه -

والمال المجذية القالف عليه الهفيك لوال منتشاما يأانا المفيك مدالا

مسلم ومقرب داشتدد و ملتمسات آچيدان را باجابت مقرون گردانيدند د

دنان وادراروز مين دوظيفه إيشان كه سالها بازكشيده بوذنه برايشان

ارغه او ها خدم انداوس دوسه بود او سرسيد ، دوسود د دون و برديد و دون المدين ، دار المدار الدين دار المدين بدار المدار المدين بدار المدار ، دار المدار المدين بدار المدار ، دار ، دا

ميرسيدنان وسائدسات ايشان باجاءت مي پيرست و إرسرا ديا ميشدند و بتجديد نومان عامي يانتند و دعاي مزده عمر بادشاه اسلم ميكفتند و نضاطر جدي بار مي گشتند و دو انته خدارند عالم با عماكرة منمبرة ا: سك افضت نمود، دو إنداد واد خير وسيد كه لحدد اباز دو دهاي

از بایکر ابنشت اوسود و در افداد راه شهر رسید که اصده ادار در دهلی بنی درزید در از برای نربیش خلق داند افزاشی عش هفت ساده بسر اپیده اکرده است د بدوم نموده که این بسره ملمال محدد است د به طرفقه بازنیده نیمگل آن چهول ادامت را بر تحت

نشارده اجت و سكناگ شهر را در عذاب داشته احت و از براي چذه ورز معدود در هاک چان خود ر پريشاني خانگ خود مي کرشد ب ممارك ، اكان بر ديما ، معابال با از نقر ب شطاط ايمد اوا:

د مارف راکابر دبرزگان و معاران را از بغی شطط اصد ایاز عیث ندرد راستبداد د استنکار میکردند د باریدگر میکفتند که اگر بدن نظل سلطان محمد ملک دهای بنست ما مستحقی و متنابی

المنارع المعدد المال إلى الرحوم وجامى مالدكي خود شطط والمني ورزيدي با أو بنكلة متعاسب آل محمد مدر بودي نميد شطط ربعي كردن با سلطان فيريز شاه تد لمارت همك رحمته المعالم

د بني كردن با سلطان فيريز شاء كه وارث ملك و مستمين ملك است ر با رجود اكنه عم ولي عهد سلطان محمد د هم برادر زادة

سلطان تناقى شاء وهم عم ؤاده سلطان محمد شاء است و در مفدرى

اهد در دشيد داحمد اياز خراهد شنيد كه دغدران و مشدر المحمد المرهمية المعمد المايد الماران وبوان شميد مراندازان عمر قرار دادة بود كه چرك چركر اسمان ماي فيروز شاعي در بيست الدوبدسي خود بدخ خود برخواهد كذيد و در زمان ميان عامة. اد نزديك رسيدة است كه به بدناسي و دشه كامي جان خواعد بانته يا دعاي بد مظلوسي در حق او مستجاب كشته است زاجان يا مسلوب العقل شدة است و يا از تزيد عمر در فكر اد خال رأة شدند رجماعير عقلاء الشكر متفق اللفظ و المعنى كفتدكه احمد اوار د با تحصيل كردن مال ديواني بشدتها وتعذيها وخونديزيها در خاند جامع مازده که کسب و کارو هذر د پیشهٔ او کار فرمائی عمارتست وسرك وسراشكوك فيروز شاهي ازنني وشطط احمله ايازبد راي الريس بقا باش كدادوس اقالي ماند على شرخ غضنفر توئي ارچه * نه از شالابد شياني ندار العبائي رستم ظفرى بلكة فراصرا شكوشي * خهشيد فرى بلكة كيومر كادعائي المعلى بالمكر ند أي آنكه بدرات * دارنده المكر كه ايس هفت بالي اعايك تذه مد اشكر جرارة خورسند * كاريش اين دايرة شرعطائ مذكور سرائيدان عين انصاف است و صحف راستي : الظم شهامت مورونا و مكتبسا ازانهاست كه در صخاطبه دركاد او اين بيتها کردد که سلطان فیروز شای در کار محاربه ر مقابله و شجایم جهان نوردي كه در محاربة ومقابله محتاج باشكر نباشل چكوزه م حمله جهاني راته وبالا كند احمد اياز را مخالف كردن بالي وصف شمذي تهمدني السفدياريسي كه تنها بالشكر زيد (- 40)

ناش بر ایوان چه شود رستم د امناندیار مرات مردك طلب جونكه بديدان جنك نا مروال كدانش ديراربونه بر دورغ وهرؤة صل بايدكرد ، بيت. كه بيش الي كفنه الله كه ميرت مردال در ميدال تراند ديد ر ال بي دست ر پاي را نشمته غراهند كذاشت رواه كريز خواهند كريت داد، خود را رستمي رامفندياري مي نمايندان برجلي مانده مرداكي ميزنند ، چون مورت نقش ديوار پيش أن پير عقل بياد ويروز شاهي خواهد امد و ال مديري چند كه گرد بر گرد او ال الداخنه وسرمحلوق خود را برهنه كرده بيش داخول سلطاني اراة الل خواهد كرفت يا قالب خالي خواهد كرد ر يا وشقه در كردن جريان ميرسند إهرة ان پير ضعيف كم كشنه بخراهد ترقيد رتب ر احد ایاز ر اشکر ار را همچو گررخر د نیله کار باسته در محسرا اشاره ميكشد راواز تراكا ترفك برمي أراس و ييكلها را سرهن ميززند مندير معتمد مقابله ومحاوده مي ايند و إمأن زال كمالها إزنيل

و ارالكه در اشكر مي شنيدند كه نتهو سودهار و المتعدير حاجب شده بود پيش احمد اياز دعوي نبرد مردال مردي كنند بير الداوال اشكر منصور شداوند عالم نايك بچگ بده اهمل را طفل شير خوراه تصور ميكرده الله و الكه اد خود را در ميمال تابك ارده .

اسفادیاری روشمی گریادیند برد مدها بر ریش ار خاند زده می گنتند • بیت • هر شیر خزاد را ترساند بهشت خوان زنم حقیر سدیار که با با ترا نهساد

شاهرو شاسيد السحفالة الماعل حلاية سيستمي و هاسي وليناده بدغم والمديد يست حي دس خوار وبهر الديم فيصد مري ور چر حسابك و چو ندر الد و لذار خيال ست ويش ماله ومليي بين ميهي كالاييش والدادية بينيشان جين لايناء موالسا زاخي زيوكي دعراليان ومري يُردُهُ ليكسر حسيل ويُعسين ين تذي يُنه هاي عمل بير تشبي ماملاته 京子 一一一一一一一一 医学说的 医心脏的 经基础证据 医胆囊 سيوفا والمستمد والمراد ويواد ويووان والإواجلة المراكولة हरिते हरित मह रिता है ति है तहि हिन्दी हरिता हा है। いいかっていない かず カラー 日のない からっているがり まんでんだっ للما إلا ومسايد ومثالة الحليع غولا الثاء ويما إفلين حاجلُست وچندجاي اسلَمال والألاء علَلا وحنْد للي است 「これは、大きてきて、本事でいてからとはなる وردول على المالا لله المالا المالية المالة المالة المالة المالية المالة المالة المالة المالة المالة المالة المالة المصرة المقتران في المراجعة المواجعة المواجعة المنظمة 打了了好好, 是我心情, 不要知识我们不是好好 ないからないない 本日十二八分を大はるか كالألا است ويواجي المارو سورالشدا و إليا مقالم و محارد و 经有效 化多级化学二分化 电电子记录 大學 र प्रार्थित स्त्रे स्त्रिते स्तर् हिस्सिय संभाग्न स्थितिहर हिस्स्त

و بدداي ار معليته كرفة ام كه در يام هزار سترن امدن حال ارجه. هرال خواهد ماند و يا أخواهد ماند و من چندين سال حال خعف نفس برد مسئولي شود وجكر او در ليؤة بيفته كه داند كه درال مقم ايد دل إمان كد جمعيت اربكسك و عا را نزديك شاود تلكي كه إنشاء إلله تعالى جيئه خلق أو يكرده و بر ما شوعا ومعاملة براً

المأي درشهر مشهور ديبال پير دتفه نرصود رچهار پايان اشكر كه ار برجاي خود تواند ماند وهم در اوام مراجعت خداراد دالم چند عدي ادرا ال طائت د الد زهرة د الد دل كياست كه در رسيدل لشكرها

خانواد، بزرگرار له بلک پریشان و ابترشده بود از سر ماتنم و منتطم عالم بزيارت عينج الاسلم نريد الدنيا د الدين در اجوده رنت د ان اسلم ازائجا بسكون روقار طرف دار العك نبضت نرمود رخدارند بسيارى أمين در نوشته بودة اند و در ديبانيور فراهم امدند وبادشاء

نال و وظيفه تعين فرصودند و از شهر مشهور ديبالهور تا شهر دهلي مدتات بميار نرمود ومستعقاني كه فاني ورظيفة ازان شئيد بتجديد 1 موافع إمل برايشل مفوض و مسلم داشت و مكلة اجردهن را كردانيد ر نبسكن شيخ علاد الدين را خلعتها والعامها داد ر زمينها

ملين امثله دادند و قترا وماكين عرقصيه و مدنات نقد علاميدة جميع اهل تصبات ان ست را در باب ادرات درظائف تديم د

راشنال ملطاني دادة است دشينج زادة بسطامي ونتهو سودهل مي رسيد كه احمد ايار انش نتئه را مشتمل ميدارد و غلمل خود ميدادند ردر التيء جند ارز اشكر أ درديداليور وقعة شد أزشهر دعلى خبور

. د چند مدبر دیگر را اعوان و انصار خود ساخته و خلق را در اغرا د

اضال داشته د ان كودك زن الزنا را بر طريق احب جوب بالاي تخب مي نشاند د از براي نمودار ابلهان خود را مي ارايند در بار پيش ار خدمت ميكند د در شهر كر بختگان درستانيان را از قصبات مي طلبد د ايشان را حشم نام مي نهد د از خوانه تاف

میکند خواص دعوام شهر ازد زر همی ستانند و برد تمسخر میکنند دادرا بر شرف هلاگ همی بیدند د شب د در در دعاء مزید عمر خدارند عام

مشغول سی باشند و رسیدن رکاب دراست فیروز شاهی را انتظار می کذبه و از انکه فناء احمد ایاز نزدیک اصلاه است نه هیچ اندیشه صواب. در دل او میکندرد و نه کسی از مخاصان و هوا خواهان او

دری صدت نیرانست که انچه ملاح و سداد ارست بسمع ار رساند و جمله اهایی شهر از عالم و عاقل د جاهل د نادان د خواص وعوام د زن د صرد د خود د بزاگ د شهری د رزشتانی و مقیم و مسانر از

مشاهدهٔ معاملات بد اصل و ابلهانهٔ او میگفتند * بیت * چو بیره شود صود را روزگار * همه ان كند كش نیاید بگار و همان روز که بارشاه عهد و انزمان نیروزشاه سلطان را با اشكبر منصور در فتح ازاد نزول شد ملك مقبول که درون ایام خانجه بانست ورزی

در فنرج اباد ززل شد ملك مقبول كه درون ایام غانجهانست درزیر ممالک با بسران و برامادان و ملک قبینغه امیر مهان و امسراه دیگر بسر ایاز را امنت کرده داز ظاهر دباطن ازاد بد اختر ثامنه بدرگاه سلطانی پیوستند و بشون غالبوس خدارند عام مشن شدند.

سلطاني پيوسياند و بشرف خالبوس خادند عاام مشرف شدند و خانجهان جامه مروع د مكال يانت والي يومنا كه شش سال است در عزت د عظمت د كامراني د كامكاري ميگذراند د پسر ان د داماد. ب خانجهان د امراء ديگر خاعتها يانتند د بر حال خوارگي حال

مشيف عدد وازنتج إباد غدارند عالم خدا الله ملله والطانه در درادا عالى معيمالينة بما عالم بداركاء العد والمتاريس دركاء اعلى سه رز رسيدن غانجهار ملك مچمود بك كه دون تخت شيرخان

هراي هانسي مرام بسيار مبئبل داعت ر نادغاء اسلم هانسي (مد ددرباب مئلة هائمي وأهاي تعبات ومنابات

بسطامي وتتهو سودهل وحص بلارز وحصام أدهنك ومدبرى لصوت ايات از هانسي بطوف دار السلك ليفست نومود غينج زادة يبراك هانسي را زيارت كرد ربفقوا مدتات داد وال درز كه رابات

دركاء كردند ر جمعيت اعدد اياز بالمامي عست ومردم كار امده و بكها دركردن انداخته بيش احنند و در الناء كوچ خالبوس چند که اعران و انصار احمد ایاز شده بروند مرها برهنه کروه

درباک شد راهره ترقیدن گرفت ر از شدت خون ر فلینا هراس بدركة بيومتند راخر كه احمد اياز وا لرزة در اندام اشاد رداش

که تومرد این کار نبودی چوا ایلییلی کردی د حق نمك نکاد علم خاكبوس كنانيدنك وبرحكم فرمان درهنكم خاكبوس ازو برسيدند ملطاني امد نومان شد كد تا ان نلك مردان خيرة دل را در بار پک در کردن انداغته رسر محلوق را برهغه کرده در پیش درگاه

بازمى غالبة ودوي إيام إا ستخاعل باليا وباياء مالبف رحه إل تا آنبال يارص بود كارهلي صويردقف مزاج مريدك ددكي نعتيان نداغني و ارلياء نست را پشت دادي اصد اياز جواب كفت كه

داد کاری از می در رجود اسه که در دنیا بدنام د در اغرت گرتدار

اليق جمع شد د پريشاني دايندي كه در اصدر ملك ادار مارد سلطنت بدادشاه ي بادشاه اسلام زيب ر زينت گروت د خواطر م جمشيدي د ادرنگ خسيري در کوشک هماييون جلوس فرميود ن بنصرة الرحمان ابوالمظفر فيروزشاة السلطان خلدالله ملكة بسلطانه عرين العويد من السماء العظفر على الاعداء سليمان العهد الزمران لدر اختر همادون اختاب خسروان و كيخسرو كيهان سلطان البرن الا جمادي الاخررايات اعلى فرن دار الملك در برطائع شاهدة ميكردند در خاطر هين انويدة جاي نميداد ر در اواخر كشارة دعاي دواست خداوند عالم ميكفتدو هر كارى كه از احمدايا در چشم مذرطر رسیدان را کاب درایت ذیرر شاهی میداشتند د اشکار اذرا العذب مديكردند وفنا د زدل اداردل د جان صح خواستذ احمد ایاز صی یافتذاد و از در سرل با آن انعام : اکرام او بدرون صی امدان درك چند ماء كه از شطط احمد اياز شهرول جامه و تذيه د چيدل از قاريخ فيورزشاهيم از ثقات معتبر عكايتي عجيب متواتر شنيدم كو د بمراهم د ندازش خسردانه مخصوص مي کشتند د منكه موان د گروه بدر گالا مدير سيدن د بشرف خاكبوس خدايكاني مشرف ميشدند د ساهان و صرافان و برهمذان شهر جوق جوق و طایفته طایفته د گروه ر صوفیان د خلندران د حیده ریان د بازرگانان د سوداگران د مهتران سالها مدنیش بوده است عامه خواص و عوام صرفم از علماء و مشاید دهای رسید از دفور دولانخواهی بادشاء که در دلی سکنهٔ دار اله ار باز گردانند و در مقامی بدارند و چون رایاب اعلی سی کروه شكم د مستوجب سياست گشتم از پيش تخب نومان شد تا

تلنها و طلائها معهود و معلاد عدية است در كار ايد مصالح ملكي « ابترگوده « تعزيرات و حياسات وخوفريزي چلائچه دو فرونشاندل كسين الوده شود وخطخاط وخاذوادة بيفتذ وخاصل كسي بروشان وتفرقها وتشتست بجععيست وايتلف الجاميد وبي الكادسكي بخون ورز اول كه وليات اعلى در دار العلك در احد جعله تتنها نير نحست عقل بياك داده زاده بود بامقامت و فراهمي بول كشت و هم در

اطمينان ياست و غواطر مسلمان وهندران بياسود و عاممه خلايق فراشم أمد رامين جهائدارى قرار كرنت ر داياى خوام دعوام

ددرعهد عم دعصرعم زادة شويش از اعاظم اركان ملك بوده است هم بارث و هم باستخان رهم باجماع وهم باستخلاف متمان كشنه د برادر زارة أو رسيده است وسلطان العهد و الزمران بوتخلك دهلي ب به بداشفان سيما اصليه سلطا إلى سيما روملفقانة بدايالك ر دنبال كار دبار خود شدند د ازائه قريب چهل سال حيشود كه ملك

ماند مكر چهار بلي نفر مدير كه در نتنة احمد ايار سر غوغا شده بردند و وتمامي اهل درسرا ظاهر دشد دهرهمه خياخانه مستقيم ومرتب تبديلي و داخلي د خارجي د بلائي د جلائي براءوان و انصارتديم د از جلوس اد هين خيلخانه بر نيفتان و تتلي و نصلي د تنيري و

تتهوسيثعل وحمس وحسام ادعنك ودوغكم بسراياز عيج الرودة نرإنان دائباع وليثيا واشان را لنفتي نويده وجزا مدايا ولزز ال بسر جامي مانده كم كشته را در بلا داشته از ميان رنيك د ليك

الفتى نرسيد د هرهمه برقرار غويش در مواطن قديم خويش در تلف نشد د د پسراك و دامادك و خيل و تع پنج شش نقر مذكر هييج

رناهیت راسره گی مستقیم ماندند و مثل سلامتی خیل و تبع باخاکیان که در عهد درات خداوند عالم و عالمیان مشاهبه شد در هیچ عصری معاینه نشده است •

مقدمه سورد اوماف سنيه واخلاق حميدة سلطان العهد و اازمان فيروز شاء السلطان كه تاذيرات ان

انتظام والتيام بلاد صمالك را واصطه شد وديار هند و سند خواب و ابتر شده از سر تازه و شكفته و ابادان

. مواف تاریخ نیروز شاهی از روی انصاف نه از طریقا ننار سرانی بخده ست کسانی که ایشان را از اخبار دانار سلاطین مرفیله

سراری بسده می دساری ده ایسان را را حبر ر اعراست می میده علمی د خبری بود باز می نماید که از انروز باز که دهای فتح شده است و اسلام درهند بستان ظاهر گشته بعد از سلطان معز الدیده سمده سام بادشاهی خلیم تر د شرمکین تر د هشفتی د مهربان د حتی

شناس درنا دار تر د در اسلم و مسلماني پاكيزة اعتقاد تر از سلطان عهد رزسان فيروز شاد السلطان پامي بر تختگاه دهلي ننياده است. د اين معني كه من نوشته ام نه از طريق گزاف و مباانت در نملي

واين معني كه صن نوشته ام نه از طريق گزاف و مبالنت دارنس نرشته ام و طمع حرص دنيا را در كار ادرده د ايكن من در دبيل چههٔ كتاب مدت را از شرائط تاريخ نويسي نوشته ام و با انكه من در مصر همارين نيربز شاهي در ترفه د تنعم راهودگي د اسايش نه ام و

همايون نيروز شاعي در ترفغ د تذهم د اصودگي د اسايش نه ام د دريي باب از جماعير اهالي بلاد ممالك د مستثني د ممتازم د ازانها ام كه مصراع مذكور در حتى مي سايغ مي ايد د جذ در باب من به هيچ

کا مید ا باشعه دونیداده و با این همه معیونی مقاد است که بادعاء حاضي وا نهويته ميداند وببرطويق كه مي توند ديج بهي تا ار دو متناب نمامی اعوار واحدار ومحلصت و هوا خواهمار اداء و احداد و خواش و پیوند مارشاد حمال و تومان منهده ماشد و مروالي مشاهده شده است قليف درمشهاي تمسي كه كسي د عجايسيا إشترص عمائه وايك حشح شد تشيتر زكرمه كماء للساير دادشته حذل نسي شين و ذاكرمي شين ب و زنولا ذارگر ا لعي كيود وليس مي إو كالتوكير وأسيرشت ملحير أنول ا بومي المنسد وقا فيعت ويسع كحوش و يندينينستان وي فوادا الإم در ليوبل وللبعل سنحت شيد حديد سي سيست خاص بار هزيد و الماعلى من الماران الم The state and the state of - بار مادار برای برست شهند میشوشدی ماد file of the first of the second مهدور والمعارض الشراب يسيدون فيريد and the state of the part and the factor of the fact and an Care The San San Sal Sal Color and a server of the ¢ -----ሳ īr

recieves him emiliare de midle dere de circa dist. رمطالعه كذندكان تاريخ پوشيدة نماندة است وسياست بلبني بهر طریق که توانست دنج کرد و خاندانهای ایشان را برانداخت للكي خون ريزيها كرد وهم در ايرام. خاني جمله؟ خواجه تاشان خود خيانيا د خانولدهاي قديم برانتاد و انچه سلطان بلبن از دَت ملوک عظام ایس بندگان فرد گرفتند د خون دبزیها رفت د ان چنان قاع كردند رجويهاي خون ريختند رافطاءات وسوار دپيادة انچنان اشراف که در درگاه شمسی بزرگ د معتبر بوده اند بر انداختند د كه تركان چهل كانى بر مملك استيلاء يادتند تا چند اكابر ملوك د از نقل سلطان شمس الدين درسي سال عهود فرزندان شمس الدين باشد رجند خاندانها و خيلخانهاي قديم براساده وهم چذين بعد دبتران دانست که در دفع دفتال انجينان بزرگان چذه خواريزيها رفته سلطان شمس الدين را در تختگاه دهلی بادشاهی کردن میسرنشد را که سلاحدار سلطان معز الدين بود سلطان با خيل و أبع بر نينداخت ر كه بسر خوانده ساطان معز الدين بود وسلطان ناصر الدين تباج ممالك هذه اقطاعات داشتنه دنع نكرد وسلطان تاج الدين بولد چذدين امرا، غوري را که از دست سلطان مهز الدين محمد در د حسام و قاضي نظام که خواهر زادگان شمس الائمة كرديزي بودند برتختگالا دهای بادشاه شد تا فاضی سعد و قاضي عماد و قار بعد ازسلطان معز الدين محمد سام جون سلطان شمس الدين الذ نسح شود دبي قتل بغات مردم شرير از بغي دست نميدارند چ نى سياست خون بارشاء در دايا نمى انتد رنفاذ امراد. .(+00)

出記しいになるという المقر ليرزو عال الد ملتر سدر . ساس على راي منين شديسة سني است كا لار بلداست كا لا وسي - 6 سرفعا ذار فها ولزي ومينامت يشمر على الم استناده للعت الدال تقرار أحرار نيح بعريه ال الملقشاء المجا درخود للري وسيات = אן יד الله و در الجه بود دين شبيد رشي ين الم 'n ر خواروبه وسياست دوالمالا علااية عسم لبيب در عصر علمال تطب الدين ودوجه علم علم علم المستحدد ے د واسيارال لدان خوتونها وسيامتها دولة أسي 6 غير الزي و حياست عهدعائي أو وعشد المراب بدل الله ملك دستي أذار وفيط وبالشامي كايد حسني تنسح . च्याप्ट الموالمراسيات الموالدود الغال ملك جسينة ے د والمراغر معللي إ باخياداته برؤيشا فت وينتي حيامير حيث علال موالدل وادجنه ملك دامواي ويك ليات اوراست ~^ المتفاص له سلطال جلل المدين لودة إست كا عرر ي ا ع السامة عليه عليات المعارضة المعا كا دارعه معزالمي كيتياك إستاد حاترادها و - أ والمواد كالدواع المواية يذورك إدعاهير اباشل داد الجاشل داد داد .

شالا جهان پنادر ا بخون صوحدي بي گذه متعلق ندود است. دارالملك دهلي ننهادة است د انك باريتماي د تقدي ذمه: ي أز بادشاها في دار الملك دهاي هميو سلطاك فيزوز شاه باي بر ا كه از كاه ذرج دهلي اجز سلطان صعر الدين صحمد سلم هيج فوظ میدارند و مندن فیاء برنی مواف تاریخ نیروز شاهیم می Juin Legin Hoh * I lls IV IUs ozol (mel IUs * oroigin e در دل سلطان فيروز شاء قتل مسلماني القا نميكند و ادرا از خاذراني بر زيفتار و نه اين معني علامت عنايت ازل است المري كسي از كذاه كاران ملك و مالي كز نكشته و خيانخازة است و سرحدی از اهل اسلام در بیش در سرا سیاست نشده كناهكارك از خداونه عالم فيروز شاء السلطان اكفت جائي نرسيد نفر طایفهٔ اول د اخر پانزده شانزده نفر ندیشود دیگری را از چاندین النديشة كردة بودند و چذك الأرك سراك عذر شدة دنع كردند و « يجموع اكفتي أرسيد د چذك نفر مطبخياك ديكر را كه بس غلارى فاحش بالنباع داشياع دبسران ددختران ددامادان د خويشارندان ايشان د بالا نهاء د كه در ادل جلوس بضروت ايسان را قلع كردند ر ايكي سر بغی و دننه و شطط شده بودند و مصالع د امور بادشاهی را ته اد در بلاد مدال هذب د سند نافن گشته است بجنو پنے شش ففر که النداري ميكند د بر مسئد ادار الاصري بادشاهي مي الند و امر لطان فيردز شاء كه هزار سال عمرش باد بر تحت دار الملك دعاي . جهازداری کردن میسر شده است و مددس شش سال است ک مسلوانان دبرانداختن خيلخانها وخاندانهاي بالشاهي وملك رانج (733)

مى كاند درچند ترك إلى بادعاهان دهلى مشاعدة اشده است و فيررز شاه الملطان مشاهدة كردم و ديكران عم معاينه و مشاهدة حشم د رمایا که در بازری جهانداری اند از سلطان عهد ر زمان باشم و دوستي قلم أواده و فيؤ مي گويم و متحد فويسم كه انتيه دوباب د ابطل خدد باز نمايم نه محفد الصاف و عين راسكي ببشته الم 1 حام د شفقت د مهواتي و تخط ترس اد و در معرض دايول رمثل -ياسات وادشاه ل ديكر از سياستي مشاهده نشده در حجب (120)

ميكذرانلد د مراجب ايشاك شود مي سدّنند امودكي د زناهيت و مراجب داده انه غلم و چاکر و خویش و قرابت خود را در مرض را به دیها است معانب نیست . حشم را که دیها بدل کسی یاد اندارد که از پرای سهوات رسان حشم حلیه که سر جمله

بوات می یابند بیگاری دشکاري ایشان وا نعی فرحایند د نام استدراک در اطاق مي يابئد اكرچه بدنعات مي يابدد بدغي نقد ربعضي للم ر تالذر ابشاك عامة خلاق را معلم است ر انها از تسم مشم

که ارانیا سایی ردرسایی باز ایند نرنت رهمین بررش اندک صعرض لشوارى و تلکيته بود فامزل نشده و لا فامزدي دور لست بالدشاء لرسرتشت متمكن شده أست هوكوششم دارمهم كا دل مبرود رامرا درحساب کرد مجری می طایند و دری مدت که والشاء جهان يفاء وجود مواجب حشه بتعام وكعل فارخرج حلطامى اطلانيان امرا د نويمنال طمعي كذفد د چيزي سنانك از جهت يسيزاران وأدر خانهاى خود فشسقه مواجب مى وسدد اگر درمواجب برايال كسي نسي گردد و چندين حهولست ديگر پيدا ارود اندكه

بادشاهي هم المان نيروز شاء باي يو نخت دها. ال عياء برني در تاريخ نيروز شاهي ننويسه كه از تاريخ نتج سدة رعيت پردري د رعيت نوازي سلطان عهد د زمران فيروز شاد كه يك تنكه بوجبى أز دجوهات طلب بيرون نمى ردك د أكر از عند درزی مدان د دردمنگل تنه در خانه ایشان در سی را مي بايد هي نورشد خواجي أميدهند د پيكاري و شبكاري لى بازاريست چنانچه دل اد را مي بايد مي خود د چنانچه در خلال شاهی میسر است در هیچ عصری میسر نشده است حاکم از ندست د فروت د برادران خانها درانه کامنها برا عصر مبرار سيادة اسب هزار تنكه د ددهزار تنكه را بسته بودنه وانجه بازاريانرا به تذير در ايند وصى در بايكة حجام اختيار الدين مدهم شمردة بودم هزارم حصلة رعيت يك حصد را مدكى شد كه يا إسهان خود دورن فلعة چنان تاریک شد که ردی یکدیکر مردمان را در نظر نمی امدر از در گرد ا گرد حصار در امد از کشوت گرد اسهان د عواشی در درشن فر قلعه يه تذيير يوفي در وصقان اندك تشويشي خاست خاق تلونديه فعدت شدة رصي كه غياء درني مدكورام در انجة نام احتياج در واليا نواندي د اندازة غويش هر ياك با ثرب فوطان و مقدمه از اسپای و مواشی و غلامته و اسباب جای زه از و مرویل و محقکول از لکوک گذشته است و بکارد ر اسیده و در خانه نقود د اسباب ظاهر بازرگانان و سوداگران د گردانیان د سیاه آن د صو قاما تنعم د ترفه و اسودگي وعايا از وعث . ييون است كه امر جدر في وصرحم ساست كه الحر قدر ايس دانند رحق أن بش

وعيدي تديده بودم كه طوايق مذكور وأصواجب والنام لكها و وأشت وملك برخولاار بأد بجثم خويشر لاؤلم در هين عصري مخاصان دركاداز دواطف خصروانة ملطان فيروزشاه كداز عمرو دواست شاذاب و سارك و امراء و اعواب و انصار و مترياب و معزمان دركاء و وسلطاته نوشته ام وبا دليل و برهاك عياك صي تويعم كه البيه ووحق و نيز در ثرجمتيمه از دنهر مكرم اختاق حلطان فيريز خلد الله حلمه تنهاده است از زدي الصائد دواستى فه واست دور 🛴 📜 . (ccc)

۾ اٽائله بر ايشان ھةري خدمت داوند ايشان را عالميده مواجبها كرواها و هزارها تدين أومودة است و يسرك و دامادك د غذمل تديم

والمامط وديهها دبائها داده وخانان وملك وامرارا خارج

و مثقت ازيم غدمت ال غراص دركه بر داشته د جعله بزركان داشته و با چندين مراحم كه دروحف درايايد تدب درام بندكي ما يحتاج مواجب رانمام و تعجها و ديهها و بيتها و بهتيها معلم

شفقت ومهوباتي بادشاء أسام در هيي خاطري باي وجه كان درات رمانت رعيش و راحت برشورداويها مي كيرند راز فرط درات ازمرحمت وار فيرزشاعي در تلم و تلذر مشغول الدواز

نداعت كه اعوان وانصار درگاه بنوعي خوارد زاد كردند و از معاسبه است مرانب برادركال خود را وز بردز برمزيد كردانيد و رز عهد د زمان ندروز شاء السلطان برتضت بادشاهي جلوس نرموده انقسامي وترددي وانديعي نسي گردد و أز اين تاريج كه سلطان

كارب ايشان را نفوموره و تحكيمي زيادت كه منموران را النفات ومطالبه بي أب شوند و بدائها ايشأن در اندود در انتند الجنان شد خود سی د اشتد وجدد در عصر میلیان بدی فارسی من معائيه ويأله وأجل وأست واليوويى البى وأضيضى مي كشيوند دازد وليستمك ديده كه بعثب امرا و دليل ز در محاسه و ولا إن المثار الما يعد (المثار الله مشاول و عامل و خواجك و عهد والموريات لوجيو بالشاعاني للعمي المسارو يالا لالها ليرديون لايني ديكرويش ترميكيي كه حبرص لاوليم قري كذلك أست لله على (المر واحض حراب والمد وللإ در والجلسي كه لوهد و 以我必然,但我会是是要以此的人的人的是可以不是 医自己 医乳红色 华史 具有一种 医乳 生食品 医血红 是是是其一种的人,因此是一种的人的 تعييشيديد الإرضائي البير تصاف وتتضاو إليتي يدوشي 如此一年一年四十年,成年日日十二十五十五年四十五年 (tee)

المنت خور سی داشتند رجور در حصر میتارات بدیرا هایمی میر اخیاری تا بیدام باید عد یاف از پر دراور حصالی تا دیدد از مشاورد تانب کر درین تازیج نویسی تا تامی در یاد خود امدد از بلاشتهی

المستيم ساشار مصرو والدار الإيوانية السانطان للبيدة الم المسطان والمرار و لا المسانات فوشقة إذا لم والمواجئين الوشائي كالمدي الرائيليين و المار المسانات فوشقة إذا لم والمجاني الوشائي كالمدي الرائيليين

الما ور خاش لما إن اذاره براي غدور ولم عثالى أو بول وليوم ي ياد دارو و چلادى هم حصرار من شم باد دارند كه در عبود ما خيرة براسطة تجسس مايون و اخبار ايمي خبران خواص و حوام و ازبانه ميانان لابدند و در خواب بيانسى لني خفتانه و غدامى والد و بس

که از مایران ر شخیران و دیگر شخصمان از یکی بزشم است در ماب بنشیران که خبر ازان عمل دداشته اند دروغ میگردانیدندی چند خانها بر انشاده احس رچه ادمیان کشته شده اند و مین درین عصر میاراث نیروز شاهی آنه مخیر دینهم رفت منهی ر جاموس مشاهده

ارمانس جهای همچد ملطان تیمن درمان ایدرز شاه السلطان اندیده ام نه النه سرحتی نوشته ام دران انصاف د راستی دارمه و هی که فیدا، برای مهاف تاریخی نیروز شاهیم بعد نظل سلطان مفتور د. مدال کمان کان کدد انتاد. د بدد خواهان جانی در درمان درمانان

در مهااکم کونا کون افقادم و بد غواهان جاتي و دشمان د حاسدان زېر دهست و تومي حال در خون سن سمي کونند د از ایشم چوکان عدارت کوئي ديوانه ام ساخاند و هزار نوع سيفان وهر الود از من در بندگي خدارند عالم وسانيدند که اگر بعد فضل الله تماي حلم د

ميا دشنقت د مهرواني د حق شناسي د داداري سلطان المهد والزمان نيررز شاء السلطان نريادم نرسيدس د سخنان زهر اميخته دشمان غالب ومستراي كشته در حتى اين هميف بشنيدس و

ابردری که می در تنار مادار خاک خقتمی راگر مخار، اخلاق ایس بارشاه بی بیارد نراز دستم تکرنتی تا امروز می گیتا زنده ماندمی

بادعاد بی بیارد دواز دستم مکرندی ما امروز من سید زنده میاندمی هرگاد این حضرت شاهنشاهی را در حق من منت جانی باشد که اگر در میمامد د مانر درگاه ار شاعری د مداحی را کار نفرمایم کم

ازانكه الجند از تائير مائر اخلاق و اوماف خسروانه ار ديددام ومشاهده

کرفاہ راستا راست بنویسم داز روی انصاف و حتی گذاری نه از راہ کذابی و مداحی حتی مائراد بگذارم *

مقدمم چهارم در بیان کش ادرارت و انعامات و مقدمم چهارم در بیان کش ادرارت و انعامات و در بیان کش ادرارت و انعام ت و بخواصه باز در بهما و نعینها مفزوز و مشدوس شده و بخواشاه امده بود در عهد سلطان العهد و النعان فیروزشاه السلطان عامه اهالی دار الملک و بلاد و ممالک را السلطان و مفزوزگشت

و زمينهاي سادات وعلماء مشائح وساير مستحقان صادر شدة بود هفتاء ساء كه از سلاطين مافيه در باب ادرارات و انعامات و دبهها فيروز شاحي را كه تواند كه مقادير و مواين در قلم ارد كه امثله عد النشان بعز اجابت مقرون شدة است و ميشود سبحان الله مراحم سرحمت بالشاء جهان يناءمائمسات هوهمه برحسب دل خواست ماندكان زالان ويتيمان بيش تخت اعلى ندى كذرائيدند والر داران و مالدیان و مفزوزیان و فقیران و مستحقان و معیوبان و جای صوندان و حافظان و ارباب مساجد وقاندران و حيدريان و استانه رسالت باطفها مانسات سادات رمشايخ و علماء رمتعلمان و خاصه در در سه سال ادل جلوس هيچ روزي نكفشت كه ديوان معاينه شده است که ازگاه جارس بادشاه عصر وزمان فيروزشاه السلطان تعيين شد و جماعير خواص و عوام حضرت دهاي را مشاهده و . د چندين مستحقان را بنوى الدرارات دوظايف د ديهها د إمينها

د همه بخشاصه باز امده بر ارلاد و احفاد ايشان برحكم ان امثله مقرر

مشغول مي باشند و دعاي مزيد عمر بادشاء دين پرورمي كريند و چانده سرارمي شوند دييشتر در علوم دين د بتعلم احكم شرج از مراحم ملطان ذيروز شاشي جامهاى لطيف مهم پوشند و براحيان غلامل ياستند د بيشترى از طوانف مذكور كه كفش درست انداشتند إزاك با نست د ثروت عدته واز نقر و ناته د اصليع د خواست ر المبد المامة والمامة و الماد عدال المامة ا رطوايفي كدار طابيان علم محتاج ده تلته بودند مدكان د در يستكن چېارمدكان د پانمدكان و عقمدكان وهزاركان تلكه ادرار تدين نومود ادرار بردة است و أن ادرار مندوس كشته و أن دماتر محو شدة ياملك ومجل ومعظم شدند وانان واكد مدكان و دويستكان تلكه علم د رداج نعلم از سر پيدا احد د يهزار ادرار استادان ديهها انعلم بود از مدرسان د مذکران د متعلمان مشتون د معلو کشت د درای وسيد ومدارس ومساجه قديم وجذيد كه خالي ومذداس كشته رسلمقال وممكينان دارالمك دعلى از هزارها كنشت و بدائها حانظان ومقربان وأرباب مساجد وأستانه دارأن و حيدربان وقلندران وظائف علماء وعشائج ومدرسان ومقتييان ومذكران ومتعلمان و دايا اسردة دعكريان وللا سرايان بازكشتند وادرارات والسامات و من رجود جمع كشته اعالى اطراف ممالك را حاجتها برامدد ر رديه، ر زوي مفزز زميك شد د خواطرجعادير مسلحة إلى بيت المال لداشلند ومحتاج فغقه بودئد بخجديد اوق إعفاية ايشان ادرار العام رمسام شد ر بثالي فرصاتهائ طفرا رامشله ديواني يتنشد راناتنه

المينين استادان علم قرأت رحافظان ومذكران وخطاطان ومفويان

و مردنان دیدران د نواشان د مجابران که هر همه بی نان د بی ادرار د بی ظائف شده بردند د بفقر د ناقه مبتلا گشته د دشمن کام شده بعراطف سلطان عالم نیروزشاه هر یکی را از هزارگان د پانیمد و بعراطف سلطان عالم نیروزشاه هر یکی را از هزارگان د پانیمد و سی مد د دبیست تنکه ادرار تعین شد د از جهت معاش د انتعاش اسوده گشتند د ایشان را احتیاجی د نیرازی د در ماندگی د افعاری اسوده گشتند د رز در باندی شعار دین محمدی مشغواید آزیر

نمانه د شب در زدر بلندى شعار دين محمدى مشغواند ذا زدل د جان دعاد مزيد عمر شاء عالى و شاهزادگان ميكوينه و خانقاهات شهرد حوالى د قصبات چهار كرهى د پذي كرهى جمله بلاد ممالى كه اب ساديا را مى خداب رندينه بدد و د زده د زدند و تشاء ايد ني رازي

شهر حوالى و قصبات چهار كردهى و پذج كردهى جملة بلاد ممالك كه ازسالها باز كم خراب پذيرنته بود و پرنده پر ذه يزد و تشنه اب نمى يازي از مراحم سلطاني فيروز شاهى از استانه داران و موفيان و متعبدان و قائدران و حيدريان و مسائران و مسكنيان پر و پيمان شده است وا

قاندران دخیدریان دمسانران دمسکنیان پر دبیمان شده است واز دراست رز انزون نیر رشاهی در خانقاهات مذکرر دینهای معمرر ومزروع داده اند ردهگان و پنجگان و بیستگان و سی گان هزار تنکه در رجه راخواجات خانقاهات مونیان و در رجه رظایف و مهراید مسانیان

اغراجات خانقاهات مرفيان و در رجه رظايف و موايد مسافران تعين شده و خاندان های شيخ فريد الدين و شيخ بهاء الدين و شيخ نظام الدين و شيخ ركن الدين و شيخ جمال الدين اچه و

چندین مشاینج تدیم دیکر بدینها د زمین ها دباغهآ از سر بها شده است دار صرحمت سلطانی نیروز شاه عالمی در اسایش گشته د جماهیر مونیان د ختدیان د مسانران د ظیفه خواران را دظایف د مایده بی

صونیان ر خدمیان و مسانران و وظیفه خواران را وظایف و مایده بی فکر میرسد و ایشان هر همه از برای مزید عمر خداوند عاام ختم ترآن میکنند و بعده اداء صلوقا نرایض فاتحه می خوانند و تندیر میگویند ر بدان فارغ در طاعنت و عبدات و تسبی_م و تهلیل مشغول می باشلاد

و مطاعی حالمای علی الدوام و الاستموار میوسد و عامهٔ خودی از دوام و خواص بدماه و کاز خدایگان اوی وحین خاند الله حلته و سلطانه حوام و خواص بدماه و کاز خدایگان اوی وحین خاند الله حلته و سلطانه حشفول می باشند و غمی و تقرقهٔ و خراسی و پویشنانی پنوامون دور ک

كناركس فييا ردي (ديانية، حماك در لروت و أغراء إلى مما ي يي غم إيزكار ميكذرانند داز عدو بر خورداري ميكيزند داز عيش مي اسايند كه اكرديا، برني ازمشاهد * بينين مييات دسلت دكرت ادرات دادمان بينيم درامي المكان دمغيات دادات بدرس

ادرازت راندامات و انتع تعامی احماک و حفربز را داند بادرس گشته و بخالصه باز احده باراد و احفاد (حاک (راران) دادند دارتان برحکم وحایاد وانقان بفراندان ایشان ارزانی داختند و چلدین ادرار و

ازمام دینه د زخین برگذشتها میند کردند نوشته امست د می نویسد که مین شمپیوسلطان العهد داازمان نیروژ شاه السلطان در اعطاء حقوق مسلمانان د اینمار احکام شرع صحدی بادشاهی دیکر ندیده ام نه از

روی انصاف د راستی د درستی بر حق باش .

خاب نابيان البيارة عدارات عليه بالبين البين المعادة المعادة المعادة المعادة المعادة المعادة المعادة المعادة ا

ساعی ددار عرایت عمارات عام بند است د داسطه منابع عام کشته ه

ر از لناء حق سنصانه ر تمايي ذات همايين ملطان المصر و الزمان فيراز شاء السلطان را معدن غيرات رمايع حسنات امريده است د راسطه مذبع عالميان بيدا اربرده همدر اوايل عصر ميموى ار عمارته

ميدند وهميون رغبت «سالمانان كه بارجود مساجه ديكير دولان مسجد وبسيارى بسي ممليان در كوچها متصل مفوف نماز جمعه ادا در زدر پوشش د جالی بام درماسی صحن جای نوعی ماند داز انبوهی نمایند که نماز جمعه در اس مسجد ادا کنند و دار جمعه از کشون مصلیان سح الحمد ع دانها عن هدار الما مع البياء مع المنها منده و المع المنه المع المنه المع المنه قبول فرصولة است جماهير صومنان مديم وصوحدان متعبد زاكه والما المشاب فيول في المنايد في المناه المنا ست و طاقهام مسجد هما يون با طاق اسمان دم مساوت مي زنه لا مماني بعد عويب وعيب و مرنع بر امده ملجسه مانند دیکی از بناهام مباری فیروزشاهی مسجد ر نشان میده نه د مسانوان برد بحر در نظارهٔ باهام فیروشاهی (dhe)

مسجد نمیاندید د در کوچهای متصل نمازمیکنارند علامتی بسم سعی سی نماینه د از کیاها روان سی اینه د همین کشون که د سعی سی

شكرف است در قبول اين خير در حضرت بي نيازي د بارى ديد

و زمان الوائق بنصرة الرحمان ابو المفلفد فيدوز شاء الس این بنامی خیرد سائر بناهای دیگر را برزات همایون بادشاه

ت سیده لش این فی مل ک او طاغ الم مل اله علی از بناه ای مبارک خداوند عالم مداله علی مبارک و درم از بناه ای مبارک خداوند ا مباک و میدون گرداناد و داهطه مزید عمر این شاه جهان با

، بداره می وی مرداهای د مرداه و سیشان سناله ای در مرداه ای سیشان سناله ای مارنه و مواز ماریه هماره و میدوندی عمارته و مواز $i \in I$ بوالعجب عمارتي برهر هوف علاتي بذا شدة است i₂

المراي كه لاذ عالم صحوف السب رنولة المس

په مدرسه نيروز شاعي از شيرونځي عمارت و موازين عمارت و هواي هواي الرحافياي مدرسة مفكور در يسيط عالم عمارتي و بلاي نديده ام ـ جهادرا در نوشته ام دچندين شهرها ديده مثل شيربني عمارت و رجيتشي مداندن مداند برزبان وانده دلفنفر مدايشتري دربن مدرسه وسيزدة وغرايسيا عماوت ولطايف هوابى مدوحة مذكور وإ درون مدرسه مقوطن کردند و هر مسادری که از اطراف مماک عالم رمقاعد رمارب سفر اترک مي گيزند دنيري ميكنند كد تا باكي ده شال قرار نعي كيرد و مسانرك الإهوامي مدرسة مذكرر مقيم ميشوند ساؤند ر تا بازود کرت ر بدست کرت در مدارسه در نمی ایند خاطر ارطان تديم وأ ترك مي ارند و در جوار مداحة مذكور خانها مي لمي توانند نهاد ومقيمان شهراز شيقتكي هواي جان وداي مدرمه حواجج و مهدات خود را ازک می دهند پای از دون مدوسه بدون عولي مدرسه فيروزشاهي حي شرفد كه ال شانمان ياد نمي ايد و از ميلياس نطاركيال ذراموش حي شود رجال لفقته عمارت رواله مذكور جانهلى غراب مناده تاره و شكفته ميكرود واندوجهاى ديريئه فيرواشاهي داياي مندوم كشانه مي كشايد رازنظاره ورج انزاي سين خاطر درابنه ددر ميكرده داز تعاشاء عمارتهاى دلشش مدرسه عدن در اسده دیا در نودوس اعلی جای یامته د بعیود در آسدن فيلزأ شاشي دارمي أبله هميتكين تصور ميكند كه مكز عمارتي وبوأحيس يتاي كه عركه أز

دانشامی ازان بلناها نادره است که اگر برخیوازش و ستماء ر تصرکسری بازگری جوید می رحشش ر آزانکه مشوسه فیوز شاهی حمدن خیرات

قران مشغول سي باشكه و مسانران اواز تكبير باسمان سي إسالنك و تفسير د حديث د ونقه سي خوانده وهر وز حانظان در ختايها ي افادت سبق علوم ديئي سيگويد و متعلمان را هموارة تعليم سي كنند و جلال الدين رومي كه بس استالي متفني است ذايما در منصب نهارا ذكر ميكوينه د بدعا و ثناي بادشاء مشغول سي باشنه و مولانا چاشت د اشراق د فح زدال د ادابين د تهجه ادا مي كنند د ايلاد مى شود دفرايف خمسة اجماعت مسئون مى كذارند و موفيان ناماز و حسنات است ، فرادهم عبادت لازمه وهم عبادت متداية مواي (she)

طوايف مذكور را ادرارات د انعاصات ورظايف وصدقات نقد ميرسانند اسلام وساير مسلمانان غلغايا برصى ارند و از صدقات سلطان فيروزشاهي منرفذان پانج رقست بانگ نماز میگویند و در آسکی بادشاه

ومتعامان و حافظان و مصليان و ذاكران ومشغولان و چه ساير بندكان وهر وز بيش هر طايفه وظيفه مايده نعمت مي كشناء وچه بمتعبدان

داني اين چلون خدي معظم است مشغول مي باشد و عدد الله سي كيوند وشب و دو بدل فارغ بدعاء مويد عمر بادشاء اسلم كه خدا مدرسه نيروز شامي را اختيار كردة دراحت ها واسيش ها

تمالي بعز اجابت مقرون مي شود كه اگر الأنجنين بناي مبارك

ال شداد عاد بد اخت بود دري منفعت ايانند وجمال جويد رجه مقيم است بر عدارت اله كه از جول دانس اذال عمارت شوم كه باني e solized dolyte to make whits shote edzle e sylo e omline

إمان فيرز شاء السلطان وجه أز جهت بسياري طاعات و عبالات.

ازجبت كمال اسلام ونهايت دين ندارى باذي شود اعلي سلطان

الله و حمالهاي دي اندازه دران خوج شده و حواطن ديون و پريان کشته دار الملك رهاي بادشاهال كنشته طاب لوام عمارت مع بعيار كرده بر تري او را علمًا وعقلا دينًا والصائل تبرل بايد كود واكر در عنه عالمين مارية شاعي درعماوت إلى مايع نظوان عد و عيرات رحمنات برترى طابئد هيني باي از علم وعقدار

مدابد لين سِيني عدل بل . و رقب لين سيني سين مدرية • نسك • نسك د نشاه المعالم ماركي مشاهده نشده است • يبت • لاما شيريني د ورحب دراحتي كه مدرسة فيروز شاغي دارد درهيج

و تتسار د خلامک ه وا بشک عمارت روم میماند بر اصله و بالا بله سيريست ك در انعت با خلك برابرى مي كلد د از إبيامي ر سوم بنای مبرک سلطان فیروزشاعی در دارالملک دهای عدارت

برامده است ر اگر ان را تصر گریند شاید ر اگر خانفه سازند از مساكون طيبته بر 'مورتيلي نموداري لبلشد و شجب عمارتي

دهلي هدين عمارت بالا بند اب حيريست كه عزاد حرش ادحكايت فيرز شاهي عمارتي خواهد كه بنويي دم مسارات بزند دردار العلك المارايد راگر مدرمه خراند شايمة در امايد و اگر با بادرمه

واطايف أن عمارت درنهايتي است كه قلم ومامان از تحرير ظرايف فظرمى الداؤنه عمه باغهاع يبشت بشبو والغاين بمشود دانظرمى إيد ازهراي حيات عدن ميكند راز هرطرني كه ازان عمارت بديج فاظران

والدين الما إج ، الماما عديم الميد المام حدد المام المن الماء الدين ردول الامام دولال المام دالجا إدام البيام واحتمام واحتي

مسرتلنه ی که از نوادر اساتله است دران عمارت میارک مدرس

است بر تنجت جهانباني فواوان سال باقي و پاينده دار والزمان نيروز شاء السلطان را كه واصطه منانع خواص وعام بندكان بعزت ايت . إما ما ينفع الناس نيمك في الرف * سلطال عهد مغيلان بود گلستانها و بوستانها گشته است و روزبروزمزيد گردد الهي درزها وزراعتهاي ان اغاز شدة است ودشتها وصحراها كه براز خار روال کرده ازد دد زیر حصارهاي مذكور در ادرده د ازال اب باغها براي منابع بندگان خدا از كجاها جويهاي دور دراز كانته اند و ابها مصني محكم تر در حدود بيتنير بنا فرصوفة اند وتمام شدة واز دیگر که نام ان نتے اباداست درمیان هانسې دسرستي د فيروز اباد خواهد شد بيارين مرا علا عده مجلدي تفيف بايد كرد و حصار و مبارکي بنام شهر فيروز اباد که در مرور ايام رشک امصار بزرگ موضعي بنا شمه واكرد وصف ووح أفزاد هواى للشاد بسياري منابع النزون سلطاني نيروز شاهي حصار فيروز أباد بركنارة جون در بهترين واسطة مزود عمرو خيرون عائبت او گرداناد آمين و از ندورات رز مذكور وسايرخيرات سلطاني فيرزشاهي واكه ازحد وعد كنشته است. هموارة بلعامي مزيد عمر بادشاة مشغول سي باشنك و باريتمايي خير كرلالااند هر دوز اخدم س استاء مذكور علوم دوني درس ميكنند و كشدة وأدرا ديهة والدرار انعام تعين شدة و چذك يى متعلمان انجا نان

أمين رب العالمين *

مندمة منهم در يوان كالته جونيا كه بعم شريب داود در ويكسانيا و يابانيا كه خاني در او زير يي ايي و تشكي طلاك مي شد د وحول و څيو از تشكي مي مردند ه در تصريد ايدواني مثل جي ده اند كلک جوه

در در را زیاس بنیوه کی مثل جود ده اند کمک جویا در در را زیاس بنیوه کی متکن کرد کانند د در دیا با با د رکستارها که جونی د چادی هرگز نبرد آنها وراد شد د حاجت بشتی را باد را را داخی د زیادتی از کاننه در کشیبا موارمی غرند هساست راه تشی می کنند د باریته ای اینچینی خیری که اه شا هساست راه تشی می کنند د باریته ای اینچینی خیری که اه شا اینیراست دم واسطه خدم است از شنکی دی ابی دم رمیاست زرادت نقابس قلات د نیشکر د بثها در را از چندیی بادشاهای دار اسک مطلی محد ری بای ذیرز شاه الساطای بادشاهای دار اسک مطلی میدار د مینامی بنیرز شاه الساطای ر تونیتی اینشید د بسی جمیل د حصن اشتمام ساطانی نیرزشاهی در دینارابهای خواب دریستان های حوزای ابیای دراد د جربهای

دراز بیدا امد ر در زمینی که مسامل ر داد بوندگان از خون بی ایی ر نرس تشنکی نتوانستندمی که در دردن شم زنند ر با مشک مطهرو رشها بران شدندی رب بدیاران دران زمین از بی آبی از تشنکی معاف می گشتند ر دران مسیا طعی دراز ر بینارانهای شدینی معدی ر چاهی دران گلوی نبود کله سیاع ر رام دحوش

از تشلکی خفط ممی شدند و طیروز از پی ایر مری مردند نظره ایری که نوک برنده ترشود در کوهیها نمی یانتلد و جرمهٔ که چونده ازان

تا كجاها خواهد رسيد و انجاكه همدرون وتس زراعتها كردة اند وباغها البادها وأنه نوع غلها وتعمتها خواهد رست وازانى غلها دران ديار مانكور جذبه هزار ديد اداد ان خواعك شد داز حرائت دزراست والاي بازنیار د خدای داند د بس که در سرورایام در کنارهای جوینای باء نيرز شاء السلطان كانته اند نزل كند و قرنها بماند از اب يكي الله الحرك المريق المركنارة جوى أز چونها كذ بقرصان سلطان عالم

بشنوند گردیجا را د شواشی ها را انجا بوند سال درازده ماه با ز دبا علاند ما هو ايا درك صراي كه انداق ابي درات مرزمين ها: از مين دي ادي موشيم بميارتلونديه : اوران موزمين ها: ا بن كرده نعمتها هيروند د ازان تاريخ كه اباداني هندرستان است.

یانت و سوتیی کنچه که در آن زسین هیکاشند و در بیابانها اخ دهان ساعه ایش ارتنکی ایر گردن بودن خاص خوا ایشان دان د نیجه ایشان ارتنکی ایر گردن بودن وعايا عالين ديار ديهما ابادان خواهند كرد و خانها پرخواهنه ادر رجهه در گردونها مشوط و گردند بعد ازن از در س جهانگیر فیروزشاه

بهزاخواهد شد داز صراحم سلطان فيرزشاهي هم واياحا ودر خانها ادر د صواشي ايشان بواسطة كدت جويهاي دول ساز مى برونه بجاى ان ازقوت اب نيشكرو حنظه ونخود خواهذه

ردایای گرماد ، مل معاهر خواهد شد و عامهٔ روایام اباداني ديهما فبط بيشتر دي خواهد نورد ددر ستدن خر زمين را سروسامان پيدا خواهد امدوهم والة ومقطعان

ي الله و المراس و المراس و المراس المناس الم

بکرش می شنیدند رکندم داخود رتند ازدهای دحوای دهای در ان مرزمین بودندی د درختنسی دریمایی آن دوتیه آند نخیدندی و ذارد حنطه ن

فردختنسي وكالمي أن وليتها ذنه أخرودنسي و أل و صفطه أ . ممر در مهماني و هنادي تا بعد إلى أل بسياري أب جوبهاي ساطاني فيرزش هي نيشكر و حاطه و أخرد و نعمتهاي گوناكون خراه نند كاشت

و هم خواهند اصود و هم كانهاى خود وا لزادراع نعمتها يد ديدمان غراهند كود دچنانچه تند ونبات ونيشكر و هنطه و خود از حوالي دار العلك دهاي بر طريق حودا در اين اطراف حي امد ازاد سر

عالم بثاء كه باني أچال خير است رطميه اللمان خراهند شد ر محامد ر مآتر نبيز شاهي دامن قيامت خراهد كرنت ر چكونه محامد ر ماثر علطاني نيريز شامي دامن قيامت نكيرو

که در محمواهای که جز خارخسک چیزی دیگر در ایدامدی و که در محمولهای که جز خارخسک چیزی دیگر دیگر الله بودی الله بودی

از بسیاری زراءست ر حرانست ر باغها و رفعا که بوراسطهٔ کشرت ابهای جربهای مذکور خراهند کرد ربوشتانها وکلستانها ونیشکرها و منطعها در نظر شاهد (مد ، در اس دستانها و کلستانها همکل اهل و کل

در نظر خواهد امد و در ان بوستانها و کاستانها هم کمل امل و کمل حدبرگ رکل کرندرسیوتر خواهد وست وانار داندر دهید. دخورنو و ترابع و جنهیوی د آنیید د ایمون و کرنه و جهوانک و تنزک و

بر خواهد امد مدانع خلق بر مرزد خواهد شد ومسافراني كه روزها خداي را ميرسه ددر مستقبل ايام بيشتر خواهدرسيد و هرچه روزها د خير كانتن جويها عجب خيري است كم ازان هزار گونه نفع بندكان روبد که از بسیاري ازال سر زمین در دار الملک دهاي فردختن ارند همعدر سنوات نزديك نه دور چذدان نعمت گونا گرن در ان سرزهين وسنبل و پیپل دگل نهال خواهند کرد و از دولت رز افزون نیروزشاهی خوامند كاشت و درختان كهرني د جهون د خوساي هندوي د بدّعل (+Vd)

دران راههاست شب گذشتندي وحمايلهاي پياز درگردن انداختندي ارقات خمسة بغسل نماز خواهند كذارد و اذاذكه از ترس باد سموم كه دران سر زمين درهنكم مسانوت بتيمم نماز كذاردندى بعد الاس در

مذافع علم است هم چون د انس دعا ميكنند دعا خواهند گفت د ومشك براب برند رند وخدارند عالم را الين خير معظم كه واسطة بعد ازين در ميان انتاب روان شوندي و اصلا د راسا مطهرة و مشكيزة

كه سالها و قرنها در ميان بندكان خداي خواهد ماند و رابطه مزيد بزبان حال دعاء فريد عمر ميكويند وخواهند كفت واين غيريست هم سباع دوحوش وطيوركه از تشنكي و بي ابي بالغا ما بلغ رستنه

صدقة جارية نرصولة است كه سالها وقرنها إل صردم باقي مي ماند عمر بادشاء اسلام شدة است و انكة مصطفي ماي الله عليه و سلم

خيري كه منافعة ان بعامة انريدكان از ادميان و جانوران ديكر ميرسد در توان ادرد و منكه مواف تاريخ نيروز شاهيم از جهت انكه اين مذابع جوديهاى سلطان نيراشاهي اندازة النيست كه بتحريرو تقرير صورة و معذي كادلو جويهاست كه دايم جاريست و در جمله كثرت

را از ابا ر عصوها بسایل خواهد ر ...

دارا را در داد الساهل دید بادر عسر ...

نارام داد تاریخ نوشته ام که بادشتمی پرسمشای
مجمع مکار اغلاق د جامع غیرات د حسات است می در مشکلا .

دهلی یاد ندار د داری تداری د قدس ترفیق چندین غیرات د
حسات که یکی از یکی در منابع عام بیشتر د بهتر است از جمله
باد عامل بسلمان عصر د زمان نیروز شاد الساهان از ای داشته است
باد عامان بسلمان عصر د زمان نیروز شاد الساهان از ای داشته است
که او را بچندی درانها و نستهای گونا گرن مخصوص گردانیده ه

مقدمهٔ مفتم در بیان استفامت خدواطی که از اشغال ان امورهمکی و مصالی جهانداری سلطان خیروزشاه زید نری فراهم کرفت و تشت و تفرق وابشری و پریشانی که بازیاع ظلم در امورهمکی بار اورده بود هم در سال اول جلوس بانتظام و التیام پیوست و مقرر مشاهد، جماهیر خواص و هوام اهای دار الملک دهلی و اهای بالاد ممالک است ه

که پیش ازانته ساطان عصر در امان نیریز شاه الساطان بر آشت بارشاعی متمان کرد و ممالک هند و سند په از قسط در با در چه از بعیاری طنات د بنات در به از کشت سیاست و چه از تنفر عام زیر و زیر کشته برد د هدین ته دبای شده بشواهی و عوام دانشدند د دربیش د نوبشنده د اشکری و محروف د مجهول د و خوجی د شریقس د احرار د بازاری د سرداگر د مجراق د کاسی و پیگار ایشوی و پورشانی

در هر قوسي د گررهي نفرن و تشتب پيدا امده د بعضي مردم از الدي أموله و در هر طايفة و طبقة ابتري و فريشائي ادي دادة.

و بهجا ركي اختيار كردند و بعضي در جنكام خزيدند و داس كوهها جان دادند وبعضي توك خانمان دادند و دور دستها زندد و غوبت قعط تلف شدند و بعضي ازوبا هلك كشتند و بعضي در سياست

جهازداري و جهانباني متمتع باد باستقامت چانه فابطه همدر كرنتند و سلطان عصر و زمان فيروز شاء السلطان كه هزار سال از

هركز درين ديارنه قعط بودة است ونه ريا التادة ونه سياست كالشته د اداره گشته را چذاك خراهم ادرك د منتظم د ملتئم گردانيد كه گري سريكسال درسال ادل جلوس انجنان مملك ابترودرهم وپريشان

سعادت و فرط بختياري سلطان عصر و زمان فيروز شاء السلطان در ونه تشتب و تفرق و تنفر زده و از نو دولت و دفور اقبال نهايت

مكرجمعيت درجمعيت و اباداني در اباداني ذراءت در بسيط ممالك هنده دسنده شرق و غربا و جنوبا و شمالا مشاهده نميشود

در بدنده و فواغ در فواغ د راحت در راحت د اسایش در اسایش ومذابع در منانع د امان در امان داسودگي در أسودگي دبينسي أراعت دباغ درباغ درادارادكشت دركشت وسبود در سود

کامراني در کامراني د درنق در درنق د رداج در داج پيدا اصدة و تنعم در تامم و تاذه در تاذه و ترفه در ترفه و عيش در عيش و

ميشوند * رَفَابِطُهُ إِلَى سَلْطَانِي فَيْرِزُ شَاهِي إِنْ إِلَى اسْتَقَامِتِ است و جهانیان درین درک از معایش و مکسب خویش برخوردار

سمالع جهالداري ترك سياست كه در عهد د درك الزانون

تداي عدل راحمان دادالة علم رجاء والهيائ ويد و فهه عد لأمل وييقي يالا أناج (موالمه (14 م) إلى ما الماء الله الله المعلية بالماء الم علي وعصور چاندل عالى الميالي والمارعة و أواس الله عا and gives for fire a death distance of the in the را وو بالمادم الماد المادي الموع والماد المادي الماد ا ه ۱ در د خا درد و ع سرد و مع دو محری و سیمیت وسیهید عیست the state of the following the state of the کھی آب و آب اور ہے انہا ہوں ان کی مدی ان کے معاملات کا بھی کا کیے ہے ۔ شیخہ ودي جهل مدوية بمحد بهيدي كالمنجوع بهت عثرك يمس محت all the grant that I want I sell I be the ورور والمرور والمرواح والمرواح والمرور والمرور والمرور والمرور والمرواح وال the state of the s the man classes of the new relatives and the care of the ser of the series of a the the many of the field of الكراميد أن المرام المحد والأو التكارم المرابط المكاني المتنافي المنافية دعا بالداء والمراكنين ما يبادم في ميما مستطيعية مستنب . بدر بدائع بد مدر میزد به بهدمد مسرم دبیرین بیشند کش عوصر بسياح مبعيع بمريد

عن اللام بميرسكي سنتي سيتي

وري ليشاف ورا عبات و شاشد و مشالي فريدونيو والمراجع والمراجع والمراجع والمراجع والمنازع والمراجع والم والمراجع والمراجع والمراجع والمراجع والمراجع والمراجع والمراج رعامة ولان التسبع والإنكا هزاج وجوية بيرها برها بالمال كمال هيه ويعجوع مثمال شد والقرهاي يجو يستم ييكنا وامخ الإسينهاي かりなるないりょうかり きっぽり からり かかん · はいのことのないできないというというないというないできている。 は、大きないのではないできるというとは、これできるというできると للما الماليمة وقد ويا حزول إلا خول يدم الماليمللا إلا معاملي كم جاية لاكل و جاء بي كرهشي ومشتى وشائي لا पिरितारी सराव रिकेट के काला राजा रिक्वी المارية والمارة والمارية المارية المارية المارية المارية بجريب الممشدي كري أن ينيث ساين والمناشع بذكب عيي شي كا و الشامة ل يك ملك شار يذ إيار و البدل كمستند ومماك الرسرولي المديد وتتبطة ديم خلطتي فرو والمعال و حيات (و سر شاشان و خان و حياتين معمور و منشاد شاراد وتلترجم اوميار شاست ديتي وشناء دراير الاي يالله دي يعاني جع عالمه و حميل مشي كلاته وعراي the title for the title of the contraction of the

نايرز شاعي در ديكر تبدي معايفه اشده ، قابطة 🗼

اءران و انصار وشناداران دركاه و واييان و مقطعان ولايت همه غيران ديروز شامي ملتشر كشت ودو ظام وتعدي بمسته شد الست فيراز شاعي كه ازاحتقامت درجينع يلاد ممالك عدل

خدا نا ترسى را مرى و مروى مدادند و هركه بارى تعالي بادغاء ومحمدتان وعادان ومنصفان را برکزيدند و هيچ شريري و ظالمي و

دركاء اروات رمقطعان رحوان وحراشكوان بالد ممالك ادمنابع حكم الناس على دين ملوكيم و اعوان و أنصار وخواصان ومقونان وغفت وبميارى حلم وحيا وعدل واحمان الاسته است بر مصرر إمان ابو الطفر فيروزشاء السلطان وا بدكارم اخلاق د وذرومهز

رغبيشي رظامي ربي سعادتي وعزاي رنا خدا ترحي در مذكرار كه سرجمله امهر جهالخاليم احت هيئي شريزى ربدافعي أرصاف وأخلاق بادشاء جهان يلاء فصب شدناد وأز أستقامت فابطة

والأاستعمال غايطه مذكور زبان عامة غوامن وعوام وعايابي ممالك ر نيكو سيرتان ازنرمان روامي بدأن و بد سيرتان عاجز و بينهارة تكشله زشت غری بر سر کار مسلمانان د ذمیان نصب نکشت دنیکان د

سالطه رحايك بعامة الماقالهاة إاسلام رداياتي ييمام عالهمه درشرر ثناء حاطاني نيروزشاهي وطب اللمان كشنه امت و

مراهم خراهم که مآثر جميع اعوان و انصار وموان و مراشكران درات كد در باعي اسب خدايگاني فيرز شاعي قدا كذند كد اگر من كد منتها عليه والم علمة منافيات إن عاب عبالماس مدل والعلم علله الله عالم والد

فيروز شاعي وا درين تاويج ذكر كنه از بص كه بعيارند ومآثر ايشان

قدره که به اخلاق بسندیده و داب اداب شاهزادگی صوصوف است و شاه شاهزاد كان شاهزادة جهان اعظم معظم شاديخان مد الله عمود وضوعف تصنيف خود را بذكر أرصاف بزركي ايشان اراستم وإز جملة محامد ايشان وشمة بازنون از اخلاق و ارماف ايشان چارة نديدم بسيارتر است از غرض باز ممانم فاضا إذ فكر بزر كانجيكه از بي ذكر كرون

وعواطف ديكر در باب ار مبذرل كشت چنان مودب ز مهذب و شغل معظم وكيلدوى كه اعظم الشغال دركاهست با مد هزار مراحم عالم از بندگیهای پسئدیدهٔ ان شاهزاده جهان در غایت رفیاست د

مزنه ميكردد باري تعالى اعظم شاديخان معظم را در نظر شاهجهان مكرم و منجل است كه زمان زمان مراحم ملطاني در باب ادبر

بزرك واقطاعات مشهور مكوم ومعظم كشته اند فامل چون درطور بر خورداره مر گرداناد وشاهزادگان دیگر با انکه بخطاب خانی و اشغال

نواب ايشان بر حشم و اقطاعات شاهنزادكان كار ميكند باري تعالى اليشال علاحده نشده است و حكم مطلق بديشان مفوض نكشته و صبا اند و انحوانك قوان و اموختن خط مشغول اند و الي يومذا دركاه

و ازالكه در نظر خداوند عالم باداب سري وسروري پرورش سي يابند وابفرصان رداي اقليمي وكشورى وديارى رشاناد امين رب العالمين شاهزادگان ما را در نظر هاهجهان بر خوردار عمر گرداناد د هر بکی

اميد است كه بدرجات بزرگي و شروري ترقي خواهند كرد

دار و الله معليع خود ما إن * دار بدركة خود چرخ فهومان يابد ياني إبعثل سكندن كه اوجهان كيرد * دكر بسان خفير عمر جاددان يابد

تاريخ فيروزش ي

تمنيف

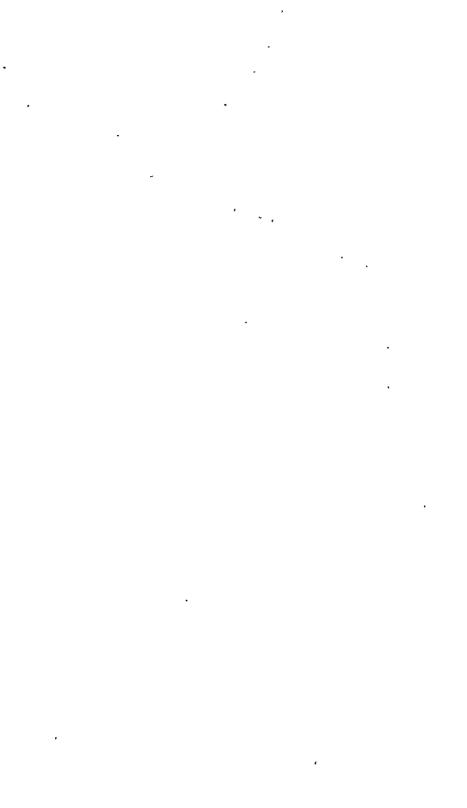
خياء الدين الععروف بضياء برنى

مالانو ريئيب سائليسا إباآ ما

يشحين مولوي ميند (عمد خان ماعب و اهتمام

کپٹان ولیم ناسو لیس د سزدی کبیر النین احمد طبع کرد

متصلا متصلا ۱۲۸۱ من

الإن ملك ملك خصال در نظر ناظري نيامده است د برادر جي ذارك ودومستكري دوماندكان مشغول يوده وعيي كا مشروعي است و درامور دین و مالت معذمه عایده است و همواره دار یا دری معدد معظم دراعطاء صدقات و حسالت بالشاء اسلم مشاعدة شدة اد ثالثته باشد و مورچه آز وازار نياشه و بيشتري اشفال اين ملك که در همه عمر جوري و حيدةي و تعديق درنانيه کسي در حربې خاطر ارامته امت و بفرط مهر دانى و شفتت و خدا ترمي پيرامته و شايد الإ اعاظم ملوك و مران حضرتست وهم باخلاق حميده و إرماف متوده ملك المرا قطب أحق والدين هم ملك وملك مفانست وهم عاليه سرانراز كشته و يكي از برادول خداوند عالم كد ملك ونا داري ارامته اند ومعدن لطف ومنع انصاف اند ر برتبت با اين چئين څربي بيگړ اغاق رحق شکاحي دحق کذاري د اعرف والمضل پيوندهاست واغرف ترون جدله عرف هاست و خبال پناه تصرر توان كرد كه پيرند بادشاه اسه، خامه برادرى كه ورتبت جزاک باندد تر واشرف. تر وانع تر از جرادري بادشاه خور هزار الرون دشايمنك مد هزار تحمين اندر كدام درجه عالي فرصال فوصلى الكيمي كودازد احيون وجراوران شندازند، عالم كه غروك دو فقع خال معظم وا در فطر عمايون شاعجهان نعمت بيوي برحاند و كموي تديم بالشاد عالم يؤادم نطرشفنت بسيئر دارد باري تعاي بيراحة رالإنوادر شاهزادكان در خيز وجود احده و بر حي كه دعا سالكي بدكار اختاق اراسته كشته ربداب واداب نوكى د-رورى رعلى المضهوص اعظم نقج غال كعازو وبداشاهشتي وهم درس سنر

و صرحمت بالمشاء جهان پذاء در باب او اظهر من الشمس است و مكنه الله تعالى است كه اعتضاد أو در ملك و دولت و دنور شفقت و المسلمين ملك ملك مقات ملك ابراهيم معظم نايب باربك دوم خداوند عالم ملك الشرق فتحر الدولة و الدين معين الاسلام

را بشغاي معظم ومكرم كردانيدة است كه عهدة مرهم (؟) إن شغل از فرط عواطفي كه خداونده عالم را در باب نايب باربك است واد

درهر محلي كه پيش ، تخت اعلى ميرود حاجات خاچةمذدان بسمع الذبودة است وملك نايب باربك از دفور صرحمت خدايكاني که جبردل درین شغل که حاجات حاجاملان بسمع یادشاه رسانه حاجات حاجتمندان بسمع بادشاء رسانيدن است داين شغلي است

است و ایشان را که خدادند عالم از جماهیر ملوک برکشید و دهيج نا مشروعي الذبي ملك ملك مفات در نظر ناظري نيامدة ارهم بر کار جدرئيل است * در پيش خدايگال كيهال the organization as اشرف اعلى ميرساند وملتمسات بندكاك خداي از بندكي حضرت

در باب ایشان و اخلاص و هوا خواهي ایشان در بندگي درگاه اعلی بخطاب خاني د چدر د در باش مغطم گردانيد مراحم خدايكاني

است حل و عقد و قبض و بسط ديوان وزارت بلست او داده انده مدت شش سال است که دزارت بلاد ممالك برو مفرض گشته خانجهان دزير ممالك مقبول سلطاني يديم الله معاليه است كه الدارة تحرير و تقرير نيست و يكي از ايشان الغ قتلغ اهظم همايون

ادراً مطلق العذان كردانينة و صواحم كه خداوند عالم دو حتى اعظم

ومعقول غزالى عهد و داؤى عصو است و أو دفور موحمت بارشاه نسب درژنه مصطعی ر در دیدهٔ مرتمی است ر پودر علم منتول جهال جلال التحق والدين كرماجي است أدام الله جلالمه كه مه غداركاني در باب ار به تسط نهايت ماك السادات عدر المدور كردة است اعظم تلارغال احت مكالعلام و حرم إل يزكل لعداعف شاران و مملك سائد و خناف است و اعنه دنیا را ما دین جمع واشفال علم حديث دفقه وراي عايب واطامت طبع الزفوار معدان دایا دارست در دین داري و تعدد و عفت و پاکي لغس اعلى الإدرجات سائر ملوك براوره و ما دوجات عائيه خاني كه داای سرادراز کشته است و درجه اغتماص او در سدکی درگاه ت مبتهم ولنه والدولدك لماياسف سفاداء ياع سسا وديم الماع اخلاص وهوا خواهي بندكي حضرت كوي سبتمت از جماعير ملوك اعظم تذارخان بهادر شده امير العومذين غنوعف قدره است كه در وديم ازانان كداردوكاد هدايون اعلى اختصاص والراط بكرفته است بتسامي در خزاين ميرسد ددر شدت طلب ددندكان ازارد نيشوند ديول وأرت منعاني مي وزو كه أول معاملات حقوق بيت المال معفواعد كد غالمل عدد را برحر بذرة ال بندكان بادعاء ندا كلّد و در بذرة بلنكل ديدة دركاه كمثر تصور ميتند واز قوط اسلامل وبندكي مضايل حق غلامني و حتى كذاري سياراست خود را ال همه ويشتر است كه تشريع بالر ندايند أر از يس كه در انتطم خاخمه ل باب وإبير عصر خود نداشته مود و اختصاف او بدولاه الأبل كأجهال ارزامي دائنته است هيهي بادشامي در تحدمه دهاكي إ

امصر و الزمان فيروزشاء السلطان متع الله المسلمين در اخلاص اهل مغوض گشته دبه مثال دار القضاء أو معاتى شده د ازانه سلطان جماهي علماء دار الملك و تمامي بلاد ممالك بصدر حدر جهان محمدي كلا د جملة مطلق العكان كردانيدة وتعين ادرارك وانعاصات و بادشاء اسلى خالد الله ملك ومأطنه اورا در امون احكم شرع د خاف که در دار الملک دهای صدر جهاد بردند ارنع د بلند تر گشته والدين كه علامة وزال است از درجات قفات ممال ساف دين بروردين بناء درجة تماء ممالك مدر مدورجهان جال المسق (-Ab;).

سيادع سيالها ملعقب سما المهاي وبالمسم وي والعلمان إ استقيمة بيت رسول رب العالمين و در محبت خاندال خاتم الغبيين كوي

فاطميه انواع عواطف و صراحم مبذرل ميفومايد وهم از اثار محبت ترقي كردة چه در باب مدر مدر جهان دچه در حق ساير سادات

الرمذي مرحوم را چترو دور باش و امارات بادشاهي داد وملك خاندان سادات است كه خداوند خان اعني خداوند زادة قوام الدين

كه نور ديدة زهرا دچشم و چراغ اسك الله است در عهد دوات شكار بادشاء جهان يناء است، ملك السادات والامرا اشرف الملك سيف الملك بولار زلاء أو كه سلاله باب مصطفي است. امير

منجل مي گوده و سيد السادات علاء الدين سيد وسول داد إز مقوان ومعظم گردانيدن است و زمان زمان بعواطف خسرزاني مكوم و بادشاة اسلام معظم ومكوم است وبشغل نيايت وكيلدرى مشرف

كشته است د بانواع عواطف خسروانه اختصاص مي باشد د از درگاه شده است د بنظر عنابت سلطاني فيروز شاهي مخصوص

(۱۸۵)

المان حس اغتاد و مراهم حاطانی بدماهیو حادات دار المذاک و الدر مداکس باغتال و ادماء و الرام و دریمها در بخیان و هجیانت و هر همه حادات از اصل شده الله و بدماه موید عمر حدایشی مشبول کشته درانکه از مندکل تدیم درگاه حلطانی فیرز غلعی از حقری تدم بندگی حادازی شده الله و از اعاطم ممارک کشته الله و اتوان و ادمار حصوت شده و سخیار بوزیتههی درگی و سینه دس اعدان در ادمار حصوت شده و سخیار بوزیتههی درگی و سینه دس استالالله و همه باردات حستسی موموناند و بدان و اقتدان و ارمیانی اراستالله در خیرات و احدان محدوث و مده باردات و ادمان محدوث و مده باردات و استالالله در خیرات و احدان محدوث و مده باردات و ادمان محدوث و مشهور شده و دارمیانی و ارمیانی و ارمیان دارمیانی و استالالله در در چینین

اراسته الد ردرخیرات راحمال معرزت و مشهورشد دروپذین کامرابي د کامکاري که نندکل تديم بادشاه دام پلاه حرمرازده الدنچز ههر د شفتخت دامتدان دعدان از ايشال معلى نامترده د کاري نا پسنديده مشاهده دشده است داي آحموس ملک پيش عماد إلىک عارض معالک شير سلطاني إدام الله دراته که

تحصت و ممانت و مهرامي و غفقت ارآسته و پيراسته و دبورد ذات ميدو ايي ملك پسنديده خصال ديران عرض ممالك كه مذبح ارزاق محاهدان دين د نعاويل استم است مرزن و معتقيم گشته و چندين ساخت قه ما مي بينم و ديكران هم مي بيند كه ملك الشرق عماد الماك بشير ساطاني در داحد حصم كه حاصال دين

ر ماك اند مهرش قر از مادر ر پذر است و از انها در ازب دین ماك است د مهرش و اخص ندكل قديم سلطانیست هر ترفه دایش كه در براهیت حشم بیش قضت املی میكذرند بعز اجابت مقری میگردد د از درات برز ابرین بادعاد حهل بناه

بعد از قربها وعصرها اين چيدي عماد (العلي كه كال شتشت ومهركاري

مختص دركاء اعلى ملك الاصرا ملك شكاربك وملان سلطاني بنده است برسر عشم نصب شده است د دیگر از بندگان خاص و مقربان

بصدقه بادشاه نویاد میرسد و عرضه داشت بیری رگی در پیش يانته بسياري باشد که بي بادران د در ماندگان و جاحتمندان را د ونادارست و در درگاه اعلی بس مقرت گشته د اختصاص تمام قديم بندكي حضرت است داد ملكي پسنديده اخلاق و حلى شناسي

شكار براف د مدان سلطاني كه دوز بروز در نظر جان بخش بادشاء كذاء كاران بشفاعت اين بنامة قديم از درگاء عفو ميشود و ملك و عرضه داشتهاي او بادشاء بنده نواز بسمح رضا استماع ميفرمايد و تخت اعلى ميكذواند و چون او بندة قديم است و قربي تمام دارد

دار واقطاعات بزرك فرصود و از خلق پاكيزة و حسن جسارت اوهم تخت عرفه داشت كرد و ملك شكاربك متدنه الله را حشم بسيار. بسيار مدد نومود و چذه سخاي كه از همچو ارئي ايد در پيش اسلام عزية ترو مكوم ترباد درباب من كه مواف تاريخ فيروزشاهيم

بسرمي برند واسودة ومرفة الحال انك وهموارة بلعاء عمر و دواس حشم دهم رعاياي اقطاعات اددر اسايش دراحت دامه ودينهمي دوركار

درگاء جهان پذاء که از بندگان و مختصان قديم درگاء اعلى است ملك بادشاء جهان و خسرو گيهان مشغول مي باشند و ديگر از براوردگان

د کار داني د کم ازاري دهنر مندي د راي صواب از نوادر عهداست اعلى را بندگي د چاکرى کرده است د در حق گذاري د حق شناسي مسترفي افتخار الملك نايت كجرات است كه سالها بذكري درگاه

و از دفور سراحم خدایگاني چند سال است که نايب عرصه کجرات

شده است اسس کعادت و وط دراست د دور عور د شست دار مدان است اسس کعادت و وط دراست د دور عور د شست دار مدان استاب دست و ایدان عیمهٔ طویل و عوس و که از سیان استایها دستها بدایند شده و سیانها د دستها و مینها پردایند که دران مرده مورت مدنده و سواح ان عومت و از ستی مستما کو که هر سان مورد مورت به دستور سواح ان عومت و از ستی مستما کو که هر سال چدید این بهارات ایده ایامه میروند و دیگر او بو هر سر این در باز این در این در باز این در است که نستان درگاه میان پیاد ملک میدود در باز او باز مواد میان پیاد ملک میدود در باز این در مورد و مدار کشته است د ادران مراب و مواطعت مدار نامی در است از در باز از دود کدشته است د در سده مده رسیاده است دار د باز

داس ار مسدال شده و شدر حال مسكور ارماوک و امراب آدام است دسمر ار او لاد شده است و در حداله مده اسباده است و ار د پدر ار که او امرابي عظام دره استال حوارکي در با داري و حوه گداري ار بياري دست مسرسد و هرگر در باماکي و شططي و دحي يو نشه يار دشده ادد و اي وه صدور ماوك و امراد او ادعاص مديده است و

ارالی داهماد ایشان را در خلال هرادگی مدهنت میکند در خلال هرازگی مطنه ایمه د خلطین است و سس ممکنی بود که در طور هپهسالاری د امیدری تا ملکی ر صدی که عمر اد بردیک مد حال رسیده باشد ده مین دامهای د بعدهٔ د سی شططی بار بناشد همیشه در هبال حوارگی د حدی شداسی در گور اد سر برد د د دکر از داردگا

درگاه اعلی حال معلم طعر حال است که نشهل دیلات در ارت که نعد ار در ارت اراء عم اشعال دنول امایی اعتد الله است میشوب یه محمد کیشته است ر ناری تمالی طعر حال مدکور از نه جهت و محمح اراسته و ندانت و حنامت پیواسته و حامط کتم الله است و در قرآت قرآل

عدام المثال است وقرال دو ددار وعيو دمار چنال مي حوالا كه

د چون بداب د اداب بزرگي د مهتري اراسته اند د از ادا د اجداد وقرب إيشان در بندكي حضرت از حد بيان دوعف كذشته است مي نمايند در مجلس خاص الخاص بادشاء جهان پئاء محرمند مخصوص شدة أند وميشوند وشب و روز در بذدكي تخت ملازمت اعلى شدة اند و در بندكي در كاد اختصاص تمام يافقه و بانواع سرامم اسلاف ایشان مکرم و معظم روزگار گذرانیده مختص و مقرب درگاه كه ابا واجداد ايشان از چنگيز خان باز اصيران تمن بوده اند و هميشه ملكه وسلطانه درباب اواز ومف بيرون است ذدو امير زاده بزرك عرصة ملتان مخصوص كسته است و عواطف خداوند عالم خلد الله بر کشیدنگان و مقربان در گاه شهنشاهی نیروزشاهی است و به نیابت في محله باز مي خواند هم حسيب است هم نسيب كه از جملة اشفاق ممتاز است د ازانهاست که از پرورش د نوازش ادرخع الشي درايت مرموف است و از علوم بهرد تمام دارد و بمكارم اخلاق ومحاسي بارمان حميده و هذر منديهاي گرنا گرن و وفايق كفايت و حقايق بنواغته واقطأع ملتان داده ملك عين الملك ماهو است كه و دیگر ازانها را که بذرکي حضرت بر کشيده است و بانواع مراحم كار داني د كفايت وهمت و شجاءت و سخاوت نظير خود زدارد خاني د ملکي بعفت مذكور از نوادر خانان و ملوك بود و در سامعان را رقب دي مي نمايد وچشمها از گويه روان مي شود و

برمزيد سي گردد ديكي ازال دوبزاك زادة چين و خطا امير فتبعة بزاك زاده اند زمان زمان مرتبه و قرب ايسان در بندكي حضرت

امير مهمان است که اد را سلطان مغفور محمد بن تغلقشاء در نهايب

ويرز شاعي الست كه در عصرى وعهدي كه برزكل أل عصر و مقصول من ال ايواد ذكر مقي ال اعوال و انصار عصرت سليماري ومكرم ميكرود واختصاص اردويي دركاء أر دصه يوري است و و ارحصرت بابئاه دین پناه ما شهراره با عامات و اگزامات مغم داداس او عواطعت ومواهم باسيار است وشاران سوي دسوارى است ام الله رابه الشار بالما الماء الماء الماء الماد الماد س مكرم دمعظم دارد دهم حتى علاس است دهم حتى كذاردهم است و از اما و احداك امير تدن و امير زاده است و مذاته مفسى ملك معطم أمير اصدا أنال است كه اردوادر مارك وامراي جلكير خار مومخته است د پروکي د عرت داعت اد ار دلجبائست د دم مشاعده بشده واردراطم اعتقادي دوست دارد وحول با حق حبيثه برمرتنة برك دارند د هيج كلمي نه عهدى و يبوناي الز و دو دهس أيل اميد زائد حلامكي بديار است كايال است كه ادرا تساءك للماسي والماسير إلاة شهير الرنيست وارممامل شداست (ميار للبغة بيصة قدرأميار أمل أحست وحأل شهإنا والربشنست و تنظيم دائنت كردي و امير مهار كمنى و نارفا بوميزي نه

وعفت منصص باغده وغربول وحيثان وطامان وعوابان وا ار مات بونه وبعدل واحسان ومسلماني وحدا ترجي رمهزنادي مقريال أل عصر ومقعلمال وواليأل أل عصرهمة بيكو أخلن وبماءيدة

و سعادت التجامد و معاملات بادشاه و اءول و انصار بادشاه ال عهد ممالح حهال فاري أل عصرو أمور حيال فامي أل عهد هراونمه لحيور در امرر جه ل داري در عبد ان بادغاه مدهلي و محالي داشد

خداد کاری نیروز شاهی خداوند عالم که از حضرت امیر حديث بيضة اسلم د مواظبت قهاري وعلات جهالكيري السيدة است شهرهاي همامان را غارت ميكنداز انجاكه عصبيت يت را در عذاب ميدارد داز فضرل خذالني كلا برسران اشقي ا ذرامرش کرده ان دلایت را نهب د تاراج میکند ز مسلمانان ر مستم طنیان و غصب وغارني که از قوت تغاب كرده دست میان را در عذاب داشته درایت آن سرحد را مزاهست میندماید ا جمع کرده است د از ای عادیتی در ترهب تا زیده و مسلمانان و گرفته است درنبوست حشري از پايک د دهانگ اب گرفته بنگاي همايون رسانيدند كه الياس فابط لايئوتي كه يتغلب أن ديار را فه دراست د رحمت جهانیان را منتظم د ملتئم میگردانید بس جهان پناه است داد محالخ جهان داري مي داد د بعدل واحسرن رهم در ادل سنوات جاوس سلطاني فيروز شاهي كه بادشاء مخلص ومطبع کشتن ضابط اکمنونی بدرگاء اعلی د اورد بالن كون بيكر و غنايم بسيار النال ديار و المات اعلى عرف المهنوي ونتح كردن المهنوتي عهد وزمان فيروزشاء السلطان و كيفيت نهضت مقدمة هشتم در ايراد شمة ازجهان كيرى بادشاء شاندسته زوشت ناریخ ها گردد و مخاصه و مآنر ایشان چون در مرفان آبد دامن قيامت كيرد *

کذرانید ر از دراطف خدرانه چتر ر تاج ر تبای مکال ر مرمع خاكبس دركاء كردند دراى كرركهور با خده تيات غبد إلجيربيل مذكر در بيش داخول غدايكاني امدند وبا خدمتيات بي اندازه سال الله و خواج الآ گوننه بدنته جون وايات اعلى اجها وساليان بيش از ندرتها وتدفرها ديريشانيها خراج كذارشق ادده بودند كدسالها در امد راي گرزئيور که بس بزرک راي است د راي کېريمه أعصين مشغول شد چون واليات اعاي در ديار كوركبهور د كروسه رابان عبد عبوه ادر ار الرعب در ينتره بت د دابال منصورة دار وليت رايان مذكور در امد الياس فابط بيئرة وا سامي سلطاني ماية برعومة كهروسة و كروكهيور أنداغت وعماكر پادشاه اسلم در عصمت ایزدي از آب سرد عدو کرد و چئر ا-مان بالشكر سلطاني ميزد ذرياطني كرد وآيت ذرار برخواند وجون د در ترفيت رنتنه د ازاته اخيا البخه مازنه د مقابله خمابط لايندوني وادوان وانصار أو واخبر عد الإين مرصدها باز كشتند بي انداو از اب سررغبرة كرد راز وسيدي واوات اعلى الياس لشكر كاء سلطاتي جدية على كثير كرد إصدد ووايات المال باجمعيت دنيال وإنات اعلى برحمت لكهنوتي طائما و راغير بواك شدنه ودر شاهي كه سالها متمود و متواري شده بودند با سوار د پياده خود د جملهٔ دایان د وانکان د مقدمان حندوستان که پیش از جلوس ایروز للهذوتي وينكرد فهضت فرصود وبكرج مكواتر در خطه ارده وميده رسبع ماية با عسائر قاهرة از دار العلك دهاي بيين امد وبرسمت. . والواامري مينا أست دونع ماء شول شهور سنة ال . . . يس: " (AVE)

راسيان تلک بست يانت رچند مقدمان ديگر که در رايت ار - زاگ درانا بردند با ار جامه بوشيدند دري كبريس نيز باند اژ

دانت خود غدمتيات گذرانيد ريا مقدمان وايت غود جامع يانت ركسوت مرحمت پوشيد درايان مذكرواز سراغام ماقع

بارش کشیدند و منقاد و مطبع درگاه اعلی شدند ر چذری ایبرای تلکنگ نقره از بقایای سنوات هاضیه در خزانگ اشکر رسانیدند در سنوات مستقبل خراج معین پذیرانند و دنیقیای خراج بدیوان اعلی

دادند از بيش تخت اعلى محصد غراج ذامزه شدند و إيول

الما براتي د ياكرو وال شداد رجانه ور رايات اعلى را در حدود واري الله المال و المحدود واري والله المال و المحدود و المال و المال المال المال و الرواد و المال و الموادد و المال و الموادد و الموادد و المال و الموادد و المال و الموادد و الموادد و المال و الموادد و المو

مسابون فروان مادر شد قا اشكر منصور ديني از ديناي وايت ادرانون را نيس ر تأرج نكنند و اگر بود؛ گرفته باشد بگذارند و چود رازت

اعلى الرايت. الدراي ست كينرت دينترة فيفت نومود دالياس مذكور را أر رسيدل رايات اداي خبر شد نفيل محاربه را در باقى كواد از ترهت هرچه زند تر آنت فرا بر خواند در ياترة

افت دازنس عساكر منصورة فريندية هم قرارنكرنت والدالة نام موضعي است نزديك بنترية كه يك طرف الدآب است وطرف در، حلكا ، است درا الدالة تسمي كور الدينترية كا المديد

دور جنگل است دران الادالة تحصين كرد راز يذكرو صودم كار امده را با زن راج در انداله برد دانجا خزيد د در محانظت خرد مشغول شد راز دراس د هبيد بادشاه اسلام و مجاهدات رغوات

اتعر منصور حال از آل ادد از سواد د... اد خود را در النيئة تسوده عير مشاهده ميكروند ر در الاداله مي بودند درايات اعابي از گورگهپير د . . . . - دار جكت برطريقي تماها در ترحث سايه افداغت ري ترهث درانكار و بعيل داران ان مومه ندرانه پيوستانه ر مدمتياس كذاريد به و خاميا و دورهها يانتند وجومة ترهت چداچه پيوسته مفيع ومدتاد دراج گدار هشدت بوده است هميال معلي د منتاد گشت دار اهكار استم د رومة ترهت اكتتي د بيد د كار كدل شرو و معامله

ر خالمها ر دورشها بانشد دورمة ترهت چداچه پدرسد معيو (مدهد ر دراي كدار صدرت بوده است هميدان مطيع د منداد كشت ر از اشدار استم در دوره كم ترهت المشي د بيد د كار كدان شرع د معاماء در ما دادور از پيش تست اعلى دسب شدند د ان عرجه منافط د به المام دادور از پيش تست اعلى دسب شدند د ان عرجه منافط د مانام كمت د رايات اعلى از ترهت نكري متراز بر سمت بهتر و د مانام كمت بهتره و البات الماب از ترهت نكري متراز بر ساب مهدند به بيد و الماب بهتره بيد به مابي دور با جمعيت خود د حاتى پيترو در اكدام كه يكط ف از آن الماب احتداد در طوف دوم جبكال حردند و الماب له يكط ف از آن

خود راست کود که دشکال دودیک وسیده است و ان زمینها درویت مشیعی است و در درال بازار چنال پر اصعیشود و بشگ درگ بدا چی این کماشکر مادشاه درال ومیل وقعه نتواند کود و سپال ط آمت نیش پشگا اللجبائی نتواند ارود و حدویل ایام دودیک مازل از اسمال

مازل خواهدشد سعود برول ما إل غداويد عالم با اشكرشام لحد عد خواهد كرد بديل كمال و بديل خيال الياس مدكور ما خاتى . مديت غود در اكداله بدس و اثرا بناء غود ماصت و اشكر اسلم چون در حدود بدترة رسيد خدارند عالم برمال داد تا خاق دريده

بای که در پنتروه هاسده است ایشال را کسی زحمت سدد رحانه

بالك زين منبين كشت د جنان فرار نمود كه لكم از ياريم و ركاب ادردند و الياس باد ثروت سرى و باد شاهي در سر كرده بده در وطبل وعلم غدابط لكه أوتي بالجهل و جهار زخير بيل بدست د جرایای خون براندند و هردر زمان ارا رقت محارده چنر و درواش و زير وزير كردند وتعد وبالا كردانيدند و دماراز طعات و بغات برادردند اشكر اسلام امدة با تمامي اعواق و انصار و سوار د بيادة اورا بشكستنه اسكر الياس خابط لكهارتيد كه نخوت سرى در سر داشت و مفابل تكبير راورداند وتينها ازنيام بركسيدند وبحملة ادل و صدمة أخست . رزان حمله برند رايشان را از ميان برگزيده اژدران لشكر اسلام غلغاله بعضي افواج فرسان قضا نفاذ بالنشاء جهانكير صادر شد تا بران بد مدبران بد رز تير ډرابي چند در مقابل اشكر پيشتر امدند بر can out imites ising ciarca lundiz omidse acis e la كر ١٠٠ حق و ١١٠٠ طرف خود باطل وعدواله جانب

ازجلاح نشناخت وغازيان اشكر اسلام سوار دوبادة عاتبت الياس

علم المنان رشي مل مفيا عالمي مانهام، البسام، المنيس ماد مخذرل را به درنع های مود انگان چنان سرمی برددند که کشتهای

کشتنده ریست ریا گم کردند که راه گریز نمی دیدند ر چپ دراست غارت گر از هیدست عزات اسلام چذان کر د کور د بی خدر و مدهوش شدگان ان سیاه رویان خرصنها و تودها بر اصد و ان طغات و بغات

ر ۱۹۵۶) 14 مار کانگرن میآزا مستندر تیمنهای چیاشدار اسعم د خازنا درسرمی خودنند د جار میآزاز دراز سیلیم میکوند و باییل

بنگانه كد سالها غيد را ابرونگال منتجراداريدند رصوفعا مي كونا". د بيرو جانباري از پيش الياس بهتكي برميكونند رييش ركب اس عداد ، دارانگا, اب گرفته بتگاه دهست د بامي ميزدند درحالت

ان خبوای وا رانکار اب گرفته بنگانه دست د بامی میزونو در حاات محارد در پیش شیر امکان د ژیر اندازار اشکر مذصور حر در انکشت در دهال می ادداختنه د خبر دوی میکردند و تیع و تیر از دست

می انداختلند د پیشانی او رمین می مانیدند رعاف تیع میشدند د پاسې از روز ناشت که تمامی ان هجار د دشت از کشاکل پر شد د از هر طرف تودها پر آماد و اشار احال مطفر و متمبر کشته و شابه اید ناسید باسید مید د می کسی که نکشته شای پیاییا

دی الدازه ندست اصدة و موی به مرکمی کو نکشته حاصا و غایما دارا کشتند و چون نماز شام در اصد و انچیال طقعی می نصر الله بورامد رازار طفر طاهر شد غدارند در بارگاه درات نورل برمود بدی حاصر داد به داد تا در محلال

واشکر مذهبور را فرمان داد تا دو مستهامی حود فرود ایدد ر ادام را که از معارف و خابان و امرا و بدناتی مقرب الیامی مابط انهدوتی بندمت ارزده پودند دستها در کلو ادفاغته پودستها چمی بشت مسته

با چذر درد باشر در امارات بانشاعي ما چه ان رچه از (جدر بيد و در و اسهال با زين دي زين كه ندست اصده بودند بيش داخول مطابي اوردند دم در زمان پيدان وا پيش تحت كذرابيدند اماري اوردند ان پيدان کود بيد تشرتجب ميکردند دېلدادان

و مهارزل دريه بدلساده ساطادي بيرك وران بيش قست سركنده عرفدائيتند كه اين چئين پيش شكرف كه هريكي كوه اهمي ددار رويس

الدردة از توت اين بيلان ادرا محاربة با تحكم دهاي در خاطر كهنوني وا در بلا داشته بودند و نخوص بادشاهي در سر اد درأ ال إيلان با ملك وامراي حاضر ميفرمود كه اير، بيلان الياس فابط بوتت كنشن بيال مذكور پيش تخت اعلى خداوند عالماز مشاهد را ماند در هينج غصري ازهيج دياري در دهاي نرسيده بردنه

كشت وباغلاص و هوا خواهي پېش خواهد امد و هر سال انواع ميكانيت و بعد ازين چون اين پيلان را چاي داد كرد نفرل اخواهد

غدمتيات وتعف و هدايا در دهلي وران خواهد داشت پيل خامة

إيباخانة بادشاهي كه بادشاهي او بحق بود والرصبادا چند بيان وي عاقبدتي افتد و بادشاهان بزرگ فرهبودهانه که ډيل نزيبد مکر در الين جندن بيلان كود دبكرل رسرفضول ورياند على أخصرها الاربلست

ملجراي مذكور فرمان شد تا چيلان را در پياخانة سلطاني برند واسپان همان چند پدل واسطة هلاك د برانتاد اوشود رپس او نمانه دبعه بدست متذابي بي باكي انته تا چذه بلا بر سرار بيضه نهد دليك

اسين شده اند بسالار در سپارند و بيشتران خدارنه عالم بيدار بودند وا در پایکا، خاص رسانند و اصرا و معارفی که از اشکر فابط لهنوتي

الماء از خواص وعوام وسوار ديياده ومسلمان وهندو وبازاري شكر مريكعتند و دوم الاأ فتع مذكور عاصة خلايق لشكر منصور نصوهم د دولانهای شار فتح میکذاردند حضت بی نیاز را بر ظفراسهانی

ولشكري هجوم كردند و فيش درگاء اصدند وانتماس كردند كه اكدائه

برارند خدارند عالم از كمال دين داري در بيدل مال كردن اكداله را غارت داز پیل مال سلطاني كردن اكداله رالياسيل

اءاي بكويج متواتر درخطة كول وسيد وتغوا ومصاكين غطط وتصبات خطط رأ حدقات وادردعائيد والإلبيا دو كنف عصصت الهي وليات وسايرخاق وتائبور باجابت مقرق كشت ونقرا ومسايان أر أقطاعات ومراتب وعشم فرمود وملقمسات سادات وعلما ومشاية كنك عبرة كرد معارف ومشاهير كزة و ماذئهور والأواغ سد وسيارادرا اجات مراجعت عد رجون وإياتٍ أعلى در عليود كوه ومانهود أل أبه بسكابعت وإيات أعلى درجه ي تعيثوني وينذوة فامزه غده ببودنه ظفر اباد امد دراك د امرا د ايكان ومقدمان سست عندرستال كد لشار منمير سكونت تمام اس سزو را عيرة كرد و داراي شع در عرهمه را ازاد كند وهم ازائجا رأوات اعلى در كناراً اجا سرد رسيده كم هركوا بروة الإنتائي ينتكم بروست اشكراستم امتاده أست هم الرجا والله و أواب كاركنان أعدي عدنه و على الطاق فرهمل ممادر شد أومود دبكوج متواتردو حدود ترهت د جكت رجد و دول ورهه و (إيات أدار) مطفور مفصور برحمت بازاليا ودياي مراجعت پسلايده ليست خالى خبوم كرده وا از پيش داخول دار كاردانيدىد لرواند و بعد چلين أخيى و أعرقي أبايت طابي متعمت و چنانچه خلمت الد رحلمت مانده باز ملمت در حالبای غرد و مارا هست بران مقمود است که مسلمان و حضرل شکر امام مارا منح و نصرت محشيد و فزال بالد بعدت فزديكم وسيزده است تهوا والحد ويهجي الياس بودند بتعامي بلست معازد و حقادا ي رادر ورا مناه دفيد والماح والانع بالمقيد ودرد ورا خلق لشار وأفرهل تدائد وفرمود كه

داران و عهده داران فوج فوج دو گروه به تهنید مین فتح وفیروزي برسبیل را مدتاب سلطاني ميكردند وتا خطه كول بزركان و معتبران وشغل (hba)

بالعداء كهنده اعطم همايون فالجنان بالمرادملي واعظم استقبال بلاركاه سي رسيدند و بذوازش و نواخت خلعتها و مرحمتها

رمشايع تا جهجر وچاندوش به تهديث فتح واستقبال حضرت بيش ديوان وزارت و کوتوالان و شحنگان شهر و صادر صدور جهان با تضاعه

قبول بور از نفايص خدمتيات و امتعه وزر فقود واميان تازي ايزدي در گذر قبول ډورعبرة نوصول و اعظم همايون فانجهان دره نزاز آجدند رومين بوس دركاء كردند ورايات اعلى دركنف عصمت

سيسمف صيك فند والبعث عله معديان منة خمص وخمسين و در صحوا نمي لنجدد وهشم نظاركيان در تماشاء خدمتهاي متلون وتتاري از تنك بست و پشت برهنه چندان گذرانیدند که دردشت

فتح ونيروزي وظفر دردار الملك درلت در امد د پيلان د وسبعماية نطالع شعد و وتحق همايون رايات اعلى با چذان

اشكر منصور كشتم بوفنه در إيها وع المارا ملك در إدردند ونظاركيان واصرا و مقربان و خواضان الياس فيابط لكهذوتي كه اسير و دستكيز اسهان كه ازنتج الهنوتي ويندود فركارخانهاي خاص رسيده بوذ

و صود و خود و بزار الم الما شاعي غلايم المهنودي شاديها ميكروند ودر شهداز خواص فيعوام والشكري دبازاري ومسلمان وهنددون

نذارها ميكردند و در هر ميايي مهمانيها مني شد و سردها مي أغناد شهر قبها بسته بودن دود دو امدن خداوند عالم با بونان نتج د ظفر

ردركوچه و بازار رقصها ميكيوند وازانكه جماهير مروم بذكة ربوة

در مدكي دركاة فرمثلا وعرفية داعت اطاعت أمير بدبشت . ميرود و در كرت خدمتياك و هدايا وامر تبدمت معتبرأك البيكي ديد الجد ديد مطيع و منتاد كشنه است دوم اخلاص و جوا كمواهي و عدل لنع مذكور الياس خلط لهذوي اأردسي برنو عشاكرة سمور خواص د دوام دار الملك و بلاد مبالك جمع (شديع بأينيا بياسود داد و از رسيس رايات اعلى سالما وغالم مظفر ومنمور خاطر سكدة اسلم بشار لنع داصرت اسماني ردفعات مزركان را زيارت كرد ومدرات الديار باسبار كالمنيشا هشها والما عالسان ويمنا والشما دعان والحراهم بالشاء جهائيو بعلماء غهراهم وكانتاءات د در إبدعاء المع و نصرت بادشاء دين يناه مشفول بردند مدانات عام به أنه و بنستمَّ على ومحكاجيك ومحليقاك ومقيوك وارالعلك كا عب ارمول د زرار داد تا بدرهای اسلم در مسلمید جامع د حطایر نزیس غلا الله ملكه وسلطانه در وابع عام سكل شهر مرضفها عدراله ميشد رغدارند عام را دعا ميكردند ر ثنا مي كمندر غدارند عام در بوست الميكن بيدند وأز مشاعدا فناي واقيل حواطر منيل عكته وهوا خواه ومخطف دوكاة ملطاني فيروز شاهي لا أغردوبي

استحكام كرفته و بادشاهي و اولو الأصري خداوند عالم بدان شاء السلطان با عد اعزاز و اكرام وسيدة است اذن ولواء بادشاهي برسلطان عصرو زمان فيروز خليفه عباسي دوكرت خلعت اولوالامري ومنشور مقدمة نهم در بيان الكه از حصرت امير المؤمنين

السلطان وادرزورسايدان عدايت ازل در اورمه است وظل الله راستين و ازانجا كه باريتعالى بادشاء جهان سلطان العصر والزمان نيروز شاع

تعالى ملك و دولت ادراد فرزندان ادرا دامس فيامت كير اند دوكرت انريده در مدت شش سال كه اوايل عصو بادشاهي أوست وايزه

ما را در عزت داشت منشور و خاعمت و اواء امدر المؤمنين و نوستاد كان وأواد شلطنت بدو رسيد وحق جل وعلى بالدشاء دين بورز دين بناء از امير المومني خليفة عباسي منشور اداو الامري . و خلعت بادشاهي

بالغا ما باغ اجاء اررد وهم چانير دانست كه منشور وخلعت اصدر المؤمذين توندق بخشيد وشرايط حرصت مراحم امدر المومذين

بذركي امير المؤمنين ردان كرد داز ميامي مناشير و بركات خاءتهاي الله عليه السلام رسيده عرضداشتي با تحفه و هدايا در نهايت توفع امدراله ومندي ازاسمان منزل شدة است و از درگاه مصطفى ملى

اسماني درين ديارمتونر منزل ميكردد د ابولب بلاهاي اسماني ازقعظ تاثيرات اذن و اجازت فم زاقة مصطفى ملى الله عليه وسلم نيف خليفة عباسي جمعات واعياد عامة اهل اسلم تزايد پذيرونس واز

وكثرت إرامت و حرائت باعها رازونا جهال الر حر تاره وشكفته وتعتب د نعرق وتردد و ترس اد اطلها ومته و ادالادادي و صال ر درات حوامي دركاة ار كرائيدة ر امر ر امل تعام ببلدا احدة ر داياي حواصر ودوام إهااي صلكت باطاءت داهياد راخله يتلدي بادشاه استم شرطعات ارتار مماكما إرتابي ديج شده است دردا مسدود كمشقه است داؤ حسل انتقتاد د دين پروري د دس

عالم در امر شکار که ان وسم بادغامی دار مقدمة دهم دربيان مبالغت فرمودن خداوند ه ده است و عالم ددوي دهشتي كشته و احدد اله على داك .

لإل درحمت كوه كه درم شكار يغمت شد سحيان الله كه اكر من در رجئد کرت که رایات اعابی را در سست دادسی ر مرمنی ۴ کرت خواص اردساف بادشاش مطام است

ميرز كاء السلطان أريثوم وخواهم كه چيري مشرح و معصل متريسم مرا ومساسيارى كاردنوع كارومبالعت كارمك للطال العهد والومال

سلطال عيات الدين دلاس در شكار اردد رجد خود عديده ام راز واكرجه از ا-تمراق الطال شمس الديل در شكار ديشته ادد واز علو بلاءيرز شاء مشاعدة شد ار هين بالشامي در دهلي شدة است رمدارمت شكر كردر وطرق طريق شكار چدا چه مارا از ساطان عاام شكر مامة يوروزشاهي مايد پرواحت و دو"علده عيده تصديعي مايد كره

دين، ليكل أن يأدشاهل در چيار ماء زمستال شكارطيور كردندي رعدت ، ميل كردل سلطال علاد الديل خلعي "در شكر سيشم حود

رسم الله ها الله دار ال برانيدندى فاسا الله شكار سباع كناره وهم شكار وحوش كند وهم شكار طيور كند وسال درازده ماه كند وهم شكار وحوش كند وهم شكار طيور كند وسال درازده ماه بي شكار نتواند بود سلطان عالم بناه فيروز شاه است كه درين چند كرت كه درين ديار مذكور برسم شكار نهضت فرمود نه شيران را در

اید و از بسیاری گوشت شکاری از شکار کاه سلطانی فروز شاهی ایشکر کاه سی رسید و قصابان از کشتن کاو و گویسپذنه سدانها بیکار سانده اند و سی سآنید و از دفور اشتغال بادشاه عالم پذاه اسیر شکاران

درگان بدراتبي بزاک سر انراز گشتنه که در هيچ عهدي - هديديس معظم ر مجيا و مقرب و مكرم نبوده اند د عارضان شكره و خاص دران و مه پخوان و ساير شكود داران در ناز د نعمت يكي شكاد اند در

مرهمه نازها رسته و از عدد بيرون كرك اصده اند و تماسي صيادان دار المده اند و تماسي صيادان دار الماسي ميادان دار الماسي ميادان دار الماسي ميده كاه خدايكاني

که لا تعد رلاتحصی جمع شده است دایما جانور میرسانیدند داینات مذکور در شکارگاه سلطانی فیروزشاهی میخوانیددند چنانچه بریت پیش تیرش اهوان را از پی به د قبول نیش تیرش اهوان را از پی به د قبول

رپیش پیکان درشاخش از درای ۳۶۰۵ را شیر چون شاخ گوزان پشت را سازد درتا هی شذیده کو نهید ترس این شیرز شین

امان مرم شالية لي النئذا لي الما نما

مقدمهٔ بازدیم در بیان انکه در ً. شهرمه روزد برگزی باده صدید ژ.

شادی مزاحمت مغل چنگیز خان مسدود "

ده از و البانیسال عدند ر مند ر مشاعده ر معاینه شده است

اد در عبد همایی ایرزشتمی در احد مغل چتلیز خابی مسدود شده

امت ر نه ایمال با آخد شرت و نهب مرحدها میمر کشاست

و نه ایما پرطربق هزا خراعی در احده در دری توانند آحد ر نه ما باری

خرادل بهر بهاده می آزادند و بود ر اگر در کرت چراتی کردند و باشی

کرت آب مورد را عدود کردند و دول حدید آحدند بعشی لشار اسه

با ان مخاذیل مقابل شد و او نعج و نصوت آحدادی له قرین اسل

با ان مخاذیل مقابل شد و این م

کرت اب سودرة را عدو کردند و دول حدود احدند بعضى اشكر اسام با آن مخذذ بار مخابان شد را و منج و نصوت آسمادي كه ترون اسام دواست سلطادي ميراز شاعي است مضى ازان محذذ با كشته شدند و سه اسار و دسكنير كشتند ميذادته اسيران را دو شامها در گون انداخته دور شترل سوار كردندن دارالساك تشير کردند و اشم ازان مدمين در متابا معبين شدن و گرفتتن كه دست از با و الكام

ار باردم سی شاختند و در ایم سودو نوخت عدو کردن غرف شدند در امد بغضی از ایشان از پی آمی مردند و نعضی از اسکر اسم در امد بغضی از ایشان از پی آمی مردند و نعضی از اسکر اسم کشته شدند و نعضی از شبخین مقدمه گخرانتانیگشند و دم عصهٔ آن ملاتین بینکیر تحامی گرد مرتداها تکشتند و نویتمایی از میتمی

شهل حود منج و نصرت أسمامي قرين اسمم دولت مادشاء عالم بناء ملطال عصر وزمل ديريز شاء السلطال خلد الله ملكد و سلطام كردانيده است دداهر طري رايات اعلام ادر مندكل ادرج مي آوند

ر ۱۲۰۴)
مظفر ومنصور میکردند و منکه غیاء برني مواف تاریخ فیروز شاهیم چون بذکر فتح و نصوت علم اسلام رسیدم تاریخ مذکور را اینجا رساندم

از اخدار ماطاني فيروزشاهي بهبينم مقدمات ديكر بر مقدمات

الله تعالى اكر بعد ازين حياتم وفا كند و ازاجل فرهني يابم هرچه

مداينه كردم بانداؤة دانش و إهرة خود در يازده مقدمه برشتاء

انچه در مدت شش سال از اخبار و انار سلطان العهد و الزصان

مذكروه بيفزايم و در زمانة تاريخ نيروز شاهي درج كنم واگر قصاء اجل در يابد اخبار رآثار و محامد و ماثر خداوند عالم ازانياست كه نانوشته نماند و من درتاليف مذكور زحمت بسيار ديده ام از خداي عز د جل

اميد ميدارم كه زحمت ديدة مرا ضايع نخواهد گردانيد و در قرآن مجيد فرمودة احت ان الله لا يضيع اجر المحسنين و الحمد لله

رب العالمين و الصلوة على رسواء محمدو اله اجمين *

نملم شده

MEMO.

The Preface to this work including a brief sketch, of the Author's life, and some notice of his History will appear in a separate form.

BIBLIOTHECA INDICA;

COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

THE

ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

New Series

تاريخ فيروز شاهى

THE TÁRÍKH-I FEROZ-SHÁHÍ.

OF

Ziaa al-Din Barni, commonly called Ziaa-i Barni.

Edited by

SAIYID AHMAD KHA'N,

UNDER THE SUPERINTENDENCE OF

CAPTAIN W. NASSAU LEES, LL. D.

AND

MAWLAVI KABIR AL-DIN.

